

Mustafa İslamoğlu – Yahudileşme Temayülü 2

ÖNSÖZ

' Hamd Allah'a, salat ve selam Allah'ın Rasulü'ne, onun kerim arkadaşlarına, ehl-i beytine ve izinde yürüyenlere olsun.

Peygamberler tarihiyle ilgilenenler bilirler ki, Allah'tan aldıkları vahyi insanlara ulaştıran tüm rasuller ve onların tebliğ ettiği din, iki tür tehlikeyle karşı karşıya kalmıştır. Birincisi peygamber hayattayken maruz kalınan tehlikeler, ikincisi peygamberin vefatından sonra maruz kalınan tehlikeler.

Daha çok peygamberin şahsına yönelik olan birinci türden tepki ve tehlikeleri, dört maddede özetleyebiliriz:

1. Görmezden gelme, unutulmaya mahkum etme.
2. Alaya alma, küçümseme, onu ve mesajını tahkir etme.
3. Sürgün ve ölümle tehdid etme, taciz edip yıldırma.
4. Fiili saldırıda bulunma, işkence etme, hayatına kastetme.

Peygamberin tebliğ ettiği dine yönelik olan ikinci türden tehlikeler ise, vahyin özünü değiştirme, onda eksiltme ve artırmalarda bulunma, dini hayatın dışına itme, dünya-ahiret, zahir-batın, duygu-düşünce, ibadet-siyaset, akıl-nakil gibi birbirini tamamlayan unsurları dengede tutan vahyi bileşenlerine ayırıp dini parçalama, dinin değişken ve sabitelerini birbirine karıştırma, özetle vahyi tahrif dini tahrip etmedir.

Peygamberin mesajına yönelik olan ikinci tür tehlike, peygamberin hayatına yönelik olan birinci tür tehlikeden daha vahim ve daha tehlikelidir. Bu iki tür tehlike arasında hem nicelik hem nitelik itibarıyla fark vardır. Birinci tür tehlike dışardan gelirken, ikinci tür tehlike içerden gelmektedir. Birincisi vahyi getirene yönelmişken, ikincisi doğrudan vahye yönelmiştir. Birincisi açık ve net, ikincisi sinsi ve karanlıktır.

işte bütün bu sebeplerden dolayı, Peygamberimiz de, her peygamber gibi birinci tür tehlikeden daha çok kendisinden sonra tebliğ ettiği dine yönelecek ikinci tür tehlikeden korkmuş ve ümmetinin dikkatini bu tehlikeye çekmiştir. Hicret gecesi hayatı için, Bedir günü cemaati için, Hendek günü devleti için taşımadığı telaş ve endişeyi, vefatından sonra tebliğ ettiği din ve arkada bıraktığı ümmeti için taşımıştır. Bu endişesini her dile getirişinde verdiği örnek aynıdır: Israiloğullan...

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Hz. Peygamber, Kur'an'm 700 küsur ayetle hem Mekke hem de Medine'de, vahyin nazil olduğu ilk günden son güne kadar dikkat çektiği tehlike olan îsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecinin, kendi ümmetini de bekleyen en büyük tehlike olduğunu farketmiştir. Bu farkediş dolayısıyladır ki, Kur'an'm sürekli dikkat çektiği "Yahudîleşme tehlikesi" konusunda kendisi de ümmetini sık sık uyarma ihtiyacını hissetmiş, Muhammed ümmetinin de îsrailoğullan gibi Yahudileşeceği kor-
kusunu her fırsatta dile getirmiştir. Bilindiği üzre, Yahudileşmeden önce Israiloğulları da Kur'an'm vurguladığı gibi Müslüman idiler.
Yahudileşme konusundaki Kur'an ayetlerinin ayrıntılı tahlillerini ve Rasulullah'm sözkonusu kaygıyı yansıtan uyarılarını ilgili bölümlerde bulacaksınız. Konuyu niçin "Yahudileşme Temayülü" başlığı altında ele aldığımızın izahına gelince:
"Yahudileşme Temayülü" ifadesini çözdüğümüzde karşımıza üç ayrı kavram çıkar: 1) Yahudilik, 2) Yahudileşme, 3) Yahudileşme temayülü.
Bilindiği gibi Yahudilik çift cinsiyetli, yani etno-teolojik bir kavramdır. Tabiatı icabı, hem "îsrailoğulları kavmine mensub olma" anlamında etnik kimliği ifade eder, hem de Îsrailoğulları'nm dini olan "Museviliğe mensup olma" anlamında dînî kimliği ifade eder.
Yahudileşme ise, etnik ve dini menşe itibarıyla Yahudiliğe mensup olmadığı halde onlar gibi olma, onlara benzeme, onların tavır ve davranışlarını gösterme manasına gelir ki, niçin bu kavramı tercih ettiğimizi, Kur'an ve sünnetten de deliller getirerek bu kitapta açıkladık.
Yahudileşme temayülü ise, sosyolojik olmaktan daha çok bireysel bir "eğilim"dir ve tek tek her insanda örtük bir biçimde bulunabilir. Bu temayül, her bünyede bulunup da vücut direncini kaybedince ortaya çıkan bulaşıcı bir virüs gibi, ortamını bulduğunda bir tavır ve davranış biçimine dönüşür ve bulaşıcılığı sayesinde toplumsal bir felaket halini alır.
"Yahudileşme" ile "Yahudileşme temayülü" arasındaki nüansın anlaşılması için, birincisinin daha çok sosyolojik, ikincisininse bireysel olduğunun altını çizmemiz gerekiyor. Yahudileşme temayülleri teker teker bir araya gelince Yahudileşme ortaya çıkmaktadır. Bunun sosyolojideki örneğini, II. Dünya Savaşı'ndan sonra İtalya'daki Faşizmin tabiatını araştıran Adorno'nun çalışmasında bulabiliriz. Adorno, Faşizmin bir sistem olarak ortaya çıkışını incelerken, bireylerde kimi yaygın ortak temayüller bulmuştur. Bunlar, yaygın fakat şuuraltında gizlenmiş temayüllerdir ve araştırmacı buna "faşizan eğilim" adını vermektedir. Adorno'ya göre, baskıcı çevre, dayatmacı eğitim, otoriter aile, mütehak-kim baba gibi çeşitli sebepler sonucu oluşan bu bastırılmış eğilimin, ortam oluştuğunda her fertte birden ortaya çıkması, bir sistem olarak "faşizmi" doğurmuştur.
Adı konmamış da olsa, Yahudileşmiş bir toplumu ya da sistemi ortaya çıkaran da aynı şekilde tek tek fertlerdeki Yahudileşme temayülü olsa gerek.
Bir diğer konu da Yahudileşme temayülüyle malul Müslümanlardan oluşan bir toplumun "bilinçsiz Yahudilik" çıkmazıdır. Bununla kastedilen, tarihte ilk kez Yahudileşen îsrailoğulları toplumunun, zaman içerisinde başına gelen sürgün, katliam ve aşağılanmayı içlerine sindi-

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

rip benimsemeleridir. Bu sinmişlik, bilinçli bir Yahudileşmeyi beraberinde getirmiştir. Toplum, sürekli aşağılanma ve zillet sonucu oluşturduğu "kin"i, "din" haline getirmiştir. Bu "kinleşmiş din", ya da "dinleş-miş kin", "kutsal kavim" taassubunu doğuracak, bu taassuba sarılan Yahudiler, dinlerini, kitaplarını, peygamberlerini ve hatta tanrılarını (Ye-hova) millileştirerek içine kıvrılacak ve Yahudilik bir kapalı havza dini, Yahudiler de içine kapalı bir toplum haline gelecektir. İçine kapalı toplumlar sosyalleşemeyeceği için, Yahudiler de sosyalleşemeyecek, bunun sıkıntısını ise tarih boyunca çekeceklerdir.

Oysa İslam'ın evrensel yapısı, katı bir milliyetçiliğin doğmasına müsait değildir. Üstelik Müslümanların tarihlerinde "kin" duyabilecekleri ciddi bir toplu sürgün ya da soykırım yaşanmamıştır. Kaldı ki, Kur'an'in Allah'ı merhametli bir ilahtır; tahrife uğramış Tevrat'ın Yelıo-va'sı gibi kinci, hiç sevmeyen, sürekli azarlayan bir ilah değil "esirgeyen ve bağışlayan Allah"tır.

Bilinçli olarak Yahudileşen İsrailoğulları'nm günümüz dünyasında geldikleri nokta ile, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanlarm geldikleri nokta çok farklı: Bilinçli Yahudilik dünyayı ne pahasına olursa olsun sömürmeyi, hem "ötekiler" hem "kafir" anlamına gelen "goiim"i, yani kendilerinden olmayan tüm toplumları kendi emellerine hizmet ettirmeyi, her türlü düzenbazlığı mubah görerek yeryüzünün dizginlerini ele almayı gaye edinirken, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanlar ise hem bu dünyayı, hem de öte dünyayı yitirmektedirler.

İsrailoğulları'nm nasıl Yahudileştiğini öğrenmek onların tarihini bilmekten geçiyordu. Bunun için, israiloğulları'nm Yahudileşme sürecini mümkün olduğunca özetlemeye çalışarak aktardık. Bununla yetinmeyerek, bu soyun Arabistan yarımadasına geliş tarihinden Rasulullah'm vefatına kadar olan dönemi de naklettik ve Asr-ı Saadet'teki Müslüman-Yahudi münasebetlerini mümkün olduğunca muteber kaynaklara dayanarak vermeye çalıştık.

Tüm araştırmalarımızın sonucunda rahatlıkla diyebiliriz ki: Yahu-dileşmek bu ümmetin kıyametidir. Bunu biz değil Rasulullah böyle nitelendirmiş, sahabe de böyle anlamıştır. O halde Ümmet-i Muham-med'in kıyameti olan Yahudileşme'nin alametleri nelerdir? İşte onları da müstakil başlıklar altında teker teker inceledik. Günümüz Müslü-manlarıyla Asr-ı Saadet Yahudileri, hatta kadim îsrailoğulları arasındaki tavır ve davranış paralelliklerine dikkat çekmeye çalıştık.

Konuyu araştırırken başta Kur'an olmak üzere, 9 ünlü hadis kitabının tümünü, Tevrat'ı, Inciller'i, İbn Hişam'm "Sîra"sı ve İbn Hazm'ın "el-Fasl"ı gibi konumuzla doğrudan ilintili ana kaynakların hepsini taradık. Bu kitapta geçen ayet meallerinin kahir ekseriyeti bize aittir. Bu yüzden, okuyucumuzun, kimi zaman ellerindeki mealde bulunandan farklı bir çeviriyle karşılaşması doğaldır.

Kitabımızda kullandığımız tüm hadislerin kaynağı, el-Mu'cemu'l-Müfehres li-Elfazı'1-Hadis (Concordance)'e göredir. Ancak, 9 hadis kitabının farklı nüshalarından aldığımız bazı hadisleri, bütün aramalarımıza rağmen Concordance'a esas olan metinlerde bulamadık. Bunu da dipnotta belirttik. Özellikle Tevrat ayetlerini, Türkçe

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

çevirisini Arapça çevirisiyle karşılaştırarak verdik. Türkçe çevirideki ifade bozukluğu bizi buna mecbur kıldı.
Lüzumlu gördüğümüz önemli ve hassas iktibasların sadece çevirilerini vermekle yetinmedik, ehlinin istifade etmesi maksadıyla, metinlerini de dipnotta vermeye çalıştık.
Okuyucuyu kitapla başbaşa bırakırken, îsrailoğulları'nm ve Üm-met-i Muhammed'in birbirine benzeyen Yahudileşme serüvenleri, bu kitabın yazılış gayesini de ele veren şu Kur1 an ayetini tekrar hatırlamamızı gerekli kılıyor: "Bir toplum kendi nefislerinde olanı değiştirmedikçe, Allah da o toplumun halini değiştirmez."
Yahudileşme temayülü, Yahudilerden daha tehlikelidir. Çünkü bu ümmet Yahudileşmekten korunabilirse, Yahudilerle baş edebilir. 6 milyon nüfusla 250 milyonluk Amerika'ya dolayısıyla dünyayı yöneten Yahudiler1 den daha korkunç olanı, bu ümmetin Yahudileşmesidir. Bu ümmet, öncelikle Yahudilerle değil Yahudileşmeyle mücadele etmelidir.
Bugün, kendi nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü" sonucunda ümmet olarak geldiğimiz vahim nokta ortada. Ümmetin kıyameti, Yahudileşme sonucunda koptu. Ümmet coğrafyasının çeşitli bölgelerinden gelen âh u eninler bunun acı habercisi. Her kıyamete bir "ba'sü ba'de'1-mevt" gerek. Eğer nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülümü frenler, onu "Müslümanlaşma temayülü"ne dönüştürebilirsek, o zaman çölde âvâre kasnakçasma dönüp duran Israiloğulları gibi sıkıştığımız şu zaman çölünden "huruç"a kadir olup, "arz-ı mev'ud"a değil ama Kur'an'da va'dedilen "nasr-ı mev'ud"a ulaşabiliriz.
Yıllar süren bir ön hazırlıktan sonra bu eserin hazırlanmasında katkılarından dolayı değerli Ali Kaban'a, İngilizce metinlerin tercümesin-deki katkılarından dolayı Fatma Özten Hanımefendiye teşekkürü bir borç bilirim.
Gayret bizden, tevfik ve inayet Rabbimizdendir.
Mustafa îslâmoğlu Ocak 1995, Küçükköy
19.

BİRİNCİ BÖLÜM KURAN VE YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

A. "YAHUDİLEŞME" KAVRAMI ÜZERİNE

1. Lugavi tahlil

Kanaatimizce, Îsrailoğulları'nm Kur'an'da anlatılan yoldan çıkma sürecine verebileceğimiz en doğru isim "Yahûdîleşme"dir.
Elbet bu fanımın dayandığı tarihi gerekçeler var. Bu gerekçelerin neler olduğunu öğrenebilmemiz için "Yahudi" teriminin etimolojisine bakmamız gerekir.
Bu terimin etimolojik ve semantik kökleri konusundaki farklı görüşleri şöyle maddeleyebiliriz:
1. Yahudi teriminin etimolojik kökeninin Aramca ya da İbranca olduğuna dair iki görüş var. Kelime İbranca'da, Arapça'daki "Ahmed"in karşılığı olan "övülmüş" manasına gelmekte.1 Aynı kelime Aramca'da ise "kalp", "kalpazanlık", "sahtekârlık" gibi anlamlara geliyor.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

2. Yahuda ismi, lakabı "İsrail" olan Hz. Yakub'un üçüncü hanımı Rahel'den olan dördüncü oğluna koyduğu isimdir. Önceleri onun soyundan gelenlere verilen bir isimken sonradan tüm Israiloğulları için kullanılmıştır/
3. Bu, Hz. Yakub'un oğlunun ismi değil lakabıdır. Bu lakab ona Yusuf'un kuyuya atılmasında fikir babalığı yaptığı için verilmiştir.1
Bu görüşün bir devamı olarak onun soyundan gelen Yahuda boyu 12 İsrail boyu içerisinde en çok irtidat eden, en çok ihanet eden, en çok sapan ve saptıran, en çok peygamber öldüren boydur. Hz. Süleyman'ın kurduğu adalet devletini onun ölümüyle M.Ö. 931'de parçalayan da Yahuda boyudur. Bazı tarihçiler, Hz. İsa'yı Romalılara şikayet eden hain havarisi Iskaryot'a Yahuda denilmesinin sebebi olarak, hem bu boya mensup olması hem de Hz. İsa'ya ihanet etmesini gösterir. Ya da Israiloğulları içerisinde ister fert, ister toplum, kim ihanet ederse ona "Yahuda gibi hain" anlamına "Yahudi" denmiştir. Ünlü Redhouse lügati "Yahudi"nin manasını "arkadaşına ihanet eden kimse" olarak verir.4
4. Bazıları kelimeyi Arapça kabul ederek "tevbe etmek, hidayete
1. "Ve yine gebe kaldı. Ve bir oğul doğurdu; ve dedi bu defa Rabbı hamdedecegim; bunun için '
onun adını Yahuda (methedilmiş) koydu." Tevrat, Tekvin, 29/35.
2. Tekvin, 29/31-35.
3. Tevrat'ta buna atıf yapılan yer için bkz. Tekvin, 38/26-27.
4. Redhouse, Jııdas md., s. 311.

ermek" manalarına gelen "h.v.d" kökünden geldiğini iddia etmişler. Bunu da Yahudilerin Firavundan kutulduktan sonra Allah'a şükredecekleri yerde ihanet edip buzağıya tapmaları ve bunun sonucunda kendilerine verilen korkunç cezayı görünce tevbe ederek 'hidayet'e kavuşmaları ile açıklamışlardır.
2. Istılahı tahlil
Musevilerin Yahudileşme süreci, elbette akideyi bozma ve ihanet sürecidir. "Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma" biçiminde formüle ettiğimiz bu kavram, Kur'anî ıstılahlardan biridir. Kur'an'da geçen muhtelif ayetlerde bunu açıkça görebiliriz.
Bir örnek:
"Yahudileşin ya da Hıhstiyanlaşın ki hidayete eresiniz. De ki: "Hayır, biz İbrahim'in hanif dinine uyarız. O müşriklerden değildi."5
Ayetten anladığımız gerçek şudur:
Bu ayette bizim "Yahudileşin" ya da "Hıhstiyanlaşm" diye çevirdiğimiz kelimeleri "Yahudi olun", "Hıristiyan olun" biçiminde çevirmek de mümkün. Lakin bu tür bir çeviri ayetin maksadına pek uygun düşmemektedir. Çünkü:
1. Bir kere Ehl-i kitab, bu ayette, Müslümanları Tevrat'a ya da İncil'e imana davet etmemektedir. Çünkü, zaten Tevrat'a ve İncil'e iman etmek Müslüman olmanın şartlarındandır. Kitaplara iman, imanın esaslarındandır. Bu daveti Kur'an defaatle yapmıştır.
2. Bu ayette Yahudilerin ve Hıristiyanların Müslümanlara çağrısı, Hz. Musa'ya ve Hz. İsa'ya inanmaya da değildir. Çünkü Musa (a) ve İsa (a) Kur'an'ın tasdik ettiği ve
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Müslümanların iman ettiği iki peygamberdir. Onlardan herhangi birini inkar eden Müslüman da olamaz. Bu gerçeği Yahudiler de Hıristiyanlar da bilmektedirler.
3. Kitab Ehli sözkonusu çağrıyı Hz. Musa ve Hz. İsa'ya tabi olmaya da yapmamaktadırlar. Çünkü, zaten Kur'an Hz. Muhammed'i onların yoluna tabi olmaya çağırmıştır. Yukardaki ayetten bir sonraki ayette sayılan 18 peygamber içerisinde Yakub, Davud, Süleyman, Yusuf, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya, îsa gibi tam 9 Benî İsrail peygamberine yer veren Kur'an, bir başka ayetinde Allah Rasulü'ne şöyle emretmiştir:
"îşte onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Onların yoluna uy."6
Allah Rasulü kendisinden önceki nübüvvet geleneğinin son temsilcisi olduğu için tüm insanlığa Nebi olarak gönderilmiştir. Yahudi ve Hıristiyanlar başta olmak üzere, tüm insanlığa şu çağrıyı yapması emredilmiştir:
5. 6.
Bakara/135.
6 En'am/90.
"De ki: Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi Allah'ın Rasulüyüm.""
Bilindiği gibi İslam, tüm zamanların ve mekanların "doğru yolu"na Kur'an'm verdiği ortak isimdir. Müslüman da, tüm zamanlar ve mekanlarda bu yola uyanlara ırk, şeriat, peygamber, coğrafya farkı gözetilmeksizin verilen ortak isimdir. İslam, uzun insanlık destanının tek ve ortak değişmez değerler sisteminin müşterek adıdır. Bu gerçeğin en güzel anlatıldığı yer Kur'an'daki "Yahudileşme süreci"yle dolaylı ilişkisi bulunan Nemi süresidir.
Bu sûrede, önce, Kur'an'm kaynağının vahiy olduğu ifade edilir. Ardından Musa peygamberin de aynı ilahi kaynaktan beslenen bir nebi olduğu vurgulanır. Söz, vahiy geleneğinin bir diğer mensubu olan Süleyman peygambere getirilerek Sebe kraliçesine "Müslüman olduk" dedirtilir/
Kur'an Müslüman olmayı "Allah'ın iradesine/hükmüne kendisini teslim etme" olarak tanımlar." Yine Kur'an, Tevrat'ın "Hidayet ve rahmet olmak üzere" Hz. Musa'ya verildiğini dile getirir.1" Buna göre İsra-iloğulları Yahudileştikçe Tevrat'tan ve Hz. Musa'dan, dolayısıyla hidayet ve rahmetten, yani müslümanlıktan uzaklaşmışlardır.
Eğer Yahudiler ve Hıristiyanlar, Tevrat'a ve İncil'e iman etmeye, Hz. Musa ve Hz. İsa'ya iman etmeye, Hz. Musa ve Hz. İsa'nın yoluna uymaya çağırmıyorlarsa -ki bunlara iman etmeden zaten Müslüman olunamaz- o halde neye çağırmaktadırlar ki, Kur'an onu reddetmekte ve İbrahim için "O müşriklerden değildi" demekle onların çağırdığı şeyi "şirk" olarak nitelemektedir.
Bu durumda onların çağırdığı şey kesinlikle "İslam", "iman" ve "şeriat" olamaz.
İşte, onların çağırdığı şeyi biz "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak nitelendiriyoruz. Onlar Müslümanları "gazaba uğrayanların yoluna" ve "sapıtanlarm yoluna" çağırıyorlardı. Allah Teala da, Fatiha'da, "Gazaba uğrayanların ve sapıtanlarm yoluna değil, doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna" çağırdı mü'minleri.
Bu örnek tahlilden yola çıkarak, yukarda ele aldığımız ayette "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak verdiğimiz kavramların, Kur'an'da verilmek istenen dersi çok daha isabetli bir biçimde yansıttığı aşikar. Bu durumda meallerde "Yahudiler" ve

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Hıristiyanlar" diye tercüme edilen bazı ayetlerin doğru ve uygun tercümesinin gramer kaidelerine de uygun düşen biçimiyle "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" biçiminde verilmesi gerekmektedir. Bunların başında, siyak-sibak ilişkisini gözönünde tutmak şartıyla, fiil olan"ellezine hâdû" formundaki ayetler gelmektedir."

7. 7 A'raf/158.
8. 27 Neml/1-42. y. 22 Hac/78.
10. 28 Kasas/43.
11. Başta Enam/146; Nahl/118 olmak üzere; Bakara/62, Nisa/46, 160; Maıdc/41, 44, 69.

Kur'an'da Yahudiler, yukardaki gibi fiille ifade edildiği gibi isimle de ifade edilir. îsim olarak "el-Yehud" ve "Yehudiyyen" biçiminde geldiğinde12 bunu doğrudan "Yahudiler" olarak çevirmek gerekmektedir. Ancak yukardaki gibi fiil olarak geldiğinde bazı ayetlerde "Yahudiler"den daha çok "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek hem dil hem de maksadın anlaşılması açısından daha isabetli olmaktadır. Örneğin Nisa/46'da-ki 'V1* û*"^1 "yu "Yahudiler" değil "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek, Yahudilerin de başlangıçta Müslüman oldukları, daha sonra dejenere olarak "Yahudileştikleri" hakikatini vurgulama13 açısından doğru bir çeviridir.14

3. Tarihî tahlil

Yahudileşme kavramı tarihi vakıaya da uygun düşmektedir.

Bunu, hem Israiloğulları tarihinden, hem de Saadet Asrı Yahudile-rinden örneklerle deliUendirebiliriz. Önce kadim îsrailoğulları tarihine bakalım:

Tevrat'ın hükmüyle sabittir ki önceleri Yahudilere inek başta olmak üzere tüm tırnaklı hayvanların eti serbesttir.15 Kur'an'dan öğreniyoruz ki, daha sonra bu serbestlik kaldırılarak inek başta tüm tırnaklı-

ayetler, fiil olarak gelen ve tam tercümesi "Yahudi olan kimseler/Yahûdîleşen kimseler" biçiminde ifade edilmesi daha uygun olan ayetlerdir.

Bu formda gelen kelimeleri türkçeye "Yahudiler" olarak çevirmek çoğu zaman gramer kuralları açısından da isabetli olmamaktadır. Örneğin gramer tefsiri yapanlar "ellezine hadu" biçiminde gelen cümleleri tefsir ederken aynen 'Vj*3 '•>£ :b>l* hadu demek yahudileşenler demektir" biçiminde tefsir etmişlerdir. (Razi, Mefatihu'l Gayb, 30/7. Cuma 6'nin tefsirine bkz.) Lugatlar "tehevvede" filini " V»j*i jU» :i*t " diye açiklar [Muhta-ru's-Sihah, "h -v -d " maddesi) Sara nakis fiilinin özelligi, önceden öyle olmadigi halde bir durumdan başka bir duruma geçme halini ifade için kullanilir. Bunun da en dogru tercümesi "Yahudileşti"dir. Bunun delili "Her çocuk fitrat üzere dogar, onu anne-babasi . yahudileştirir" hadisindeki "»*»^" fiilidir. Bu aynen "Yahudileştirmek" demektir. Buha-ri {Cenaiz, 80, 93; Kader, 3), Müslim [Kader, 22-25), Tirmizi [Kader, 5), Muvatta [Cena-iz, 52)'da geçen metin böyledir. Bir de Buhari [Ahkam, 12], Müslim [Imara, 15), Ahmed b. Hanbel (4/409, 5/231)'de geçen farkli bir metin var ki, onda da "tehevvede" fiili kullanilir ve neticede ayni manaya (yahudileştirmek) gelir.

12. Bu form için bkz: 2 Bakara/120, 113, 120; 3 Alu îmran/ 67; 5 Maide/18, 51, 64, 82; 9 Tev-be/30.
13. Mevdudi bu ayetin tefsirinde, bu görüşü dile getirir. Tefhimu'l Kur'an, 1/325.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

14. Kur'aii'da 9 yerde isim olarak "el-Yehud" ve "Yahudiyyen" olarak gelir. 1) "Dediler ki Ya-
hudiler: "Hiristiyanlar bir esas üzere degildirler." 2/113. 2)"Hiristiyanlar da dediler ki: "Yahudiler bir esas üzerinde degil." 2/113. 3) "Onlarin dinine uyuncaya kadar Yahudiler ve Hiristiyanlar asla senden razi olacak degillerdir."2/120. 4) Yahudi ve Hiristiyanlar "biz Allah'in ogullari ve dostlariyiz" dediler." 5/18. 5) "Ey Iman edenler, Yahudileri ve Hiristiyanlan dostlar edinmeyin." 5/51. 6) "Yahudiler "Allah'in eli sikidir" dediler. Kendi elleri baglandi ve söylediklerinden dolayi lanetlendiler." 5/64. 7) "Iman edenlere insanlar arasindan düşmanlik edenlerin en şiddetlisi olarak Yahudileri ve şirk koşan kimseleri bulursun." 5/82. 8) "Yahudiler "Uzeyir Allah'in ogludur" dediler." 9/30. 9) "ibrahim ne Yahudi ne de Hiristiyan idi." 3/67. Kur'an'da fiil olarak ise 10 yerde gelir.

15. Levililer, 22/29-30.

16

lar yasaklanmiştir.16 îsrailogullari Müslümanken serbest olup da sonradan konulan bu yasaklarin sebebinin onlarin "Yahudileşmesi" oldugunu da, yine Kur'an'dan ögreniyoruz:

"Yahudileşenlere de bundan önce sana aktardiklarimizi haram kilmiştik. (Bunlari haram kilmakla) biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar (Yahudileşerek) kendi kendilerine zulmettiler."17

Saadet Asri Yahudilerine gelince...

Medine Yahudilerinin etnik menşei tarihçiler tarafindan çok tartişma konusu yapilmiştir.

Bazi tarihçiler Medine Yahudilerinin Îsrailogullari'na mensup oldugunu söylemişlerse de bunlarin ne zaman, hangi münasebetle, niçin buraya geldiklerine dair kesin şeyler söyleyememektedirler.

Bu konudaki bir başka görüş ise Medine Yahudilerinin "Yahudile-şen Araplar" oldugu yolundadir. Bunun birinci delili az bir kismi dişinda, tüm Yahudi kabile isimlerinin Ibranca degil, Arapça asilli kelimelerden oluşmasidir.

Medine'deki Yahudi isimleri içerisinde Leftyon, Şa's, Şa'ya, Şemo-il, Rafii, Edâ, Finhas, Eş'iya gibi Ibrani asilli isimler bulunursa da bunlar çok azdir. Genelde Israilogullarinm çok yaygin isimlerine ve onlarin peygamberlerinin isimlerine pek rastlanmaz. Risalet asrindaki Yahudi isimlerinin ekseriyeti Arap isimleridir.

Arabistan Yahudileri, Îsrailogullari kökenli yahudilerin aksine Yahudiligi yalnizca belli bir kavme has (Îsrailogullari) bir din olarak görmemekle, Yahudi akaidinin önemli bir ilkesinden ayrilmaktadirlar. Aksine Arabistan Yahudileri, bölge insanini Yahudileştirmeye çalişiyorlardi.18 Arabistan ile Yemen arasinda yer alan Necran'da krallik yapan Zu-Nuvas isimli Arap kralinin, bölgede ilk defa Yahudiligi din olarak kabul eden Arap oldugu söylenir.

Yahudileşen Araplar'm olduguna dair diger bir delil de o dönemde cari olan bir Arap adetidir. Çocugu olmayan Medineliler eger Allah kendilerine bir çocuk verirse bunu Yahudilerin yanma vereceklerine dair yemin ederlerdi. Medine'de bu yolla Yahudileşmiş bir miktar Arap çocugu da bulunuyordu. Hatta Benu'n-Nadir Yahudileri

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

giderken bu çocuklari götürmek istemiş, çocuklarin ana-babalari Rasulullah'a müracaat etmişlerse de Allah Rasulü "Dinde zorlama yoktur" Kur'ânî gerekçesiyle taraf tutmayi reddetmiş, çocuklar da Yahudi ailelerle birlikte gitmiştir." Hamidullah, Teyma'nm ünlü krali Samav'el b. Adiya'nin da Yahudileşmiş bir Arap olabilecegini belirtmektedir.20

16. 6 En'am/146.

17. 16Nahl/118.

18. Hamidullah, Islam Peygamberi, 1/559.

19. "Sürekli ölü dogum yapan bir kadin (miklat) vardi. Kendi kendine eger çocugu yaşarsa onu Yahudi yapacagina dair yemin etti. Nadîrogullari sürüldügünde Ensar'in ogullarindan kimileri bu yolla Yahudilerin eline geçmişti. "Çocuklarimizi birakmayiz" dediler. Bunun üzerine Allah Teala "Dinde zorlama yoktur... " ayetini indirdi." Ebu Davud, Ci-had, 116, No: 2682. Ayrica; Ibn Kesir, 1/310; Ibnu'l-Arabi, Ahkam, 1/333.

20. Hamidullah, 1/599.

ti. IAHUDILüŞME VE KURAN

Bu kitabin eksenini oluşturan Yahudileşme kavrami, ayni zamanda bundan önce denenmemiş farkli bir Kur'anî yaklaşimin da ifadesidir.

Başta Bakara sûresi olmak üzere, îsrailoğulları ve onların peygamberleri konusunda bilgi veren diğer sûrelere müfessirlerin yaklaşımı daha çok "biz-onlar" bağlamında olmuştur.

Böyle yaklaşılınca doğal olarak "onlar öyleymiş" mantığı ile işin içinden çıkılmış, her ne kadar bu sûrelerin islam ümmeti için birer ibret vesikası olduğu vurgulanmışsa da, bu ibret dersi "biz farklıyız" mantığı içerisinde vurgusunu kaybedip, etkisi de sıfırlanmıştır.

Bu yanlış anlamaya, bir başka yanlış olan îsrailoğulları 'nın "gazaplı millet" olduğu fikr-i sabiti de eklenince, sözkonusu ayetlerin bizi doğrudan muhatap almadığı tezi kendisine oldukça büyük bir destek bulmuş oldu.

Halbuki, îsrailoğulları konusu eğer bu ümmeti doğrudan ilgilendir-miyorsa, Kur'an'ın bu konuya yüzlerce ayet ayırmasının anlamı ne olabilirdi?

Kur'an'da hiçbir kavim ve din mensubundan îsrailoğulları'ndan sö-zedildiği kadar geniş söz edilmez. Kısaca Kur'an'da îsrailoğulları 'nın Yahudileşme sürecini anlatan ayetlerin bir sayım-dökümünü yaptığımızda, bu konu ile doğrudan ilgili olan ayetlerin sayısının 712 adet olduğunu görürüz.21

iniş sebebi Yahudiler olan Hz. ibrahim ve Hz. Adem kıssaları, hepsi de birer îsrailoğulları peygamberi olan Hz. Yakub, Yusuf, Zekeriyya, Yahya kıssaları, Kehf süresindeki Musa ve "bir kul" hikayesi, aynı sûrede Yahudilerin bir sorusu üzerine indirilen Zülkarneyn kıssası, Enbiya süresindeki Hz. Davud ve Süleyman hakkındaki ayetler, Nemi süresindeki Hz. Süleyman-Belkıs kıssası, aynı Peygamberin Nebe süresindeki kıssası, Sa'd süresindeki Hz. Davud'la ilgili ayetler ve Yahudileşme süreciyle doğrudan ilgili olmayıp Yahudilerle ilgili olan daha birçok ayet bu sayıya dahil değildir.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yahudileşme süreciyle dolaylı ilişkisi olan bu ayetleri de sayacak olursak yukardaki rakam en az ikiye katlanacaktır. Kaldı ki, olayla doğrudan ilgili ayetlerin toplamı olan 712 rakamı bile Kur'an'ın tamamı

21. 2 Bakara/26, 40-123, 132-150, 174-177, 211-214, 243-251, 259; 3 Âlu îmran/19-25, 33-91, 110-120, 187, 199; 4 Nisa/44-57, 60-68, 153-165, 171-173; 5 Maide/12-16, 18-26, 32-36, 43-46, 59-71, 77-82; 6 En'am/91,146; 7 A'raf/103-178; 9 Tevbe/29-35; 10 Yunus/75-93; 11 Hud/ 96-99; 13 Ra'd/5-8; 17 Isra/101-104; 19 Meryem/51-53; 20 Tâhâ/9-98; 23 Mü'minun/45-49; 26 Şuara/10-68; 27 Neml/7-14; 28 Kasas/3-55, 76-82, 29 Ankebut/39-47; 37 Saffat/120-122; 40 Mü'min/23-54; 43 Zuhruf/46-66; 57 Hadid/16, 29; 61 Saf/5-6, 14; 62 Cuma/5-8; 66 Tahrim/ 12; 79 Naziat/15-25; 85 Buruç/4-11; 98 Beyyine/1, 5-6.

göz önüne alındığında 10'da biri aşan bir oran tutmaktadır.

30'a yakın sûrede 700'ü aşkın ayetle tekrar tekrar anlatılmak istenen vahyî gerçeği, sadece tarihte yaşamış bir kavmin hikayesi olarak görmek, Mekke müşriklerinin Kur'an'a yaklaşımı olan "eskilerin masalları" mantığını benimsemekten başka bir manaya gelmez.

Kur'an'ın başka hiç bir konuya ayırmadığı kadar bu konuya yer ayırmasının, şimdiye kadar tefsirlerde değinilen sebeplerin dışında daha ciddi bir izahı olsa gerek.

Bunun sebebi, yalnızca geçmiş bir kavmin hikayesini anlatmak olamaz. Dahası, Medine'de oymaklar halinde yaşayan ve Allah Rasu-lü'nün birkaç yıl içinde tamamen temizlediği Yahudi kabileleri de olamaz. Çünkü Yahudileşme sürecine en çok yer veren sûreler Medine'de değil bir tek Yahudinin yaşamadığı Mekke'de inmiştir.

Elbet bunlar Kur'an'daki Israiloğullarıyla ilgili ayetlerin inişine sebep olan faktörlerden sadece bir kaçıdır. Bizce Israiloğullarma Kur'an'da bu kadar fazla yer verilmesinin sebebi, bu ümmeti gelecekte bekleyen "Yahudileşme tehlikesi" ne dikkat çekmek, Muhammed ümmetini "Yahudileşme tehlikesinden" ya da bir başka ifadeyle "ehl-i kitaplaşmak-tan" korumaktır.

C. KURANIN İKİ MUCİZESİ

Mü'minler, kıldıkları beş vakit namazın her bir rekatında okudukları Fatiha ile, Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma belasından Allah'a sığınmaktadırlar.

Her Müslümanı, bunca sıklıkla Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma tehlikesine karşı uyaran Fatiha sûresi, Kur'an tedvininde ilk sırayı almakta.

Fatiha'nın ardından, sonradan nazil olduğu halde vahyin kılavuzluğunda gerçekleştirilen sıralama ile Kur'an'm en başına yerleştirilen Bakara sûresi ve bu sûrenin de çatısını oluşturan 80 ayetlik İsrailoğulları-nın Yahudileşme serüveni, dikkatimizi Fatiha'nın son ayetinin çektiği noktaya çekmektedir. Hemen ardından gelen Alu Imran sûresi ise "Hıristiyanlaşma" yi anlatmaktadır.

Bu iki sûre adeta Fatiha'daki "gazaba uğrayanlar" ve "sapıtanlar" ibarelerinin ayrıntılı birer tefsiridir.

Öyle ya, kimdir bu hergün onlarca kez Allah'a sığındığımız "gazaba uğrayanlar" ve "sapıtanlar"?

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Özellikleri nedir? ; ' : -
Nasıl tanımalı onları?
Onlar gibi gazaba uğramamak ve sapıtmamak için nelere dikkat etmeli?
işte Kur'an bu soruları ayrıntılı bir biçimde 700'ü aşkın ayette cevaplamıştır.
Kur'an'ın konunun üzerinde böylesine durmasının sebebi yalnızca üç-beş yıl içinde bölgeden kökü kazınıp atılan bölge yahudileri değildir. Çünkü Kur'an'da hemen tamamı Israiloğullarmın Yahudileşme serüvenine ayrılmış olan Tâhâ ve A'raf sûreleri Medine'de değil içerisinde tek bir Yahudi'nin yaşamadığı Mekke'de indirilmiştir. Hatta, Kur'an'ın tüm sûreleri içerisinde, Yahudilerden bahseden ayet sayısı itibarıyla (90 ayet) birinci sırayı alan Tâhâ sûresi, Hz. Ömer'in Müslüman olmasından önce, yani nübüvvetin ilk 5 yılında indirilmiştir.
Kur'an'm Mekke'de indirilen 86 sûresi içerisinde Tâhâ süresindeki hikaye kipiyle gelen bir hitap dışında, "Ey İsrailoğuUarı" biçimindeki bir hitaba rastlamıyoruz.
Kur'an'dan ilk inen üç sûreden biri olan Müzzemmil süresindeki iki ayette, Hz. Musa ile Peygamberimiz, Mısır firavunları ile Mekke müşrikleri, aynı saflarda değerlendiriliyor:
9.n
"Muhakkak ki biz, Firavuna bir Rasul gönderdiğimiz gibi, şehadet-te bulunması için size de bir Rasul göndermiş bulunuyoruz. Firavun ra-sule karşı geldi. Biz de onu şiddetli bir biçimde yakaladık. "M
Mekke'de indirilip de Israiloğullarmm Yahudileşme serüvenini anlatan üçyüze yakın ayette sadece Ümmet-i Muhammed'den önce insanlığa halife kılman İsrailoğuUarı peygamberlerinin kıssaları anlatılır ve Allah'ın gönderdiği bu elçilerin şahsiyet ve nübüvvetlerine toz kondu-rabilecek tek satıra bile rastlanmaz.
Bir tek Yahudinin bulunmadığı Mekke'de, daha İslam'ın ilk yıllarında Tevrat'ın başından geçen felaketlerin bir bir anlatılması, Müslümanların dikkatini vahiy konusundaki Yahudileşmeye çekmek içindi. Öyle ya, matbaanın olmayıp bütün kitapların elle yazıldığı bir dönemde iki kez tüm Tevrat nüshaları yakılarak yok edilmiş, yüzyıllar sonra bir tek şahıs (Uzeyr) hafızasına dayanarak Tevrat'ı yeniden yazmıştı.
İşte Müslümanların dikkati Tevrat'ın başından geçen bu vahim serüvene çekilerek, Kur'an'a sahip çıkmaları, İsrailoğuUarı gibi Yahudileş-memeleıi tembih ediliyordu.
Yine Mekke'de indirilen şu ayetin muhtevasına bakınız:
"Yahudileşmiş olan kimselere tüm tırnaklı hayvanları yasakladık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da yasakladık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklere karışan yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette sözünde duranlarız."23
Bu, açıkça "Ey müslümanlar Yahudileşmeyin, yoksa sizin de başınıza Yahudileşen Israiloğullannın başına gelenler gelir." demektir.
Yine Mekke döneminin sonlarında indirilen bir ayet, Tevrat'ta yasaklanan deve, tavşan, devekuşu etine24 gönderme yapar:
"Yahudileşmiş olan kimseler ü%eıine sana asla sözetmediğimiz yasaklar koyduk. Biz bununla onlara zulmetmiş değiliz; fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler. "ıs

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Mekke döneminin ortalarında indirilen Nemi sûresinin konusu da bir İsrailoğuUarı kıssasıdır. Bu kıssada Hz. Süleyman ve kraliçe Bel-kıs'ın Müslüman oldukları vurgulanıyor. Bu üslubuyla Kur'an, hakkın ve batılın, tahrif ve tecdidin, dahası en büyük tahrif olan Yahudileşme-nin mantığının her dönemde bir ve aynı olduğunu ima ediyor. îsrailo-ğulları'm, onların peygamberlerini, salihlerini, sahtekarlarını, tahrifçi-lerini örnek/ibret vesikası olarak daha İslam'ın bidayetinde islam ümmetinin önüne seriyordu.

22. 73 Müzzemmil/15-16.
23. 6 En'am/146.
24. Tesniye, 14/7-15.
25. 16Nahl/118.

21

Kur'an'da Yahudiler hakkında indirilen ayetlerin yarısına yakınının Mekke'de indirilmiş olduğunu bir an için gözardı etsek bile, Kur'an'da bu konuya bunca yer verilmesinin sebebini bölgedeki Yahudi varlığıyla açıklamamız başka bir açıdan daha yanlış olur. Öyle düşündüğümüz zaman, Kitab'ın onda birini aşan büyük bir bölümünü konjonktürel saymamız ve dolayısıyla kendi tarihi şartlarında görevini ifa edip işlevini tamamlamış tarihi bir hatıra olarak görmemiz gerekecektir.

Böyle bir bakış açısı Kur'an'ın yüzlerce ayetini silmekten farksızdır.

Bu yaklaşımla, Kur'an'ın 3/5'ini tarihi fonksiyonunu tamamlayıp çağdışı kalmış bir "kutsal metin" ilan edip tarihin çöp sepetine atmak işten bile değildir.

En az bu anlayış kadar, Kur'an'daki Yahudileşme sürecine, yeri ge-lince sakıncalarını açıklamaya çalışacağımız klasik bakışaçısıyla bir "lanetli kavim" ucuzculuğuyla yaklaşmak da sakıncalı ve yanlıştır. Kur'an'ın evrensel, çağlar ve coğrafyalar üstü mesajını bölgeselleştire-rek tarihe hapsetmek isteyen islam düşmanlarının işini bundan daha fazla kolaylaştıracak bir yaklaşım düşünülemez.

İşte şimdi açıklayabiliriz Kur'an'm Yahudileşme'ye ayırdığı büyük ve öncelikli yerin hangi açılardan muazzam bir mucize olduğunu.

1. Yahudiler açısından:

Kur'an, indirildiği çağda hiçbir etkinlikleri bulunmayan, yeryüzünde hiçbir bağımsız devlete sahip olmayan, birbiri ardınca uğradıkları korkunç soykırım, tahrip ve toplu sürgünün ardından Kuzeybatı Afrika'dan orta Avrupa'ya, Fas'tan Yemen'e kadar çil yavrusu gibi rezil ve perişan bir halde dağılan bu "kutsal ırkın", birgün gelip insanlığın başına bela olacağını haber vermektedir.

Babil ve Roma krallarının birbiri ardınca gelen kanlı saldırıları sonucunda devletleri ebediyyen yıkılıp, kutsal kentleri olan Kudüs birkaç kez yerle bir edilen Yahudiler, Kur'an güneşinin dünyayı aydınlattığı çağda gerçekten açınılacak bir zillet içerisindeydiler. Bizans ve Pers imparatorlarını dinine davet edecek kadar siyasi varlığını bölgede pekiştiren bir Peygamber için de ciddi bir engel teşkil edemezlerdi. Bu gerçeği tarihi olaylar da göstermiştir.

Hz. Peygamberle yaptıkları anlaşmalara karşı gösterdikleri ihanet-] lerin ardından aleyhlerine çıkan hiç bir hükme itiraz edememişler, hayatta kalabilenleri zillet içerisinde bölgeyi tümüyle boşaltmak zorunda kalmışlardır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

O tarihte böylesine zayıf bir varlık teşkil eden Yahudiler çağlar üs-
V1/-VI ULU
tü mesajın kitabı olan Kur'an'ın konuya gösterdiği büyük ilgiyi açıklamakta yetersiz kalmaktadır. O halde bunu Kur'an'm bir mucizesi saymamız bu günlerin gerçeğine uygun bir yaklaşım olacaktır.
Kur'an'ın bu mucizesini çağımızdaki gelişmeleri ve bu gelişmelerde Yahudilerin oynadığı rolü bilmesi mümkün olmayan Klasik müfes-sirlerin fark edememesi mazur görülebilir. Ancak, tüm dünya iletişim araçlarını elinde tutan medya tröstleriyle, dünya ticaretinin eklem noktalarını ele geçiren kartelleriyle, Masonluk ve onun fidanlığı olan Lions, Rotary gibi yeraltı ve yerüstü örgütleriyle, İsrailoğulları'nın atası kabul edilen bir Peygamber adına kurdukları terör ve işgal devletiyle, bilim, teknoloji, kültür ve sanat alanında yetiştirdikleri ünlü isimleriyle dünyayı bir ahtapot gibi saran Yahudi gerçeğine dikkat çekmektedir.
Kur'an'm verdiği bu haber, çağımızda tüm dehşetiyle gerçekleşmiştir. İki bin yıldır sağda solda dağınık halde yaşayan ve yerleşik bir vatana dahi sahip olamayarak bulundukları her yerde horlanan Yahudiler, şimdilerde üç milyon nüfuslu el kadar devletleriyle dünyanın siyaset, ekonomi ve biliminde başa güreşmektedirler. Dahası, altı milyon nüfuslarıyla 250 milyon nüfuslu Amerika'yı, dolayısıyla dünyayı yönetmektedirler.
2. Yahudileşme temayülü açısından:
Kur'an'm bu konuya bunca önem vermesindeki ikinci sebep de yu-kardaki Yahudi tehlikesinden daha büyük bir tehlike olan İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesini haber vermesidir.
Bu tehlikenin daha Allah Rasulü hayattayken başgösterdiğine çeşitli vesilelerle dikkat çeken Kur'an'm bu uyarısı, ümmet tarafından gereği gibi algılanmış mıydı?
İlerde ayrıntısına gireceğimiz şu ayetlerin yalnızca meallerini okumakla yerinelim:
"Bizi doğru yola yönelt. Nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların (Yahudilerin) ve sapıkların (Hıristiyanların) yoluna değil."-'"
"Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali, kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne berbattır. Allah zalimler topluluğunu hidayete ulaştırmaz.
Bir ticaret ya da eğlence gördüklerinde dağılıp ona seğirttiler ve bıraktılar seni ayakta. De ki: Allah katında bulunan, eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.""
"Bilmeyenler: "Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet
2fi- 1 Fatiha/6-7. 7.7 /='><- .....
gelse" dediler. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Çünkü kalpleri birbirine benzedi. Hakkı kesin bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik. "28
"Ne Hıristiyanlar, ne de Yahudiler, sen onların dinine uyuncaya kadar senden asla hoşnut olmazlar. De ki "Asıl doğru yol Allah'ın gösterdiği yoldur." Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olmaz."29

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"İnananlar için hâlâ vakit gelmedi mi ki, kalpleri Allah'ın zikrine ve inen hakka saygı duysun ve bundan önce kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmekle kalpleri katılaşmış, çoğu da yoldan çıkmış kimseler gibi olmasınlar."30
Her mü'minin her gün onlarca kez "gazaba uğrayanların ve sapı-tanlann yoluna iletme"31 niyazını tekrarlamak zorunda olması, Kur'an'ın bunca yer vererek uyardığı tehlikenin büyüklüğünün başka bir işaretidir.
Fatiha'nm sonundaki bu ayeti her okuyuş "Allah'ım bizi Yahudi-leştirme! Allah'ım bizi Hıhstiyanlaştırma" anlamına gelmektedir.
Bu duanın namazın her rek'atında tekrarı, Yahudileşme tehlikesinin büyüklüğüne işarettir. Bunun anlamı, bir bilincin sürekli diri tutulmasıdır. Yahudileşmeye karşı kendisine inananları sürekli müteyakkız halde tutan Kur'an, tarihin tekerrür etmemesi için îsrailoğulları'nın Yahudileşme serüvenini bir ibret vesikası olarak gündemde tutmaktadır.
Bu ümmetin böylesine şiddetle uyarıldığı Yahudileşmenin, tezahür ve alametlerinin neler olduğunu tarihi ve güncel örnekleriyle bu kitabın son bölümünde göreceğiz. Sözkonusu bölümü okuduğumuzda, Kur'an'm bu uyarısına ne kadar muhtaç bir halde bulunduğumuz daha iyi anlaşılacaktır.
28. 2 Bakara/118.
29. 2 Bakara/120
30. 57 Hadid/16.
Fatiha/7.
D. "GAYRİ1 L-MAĞDUBİ ALEYHİM"
1. Kur'an'ın ayeti tefsiri
Fatiha'nm son ayetindeki "gazaba uğrayanların yoluna değil" ibaresini nasıl anlamamız gerektiği konusunda önce Kur'an'a müracaat etmeli, bu ayetin başka ayetlerle tefsir edilip edilmediğini görmeliyiz.
Kur'anda "gazaba uğrayanlar" ifadesi Yahudilerin dışında da çok yerde kullanılır. Bunlardan sadece bir örnek:
"Her kim bir mü'mini kasten öldürürse onun cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir. O Allah'ın gazabına uğramıştır."¦"
Ayetten anlaşılan bilerek yapılan isyan ve inkarın "Allah'ın gazabını" celbettiği gerçeğidir.
Bu ayette bir mü'mini kasten öldüren de "gazaba uğrayanlar" sınıfına girmektedir.
Bir başka ayette savaştan kaçanlar, "gazaba uğrayanlar" sınıfına girmekte:
"Kim o gün savaşmak için bir köşeye çekilmek, ya da başka bir birliğe katılmak dışında ardını dönerse o Allah'ın gazabına uğrar.""
Yahudilerin "soğan-sanmsak istediklerini" belirten ayette ve diğerlerinde buyurulur:
Allah'ın gazabına uğradılar.'4
Gazab üstüne gazaba uğradılar.15
Allah'ın gazabına uğradılar.'"
Allah'ın lanet ve gazab ettiği kimsejler).1"
Bütün bu ayetler Fatiha'daki "gazaba uğrayanların yolu"ndan kastın "Yahudilerin yolu" olduğunu açıklıyor.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Sapıtanlar"ın kim olduğunu da yine Kur'an1 a bakarak bulabiliriz. Hıristiyanlığın sapık inançlarını reddeden ayetler gurubu içerisinde yer alan bir ayette buyurulur:
"Küfreden ve Allah yolundan çevirenler, derin bir sapıklıkla sapıt-mışlardır."ıW
Hıristiyanlar hakkında nazil olduğu kesin olan şu ayet de buna örnek:
32. 4 Nisa/93.
33. 8 Enfal/16.
34. 9 Bakara/61.
35. 2 Bakara/90.
36. 3 A.lutmran/112.
37. 5 Maide/60.
38. 4 Nisa/167.
25
"De ki: Ey kitap ehli, dininizde haksız yere aşırılığa sapmayın ve önceden sapmış ve bir çoklarını da saptırıp doğru yoldan şaşmış bir milletin keyiflerine uymayın."*'
Kurtubî, bu ayetin tefsirinde, bir çok görüş sunduktan sonra der ki:
"Peygamberin tefsiri hepsinden daha güzel ve daha doğrudur."40
İbn Kesir, Yahudilerin böyle isimlendirilmesinin sebebi olarak "ameli kaybetmelerini", Hıristiyanların sapıtmalarının sebebi olarak da "ilmi kaybedip cehalete düşmelerini" gösterir.41
2. Rasulullah'ın ayeti tefsiri
"Bizi doğru yola yönelt. Nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil."42
Sûrede "üç yol" var;
1. Nimet verilenlerin yolu.
2. Gazaba uğrayanların yolu.
3. Sapıkların yolu. ; ,; ....
"Yol" dilimizde de "yöntem", "gidilen yer", "hayat tarzı", "dünya görüşü" anlamlarına gelir.
Kötü biri için "o kötü yolda" denilir. İyi biri için "o doğru yolda" denilir.
Birinin yolunu takip etmek, onu taklit etmek, onun yaptıklarını yapmak, onun gibi davranmak anlamına gelir.
Kur'an'ın en büyük müfessiri olan Peygamberimiz, Fatiha'nm son ayetindeki "Gazaba uğrayanların ve sapıkların yolu" nu "Yahudilerin ve Hıistiyanların yolu" olarak tefsir ediyordu:
Adiy b. Hatem'den:
"Rasulullah'a geldim. O mescidde oturuyordu. Orada bulunanlar "Bu Adiy b. Hatem'dir" dediler. Bense eman ve güvence almadan gelmiştim. Ona doğru yöneldim, elimi tuttu. Daha önce de benim için "Allah'tan dilerim ki elini elime koysun (biat etsin)" diye dua etmişti. Nebi (a) kalktı, onunla birlikte, beraberinde çocuk olan bir kadın da kalkarak dedi ki: Bir ihtiyacımızı arzetmek için geldik. O da onların ihtiyacını gidermek için yürüdü. Elimi eline aldı, evine birlikte vardık. Kadın çocuğunu elinden bıraktı, minderin üzerine oturdu. Ben de aralarına oturdum. Allah'a hamd ve senadan sonra dedi ki:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

39. 5 Mmdc/77. Ayrıca 5 Maidc/77-80 ayetlerde bu kavramlar yerli yerine oturtuluyor.
40. Kurtubi, Tefsir, l/İSO.
41. ibn Kesir, Tefsir (Muhtasar), 1/24.
42. 1 Fatiha/6-7.
"Seni 'la ilahe illallah' demekten kaçırtan nedir? Yoksa Allah'tan başka bir İlah mı biliyorsun?"
"-Hayır" dedim. Sonra bir müddet konuştu :
"-Seni yalnızca Allah büyüktür (Allahüekber) demekten kaçırtan ne? Yoksa Allah'tan daha büyük birini mi tanıyorsun?
"- Hayır" dedim. Dedi ki:
"Şüphesiz Yahudiler, gazaba uğrayanlardır, Hıristiyanlar sapıtan-lardır."*3 Ben, "Müslüman olarak geldim" derdemez, onun yüzüne bir sevincin yayıldığını gördüm. Ardından, Ensar'dan bir zatın evinde kalmamı emretti. Sabah-akşam geliyordum. Yine bir akşam yanındaydım. Yün elbise giyinmiş, çöl sıcağında tenleri kavrulmuş bir grup geldi. Allah Rasulü kalktı, namaz kıldı, onları şöyle teşvik etti: "ister bir ölçek, ister yarım ölçek, ister bir avuç, ister yarım avuç, ister bir hurma ister yarım hurmayla da olsa, herbiriniz bununla yüzünü cehennem ateşinden korusun."
"Sizden biriniz Allah'a kavuştuğunda O, şu sözleri söyleyecektir: Ben size göz kulak vermedim mi? Evet, diyecek. Ben size mal ve evlat vermedim mi? Evet, diyecek. O halde kendin için ne hazırladın, diyecek. O zaman insan önüne, ardına, sağma soluna bakar, cehennemin hararetinden yüzünü koruyacak birşey bulamaz. Yarım hurmayla da olsa, bunu da bulamazsa tatlı bir sözle de olsa, her biriniz ateşten yüzünü korusun. Çünkü ben artık sizin yokluğa düşmenizden korkmuyorum. Elbette Allah size bir kadının tahtırevanında Medine'den Hire'ye gidebileceği bir zaferi verecektir. Öyle ki başınıza gelebilecek en büyük tehlike olsa olsa bineğinizin çalınması korkusudur."44
3. Hadisin kritiği
Tirmizi bu hadise "hasen-gahb"tii der. Garip olmasına gösterdiği gerekçe ise hadisin ravileri arasında bulunan Semmak b. Harb'tir.45 Ra-vilerin hayatını anlatan kitaplar bu zatın ömrünün sonunda bunadığını kaydeder. Bu hadise gelen eleştirilerin dayandığı tek nokta budur. Fakat aynı hadisin başka bir silsileyle gelmesi hadise getirilen tüm eleştirileri boşa çıkarmıştır. Bu silsileyi delil gösteren îbn Hibban hadise "sahih hadistir." hükmünü koymuştur.46
43. (J')UrfjUJtûljr«>v.^'*'>W'^)
44. Tirmizi, Sünen, Kitabu Tefsih'l-Kur'an, 1/1 (2953.) Tirmizi bu hadis için hasen-garib'tir
diyor. Bu hadisin Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde geçen şekli şöyle: "Allah Rasulü Ha-tem'e sordu: La ilahe illallah demekten seni kaçırtan nedir? Yoksa Allah'tan başka ilah ¦ mı var? Seni Allahüekber demekten kaçırtan nedir? Yoksa O'ndan büyük bir şey mi var? Hatem dedi: Müslüman oldum, gördüm ki Rasul (a)'ün yüzü sevinçten işiyordu. Dedi ki: "Gazaba uğrayanlar yahudilerdir, sapıtanlar hıristiyanlardır." Ahmed b. Hanbel, Müs-ned, 4/378-379.
45. Tirmizi, Sünen, 5/204.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

46. Camiu'1-Usul sahibi Îbnü'1-Esir el-Cezeri hadis hakkında şu bilgileri verir: Bu hadis Ta-
27
Ha tem b. Adiy hadisinin Tirmizi'deki varyantı "Yahudiler, ma'da-bi aleyhimdendir", Ahmed b. Hanbel'in Müsned'indeki varyantı ise "ma'dıibi aleyhim, Yahudilerdir" biçimindedir.
Birinci ifade ile ikincisi arasında çok fark vardır. Birinci rivayette Yahudiler ve Hıristiyanlar "gazaba uğrayanlar"a ve "sapıtanlar"a birer örnek olarak gösterilmektedir. Ne ki, gazaba uğramak ve sapıtmak sadece bu iki din mensuplarına özgü değildir. İkinci rivayette ise "gazaba uğramak" ve "sapıtmak" Yahudi ve Hıristiyanlara has kılmıyor, ki bu doğru değildir.
Bu hadisi anlamak yerine reddetmeyi tercih eden bazı 'çağdaş' ilim adamları, ilmî olmaktan çok hissi davranmışlardır.
Bir kere yukarda da beyan ettiğimiz gibi senet yönünden hadise getirilen eleştiri, hadisin nakledildiği hepsi de güvenilir ikinci bir zincirle boşa çıkarılmıştır.
İkincisi Allah Rasulünün bu tefsirini öncelikle Kur'aıı onaylamaktadır. Yani ayetin ayetle tefsirinden de aynı sonuç çıkmaktadır. Aslında sorun hadisten kaynaklanmamakta, ayeti iyi anlayamamaktan kaynaklanmaktadır.
Fatiha'daki ilgili ayeti bir daha okuyalım:
"Bizi doğru yola ilet, nimet verdiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil."
Bu ayetin belkemiği "yol"dur: 1) Nimet verilenlerin yolu. 2) Gazaba uğrayanların yolu. 3) Sapıtanların yolu.
Birinci yol tasvip edilen, ikinci ve üçüncü yol reddedilen yollar.
O halde cevabım aramamız gerekli soru şudur: Ayet dikkatimizi şu iki hususlan hangisine çekmektedir:
1. Gazaba uğrayanların kimliğine mi? . ¦ : .
2. Gazaba uğrayanların yoiuna mı? ... ..,.-., .¦¦ , , ,',,,;,.. .,,¦¦.-Bu sorunun cevabı gayet açıktır:
Ayetin dikkatimizi çekmek istediği şey "yol"dur, tarihi kimlikler, müşahhas örnekler bu yolun ne olduğunun iyi bilinmesi için bir araçtır. Bu yol "Yahudilerin ve Hıristiyanların saptığı yol" dur ve bu yola giren de "Yahudileşmiş" ve "Hıristiyanlaşmış", yani "Ehl-ikitablaşmış" olur.
beri'dc 194 ve 208 numaralı hadis olarak geçmekte. Hadisin ravilerinden Abbad h. Ceyş el-Kufi hakkında konuşulmuştur. Ancak Ilın Hibban onu "güvenilir" olarak nitelendirmiştir. Hadis Tirmizi nezdinde hasendir. Ibn Hibban 1715 rakamı verdiği hadise sahih demiştir. Tirmizi'nin hadisin ravileri arasında bulunan "Semmak b. Harb'ten, başka bir hadis tanımıyoruz" diyerek hadisi hasen derecesinde bırakıp "sahih" derecesine çıkarmaması aynı hadisin Taberi'nin 193 ve 207 rakamlarıyla rivayet ettiği Adiy b. Hatun, Sabi, İsmail b. Ebi Halid silsilesiyle gelen varyantı, hadisin sıhhatine yönelik eleştirileri boşa çıkarmaktadır. Caıniu'1-Usul fi Ehadisi'r-Rasul, 2/7, 1. mı. dipnot.
28
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

n
E. BAKARA SURESİ VE YAHUDÎLEŞME

Bizim de katıldığımız çoğunluğun görüşüne göre, elimizde bulunan Kur'an sûrelerinin okunuş sıralamaları (tedvin) tesadüfi değil tekvinidir. Bu sıralama Cebrail nezaretinde Hz. Peygamber tarafından yapılmıştır.

Bu sıralamada iniş (nüzul) sırası gözönünde bulundurulmamış tır. O halde gözönünde bulundurulan şey nedir? Eğer bu sıralama tesadüfi bir sıralama değilse, bunun hikmetini aramamız gerekmektedir.

Mevcut tedvin bir hikmete mebni olarak dizilmiştir. Bu hikmeti aramak, onun üzerinde düşünmek, Kur'an'ı anlamak için gereklidir de. Kur'an'm iyi ve doğru anlaşılabilmesi, ayrı ayrı parçalar (ayetler) üzerinde durup düşünülmesinin yanında o ayetin ait olduğu bütün (sûre) ve o bütünün Kur'an'ın içerisinde yerleştirildiği yerin de göz önünde bulundurulması ile mümkündür.

Kur'an muazzam bir şehirdir. Bu şehirde gezintiye çıkanın, Kur'an şehrinin haritası demeye gelen tedvinini göz önüne alması, bu haritada sözkonusu şehrin yerleşim birimleri olan sûrelerin nerelerde bulunduğunu bilmesi gerekecektir. Ayrıca bu yerleşim birimlerini oluşturan yapıların ayetler olduğunu ve kelimelerin Kur'an sitesinin odaları olduğunu, bazen tüm sırrı içinde saklayan 40. odanın da bu kelimeler arasında aranması gerektiğini ve nihayet bu muazzam sitenin yapı taşlarının "elif-lam-mim" gibi sıradan harfler olduğunu bilmesi gerekmekte.

Kur'an şehrini görmeye gelenin karşısında bulacağı ilk şey, bu şehrin tüm özelliklerini, görkemini, ilahîliğini yansıtan muazzam ve göza-hcı bir kapıdır. Bu kapı Fatihadır. Fatiha kapısından içeri giren, çok büyük bir alan içerisine kurulmuş bir ibretler kenti ve canlandırılmış tarih sahneleriyle karşılaşacaktır. îşte bu da Bakara süresidir.

Bu muazzam alanda en çok sergilenen, bir zamanlar islam ümmeti gibi insanların içerisinden seçilip mutluluğun öbür adı olan vahyi insanlığa taşıma görevinin (emanet) kendilerine verildiği îsrailoğulları'nm vahiy emanetine ettikleri ihanetlerdir. Yine, Allah'la olan mukavelelerine sadık kalmayan Îsrailoğulları'nm, sonunda nasıl cezaya çarptırılıp belaya uğradığının canlı belgeleri sergilenmektedir.

Bakara süresindeki tarihi sahneleri seyrederken bir müzeyi seyreder gibi "onlar böyleymiş" mantığı içerisinde seyretmememiz için arada bir dikkat çekici sahneler, olayı bir türlü kendi üzerine almak istemeyen vurdumduymaz ziyaretçilere bu tehlikenin kendilerini de beklediğini ifade eden uyarıcı levhalar yerleştirilmiştir. Bütün bunlara rağmen öğüt ve ibret almayarak, îsrailoğulları gibi "Yahudileşme" sürecine girecek olanları nasıl bir akıbetin beklediği hatırlatılmıştır.

29

yer-

tfakara sûresinin ilk yirmi ayeti, insanın hakikat karşısında mü'min, kafir ve münafık olarak üç guruba ayrıldığını belirterek bu gurupların özeliğini verir. 21-29. ayetleri hidayete uymaya, Allah'a teslimiyete ve öldükten sonra dirilmeye çağırır. 30-39. ayetler İnsanlığın se-rüveni'ni, Adem'in yaratılış ve bir ayet gibi yeryüzüne inzalini anlatır. Anafikir; İslam süreklidir.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bundan sonra gelen tam 80 ayet (40-120) insanlık tarihinde vahiy çizgisinden sapmayı sembolize eden Israiloğullarinm Yahudileşme sürecini ele alır. Daha sonra gelen 121-152. ayetler Yahudilerin "ata Yahudi" kabul ettikleri Hz. ibrahim'in beytinin Müslümanların kıblesi olması üzerine nasıl çelişkiye düşerek reddettiklerini anlatır.
Kıblenin Kudüs'ten Kabe'ye tahvili, emanetin ona ötedenberi ihanet eden Yahudilerden alınıp Müslümanlara verilmesinin devir-teslim törenidir. 153-251. ayetler Yahudilerin yerine yeryüzüne halife seçilen Müslümanlara ibadî, ahlakî ve siyasî hükümler getirir,- ferdi ve sosyal alanda görevlerinin neler olduğunu hatırlatır. Bu cümleden olarak namaz, oruç, zekat, hac ve cihadı farz kılar, ahlaki alanda itaat, adalet, emanete riayet, anlaşmaya sadakat, infak gibi bireysel ve toplumsal esasları, boşanma ve miras gibi medeni hukuka ilişkin ilkeleri koyar. Bunların karşısında insanlığın düşmanı olan içki, kumar, faiz, zulüm, hakkı savunmada korkaklık gibi kötülükleri de yerer ve yasaklar.
252-260. ayetler, yine Yahudileşme'nin tezahürlerine dikkat çekerek tevhide bir çağrıdır. Mülkte tevhid ve bu tevhidin ameli şirki olan faizin reddi, Allah'a, vahye, ahirete, mülkün, hayatın ve ölümün Allah'ın elinde olduğuna iman işlenmekte.
261-283. ayetler Israiloğulları'nın Yahudileşme sürecini hızlandıran infak, faiz, borçlanma ve alış-verişle ilgili konularda hükümler ihtiva eder.
284-286. ayetlerde, vahyin yeni varisi Mıihammed ümmetine tevhidin temel ilkeleri ve iman esasları hatırlatılarak, zımnen kendilerinden öncekilerin yoluna uyup yoldan çıkmamalarının garantili yöntemi gösterilir.
Kur'an'da îsrailoğullan tarihine ait olayların ayrıntılarıyla anlatıl-üğı sûre sanıldığı gibi Bakara sûresi değil A 'raf süresidir. Bu sûrenin 03-171. ayetlerinde îsrailoğulları'nın Yahudileşmeden önceki serüvenci ele alınır. Bakara sûresinde ise Araf sûresinin aksine İsrailoğulla-'nın İslam'dan yüzçevirip nasıl "Yahudileştikleri" anlatılır. Onların ahudileştiği noktalara islam ümmetinin dikkati çekilir. Yahudileşme
__uu,oı oaıcara'ya alın-
Bunun en çarpıcı örneği Firavun'un sihirbazlarının "Müslüman olması" olayıdır. Bu olay tam dört ayrı sûrede47 yer almasına rağmen, Bakara sûresinde olaya hiç değinilmez. Bizce bunun sebebi olayın Yahudileşme süreciyle doğrudan ilgisinin bulunmamasıdır. Bakara süresindeki 80 ayet ise tamamen Yahudileşme süreciyle ilgilidir ve Muhammed ümmetini bu konuda uyarmak amacıyla sûre sıralamasında önde yer almıştır.
Allah Rasulü Israiloğulları'nın gündemde tutulmasını, onların yaşadığı sapıtma sürecinin anlatılmasını emrediyordu:
"Israiloğulları hakkında konuşun. Bu konuda konuşmanızda bir sakınca yoktur." *"
1."Kalpleri birbirine benzedi"
"Bilmeyenler: "Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet gelse" dediler. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Çünkü (doğru yoldan sapanların] kalpleri (duygu ve düşünceleri] birbirine benzedi. Hakkı kesin bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik.'"1'-'
Ayette geçen "öncekiler"in kimler olduğunu, duygu ve düşüncelerinin odağı olan kalplerinin kimlere benzediğini hemen bir sonraki ayetten anlıyoruz:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Ne Hıristiyanlar, ne de Yahudiler, sen onların dinine uyuncaya kadar senden asla hoşnut olmazlar. De ki "Asıl doğru yol Allah'ın gösterdiği yoldur." Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyacak olursan andolsun ki Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olmaz."""1

"Kalpleri birbirine benzedi" ibaresinden kasıt duyguların ve düşüncelerin birbirine benzerliğidir. Bu da, "Yahudileşme, temayül'dür", "Lanetli kavim yoktur, lanetli mantık vardır" biçiminde özetlediğimiz tezimizin Kur'an dilinden en güzel isbatıdır.

Çünkü sonrakilerin yaptığı ile öncekilerin yaptığı arasında hem Şekil hem de muhteva olarak bir benzerlik vardır. îsrailoğulları da

47¦ 7 A'raf/116; 10 Yunus/K 1, 20 Tâhâ/73, 26 Şuara/34.

4H- Buharı, Enhiycı/SO, 4/l54; Ebu Davud, İlim,İl/'3662,- Tirmizi, //;n/!3; no:2669; Darimi, Mukaddime, 46/548; Ahmcd b. Hanbcl, 2/159. ıbn Hacer, Fethu'l-Bari'de bu hadisin şerhini yaparken, birbiriyle çelişen bir çok tefsir ve yorumu almıştır. Ne ki bu yorumlar içerisinde olayı "Yahudileşme tcmayülü"ne dikkat çekme açısından eli' -1"" •¦'||" mistir. Feünıl-Htıri, 6/575-576).

4y-2 Bakara/l IX.

"Ey Musa Allah'ı açıkça görünceye kadar sana inanmayacağız"*1 demişlerdi. Oysa ki onlar Allah'ın yardımına mazhar olmuşlar, denizin varıldığını, dağın üzerlerine kaldırıldığını, men ve selva'nm indirildiğini görmüşlerdi. Bunlar Allah'ın varlık ve birliğinin açık belgeleriydi. Ama onlar bu belgelerle yetinmeyip bizzat Allah'la görüşünceye kadar iman etmeyeceklerini söylemekle, aslında O'nun gönderdiği elçiye, dolayısıyla Allah'a itiraz ediyorlardı.

İşte sonrakiler de aynı mantıkla bu soruyu sorarak "Yahudileşme temayülü" göstermişler, Allah da onların Yahudileşen îsrailoğullarıyla aynı duygu ve düşünceyle hareket ettiklerini "Kalpleri birbirine benzedi" ifadesiyle dile getirmiştir.

Sözün ve eylemin bir olması düşünce ve duygunun aynı olduğunun delilidir. İnsanın sözleri ve eylemleri duygu ve düşüncelerinin sonucudur. Bütün bunların çıkış yeri ise kalp/akıldır. Kalp/aklın bu yönelişi bir "temayül"dür. Bu temayül sonucunda ortaya çıkan söz ve davranışlar Yahudilerinkiyle örtüşüyorsa orada Yahudileşme temayülünden sözet-mek doğru olacaktır.

Aslında bu uyarının alanı içerisine sahabenin de girdiğini, yine Kur'an'm bir Yahudileşme tezahürü olarak sunduğu ve müşahhas bir olayın ardından inen şu ayetten öğreniyoruz:

"Yoksa daha önce Musa'ya sorulduğu/istekte bulunulduğu gibi siz de Peygamberinizi sorguya çekmek/istekte bulunmak mı istiyorsunuz. Kim imam küfürle takas ederse, kuşkusuz o doğru yoldan sapmış olur.""2

Bu ayet Allah Rasulüne Müslümanlar tarafından bir takım soruların sanki sorguya çeker gibi sorulması, ya da îsrailoğullarınm peygamberlerinden olmadık şeyleri istedikleri gibi onların da istemeleri üzerine nazil olmuştur. Allah Teala bu davranışı Yahudilerin Hz. Musa'ya karşı davranışına benzeterek mü'minleri uyarmıştır. Davranışların birbirine benzemesi "kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini getirir, "kalplerin birbirine benzemesi" ise aynı davranışları yapmaya sevkeder. Bu bir "temayül"dür, eğer önü alınmazsa Yahudileşme tehlikesiyle karşı karşıya kalınır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini ortaya çıkaran en büyük etken Yahudiler ve Hıristiyanları dost edinmektir. Çünkü "üzüm üzüme baka baka kararır." Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmek "Ya-hudileşme"yi hızlandıran faktörlerin başında gelir.

2. Kitap ehlini dost edinmek

"Ey İman edenler, sizden önce kitab verilmiş olanlardan dininizi dalgaya alanları dost tutmayın. İnanıyorsanız Allah'tan korkun."

Onlar kendi dinlerini oyun-oyuncak ettikten sonra sizin dininizi haydi haydi oyun-oyuncak-ederler. Eğer onlarla dost olursanız siz de onlar gibi dininizi hafife almaya, onun emir ve yasaklan karşısındaki hassasiyetinizi kaybetmeye başlarsınız. Tevrat ve İncil verilenler bu kitaplara karşı nasıl laubali olmuşlarsa, siz de Kur'an'a karşı laubali olmaya başlarsınız.

İşte o zaman Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalırsınız. Yani "ehl-i kitablaşırsımz".

Ehl-i kitab da başlangıçta sizin gibi ehl-i tevhid idi. Onlara da vahyi taşıma emaneti verilmiş, insanlar içerisinden seçilerek bu göreve getirilmiştiler. Aradan geçen zamanla tahrif sürecine girdiler. Kitaplarını tahrif ettikleri için bu süreçten çıkamadılar. Aynen Kur'an'm haber verdiği gibi:

"İnananlar için hâlâ vakit gelmedi mi ki kalpleri Allah'ın zikrine ve Hak'tan inene saygı duysun ve bundan önce kitap verilmiş, sonra üzerlerinden zaman geçmekle kalpleri katılaşmış, çoğu da yoldan çıkmış kimseler gibi olmasınlar."^

51.2 Bakara/55. 52. 2 Bakara/108.

3- 57 Hadid/16.

32

33

E LANETLİ KAVİM YOKTUR, LANETLİ MANTIK VARDIR

Kıır'an'da bunca yer tutan îsrailoğullarmın Yahudileşme sürecinin Müslümanlar tarafmdan amacına uygun bir biçimde anlaşılıp ibret alınmasının önündeki en büyük engel "lânetli kavim" anlayışıdır.

Yüzyıllardır vaaz ve irşad kitaplarına, cami kürsülerine hakim olan "lânetli kavim" aldatmacası Kur'andaki Yahudileşme temayülünü doğru değerlendirememekten kaynaklanmıştır. Adeta Kur'an'm anlattıklarından Kur'an'ın ruhuna aykırı bir anlayış türetilmiştir.

Niçin yapılmıştır bu?

Lanetli kavim anlayışı, Kur'an'da yüzlerce ayetlik yer tutan muazzam bir insanlık tecrübesini "Yahudilere has" kılarak, aslında hem Allah'ın, hem Rasulü'nün ve hem de sahabenin doğru bir biçimde anlayıp dikkat çektikleri "İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesine karşı" bir uyarı olan sözkonusu ayetlerin bu özeliğini gözardı etmektir.

Bu, ucuz savunma yöntemidir. Kur'an'm bu eserde de incelediğimiz gibi Bakara, Maide, Cum'a sûrelerinde sahabenin kimi davranışları vesilesiyle Israiloğullarıyla Ümmet-i Muhammed'i kıyaslaması, bu konuya nasıl bakmamız gerektiğini gösteren ilahi bir kılavuzdur. Lakin, bu kılavuz öncülüğünde değil de buram buram asabiyet kokan "lanetli kavim" mantığıyla yaklaşınca, daha baştan kendimizi olayın dışında

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

tutma uyanıklığını göstermiş oluyorduk. Tabi ondan sonrası kolaydı. Değil mi ki "onlar" yapmıştı,- lanetlenmeyi de hak etmişlerdi, "oh ol-sun"du.
Oysa ki, "lanetli kavim" anlayışı, Kur'an'm ruhuna ve Allah'ın dinine zıt bir anlayıştı. Bu anlayış Kur'an'a bütüncül bir yaklaşımla bakıl-mayıp ayetleri vahyin ruhundan kopuk ve yanlış tefsir etmenin bir sonucu olarak yerleşmişti.
Önce bu yanlış anlayışa mesnet kılman iki ayeti ele alalım:
"Sözlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalplerini katılaşur-dık."""J
Bu ayeti anlamak için verilen sözün ne olduğunu bilmek gerekir. Ayette bahsi geçen söz, Allah'ın bu ayetlerin nazil olduğu zamandan yaklaşık 1500 yıl önce îsrailoğullarından Eriha'da yaşayan putperest Ken'anilerle savaşıp onları oradan çıkaracaklarına, orada şeriatı (Tevrat) uygulayacaklarına"""" dair aldığı sözdür.
Önceki müfessiiier, ayetteki laneti umuma şamil olarak anlama-
1
54. 5 JVIaicle/13.
55. Bkz: 5 Maide/12.
mışlardır. Ayetteki "lanetledik" lafzını Atâ, "Rahmetimizden uzaklaştırdık", Hasan ve Mukâtil, "mesnettik, şekillerini değiştirdik", İbn Ab-bas, "ezilen bir azınlık olmaya mahkum edip zelil ettik" biçiminde anlamışlardır.""
"Yahudiler "Allah'ın eli bağlıdır (cimridir)" dediler. Kendi elleri bağlandı (cimrıleştiler) ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler."""
Bu ayet de babalarının yaptığından dolayı oğullarının suçlanmasını meşru göstermeyecek kadar açıktır. Ayette lanetlendiği söylenilenler o sözü söyleyenlerin kendileridir, değilse mensup oldukları kavim, kabile, soy ve boy değildir.
İslam'la taban tabana zıt olan "lanetli kavim" anlayış] aynı zamanda bir çelişkiyi ae bünyesinde taşıyor. Şöyle ki:
"Lanetli kavim" ile eğer İsrailoğullan kastediliyorsa bu Yahudilerin ünlü kutsal ırkçılığını tersinden yapmak anlamını taşıyordu. Bu ise, İslam'ın kesinlikle reddettiği bir anlayıştır. Eğer o kavme mensup olmak "lanetli" olmak anlamına geliyorsa ta Saadet Asrından bu güne, geçmişi Yahudi olduğu halde ihtida edip islamı seçen bir çok İsrail oğlunu ne yapacağız? Ki bunlar arasında Rasulullah'm "hayattayken cennetlik görmek isteyen şu zata baksın" buyurduğu eski Yahudi alimi Abdulah b. Selam başta olmak üzere bir çok sahabi ve tabiin de bulunmaktadır. Aslen Yahudi oldukları halde ihtida ederek İslam'ı seçen Meryem Cemile, Muhammed Esed gibi saygın isimleri de bu gerçeğin çağdaş örnekleri arasında sayabiliriz. Zaten Kur'an da sözkonusu "lanet"in mahiyetini böyle açıklamıyor muydu:
"İşte onların cezası, Allah'ın, meleklerin, ve bütün insanların lanetine uğramalarıdır. Onun içinde ebedi kalıcıdırlar. Onlardan azab hafifletilmez, yüzlerine de bakılmaz. Ancak daha sonra tevbe edip yola gelenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir. "lS
Bu ayetlerin iniş sebepleri dikkate alındığında şu iki gerçek ortaya çıkmaktadır:
1) Bu ayetlerin iniş nedeni olarak hem Yahudiler hem Müslümanlar gösterilir: a) Bu ayetler Yahudilerin dinlerine ve kitaplarına karşı gösterdikleri tavrı kendi dinlerine karşı göstererek ondan yüz çeviren Müslümanlar" hakkında nazil olmuştur, b) Kendi

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Peygamberlerine yaptıklarını, aynı çizginin bir devamı olan Peygamberimize de yaparak önce iman edip ardından dönen Medine Yahudileri hakkında nazil olmuştur/'" Burada dikkat edilecek nokta .olayların kim tarafından yapıldı-
Sfi. Taberı, Camiu'hlieyım, 4/495.
Sy. 5 Maide/64.
SX. 3 Akı lmran/87-89.
Sy. Ayetin sebeb-i nüzulü olarak Ilın Abbas, Müslüman olduktan sonra yüz çeviren, ardından da tevbe eden bir gurubu gösterir. Yine aynı kaynaktan gelen bir başka rivayetti:., isini bile verilir. Buna göre bu ayetlerin inmesine sebep cilan zat Ensar'dan e]-Haıs b. Su-veyddır. Razı, Tefsir, S/l 1 1; Kurtubi, 4/129.
60. Ay.
ğma bakmayıp mahiyetine bakan Kur'an'm Yahudi davranışlarıyla ötüşen Müslüman davranışını aynı başlık altında değerlendirmesidir.
2. İslam'da ne "kutsal kavim" vardır, ne de "lanetli kavim". Bu anlayış Yahudileşen îsrailoğulları'nm anlayışıdır. Ancak ÎsrailoğuUarı'nm Tahrif edilmiş kitaplarında bu çarpık anlayış bulunabilir: "Ve üzerinize unutulmayacak ebedi bir utanç ve ebedi bir zillet getireceğim."61 Rasu-lullah aleyhisselam îbn Mes'ud'un naklettiği bir hadisinde bu mantığı kesin bir dille reddetmiştir:
"Rasulullah'a maymun ve domuzlar hakkında "Onlar Yahudi soyundan mı?" diye sorduk. Rasulullah (sav) de dedi ki: "Allah, kesinlikle herhangi bir kavme lanet etmedi"".62
Eğer Müslümanlar da Yahudilerin bu "kutsal ırkçılıklarına", aynı cinsten tepki gösterirlerse bu kez Yahudileşme tuzağına kendileri düşmüş olur. Oysa ki Allah indinde her insan fırsat açısından eşittir ve üstünlük yalnızca takvadadır. "Kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse onun için korku yoktur."63 "Kim de küfrederse küfrü kendi aleyhinedir."64 Bu kimselerin hangi kavme, hangi ırka, hangi kabileye, hangi ümmete, hangi medeniyet ve kültüre mensup oldukları, Allah indindeki konumlarını belirleyici öge değildir.
3. Yanlış lanetli kavim anlayışı "Gazaba uğrayanlar", "Allah'ın gazabına uğradı" gibi ibarelere dayanıyorsa şu iyi bilinmelidir ki bu ibarenin aynısı farklı zümreler için de kullanılmıştır. Örneğin şu ayette Allah'ın gazabına ve lanetine uğrayan mü'min kardeşini kasten öldüren bir Müslümandır:
"Her kim bir mü'mini kasen öldürürse onun cezası içinde ebedi kalmak üzere (gireceği) cehennemdir. O Allah'ın gazabına, lanetine uğramıştır."65
Şu ayette "Allah'ın gazabına uğrayan" ve "lanetlenen" münafıklardır:
"Allah onlara gazab etmiş, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır."66
4. "Lanetli kavim" anlayışı buram buram "asabiyet" kokuyorsa ve Hz. Peygamber de "asabiyete çağıran bizden değildir" buyuruyorsa bu durumda olayın adını doğru koymamız gerekecektir.
O doğru isim "lanetli kavim" değil "lanetli mantık"tiî.
Evet, Allah'ın, meleklerin ve insanların lanetlediği her hangi bir
kavim, ya da belli bir kavme mensup olan kişiler değil, bir tavır, eğilim, eylem ve onlara kaynak olan "mantık"tır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

îsrailoğulları, Allah kendilerini alemler içerisinden seçip vahyi üstlenme nimetini verdiği halde bu lanetli tavra/mantığa saplanıp Yahu di-leştiler.
Ümmet ya da ümmetin içerisinden her hangi bir gurup aynı tavır/mantığa saplanırsa o zaman o da "lanetli mantığa" yakalanmış, Yahudileşme temayülüne girmiş demektir. Allah bu sürece giren toplulukların elinden hilafet emanetini, aynen Yahudileşen israiloğulların-dan aldığı gibi alacaktır:
"Ey iman edenler, kim Allah'ın yolundan dönerse bilsin ki Allah yakında bir toplum getirecek, O onları sever, onlar da O'nu."67
"Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçsınız. Allah, işte O'dur zengin ve hamde layık olan. Dilerse sizi götürür ve yerinize yeni bir halk getirir."68
O halde, "üstümüze alınmıyoruz" pişkinliğinden vazgeçip Kur'an'da yüzlerce ayetle anlatılan Yahudileşme sürecine salim bir ba-kışaçısıyla yaklaşmak zorundayız. Biz üstümüze alınsak da almmasak da, bu evrensel mesaj bize ve herkesedir. Kur'an'm buyurduğu gibi "Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar". ';,
Kur'an'a bir "hayat kitabı" olarak inanmak da bunu gerektirir. Hele Kur'an'daki Cum'a suresi örneğini gördükten sonra...
61. Tevrat, Yetemya 23/40.
62. (Jü Ujl ^ ,) «U 01 4$ M &y*j JU» .# Ahmed b. Hanbel, 1/395, 379, 421.
63. 5 Maide/69.
64. 30 Rum/44.
65. 4 Nisa/93.
66. 48 Fetih/6.
j Ut.)
67. 5 Maide/54.
68. 35Fatır/15-16.

G. ÜMMETİN YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜN BİR ÖRNEK: CUM'A SURESİ
Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla
"Göklerde ve yerde olanların tümü tek otorite, mukaddes, aziz, hakim olan Allah'ı teşbih ediyor.
O ki, ümmiler içinde kendilerinden ve Allah'ın ayetlerini kendilerine okuyan, onları temizleyen, onlara kitab ve hikmeti öğreten bir Ra-sul gönderdi. Oysa ki Onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.
Ve henüz onlara katılmamış olan diğer insanlara da... O, azizdir, hakimdir.
Bu Allah'ın lutfudur. Onu dilediği kimseye verir. Allah muazzam lütuf sahibidir.
Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali, kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne berbattır. Allah zalimler topluluğunu hidayete ulaştırmaz.
De ki, ey Yahudileşenler, eğer insanlar arasında yalnız sizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, haydi ölümü temenni edin, tabi dürüstseniz.
Asla temenni edemezler ölümü, elleriyle yaptıklarından dolayı. Allah zalimleri iyi bilir.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

De ki, kaçtığınız ölüm mutlaka bulacaktır sizi. Sonra görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz. O size haber verecektir tüm yaptıklarınızı.
ty iman edenler, Cum'a günü namaz için çağrıldığınızda Allah'ı anmaya koşun, kesin alışverişi, bu sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz. ;
Namaz kılındıktan sonra dağılırı yeryüzüne ve Allah'ın lutfundan i isteyin. Allah'ı çokça anın, umulur ki mutluluğa erersiniz.
Bir ticaret ya da eğlence gördüklerinde dağılıp ona seğirttiler ve bıraktılar seni ayakta. De ki: Allah katında bulunan, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırhsıdır.'"1"
1. Dersler
Cum'a sûresi İsrailoğulları'nın Kur'an'da anlatılan Yahudileşme sürecine Müslümanların nasıl bakması gerektiği sorusunun Allah tarafından verilmiş bir cevabı niteliğindedir.
69. 62 Cum'a/1-1 1.
Bu sûre, Yahudileşme olayının yalnızca Israiloğullarma ve Musa (a) ümmetine has bir olgu olmadığının vahiy diliyle tescil edilmesidir. Sûreyi tümüyle okuduktan sonra her akl-ı selim sahibinin çıkaracağı sonuç şudur: Kur'an'da anlatılan Yahudileşme temayülü Ümmet-i Mıı-hammed için de geçerlidir ve bu ümmeti bekleyen en büyük tehlikedir.
En sonunda varacağımız hükmü daha konunun girişinde açıkladıktan sonra, bu hükmümüze Cum'a sûresinin nasıl delil teşkil ettiğini maddeler halinde sıralayalım:
1. Ümmetin tamamının üzerinde icma ettiği bir husustur ki ayetlerin sûrelere yerleştirilmesi [tedvin) vahiyle [tevkif] gerçekleştirilmiştir.711 M. Abdullah Draz'ın dediği gibi Kur'an'in tedvini "el-Ayetu'1-Kub-ra: büyük mucize"dir. Kur'an parçalarının inişinden önce, hatta onların inişine neden olan olaylar gerçekleşmeden önce, bu parçaların yerlerinin belirlenmiş olduğu, her inen parçanın kapsamlı ve ayrıntılı bir plana göre tertip edildiği bize bildirilmektedir.7' Ulumu'l-Kur'an alimleri, tertibin ilm-i ezeli'ye göre yapıldığında, beşeri olmayıp ilahi olduğunda müttefiktirler.72
Allah Rasulü'nün, vahyin kılavuzluğunda tedvin ettiği bu sûrede ilk 8 ayetle son 3 ayet arasında, ilk bakışta hiç bir ilgi yokmuş gibi görünmektedir. İlk sekiz ayet uluhiyyet ve nübüvvetle ilgili. Dördüncü ayetin ardından söz Yahudilere getirilerek Tevrat'ı okuyup/dinleyip de onunla amel etmeyenler "kitap yüklü eşek" olarak nitelendirilir. Cum'a ayetiyle başlayan son üç ayetlik bölüm ise ayrıntılarını hadis kaynaklarından öğrendiğimiz yaşanmış bir olayı anlatarak biter.
Bu olay özetle şudur:
Medine'de açlık ve pahalılığın hüküm sürdüğü kuraklık yıllarından biridir. Dıhye b. Halife el-Kelbi Müslüman olmadan önce Şam'dan yola çıkardığı bir ticaret kervanıyla Medine'ye girdi. Medineliler adetleri olduğu üzere kervanı tefler ve zillerle karşıladılar. Nebi tam o esnada Mescidde Cum'a hutbesi veriyordu. Erkeklerden 12 kişi dışında tüm cemaat Nebi'nin hutbesini terkedip kervana koştu. Hz. Nebi bu duruma çok hiddetlendi ve buyurdu ki:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Eğer mescidde kimse kalmasaydı şu vadiyi ateş seli kaplardı."7"
70. Tedvinin vahye müstenit] oluşunun delilleri için bkz: Zerkeşi, el-Bıırhıın, 1/256; Süyuti,
el-hkan, 1/104-105; Ayrıca, Buharı, Tefsir, 18. hah; Kiıahu'l-Ahkam, 97. hah; Ahmcd b. Hanbel, Müsnad, 3/120 ve 4/371.
71. Ahmetl b. Hanbel, Müsncd, 1/57; Nevevi, Şerhu Müslim, 11/57.
72. Süyuti, el-hkan, 1/172-176; Zerkeşi, el-Rurhan, 1/236; Zerkani, Menahilü'l-hfaıı, 1/346-
350.
73. Bjr başka rivayette su metin var: "Müslümanların üzerine taş yağardı." Katade'ye ,ı;örc Hz. Nebi'nin hutbede iken terkedilmişi üç kez olmuştur. Olay hakkında bkz: Razi, 30/10; Mescidde kalanların ismi için bkz.: Kurtubı, 18/110; Sebeb-i nüzul için ayrıca bkz.: Buharı, Tefsir, bab:61, 6/63; Müslim, Sahih, Cuma, bab: 11, mı: 37,1/590; Tirnuzi, Tefsir, bab: 62, Nu: 3311, 5/414.
38
39
Sûrenin Yahudilerden sözeden birinci bölümüyle, Cum'a'dan ve Cum'a hutbesinde Rasulullah'ı ayakta bırakıp kervana koşanlardan bahseden ikinci bölümü arasında ilişki kurulmaktadır. Dahası, sûrenin birinci bölümüyle ikinci bölümünün farklı zamanlarda nazil olduğu74 gözönüne alındığında vahyin kılavuzluğunda gerçekleştirilen tasnifte niçin bu iki gurup ayetin aynı sûrede bir araya getirildiği daha bir anlam kazanmaktadır.
Bu ilahi tasniften çıkarılacak ders şudur: Kur'an, Allah Rasulünü hutbe okurken terkedip dünyalığa koşan mü'minlere ÎsrailoğuUarı'm ve onların Yahudileşme sürecinde büyük bir yer tutan kitabı okuyup/dinleyip de onu taşımamalarını örnek göstermektedir. Sözkonusu Müslümanların tavrıyla Yahudilerin tavrı arasındaki benzerliğe dikkat çekmektedir. Yani, ilk Müslümanların dikkatini Yahudileşme temayülüne çekerek, adeta onlara "Yahudileşmekten kaçının" denilmektedir.
2. Cum'a sûresinde dikkat çekilen Ümmet-i Muhammed'in Yahudileşme temayülüne ilâhî bir gönderme de sûrenin ilk kelimesinin zaman kipidir, "çr-* gelecek zamanı da içine alan muzari fiildir. "Teşbih ediyor, eder, etmekte9 anlamlarına gelen bu kelime Cum'a sûresinden bir önceki sûre olan Saf (61), ondan önceki Haşr (59) ve Hadid (57) sûrelerinin de ilk kelimesidir. Ne ki bu sûrelerin tümünde geçmiş zaman kipiyle "sebbaha" biçiminde gelmiştir. Fakat daha sonra gelen Tegabun (64) sûresinde, kıyametten sözedildiği için Cum'a süresindeki gibi muzari gelmiştir.
Burdan yola çıkarak varmak istediğimiz sonuç, girişinde gelecek zaman kipi kullanılan bu sûrenin ümmetin geleceğiyle ilgili bir olayı haber vermesidir.
Bu küçük ayrıntı, sahabenin yaşadığı bir olay üzerine adı geçen sûrede dikkat çekilen Yahudileşme temayülünün, gelecekte ümmeti bekleyen büyük bir tehlike olduğuna işaret sayılabilir.
3. Sûreyi ümmeti Yahudileşmekten sakındırmak maksadına matuf anlayacak olursak, 6. ayetteki "Tevrat" kelimesinin yerine "Kur'an"ı koyarak okumamız gerekecektir. Eğer Ümmet-i Muhammed de Israillo-ğullarının Tevrat'a yaklaştığı gibi yaklaşarak

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

onu yaşanacak bir "hayat kitabı" olmaktan çıkarır, yalnızca kandillerin, törenlerin ve ölülerin ki-
74. Konuyla ilgili tüm kaynaklar sûrenin ilk 8 ayetiyle son 3 ayetinin farklı zamanlarda nazil olduğu konusunda müttefiktirler. Ne ki bu ayetlerin ne zaman nazil olduğu, iki bölüm arasında ne kadar zaman olduğu ve hangi bölümün önce nazil olduğu konusu tartışmalıdır: Buhari, Müslim, Tirmizi ve Nesei. Ebu Hüreyre'nin "Biz Rasulullah'm huzurunda iken bu ayetler nazil oldu" sözüne bakılırsa ilk sekiz ayet Hicretin 7. yılında Hay-ber'in fethi sıralarında, son üç ayetse onlardan çok daha önce Hicretin hemen ardındaki günlerde nazil olmuştur. Ibni Mace'de geçen senedi zayıf Cabir hadisine göre ise Cumayı terkendenler azarlanırken kulandan "o kimsenin namazı da yoktur, zekatı da yoktur, haccı da yoktur" (İkameti's-Salah, 78) cümlelerini delil alacak olursak, bu olayın en erken hicetin 6. yılında meydana geldiğini, dolayısıyla sözkonusu ayetlerin de bu yılda nazil olduğunu kabul etmemiz gerekecek. Çünkü, ihtilaflı olmakla birlikte, hac en erken hicretin 6. yılında farz kılınmıştır.

tabı haline getirirse, o zaman ayetin muhatabı doğrudan bu işi yapan kimseler olacaktır. Bu durumda ayeti şöyle anlamamız Kur'an'm da kastıdır: "Kendilerine Kur'an yükletilip de sonra onu taşımayanların/yaşamayanların hali, kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir."
Böylesi bir durumu Allah Teala "Allah'ın ayetlerini yalanlamak" olarak nitelendirmekte ve Kur'an'ı ezberleyip, öğrenip, öğretip de hayatına geçirmeyenlerin "doğru yola iletilmeyecek zalimler" olduğunu vurgulamaktadır. Bizden öncekiler de bu ayetleri bizim gibi anlamışlardır. Şu satırlar onlardan biri: "Bu ayet Muhammed'e iman edip de Kitabı yüklendiği halde içinde ne olduğunu bilmeyenlerin de eşekliğine delalet eder. Mana ehli dedi ki: Bu örnek Kur'an'm manasını anlayıp da onunla amel etmeyen için geçerlidir."""Sûrenin ilk sekiz ayetiyle son üç ayeti arasındaki ilişkiye gelince, Yahudiler dünya malını elde etmek için ölümden kaçıyorlardı, iman edenler ise dünya malını elde etmek için ibadetten kaçtılar."7"
Selef ulemasının büyüklerinden Meymun b. Mihran "Kitab yüklü eşek" ayetini tefsir ederken şöyle der: "Eşek, sırtmdakinin kitap mı zi-' bil mi olduğunu bilmez" Kurtubi de der ki: "Yahudiler böyleydi. Bu ayet Kur'an'm Yahudileri kınadığı kötü duruma düşmesinler diye Allah'ın Kitab'mı öğrenmek ve öğretmekle görevli olanlara ilahi bir uyandır. "7T
4. "Yahudileri sürekli gündemde tutunuz" buyuran Allah Rasulü Müslümanları Yahudileşmeden sakındıran bu sûreyi, tamamı nazil olduktan sonra hemen her Cum'a okumuştur. Bu şekilde kendilerini bekleyen sözkonusu tehlikeye tüm Müslümanların şahsında sahabenin dikkatini çekerek Yahudileşme temayülü sayılabilecek ve üç kez vuku bulan müessif olayın tehlikesini zihinlerde sürekli diri tutmuştur. Bunu da sözkonusu olayın ardından "Eğer mescidde kimse kalmasaydı bu vadiyi ateş seli götürürdü" buyurarak îsrailoğulları'mn Allah'a her isyan edişte başlarına gelen -Sina dağının, tepelerine kaldırılması gibi-nıusibetlere dikkat çekmiştir.
Taberani'nin d-Evsa t 'ında Ebu Hüreyre kanalıyla gelen bir rivayette şöyle buyurulur: "Rasulullah Cum'a namazında birinci rekatta Cum'a sûresini okuyup Mü'minleh uyarıp
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

teşvik eder, ikinci rekatında da Münafıktın sûresini okuyup münafıkları kmardı." Bu sûrenin hemen ardından Münafıkun sûresinin nazil olması, dahası tedvinde de iki sûrenin yanyana yer almaları, Ümmetin Yahudileşenlerine Kur'an tarafından "münafık" isminin münasip görüldüğüne işaret etmektedir.

5. Sûrede ele alman iki kesimden, ibret olarak anlatılan Yahudiler kendi kutsal günleri olan Cumartesi günü için Allah'ın koyduğu emir ve yasakları dinlememişler ve Allah'ın gazabına uğramışlardı78

75. Razı, 30/6.
76. Agc, 30/8.
77. Kurtubi, Tefsir, 18/94.
78. Yahudilerin bu tavrı için bkn: İbn Hacer, Feth, 2/413-414.

Sûrenin ikinci bölümünde, Müslümanlar da, İsrailoğullarmm Cumartesi gününe karşılık olarak verilen Cum'a günü ve o güne has ibadet karşısında aynı tavrı sergilememeleri konusunda uyarılıyor. Allah'ın verdiği bu mesajı çok doğru bir biçimde algılayan Hz. Peygamber Yahudileşme temayülünün tüm tezahürlerine karşı Müslümanları uyanık tutmak için onlara her namazda okumalarını emrettiği Fatiha'nm son ayetini "Yahudilerin ve Hıristiyanların yoluna değil, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet" biçiminde tefsir ediyordu.

Yahudi ibadet günüyle Müslümanların ibadet günü arasındaki ilgiye Allah Rasulü de şöyle dikkat çekmişti: "Biz en son ümmet olmamıza rağmen kıyamet gününde en öndeyiz. Yahudilere kitap bizden önce verildi. Sonra farz kılman bu günleri üzerinde tartıştılar. Allah bizi bu konuda doğruya iletti. Yahudilerin günü Cumartesi, Hıristiyanların günü Pazar'dır. Allah Cuma'yi bize vererek onların önüne geçirdi ve onları bize tabi kıldı."79

6. İsrailoğuUarı Yahudileşince belalarını buldu. Allah Rasulü de Müslümanların onların yolunu takip edip, Kitap emaneti Allah tarafından kendilerine yüklendiği halde onu taşımayıp atarlar, Cum'a hutbesi sırasında Rasulullah'a yaptıkları gibi emaneti bırakıp da dünya malının peşine koşarlarsa, başlarına umulmadık bela ve musibetler geleceğim "Eğer kimse kalınmaydı şu vadiyi ateşten bir sel doldururdu" ya da "başınıza gökten taş yağardı" uyarısıyla dile getirmiştir.

7. Altıncı ayetteki "Ey Yahudileşenler, eğer insanlar arasında yalnız sizin Allah'ın dostları olduğunuza inanıyorsanız" ifadesinde Yahudilerin "seçilmiş millet" inançlarına gönderme yapılıyor. Öteden beri Arapları ümmilikle (2. ayet), kitapsızlıkla, okuma-yazma bilmemekle suçlayan Yahudilere Müşrik Araplarla aralarındaki farkın mahiyet değil yük farkı olduğu, ümmi bir kavim olan Müşrik Arapların "kitapsız eşek" kendilerininse "kitaplı eşek" oldukları ima ediliyor. Buradan yola çıkan Kur'an, Müslümanlara da Yahudilerin saplandığı asabiyet batağına saplanmayıp kendilerini mensup oldukları gurupla değil, yaptıkları amellerle tanımlamaları ve kurtarmalarını hatırlatmakta. 10. ayette ise "Allah'ı çok anın ki kurtuluşa er esiniz" buyurulmaktadır.

Aslında ayrı bir başlık altında ele alınması gereken Cum'a sûresine benzer bir başka sûre daha var: îsra sûresi.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

İsra sûresinin ilk ayeti bilindiği gibi Rasulullah'm bir gece vakti Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya yürütülmesi mucizesini haber verir. Ayetteki "el-Mescidü'1-Aksa" eğer çok meşhur olduğu gibi İsrailoğullarmm kutsal şehri Kudüs ise, burada bir soru akla geliyor: Rasulul-lah, en büyük mucizelerinden biri olan İsra olayında niçin bir başka yere değil de Kudüs'e götürülüyor? Bununla verilmek istenen mesaj nedir?
Bu mucizeyi haber veren ayet, İsra suresinin ilk ve tek ayetidir. Bu 79. lkıhari, Sahili, Kilnbu'l-Cıım'a, 1. bnb 1/212; Nesai, Sünen, H. mı: 1366, 3/85-87

ayetle, kendisinden sonraki ayetler arasında, görünürde hiçbir ilişki yok gibidir. Çünkü, bu ayetin hemen ardından gelen ayetler doğrudan İsra-iloğulları'nın Yahudileşme sürecini anlatan ayetlerdir. Örneğin, sûrenin İsra ayetinin ardından gelen ikinci ayeti şöyle:
"Biz Musa'ya kitab verdik ve onu îsrailoğullarma "Benden başka bir vekil tutmayın" diye bir yol gösterici yaptık." (17/2)
Bu ayetten sonraki ayetlerde de israiloğullarmın yeryüzünde çıkardığı fesatlar ve buna karşılık nasıl cezalandırıldıkları bir bir nakledilmektedir.
îsra mucizesini haber veren ayet îsrailoğullarmın Yahudileşme ser-venini anlatan bir bölümün başına, niçin tek olarak getirilip yerleştirilmiştir? Bu ayetlerle verilmek istenen mesajla, îsra olayında Rasulullah'm Mescid-i Aksa'ya yürütülmesi arasında herhangi bir paralellik var mıdır?
İsra mucizesi ve İsra sûresi ile ilgili bütün bu sorular, Ümmet-i Muhammed'i bekleyen en büyük tehlike olan "Yahudileşme" gözardı edilerek doğru bir biçimde cevaplanamaz. Bizce, Cum'a sûresinde olduğu gibi îsra mucizesi ve îsra sûresinde de dikkatler İsrailoğulları'nm Yahudileşme serüvenine çekilerek Ümmet-i Muhammed'e "siz de onlar gibi Yahudileşmeyin" mesajı verilmektedir.
2. Sonuç
Özetle Cum'a sûresi:
a) Farklı zaman ve ortamlarda, iki ayrı tarih diliminde gerçekleşen, iki farklı ümmetten sözeden iki gurup ayetin, vahye dayalı tedvin ile aynı sûre içerisinde birleştirilerek iki olay arasındaki benzerliğe dikkat çekmesiyle;
b) İlâhî bir emanet olan Tevrat kendilerine yüklendiği halde o emaneti taşımayıp kaçan, üstelik tahrif eden İsrailoğuUarı önderlerini örnek vererek, kendilerine son ilahi mesaj olan Kur'an emanet edildiği halde dünya malına meyillerinden dolayı îsrailoğullarmı hatırlatan bir yanlışa düşen Müslümanların öncülerini uyaran mesajıyla;
c) İsrailoğullarmın dînî günleri olan Cumartesi ile Müslümanların dini günleri olan Cum'a arasında ilişki kurmasıyla, "Yahudileşme" tehlikesinin her an Müslümanları da beklediğini haber veren çarpıcı bir Kur'ânî örnektir.

I
ÎKÎNCÎ BÖLÜM
A. SÜNNET VE YAHUDÎLEŞME TEMAYÜLÜ

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kur'an'm en büyük müfessiri olan ve "ayaklı Kur'an" olma sıfatım taşıyan Rasulullah, Kur'an'ın dikkat çektiği İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesinin farkına ilk varanlardan.
Bu farkına varış sayesindedir ki, o, ümmetini Yahudileşme tehlikesine karşı sürekli uyarmıştır. Onun bu uyarılarının, sadece onunla çağdaş olan mü'minler için geçerli olduğunu kimse iddia etmemiştir.
Başta siyer ve hadis olmak üzere, sünnet müktesebatı baştan sona tarandığında, Hz. Nebi'nin, islam ümmetinin Yahudileşme ihtimali karşısında ne kadar hassas ve kaygılı olduğu açıkça görülecektir.
Şimdi tüm muteber hadis kaynaklarını tarayarak binlerce hadis arasından seçtiğimiz az sayıdaki örnekle Yahudileşme konusundaki Nebevi bakışaçısını gözler önüne serelim.
1. "Ehl-i kitaplaşacaksınız!"
"Nebi buyurdu ki: "Sizden öncekilerin yolunu adım adım, karış karış izleyeceksiniz. Eğer onlar bir sürüngen deliğine girse, siz de gire-- çeksiniz. "Ey Allah Rasulü, Yahudiler'in ve Hıristiyanların yolunu mu?" diye sorduk. "Başka kim olacak?" dedi."1
Allah Rasulü'nün "Yahudilerin ve Hıristiyanların yolunu adın adını, karış karış izlemek" olarak dile getirdiği tehlike, bizim Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma ya da ehl-i kitaplaşma dediğimiz tehlikenin ta kendisiydi.
Hadiste, Yahudileşen tüm toplumları bekleyen acı akıbete de dikkat çekilmektedir. Nebi lisanında toplumsal bir "kıyamet" olarak ifadesini bulan bu akıbeti sözkönusu hadisin farklı bir metninde buluyoruz:
"Ümmetim, önceki ümmetlerin yolunu adım adım, karış karış izlemeden kıyamet kopmaz. "Ey Allah Rasulü, Farslar ve Rumlar gibi mi?" denildi. "Başka kim olacak?" buyurdu."2
1. "f»j-^ v* j«- l>» y ^ t}A H»j l* !** pA» <«" & ^u ^ Buhari, I'tisam, 14; Müslim, ilim, 6; İbn Mace, Fiten,17, Ahmed b. Hanbel, 3/84. %. Buhari, l'tisam, 14.

Hadiste geçen "kıyamet" ifadesini sahabe hepimizin bildiği 'ahiret kıyameti' olarak anlamayıp doğru bir bakışaçısıyla toplumsal ve siyasal bir çöküş demeye gelen dünyevi kıyamet olarak anladığı için şöyle sormuştur: "Farslar ve Rumlar gibi mi}"
Allah Rasulü bu sözü söylediğinde dünyanın iki süper gücü olan Bizans/Rum ve Iran/Fars imparatorlukları hızlı bir düşüş sürecine girmişlerdi. Nebi de, onu dinleyen mü'minler de, bu çöküşü toplumsal bir kıyamet olarak algıladılar. Bu Nebevi ifadeden de anlaşılıyordu ki, Yahudi-leşme ve Hıristiyanlaşma sürecine giren toplumları bekleyen akıbet kaçınılmaz olarak sosyal, siyasal, akidevi ve ekonomik bir kıyametti.
Tüm araştırmalarımıza rağmen bu hadisin söylendiği ortam ve söyleniş sebebini (sebeb-i vurud) bulamadık. Kuşkusuz, saadet çağı mü'minleri arasında görülen kimi tavır ve temayüller, Allah Rasu-lü'nün ümmetin geleceği hakkında böylesine kaygılanmasına sebep olmuştur.
Bu gerçeği hikayesiyle birlikte nakledilen hadislerden, daha iyi anlıyoruz. Allah Rasulü etrafındaki mü'minlerin tavır ve davranışlarında Yahudileşme temayülü adını verdiğimiz eğilimler gördüğünde bunu hemen Yahudileşen îsrailoğulları'nm
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

davranışlarıyla kıyaslamıştır; aynen Allah Teâlâ'nın Nebi'yi Cum'a hutbesinde terkedip kervana koşanların bu davranışlarıyla Yahudiler'in Tevrat'a karşı olan davranışları arasında ilişki kurduğu gibi:

"Rasulullah Hayber seferine çıktığında müşriklerin silahlarını asıp (kutsadıkları) Zatu Envat denilen bir ağaca rastladı. Etrafındakiler Rasu-lullah'a dediler ki: "Onların Zatu Envat'ı gibi bizim de bir Zatu En-vat'ımız olsun." Nebi cevapladı: "Sübhanallah! Bu söz tıpkı Musa'nın toplumunun şu sözüne benziyor: Onların tanrıçası gibi bize de bir tanrı ihdas et. Nefsimi kabzasında tutana yemin olsun ki sizden öncekilerin yolunu aynen sürdüreceksiniz.""3

Ümmet-i Muhammed'i bekleyen Yahudileşme tehlikesi o denli vahimdi ki, bu vahameti şu ifadede açıkça görmek mümkün:

"Ümmetimin başına îsrailoğulları'nm başına gelenin aynısı gelecek. Tıpkı bir ayakkabı kalıbıyla ayakkabının birbirine uyduğu gibi... Hatta, eğer onlardan biri annesine açıktan varsa, ümmetimden de aynısını yapan çıkacak. Ve îsrailoğulları 72 guruba bölünmüştü. Ümetim de 73 guruba ayrılacak."4

Hadiste geçen 73 rakamının Araplarda çok kullanılan bir edebi sanat türü olan "kinaye" olduğu ve kinayenin bu türüne de "kesretten ki-

3. "
Tirmizi, Fiten, 18 (2180)
" .^j, rj» ju ur u. 4ı
4.
jJ" Tirmizi, İman, 18 (2641); Son kısmı için bkz: Ebu Davud, Sünne, 1 (4596); îbn Mace, Fiten, 17; Ahmed b. Hanbel, 4/102; Darimi, Siyer, 75.

naye" dendiği bir gerçek. Burada anlatılmak istenen bu ümmetin, tıpkı îsrailoğulları'mn Yahudileşme sürecinde parçalanması gibi parçalanacağı, hatta bu parçalanmada onları bile geçeceğidir.

Allah Rasulü, Kur'an'da verilen hiç bir örneğin 'laf olsun' diye verilmediğini, kendi ümmetine bir ibret vesikası olarak sunulduğunu çok iyi bildiği için, Kur'an'm yüzlerce ayetle dikkat çektiği îsrailoğulları'nm Yahudileşme sürecindeki sapmalara ümmetinin de dikkatini çekiyordu. O biliyordu ki, îsrailoğulları'nm sapmasına sebep olan eylemler son ilahi vahyin emanetçisi olan Müslümanların da sapmasına sebep olabilir.

Rasulün dilinde kabirleri kutsamak da bir Yahudileşme tezahürüydü. Kendi kabrinin de böylesine bir Yahudileşme temayülüne alet edilmesinden kaygı duyduğunu ölüm döşeğinde yaptığı ve eşi Hz. Aişe'nin şahid olduğu şu uyarıdan çıkarıyoruz:

"Rasulullah vefatına yakın buyurdu ki: Allah Yahudilere ve Hıris-tiyanlara lanet etsin. Peygamberlerinin kabirlerini mescid yaptılar." Ai-şe dedi ki: "Eğer Allah Rasulü'nün bu uyarısı olmasaydı kabrini görkemli yaptırırdım. Ne ki ben onun mezarının mescid edinilmesinden korkuyorum.""5

Ebu'd-Derda (r), Hz. Nebi'nin bir keresinde bu ümmeti bekleyen ehl-i kitaplaşma tehlikesini düşünerek hüzünlendiği sırada şahid olduklarını şöyle nakleder:

"Nebi ile birlikteydik. Bir ara gözlerini göğe dikti ve dedi ki: "Gün gelir, ilim insanları terkeder. İnsanların onda hiç nasibi kalmaz." Ziyad b. Lebid el-Ensari sordu: îlim bizi

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

nasıl terkedebilir ki? Biz Kur'an'ı okuyoruz ve bundan böyle de vallahi okuyacağız, hanımlarımıza, oğullarımıza okutacağız." Rasul cevap verdi:
Anan seni kaybetsin ey Ziyad! Ben de seni Medinelilerin en akıllılarından zannederdim. Yahudilerin ve Hıristiyanların elinde de Tevrat ve İncil yok muydu}"6
Bu haberde de görüldüğü gibi Allah Rasulü, Kur'an'm elde bulunuyor olmasını ümmetin ehl-i kitaplaşmayacağmın garantisi olarak görmemiştir. Hz. Nebi'nin ümmetin akıbeti konusundaki endişeleri ömrünün sonuna doğru daha da artmış, kendi terbiyesinden geçmemiş kimi Müslümanların kendisine karşı olan tavır ve davranışlarıyla îsrailoğulları'nm Hz. Musa'ya karşı olan tavır ve davranışları arasında paralellikler kurmuştur.
5. ^J^
Buhari, Cenaiz, 62 (2/91); Müslim, Mesacid, 19. 6- Tirmizi, İlim, 5; Ibn Mace, Fiten, 26; Ahmed b. Hanbel, 4/160; Darimi, Mukaddime,
26/246.
47
M t ¦«
'¥¦
;'wl
2. "Allah Musa'ya rahmet etsin"
Böylesi durumlardan biri de Huneyn seferinin ardından yaşanmıştı. Hevazin ganimetleri pay ediliyordu. Akra b. Habis ve Uyeyne b. Hısn gibi henüz müslüman olmadığı halde Müslümanların saflarında yer alan bedevi liderlerinin kalplerini İslama ısındırmak için ganimetten fazla fazla pay verilmişti.
Bu duruma itiraz eden Ensar'ı "Onlar mal ile dönerken siz Allah'ın Rasulüyle dönüyorsunuz" diyerek teskin etmişti Hz. Nebi.
Bu esnada çok daha yakışıksız olaylar oldu. Hz. Nebi ganimet dağıtırken etrafına toplanan bir kısım aç gözlü insanlar onun orasını burasını çekiştirmeye başlamış, hatta bu itiş-kakış sonucunda elbisesi yırtılır ken pelerini de omuzundan düşmüştü. Bu güruh Allah Rasulünü öylesine zor durumda bırakmışlardı ki, o kendine has edasıyla "Elbisemi < bırakın!., elbisemi bırakın!.." diyordu.
Daha da çirkin olanı, bu sırada sözkonusu güruhun içinden birinin paylaşımın adil olmadığını ifade ederek adaletin baş öğretmenine "Adil ol ey Muhammedi" diye çıkışmasıydı. Bu terbiyesizlik Allah Rasulü'nü öyle kızdırmıştı ki, çok kızdığı ender zamanlarda kabaran alın damarı yine kabarmıştı. Bütün bu olanları Yahudileşme temayülü addeden Allah Rasulü, kendisine yapılanları îsrailoğullarınm Hz. Musa'ya yaptıklarıyla kıyaslayacaktı:
"Allah ve Rasulü de adil olmasın da kim âdil olsun? Allah Musa'ya rahmet etsin. Kendisine bundan fazla eziyet edildi de yine de sabretti."7
Ibn Mes'ud'un Hz. Nebi'den naklettiği şu haberde, iyiliği emredip kötülükten sakındırma vecibesini ihmal eden Israiloğulları nasıl Al-j lah'm lanetine uğradıysa, aynı suçu işleyecek olan Müslümanların da îsrailoğulları'nın uğradığı akıbete uğrayıp Allah'ın lanetine uğrayaca| vurgulanmaktadır:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Allah Rasulü buyurdu ki: "îsrailoğullarma arız olan ilk hastalı! şuydu: Biri, haram işleyen bir başkasıyla buluşur ve derdi ki: Ey falan, bu konuda Allah'tan kork ve işlediğin bu haramı ter ket, o sana helal değildir. Ertesi gün geldiğinde o kimseyi tekrar o kötü işi işlerken bulur, fakat bu durum onu sözkonusu menhiyyat sahibiyle yeyip-içmekten, oturup-kalkmaktan alakoymazdı. Onlar böyle yapınca da Allah iyilerin kalbini kötülere benzetti." Sonra "îsrailoğullarindan inkar edenler üzerine Davud ve Meryem oğlu Isa diliyle lanet edildi." ayetini okuyup ekledi: "Kesinlikle hayır, vallahi ya iyiliği emreder kötülükten sakındırırsınız, zalimin eline basarak onun zulmüne engel olur, haklının hakkını alıp haksızlığa karşı koyarsınız, ya da Allah iyilerinizin kalbini de kö-
tüterinize benzetir ve tıpkı onlara lanet ettiği gibi size de lanet eder. "8
Bakara suresinin "Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ındır. İçi-nizdekileri açıklasanız da gizleseniz de Allah onunla sizi hesaba çeker, dilediğini bağışlar, dilediğine azabeder." mealindeki 284. ayeti kerimesi inince sahabe telaşa kapıldı.
Bu telaş, onların her inen ayete, "bunu hayatımıza nasıl uygularız?" diye baktıkları içindi. Bu ayet inince her evden bir ölü çıkmış gibi sahabe hüzne büründü. Gerisini Müslim'de geçen rivayetten dinleyelim:
"Rasulullah'a geldiler. Yığılırcasma dizleri üzerine çöktüler ve dediler ki: "Ey Allah Rasulü: Şimdiye dek gücümüzün yettiğini yüklendik. Namaz, oruç, cihad, sadaka... Şimdi de sana bu ayet indirildi. Onunla amel etmeye gücümüz yetmez." Allah Rasulü sordu: wSizden önceki kitap ehlinin söylediği "işittik ve isyan ettik" sözünü siz de mi söylemek istiyorsunuz! Hayır, öyle değil şöyle deyiniz: "İşittik ve itaat ettik, bağışla ey Rabbimiz, dönüş sanadır." Topluluk başlarını eğerek bu sözü tekrarlamağa başladı." Ravi bunun ardından, Rasulullah'ın sözünü tasdiken Bakara suresinin son iki ayetinin nazil olduğunu söyleyecektir.9
Allah Rasulü, ümmetin ehl-i kitaplaşma tehlikesine dikkat çektiği bir hadisinde mü'mini tanımlarken "ateşe atılması kendisine, Yahudiliğe ya da Hıristiyanlığa dönmesinden daha sevimli gelen kimse" olarak tanımlıyordu.10
7. "j*A .10* & JS^ uijî a» r
Buharı, Fardu'l-Humus,19 (4/61).
Ut
Ebu Davud, Melahim, 17 (4336-4337); Tirmizi, Tefsir, 5 (3047-3048); Ibn Mace, Fiten, 20 (4006).
Müslim, İman, 47(199,200).
• Buhari [İman, 9), Müslim {İman, 15), Nesai {İman, 3) ve Ibn Mace'nin [Fiten, 11) başka bir metinle aldığı bu hadisin yukardaki şeklini, Camiu'1-Usul yazarı Ibnü'1-Esir el-Ce-zeri, Tirmizi'yi kaynak göstererek verir. Ancak eldeki Tirmizi nüshalarında tüm aramalarıma rağmen hadisi bu şekliyle bulamadım. Camiu'1-Usul, 1/237.
48
49
B. SAHABE VE YAHUDİLEŞME
I

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kur'an'da ve sünnette bunca hassasiyetle üzerinde durulan Ünv met-i Muhamed'in Yahudileşme tehlikesine karşı Allah Rasulü'nün ellerinde yetişen sahabenin hassasiyet göstermemesi düşünülemezdi.
Kur'an'ın ve onun yürüyeni olan Rasul'ün terbiyesinden geçen seçkin isimler îsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecinden her vesileyle dersler çıkarır, bu ümmetin akıbetinin de onların akıbetine benzememesi için Yahudileşme temayülü sezdikleri davranışları îsrailoğulları'nın davranışlarıyla kıyaslarlardı. İşte îbn Abbas'm anlattığı Hz. Ömer'in Yahudileşme tehlikesine karşı duyarlılığını ele veren olay:
"Ömer'e müslümanlardan birinin içki sattığı haberi geldi. Başladı söylenmeye: Allah o adamı kahretsin. O bilmiyor mu ki Allah Rasulü şöyle buyurdu: "Allah Yahudileri kahretsin. Allah onlara ölü hayvanın iç yağım haram kıldı onlar onun alım-satımını hoşgördüler.""""
Hz. Aışe de Yahudileşmeye dikkat çekenlerden:
"Eğer Allah Rasulü kadınların süslenip püslendiğini görürse, onları mescide gitmekten men ederdi, aynen îsrailoğulları kadınlarının men edildiği gibi."12
Sünnetin ruhunu anlamadaki kabiliyet ve anlayışıyla sahabe içerisinde seçkin bir yeri olan İbn Mes'ud (r) ise Yahudileşme tehlikesine karşı çok daha hassas. îbn Mes'ud'a insanların yanında hadis yazılı metinler olduğu haber verilince şaşırdı, tuhafına gitti. Bu şaşkınlığı o metinler getirilip imha edilinceye kadar geçmedi. Ardından dedi ki: "Sizden önceki kitap ehli, alimlerinin kitabına sarılıp Rablerinin kitabını terkettikleri için helak oldular."1'
Hz. İbn Mes'ud, Allah'ın kitabının terkedilip tümden başka kitaplara yönelinmesini Yahudileşme alameti olarak niteliyor, bir toplumun Allah'ın kitabını terkederek bilginlerinin kitabına sarılmalarını o toplu-| mun helakine yoruyordu. Kuşkusuz îbn Mes'ud'un bu yaklaşımını a iv; layabilmek için Yahudi alimlerinin kendi elleriyle yazdıkları kitabı insanlara dayatıp "Siz Tevrat'ı anlayamazsınız, onu ancak bizim alimlerimiz anlar" mantığına saptığını bilmek gerekiyor. Bu noktada îbnj Mes'ud'un sünneti yazılacak bir şey değil yaşanacak bir şey olarak al-f gılayanlardan olduğunu, onun bu tavrının sünnete karşı değil, sünnetin; hayatî olmaktan çıkartılıp kitabîleştirilmesine karşı olduğunu hatırlamakta yarar var.
11. Buhnri, Buyu', 103; Müslim, Musâkât, 12; Nesai, Fer', 9; Darimi, Eşribe, 9.
12. Müslim, Sahil; 30 (144); Ebu Davud, Sulat, 53 (569); Tirmizi, Cum'a, 36 (540).
13. Darimi, Mukaddime, 42 (472)

Aynı sahabi, "Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse kafirlerin, zalimlerin, fasıkların ta kendileridir" mealindeki (5/44, 45, 47) ayetleri sadece Yahudilere has kılmak isteyenlere, ayetin hükmünün Yahudi olsun olmasın herkesi-kapsadığını, hükmün genel olduğunu ifade ede-tek karşı çıkıyordu.1"
Sözkonusu ayetlerin yalnızca kitap ehlini kastettiğini söyleyenleri şiddetle reddedenlerden biri de Hz. Huzeyfe (r) idi. Bu düşüncede olan birini şöyle azarlamıştı: "Allah'a yemin olsun ki, adım adım onların yolundan gideceksiniz. Ne ki buzağıya da tapacak mısınız, onu bilemem."15

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

îbn Abas (r)'ın da, Maide süresindeki Allah'ın indirdiği ile hükmet-nıeyenlerin durumuyla ilgili ayetlerin Yahudileri ilgilendirdiğini söyleyen birine şöyle dediği rivayet edilir:
"Siz ne de iyisiniz ya! Tatlı olan ne varsa size, acı olan ne varsa kitab ehline ha7. Sizden kim Allah'ın hükmünü inkar ederse kafir olur, kim ona inandığı halde Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse zalim ve fa-sık olur."16
Sahabe îsrailoğulları'nın Yahudileşme alametlerini iyi biliyor ve her an böylesi bir duruma düşmekten kaçmıyorlardı. Şu olay bunun çarpıcı bir örneğiydi:
"Mikdat süvari olarak Rasul'e geldi ve dedi ki: Seni müjdelerim ey Allah'ın Nebi'si. Vallahi sana îsrailoğullarının Musa'ya dediği gibi sen ve Rabbin gidip savaşın. Biz burada oturup bekleyeceğiz" demeyeceğiz. Bilakis, seni hak ile gönderene yemin olsun ki, Allah sana zafer kapılarını açmcaya dek senin etrafında olacağız.""17
Sahabedeki Yahudileşme tehlikesine karşı gösterilen bu titizlik onlardan sonraki neslin büyüklerine de yansımıştı. Bunlardan biri olan Süfyan b. Uyeyne Müslümanların Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma temayülünün adını en doğru koyan ilklerden. Diyor ki Süfyan b. Uyeyne: "Alimlerimizden doğru yoldan sapanlar için, bunda biraz Yahudileşme. var, abidlerimizden ölçüyü kaçıranlar için ise, bunda biraz Hıristiyanlaşma var, derdik."
l4- Zemahşeri, Keşşaf, 1/341 15 • Age., 1/341
16. !L
,.*> Age., 1/341. 17- Ahmed b. Hanbel, 1/457-458.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ÎSRAİLOĞULLARI VE YAHUDİLEŞME
A. HZ. MUSA DÖNEMİNDE YAHUDİLEŞME
israil, Hz. Yakub'un lakabıdır. Bilindiği gibi Hz. Yakub, Hz. ibrahim'in Hz. İshak'tan olma torunudur. Hz. Yakub'a, "Allah'ın kulu: Abdullah" ya da "seçilmiş kişi: Mustafa" anlamına gelen bu lakabın Allah tarafından verildiğine inanılır.1
Israiloğulları, Hz. Yakub'un 12 oğlunun neslinden gelenlerin tümüne verilen ortak addır. Hz. Yakub'un büyük atası Hz. İbrahim, Sümer'deki Ur şehrinden gelmiş ve milattan yaklaşık 2200, Musa'dan da 1000 yıl önce Filistin'e yerleşmiştir.
îsrailoğulları'ndan Mısır'a ilk yerleşen Hz. Yusuf'tur. Kardeşlerinin kıskançlık ve ihaneti sebebiyle Hz. Yusuf'un, esaretle başlayıp Mısır hükümetinde bakanlığa kadar varan serüveni sonucunda, Filistin'de çıkan bir kıtlık nedeniyle 70 kişilik bir kafileyle Mısır'a gelip yerleştiler.2
Israiloğulları, ataları Hz. İbrahim'den beri tevhid akidesine inanan Müslüman bir neslin torunuydular. Tümü de peygamber çocuğu olan 12 kardeşten üreyen bu topluluğu Hz. Yusuf Mısır'a yerleştirdiğinde tek Allah'a iman ediyorlar, ataları Hz. İbrahim, İshak ve Yakub'un inancını sürdürüyorlardı. Kur'an'a göre, ölüm döşeğindeki babalarına, tevhidden ayrılmayacaklarına dair söz vermişlerdi.
Mısır'a hicretten sonra, aradan geçen 4-5 yüzyıl içerisinde Mısır'da uğradıkları her türlü zulüm ve işkenceye rağmen islam akidesini muhafaza ettiler. Mısır'ın inkarcı

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

yönetimine karşı inançlarını korumada hassas davrandılar. Onların inançlarında ısrarı islam düşmanı fir'avnî yönetimi ciddi biçimde endişelendiriyordu.
Çünkü hakim sınıf fir'avnîler olmasına rağmen, Israiloğulları ülkenin ticaret ve zenaatinde önemli rol oynuyorlardı. Bu durum, firavunu etnik temizlik yapmaya itti. O kadar ki , kabilenin tüm erkek çocuklarını daha doğar doğmaz boğazlayarak, bilinçli bir etnik temizlik politikası uyguladı.'
Bu ortamda Allah bir çocuğu bu soykırımdan kurtardı ve firavunun eliyle onu büyüterek kendisine peygamberlik verdi. O, Hz. Musa idi.4
1. Tevrat, Tekvin, 32/28, 35/10.
2. Tevrat, Çıkış, 1/1-8 Tevrat'ın kaydettiği tarihe göre Mısır'a M.Ö. 1650 tarihinde geldiler
ve orada 430 yıl kaldılar.
3. 2 Bakara/49; Tevrat, Çıkış, 1/15-22.
4. Bu kurtuluşun hikayesi için bkz: 28 Kasas/3-13.
5a-
Allah, Hz. Musa'yı iki görevle göndermişti:
1. İsrailoğullarma mensup Müslümanlara zulmeden azgın Mısır firavununu İslam'a davet etmek için.
2. Müslüman Israiloğullarmı putperest firavunun zulmünden kurtarmak için.
Artık Israiloğulları'mn önünde yeni bir dönem açılıyordu, tarihlerinin dönüm noktasını yaşıyorlardı. Toplumsal kader onları altta iken üste çıkarmış, Allah, insanlık tarihinin sahnesine bu kez de İsrailoğul-ları'nı çıkararak denemeyi murad etmişti. îsrailoğulları, çektikleri bunca acı ve işkenceye rağmen inançlarından taviz vermemenin karşılığını insanlık içerisinden seçilmiş ümmet olma ödülüyle alıyordu.
Allah Teala, ilahi mesajı iletmek için peygamberleri seçtiği gibi, bu mesajı yeryüzünde iktidar etme görevini üstlenecek toplumu da seçmektedir. Hz. Musa'ya gönderilen mesajı yeryüzünde gerçekleştirme görevi için îsrailoğulları'nm seçildiği Kur'an'da da, Tevrat'ta da vurgulanmıştır." Ancak bu seçim, seçilen toplumların Allah'a verdiği vahiy emanetine ihanet etmeme sözlerine sadık kaldığı sürece devam edecektir. Bu emanete ihanet etmeleri halinde "seçilmiş topluluk" olma unvanını yitireceklerdir:
"Ey İsrailoğulları size verdiğim nimetimi hatırlayıp bana verdiğiniz sözü tutun ve yalnızca benden korkun ki ben de size verdiğim sözü tutayım.""
Aym seçimden Tevrat'ta da söz ediliyor, hem de Yahudileşme düşüncesinin temelini oluşturan ırk üstünlüğü fikrine prim vermeyip seçimin "misak"a dayandığını vurgulayarak:
"Ey İsrailoğulları, Rabbin size karşı Mısır diyarından çıkardığı bütün boylara karşı söylediği şu sözü dinleyin: Yeryüzünün bütün topluluklarından yalnızca sizi tanıdım. Bundan dolayı bütün fesatlarınızı sizin üzerinizde yoklayacağım."7
Allah, Mısır yönetiminin ezici baskısı altında köle gibi yaşamaya mahkum olan Müslüman tsrailoğullarını, rablığını ilan edecek kadar küfründe ileri giden Mısır firavununun elinden Hz. Musa'nın önderliğinde kurtarır:
"Musa'ya: 'Kullarımı geceleyin yürüt' diye vahyettik."K

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu, Rasulullah'm hicretinde olduğu gibi esaretten "devlet"e hicretti. Zamanlar ve zeminler üstü akidenin ortak adı olan İslam'a inananların kaderi de ortaktı: Çile, işkence, hicret, devlet...

5. "Ey tsıailoğullan size nimet verip de alemlere üstün kıldığımı hatırlayın" 2 Bakara/47; "Yeryüzünün bütün aşiretlerinden yalnız sizi tanıdım." Anios, 3/2.
6. 2 Bakara/40.
7. Tevrat, Amos, 3/1-2.

K. 26 Şıuıra/52, 20 Tâhâ/77.

Allah, Israiloğullarmı Hz. Musa önderliğinde bu korkunç zulümden kurtarmakla kalmamış, aynı zamanda Mısır yönetiminden onların intikamını da önce Mısır halkı üzerine on afet indirip ardından firavun ve askerlerini suda boğarak almıştı.9 Dahası, zalim Mısır yönetiminin arkada bıraktığı devlet ve medeniyet de Allah'ın gazabından nasibini alarak yerle bir olmuştu.10

Firavun ve ordusundan kurtulan İsrailoğulları çölde uzun bir yürüyüşten sonra ulaştıkları Mara vahasının acı sularını içemeyince Allah Hz. Musa aracılığıyla suyu nasıl tatlandırabileceklerinin tekniğini öğretti." Elim adlı bir vahaya geldiklerinde ise Allah onlara her kabileye bir göz düşecek miktarda su kaynağı vererek lutfunu artırdı.12 Bu nimeti verirken de tembihledi: "Allah'ın rızkından yeyin, için, ama yeryüzünde bozgunculuk yaparak sataşmayın."'*

Gel gör ki, Allah'ın, düşmanlarını feci şekilde helak edip kendilerini mucizesiyle kurtardığı îsrailoğulları toplumsal esaretten daha kurtulur kurtulmaz (M.Ö 1400-1220) göç sırasında uğradıkları bir beldenin halkını heykele taparken görünce peygamberlerinden kendilerine de bir heykel yapmasını isteyeceklerdir.14 Hz. Musa sert çıkarak onları uyardı, lakin onlar bu uyarıya kulak vermediler.

Henüz Rasulullah hayattayken İsrailoğulları'nın Yahudileşmesi-nin ilk belirtisi olan bu temayül Ümmet-i Muhammed arasında da belirecek, 'sahabe'den bazıları Peygamberimizden müşriklerin ibadet ettiği gibi ibadet edecekleri bir ağaç tahsis etmesini isteyeceklerdir.

Bakara suresinden anlıyoruz ki, Hz. Musa ümmetiyle birlikte Mısır'dan çıktıktan sonra Allah'tan eski ülkeleri olan Filistin topraklarındaki putperest kavimlerle savaşıp topraklarını yeniden fethetmelerini emretmiştir. Lakin İsrailoğulları korkup bu emri tutmadılar. Bu nedenle Allah onları çöle mahkum etti. Çölün zorlu şartları, vahyi taşıma görevi verilen îsrailoğulları için İlahi bir eğitim süreciydi. Böylece önceki yaşlı ve kaşarlanmış nesil tükenip yerine yeni, genç ve dinamik bir nesil yetişti. îşte onlar Rablerinin "Allah yolunda savaşın!"v' enirini yerine getirdiler ve putperest Filistinlileri topraklarından attılar. Belki de bu kıssanın anlatıldığı ayette geçen "ölüm" eski neslin tükenmesi, "hayat" ise yeni neslin yetişmesiydi:

y- Suda boğulan firavunla, Hz. Musa'yı büyüten firavunun aynı kişi olmadığı, Beni tsraıl kaynaklarının üzerinde ittifak ettikleri bir husustur. Bu konuda Kur'an'da da açık bir nas yoktur. Yahudi kaynaklarına göre Musa firavuna gittiğinde 50 yaşındaydı. Mısırdan çıkış ise bundan 30 yıl sonra vuku buldu. Bu durumda, onu sarayda büyüten firavunla suda boğulanın aynı kimseler olmama ihtimali daha kuvvetlidir. Bir görüşe

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

göre Hz. Musa kraliçe Haçapsut tarafından kurtarılarak büyütülmüş. Haçapsut ölüp onun yerine muhalifi III. Tutmes geçince saraydan kaçmıştır.
!0. 7 A'ıaf/136-137; 20 Tâhâ/77-79; Tevrat, Çıkış, 15/15-31. : ..
•1. Tevrat, Çıkış, 16/25.
!2. Çıkış, 16/27; 17/5-7.
]3- 2 Bakara/60.
H. 7 A'raf/138.
'S. 2 Bakara/244.
"Şu binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "ölün" dedi de sonra kendilerini diriltti.""
Allah Teala Hz. Musa'ya ilahi eğitim sürecinden geçmesi ve vahyi alması için aynı adı taşıyan yarımadadaki Sina dağına gitmesini emrettiğinde, geride bıraktığı îsrailoğulları toplumu Mısır'dan çıkmadan önce onlardan topladıkları altın ve gümüş17 gibi zinet eşyalarından kendilerine bir buzağı heykeli yapıp, çağının şartlarında bir teknoloji harikası olan bu heykele tapmaya başlamıştı.'"
Tevrat'ın verdiği bilgilere bakılırsa, îsrailoğulları Moablı fahişelerle zina etmeye başlamışlar, bu fahişeler Israiloğulları'nı, hem ırzlarını onlara peşkeş çekerek hem de putları uğruna adanan kubanlarm etlerini onlara ikram ederek kendi putlarına tapmayı telkin etmiş, onlar da şehvetlerinin hatırına Allah'ı terkedip putperest komşularının tanrıları olan Baal-peor putlarına tapınmaya başlamışlardı.
"Ve İsrail Şittim'de oturdu; ve kavim Moab kızları ile zina etmeye başladı; ve kendi ilahlarının kurbanlarına kavmi çağırdılar; ve kavm yedi, ve onların ilahlarına eğildiler. Ve israil Baal-peora bağlandı; ve Rab-bin öfkesi Israile karşı alevlendi."19
Bunca mucizeye şahid olduktan sonra islam'dan çıkıp şirke yönelmeleri üzerine korkunç bir biçimde cezalandırılıp tevbeye davet edildiler. Tevrat'ta aktarıldığına göre puta tapanlara verilen bu ceza ölümdü. Oysa ki, bu, yine Tevrat'ta yer alan on emirden biri olan "öldürmeyeceksin emriyle çelişiyordu.10
Bu kez de Peygamberlerine, Allah'ı kendilerine açıkça göstermesini, yoksa inanmayacaklarını söyleyerek pazarlığa girdiler. Yıldırım çarpmasıyla cezalandırıldılar. Fakat, belki adam olurlar diye bir şans daha tanındı.21
İsrailoğulları kendilerine peygamberleri tarafından vadedilen Kenan ülkesine (Filistin) doğru yola çıkarlar. Mısır'da yetişen kuşak kendilerini değiştirmeye yanaşmaz ve düşmanla savaşmaktan kaçar. Allah da, onların yerine nefislerini değiştiren yeni bir nesil yetişmesi için Is-railoğullarını çölde 40 yıl dolaştırır. Bu dönemde Hz. Musa onlara şeriatın kurallarını öğretir, girdikleri toplumda asimile olmamaları ve kendilerine verilen şeriat emanetini yeryüzünde tatbik etmeleri için şahsiyet eğitimi verir, içlerinden onları yönetecek çekirdek kadro yetiştirir.
16. 2 Bakara/243.
17. Çıkış, 12/35-36.
18.7 A'raf/148; 20 Tâhâ/83-97; Muharref Tevrat'ta (Çıkış 32/1-6) Hz. Harun'a iftira edilerek heykeli onun yaptığı ifade edilirse de Kuran heykeli yapanın Samiri olduğunu bildirmektedir.
19. Sayılar, 25/1-3.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

20. Tevrat'ta bu olay şöyle geçer: "İsrail'in Allah'ı Rab şöyle diyor: Herkes kılıcını beline ku-
şansın ve ordugahta kapıdan kapıya dolaşsın ve herkes kendi kardeşini, kendi arkadaşını, kendi komşusuna öldürsün. Ve Levioğullan Musa'nın söylediği gibi yaptılar ve o gün kavimden üç bin kadar adam düştü. Çıkış, 32/27-28. Fakat Bakara 54'teki bu olayı çağrıştıran "faktulû enfuseküm" emrini kimi müfessirler, doğru bir yaklaşımla "nefislerinizi öldürünüz" diye anlamışlardır. Bu yaklaşım Bakara 84-85'le de uyumludur.
21. 2 Bakara/54-56.

I
Bütün bunlar olurken, Allah da onların her türlü geçimini karşılar. Hatta çölde susuzluktan kavrulmuşken onların her bir boyuna bir kaynak düşecek şekilde billur gibi sular verir. Üzerlerine bulutlardan gölgelik yapar, onlar çölde bulundukça güneş sıcağına maruz kalmazlar.
Onlara kendiliğinden, hiç zahmetsiz elde edilen yiyecekler verilir. Seherde toprağa düşen kırağının ardından kişniş tohumu gibi beyaz ve kırağı gibi küçük olup öğütülerek lezzetli pide yapılan "man" bunlardandır. Yer elması, mantar, bir tür kaktüsün meyvesi olup enfes tadı ve serinletici bir özelliği olan "tıyn: incir", avlanarak yararlanacakları eti lezzetli bıldırcın kuşları, çalılıklarda reçine, püs, ağaç balı gibi öyle de yenebilen, herbiri ilaç gibi şifalı olan, sıvılaştırılmca meşrubat olarak içilebilen yiyeceklerdir bunlar.22
Bütün bu nimet ve lütuflara şükredecekleri yerde "hani bunun soğanı sarımsağı" diye tuttururlar. Peygamberlerinden sebz.e, kabak, mercimek vs. istemeye başlarlar. Bu nankörlükleri üzerine ellerindeki nimet de alınarak yoksulluk ve kıtlıkla cezalandırılırlar. Miskin ve perişan olarak dilenci bir toplum haline gelirler.-1
Israiloğulları'nın, bunca mucize ve nimet karşısında nasıl nankörlük yaptıklarını Tevrat'ın dilinden okuyalım:
"Fakat onlar ve babalarımız azgınlık ettiler ve enselerini sertleştirdiler ve senin emirlerini dinlemediler ve söz dinlemek istemediler. Ve onların arasında yapmış olduğun mucizelerini anmadılar. Fakat itaatsizlik ettiler ve sana karşı asi oldular. Senin şeriatını arkalarına attılar ve onları sana döndürmek için kendilerine karşı şehadet eden senin peygamberlerini öldürdüler. Ve büyük küfür ettiler. Fakat rahat bulunca yine önünde kötülük ettiler."24
Onlara bir hak daha tanınır. Nefislerinde olanı değiştiren yeni nesil yetişince Allah da onların toplumunu değiştirerek 40 yıl seferi bir halde, hiç bir dünyalık biriktirmeye ve mülk edinmeye fırsat tanınmadan yaşadıkları çölden şehre inmelerine izin verilir. Ancak, önce asi olmayacaklarına dair söz verdikleri Allah'tan af dilemeleri gerekmektedir, "affet! affet!" anlamına "hıttatün! hıttatün!" diyerek kapıdan girmeleri istenir. Onlar, yoksulluğun ve 40 yıllık gözaçlığmın da etkisiyle kendilerinden söylemeleri istenilen kelimede bir harf değişikliği yaparak "buğday ver! buğday ver!" anlamına gelen "hmtatün! hmtatün!"

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

22. 7 A'raf/160; Tevrat, Çıkış,lC>. bab. Tevrat'ta "man" şöyle tarif edilir: Seherde ordugahın
etrafına çiğ düşmüştü. Ve düşmüş olan çiğ kalkınca işte çöl toprağının yüzeyinde kırağı gibi küçük, yuvarlak birşey vardı. ...Ve israil evi onun adını "man" koydular; ve o kişniş tohumu gibi beyaz ve lezzetli ballı yufka gibiydi. Çıkış, 16/13,14,31 "Görünüşü ak günnük görünüşü gibiydi. Kavim dolaşır ve onu toplarlardı. Değirmende öğütürler, yahut havanda döğerlerdi. Ve tencerede haşlarlar ve ondan pide yaparlardı. Tadı taze yağ tadı gibiydi. Geceleyin ordugah üzerine çiğ indiği zaman üzerine "man" inerdi. Sayılar.
ıı/7-y.
23. 2 Bakara/61.
24. Nehemya, 9/16-38.
diyerek kapısından değil de ekili tarla ve bahçelerin bulunduğu arkasından yağmalayarak girerler şehre.25
Bu ihanetleri de cezasız kalmaz. Kur'an'm "iğrenç bir azab" olarak nitelendirdiği Korkunç bir felaketle karşı karşıya kalırlar.
Israiloğulları Allah'ın kendileri için koyduğu Cumartesi yasağına da riayet etmediler Toplumsal zaaf haline gelen paracanlılıkları hayatlarını oldukça dünyevileştirmişti. Kendileri, Allah'tan sırf ibadete ayıracakları bir gün tahsis etmesini istediler. Allah da onların düııyevile-şen hayatını dînîleştirmek için Cumartesi'ni tahsis etti. Onlar bu yasağı da deldiler. Hile yapıp Cuma akşamından ağlarını denize geriyorlar, yasak bitiminde toplayarak, sözde, çalışma yasağına uymuş oluyorlardı.
Allah Teala onların bu hilesini cezalandırmakta gecikmedi. Bu yasağı ihlal ettiklerinde sularından balıklar çekiliyor, uyduklarında sahilleri balık akınına uğruyordu.2<s Israiloğulları öylesine azgmlaşıyoıiardı ki Allah'ın bunca gazabına uğradıkları halde yine de peygamberlerinin tehditlerine karşı Allah'a başkaldırıp tıpkı cahiliyye müşriklerinin Ra-sulullah'a yaptıkları küstahlığı yapıyorlardı:
"Onlar diyorlar: Acele davransın, yapsın da görelim. İsrail Kuddu-sunun vaadi yakın gelsin ki bilelim. Kötüye iyi ve iyiye kötü diyenlere, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanlara vay! Kendi gözlerinde bilge görünenlere, kendilerini kudretli görenlere vay!.. Şarap içmekte yiğit olanlara, rüşvet için zalimi haklı çıkaranlara, haklının hakkını elinden alanlara vay!.."i7
"Aşağılık maymunlar olun!"
Onlar bu açık uyarıya rağmen şeriatın emrine uymamakta direnince korkunç bir şekilde cezalandırılmakta gecikmediler:
"Aşağılık maymunlar olun!"2"
25. 2 Bakara/58; 7 Araf/161-162.
26. 7 A'ıaf/163.
27. tşaya, 5/18-23.
28. Bu cezanın mahiyeti konusunda farklı tefsirler yapılmıştır. Bazılarının yaptığı gibi Kur'an'ın da haber verdiği bu olayı bin dereden su getirerek te'vil etmeye çalışmak gerekmez. Bazıları olayın Allah'ın bir eczası olarak gerçekleşen bir tür reenkamasyon olduğunu ileri sürer. Ancak bu ve benzeri olaylar için daha açıklayıcı bilimsel bir

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bulgudan sö-zetmek istiyoruz: Tarihin farklı dönemlerinde ender görülen bir bela ve musibet olarak kan kimyasmdaki bozulma sonucunda insan şeklinin olağanüstü deforme olarak tıpkı hayvanlara benzer hale geldiği, British Colombia Üniversitesi profesörlerinden kan kimyacısı Dr. David Dolphi tarafından keşfedilmiştir. Buna tıpta 'Progeria' hastalığı deniliyor. Batıda yaygın olan "Kurt Adam" ve hayvana dönüşen insan efsanelerinin kaynağını araştıran Dr. Dolphi'ıiıı tesbitine göre, kanda meydana gelen bir hastalık sonucunda insanın organları şekil değiştiriyor, yüz ve beden tamamen hayvanlarda olduğu gbi kıllanı-yor, hu illete yakalanan biri her haliyle insandan çok, bilinen bir hayvana benziyordu.
58
Allah bu olağanüstü alçaltıcı cezayı ihanetlerine bir karşılık ve insanlığa bir ibret olsun diye vermişti onlara.29
Allah'ın Israiloğullarma verdiği bu cezanın "maymunlaşma" biçiminde tecelli etmesinin hikmeti Israiloğulları'nın tıpkı bir maymun gibi etraflarındaki putperest kavimleri körü körüne taklid etmeleri, peygamberleri tarafından uyarılmalarına karşın her seferinde düşmanlarının inancını ve kültürünü taklid pahasına öz kimlik ve kişiliklerini ter-ketmeleri olsa gerek. Allah Rasulü bu ümmetten bu tür cezaların kaldırıldığını haber vermektedir.
Israiloğulları'nın isyanından zarar gören -hâşâ- Allah değildi. Onların isyan ve tuğyanlarının tüm olumsuz sonucunu bütün bir toplum çekiyordu. Allah da, vahyi taşıma ve yeryüzünde uygulama görevini üstlenerek kendisine söz vermiş bir toplumun önce kendi içerisinde dürüst, tutarlı ve örnek bir toplum haline gelmesini istiyordu. Oysa onlar bunca nimet, tolerans ve uyarıya rağmen adanı olmamakta direniyor, her tür suç ve ahlaksızlığı işlemekten sakınmıyorlardı.
Israiloğulları ileri gelenlerinden bir adam cinayet işlemiş, cinayetini gizlemek için de bizzat kendisi toplum lideri Hz. Musa'ya cinayeti şikayet ederek katilin bulunmasını istemiş, bulunmadığı takdirde bundan nebevi yönetimin sorumlu olacağını ihtar etme pişkinliğini göstermekten de geri durmamıştı. Bunca mucize ve belaya rağmen hala "Allah'ın her şeyi görüp bildiğine" inanmadığı belli olan bu insanlara Allah tarafından bir inek kesilip o ineğin bir parçasıyla maktule vurulması ve bu suretle katilin kimliğinin ortaya çıkarılması emredildi. Elbet ineği kesmekle emrolunmalarının bir hikmeti vardı. Çünkü Israiloğulları ilk irtidatlarını ineğe taparak gerçekleştirmişlerdi. Allah'ın kesmelerini emrettiği, onların da ha bire soru üstüne soru sorarak kesme işini savsaklamaya çalıştıkları inek, taptıkları ineğin tıpkı-sıydı. Yani Yahudileşen israiloğullarından putlarını kurban etmeleri istenmişti.
işin ortaya çıkacağı belli olunca gündem değiştirip, Allah'ın hükmünü sulandırma çabası içine girdiler. İneğin yaşı nasıl olmalıydı? Yok, rengi nasıl olmalıydı? Çifte koşulmuş mu, koşulmamış mı, tarla sürmüş mü sürmemiş mi, bostan sulamış mı sulamamış mı, alacası var mı yok mu?... İşlerini kendi eleriyle zorlaştırmışlar, fakat Allah'ın emrinden de kurtulamamışlardı. Neticede, özellikleri verilen ineği güç-be-la bulup kesmek zorunda kalmışlar, katilin kimliği ortaya çıkmıştı."'
Bütün bu yaptıkları onlarda bir toplumsal tabiat halini almış, birlikte yaşadıkları topluma, hatta birbirlerine karşı, Allah'a karşı yaptıkları ihanet, ahlaksızlık, hile, desise

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ve isyandan daha fazlasını yapmışlar, bunun sonucunun kendi toplumları için korkunç bir felaket olaca-
29. 2 Bakara/65-66; 7 A'raf/166.
30. 2 Bakara/67-73.
311" ° "amandan âdilerine haber vermiştir: "l?te
o zaman
ni ni
^ ^ beIki,onla™ b"S'»" Sdm tüm belaların asll nede dd almamalar,, onu tahrif edip, Allah'a verdikleri sözü
sbu tavırkrımn e l
O halde, Tevrat'ın başına neler gelmişti?
31. 7A'raf/167.

B. TEVRAT'I TAHRÎF SÜRECİ
Tevrat (Torah), bugün elde bulunan Kitab-ı Mukaddes'in ilk beş kitabına verilen isim. Bunlar Allah'ın emir ve yasaklarını içerdiğinden "kanun", "yasa kitabı" yani "şeriat" anlamına gelen bu ismi almış. Yunanca Pentatok (Penta: beş, teukhos: kitap) da denilen bu ilk beş kitaba îbraniler "sifrler: kitaplar", Yunanlılar da aynı anlama gelen "biblia" adını veriyorlar.
Buna rağmen, Kur'an'da, "Tevrat" isminin Hz. Musa'ya izafe edildiği tek bir ayet dahi bulunmamaktadır. Fakat,, her ne hikmetse, Tevrat hep Hz. Musa'ya indirilen kitap olarak şöhret bulmuştur.
Kur'an'da Hz. Musa'ya verildiği belirtilen sahifelerin ismi bir yerde "suhuf: sahifeler"*1 diğer tüm ayetlerde "kitab" olarak geçer. Tevrat isminin geçtiği hiçbir ayette ise Tevrat Hz. Musa'nın adına izafe edilmez. Bir ayette ise bu "kitab"ın hem Musa, hem de Harun'a verildiği ifade edilir." Bir başka Kur'an ayetinde de Tevrat'tan "esfar-kitaplar"M biçiminde söz edilir.
Bütün bu ayetlerden anlaşılan Kur'an'ın "Tevrat" adını verdiği kitap, Hz. Musa'ya da verilen kitaplar başta olmak üzere Benî israil peygamberlerine gönderilen tüm kitapların ortak adıdır. Yani bugün elde bulunan "Tevrat"tır. O tek bir kitap değil bir kitaplar koleksiyonudur. Bugün elde bulunan Tevrat'a bakıldığında bu açıkça görülür. Onda tüm otoritelerin Hz. Musa'ya indirilen kitaplar olarak kabul ettiği ilk 5 kitaptan başka, Ezra, Nehemya, Eyyub, Süleyman, Işâya, Yeremya, Heze-kiel, Daniel, Hoşea, Yoel, Yunus, Zekeriyya gibi Beni israil peygamberlerine nisbet edilen kitaplar da yer alır. Maide/44 ayetinde geçen "peygamberler onunla hüküm verirlerdi" ibaresi de bu yargımızı güçlendirmektedir.
Pentatok'tan "kitab" olarak sözeden Kur'an, ilk beş kitabı şöyle vasfeder:
"Andolsun biz Musa'ya ve Harun'a, sakınanlar için bir aydınlık ve öğüt olarak hakla batılı birbirinden ayıran kitabı verdik.""
"... insanlara basiret vermek ve bir hidayet ve rahmet olmak üzere Musa'ya verilmiştir."16
Elimizde bulunan Eski Ahid üç bölüme ayrılan 39 kitaptan oluşur. Birinci bölümü oluşturan ilk 5 kitaba Şeriat (Torah) adı verilir, ikinci
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

32. 87 Ala/19.
33. 21 Enbiyn/48.
34. 62 Cunı'a/5.
35. 21 Enbiya/4S.
36. 28 Kasas/43.
bölüm Peygamberler (Nebiim), üçüncü bölümse azizlerin hayat hikayesini ele alan Hajiyoğraflar (Ketubim)'dan oluşur.
Kur'an, Tevrat'ı tasdik etmekle birlikte aynı zamanda onun tahrif edildiğini de açıklar. Bilinen bir gerçektir ki, elimizdeki Eski Ahid, 2000 yıldan fazla bir süreç içerisinde bir çok değişimden geçerek son şeklini almıştır. Kitab-ı Mukaddes Tenkidi disiplini bu tahrif sürecini ana hatlarıyla ortaya koymaya muvaffak olan bir ilim dalıdır.
Kur'an, Tevrat'ın yazımına ilişkin şu bilgiyi verir:
"De ki, Musa'nın insanlar için bir nur ve hidayet rehberi olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Siz onu (basit) kağıt parçaları olarak görüyordunuz.""
Israiloğulları, Hz. Musa'ya gelen vahyi, levhalar halinde bir sandıkta (tabut) diğer kutsal eşyalarla birlikte muhafaza ediyorlardı. Yaptıkları savaşlarda bu sandığı "uğur" olarak yanlarında taşırlar, onun hürmetine düşmanlarına karşı zafer isterlerdi. Yine Yahudi kaynaklarının ittifak ettiği bir hakikattir ki, bu dönemde Tevrat parça parça yazılmış tek bir nüsha idi, başka nüshası yoktu.
Ne ki, kısa sürede bu sandık îsrailoğulları'nm düşmanlarının eline geçti. Metinler kaybedildi."* Ahbar (yazıcılar) onu yeniden yazıp çoğaltma işini yaparken eklemeler, çıkartmalar yaptılar. Kendilerine göre tasnif yaparak bazı bölümleri birleştirip, bazılarını ayırdılar. Kimi zaman ana metnin arasına yorumlarını, kendilerinden öncekilerin şerhlerini karıştırdılar. Bütün bunların üzerine Apokaliptik metinler de eklenince, iş iyice içinden çıkılmaz hal aldı.
Buna bir de kasti tahrifleri eklemek gerek. Bugün eldeki Tevrat dahi kendi kendisinin tahrif edilip, Allah'ın sözlerinin değiştirildiğini itiraf etmektedir:
"Ve artık Rabbin yükünü anmayacaksınız. Çünkü herkesin sözü kendi yükü olacak. Çünkü siz Hay olan Allah'ın, ordular Rabbinin, Allah'ımızın sözlerini değiştirdiniz."1"
1. Apokaliptik dönem
Apokalipsis Yunanca bir kelime. Teknik olarak "sırrı açıklamak" anlamına gelse de ıstılahta "kıyamet", "dünyanın sonu", "insanlığın akıbeti" anlamlarında kullanılmaktadır. Yahudileşen Îsrailoğulları'nm
37. 6 Eıı'am/91.
38. Kaybolan Torah (Tevrat)'ın mabedin rastorasyonu sırasında Hilkiya adlı görevli başka-
hin tarafından bulunduğu elde bulunan Tevrat tarafından itiraf edilmektedir. //. Krallar, 23/36.
39. Yeremya, 23/36.
sürgün ve zillet yıllarını kapsayan "toplumsal kıyamet" döneminde üreterek Tevrat'a ekledikleri metinlere "Apokalipik metinler", bu döneme de "Apokaliptik dönem" denilmektedir. Bu dönem, Babil sürgü -nüyle Titus dönemi Roma'sının yaptığı

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

soykırımlar arasındaki zaman dilimini kapsar. Eldeki Tevrat'ın büyük bir bölümü bu dönemin ürünüdür.
Bu döneme niçin bu adın verildiğini sözkonusu dönemde oluşturulan Tevrat metinlerine bakarak anlayabiliriz. Apokaliptik dönemin edebiyatı çok karamsardır. Dünya şeytanın dünyasıdır. Aydınlık günler hep geleceğe ertelenmiştir.40
Bu dönem Yahudiler için "fetret dönemi"dir. Sözkonusu dönemde Tevrat'a yapılan eklerde açıkça putperest Helen kültürünün etkisi görülür. Bu, aynı zamanda îsrailoğulları içerisinde putperestliğin de canlandığı dönemdir.
Apokaliptik metinlerin bir özelliği de çok sembolik ve şifreli bir dilin kullanılmış olmasıdır. Tabiatıyla esaret altında yaşayan Yahudiler düşmanlarının hışmına uğramamak için bu üslubu kulanacaklardı. Örneğin, bu dönemde Tevrat'a yapılan eklemelerde dönemin egemen devletleri "canavar'la sembolize ediliyorken, rakamlara da özel anlamlar yüklenerek cifr gibi hurafeye yatkın yöntemler kullanılıyordu.
Yahudilikteki "mesih" inancı da bu dönemin ürünüdür. Apokaliptik metinlerden olan Eski Ahid'in Enok kitabında, dünyanın sonunda Allah'ın "mesih"i göndereceği ve onun Yahudileri dünyanın efendisi haline getirip krallığını ilan edeceği anlatılır. Sözkonusu metne göre Yahudilerin mesihi "melekler gibidir."41 O, kainatın gizli bilgisine sahiptir. Onunla hükmeder.42 Ahir zamanın tüm şer güçlerini yok ederek Allah'ın tahtının yeryüzündeki varisi ve kudretinin mümessili olur.4-' Tevrat'a göre din adamları, krallar ve peygamberler de "Yehova'nm me-sihi"dir.44
Hz. Uzeyr (Ezra) Apokaliptik dönemde ortaya çıkan bir îsrailoğulları müceddididir. Yahudi geleneğinde de çok önemli bir yere sahiptir. Rivayete göre Nabukadnazar Kudüs'ü yerle bir edip tüm Tevrat nüshalarını yaktırdığında Tevrat'ı (şeriatı) diriltme görevini Allah Uzeyr'e vermiştir. Bundan dolayı Yahudilerin gözünde o "II. Musa"dır. Onun kitapları Yahudilerce Tevrat'a eşdeğer sayılarak Kutsal Kitab'a dahil edilir. Hatta Kur'an'ın da haber verdiği gibi Arabistan Yahudileri gibi bazı Yahudi boyları bu özelliğinden dolayı onu "Allah'ın oğlu" olarak nitelendirirler.45
40. Ezra, 7/60, 61, 131, 8/38, 55.
41. Enok, 46/1.
42. Age., 62/6.
43. Age., 51/8,38/2.
44. Levililer, 4/3; Samuel, 24/6; I Krallar, 19/16.
45. 9 Tevbe/30.

Eski Ahid'in ilk bölümü olan Tevrat ilk olarak M.Ö. 12-11. yüzyıllarda bir araya getirildi. Bunun anlamı Hz. Musa'nın vefatının üzerinden yüzlerce yıl geçmiş demekti. Şeriat bölümünün en yakın tarihe ait metni ise sürgün sonrası döneme aitti.
Dolayısıyla Eski Ahid'in ilk metni M.Ö. 4. yüzyılda tamamlanmış oluyordu, ikinci bölüm olan Peygamberler M.Ö. 700 - 300 yılları arasında oluşturulmuştu. Eski Ahid'in son bölümü ise çok daha sonraları, muhtemelen M.Ö. 2. yüzyılda oluşturulmuştu.
Bugün elde bulunan Eski Ahid M.S. 90-100 yıllarında Kudüs yakınındaki bir kasabada toplanan din adamları konsülü tarafından son şekli verilerek yazılmış metindir. Ne ki Yahudilerin tümü hiç bir zaman tek bir Tevrat metni üzerinde ittifak etmemişler, bu
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

tarihten sonra da farklı metinlere inanan Yahudi cemaatleri olmuştur, ibn Hazm kendi döneminde bu Tevratlardan bazılarının ismini şöyle verir: An'anilerin Tevratı, Rabbanilerin Tevratı, İsevilerin Tevratı ve Filistin'den çıkarılması dinen yasak addedilen, bunun için de görüp inceleyemediğini söylediği Samiriyye Tevratı.4"

2. Tahrif örnekleri

Yeri gelince göreceğimiz gibi, binbir elden geçen bu Tevrat metinleri aynı zamanda îsrailoğulları'nm kitapları üzerinde yaptıkları tahrifatın da birer şahidiydiler. Bugünkü Tevrat'ta geçen Lut peygambere kızlarıyla zina yaptığı iftirası;47 Hz. Musa'nın Tur'da gördüğü ateşin "Allah" olarak sunulması; daha ilk kitabı olan Tekvin'de yazıldığı gibi "Allah'ın oğulları Adem'in kızlarının güzel olduklarım gördüler ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar edindiler."4* gibi tevhid akidesiy-le taban tabana zıt cümlelerin yer alması; Ceyhan, Dicle, Fırat nehirlerinin Aden/Yemen'den çıkan cennet nehirlerinden olduğunu söylemesi,4" Harun peygambere put yapma iftirasının atılması,™ Tevrat'ta yer alan ve Süleyman peygambere isnad edilen 'şuh' şiirler' Tevrat'ın tahrif edildiğinin en müşahhas örnekleridir.

Ne ki elbette Tevrat'ın tümü tahrif edilmemiştir. Tevrat'ın hangi ayetlerinin tahrif edilip hangilerinin tahrif edilmediğini anlamanın tek yolu onun Kur'an'la sağlaymm yapılmasıdır. Tevrat'ın Kur'an gibi ni-

46. ibn Hazm, el-Fasl, 1/202.
47. Tekvin. 19/30-36. . ,
48. Age., 6/2.
49. Age., 2/10-13.
50. Çıkış M/\-6.
51. "Neşideler neşidesi süleymanmdır / Beni kendi ağzının öpüşleriyle öpsün / Çünkü okşa-

maların şaraptan daha iyidir / Kokuca ıtrin ne güzel / Senin adın kabından dökülen ıtır gibidir / Bundan ötürü seni kızlar seviyor / Beni kendine çek biz senin ardınca koşarız / Kral beni iç odalarına götürdü / Seninle biz ferahlanıp seviniriz / Senin okşamalarını şaraptan ziyade anarız / Sent sevmekte onların hakkı var." Neşideler Neşidasi, 1/1-4.

çin tahrif olmaktan korunamadığının gerekçesini yine Kur'an'dan öğre- • niyoruz. Buna göre Tevrat'ın korunması İsrailoğulları alimlerine bırakılmışken" Kur'an'm korunmasını bizzat Allah üstlenmiştir.

Hz. Musa'dan sonra putperest güçlerin nasıl gelip de bütün el yazması Tevrat nüshalarını yakarak imha ettiklerini, bu toptan imha hareketinin iki kez tekrarlandığını, bu iki imhadan nesiller sonra yeryüzünde hiç nüshası kalmayan Tevrat'ı bir tek şahsın (Üzeyir) sadece hafızasına dayanarak ezberden nasıl ve ne şekilde kaleme aldığına dair bilgiyi, eldeki Tevrat'tan öğrenmekteyiz.

Tevrat'ın bu zaafı öylesine bariz bir şekilde görülmektedir ki, kitabın bazı yerlerinde bir takım şahıs ve bölümlere atıflar yapıldığı halde eldeki metinde o şahıs ve bölümler bulunmamaktadır. Musa peygambere indiği söylenen ilk beş kitaptan biri olan Tesniye'de Hz. Musa'nın ölümünü anlatan satırlar5' yer alıyorsa, elbette buradan Allah kelamıy-la kul kelamının birbirine karıştığı ayan-beyan anlaşılır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Elyazısı Tevrat metinleri arasındaki abartmasız binlerce farka, günümüzde Ölü Deniz yakınlarındaki yüksek mağaralarda bulunan metinler sayesinde binlercesi daha eklenmiştir. Tarihi milat öncesine kadar götürülen "Ölü Deniz Elyazmaları" adı verilen tomarların yeniden gündeme getirdiği gerçek, eldeki Tevrat metinlerinin değil aslıyla, ilk kopyalarıyla dahi arasında çok farklar bulunduğudur.

3. Taklit ve irtidat

İsrailoğulları Hz. Musa'nın vefatından sonra bir süre "hakim" denilen yöneticiler tarafından idare edildiler.

ilk hakim Nun oğlu Yeşıı (Yuşa)'dur. Yöneticiliği 31 yıl sürdü. Bu dönemde israiloğulları tevhid akidesi üzre yaşadı.54

Yeşu'dan sonra İsrailoğulları toptan irtidat edip komşu kavimlerin putlarına tapmaya başladı. Tevrat bu irtidadı şöyle haber verir:

"Ve İsrailoğulları Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baal'laıa kulluk ettiler,- ve kendilerini Mısır diyarından çıkaran atalarının Allah'ı Rabbi bıraktılar ve etraflarında olan milletlerin ilahlarından olan başka tanrıların ardınca yürüdüler, ve onlar önünde eğildiler ve Rabbi öfkelendirdiler. Ve Rabbi bırakıp Baal'e ve Astartilere kulluk ettiler. Ve Rabbin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi ve onları yağmacıların eline verdi,

52. 5 Maide/44.

53. "Ve Rabbin sözüne göre Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü. Ve Moab diya-

rında Reyt-peor karşısındaki derede onu gömdü; fakat bugüne kadar kimse onun kabrini bilmez. Ve Musa öldüğü zaman 120 yaşında idi; gözü zayıflamadı ve kuvveti eksil-medi." Tusniya, 34/5-7 •S4 Yeşu, 1/1-2; 3/7 vd.

65

ve onlari yagma ettiler; ve onlari etraftaki düşmanlarina satti, ve artik düşmanlarim önünde duramadilar. "ss

Kur'an'in "buzagi sevgisi kalplerine içirildi" dedigi Yahudilerin komşulari olan putperest kavimlerin totemi olan buzagi heykelinden bir türlü vaz geçemediklerini yine Tevrat'tan ögreniyoruz:

"Ve Allah'lari Rabbin bütün emirlerini biraktilar ve kendilerine dökme putlar, iki buzagi yaptilar ve bir aşera yaptilar ve göklerin bütün ordusuna tapindilar ve Baal'e kulluk ettiler."""

8 Yil Mezopotamya kralliginin sömürgesi altinda, onlarin putlarina tapan Israilogullan daha sonra yönetici olan Otniel döneminde 40 yil tevhide dönerek islam üzre yaşadilar."7

Otniel'in ölümünden sonra Israilogullari toptan irtidat edip puta tapmaya başladilar. Dînî kimliklerini kaybedince siyasi birlikleri de bozuldu. Moab krali Eglon, 18 yil Israilogullarim köle, topraklarini sömürge yapti.™

Israilogullannin Kenan boyundan Islam akidesini muhafaza eden Ehud, toplumunu sömürgesi altinda inleten Moab kralina gizli bir suikast düzenleyerek öldürdü ve IsrailoguUari'nin bagimsizligini tekrar ilan etti. Onun döneminde Israilogullari tümden iman tazelediler.^ Ondan sonraki Şamgar'm yönetiminde de tevhid akidesi üzre kaldilar/'0

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Şamgar'm ölümüyle Israilogullari tekrar dinden dönüp komşu kavimlerin putlarina tapmaya başladilar. Tabi, her akidevi sapma toplumun çözülmesini getiriyor, her çözülme de işgalle neticeleniyordu. Bu dönemde ülkelerini Kenan krali Yabin işgal etti.

israilogullari içerisinden Eski Ahid'in peygamber oldugunu söyledigi Yahuda kolundan Deborah isimli bir kadin toplumun önüne geçerek putlari kirdi, akidelerini tashih etti ve siyasal birliklerini sagladi. Daha sonra da işgalci kral Yabin'le savaşip ülkesini kurtardi/'1

Deborah'in ölümünden sonra israilogullari tekrar boylara parçalandilar. Her boy kendisine bir put edinip dinden döndü. Bu kez de Allah cezalarini putperest komşulari Medyenliler eliyle verdi. Medyen krali Oreb ülkelerini işgal, kendilerini köle etti/'2 israilogullari bu dönemde korkunç baskilar gördü. Lakin Yahudiliklerinden bir türlü vaz-geçmeyip her seferinde irtidat ediyorlardi. Bu dönemi anlatan Tevrat fikralari şöyle:

"Ve israilogullari Rabbe feryad edip dediler: Sana karşi suç ettik,

55. Hakimler, 2/11-14. 56.//. Krallar. 17/16.
57. Hakimler. 3/8-9.
58. Afie.. 3/12.
*9. Age.
60. Age.
61. Age.
62. Agc.

3/15. 3/31. 4/4-24. 6/1 vd.

çünkü Allah'imizi biraktik, ve Baallere kulluk ettik. Ve Rab Israilogul-larina dedi: Sizi Misirlilardan ve Amorilerden, Ammonogullanndan ve Filistinlilerden kurtarmadim mi? Saydalilar ve Amalikalilar ve Maoni-jer de sizi sikiştirdilar. Ve bana feryad ettiniz ve sizi onlarin elinden kurtardim. Siz ise beni biraktiniz ve başka ilahlara kulluk ettiniz. Bunun için sizi bir daha kurtarmayacagim. Gidin ve taptiginiz ilahlara yalvarin, içine düştügünüz sikintidan onlar sizi kurtarsinlar."""

Daha sonra yönetime gelen Abimelek Şekeme döneminde Israilo-»ullari tekrar şirke döndüler ve kitle halinde irtidatlar başladi.

Tola ve Gileadh Yair dönemlerinde îsrailogullari Hz. Musa şeriatina tabi oldular. Yair'in ölümünden sonra tekrar irtidatlar başladi. Dini çözülme siyasi çözülmeyi davet etti. Putperest Ammonogullari ülkelerini işgal etti.

Burada ilginç olan Israilogullarmin tevhidi terkedip ülkelerini işgal eden Ammonilerin kültürlerini ve dinlerini benimsemeleriydi.64 Ibn Haldun'un "Maglup olan kavim galip geleni taklid eder" tesbiti dogrulanmiş lakin bu taklid onlari ezilmekten kurtaramamiştir: "Ve o yilda Israilogullarim sikiştirip ezdiler on sekiz yil Ürdün ötesinde Gi-leaddaki Amoriler diyarinda olan bütün îsrailogullanni ezdiler."""

Gileadh Yeftah'i yönetime getiren Israilogullan 6 yil onun yönetiminde tevhid ve bariş üzre yaşadilar.66 Ondan sonra gelen Ibtsan, Zebu-lunlu Elon, Piratonlu Abdon dönemlerinde tevhid üzre kaldilar/'7 Ab-don'un ölümüyle Israilogullari tekrar

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

sapittilar, putlara tapmaya başladilar. Siyasal birliklerini kaybedip taptiklari putlarin ait oldugu komşu kabile Filistin Kenanilerinin işgaline ugadilar. Filistinliler bu dönemde îsrailogullan'nin tüm kutsal emanetlerini ve ellerinde tek nüshasi bulunan Tevrati götürdüler/* işgalciler adina ülkeyi yöneten Şimşon dönemi de irtidatla geçti. Onun yakalanip öldürülmesinden sonra ülke uzun süre anarşi içinde kaldi. Birbirlerine girip, boyuna didiştiler.^

Eli döneminde peygamber olan /. Samuel'in gayretiyle Israilogullari yeniden tevhide girdi. Filistinlilerle yaptiklari savaşta Tevrat'in da içinde bulundugu mukaddes emanet sandigini geri aldilar. Lakin mu-vahhid başkanlari Eli'yi kaybedince mukaddes emanetler düşmanlarin-ca yeniden kaçirildi, kendileri katliama ugradi.7" ,

israilogullari Hz. Musa'nin vefati ile "Mukaddes topraklara" girdikten sonra ilk kral saydiklari Saul dönemi arasinda tani 7 kez dinle-

63 • Hakimler, 10/10-16

64- ASe., 10/6.

65- AKe., 10/7-8. fl6-Age, ll/ı vd. 67-Age, 12/10-15. 68- Age, 13/1.

£9- Agc, 16. bab. 0- /. Sannıel, 5 ve 6. bablar

67

rini terkedip putlara taptılar. Birinci irtidatlarında 8 yıl, ikincisinde l§ yıl, üçüncüsünde 20 yıl, dördüncüsünde 7 yıl, beşincisinde 3 yıldan fazla, altıncısında 18 yıl, yedincisinde 40 yıl küfürde kaldılar.

Saul, Kur'an'da "Talut" lakabıyla kıssası anlatılan dirayetli ve imanlı bir İsrailoğulları başkomutanıdır. Peygamber Eşmoil döneminde İsrailoğulları'nı başarıya ulaştıran ve ülkenin birliğini sağlayan Saul ile putperest komşuları Filistin yerlilerinin efsanevi lideri Golyat (Calut)'1 arasındaki galibiyetle biten savaşı Kur'an kıyamete kadar mü'minlere örnek göstermiştir.72

Saul'ün öldürülmesinden sonra Hz. Davud ve oğlu Hz. Süleyman (M.Ö. ykl. 970-931) yönetici oldu. Bu dönemler israilogulları'nın altın dönemleriydi. Hz. Süleyman Kudüs'ü kurdu, içerisinde Tevrat'ın da bulunduğu kutsal emanetleri, yaptırdığı mabede yerleştirdi. İsrailoğullla-rı arasındaki boy kavgasına son verdi. Her boydan eşit miktarda askerden oluşan ordunun başına dönüşümlü olarak 12 boya birer ay komutanlık verdi. Kudüs bu dönemde bir emniyet ve güvenlik kentiydi.

4. Asabiyet ve tefrika

Fakat ne olduysa Süleyman peygamberin ölümüyle herşey birden bozuluverdi. Önce ahlaki kokuşma yaşandı. Bu ani bozulmaya Tevrat da dikkat çeker:

"Sadık şehir nasıl fahişe oldu? O şehir ki hakla dolu idi. Onda adalet yer tutmuştu. Şimdi ise adam öldürenler... Gümüşün cüruf oldu, şarabına su katılmış.. Reislerin asi, hırsız da ortakları; her biri rüşvet seviyor ve beleş peşinde gidiyor. Öksüzün hakkını vermiyorlar ve dulun davası onların işine gelmiyor.""

Hz. Süleyman'ın ölümünden sonra Israilogulları'nm eskimez hastalıkları tekrar depreşerek asabiyet yüzünden birbirine düştüler. Ülke ikiye bölündü (M.Ö. 931). Ülkenin güneyinde 12 İsrail boyundan biri olan Yûhudaoğullan (Yahudiye) ,

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

kuzeyinde de Hz. Süleyman'ın mensup olduğu Bünyaminoğullan (İsrailiye) egemenlik ilan etti.
Bu dönemde, Kudüs Mısır firavunu Şeşonk'un eline geçti. Hz. Süleyman'ın bir ömürde doldurduğu devlet hazinesi bu firavuna rüşvet verildi. Puta tapma alışkanlığı depreşti. Çevredeki putperest kavimlerin kültürlerinden etkilenmeleri ve bölgedeki hakim siyasi gücü körü körüne taklit batağına saplanmaları kimlik krizine yol açtı. Yeniden kendilerini yenen komşu kavimlerin putlarına tapmaya başladılar. Artık İsrailoğulları Tevrat'a göre de "asi kavim" idi:
71. Hnkkımla bilgi veren Tevrat ayetleri /. Samuel, 17/4 vcl.
72. 2 Rnkanı/249-252.
73. tşıiyıı, 1/21-23.
68
"Çünkü o asi bir kavm, yalancı oğullar, Rab'bm şeriatını duymak istemeyen oğullardır. Onlar, görenlere "görmeyin", peygamberlere "Bize doğru peygamberlik etmeyin, bize ılımlı/yumuşak şeyler söyleyin, hileli peygamberlik edin, yoldan çıkın, İsrail'in Kuddusunu önümüzden kaldırın" derler."74
İsrailoğulları'nın nasıl Yahudileştiklerini görmek açısından "on slbt" kralları döneminde îsrailoğullarınm akidevi zikzaklarını gösteren bir tablo verelim. Bu tablo sayesinde Tevrat'ın nasıl tahrif edildiği, vahyi yeryüzünde ikame etme görevi verilen bir toplumun nasıl Yahudile-şip Allah'ın gazabına uğradığı daha iyi görülür.
Süleyman peygamber daha hayattayken kendisine karşı sırf boy-culuk asabiyyeti yüzünden isyan eden feroboam'ı ülkeden sürmüştü. Teroboam, bu ceza üzerine dininden çıktığını ilan etmiş ve Süleyman kabilesi yönetimine karşı olan diğer îsrailoğullan boylarını da arkasına almıştı. Tabi onların tümü de dinlerinden çıkıp putperest olmuyorlardı. Buna karşın Hz. Süleyman'dan sonra onun yerini alan Rehoboam (Ruhbaam) ancak iki kabile ile ittifak yapabilmişti.
Bu siyasal parçalanma doğrudan inanç çatışmasına dönüşüp iki taraf da birbirlerinden çıkan peygamberlere iftira savurmaya başlamışlar, böylece rakip tarafı zayıf düşürmeyi amaçlamışlardı. Daha beteri, her iki tarafın da birbirleri aleyhine uydurduğu bu iftiralar, sözlü geleneğin yazıya dökülmesi aşamasında Tevrat'a eklenmiş, doğru ve yanlış, gerçek ve yalan birbirine girmişti.
Hz. Süleyman'ı zina mahsulü olmakla itham etmeleri/1' Kur'an'da haber verildiği gibi Yahudilerin "Süleyman Peygamber değildir" demeleri, onu "kafir ve büyücü" saymaları, Hz. Davud'un Tevrat'ta bir komutanının karısını beğendiği için komutanı kasten cepheye sürüp ölmesini sağladıktan sonra karısını almakla itham etmeleri, hepsi bu gurup taassubu yüzünden olsa gerek.
Hz. Süleyman'ın vefatından sonra da Allah yeni peygamberler gönderdi. Bunların en ünlüleri îlyas, Elyesa (Elişa), Yeremya, Ezehyel, Zekeriyye, Yahya peygamberler idi. Kendilerilerine gönderilen birçok Peygamberi öldürdüler. Bunu iki nedenle yapıyorlardı:
1) Miliyetçilik nedeniyle: Eğer peygamber kendi boylarından değilse, siyasal iktidarı elinde bulunduran karşı boy o peygamberi öldürüyordu.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

2) Siyasal nedenlerle: Gelen peygamber genellikle ya bizzat putperest siyasal yönetime alternatif bir siyasal güç olarak ortaya çıkıyor, ya ^ ona karşı alternatif bir aday gösterip mü'minler tarafından onun desteklenmesini istiyordu.
4- haya, 30/9-11.
s- İbn Hazm, el-Fasl, 1/290.
Israiloğulları, ırkçılığı kutsamışlardı. Onların bu kutsal ırkçılıkla, rım Yeremya peygamberin ağzından Tevrat şöyle reddediyor:
"İşte siz faydasız sözlere güveniyorsunuz. Çalmak, adam öldürmek ve zina etmek ve yalan yere yemin etmek ve Baal'e buhur yakmak ve bilmediğiniz başka ilahların ardınca yürümek, bütün bu pis işleri yapmak için de gelip ismimle çağırılan bu evde önümde duruyor ve "kurtulduk" diyorsunuz öyle mi? ismimle çağrılan bu beyt sizin gözünüzde haydut ini mi oldu?"7'1
Yeremya peygamber, Kur'an'm da üzerinde çok durduğu Yahudilerin seçkin kavim ve kurtulmuş millet olma telakkisini böyle şiddetli bir dille yererken, Eski Ahid'in başka bir yerinde şöyle denir: "
"Yüreğinden der: Ben sarsılmam ve hiç bir devirde felakete düşmem."77
Israiloğulları'nm Yahudileşme sürecinde önemli bir yer işgal eden asabiyetin siyasal ihtilaflara yol açması, siyasal ihtilafların da akideye dönüştürülmesi hadisesi çok benzer bir biçimde islam tarihinde de yaşanmış, Allah Rasulünün vefatıyla birlikte başlayan siyasal ihtilaflar hizipleri doğurmuş, sözkonusu hiziplerin birbirleri hakkında söyledikleri sözler ise daha sonra kelam ilmi vasıtasıyla akaide taşınarak siyasi kavgalar akideye dönüştürülmüştür. Şiatu Osman-Şiatu Ali, Şii-Sünni, Mutezili-Eş'ari, Eş'ari-Matüridi/Hanefi, Ehl-i Beyt-Emevi, Emevi-Abba-si, hatta Osmanlı-Safevi siyasal çekişmelerinin daha sonra taraftarlar eliyle akaide yansıtılması bunun en çarpıcı örneğidir.
5. Peygamber katletmek
Şimdi Hz. Süleyman'dan sonraki irtidatlarına ve özellikle Kur'an'm üzerinde çok durduğu Peygamber katilliklerine gelelim.
Kral Yehoşafat döneminde iman ehliydiler.
Oğlu Yehoram döneminde bir kısmı muvahhid kalırken bir kısmı irtidat etti, bir kısmı da karışık bir din benimsedi. Onun oğlu Ahiyahu döneminde putperest olarak yaşadılar.
Öldürülmesiyle yerine geçen annesi Isliyahu döneminde küfür olanca şiddetiyle devam etti. İnananların çocuklarını dahi öldürmekten çekinmeyen bu vahşi kadın zinayı tüm ülkede serbest bıraktı. Bir kadınla zina etmek isteyen hiç bir erkeğe engel olunmaması talimatım yayınladı.
îsliyahu'nun ölümüyle yerine geçen torunu Yoiş babannesinirı küfrünü sürdürdü. Zekeriyya peygamberi taşlatarak öldürttü. Sonra
76. Yerenıyıı, 7/8-11.
77. Mczımıriıır, 10/6
i
kendisi de saray oğlanlarından biri tarafından öldürüldü. Yerine geçen oğlu Emsiyahıı küfür sistemini sürdürdü.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Ondan sonra kral olan Azyahu Davud peygamberin soyundan gelen Israiloğulları peygamberi Amos'u öldürttü. Amos, bu dönemde çok keskin eleştiriler yaptı:
"Kudüs'te sere serpe yaşayanlara vay, vay o fildişi yataklar üzerinde yatanlara, sürüden kuzular ve ahırdan buzağılar alıp yiyenlere, santur sesi ile boş türküler söyleyenlere ve Davud imiş gibi kendileri için müzik aletleri icad edenlere. Taslarla şarap içip güzel koku sürünenlere vay... "n
Azyahu'nun oğlu Yoam'dan sonra gelen Kral Hazkiya muvahhid olduğu için tüm puthaneleri, heykelleri yıktırdı, tekrar tevhide dönüldü.7"
Allah böylesine zikzaklar çizen îsrailoğullannı Asur kralı ile cezalandırdı. Yahudiye devleti, Suriye ile ittifak yapan Israiliye'nin tehdidine uğrayınca Asurlular'ı yardıma çağırdı. Asurlular Şam'ı işgal etti, Suriye'yi sömürgeleştirdi, îsrailiye'nin başkenti Samiriye'yi işgal etti, Kudüs'ü alamadı. Bu sefer de 200 bin Yahudi esir aldılar. Bu dönemde Allah Israiloğulları'na "I. Isa" sayılan "İşaya"yı gönderdi. İşaya, bozulan toplumsal ahlakı düzeltmek için çok gayret sarfetti. "Kahreden İlah" inancını "seven ilah" inancına dönüştürmeye çalıştı. Maddeyi ve maddecileri yerden yere vurdu. Yoksulları savundu.
Hazkiya'nın ölümünden sonra kral olan Minşa putçuydu. Puthaneleri yeniden ihya edip her yana heykeller diktirdi. Daha da beteri İşaya peygamberin kellesini testere ile kestirerek şehid etti.
Yahudilerin puta tapma iştiyakı öylesine güçlüydü ki Hz. Süleyman'dan sonra altından iki buzağı yapmışlar ve demişlerdi ki: "Bunlar sizi Firavun'un zulmünden kurtaran iki ilahınız, onlara tapın." Onlar için iki kaide yaptılar, Levioğulları boyu dışındaki tüm boylar ona tapınmaya başladı.s"
Onun yerine geçen oğlu Yoşiya sonradan Ermiya (Yeremya) peygamber' in davetine uyarak iman etti.HI Allah Yahudileşen dindaşlarına "geri gelin ey dönek oğullar, dönekliklerinizden sizi iyi edeyim"*1 diye haykıran Yeremya peygamber vasıtasıyla Yahudileşen İsrailoğullarım ŞÖyle azarlıyordu:
"Onlar ki ağaca "babanısın" ve taşa "bizi sen doğurdun" derler. Çünkü bana yüzlerini değil sırtlarını döndürdüler. Fakat onlara bela gelince "kalk da bizi kurtar" diyecekler. Ya kendine yaptığın ilahların ne-
. Amos, 5/11, 21-24, 6/4-5 . thn Hazm, 1/292. . Agc, 1/295. - Agc, 1/293. Yeremya, 3/22.
rede? Başına bela geldiği zaman seni kurtarabilirlere, kalkıp kurtarsınlar; çünkü ilahların şehirlerinin sayısına göredir ey Yahuda."
Yoşiya'nm torunu zamanında tüm ülkede tevhid yasaklandı, ma-bedler kapatılıp heykeller dikildi ve putperestlik ihya edildi. Dînî kitaplar toplatılıp yakıldı. Bu arada, Tevrat, nesilden nesile onu muhafaza eden Harunilerden alınarak yakıldı. Bütün bu firavunlukları yapan Nahya lakaplı Yahoyakin tüm İsrailoğulları yurdunu işgal eden Babil kralı Buhtunnasr tarafından esir alındı.84
Kudüs tamamen tahrip edilmiş, kuzeydeki İsrail Krallığı daha önceden (M.Ö. 721) yıkılarak toprakları Asurluların egemenliği altına girmişti. İsrailoğulları topluca Asur'a sürgün edilmişti. Yahudiler yıllar sonra ancak Peıs kralı II. Keyhüsrev'in izniyle ülkelerine dönüp Kudüs'ü yeniden inşa edebildiler (M.Ö. 538).

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kral Ahab döneminde israiloğulları yine putperestlikte devam ettiler. İlyas peygamber bu krala ve karısı Sayda kralının kızma karşı mücadele etti. Bu ikisi, îlyas peygamberi öldürmek için hayli uğraştılar.
Süleyman peygamberden sonra krallığa gelen 20 kişiden beşi dışında diğerleri hep mürteddi."*
Daha önce de değindiğimiz gibi îsrailoğulları'nın akidede gösterdiği bu zikzak temelde asabiyetten kaynaklanıyordu. Bir boy yönetimi eline geçirince, diğer boylar ona itaat etmek yerine düşmanlarıyla ilişki kuruyor, hatta onların dinini benimsiyordu. Bir peygamber gönderilse, bu peygamberin hangi boydan olduğuna bakılıyor, eğer karşı boy-dansa diğerleri onu inkar ediyor, yok eğer gönderilen peygamberi inkar eden boy siyasal gücü elinde tutuyorsa, bu inkar peygamberleri öldürmeye kadar varıyordu.
Yahudilerin peygamberlere karşı tutumları sadece öldürme düzeyinde kalınıyor, kendi peygamberlerinin peygamberliklerini de inkar ediyorlardı. Zaten öldürdükleri bazı peygamberleri, elçiliklerini inkar ettikleri için öldürüyorlardı. Geçmişte yaşayıp da sadece kendi ırklarından olmadığı için inkar ettikleri peygamberler vardı. Salih, Hud, Şu-ayb, ismail peygamberler bunlardan bazıları.1'"
Bir yandan Allah'ın elçilerinin peygamberliğini reddederken bir yandan da aralarından yalancı peygamberler çıkarıyorlardı. Bel'am kılıklı Yahudi alimleri peygamberlik ve ermişlik rolüne yatarak halkı aldatmaya kalkınca şöyle uyarıldılar:
83. Yeremya, 2/27-28.
84. İlin Hazm, 1/291-294
85. Afic, i/297. Hz. Süleyman'dan sonraki îsrailoğullarının irtidat serüveni için bak: Yaku-
bi, Tarih, 1/46-50.
86. Asc., 1/305.
"Benim adımla yalancı elçilik yapıyorlar. Onları göndermedim, onlara emretmedim, onlara söylemedim. Size ettikleri peygamberlik yalan bir görüntü, falcılık, bir hiç ve kendi kalplerinin dizdiği hiledir.""
Alimlerinin Allah'a ve ilme ihaneti îsrailoğullarının Yahudileşme-sinde en büyük sebepti. Bu gerçeğe Tevrat şöyle parmak basıyor:
"Siz ise yalan düzücülersiniz. Hepiniz değersiz hekimlersiniz. Keşke siz büsbütün sussamz. Bu da sizin için hikmet olurdu. Şimdi sözümü işitin ve dudaklarınım iddialarını iyi dinleyin. Allah için haksız söz mü söylüyorsunuz? Ve onun için hile mi söylüyorsunuz? "K*
6. Kimlik kaybı ve asimilasyon
Yeryüzündeki son Yahudi devleti olan Yahuda Krallığı Babil kraii Buhtunnasr eliyle yerle bir edilir (M.Ö. 587). Bu arada tamamen kaybolup hiç nüshası kalmayan Tevrat da Ezra (Üzeyir) tarafından yeniden yazılır (M.Ö. 444). israiloğulları kendilerini yenen kavimleri taklid etme zilletini bu sırada da yaşar. Tamamen putperest Babil kültürünü benimser.
M.Ö. 339 yılında Büyük iskender'in doğu topraklarını ele geçirmesiyle birlikte bu kez de Helen kültürü hakim olur. Aynen 18. ve 19. yüzyıllarda Osmanlı'da olduğu gibi israiloğulları, kentlerini Yunanlılar gibi inşa eder. Kendi tevhid akidelerini ve nebevi

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

geleneklerim bırakıp Yunan'm putperest kültürünü benimser. Birkaç nesil sonra israiloğulları kimliği kaybolur, ibrani dili bozulur, gençler Yunanca okuyup yazmaya başlar. Dolayısıyla Tevrat ve klasik metinleri okuyacak adam bulunmaz olur. Tabi onların yerini Yunan klasikleri alır. israiloğulları artık Yunan kültürüyle beslenir. Bu dönemde Tevrat'ın Yunancaya tercümesi ihtiyaç haline gelir ve ilk tercüme bu mecburiyet dolayısıyla ger-çekleştrilir. iddiaya göre bu tercüme işi Batlamyus'un isteği üzerine 72 Yahudi alimi tarafından gerçekleştirilir. Daha sonra Yahudiler kendi dillerini unutarak Yunanca konuşup yazmaya başlarlar.

Helen kültürünün etkisiyle tüm kutsal Filistin topraklarındaki yerleşim merkezlerinin ismi Yunanca isimlerle değiştirilir. Yunan yaşam tarzı îsrailoğulları'na hakim olur. Hatta yabancılaşma taraftarı kişiliksiz din adamlarının da içinde bulunduğu îsrailoğulları'nın aristokrat kesimi, tam bir Yunan gibi yaşamaya başlar. Örneğin yemekleri oturarak değil yatarak yemeye, hırsızlığı bir kabiliyet ve beceri saymaya başlarlar. Gençler Yunanlılar gibi giyinir ve bir spordan daha çok ayini andıran oyunlara, Yunanlılarla birlikte çırılçıplak katılırlar.

Bu durum israil toplumunu ikiye böler: Yunan taklitçileri ve bu

87. Yeremya, 14/14.

«8. Tcvral, Eyyuh, 13/4-7

taklide karşı duranlar. //. Makkabeler'de anlatıldığına göre yönetime Yunanlılar tarafından atanan Jason adlı bir hahambaşı, tam bir "Bel'am" örneği sergileyerek Israiloğulları'nm Yunanlılaştırılmasma dini kılıflar bulur. Jason, Yahudilik mezheplerinden reform yanlısı Sadukilere mensuptur. Bu sözde din adamı, Musa şeriatının ilahi kanunları yerine Yunan kanunlarını ikame eder. Putperest Yunanda bir ayin halinde icra edilen olimpiyat oyunlarını, İsrailoğulları yurdunda da icra etmek için bir spor alanı inşa eder. israiloğulları gençlerinin cins olanlarını toplayarak orada onları yetiştirir. Din adamları, Allah'ın kendilerine farz kıldığı kurban ibadeti yerine, hep birlikte çıplak atletleri seyre gelirler/" Bütün bunlar olurken israiloğulları toplumunun başında kendi içlerinden yöneticiler bulunuyordu. Lakin bunlar Yunanlılaşma yanlısı olanlar arasından seçiliyordu, iskender'in istilasından sonra Yunanlılar, bölgeyi kendilerine satılmış Yahudi yöneticiler tarafından işlerine geldiği gibi yönettiler.

7. "Dinlerini parça parça edenler"

M.Ö. 167 yılında Suriye Helenlerine karşı yapılan bir isyanla ortaya çıkan Hasmoni hanedanı Helenleştirmeye tepki olarak çıkan siyasi/dini mezhepler arasındaki ardı arkası gelmez mücadeleler sonucunda zayıfladı. Bunlar: Ferisiler, Sadukiler, Zealotlaı, Esseniler ve daha başka hizipler...

Bu hiziplerden Ferisiler, dini törenselleştirmişlerdi. Tam bir resmi din adamı tipi çizen, içlerinde kaba softalar ve profesyonel din bezirganları bulunan Ferisiler'e Hz. Isa sert tenkitlerde bulunmuştu:

"Ey kör klavuzlar, siz üvezi süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız.

Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, fakat onların içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. Sen ey kör Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz badanalı kabirlere benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıkla doludurlar. Siz de böylece insanlara dıştan salih görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz."9"

Ayrıca Hz. Isa Ferisiler'in söylediklerini yapmadıklarından, ziyafet ve davetlerde üst yeri kimseye kaptırmayıp caka sattıklarından, insanlar tarafından "rabbî" diye çağrılmayı sevdiklerinden, Allah'ın hakimiyetine kendileri girmedikleri gibi insanları da sokmadıklarından bahisle şöyle buyurur:

89. //. Makkabalct, 4/10-14

90. Malta İncili, 23/23-36, Ayrıca bak: Laka, 18/10-14

"Birini dine döndürmek için denizi ve karayı dolaşırsınız. Ve dönünce de siz onu kendinizden iki kat cehennem oğlu edersiniz."Jl

ikinci hizip olan Sadukiler (Sadukim) ise Tevrat'ın ilk beş kitabı dışında kalan ve bizdeki hadis külliyatının Yahudilerdeki karşılığı olan geleneği (Mişna ve Gemara) tamamıyla reddediyorlardı. Yahudilik mo-dernisti olarak ortaya çıktılar.

Zalotlar'm derdi sadece siyasi egemenlik idi. Bu fırka diğerlerinden farklı olarak dînî değil sadece siyasi idi. Onlar Israiloğulları'nm siyasal bağımsızlığını ve diğer milletlere karşı egemenliğini savunuyorlardı. Yabancılara vergi vermeyi Allah'ı inkar gibi küfür olarak görüyorlar, içlerindeki yabancı işbirlikçilerine karşı kurdukları illegal örgütlerle savaşıyor, onları öldürüyorlardı.

Bir başka gurup da Esseniler idi. Bunlar daha çok islam tarihindeki tasavvufi zümrelere tekabül ediyordu. Evlenmiyorlar, dağ başlarındaki mağaralara çekilip zahid hayatı yaşıyorlar, kendilerine özgü giysilerle dolaşıyorlar, siyasi işlere ve ülkenin gidişatına hiç karışmıyorlar, dini kendi hallerinde yaşıyorlardı. Asrımızda bulunan "Ölüdeniz elyaz-maları"nm Esseniler'e ait olduğu sanılmaktadır. Bazı araştırmacılar Hz. Yahya'nın Esseni cemaatinin arasında yaşadığını, Hz. Meryem'in de oğlu isa'yı bu cemaatin çöldeki manastırlarında gizlice büyüttüğünü iddia ederler."2

8. Allah'ın gazabına uğramak

En son Iskenderin ordusu tarafından yakılıp yıkılmasından sonra birkez daha inşa edilen mabed, M.Ö. 70 yılında Romalılar tarafından içindeki nüfusla birlikte yerle bir edilirken Israiloğullarmın ahvali bu minval üzereydi. Toplumsal birlik kaybolmuş, siyasi ve dini hizipler kıyasıya birbirleriyle savaşmaktaydı, işte bu haldeyken Roma ordvısu Filistin'e girdi Kutsal Mabed'i bir kez daha yerle bir etti. Aynen daha önceki işgalcilerin yaptığı gibi Yahudileşmiş Israiloğullarmın başına kendilerine kul-köle olacak birini koydu. Krallığını Romalılara borçlu olan bu sözde yöneticiler, bu borçlarını ödemek için halklarının tüm menfaatlerini kendi iktidarları için çağının süper gücü olan Romalılara peşkeş çektiler.

Apokaliptik edebiyat bu dönemde doğdu. Bu edebiyatın en belirgin unsurlarından biri beklenen kurtarıcı (mesih-mehdi) düşüncesidir. Yine bu dönemde cifir, büyücülük, falcılık, üfürükçülük ve her türlü hu-rafecilik gözde meslekler haline gelmiştir.

O tarihten sonra ibadetler mabet yerine sinagogda yapılmaya baş-

yi. Malta, 23/4-15.

%. M. Ataurahim, Hz. İsa, s. 31-32.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

landı. İbadet şekilleri tahrif edildi. Artık, tamamen Yahudileşen îsrailo-ğulları ise çil yavrusu gibi yeryüzünün her yanına dağıldılar.
Hz. îsa, Yahudilerin başlarına gelen bütün bu felaketleri, onların Yahudileşme alametlerinden biri olan geleneklerini vahiyden önde tutma sapkınlığına bağlıyordu:
""Siz Allah'ın enirini bırakıp insanların geleneğini tutuyorsunuz. Kendi adetlerinize sarılmak için Allah'ın emrini ne de güzel reddedersiniz?" "Böylece naklettiğiniz gelenekle Allah'ın kelamını değiştirirsiniz."""
Ellerini yemekten sonra yıkamayan şakirtlerine müsamaha gösteren Hz. İsa'yı kınayıp "İhtiyarların geleneğini senin şakirtlerin niçin bozup da yemek yedikleri zaman ellerini yıkamıyorlar*" dedikleri zaman Hz. İsa onlara şu cevabı veriyordu: "Siz de niçin kendi geleneğinizi yaşatmak için Allah'ın emrini bozuyorsunuz?"94
İsa'dan sonra Hıristiyanlar da aynı takibe uğradılar. Nihayet Hıristiyanlığı kabul eden imparator Konstantin'in annesi Eleni Kudüs'e geldi. Hz. isa'nın kabri olduğu iddia edilen yere bir kilise yaptırdıysa da Yahudilerin kutsal mabedi Beytü'l-Makdis sunağının kalan harabelerini de onlara olan düşmanlığı yüzünden tamamen yıktırıp burayı çöplük yaptı. Ta ki Hz. Ömer Kudüs'e gelinceye kadar.
Bu çöplüğü temizleten Halife Ömer oraya Mescid-i Aksa'yı yaptırdı. Böylece Hz. Süleyman'dan yüzyıllar sonra onun bir devamı olan başka bir mü'min tarafından Kudüs yeniden tevhidin emrine veriliyordu.
Roma imparatoru Titus'un darbesi Yahudileşen Israiloğulları'na son ezici darbeydi. Bu darbeyi yedikten sonra ta israil'in kuruluşuna dek 19 asır kendilerine gelemediler.
Roma saldırısı Babil saldırısından daha şiddetliydi. Bu saldırıdan Filistindeki hiç bir yerleşim merkezi kurtulamadı. Kudüs yerle bir edildi. Mabedin tek taşı dahi bırakılmadı. Öldürülen öldürüldü geriye kalan Yahudiler panik içinde yeryüzünün her tarafına dağıldı.
Bu korkunç hezimeti Kur'an şu ayetle haber vermekteydi:
"Israiloğulları'na Kitap'ta şu hükmü verdik: Siz yurtta iki kere bozgunculuk yapacaksınız ve aşırı böbürleneceksiniz.
Birincisinin zamanı geldiğinde üzerinize süper güce sahip kullarımızı gönderdik, onlar barınakların arasına girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.
Sonra onlar üzerinde size tekrar egemenlik verdik ve sizi mallar ve oğullarla destekledik ve neferlerinizi çoğalttık.
iyilik ederseniz kendi lehinize iyilik etmiş olursunuz, yok eğer kö-
93. Marko.t İncili, 7/8-9, 13.
94. Malta, 15/1-3.

tülük ederseniz, o da aleyhinizedir. Böylece yüzlerinizi karartsınlar ve ilk kez girdikleri gibi yine Mabede girsinler ve ele geçirdikleri her şeyi mahvetsinler diye ikinci vaad geldi."4*
Ayette geçen iki azap vaadinden birincisi Kudüs'ü yerle bir edip tüm halkım süren Babil işgali, ikincisi de birinciden daha şiddetli olan Roma işgalidir. Bu işgallerin gerekçesini daha ayrıntılı olarak Tevrat'ta bulmak mümkün:
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Fakat beni dinlemez ve bütün bu emirlerimi yapmazsanız,- ve eğer bütün emirlerimi yapmamak ve ahdimi bozmak için kanunlarımı reddederseniz ve eğer canınız hükümlerimden nefret ederse ben de size şunu edeceğim: Dehşeti gözleri söndüren ve can yakan veremi ve sıtmayı üzerinize koyacağım. Ve tohumunuzu boş yere ekeceksiniz. Ve onu düşmanlarınız yiyecek. Yüzümü size karşı koyacağım ve düşmanlarınızın önünde vurulacaksınız. Sizden nefret edenler üzerinize hükümdar olacaklar ve sizi kovalayan yokken kaçacaksınız. Ve eğer bunlarla da beni dinlemezseniz o zaman suçlarınız için sizi yedi kat daha terbiye edeceğim. Ve kuvvetinizin gururunu kıracağım. Ve göklerinizi demir gibi yerinizi tunç gibi edeceğim. Ve kuvvetiniz boş yere harcanacak ve diyarınız mahsulünü vermeyecek ve yerin ağaçlan meyvalarmı vermeyecek.
Ve eğer bana karşı yürür ve beni dinlemeğe razı olmazsanız suçlarınıza göre üzerinize yedi kat bela daha getireceğim. Ve yaban hayvanlarını aranıza göndereceğim. Ve sizi çocuklarınızdan edecekler. Ve hayvanlarınızı kıracaklar. Ve sayınızı çok azaltacaklar ve yollarınız ıssız kalacak.*'
Ve eğer bununla da beni dinlemezseniz ve bana karşı yürürseniz o zaman ben size karşı öfke ile yürüyeceğim. Ben de suçlarınız için sizi yedi kat terbiye edeceğim. Ve oğullarınızın etini, kızlarınızın etini yiyeceksiniz. Ve yüksek yerlerinizi yıkacağım ve güneş putlarınızı devireceğim ve leşlerinizi putlarınızın leşleri üzerine koyacağım. Ve canım ¦ sizden nefret edecek. Ve şehirlerinizi çöl edeceğim ve makdislerinizi ıssız bırakacağım ve hoş kokularınızı koklamayacağım. Ve ben diyarı ıssız bırakacağım. Ve onda oturan düşmanlarınız bundan dolayı şaşacaklar. Ve sizi milletler arasında dağıtacağım ve ardınızdan kılıç çekeceğim ve diyarınız ıssız olacak ve şehirleriniz çöl olacak."1'7
Ve İsrailoğulları diyarı ıssız kaldı, şehirleri çöl oldu. Israiloğulları ise Allah'ın Tevrat'ta va'd edip Kur'an'da da hatırlattığı gibi "milletler arasında dağıldı". Öylesine dağılmıştı ki, iki bin yıl toparlanamadı. Her parçası bir yere gitti. Allah'ın gazabı gerçekleştikten sonra darmadağın olan İsrailoğullarından birkaç boy da Arabistan içlerine doğru ilerledi ve Necid çöllerinin tanınmış vadisi "iki karakayalık arasındaki" yeşil vaha Yesrib (Medine)'e yerleşti.
ys.] 7 İsra/4-7
y6- Lcvüilcr, 26/14-22.
97- Arc, 26/27-33.
11

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM SAADET ASRINDA YAHUDİLER
A. HİCRET'TEN ÖNCE YAHUDİLER
1. Medine tarihi üzerine
Medine'nin adı Mina kitabelerinde "Yesrib" olarak geçiyor. Bizans kaynaklarında da bu isim "Yesrippa" şeklinde verilmiş. Medine Kur'an'da bu adla bir yerde anılır.1
Sözlükte "zararlı, fesat, kötü" anlamına gelen "Yesrib"e, bu ismin niçin verildiği tartışmalı. Şehir bu ismi düşmana zarar veren ünlü okları nedeniyle almış olabilir. Arap dilinin en büyük lügat ansiklopedisi Lisanu'1-Ar ab[da bu bilginin yanma şöyle bir

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

not düşülmüş: "Yesrib, rengi beyaz olan taşlık araziye verilen isim. Bu ismi toprağından dolayı aldı." Aynı kaynak bir başka ihtimal olarak da şehri kuran Amalikalının ismi olduğunu aktarmakta.2

Rasulullah hicretle birlikte şehri "harem" ilan ederek doğal güzelliklerini, bitkisel örtüsünü, tarihi dokusunu koruma altına aldı.3 Bu arada olumsuz manasından dolayı ismini de değiştirerek ona "güzel, temiz, has" manalarına gelen "Tayba" ya da "Tayyibe" ismini verdi.4 Bundan sonra Yesrib "l^U 1^-u : Güzel Şehir" olarak anılmaya başlandı. Daha sonraları ise Aramca asıllı bir kelime olup "şehir, hüküm mahalli" manalarına gelen "Medine" olarak şöhret buldu.

Medine'nin kuruluşu hakkında tarihlerde ayrıntılı bilgi pek yok. Coğrafi olarak Medine çölün ortasında, doğu ve batısında simsiyah lav kayalıkları (harre), güney ve kuzeyinde Ayr ve Sevr dağları bulunan verimli bir vahadır. Burada ilk yerleşenlerin Arapların ataları Amalikalı-lar olduğu söylenmekte. Daha sonra Cürhümlülerden bazı topluluklar şehre gelip yerleşmiş. Yahudiler Medine'ye çok sonraları gelmişler.

!-33 Ahzab/13.

2- îbn Manzur, Lisanu'1-Aıab, (se-re-be) 1/475.

3- Allah Rasulü Medine'nin bir tek ağacını dahi kesenin görüldüğü takdirde cezalandırılma-

sını, suç aletlerinin ve hatta elbisesinin müsadere edilmesini emretti. Belazuri, Futuhu'1-Buldan, s. 11; Medine'nin "harem" ilan edilmesi ile ilgili bkz: Ahmed b. Hanbel, 4/141, No: 10; Müslim, 15/457.

4- Belazuri, Futuhu'l-Buldan, s. 13

2. Yahudilerin bölgeye gelişi

Belazuri, Yahudi göçünün Babil işgalinin ardından gerçekleştiğini yazar. Bu kaynağa göre Babil saldırısından kurtulabilen kimi Yahudi boyları Arabistan içlerine doğru göçerek Hicaz'da Vadi'1-Kura, Teyma ve Yesrib gibi elverişli vahalara yerleştiler. Genelde çiftçilikle uğraşan Yesrib'in yerlileri Yahudilerin kentin ticaret ve zenaatini ellerine geçirmelerine ses çıkarmadılar. Zamanla çoğalan Yahudi nüfus, Medine'nin yerlilerini şehirden kovdular ve şehri tamamıyla ele geçirdiler. Kovdukları yerlilerin binalarına, hurmalıklarına ve tarlalarına el koydular.5

Yahudilerin Medine'deki egemenlikleri Beni Kayle ortak adıyla bilinen Evs ve Hazrec kabilelerinin bölgeye yerleşmesiyle son buldu. Yahudiler, bölgenin hakimiyetini kendilerinin elinden alan Evs ve Haz-rec'i, hep gelmesi beklenen "o peygamber"le korkutup, o geldiğinde hakimiyeti yeniden kendi ellerine alıp Beni Kayle'yi de daha önceki Arapları sürdükleri gibi sürmekle tehdit ediyorlardı/' Evs ve Hazrec'in iman etmekte acele etmesinde bu rekabetin rolü büyük olmuştur.

Yahudilerin bölgeye geliş serüveninde bir başka ihtimal de önce putperest kral Tübba'ın himayesinde Yemen'e yerleşip, bazı Yemen yerlilerinin de Yahudi olmasına sebep olmuşlar. Fakat Yahudiler burada da "Yahudilik" yaparak bu dini kendi ırklarına has kılmışlar, "Bizler Allah'ın dost ve oğullarıyız" safsatası ile Musevi olan Yemen yerlilerine "Samiriyye" adım verip onları hep kendilerinden ayrı ve aşağı görmüşlerdir. Bu görüşe göre Yeme'n'de yerleşen Yahudilerden üç büyük kabile (Nadiroğulları,

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kureyzaoğuları ve Kaynukaoğulları) Yemen asıllı Kayleoğullarıyla (Evs ve Hazrec) birlikte Medine'ye, geri kalanı da Hayber, Vadi'1-Kura ve Teyma gibi yerlere yerleşmişlerdi.7

Bizce, Hicaz'a olan Yahudi göçü Babilik'lerin Yahudi krallığını sona erdirip tüm ülkelerini işgal ettiği büyük sürgün sırasında başlayıp daha sonraki Asur, Helen, Roma işgalleri sırasında peyderpey devam etmiş ve Miladi 70. yılda Romalıların gerçekleştirdiği ünlü işgal sırasındaki göçlerle tamamlanmıştır.

3. Niçin Medine?

Niçin Medine? Bu soruya birden çok cevap verilebilir. Başta Medine'nin bölgede ender bulunan vahalardan biri olması geliyor.

Medine arazisi etrafı dağlarla çevrili düz bir vadidir. İklimi tatlı, suyu lezzetli ve bol, toprağı ise pek bereketlidir. Hicretin birinci yılın-

5. Belazuri, s. 20.
6. İbn Hişam, Sira, 1/232-233.
7. M. Ebıı Zehra, Son Peygamber Hz. Muhammed, 1/58-59.

da Medine'den Suriye'ye buğday ihraç edildiğini söylersek, toprağının verimliliğini anlatmış oluruz. Özellikle Aynu'z-Zerka suyu dillere destandır. Ayrıca burası bölgenin en çok yağış alan yeridir. Taife kadar uzanan Vac vadisindeki su yataklarında biriken yağmur suları Medine vadisini aşarak Kızıldeniz'e dökülür. Bu verimli topraklar aynı zamanda kuzeyle güney arasındaki göç yollarının birleştiği yer. Şam'dan, Filistin'den, Antakya'dan gelip Mekke'ye, Yemen'e, Necran'a, hatta Habeşistan'a gidecek ticaret malları buradan geçiyor. Bu yönüyle Medine bölgenin ticaret merkezi konumunda.

Bu maddi sebep. Tarihi kaynakların aktardıklarından çıkardığımız bir de manevi sebep var. O da beklenen ahir zaman peygamberinin nerede ortaya çıkacağım Yahudilerin kendi kutsal gelenekleri aracılığıyla biliyor olmaları.

Bu konuda tarihi kaynaklarda bir çok rivayet mevcut.8 Bu tür rivayetlerin ortaya çıkışı Rasulullah'm nübüvvet ilanından sonra başlamamakta. Daha Rasulullah dünyaya gelmeden beklenen peygamberin Hicazdan çıkacağı Yahudi ve Hıristiyan bilginleri tarafından itiraf edilmekte. Bu itiraflardan birine de ünlü Hanif Zeyd b. Amr şahid olur. Hz. ibrahim'in hanif dinini aramak için yola koyulan Zeyd'e Şam'da karşılaştığı Yahudi ve Hıristiyan alimleri memleketi Hicaz'ı kastederek "aradığın arkandadır" derler. Beklenen Rasul hakkında ayrıntılı bilgi de verirler. Zeyd b. Amr Rasulullah'a yetişemeden vefat eder ve varislerine Rasulullah'a selamını söylemelerini, düşmanları onu yurdundan kovduğunda ona yardımcı olmalarını vasiyet eder.9

Beklenen peygamberin Hicaz'dan çıkacağını nübüvvetten çok önceleri öğrenip Medine'ye gelenlerden biri de Selman Farisi'dir. Uzun süren bir serüvendir Hz. Selman'in hakikat arayışı. Memleketi İran'da başlayıp Şam, Musul, Nusaybin, Ammuriyye'ye ulaşan bir zincir içinde tavsiye ile bulduğu Hz. İsa'ya inanan salih zatlara hizmet eder. Son durağı Ammuriyeli salih zata kendisi ölünce kime gitmesini tavsiye edeceğini sorunca aldığı cevap şu olur:

"Vallahi benim üzerinde bulunduğum yol üzre bulunan seni gönderebileceğim bir kimse daha yok. Lakin İbrahim'in hanif dinini diriltecek olan peygamberin gelme vakti

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

yaklaştı. Hicret edip kalacağı yer iki karakayalık arasında hurmalık bir yer.10 Eğer ona ulaşmayı başarabi-lirsen ulaş. Onun bazı alametleri vardır ki onlar gizlenemez. Hediyye kabul eder, sadaka kabul etmez. Omuzlarının arasında peygamberlik mührü vardır. Onu gördüğün zaman tanırsın."
8- Tevrat ve İncikteki Rasulullah'm vasıfları için bkz: İbn Sa'd, Tabakat, 1/360-363,413; Ta-
beri, Tarih, 2/295.
9- Taberi, Tarih, 2/295. 10.

Gelecek peygamberi beklemek için Hicaz'a giden bir kervanla elinde bulunan tüm servete karşılık anlaşan Selman, kervancıların ihanetine uğrayarak Vadi'1-Kuza'da bir Yahudiye köle diye satılır. O Yahudi de onu Kureyzaoğulları'ndan Medineli bir Yahudi'ye satar. Selman Medine'ye geldiğinde aynen şöyle der:
Vallahi Medine'yi görür görmez onu dostumun bana vasfetmesi sebebiyle tanıdım ve onun bana anlatılan belde olduğuna iyice kani oldum.11
Buna benzer bir olay da Allah Rasulü tarafından Yemen'e vali olarak gönderilen Hz. Ali'nin başından geçmiştir. Bir hutbesinin ardından Hz. Ali'yi mescit önünde elinde bir kitapla bekleyen Yemenli bir Yahudi alimi "bana Ebu'l-Kasım'ı tasvir et" der. Hz. Ali başlar peygamberimizin şekil ve şemailini anlatmaya. Onun eksik bıraktığı noktaları Yahudi alim elindeki kitaptan okuyarak der ki: "Ben onun sıfatlarım babalarımın kitabında buluyorum."12
Beklenen peygamber hakkında bilgisi olan sadece Yahudi ve Hıristiyan âlimleri değildir. Müşrik Arap kahinleri de olayı kendi özel kaynaklarından haber almışlardı. Araplar bu kahinlere müracaat edip birçok konuda onların görüşüne ve bilgisine başvurmaktadır. Kahinlere isabetli isabetsiz bilgi taşıyan cin şeytanları Allah Rasulüne peygamberlik verildikten sonra bu işi eskisi gibi serbest yapamaz olurlar. Cin suresi 8-10. ayetlerde ifade edildiği gibi göğün kapıları yüzlerine kapanır ve "şihab'lar (kozmik primerler mi?) bu enerji yaratıkların serbestçe yol almasına engel olur.13
Allah Rasulü'nün, Medine'ye hicret ettiği yıl Hayber Yahudilerine gönderdiği mektupta söyledikleri, Yahudilerin kutsal kitaplarında Ra-sulullah'ın geleceğine dair malumatın bulunduğu konusunda şüpheye mahal bırakmamaktadır:
"Allah aşkına, size vahyolunan şey aşkına, sizin atalarınızı men ve selva ile rızıklandıran aşkına, baba ve dedelerinizi Firavunun elinden ve eyleminden kurtarmak için denizi yaran Zat aşkına bana söyleyiniz: Allah'ın size vahyettiği kitapta, Muhammed'e iman etmeye mecbur olup olmadığınız kayıtlı değil midir? Böyle değilse bana haber veriniz. Eğer kitabınızda bunu bulamazsanız size zor kulanılacak değildir.14
11. îbn Hişam, Sira 1/234-238 ; Ibn Sa'd, Tabakat, 4/75-78.
12. Ibn Sa'd, Tabakat, 1/413.
13. îbn Hişam, Sira, 221-222. Rasulullah'ın nübüvveti haberi yayılınca Araplar adet olduğu
üzere bu kahinlere gidip kendi kaynaklarından bu konuda bilgi vermesini taleb ederler. Kahinler Rasulullah'ın nübüvvetini tasdik eden haberler verirler. Bunlar arasında yıldız
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ilminde Arapların en büyük dehası diye bilinen Amr b. Ümeyye, G ay t ala adlı bir kadın kahin, Cenb isimli Yemenli kahin ve sonradan Müslüman olup kahinliği bırakan Sevad b. Gaiib sayılabilir. îbn Hişam, Siıa, 1/224-230.

14 tM & *^ ^& ^^^^^^

M. Hamidullah, el-Vesaiku's-Siyasiyye, Vesika No: 15, s.93.

82

Bütün bunlar gösteriyor ki beklenen peygamber kitap ehli tarafından bilinmektedir. Elimizdeki tahrif edilmiş Tevrat ve ünlü 4 incil nüshalarında sözkonusu ibareler geçmemekte. Zaten geçmesini beklemek de abes olur. Bu durumda, sözkonusu bilgileri diğer Tevrat ve İncil nüshalarında aramamız gerekecek.

Yahudilerin yerleşmek için Medine'yi tercih etmelerinin manevi sebebini, beklenen peygamberin Medine'ye yerleşeceğini bilmeleri olarak göstermemizin dayanağı işte bu ve buna benzer tarihi olaylardır.

4. Yahudileşen Araplar, Araplaşan Yahudiler

Medine'deki Yahudi hakimiyetinin bir sebebi de aslen Israiloğul-larından olmadığı halde sonradan Yahudileşmiş Araplardır. Esasen Araplarla Yahudilerin kaynaşması hiç de zor olmamıştı. Hz. İsmail soyundan gelen Araplar, Hz. İbrahim'in diğer oğlu İshak soyundan gelen Yahudileri amca oğullan olarak görüyorlardı.

Asr-ı Saaclet Yahudilerinden birçoğunun Arap asıllı olmasına o dönem Yahudilerinden bazılarının taşıdığı Arap isimleri delil olarak gösterilir. Mesela Abdullah b. Selam, Ka'b b. Eşref, Ka'b b. Eset, Cebel b. Kuşeyr, Nu'man b. Ebi Evfa, Ebu Enes, Muhammed b. Dıhye, Malik b. Dayf hep Arap isimleridir.15

Bunların yanında kendi isimleri Yahudi adı olduğu halde baba adları Arap olanlar da vardı: Samıiel b. Zeyd, Şas b. Kays, Raf i b. Harice... Kuvvetle muhtemeldir ki, bunlar sonradan Yahudileşmiş Arap çocuklarıydı.

Tabi bunun tersi de oluyordu. Yani baba adı Yahudi olduğu halde kendi ismi Arap olan Yahudiler: Rifaa b. Zeyd b. Tabut, Sa'lebe b. Şa'ya, Numan b. Edâ, Salebe b. Liftyon, Zeyd b. Lasit...

Muhammed Hamidullah, islam'dan az önce bu Yahudilerin Arap-laşmış olduklarını, İbrani alfabesiyle yazmakla beraber Arapçayı kendi dilleri olarak kullandıklarını, çocuklarına ve hatta kabilelerine dahi Arap ismi verdiklerini yazar."'

Hamidullah'a göre, Medine'deki üç büyük Yahudi kabilesinin isimleri olan ve "kuyumca" manasına gelen "Kaynuka",17 birçok anlamlarının yanı sıra bir çiçek ismi olan "Nadir", deri tabaklamakta kullanı-

ls-îbn Hişam, Sfre, 2/196-198. l6- Hamidullah, İslam Peygamberi, 1/570-571. ' ¦ Kelime'nm sülâsi mücerredi "ga-ye-ne" ise bu kelime Üstad'm söylediğ gibi "Kuyumcu"

değil, "Demirci, tezyinatçı" anlamlarına gelmekte. îbn Manzur, 5/3799. Yok eğer Kon-kordans'ın gösterdiği gibi kelimenin kökeni "ga-ne-ga" ise, "sert yer" anlamına gelir. Bizce klasik Arap kalıplarına uymayan bu kelime Arabi değil İbrani ya da Arami asıllı olabilir.

83

—.„.w^&ini ucyanıa "Az bir ihtimal

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ue uısa du insan topluluklarının, içlerinde kendilerini Yahudileştirme-ye muvaffak olan pek az gerçek Yahudinin yaşadığı eski putperest Arap kabileleri olduğu da düşünülebilir." demektedir."

Arap çocuklarının Yahudileştirilmesi olayı Rasulullah Yahudileri Medine'den sürünceye dek devam etmiştir. Arap çocuklarının Yahudi-leşme sebeplerinden birini Ebu Davud'un Ibn Abbas'tan naklettiği bir hadisten öğreniyoruz:

"Sürekli ölü doğum yapan bir kadın fmiklat) vardı. Kendi kendine eğer çocuğu yaşarsa onu Yahudi yapacağına dair yemin etti. Nadîroğul-ları sürüldüğünde Ensar'm oğullarından kimileri bu yolla Yahudilerin eline geçmişti. "Çocuklarımızı bırakmayız" dediler. Bunun üzerine Allah Teala "Dinde zorlama yoktur... " ayetini indirdi."™

Bir adım daha ileri giderek, ırkçılığı bir din haline getiren ve asabiyetleri konusunda hiç taviz vermeyen Yahudilerin Araplarla kaynaşma, onların isimlerini ve dillerini kullanma, onların evlatlarını alıp büyütme gibi bir zahmete gönüllü katlanmalarını, beklenen "O Peygamberin kendilerinden çıkmayıp Araplardan çıkması durumunda geleceklerini garantiye alma gayreti olarak değerlendirebiliriz. Hatta ünlü Medine Sözleşnıesi'nde olduğu gibi tüm Yahudi kabilelerinin Arap kabilelerinden kendilerine bir "himayeci kabile" seçmelerinin sebeplerinden biri olarak da görülebilir bu.21

5. Gelmesi beklenen "o peygamber"

Yahudilerin ahir zaman peygamberini takipleri çok dakiktir. O dönemde üç kesim beklenen âhir zaman peygamberinin gelişini sıkı takibe almışlardı. Bunlar ehl-i kitabın din adamları, astroloji (yıldız bilim) alimleri ve kahinler.

Peygamber şairi Medineli Hassan b. Sabit Rasulullah doğduğunda yedi-sekiz yaşlarında gelişkin bir çocuktur. Nebi'nin doğum günü şahid olduğu bir olayı şöyle anlatır: "Bir gün kendi hisarının burcundan sesinin var gücüyle bir adamın "Ey Yahudi halkı! Ey Yahudi halkı!" diye bağırdığını işittim. Herkes toplanıp gelerek "ne var I ne oldu!" dediler Dedi ki: "Bu gece Ahmed'in doğumunu haber veren yıldız doğdu. "22

İN. Bkz: Ibn Manzur, Limmu'1-Arab, ilgili mad. '

19. HamiduJlah, 1/574.

20. Ebu Davud, Cihad, 116, No:2682.

21. Örneğin Kureyzaoğullarının dost Arap kabilesi Hedeloğulları idi. Ibn Hişam, 1/232;

dine Sözleşmesi'ndc ismi geçen Benû Avf, Benıı'l-Haris, Benu'n-Neecar, Benû Saide v&J de hep Yahudilerin himayesine sığındığı Arap kabileleridir.

22. Ibn Hişam, Sim, 1/171-172. ..;.-¦

lanuauer daha sonra da bırakmazlar geleceğin peygamberinin yakasını. Amine, olağanüstü biri olduğunu daha hamileyken gözlemlediği yavrusu Efendimiz Muhammed'i süt annesi Halime'ye teslim ederken "ona mukayyet ol!" diye tembihleyip onda gördüğü harikuladelikleri anlatmıştı. Halime onu götürürken duyduğu olağanüstülükler kendisini işkillendirmiş, Yahudi kahine uğrayıp "Şu oğlum hakkında bana haber vermiyor musunuz ki ben ona şöyle hamile kaldım, böyle doğurdum ve şu şu olağanüstü halleri onda gördüm" diye Amine'nin kendisine anlattıklarını bir bir anlatmıştı. Olayın kahramanının ağzından dinleyelim:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Anlatılanları dinleyen Yahudiler önce birbirlerine bakıştılar ve ardından "öldürün onu!" dediler. Bana "o, yetim midir!" diye sorduklarında ben "hayır, ben annesiyim, şu yanımdaki de babası" dedim. Dediler ki: "Eğer yetim olsaydı onu öldürürdük." Halime bu olayı anlatırken diyecektir ki "Az kalsın emanetimi elimle zayi ediyordum.""-'

Yahudilerin düşmanlığına Şamlı rahib Bahira da dikkat çeker ve Tevrat ve İncil'de belirtilen vasıfların tümünün Hz. Muhammed efendimiz üzerinde tecelli ettiğine iyice kani olunca Ebu Talib'e döner:

"- Bu senin neyin olur?

- Oğlumdur. ::*X: ':-^'.>v •' -1 ¦-.¦¦¦¦¦i-ii.n: ,-¦

- O senin oğlun değildir. Bu çocuğun babasının hayatta olmaması lazım.

. ¦ ¦ . .-,•..:.. •,",'"¦ ..-. ¦ ¦,.

- O kardeşimin ogludur. .

- Babasina ne oldu? ¦.¦:.¦ ¦-¦--¦...

- Annesi ona hamile iken o öldü.

- Dogru söyledin. Kardeşinin oglunu al, hemen memleketine dön. Yahudilerin şerrinden onu koru. Eger onu görüp benim onun hakkinda bildiklerimi ögrenirlerse, ona zarar verirler. Çünkü bu kardeşinin oglu çok büyük biri olacak. Onu ülkene götürmekte acele et."-4

Rasulullah bu sirada 9 yaşindadir. Amcasi bu uyandan sonra onu bir daha Mekke'den dişari çikarmaz.

Nübüvvetin gelişine yakin Yahudilerdeki beklenti zirveye çikar. Nübüvvetten seneler önce Medine'ye gelen Şamli haham Ibn Heyye-ban'm bu konuda Medine Yahudilerini uyardigina ilişkin Kureyza-ogullan Yahudilerinden bir ihtiyarin Asim b. Amr'a söyledikleri şöyle:

""Sa'lebe b. Sa'ye, Üseyyid b. Sa'ye ve Esed b. Ubeyd'in neden Müslüman olduklarim biliyor musun?" "Hayir" dedim. Anlatti: "Ibn "eyyeban isimli Şamli bir Yahudi Islam'dan yillar önce bize geldi. Aramiza girdi. Vallahi, beş vakit namazi ondan daha güzel kilan bir tek adam görmedim. Yanimizda ikame ederdi. Kuraklik oldugu zaman ona «erdik: "Ey Ibn Heyyeban, bizim için yagmur duasina çik." Derdi ki

24.

- Ibn Sa'd, Tabakça, 1/113; Bu konudaki bir başka rivav.-

"Vallahi, çiktiginiz yerin önüne sadaka takdim etmedikçe hayir." "Ne kadar?" diye sorardik. "Bir sa hurma, iki müd arpa" derdi. O sadakayi çikarirdik. Sonra bizim Karakayaliga (harre) çikar Allah'tan, bizim için yagmur isterdi. Vallahi, O meclisi terketmeden yagmur yagardi. Bunu bir sefer, iki sefer, üç seferden fazla yapti. Sonra ölümü yaklaşti. Ölecegini anlayinca dedi ki: Ey Yahudi halki: Beni şarabi ve üzümü bol bir bölgeden çikarip aç ve muhtaç bir bölgeye getiren sebebin ne oldugunu biliyor musunuz?" "Sen daha iyi bilirsin" dedik. "Artik gelmesi beklenen 'O Peygamber'in gelecegini hissettigim için buraya geldim. Burasi onun göç edecegi yerdir. Umarim ki gelince ona tabi olursunuz. Artik zamani geldi. Ey Yahudi toplumu, onun önüne

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

geçmeyiniz. Çünkü o kendisine karşi çikanlarin kanini döküp ailesini esir alacak. Sizi ondan kimse kurtaramaz." Gün geldi, Rasulullah Kureyzaogullarmi kuşatti. O zaman birer delikanli olan o gençler dedi ki: "Ey Kureyzaogullari, vallahi o, Ibn Heyyeban'in size haber verdigi peygamberdir." "O degildir" dedi onlar. Gençler, "Hayir, vallahi onun sifatlarini taşiyor" diyerek kaleden indiler, Müslüman oldular, kanlarini, mallarini ve ailelerini de kurtarmiş oldular.""2'

6. "Kitab-i Mukaddes"te peygamberimiz

Kur'an, Tevrat ve Incil'de Müslümanlarin ve peygamberlerinin vasiflarinin nasil geçtigini şöyle açiklar:

"Muhammed Allah'in elçisidir. Onunla birlikte olanlar kafirlere karşi çok sert, kendi aralarinda çok merhametlidirler. Onlari rukü ve secdede görürsün. Onlar Allah'in lütuf ve rizasini isterler. Onlarin yüzlerinde secde izleri vardir. Bu onlarin Tevrat'taki meselidir. Incil'deki meselleri ise şöyledir: Onlar tipki bir ekin ki, filizini çikarmiş, kuvvetlenmiş, büyümüş, derken gövdesinin üzerine dikilmiş. Bu ekin çiftçinin hoşuna gider. Işte Allah böyle yapar ki onlar sebebiyle kafirleri öfkelendirsin. Allah onlardan inanip salih amel işleyenlere büyük mükafat vadetmiştir."26

Bu ayette anlatilan bir benzetmeyi şu an tedavülde olan resmî Tevrat'ta bulamamaktayiz. Bu ayeti bulmak için Tevrat'in tüm nüshalarina bakmak gerekmekte. Ancak, böyle bir ayetin o zaman Arabistan Yahudilerinin elindeki Tevrat nüshalarinda bulundugunun en büyük del-lillerinden biri bu ayet nazil olduktan sonra hiç bir Yahudinin çikip da "Tevrat'ta böyle bir şey yok" diyememiş olmasidir. Böyle bir itiraz vaki olsaydi kuşkusuz rivayetler bunu bize haber verecekti.

Incil'e gelince. lncil(ler)de Kur'an'daki "saplan üzerine dogrulmuş ekin"e dair meseller açikça görülmekte:

25. IbnHişam, Sini, 1/232-233.

26. 48 Fetih/29.

"Ve dedi: Allah'in melekutu böyledir; yere tohum saçan bir adam gibidir. Gece gündüz uyuyup kalkar; tohum biter ve büyür; nasil büyüdü o bilmez. Toprak kendiliginden önce sapi, sonra başagi, sonra başakta dolu taneyi verir. Mahsul erdigi zaman hemen oragi salar; çünkü hasat vakti gelmiştir. Ve dedi Allah'in Melekutu'nu nasil benzetelim. Yahut onu hangi meselle önümüze koyalim? Hardal tanesi gibidir ki topraga ekilirken her ne kadar yer üzerinde olan bütün tohumlarin en küçügü ise de, ekildikten sonra büyür ve bütün sebzelerden daha kuvvetli olur, büyük dallar salar."27

"Isa onlarin önüne başka bir mesel koyup dedi: Göklerin Melekutu bir adamin alip tarlasina ektigi bir hardal tanesine benzer. O tane ki bütün tohumlarin en küçügü oldugu halde büyüyünce sebzelerden daha büyüktür ve agaç olur."2*

işte bu gerçeklere dayanarak Kur'an, Rasulullah'm geleceginin Tevrat ve incil tarafindan bildirildigini haber verir:

"Meryem oglu Isa da: Ey Israilogullari, ben size Allah'in elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'i dogrulayici ve benden sonra gelecek bir peygamberi müjdeleyiciyim: Onun adi Ahmed'dir. Fakat o peygamber apaçik belgelerle onlara gelince "bu resmen büyüdür" dediler. "w

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yahudilerin bu günkü resmi Tevrat'inda, açikça beklenen bir peygamberden sözedilmektedir:
"Allah'im Rab senin için aranizdan, kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çikaracak. Onu dinleyeceksin.""
Yahudilerin ahir zamanda gelmesini bekledikleri üç peygamber oldugunu Kitab-i Mukaddes'ten ögreniyoruz. Bunlar:
1. Önce gelmiş olup tekrar gelmesini bekledikleri Uya (Ilyas)
2. Mesih.
3. O peygamber:
"Yahudiler Yahya'ya: Sen kimsin? diye kendisinden sormak için Ya-nişalim'den kahinlerle Levilileri gönderdikleri zaman, Yahya'nin şahadeti şudur; ve Yahya ikrar etti, inkar etmedi: Ben Mesih degilim, dedi. Onlar da kendisinden sordular: Öyleyse ne? Sen Uya misin? Yahya, degilim, dedi. Sen O Peygamber misin? Yahya, hayir, diye cevap verdi.""
"Gönderilenler Ferisilerden idiler. Ve Yahya'dan sorup kendisine dediler: Öyle ise sen Mesih, Uya, ya da O Peygamber degilsin de niçin vaftiz ediyorsun?12
27- Markos, 4/26-32.
28. Matta, 13/31-32 "Yüz ve alinlarinda okunan izlere" dair meseller ise Yuhanna'nm Vahyi" kitabinin 14/1 fikrasinda kayitlidir. 19'• 61 Saf/6.
3o- Tesniya, 18/15. <
31 • Yuhaıma, 1/19-21. 32- Age, 1/25.
k^u. 87
Kimdi İncil'de Yahudi alimlerinin Hz. Yahya'ya sordukları "o peygamber"! Biz işte o peygamberin Allah Rasulü olduğunu Yahudilerin de bildiğinden eminiz.
"Beklenen peygamber" inancı Samiriyye mezhebine mensup Yahu-dilerde yaygındı. Bunu şöyle açıklamak mümkün: Bu mezhebin en belirgin özelliği, Hicaz'dan bir peygamber geleceğine inanmasıdır. Yahudiler, Filistin'den kaçıp Arabistan'ın Necran bölgesindeki topraklara yerleşince, bölgedeki putperest Arap kabilelerinden bazıları onların dinine girmişti. Ancak Yahudiler bu Arap mühtedileri bağırlarına basmak yerine onları ikinci sınıf Yahudi olarak gördüler. Bazı yazarlara göre "Sâmirî" adı verilenler bunlardı."
Bu konuda en doğru yorum, gelecek peygamber konusunda İbn Hazm'ın Filistin'den çıkarılmasının yasak olduğunu söylediği "Samiriyye Tevratı"na baktıktan sonra yapılabilir. Bu yüzyılda ortaya çıkarılan Ölüdeniz elyazmalarmda da "beklenen peygamber" müjdelenmek-
tedir.
Daha ilginci Tevrat'ta geleceğinden sözedilen "Ebed Yehova"dır. Bu İbranca tamlamanın Arapça'sı "AbduIIûh"tır.
"işte kendisine destek olduğum kulum; canımın kendisinden razı olduğu seçilmiş (Mustafa) kulum; Ruhumu onun üzerine koydum,- milletler için hakkı meydana çıkaracaktı. Çarşı ve sokaklarda yüksek sesle bağırmayacak. Bağırmayacak ve sesini yükseltmeyecek; ve onu sokakta işittirmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak ve yanan

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

fitili söndürmeyecek; hakka hakikate erdirecek. Ve dünyada adaleti tesis edinceye kadar zayıflamayacak, ve cesareti kırılmayacak..."'4
"işte kulum akıllıca davranacak, yüksek ve yükselmiş ve çok yüce olacak. Nasıl ki çoğu sana şaştılar. Böylece çok milletleri şaşırtacak; krallar ona ağızlarını kapayacaklar; çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecekler; ve işitmediklerini anlayacaklar.'"5
Tevrat'ın bu cümlelerinin özellikle "Sokaklarda yüksek sesle bağırmayacak. Ezilmiş kamışı kırmayacak ve yanan fitili söndürmeyecek. Hakka hakikate erdirecek ve dünyada adaleti tesis edinceye kadar zayıflamayacak ve cesareti kırılmayacak" ibareleri benzer bir şekliyle Rasulullah'm Tevrat'taki vasıfları olarak islam kaynaklarında geçmekte.
Başta Buhari olmak üzere Islamî kaynaklarda Rasulullah'm Tevrat'taki özelliklerine dair Hz. Aişe, Abdullah b. Selam, Abdullah b. Anır b. As, Kesir b. Mürre ve Ka'bu'l-Ahbar kaynaklı birçok rivayet zikredilir. Bu rivayetlerin tümünün ortak noktası yukarıya aldığımız Tevrat metninde geçen Peygamberimize ait şu özellikleri sıralamış olmalarıdır-
2. Katı kalpli ve hıddetn ucgn.
3. Kötülüğe kötülükle karşılık vermez. ,
4. Hoşgörülü ve bağışlayıcıdır.
Bu özellikler Tevrat'taki metinle müttefik. Fakat Islamî kaynaklarda Tevrat'tan fazla olarak bazı özellikler de var:
"Ey Peygamber! Biz seni, şahit, müjdeleyici, korkutucu, ümmiler için de koruyucu olarak gönderdik."
"Sen benim kulumsun, peygamberimsin. Sana "Mütevekkil" adım
verdim"
"Doğru yoldan sapanları "Lailahe illallah" diyerek doğru yola kla-vuzlamadıkça kör gözleri, sağır kulakları, kapalı gönülleri açmadıkça Allah onun ruhunu almayacaktır."'"
tslamî kaynakların birçoğunda birbirine çok yakın bir metinle nakledilen bu özellikleri, diğer özelliklerin yanında Tevrat'ta bulamıyoruz. Bu durumda Islami kaynakların bu konuda bize Tevrat'tan daha dürüst bilgi verdiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Yine buradan yola çıkarak, Tevrat'ın Rasulullah'ı haber veren ayetlerinin "öz oğullarını tanıdıkları gibi tanıdıkları" Rasulü inkar etmekte direnen Yahudi alimleri tarafından tahrif edildiğini, bazılarının çıkarıldığım söylemek mümkündür.
Yuhanna tncili'nde Hz. isa'dan sonra gelecek bir peygamberden söz edilir. Bu ahir zaman peygamberi "Paraklit" (Parakletos) ismiyle
anılmakta:
"Ben de Baba'ya yalvaracağım ve o size başka bir Paraklit, hakikat
Ruhunu verecektir; ta ki daima sizinle beraber olsun.
Fakat benim ismimle Baba'nm göndereceği Paraklit Ruhulkudüs, o size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatırınıza getirecektir."
Artık sizinle çok şeyler konuşmayacağım; çünkü bu dünyanın reisi geliyor ve bende onun hiç bir şeyi yoktur."

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Babadan size göndereceğim Paraklit, Baha'dan çıkan Hakikat Ruhu, geldiği zaman benim için o şehadet edecektir."
Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum; benim gitmeni sizin için hayırlıdır, çünkü gitmezsem Paraklit size gelmez, fakat gidersem onu size gönderirim.'"7
Ibn Hişam, incil'deki "Paraklit"(Parakletos) kelimesinin incil'in Süryanca metnindeki " el-Münhamenna" kelimesinin Yunanca tercü-
M.Ebu Z
;chra, Son Veysamber, 1/58-59.
mesi olduğu notunu düşer.M Bir papaz tarafından yazılıp hicri 1260 yılında Kalküta'da bastırılan bir broşürde "Faraklit" olarak Arapçalaştırı-lan ismin Yunanca aslının "Parakletos" değil de "Periklutos" olması halinde bunun "Muhammed" ve "Ahmed" manasına geldiğini, lakin bunun tahrif edilmiş olabileceğini belirtir, iki kelime arasında harfe dayalı belli-belirsiz bir fark vardır. Muhtemelen yazıcıların kasti ya da sehven hatası sonucu "Muhammed" manasına gelen "Periklutos", "teselli verici, yardımcı, vekil" manalarına gelen "Parakletos" biçiminde yazılmıştır.'"
7. Yahudileri en uzun anlatan sureler Mekke'de indi
Kur'an nazil olmaya başladığında Mekke'de bir tek Yahudi yoktu. Lakin Mekkeliler Yahudiliği sureta da olsa biliyorlardı. Müşriklerin ve Yahudilerin inançlarında kimi ortak noktalar bulunuyordu. Hz. İbrahim ve ondan kalan kimi gelenekler bu ortak noktaların başında geliyordu.
Kimbilir belki de bu yüzden olacak, Kur'an'm Israiloğullarmın kıssasını en aymtılı bir biçimde anlatan suresi, Mekke'de ilk nazil olan surelerdendir. 135 ayetten 90'ınm Israiloğulları kıssasına ayrıldığı Tâhâ suresi, Hz. Ömer'in Müslüman olmasına sebep olduğuna göre, İslam'ın ilk beş yılında, ilk nazil olan surelerden biri olması gerekmektedir.
Kur'an'ın Mekke'de indirilen 86 suresi içerisinde Tâhâ süresindeki hikaye kipiyle gelen bir hitap dışında, "Ey Israiloğulları!" biçimindeki bir hitaba rastlamıyoruz.
Yine Mekke'de indirilen 3. suredeki iki ayette Hz. Musa ile Peygamberimiz; Ramses'in şahsında Mısır müşrikleri ile Mekke müşrikleri, aynı saflarda değerlendiriliyor:
"Muhakkak ki biz, Firavuna bir Rasul gönderdiğimiz gibi, şehadet-te bulunması için size de bir Rasul göndermiş bulunuyoruz. Firavun ra-sule karşı geldi. Biz de onu şiddetli bir biçimde yakaladık."40
Daha İslam'ın ilk yıllarında indirilen bu ayetlerde verilen mesaj gerçekten dikkat çekici. Çünkü Israiloğulları'ıdan sonra vahyi yeryüzünde tatbik edip adaleti gerçekleştirme emaneti kendilerine verilen Müslümanların dikkati, daha işin başında kendilerinden önce yaşanmış tarihi bir tecrübeye çekilmektedir. Bu tecrübe "Yahudileşme tehli-kesi"dir. Çünkü aynı sure "Yahudileşme" eğiliminin en bariz özelliği olan "mal sevgisi ve cimrilik" konusundaki uyarıyla son bulmaktadır:
38. IbnHişam, Sim, 1/251.
. 3,9. Rahmetullah, Izhara'1-Hak, T. T., 2/262-263'dan nak. M. Asım Koksal, 2/98. 40. 73 Müzzemmil/15-16.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"...Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için verdiğiniz hayırları, Allah katında verdiğinizden daha hayırlı ve mükafatça daha büyük bulacaksınız."4'
Kur'an'da Israiloğulları'mn Yahudileşme serüvenini teferruatlı bir biçimde anlatan en uzun surelerden biri de A'raf süresidir, ilginçtir ki bu sure de, 163-170. ayetlar arasındaki 7 ayet hariç, tamamen Mekke'de nazil olmuştur. Bir tek Yahudi'nin dahi bulunmadığı Mekke'de nazil olan Yahudilerle ilgili bu ayetler, Kur'an'm bu ümmetin dikkatini Yahudileşme tehlikesine çekmesinin en çarpıcı örneğidir.
Mekke'de indirilip de Israiloğulları'nın Yahudileşme serüvenini anlatan üçyüze yakın ayette sadece Ümmet-i Muhammed' den önce insanlığa halife kılman Israiloğulları peygamberlerinin kıssaları anlatılır ve Allah'ın gönderdiği bu elçilerin şahsiyet ve nübüvvetlerine toz kon-durabilecek tek satır bile sarf edilmez.
Bir tek Yahudi'nin bulunmadığı Mekke'de, daha İslam'ın ilk yıllarında Tevrat'ın başından geçen felaketlerin bir bir anlatılması Müslümanların dikkatini vahye çekmek içindi. Öyle ya, matbaanın olmayıp bütün kitapların elle yazıldığı bir dönemde iki kez tüm Tevrat nüshaları yakılarak yok edilmiş, yüzyıllar sonra bir tek şahıs (Uzeyr) çıkarak hafızasına dayanarak Tevrat'ı yeniden yazmış. Tevrat'a farklı zamanlarda efsaneler, hikayeler ve olmadık uydurma rivayetler sokuşturulmuştur. İşte Müslümanların dikkati Tevrat'ın başından geçen bu acıklı serüvene çekilerek Kur'an'a sahip çıkmaları, Israiloğulları gibi Yahudüeş-memeleri daha Mekke döneminin ilk yıllarında vahiy tarafından ten-bih ediliyordu.
Yine Mekke'de indirilen şu ayetin muhtevasına bakınız: "Yahudileşmiş olan kimselere tüm tırnaklı hayvanları yasakladık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da yasakladık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklere karışan. yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette sözünde duranlarız. "42
Bu açıkça "Ey müslümanlar Yahudileşmeyin, yoksa sizin de başınıza Yahudileşen Israiloğullarmın başına gelenler gelir" demektir. Yine Mekke döneminin sonlarında indirilen bir ayette Tevrat'ta yasaklanan deve, tavşan, devekuşu etine" gönderme yapar: "Yahudileşmiş olan kimseler üzerine sana asla sözetmediğimiz yasaklar koyduk. Biz bununla onlara zulmetmiş değiliz; fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler."44
41. 73 Müzzemmil/20.
42. 6 En'am/146.
43. Tesniye, 14/7-15.
44. 16 Nahl/118.

Bu üslubuyla Kur'an, tüm çağlarda hakkın, batılın, tahrifin ve en büyük tahrif olan "Yahudileşmenin" mantığının her dönemde bir ve aynı olduğunu ima ediyor. îsrailoğulları'nı, onların peygamberlerini, sa-lihlerini, sahtekarlarını, tahrifçilerini örnek/ibret vesikası olarak daha İslam'ın bidayetinde İslam ümmetinin önüne koyuyor.
8. Kur'an Tevrat'ı hem tasdik, hem tashih ediyor
Çok geçmeden Mekke'den çıkan yeni peygamberin haberi tüm bölgeye yayılınca Yahudilerden bazıları boş durmayıp koşup gelecek ve Rasulullah'ın tebliğinin etkisini kırmaya yönelik çabalar içerisine gireceklerdi.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Mekke müşriklerinin Yahudi kültürüne olan aşinalıklarının en büyük delili Isra ve Miraç hadisesiydi. Miraç mucizesinde Yahudilerin kutsal kenti "Kudüs", "kalkış üssü" olarak kullanılmıştı. Kabe'ye rakip olabilecek her beldeye amansız düşman olan bölge Arapları için Miraç hadisesi farklı mesajlar taşıyordu. Bunlardan biri de, yeni dinin bir "icat" ve "bid'at" olmadığı, insanlığın mukaddes mirasının bir devamı olduğu, bu nedenle de Hz. İbrahim'in yaptığı mabed (Kabe) ile Hz. Süleyman'ın yaptığı mabed (Kudüs)'in aynı gayeye hizmet ettiği mesajı veriliyordu.
Miraç'ın ilk bölümü olan Mekke-Kudüs seferine verilen isim (Isra) Kur'an'ın 17. suresine ad olmuştur. Rasulullah'ın miracında, tıpkı Hz. Musa'nın miracında verildiği gibi "emirler" verilmiştir.
Hz. Musa'ya kendi özel miracında 10 emir verildiği Tevrat'ta beyan edilir. Bunlar:
1. Karşımda başka ilahların olmayacaktır.
2. Kendin için oyma put, tapınmak için resim yapıp onlar önünde eğilmeyecek, ibadet etmeyeceksin.
3. Allah'ın Rabbin ismini boş yere ağıza almayacaksın.
4. Sebt günü (İbadet günüj'nü takdis etmek için onu hatırında tut.
5. Babana ve anana hürmet et
6. Cinayet işlemeyeceksin.
7. Zina etmeyeceksin.
8. Çalmayacaksın.
9. Komşuna karşı yalan şahadet etmeyeceksin.
10. Komşunun evine tamah etmeyeceksin,- komşunun karısına, yahut kölesine, yahut cariyesine, yahut öküzüne, yahut eşeğine, yahut komşunun hiçbir şeyine göz koymayacaksın.43
Bunlar Hz. Musa'ya kendi miracında verilen emirler. Peygamberimize de miraçta şu emirlerin verildiğini Isra suresinden öğreniyoruz:
45. Çıkış, 20/3-17.
92
1. Ondan başkasına kulluk etmeyin.
2. Anaya babaya iyi davranın.
3. Akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver.
4. Savurganlık ve cimrilik yapma, itidalli ol.
5. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin.
6. Zinaya yaklaşmayın.
7. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmeyin.
8. Yetim malı yemeyin.
9. Verilen sözü yerine getirin.
10. Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam yapın, doğru terazi ile tartın.
11. Hakkında bilgin olmadığı şeyin ardına düşme.
12. Yeryüzünde kubara kubara yürüme, mütevazi ol.4f'
Kur'an, indiği topluma vahyin özünün bir ve aynı olduğunu çeşitli vesilelerle anlatmıştır. Mekke döneminin ortalarında indirilen Nemi sûresinin konusu da bir "Israiloğulları" kıssasıdır. Hz. Süleyman ve Se-be kraliçesi Belkıs'ın hikayelerinin

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

anlatıldığı surede islam, Hz. Süleyman'ın ve kraliçe Belkıs'ın yeni girdiği dinin adı olarak anılmaktadır:
"(Kraliçe) Rabbim ben nefsime zulmetmişim. Süleyman'la birlikte Alemlerin Rabbi Allah için Müslüman oldum."47
Görüldüğü gibi Kur'an, mesajının zamanlar ve mekanlar üst" olduğunu Israiloğulları peygamberlerini de "Müslüman" diye adlandırarak ifade ediyor. Allah, "kişinin kendisini Yaratıcının iradesine teslim etmesi" anlamına gelen "Müslüman" adını önceki ümmetlere de vermişti:
"Allah, bundan önceki kitaplarda da, Kur'an'da da, size "Müslümanlar" adını verdi."4X
Kur'an işte bu evrensel mesajın kendi çağındaki sözcüsü olan Tevrat'ı bir "nur ve hidayet" kaynağı olarak gösteriyor ve diyordu ki:
"...Musa'ya insanlara basiret verecek bir nur ve bir hidayet olarak Kitap verdik, belki düşünür, öğüt alırlar diye."4';
"Biz Musa'ya Kitap verdik ve onu Israiloğullarına "benden başka bir vekil tutmayın" diye bir hidayet kaynağı kıldık.""0
Hatta Kur'an daha da ileri gidip Israiloğulları ve Hz. Musa kıssalarını anlattıktan sonra Muhammed Aleyhisselama hitaben kendisine gelenin vahiy olup olmadığını daha önceki Mukaddes Kitab okuyucularına sorması emredilmekte:
"Sana indirdiğimiz şey hakkında herhangi bir şüphen varsa, senden önce Kitab okuyanlara sor. Kuşkusuz sana gerçek Rabbinden gelip ulaşmıştır. O halde artık sen kuşkulananlardan olma.sı
46. 17 1sra/23-37. . ¦ ,
47. 27 Ncml/44. ¦.. ; ., ;
48.22 Hac/78. . ¦ ;,..
49. 28 Kasas/43 <
50. 17 tsra/2.
51. 10 Yunus/94. Kış. 3 Alu lmran/93.
^ 93
En'am suresinde hemen tümünün isimleri Tevrat'ta da geçen Nuh, İbrahim, İsmail, Elyesa, İshak, Yakub, Yusuf, Musa, Harun, Lut, Zekkeriyya, llyas, Eyyub, îsa, Yahya gibi 18 peygamberin adı zikredildikten sonra İslam adlı evrensel vahiy nizamının kesintisizliği vurgulanarak şöyle denir:
"İşte bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Onların hidayet yolunu takip et."52
Kur'an, yalnızca Tevrat'ı tasdik etmemekte, aynı zamanda onu ko-ruyup-kollama görevini de üstlenmektedir:
"Sana da bu kitabı kendinden önceki kitapları doğrulayıcı ve onları koruyup-kollayıcı (lJ*^i~**') olarak indirdik."53
Kur'an, kendisini Israiloğulları'nın Tevrat üzerindeki tahriflerini ve bu tahrifler vesilesiyle aralarında çıkan ihtilafları hallüfasl eden bir Kitap olarak da gösterir:
"Hiç şüpheniz olmasın ki bu Kur'an, Israiloğullarma, ihtilafa düştükleri şeylerin pek çoğunu açıklamaktadır."54
Kur'an'ın bu misyonu çok önemliydi. Kur'an kendisinden evvel gönderilen İlahi kitapları yalnızca tasdik etmiyor, aynı zamanda bu kitaplar üzerinde gerçekleştirilen

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

tahrifatı tashih ediyordu. Tevrat'ta tahrif edilip de Kur'an'ın tashih ettiği bir çok örnekten bir kaçını biz buraya alalım.
Tevrat'ın Tekvin bölümünde Allah'ın Hz. İbrahim'e şöyle emrettiği yazılıdır:
"Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlunu, îshak'ı al ve Moriya diyarına git ve orada sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakılan kurban olarak takdim et."'5
Tevrat'ın birçok yerinde56 "ilk doğan en büyük oğul" un kurban edileceği "İlahi emir" olarak açıklanır. Çelişki şurada: Hz. İshak ne ilk doğan oğuldur, ne de İbrahim Peygamberin hayatı boyunca doğan yegane oğludur. Kur'an bu tahrifi düzelterek sözkonusu oğulun Hz. İsmail olduğunu ima eder ve îshak'ın ilk oğul değil sonraki oğul olduğunu ifade eder. Üstelik onun peygamber olduğunu tekrar tekrar belirterek...57
Tevrat'ın tahrif edildiği bazen öylesine açıktır ki, galiba onu tahrif eden kalemler, işlerine gelmeyen bir bölümünü tahrif ederken aynı konu hakkında başka bir yerde geçen bilgiyi tahrif etmeyi unutuyorlar, bu da açık bir çelişki doğuruyordu.
52. 6 En'am/90.
53. 5 Maide/48. Eğer ayetteki kelime "müheymen" olarak okunursa, o zaman "değiştiril-
mekten emin kılınmış olarak" anlamına gelir. Zemahşeri, Keşşaf, 1/342.
54. 27 Neml/76.
55. Tekvin, 22/2.
56. Çıkış, 13/2 ve 22/29, Sayılar, 3/13 ve 8/17.
57. 37Saffat/100-113.

Tevrat'ın I. Samuel 7. bölümüne göre, Saul Allah'ın emrine karşı gelerek kura çekmek suretiyle krallık görevine getirilmişti. Aynı surenin 9. bölümüne göre ise Allah'ın emri ile krallık makamına getirilmişti. 11. bölümde ise Saul'ü, düşmanı kovalayan bir gurup direnişçinin başında kendiliğinden komutan olarak görüyoruz.
Kur'an ise Bakara suresinin 246. ayetinde konuyu şöyle aydınlığa kavuşturur: Israiloğulları Samuel Peygamber'den kendilerine bir kral atamalarını ister. O, bu isteği geri çevirmişken, ısrarlı talepler üzerine Allah'a dua eder ve Allah da Saul (Talut)'ü kral tayin eder.
Muharrer Tevrat'ta Harun Peygamber altın buzağıyı yapıp buna ta-pılmasını emretmekle suçlanır.5* Kur'an ise bu iftirayı şiddetle reddederek olayın doğrusunu verir. Buna göre Hz. Harun putu yapan değil buzağı putunun yapılmasını engellemeye çalışan, hatta bu yüzden putçu Israiloğulları tarafından linç edilme tehlikesiyle karşı karşıya kalan bir Peygamberdir.""
Tevrat'ta iftira edilip de Kur'an'ın akladığı Israiloğulları peygamberlerinden biri de Süleyman Peygamberdir. Tahrif edilmiş Tevrat'ta sırf boy asabiyeti uğruna Hz. Süleyman küfre düşen ve putperest olan biri olarak lanse edilir/'0 Kur'an ise Yahudilerin bu iftirasını "Onlar şeytanların uydurdukları sözlere uydular" diye reddederek Hz. Süleyman'ı "Süleyman kafir olmadı, lakin (onu tekfir eden) şeytanlar kafir oldu" ifadesiyle aklar/1'
Yahudileşen Israiloğulları'nın Tevrat'ta yaptıkları bir başka tahrif de Allah'a iftira idi. Sözde Hz. Yakub Allah'la güreşip onu yendiği için "İsrail" lakabını almıştı:
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"...Artık sana Yakub değil İsrail denecek, çünkü Allah ile ve insanlarla güreşip onu yendin.62
İbn Hazm, Yahudiler'in Hz. Davud'a açıkça zina isnad edip, Hz. Süleyman'ın bu zinanın mahsulü olduğunu söyleyecek kadar ileri gittiklerini aktarır." Bu türden peygamberlik müessesesini zedeleyici bir isnat da Nuh Peygambere yapılır. Üstelik muharref Tevrat'a göre Hz. Lut'un kızları babalarıyla zina yapmışlardır:
"Ve Lut Tsoardan çıkıp dağda oturdu ve iki kızı onunla beraberdi; çünkü Tsoarda oturmaktan korktu; ve o, ve iki kızı bir mağarada oturdular. Ve büyük kızı küçüğüne dedi: Babamız kocamıştır ve bütün dünyanın yoluna göre yanımıza girmek için memlekette erkek yoktur; gel, babamıza şarap içirelim ve babamızdan zürriyeti yaşatmak için onunla
58. Çıkış, 32/1-5, 24, 35.
59. 7 A'raf/15O, 20 Tâhâ/90-94.
60. I. Krallar, 11/5, 9.
61. 2 Bakara/102.
62. Tekvin, 32/28. <
63. Ibn Hazm, el-Fasl, 1/290.
64. Tekvin, 19/30-36.

yatarız. Ve o gecede babalarına şarap içirdiler ve büyük kız girip babası ile yattı ve onun yatmasını ve kalkmasını bilmedi... Lut'un iki kızı böylece babalarından gebe kaldılar/'4
Tevrat'ı koruma görevi kendilerine verilen îsrailoğulları alimleri'" Tevrat'ı öylesine tahrif etmişlerdi ki, bu tahrif bazı yerlerde açık-seçik sırıtıyordu. Tevrat'ın en iyi korunmuş ilk beş kitabında yer alan şu satırlar Allah tarafından sözde Hz. Musa'ya vahyedilmiş:
"Ve Rabbin sözüne göre, Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü. Ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki derede onu gömdü. Fakat bugüne kadar kimse onun kabrini bilmez. Ve Musa öldüğü zaman yüz yirmi yaşında idi. Gözü zayıflamadı ve kuvveti eksilmedi. Ve îsrailoğulları Moab ovasında otuz gün Musa'ya ağladılar.'"
Tevrat muharrirlerini suçüstü yakalatan bu satırlar tahrifin boyutlarını gözler önüne seriyor. Hz. Musa'nın ölümü kendisine indiğine iman edilen kitapta hikaye ediliyor. Bu durumda neyin Allah'ın vahyi neyin kul sözü olduğunu anlamak çok zor. Bu konuda Kur'an'm hakemliğinden başka çıkış yolu da yok.
Bundan daha beteri Allah için bir vahiy kitabında olması mümkün olmayan şu sözler:
"Allah'ın oğulları Adem kızlarının güzel olduklarını gördüler ve bütün seçtikleriyle evlendiler.""7
Haşa Allah'ın oğullarıyla Adem'in kızlarını evlendiren tahrif çiler bir başka yerde de Hz. Musa'nın Tur'da gördüğü ateşi Allah'ın kendisi olarak tefsir eder, daha sonra gelenler de bu tefsiri Tevrat metnine dahil ederler:
"Çünkü Allah'ın Rab yiyip bitiren bir ateştir, kıskanç bir Allah' tır. "w
Allah'a oğul isnat etmek gibi tevhide aykırı sıfatlar izafe ederler:
"Rab bana dedi: Sen benim oğlumsun. Ben seni bugün çocuk edindim.'"1"
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yine Pentatok bölümünde, Tevrat'ın müteşabihatmdan olması ihtimali de bulunan bir ayette yaratmaktan yorulan Allah'a yedinci gün istirahat ettirilir:
"Ve Allah yaptığı işi yedinci günde bitirdi ve yaptığı bütün bu işten dolayı yedinci günde istirahat etti."70
65. 5 Maide/44.
66. Tesniye, 34/5-8. ,
67. Tekvin, 6/2. . . . . / , ¦.
·,,,,··¦¦ ¦¦>
68. Teşriiye, 4/24.
69. Maznunlar, 2/7.
70. Tekvin. 2/2. Tevrat'ın bu ayetini ünlü Yahudi filozofu Filon şöyle te'vil etmiştir: Tevrat'ta
seçen bu ve buna benzer ibareler hakiki değil mecazi ve semboliktir. Altı gün , yanılı-
• ^.....f NA,)t.o n*vnK'd-Din ve'1-Fehefe, s. 115-116.
DUUldiUaii
coğrafi yanlışların değil ilahî vahiyde, normal bir kitapta bulunması dahi abestir:
"Ve bahçeyi sulamak için Aden'den bir ırmak çıkti; ve oradan bölündü ve dört kol oldu. Birinin adı Pişon'dur; kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır; ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır. Ve ikinci ırmağın adı Gihon (Ceyhan)'dur. Bütün kuş ilini kuşatan odur. Ve üçüncü ırmağın adı Dicle'dir; Aşur |Mu-sul)'un önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırat'tır."7'
Bir kere bu bölümde geçen Ceyhan, Fırat ve Dicle ırmakları Aden (Yemen)'den değil Anadolu'dan çıkmaktadır. İkincisi, Yemen'den çıkan bir ırmak nasıl Kızıldeniz'i geçip de Habeşistan (Kuş ili)'ı baştan başa dolaşır? İslam hadis külliyatına Tevrat'ın bu bölümünden alındığı belli olan Yahudi kültürüne ait bir 'hadis' de girmiştir.7*
y- Tekvin, 2/10-14.
2- Müslim, Cennet, 26; Ahmet b. Hanbel, 2/261,289.
B. HİCRET'TEN SONRA YAHUDİLER
"Kayleoğulları! işte, nihayet dostunuz geldi!.."73
Bu ses, tırmandığı kabile hisarından Allah Rasulü'nün Veda sırtlarında beliren siluetini gören bir Yahudinin sesiydi. O anda, Rasul'ü beklemekte olan Medineli Müslümanlar yakıcı öğle sıcağının tesiriyle evlerine çekilmişler, lakin sıcağa rağmen bir Yahudi Hicret yolcusunu beklemeyi sürdürmüştü.
Yahudiler bekledikleri üç peygamberin en sonuncusu olan "O Peygamberi" başından beri yakın takibe almışlardı. Allah Rasulü'ne Hay-ber'den sonra eş olacak olan Hz. Safiyye bilindiği gibi bir Yahudi reisinin kızıdır. Safiyye (r) gençliğinde ilginç bir olaya şahid olur. Buna göre, Peygamberimizin hicret sırasında Küba köyüne geldiği işitilince babası Huyey b. Ahtab'la amcası Ebu Yasir b. Ahtab gelen kimsenin "O Peygamber" olup-olmadığını tesbit için Küba'ya koşarlar. Gün batarken de çok üzgün bir vaziyette geri dönerler. Hz. Safiyye babasıyla amcası arasında evde şu konuşmanın geçtiğini aktarır:
"Ebu Yasir: Bu, geleceği beklenen "O Peygamber" midir?
Huyey: Evet, vallahi odur.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Ebu Yasir: Bunun "O Peygamber" olduğundan emin misin?
Huyey: Elbette!
Ebu Yasir: O halde ona karşı kalbinde taşıdığın duygu nedir?
Huyey: Vallahi ben hayatta oldukça, ona hep düşman olacağım."74
Yahudiler Medine'de üç ana kabileye ayrılmışlardı: Kaynukaoğul-ları, Nadîroğulları, Kureyzaoğulları. Birinciler kuyumculuk, ikinciler ziraat, üçüncülerse dericilikte meşhurdular. Bunlardan ilki Hazrecliler-le, son ikisi ise Evslilerle ittifak anlaşması imzalamıştı. Muhtemelen bu Yahudi kabileleri arasında da anlaşmazlıklar vardı ve bu yüzden birbiriyle hasım olan Arap kabileleriyle ittifak anlaşması imzalamak durumunda kalmışlardı.
İslam'dan önce Medine, "site devleti" bile değildi. Tabîî bir engel olmadığı için her kabile kendisini çepeçevre saran yüksek hisarlarla koruyordu. Ihnû'n-Neccar, hicret sırasında araplarm 13 hisarına (|J»i) karşılık Yahudilerin 59 hisarı olduğunu söyler.
Yahudilerin tümü Arapça konuşuyordu. Ancak Rasulullah'ın Zeya b. Sabit'i ibranca öğrenmekle görevlendirmesinden yola çıkarak söyleyebiliriz ki onlar İbranca yazıyorlardı. Kitaplı olmaları, okuma-yazma bilmeyen müşrik Arap komşuları karşısında kendilerine bir üstünlük sağlıyordu, islam kaynaklarında Yahudilerin sosyal, siyasal ve dini merkez olarak "Beytü'l-Midras" adlı bir mekanı kullandıkları kaydedilir.
73.
74. Ibn Hişam, Süa, 2/140.
îbn Sa'd, Tabakat, 1/233.

1. Medine Sözleşmesi'nde Yahudiler
Bazılarının "ilk yazılı anayasa" ya da "Medine vesikası" dedikleri Ibn Hişam'in Sira* sına tamamını aldığı ve Avrupa dillerine ilk tercümesini yapan Wellhausen'in 47 maddeye ayırdığı "Medine sözleşmesi"nin hemen yarısı (24-47. maddeler) Yahudilerle ilgilidir.75 Bu sözleşme, Ra-sulullahın Medine'ye varışından kısa bir süre sonra Hicrî I. yılda akdedilmiştir.
Sözleşmede özel bir yeri olan 16. maddeye göre adalet ve karşılıklı yardım esasına riayet şartıyla Yahudilerin de Müslümanlardan oluşan birliğe (ümmet) girebilmeleri için açık bir kapı bırakılmıştır:
"Yahudilerden bize tabi olanlar, zulme uğramaksızm ve onlara muarız olanlarla yardımlaşılmaksızm, yardımımıza hak kazanacaklardır."76
Hukuk alanında bir devrim niteliği taşıyan Medine Sözleşmesi, Yahudilerin, dinlerini/hukuklarını serbestçe yaşamalarını teminat altına almıştı:
"...Yahudilerin dinleri/hukukları kendilerine, mü'minlerin dinleri/hukukları kendilerinedir. Buna gerek mevlaları ve gerekse kendileri dahildirler."77 (Madde 25)
Cemaatlerin kendi özel hukukunu tatbik etme hakkı sadece bu sözleşmeyle değil Kur'an'la da garanti altına alınmıştır. Maide suresinin konumuzla ilgili 42 ila 50. ayetleri arasından bazı pasajlar alalım:
"Sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver ister onlardan yüz çevir." (Ayet: 42)

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken seni nasıl hakem yapıyorlar da ondan sonra da dönüyorlar?" (Ayet: 43)
"Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol belirledik. Allah isteseydi hepinizi bir tek ümmet yapardı, fakat size verdiklerinde sizi sınamak istedi." (Ayet: 48)
Peygamberimiz, Yahudilerin kendi aralarında halledemeyip de kendisine başvurdukları konuları eğer islam hukukunu istemezlerse onların hukukuna göre hallediyordu.
Ancak burada önemli bulduğumuz bir nokta var. Medine Sözleşmesi iyice incelendiğinde Yahudilerin müstakil birer cemaat olarak değil bir dizine Islamlaşmış Arap kabilesinin müttefikleri olarak sözleşmeye dahil edildiğini görüyoruz: Benu Avf Yahudileri, Benu Neccar Ya-"Udileri,.Benu'l-Haris Yahudileri, Benu Saîde Yahudileri, Benu Cuşem
5- Ana metin için bkz: îbn Hişam, Sira, 2/119-123; Maddelenmiş metin: M. Hamidullah, el-Vesaiku's-Siyasiyye, No:l, s. 59-62.
,,' (f*J»s'Aıuy1j&JbAjj'ijJi\j_r0a<}ty*jVü'li-^cr***l*) îbn Hişam, 2/121.
'7.
(...
I...)
99
Yahudileri gibi. (Madde: 25-35 vd.) Bunun manası şudur: Benu Avf'm yanaşması olan Yahudiler, Benû Neccar'm yanaşması olan Yahudiler Benû Cuşem'in yanaşması olan Yahudiler...
Bu durumda Yahudiler sözleşmeye eşit şartlarda değil efendileri sayılan Müslüman Arap kabilelerinin kanatları altında bir tür sığıntı ve yanaşma olarak dahil edilmişlerdir. Bu noktada Medine Sözleşmesi'nin Yahudilerle ilgili bu maddeleri sözleşmenin Müslümanlararası ilişkileri düzenleyen ilk 24 maddesine, sonradan, mesela Bedir zaferinden sonra eklenmiş olması gündeme gelmektedir. Bu ihtimali Ebü Davud'da nakledilen şu rivayet güçlendirmektedir:
"Muhammed b. Mesleme, Ka'b b. Eşrefi öldürdüğü zaman müşrikler ve Yahudiler yaygara kopardılar. Rasulullah'a gelerek "Liderimize suikast yapıldı" dediler. Nebi onlara Ka'b'ın hakaretlerini sıraladı ve onları aralarında olanları sona edirecek bir yazılı sözleşme yapmaya çağırdı. Ve Nebi kendisiyle onlar, onlarla tüm Müslümanlar arasında bir yazılı sözleşme yaptı."™
Aynı kaynağın bir başka yerinde Ka'b b. Eşrefin Rasulullah'la arasında anlaşma olduğu, Ka'b Bedir'den sonra bu anlaşmaya aykırı davrandığı için öldürüldüğü kaydedildiğine göre" Ka'b b. Eşrefin öldürülmesine gerekçe gösterilen anlaşmanın daha başka bir anlaşma olduğunu kabul etmemiz gerekecek.
Eğer bu rivayeti esas alırsak, sözleşmedeki, Yahudilerle ilgili hükümlerin Bedir sonrasında oluşan şartların etkisiyle Sözleşme'ye eklendiğini söylemek mümkün.
Bu yaklaşımı doğrulayan bir delil de, sözleşmenin Yahudilerle ilgili bölümünün ilk maddesinin bir savunma savaşı sırasında karşı tarafa düşen sorumlulukları tesbitle başlamasıdır. Burada sadece dışardan gelecek bir saldırı değil; fakat içerden gelecek bir ihanetin de önü alınmak istenmektedir. Bu ihtimali pekiştiren bir başka husus da

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yahudiler için pek de sevimli olmayan "Rasulullah" ifadesinin sözleşmede kullanılması (Md. 42-47) ve Rasulullah'ı, aralarında çıkabilecek ihtilafları çözememeleri durumunda en üst hüküm mercii olarak tanımak zorunda kalmaları (Md. 42). Yahudiler, Müslümanlara bu tavizleri neden vermişlerdi? Muhtemelen Bedir'deki parlak zafer üzerine kendi akıbetlerinden korkup geleceklerini garantiye alma endişesi ağır basmıştı.

Sözleşme, Yahudilerin müşrikleri himayesini ve onlara yardımı yasaklıyor (Md. 43). Medine devletinin aldığı kararlar Yahudiler için bağlayıcı bir mahiyet arzetmektedir (Md. 37, 44, 45). Şehrin savunması için yapılacak tüm masraflara sözleşmeye taraf her federe devlet ortaktır (Md. 24, 37, 38). Şehir dışında yapılacak bir savaşta taraflar birbirlerine yardım etme zorunda olmayacaklar (Md. 45). Müslümanların

78. Ebu Davud, el-lmımı, 22, 3/402. H.No:3000.

79. Age., Cihad, 157, 3/212, H.No: 2768.

savaş birliklerine Yahudilerin iltihaki RasuluUah'm iznine bagli olacak Md. 36). Yabancilara eman hakki, harp esirleri için kurtuluş fidyesi ve cinayet durumunda kan bedeli haklan Yahudilere de taninacak (Md. 25 31, 36, 40). Ne ki Yahudiler Müslümanlarin düşmanlari olan Mek-kelilere eman hakki taniyamayacaklar (Md. 43). Yargi ve yürütmenin işleyişine nüfuzu ve yakinligini kullanarak kimse engel olamayacak (Md. 36 vd.). Bütün Yahudi kabileleri, Yahudileşmiş Araplar ve onlarin himayesine girenler sözleşmedeki hak ve sorumluluklara dahil olacak (Md. 25 vd.).

Bu Sözleşme'yle başlangiçta .amaçlanan neydi? Bu soruyu net cevaplamak mümkün degil. Fakat, Sözleşme1 de öyle bir madde daha vardir ki, adeta Medine Sözleşmesi'yle başlangiçta şirke karşi bir "Tevhid Konfederasyonu" tasarlandigi izlenimi vermektedir:

"Benu Avf Yahudileri, Mü'minlerle birlikte/Mü'minlerden80 bir ümmettirler. Yahudilerin dini kendilerine, Müslümanlarin dini kendilerine."81

Belki bu madde, şu ayetin siyasi hayata geçirilmesi olarak anlaşilabilir:

"Şüphesiz iman edenler, Yahudi olanlar, Hiristiyanlar, Sabiîlerden, her kim Allah'a, Ahiret gününe inanip salih amelde bulunursa onlarin Rabbleri katinda mükafatlari vardir. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklar."82

Hicret'ten sonraki ilk aylar Yahudilerle Müslümanlar arasinda bariş içinde geçti. Rasulullah ve tüm mü'minler bu dönemde Yahudilerin de kiblesi olan Kudüs'e dogru namaz kiliyorlardi. Bunu emreden bir ayet yoktu Kur'an'da. Kudüs'e yöneliş ister yazili olmayan bir ilahi emirle (farz), ister RasuluUah'm kendiliginden verdigi bir kararla (sünnet) olmuş olsun, her halde bunda Yahudileri Islam'a isindirma arzusu-. nun payi büyük olsa gerektir.

Bu dönemde Yahudilerle Müslümanlari "tevhid devleti" çatisi altinda "bir ümmet" yapmaya çalişan Rasulullah, daha Medine'ye gelir gelmez, Yahudilerin kutsal günü olan Aşura günü Yahudiler gibi Müslümanlarin da oruç tutmasini emretmiştir. Bu emir hadis kitaplarinda birden çok kanaldan rivayet edilmiştir:

80. Ibn Hişam'in metninde " &*P g:Mü1 mirilerle birlikte", Ebu Ubeyd'in metninde "ce^jU^«: Mü'minlerden" şeklinde geçmektedir.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

®1- ¦(...pm»,>i—Ujf<wj»J«JJıljj>jMj.UvJj»(Ji(j^Cıij)(Md. 25). Medine sözleşmesi çerçevesinde son yıllarda yapılan tartışmalar, bir toplumsal proje üretme' denemesi olması açısından takdirle karşılanması gerekmekle birlikte, tartışılan sözleşmenin, adı üzerinde "Medine sözleşmesi" olduğunu hatırlamakta yarar var. Henüz "Medine'lerini oluşturamamış müslümanlann "Medine vesikasını" tartışmaları, ezilmişlik psikolojisiyle açıklanabilir. "Medine" böyle bir "sözleşme"nin olmazsa olmazı mıdır? Bu soruya verilecek cevap "evet"se, konuşulması gereken "sözleşme" değil, "Medine" olmalıdır.

82- 2 Bakara/62.

"Nebi Medine'ye gelince Yahudilerin Aşûrâ günü oruç tuttuklarını gördü. Bu nedir, diye sordu. "Bu Allah'ın İsrailoğullarmı Firavun ve avanesinin şerrinden kurtardığı mutlu bir gündür, Musa onu oruçla geçirirdi" dediler. Buyurdu ki: "Biz Musa'ya sizden daha yakınız." Ve bize o gün oruç tutmayı emretti."1"

Böylece Aşûrâ orucu, Ramazan orucundan evvel Müslümanlar1 a farz kılman ilk oruç oldu. Ramazan orucu farz kılınınca bu mecburiyet Müslümanlardan kaldırıldı.84

Rasulullah'm başlangıçta Yahudiler'e oldukça yumuşak yaklaştığını, onları tekrar islam'a kazanmak için hayli çaba sarfettiğini, Yahudi geleneğindeki tevhide aykırı olmayan iyi ve güzel unsurları hiçbir komplekse kapılmadan aldığını, Yahudiler tarafından ziyafete davet edildiğinde gittiğini"5 görüyoruz. Bir seferinde bir Yahudi kendisine bir tas tirit getirmiş, onun sadaka değil de hediye olduğunu sorup öğrendikten sonra yemişti.w'

Rasulullah'm şu temennisi, onun Yahudilerle olan ilişkilerine ışık tutuyor: "Eğer on Yahudi alimi bana iman etseydi, Yahudiler iman ederdi.""7 Allah Rasulü bu sözü, Medine'ye gelişinde Yahudilerin kendisini ziyareti üzerine söylemişti.

O, Yahudilerle insani ilişkileri öylesine geliştirmişti ki, onların çocuklarının dahi kendisine hizmet etmesine izin veriyordu. Bir ara hizmetinde bulunan bu Yahudi gençlerinden biri ölümcül bir hastalığa yakalanınca onu ziyarete gitmiş, oracıkta İslam'a davet ettiği genç ölmeden hemen önce Müslüman olmuştu.*1*

Şu olay, Rasul'ün, beşeri münasebetler konusunda verdiği muazzam bir ders mahiyetinde:

"Rasulullah'la otururken yoldan cenaze geçti. Allah Rasulü ayağa kalktı, biz de kalktık. Denildi ki: Ya Rasulallah, bu bir Yahudi cenaze-sidir. Cevabı şöyle oldu: İnsan değil mi?""™

Hz. Peygamber hiçbir taassuba kapılmadan onlara yaklaşır, doğrularını tasdik etmekten kaçınmazdı. Hz. Aişe'nin başından geçen şu olay hayli manidar:

"Medine Yahudilerinin yoksullarından iki ihtiyar geldi. Bana, kabir ehlinin kabirlerinde azap gördüklerini söylediler. Bu sözlerini reddettim ve sadaka vermek istemedim. Onlar çıktılar, hemen ardından

83. Buharı, M. Ensar, 52; Savm, 69; Tefsir, 10/1, 20/2; Enbiya, 24; Müslim, Siyam, 19/127,

125; Ebu Davud, Savm, 63; Tirmizi, Savm, 49 vd.

84. Buharı, Savm, 69; Ebu Davud, Savm, 63; Tirmizi, Savm, 48.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

85. Ibn Sa'd, Tabaka t, 1/407.
86. Agc, 1/388.
87. Buharı, M.Emar, 52, 4/269; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/346, 363.
88. Buharı, Merda, 11.
89. Buhari, Cenaiz, 50.

Nebi girdi. Ya Rasulallah, diyerek ihtiyarların söylediğini aktardım. Dedi ki: Doğru söylemişler, kabir ehli azap görür, hayvanlar da işitirler.*

Şu olay daha ilgi çekici: Biri Müslüman diğeri Yahudi iki adam tartıştılar. Müslüman, "Allah'ın alemler içerisinden seçip üstün kıldığı Muhammed'dir" dedi. Yahudi de 'hayır, Allah alemler üzerine Musa'yı seçmiştir" dedi. Müslüman, Yahudi'yi tokatladı. Yahudi Nebi'ye gelip olayı anlatarak Müslüman'ı şikayet etti. Nebi buyurdu ki: "Beni Musa'dan üstün tutmayın, insanlar kıyamet günü bayılacaklar, ben de onlarla birlikte bayılacağım. İlk aydan ben olacağım. O zaman Musa arşa sıkı sıkıya tutunacak. Bilmiyorum, o da bayılıp benden önce mi ayılacak, yoksa Allah onu bundan istisna mı tutacak."""

Bu hüsnü muamele Yahudilerden bazılarının gönlünü yumuşatmış, insaflı olanları gerçeği itirafta gecikmemişti. Bunlardan biri de sorduğu üç soruya doğru cevap alan ünlü Yahudi bilgini Abdullah b. Selam idi. Bu zat şahadet kelimesini söyledikten sonra Rasulullah'a Yahudilerin çok yalancı olduğunu, onları sınamak için ihtida ettiğini söylemeden kendisi hakkında sorular sormasını tavsiye etti. Yahudiler topluca Abdullah b. Selam'ın başkanlarının oğlu, alimleri ve çok değerli biri olduğuna şehadet ettiler. Tam bu sırada Abdullah b. Selam ortaya çıkıp da islam'ını ilan edince, biraz önce öve öve bitiremedikleri Abdullah'ın bu kez ne kadar sahtekar ve şerli biri olduğunu söylemeye başladılar."

Bu zat eski milleti Yahudilere karşı Rasulullah'm yanında yer alacak, Allah Rasulü onun sadakat ve ilmini "Şüphesiz o cennetliktir" diyerek övecektir."

Rasulullah'm Yahudilerle kurduğu beşeri münasebetlerindeki dürüstlüğü ve örnek şahsiyeti karşısında Müslüman olmadığı halde, Rasulullah'm safında savaşıp ölenler de çıkabiliyordu. Bu durumun en meşhur örneği Muhayrık isimli bir Yahudi alimiydi. İslam'da malı vakfedilen ilk kişi olan Muhayrık hakkında tarihi kaynaklar şu bilgiyi veriyor: "Yahudi önderlerinden ve alimlerindendi. Çok zengindi. Tevrat'ta Allah Rasulü'nün geleceğini görmüştü. Uhud günü savaş öncesi kendi toplumuna şöyle hitap etti: "Ey Yahudi toplumu! Vallahi sizler Muhammed'in size karşı üstün geleceğini daha önce-den bilmekteydiniz." Silahını alarak Allah Rasulü'nün ordugahına geldi ve şu vasiyeti yaptı: "Eğer bu savaşta ölürsem, bütün mallarım Muham-med'indir. O, bu malları Allah'ın gösterdiği yere sarf etsin." Savaştı ve öldürüldü. Nebi onun için: "Muhayrık Yahudilerin en hayıhsıdır." buyurdu. Mallarının tümünü, ürünü tasadduk edilmek şartıyla vakfetti.""4

90- Buharı, Deavat, 37.
y'- Buhari, Husumal, 1; Müslim, Fedail,160. .
92. Buhari, M. Ensar,S\,4/268.
93- Buharı, Mcmıkıbu'l-Ensar, 19, 4/229; Müslim, Fedaili's-Sahabe, 33 (2483).
94. Ibn Hişam, Sim, 2/140; îbnü'l-Esir/fil-Kdinii, 2/112; Tabcri, Tarih, 2/531.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

109
103
îbn Sa'd'ın naklettiği değişik rivayet zinciriyle yukardakine çok benzeyen rivayet "O hâlâ dini üzereydi" (*k*J»j*j) dedikten sonra şöyle biter: "Muhayrık Uhud'da aldığı yaralarla ölmüş olarak bulundu. Müslüman kabirlerinin bir yanma gömüldü. Üzerine namaz kılınmadı, Rasulullah'tan ne o gün ne daha sonra Muhayrık üzerine rahmet dilediği işitilmedi. Rasulullah "Muhaynk Yahudilerin en hayırhsıdır" sözünden başka da bir şey demedi."95
Ibn Hişam kitabının bir başka yerinde: "Muhayrık, Yahudilerin hahamlanndandı, Müslüman oldu."96 notunu düşmüş.
Vakıdi de "dini üzere öldüğü" sabit olan Muhayrık hakkında şöyle der: "Muhayrık Yahudilerin din alimiydi. O Rasul'e iman etti. Malını mülkünü ona bağışladı. "97
Bütün bu rivayetlerden anlaşılıyor ki Muhaynk Rasulullah'a iman etmiş bir 'Musevi' idi. Allahu alem, o, Kur'an'da şöyle tavsif edilen Kitap ehlinin başında geliyordu:
"Ama hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde gece saatlerinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanan bir gurup vardır. Onlar Allah'a ve ahir et gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten menederler,- hayırlarda yarış ederler, işte onlar salihlerdendir. Yaptıkları hiç bir iyilik inkar edilmeyecektir. Şüphesiz Allah korunanları bilmektedir."98
2. Rasulullah in Tevrat'la hükmetmesi
Medine Sözleşmesi'nin Yahudilerle ilgili olan ikinci bölümünde şöyle bir madde yer almaktaydı: "Bu sahifede gösterilen kimseler arasında zuhurundan korkulan bütün öldürme yahut anlaşmazlık olayları Rasulullah Muhammed'e götürülecektir. Allah bu sahifedeki hükümleri koruyan ve titizlikle riayet edenler üzerindedir." (Md. 42)
Sözleşme metninde açıkça görüldüğü gibi halledilemeyen ihtilaflı meselelerin "Rasulullah Muhammed"e götürülmesi şartı getirilmekte, dolayısıyla bu, onun vereceği hükme kayıtsız şartsız razı olma anlamını taşımaktadır.
Bu açık hükme istinaden kendisine getirilen bir çok davada Rasulullah Tevrat'la hükmetmiştir. Kureyzaoğullarıyla Nadiroğulları arasında gerçekleşen cinayet davası bunun örneğidir.
Bu konudaki en meşhur rivayetlerden biri Rasulullah'm Tevrat'taki recm cezasıyla hükmettiği bir zina davasıdır. Önce bu konudaki ayrıntılı rivayetlere bir göz atalım:
95. îbn Sa'd, Tabakat, 1/502.
96. VU.^ûtfjj^k."Siıa, 2/136.
97. Beiazuri, Futuhul-Buldan, s. 24.
98. 3 AluImran/113-115.
104
Yahudi bilginleri Beytü'l-Midras'ta toplandı. Onlardan evli bir erkekle evli bir kadın zina etmişti. Dediler ki: "Bu adamı ve kadını Muhammed'e götürün ve onlar için vereceği hükmü sorun, sonra da infaz edersiniz. Eğer vereceği hüküm sizin hükmünüz olan tecbih (sicimden bir kamçıyla kamçılamak) ve tahmim (yüzlerini siyaha boyayıp eşek üzerine sırt sırta bindirilerek dolaştırmak) cezası verirse ona tabi olun. Çünkü bu

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

durumda o bir kraldır, onu tasdik edin. Yok recm hükmü verirse o peygamberdir, dikkatli olun, elinizdekini ona kaptırmaktan sakının."
Geldiler ve dediler ki: "Ey Muhammed, bu evli adam şu evli kadınla zina etti, onlara hakettikleri cezayı vermek için seni hakem seçtik." Rasulullah Beytü'l-Midras'a, Yahudi din alimlerinin yanına geldi, "Ey Yahudiler, bana ulemanızı gösterin" dedi. Abdullah b. Sûrâ'yı gösterdiler. Rasulullah onunla başbaşa kaldı. Abdullah b. Sûra genç biriydi. Allah Rasulü meseleyi ona açtı ve dedi ki: "Ey Ibn Sûra, Allah aşkına, Israiloğulları katındaki Allah'ın sayılı günleri hürmetine doğru söyle, Allah'ın evli kimselerin zinası hakkında Tevrat'ta recm cezasıyla hükmettiğinden haberdar mısın?" Dedi ki: "Allah için evet; fakat v'Allahi ey Kasım'in babası, onlar senin gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyorlar, lakin seni hased ediyorlar."
Rasulullah çıktı, Ganem b. Malik mescidinin kapısında o ikisinin recmedilmesini emretti. Ibn Sûra bundan sonra yine küfre döndü ve Rasulullah'in peygamberliğini inkar etti. Bunun üzerine şu ayet nazil oldu:
"Ey Rasul, ağızlarıyla inandık deyip kalpleriyle inanmamış olanlar ve Yahudilerden küfürde yarış edenler seni üzmesin. Onlar yalana kulak verirler; sana gelmeyen diğer bir topluluğa kulak verirler; kelimeleri yerlerinden değiştirirler; eğer size bu verilirse alın şu verilirse sakının, derler. Allah birini şaşırtmak isterse sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah onların kalplerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azap var."(5/41)"
Ibn Hişam'm, Müslim'in ve başkalarının bu olay hakkında aktardığı rivayet Rasulullah'm recm cezasını uygulamada Tevrat'a dayandığım çok açık bir biçimde gözler önüne seriyor:
"Yahudiler Allah Rasulü'nü evli zani ve zaniye hakkında hakem seçtiklerinde Tevrat'ı getirtti, onların en büyüklerine onu okuttu. Okuyan alim eliyle recm ayetini kapattı. Abdullah b. Selam haham'ın eline vurdu ve dedi ki: "Recm ayeti işte ey Allah'ın Nebisi! Onu sana okumak istemiyor." Rasulullah onlara "Yahudiler, yazıklar olsun size! Allah'ın hükmü elinizde iken sizi onu terketmeye iten sebep nedir?" de-
99. Ibn Hişam, 2/193-194; bu rivayetin diğer varyantları için bkz: Buharı, Tevhid, 51; Müslim, Hudud, 28; Tirmizi, Hudud, 10; Ibn Mace, Hudud, 10.

ûi. şoyie cevapladılar: "Vallahi bir zamanlar aramızda onunla amel ediliyordu. Ta ki önde gelenlerimizden, eşraftan evli bir adam zina yaptı. Reisimiz onun recmedilmesini yasakladı. Sonra sıradan bir adam zina etti, reisimiz onun recmedilmesini emretti. Karşı çıkarak dediler ki: "Vallahi, falan da recmedilinceye kadar razı olamayız." Bu itiraz üzerine toplandılar "tecbiye" hükmünü uydurarak bu işi tatlıya bağladılar. Recm hükmünü öldürüp onunla amel etmediler." Rasulullah dedi ki:
"Ben Allah'ın emrini O'nun Kitabını ve o Kitapla amel etmeyi diriltenlerin ilki olacağım."100
Sonra emretti, zani ve zaniye mescidin kapısında recmedildiler.101 Müslim'in rivayetinde "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse onlar kafirlerin... zalimlerin...

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

fasıkların ta kendileridir." (5/44, 45, 47) mealindeki ayetlerin bu olay üzerine indirildiği kaydedilir.
Peki Rasulullah'ın "Allah'ım, ben senin emrini öldükten sonra dirilten ilk kimse olacağım" diye kastettiği Tevrat'ın hükmü ne idi?
Elimizdeki resmi Tevrat nüshalarını incelediğimizde, onun ilk beş kitabının bir çok yerinde recm cezasını buluyoruz:
"Eğer bir adam başka bir adamın karısıyla zina ederken bulunursa zina eden adam ve kadın ölecekler... erkeği taşla taşlayacaksınız ve ölecekler ve kötülüğü aranızdan kaldıracaksınız."102
Recm cezası sadece Eski Ahit'te değil Yeni Ahit'te de yer almakta. Yuhanna İncili'nde şu hüküm geçer:
"Yazıcılar ve Ferisiler zina halinde yakalanmış bir kadın getirdiler. Onu ortaya koyarak İsa'ya dediler: "Muallim, bu kadın zina yaparken tutuldu. Bu gibilerin recmedilmesini Musa şeriatta bize emretmiştir. Sen ne dersin?"... "ilk taşı günahsız olan atsın...""103
Burada şu soru gündeme gelmektedir: Eğer zina eden taraflar Yahudi olursa Allah Rasulü onlara Tevrat ile hükmetmiştir, bu kesin. Peki bu olayın ardından gerçekleşen ve taraflarının Müslüman olduğu bilinen en azından bir zina olayında da recm cezasının uygulandığını kaynaklar nakletmektedir. Bu durumda sözkonusu hükümler de mi Tevrat'a dayanmaktadır?
Doğrusu bu konu çok hassas ve üzerine eğilinmesi gereken bir konudur. Bu sorunun doğru cevabını bulabilmek için a) Cezanın illetinin, gayesinin ve onunla ilgili hususi şartların tahlili; b) Medine'de recm cezasının uygulandığı zamanın doğru tesbiti şarttır.
100. >jMj^WÎo'Jj11*)
101. İbn Hişam, 2/195-196; Müslim, Hudud, 6/28.
102. Tesniye, 22/22-24. Ayrıca bkz: Levililer, 19/20,20/10-14, 21/9.
103. Yuhanna, 8/3-5,8. ' "
Birinci sorunun cevabı için ünlü Maiz olayını incelediğimizde, savaşa giden gazilerin arkada bıraktığı aileye tecavüz, Rasulullah'ın "bana düşen (gözünü arkada bırakarak Allah yolunda savaşa giden gazilerin ailesine) böyle bir iş yapan bir adama, ancak başkalarma ibret olacak bir ceza (*< cj&) vermemdi." buyurması104 Maiz'in infaz sırasında kaçtığı haber verilince "keşke bıraksaydınız" demesi, gazilerin infazı ünce dönüştürecek kadar galeyana gelmesi gibi bilgiler de gösteriyor ki olayın sıradan bir 'zina' hadisesinin de ötesinde, bir takım farklı boyutları vardır.
İkinci sorunun cevabı ise sadece bugün değil, daha sahabe ve tabiin zamanında tartışılıp bir sonuca varılamamış bir husustur. Tabiin'den Süleyman eş-Şeybani (Ebu İshak), sahabeden Hz. Abdullah b. Ebi Ev-fa'ya sorar: ,;,,¦.
v?;. ,¦:...;.¦. :,.-. : , ;ı •
-Rasulullah recm cezası verdi mi? t! ; '¦ \-\¦¦¦¦>¦.]&<¦
-Evet , ;f
-Nur suresi indirildikten sonra mı yoksa önce mi verdi? - Bilmiyorum.105 •
Konuyu daha o dönemde tartıştıkları bu gibi haberlerle sabit olan sahabe ve tabiînin Rasulullah'ın recm uygulamalarının zamanını öğrenmek isteyişleri boşuna değildi.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Rasulullah'ın bu uygulamaları yukarda naklettiğimiz Tevrat ayetine mi dayanıyordu? "Allah'ım, ben senin emrini öldükten sonra ilk dirilten kimse olacağım." demesi bunun bir delili olabilir miydi?
Muhtemeldir ki Tevrat'ın bu hükmünü Hendek savaşı öncesinde inen Nur suresi'nin 2. ayeti neshederek bu konuda Kur'an en son sözü söylemişti:
"Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüz deynek vurun."
Kur'an'ın bu konudaki hükmü inmezden önce, bu konuda Tevrat'la hükmeden Nebi, eğer rivayet doğruysa daha sonra şöyle buyuracaktır:
"Siz Tevrat ve İncil ile amel etmekle mükellef değilsiniz. Ancak, onlara iman edip hakikatini Allah'a havale etmekle mükellefsiniz."106
3. Kur'an Yahudilere cevap veriyor
Yahudilerle ilişkiler sıklaştıkça onların sebebiyle inen ayetler de artıyordu. Kur'an onları yaptıkları her samimiyetsiz davranışın ardından tam anlamıyla "rezil ediyordu".
104. " v^iSiVldUiJjJ^^jiVoîJ»... »Müslim, Hudud, 5 b.20.
105. Müslim, Hudud, 6/29; Buhari, Hudud, 21, 37.
106.(...juıı.Jlu*juı>>uB,u«lı^.BOİ/^liA1.U'yı.ıt1««.jı<tj^ıolıJıuirj(.t) Razi, et-Tefsir, 8/165.
Peygamberimiz gönderilmeden önce Medineli Arapları Yahudiler yakında kendilerinden gelecek bir peygamberle korkuturlarmış. Beklenen "O peygamber" Araplardan çıkınca ilk inkar eden onlar oldu. Daha önce söyledikleri sözleri reddettiler. Muaz b. Cebel ve Bişr b. Bera b. Ma'rur onlara dedi ki: "Ey Yahudi toplumu, Allah'tan korkun ve Müslüman olun. Daha önce bizi Muhammed'le tehdit ederdiniz. Biz ise şirk koşardık. Onun gönderileceğini bize siz haber verdiniz. Onun özelliklerini bize siz bildirdiniz." Nadiroğullarından Sellam b. Mişkem dedi ki: "Bildiğimiz kimse bize gelmedi. O, daha önce size anlattığımız kimse değildir." Allah bunun üzerine şu ayeti indirdi:
" Yanlarındakini doğrulamak üzere Allah katından kendilerine bir kitap geldiğinde, daha önce inkar edenlere karşı yardım isteyip dururlarken, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince onu inkar ettiler. Allah kafirlere lanet etsin." (2/89)"17
Muaz b. Cebel, Sa'd b. Ubade, Ukbe b. Vehb gibi Yahudilerle cahi-liyye döneminde içli-dışlı olanlar dediler ki: "Ey Yahudi cemaati, Allah'tan korkun. Vallahi onun peygamber oduğunu siz iyi biliyorsunuz. Siz, o gönderilmeden önce bizi onunla tehdit ediyordunuz." Rafi b. Hu-raymele ve Vehb b. Yahuda dediler ki: "Biz hiçbir zaman böyle bir söz söylemedik. Allah da Musa'dan sonra kitap indirmedi, müjdeleyen ve korkutan bir elçi de göndermedi." Bunun üzerine şu ayet indirildi:
"Ey Kitap ehli, rasullerin arasının kesildiği bir sırada Rasulümüz size geldi. Hakikati size açıklıyor ki "Bize müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi" demeyesiniz."(5/19)l(W
Bir keresinde Rasulullah onların ileri gelenlerinden bir gurubu islam'a davet edince şu cevabı almıştı: "Hayır ey Muhammed, bilakis biz bizden iyi bilen ve bizden hayırlı olan babalarımızın yoluna uyarız." Bunun üzerine şu ayet Nazil oldu:
"Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" dense, hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız" derler. Peki, ya ataları bir şeye akıl erdiremiyor, doğruya ve güzele ulaşamıyor idiyseler?!.. "(2/170)

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yahudilerden Cebel b. Ebi Kuşeyr ve Şemoil b. Zeyd Rasulullah'a "Eğer iddia ettiğin gibi peygambersen, bize kıyametin ne zaman kopacağını haber ver." dediler. Allah onlar hakkında şu ayeti indirdi:
"Sana kıyamet saati ne zaman gelip-çatacak diye soruyorlar. De ki; onun bilgisi Rabbim kalındadır." (7/187)ioy
Bir gurup Yahudi hahamı Rasulullah'a gelerek "Muhammed, sen kendini İbrahim'in dininden saymıyor musun? Tevrat'tan yanımızda olana ve onun Allah'tan gelen bir hakikat olduğuna inanmıyor musun?" diye sordular. Rasulullah şöyle cevap verdi: "Evet, lakin siz son-
107. Ibn Hişam, Sira, 2/173-174.
108. Age., 2/193.
ıns _..... ^m^.
radan ona uydurduklarınızı eklediniz, Allah'ın sizden aldığı ahdi inkar ettiniz, O'nun emirlerinden insanlara tebliğ etmeniz gereken vahyi gizlediniz. Ben sizin uydurduklarınızdan beriyim." Bu din tüccarlarının tavrı yine aynıydı: "Biz elimizde olana sarıldık, biz hidayet ve hak üzereyiz. Asla sana iman etmeyecek ve tabi olmayacağız." Allah bu olay üzerine şu ayeti indirdi:
"De ki: Ey Kitap ehli, siz Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni hayatınıza koymadıkça hiçbir şey değilsiniz. Muhammed, Rab-binden sana indirilen onlardan birçoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. O kafirler için üzülmene değmez."(5/68)"°
Allah Rasulü Tevrat konusunda yukardaki gibi düşünüyordu. Ebu Hüreyre'nin dediği gibi "Yahudiler Tevrat'ı îbranice okuyup, Müslümanlara Arapça tefsir ediyorlardı." Elbet bunu yaparken, işlerine geldiği gibi yorumluyorlardı. Nasıl olsa söylediklerinin doğru mu yanlış mı olduğunu test edecek biri yoktu. Rasulullah, mü'minlere böylesi bir durumda ne yapmaları gerektiğini şöyle açıkladı:
"Kitap ehlini ne yalanlayınız ne de tasdik ediniz. Deyiniz ki; Allah'a ve Allah'ın bize ve size indirdiği ayetlere iman ettik."1"
Hz. Ömer, Rasulullah'a şöyle bir teklifle geldi: "Ya Rasulallah, ehl-i Kitaptan kimileri bize ilginç haberler naklediyor. Onları yazsak nasıl olur?" Rasulullah kızgınlığını belli ederek dedi ki:
"Yahudilerin sapıttığı gibi siz de mi sapıtmak istiyorsunuz ey Hat-tab'ın oğlu? Beni kudret elinde tutan Allah'a yemin olsun ki size pırıl pırıl bir aydınlıkla geldim. ... Onlardan birşey sormayın. Onlar size bir hakikati haber verir, siz onu yalanlarsınız. Ya da bir yalanı haber verir, siz doğrularsınız. Nefsim elinde olana yemin olsun ki, eğer Musa yaşasaydı bana uymaktan başka bir şey yapmazdı.""-
Yahudilerin en seçkin ilim adamları toplanarak "Muhammed'e gidelim, belki onu yolundan çevirebiliriz, ne de olsa bir beşerdir" kararını aldılar. Gelip dediler ki: "Muhammed, sen iyi biliyorsun ki biz Yahudilerin en bilgilileri, ekâbir ve eşrafmdanız.. Eğer biz sana tabi olursak, tüm Yahudiler tabi olur. Onlar bize muhalefet edemez. Toplumumuzdan bazılarıyla aramızda hasımlık var. Eğer seni hakem seçersek bizim lehimize, hasımlarımızın aleyhine karar verir misin? Bunu yaparsan, sana iman

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

edip getirdiğini tasdik deceğiz." Allah Rasulü hiç düşünmeden bu hayasız teklifi reddetti ve şu ayet indi:
"Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet, onların keyiflerine uyma. Uyanık ol da, Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni uzaklaştırıp fitneye düşülmesinler. Eğer yüz çevirirlerse bil ki Allah onları
109. Ibn Hişam, Sira, 2/198. •10. Age., 2/197-198. Hl. Buharı, kisam, 25; Tevhid, 51. 112. Ahmecl b. Hanbel, 3/387.

bazı günahları yüzünden belaya sokmak istiyor. Zaten insanların bir çoğu doğru yoldan sapıyorlar. Yoksa cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Hakikati gören bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?" (5/49-50)"¦'
Asabiyet pisliğine boğazlarına kadar batmış olan Yahudilerden Amr b. Edâ, Bahri b. Amr, Şas b. Adiy Rasulullah'a geldiler. Karşılıklı konuşup tartıştılar. Rasul onları Allah'a davet etti, azabıyla korkuttu. Onlar da aynen Hıristiyanların söylediğini söyledi: "Bizi neden korkutuyorsun! V'Allahi biz Allah'ın sevgilileriyiz." Allah bunun üzerine şu ayeti indirdi:
"Yahudiler ve Hıristiyanlar, "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: "O halde niçin günahlarınızdan dolayı size azab ediyor?" Siz de onun yarattıklarından birer insansınız." (5/18)
Yahudiler bu ırkçılık virüsünü Müslümanlar arasında da yayıp İslam toplumunu içinden parçalamayı denediler. Şemmas b. Kays adlı bir Yahudi İslam'dan önce birbirlerine düşman olan Evs ve Hazrec'i yeniden birbirine düşürmek istedi. İki kabilenin gençleri Medine dışında vuruşmak için toplanmışlardı ki haberi alan Allah Rasulü son anda yetişerek çok vahim sonuçlar doğurabilecek hadiseyi önledi. Kur'an'a göre ırka dayalı milliyetçilik yapmak "Allah yolundan çevirmek" ya da "imandan soma kafir olmak" idi. Allah bu Yahudi ihtiyar ve çıkarttığı fitne hakkında şu ayetleri indirdi:
"De ki: Ey Kitap ehli, neden iman edenleri Allah yolundan çeviriyorsunuz? Gözünüzle gördüğünüz halde Allah yolunu neden çarpıtmak istiyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir. Ey inananlar, Kitap verilenlerden bir guruba uyarsanız, sizi imanınızdan sonra kafir ederler." (3/99-100)'u
Yahudi liderlerden Rifaa b. Zeyd b. Tabut, Rasulullah'la konuştuğu zaman dalga geçercesine kelime oyunlarına baş vurur, Rasulullah'm duyamayacağı bir ses tonuyla onun yanında onunla ve İslam'la alay eder, ".sözümüze kulak ver ki sana laf anlatalım" yollu terbiyesizliklerde bulunurdu. Allah şu ayeti indirdi:
"Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri asıl manalarından tahrif ederler; "İşittik ve isyan ettik", "dinle dinlemez olasıca" ve "gözle bizi" diyerek dillerini eğip-bükerek, dine hakaret ederler. Eğer onlar "işittik ve itaat ettik, dinle, bize bak" deselerdi kendileri için daha iyi olurdu. Fakat Allah inkarlarından dolayı onları lanetlemiştir, pek az inanırlar." (4/46)'"
Yahudilerin tahrif usullerinden biri olan 'kelimelerle oynama' hastalığı çok eskilere dayanır. Onlara Kudüs'e "Ya Rabbî bizi affet (hıt-
113. tbn Hişam, Sim, 2/196.
114. Afic, 2/183.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

115. Age., 2/189.
ta) diyerek kapıdan girin" denildi. Kur'an'ı Kerim'in de haber verdiği gibi onlar bunu değiştirerek "bizi affet" anlamına gelen "hıtta" yerine bir harf değiştirerek "buğday ver" anlamına "hmta" diyerek şehrin arkasından girdiler.1'"
Tabi onlar bu düşük işi gündelik hayatlarında da yapıyorlardı. Hz. Aişe yaşadığı bir olayı anlatıyor: "Yahudilerden bir gurup Rasulullah'm huzuruna "Essâmu aleyküm" (Türkçedeki "boyun devrilsin" anlamına gelen beddua) biçiminde bir 'selam' vererek girdi. Ben hemen farkettim ve selamlarını şöyle aldım: "Vealeykümü's-sâmu ve'1-la'ne: Ölüm ve lanet asıl sizin üzerinize olsun." Rasulullah buyurdu: "Ağır ol ey Aişe, Allah her işte nezaket ve yumuşaklığı sever. Sana da yumuşaklık yakışır, sertlik ve kabalık değil". "Ya Rasulallah" dedim, "nasıl selam verdiklerini duymadın mıV Allah Rasulü buyurdu ki: "Ben de "ve aleyküm: aynısı da size" dedim ya!""7
Yahudiler edepsizliği yalnızca Rasulullah'a yapmıyorlardı. Allah'a karşı yaptıkları iftiralar ve edepsizlikler çok daha korkunçtu. Allah'a karşı yaptıkları bu edepsizliklerin çoğunun cevabını da yine Allah'tan almışlardı.
Birgün onlardan bir gurup Rasulullah'a gelerek dediler ki: "Ey Mu-hammed, bu alemi Allah yarattı, peki Allah'ı kim yarattır Rasulullah'm rengi attı, öfkesinden sıçrayıp doğruldu. Rasulullah'm o güne kadar hiç bu kadar kızıp üzüldüğü görülmemişti. Çünkü böyle saçma bir soruyu putperest Mekke müşrikleri dahi sormamıştı. O kızgınlık ve üzüntüyle Rasulullah'm içi içine sığmazken Cebrail gelerek "Ya Mu-hammed, kendine gel, sakin ol!" diye Rasulullah'ı teskin etti ve İhlas suresi indirildi:
"De ki, o Allah tekdir. Allah, Samed olan,- tüm ihtiyaçların, övgülerin, yalvarışların yöneldiği tek mercidir. Ne doğurmuştur, ne doğu-rulmuştur. O'nun dengi olmamıştır hiçbir şey." (112/1-4)""
Yahudilerin saçnıa-sapan sorulan bitmiyordu. Rasulullah'm kendilerine olan tüm hüsnüniyetini yok etmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Bir gün de şu soruyu sormuştular: "Ey Mıihammed, Allah'ın vücudunun nasıl olduğunu, kollarının ve pazulannm şeklini bize tasvir et." Dünyanın en halim-selim insanı olan Rasulullah, Rabbına karşı hakaret edildiğini gördüğünde bu münasebetsiz soruyu soranları azarlayıp huzurundan kovacaktır. Soruya cevap olarak şu ayet iner:
"Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Halbuki kıyamet günü yeryüzü tamamen onun avucudur; gökler de onun sağ elinde durulmuş haldedir. Şam yücedir O'nun, O, onların şirk koştuklarından münezzehtir. (39/67)
11 (>¦ Buharı, Tefsir. 4, Müslim, Tefsir, 54/1. < '17. Buharı, Edep, 35; Müslim, Selam, 8, 10-12. 118- tbn Hişam, 2/202.

— —7Iuvjguu siki oıaugu dönemlerde bir gurup Yahudi, Nebi'ye gelerek "Allah'tan başka tanrı olup olmadığım biliyor musun!" diye sordular. Nebi çok öfkelendi ve "Allah'tan başka tanrı yoktur. Ben bunu tebliğ için gönderildim ve buna çağırıyorum." diye çıkıştı. Bunun*üzerine şu ayetler indirildi:
"...De ki; "Benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana vahyolundu ki onunla sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah ile beraber başka tanrılar

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

olduğuna şahitlik ediyor musunuz? Ben şahitlik etmem. O, ancak tek bir ilahtır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım" de." (6/19)"9
"Kim Allah'a güzel bir borç verirse Allah ona kat kat fazlasıyla öder."™ ayeti indirilince Yahudiler, bizden borç istediğine göre "Allah | fakirdir biz zenginiz"'11 dediler. Halbuki, Kur'an'daki "karz-ı hasen" ayetinin bir benzen Tevrat'ta da vardı:
"Fakire acıyan Rabbe borç verir. Ve karşılığını Rab ona öder."1"
Hz. Ebubekir'in, Yahudilerin sosyal ve dini bir merkez olarak kullandıkları Beytü'l-Midras'a gittiği günlerden birindeydi. Orada bulunan Finhas ve Eş'iya isimli Yahudi alimleriyle dini konularda mübahaseye girdi. Etraflarına büyük bir kalabalık toplanmıştı. Tartışma hararetlendi. Bir ara Ebubekir Finhas'a dedi ki: Yazıklar olsun sana ey Finhas, Allah'tan kork ve teslim ol. Vallahi sen Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğunu ve size getirdiklerinin hak olduğunu biliyorsun. Onun vasıflarını Tevrat'ta yazılı olarak buluyorsun.
Finhas dedi ki: Vallahi Ebubekir, biz Allah'a muhtaç değiliz, O bize muhtaç. O'nun bize yalvardığı kadar biz O'na yalvarmıyoruz. Eğer Allah bizden zengin olsaydı, liderinizin zannettiği gibi bizden borç istemezdi. O bizi faizden men ediyor, bize dönüp faiz veriyor.I2İ Eğer bizden zengin olsaydı, bize faiz vermek zorunda kalmazdı.
Yumuşak başlılığıyla tanınan Hz. Ebubekir, Rabbına yapılan bu hakaret karşısında zaptedilmez bir savaşçı gibi yerinden fırlamış, etrafını saran Yahudi kalabalığınca linç edilme ihtimalini dahi aklına getirmeden karşısındaki hahama şiddetli bir tokat aşkederek şöyle kükremişti:
-Ey Allah düşmanı! Aramızda anlaşma olmayaydı eğer, v'Allahi şuracıkta kelleni uçururdum.
Finhas olayı doğruca Rasulullah'a götürerek "Adamının bana yaptığına bak" diye Hz. Ebubekir'i şikayet etti. Orada bulunan Ebubekir
119. îbıiHişam, 2/198.
120. 2 Bakara/245. 121.3 Akı lmran/1 Sİ.
122. Süleyman'ın Meselleri, 19/17.
123. "Kim Allah'a güzel bir borç verirse Allah ona kat kat fazlasıyla öder" ayetini kastediyor. (2/245).
"Ey Allah Rasulü bu Allah düşmanı korkunç bir laf etti. O zannediyor ki Allah fakir, kendileri zengindir. Böyle söyleyince ben de Allah için kızıp tokatladım." Finhas söylediği sözü inkar ederek "Ben öyle bir şey demedim." dedi. Allah Finhas'ın yalanını yüzüne vurarak Ebubekir (r)'i tasdik etti:
"Allah, "Allah fakirdir biz zenginiz" diyenlerin sözünü işitti. Onların dediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve "yakıcı azabı tadın" diyeceğiz." (3/181)114
4. Yahudileşme tehlikesine karşı nebevi tedbirler
Bütün bu örnekler, Rasulullah'ı Yahudiler konusunda tam bir hayal kırıklığına uğratmıştı. Rasulullah'm onlara ilişkin başlangıçtaki tüm ümitleri yok olmuştu. Allah Rasulü, var gücünü onlardaki bu deva bulmaz "Yahudileşme hastalığının" Müslümanlara bulaşmamasına harcıyordu artık.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bunun için bir "Müslüman kimliği" oluşturmaya gayret etti. Yahudileşme tehlikesine karşı Müslümanları sürekli uyardı. Bu konuda aldığı ilk tedbir Müslümanların onlarla düşüp-kalkmasmın, dostluk kurmasının önüne geçmekti. Allah Teala da indirdiği ayetlerle Rasulünün "Müslüman şahsiyet" oluşturma teşebbüslerini destekledi:
"Ey inananlar, Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost tutarsa, o onlardandır. Şüphesiz Allah zalim topluma hidayet etmez."
Efendimizin bu konuda aldığı tedbirlerden biri de Müslümanların yahudileri taklidinin önüne geçmekti.
Rasulullah her şeyde doğal olanı tercih ettiği ve ağarmış saç-sakal tellerini "nur" olarak vasıflandırdığı halde sırf "kimlik bilinci"nin oluşması için Müslümanlara ağarmış saç ve sakallarını boyamalarını, Yahudi ihtiyarlarına benzemekten bu şekilde korunmalarını tavsiye etti:
"Yahudiler ve Hıristiyanlar boyamıyorlar. Siz onlara muhalefet ederek aksini yapın, boyayın."11"
Hatta, bu konuda Rasulullah en basit gibi görünen şeklî konularda dahi "farkın" vurgulanmasına gayret gösteriyordu. Bu cümleden olarak, saç tarama şeklinde Yahudi modasının reddedilip saçlarını ikiye ayırarak tarayan Yahudilere karşı, saçların yanlara salınmasının teşvik edilmesi/2" yine o günkü Yahudi sakal-bıyık modeline muhalefeten Rasulul-lah'm bıyığın kısaltılıp sakalın uzatılmasını tavsiye etmesi anılabilir.'-7
I24. İbn Hişam, Sini, 2/18 7.
'25. Buhari, Libas, 67; Müslim, Libas, 80.
J26. Buhari, Libas, 66.
'27. Age., 65.
Hz. Peygamber bu konuda öyle hassas davranıyordu ki, o dönem Yahudi çocuklarının tıraş modeli olan 'Alabros' (&$) tıraştan Müslüman çocuklarını nehyetmiş,128 taklit suretiyle "kimlik kaybı "mn daha çocuk yaşta önüne geçmeyi hedeflemiştir.
5. İlişkiler kopuyor
Hicret'ten sonraki ilk dokuz ay olaysız geçti. Ancak Yahudilerin bu süre zarfında tahrik, karalama, tezvir ve alayları durmadı. Rasulullah karşılıklı yazışmalarda onların şerrinden emin olmak için Zeyd b. Sabit'i İbranca'yı öğrenmekle görevlendirdi. Hz. Zeyd, "15 gün geçmeden Yahudilerin dilini yazmayı öğrendim" diyecektir. Ondan sonra Rasulullah Yahudilerle arasındaki her yazışmayı Hz. Zeyd'e yazdırıp-okutturacaktır.129
Bu gergin sükut, sonunda bozuldu. Genç bir Müslüman kadın alışveriş için Kaynukaoğulları çarşısmdaki kuyumcu dükkanına girmişti. Kendisine Yahudi delikanlılarca laf atılan sahabi hanım bunu reddedince, dükkan sahibi daha da ileri giderek elbisesinin arka eteğini ensesine iğneledi. Durumdan habersiz olan Müslüman hanım kalkıp yürüyünce vücudu kısmen çıplak kaldı. Durumu farkeden hanım çığlığı basınca oradan geçmekte olan Müslümanlardan biri durumu öğrenir öğrenmez kuyumcuyu öldürdü. Orada bulunan Yahudiler hep birlikte başına üşüşerek o sahabiyi şehid ettiler.130

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Olaydan sorumlu Yahudi mahallesi 15 gün kuşatıldı. Kabilenin, sayısı 700'e varan savaşçılarının tümü teslim oldu. Rasulullah onları tekrar İslam'a çağırdı. Reddettiler. Silahları teslim alınarak Medine'den çıkıp gitmelerine izin verildi. Filistin'deki Ezri'at şehrine -belki de ana vatanlarıydı- kadar gidip yerleştiler. Adalet devletinin müşfik başkanı Muhammed Aleyhisselam, onlar giderken şu hatırlatmayı yapmayı da unutmuyordu:
"Her zaman için tekrar Medine'ye gelebilirsiniz; yeter ki burada oturup kalışınız üç günü geçmesin."131
Bu kabileden sözleşmeye sadık kalan bazı boylar Medine'de kalmış, Uhud'a katılma istekleri Rasulullah tarafından geri çevrilmişse de Hayber savaşında çok yararlılıklar göstermişlerdir.
Yahudilerle Müslümanlar arasındaki bu gerginlik bireysel kimi olaylara da sebebiyet veriyordu. Çünkü artık iki zümre arasındaki ilişki "güvene dayalı" ilişki olmaktan çıkmıştı. Yahudiler alay etme safhasından hakaret etme safhasına geçmişlerdi. Örneğin Hz. Ömer, Kaynu-
128. Buharı, Libas, 72 (7/60).
129. Tirmizi, İsti'zan ,22; Buhari, Ahkam, 40.
130. Ibn Hişam, Siıa-, İbn Sa'd, Tabakat, 2/29; Buhari, 58/6.
131. Hamidullah, İslam Peygamberi, 1/578.

kaoğulları çarşısında Verîd b. Lâsit adlı Yahudi'yi öldürmüştü. Sebep de şuydu: Rasulullah'm devesi kaybolduğunda bu adam çarşı-pazar dolaşarak şöyle hakaretamiz bir propagandaya başladı: "Kendisine gökten haber geldiğine inanan Muhammed, daha kaybolan devesinin yerini dahi bilmiyor." Rasulullah bu sözü duyunca şöyle demişti:
"Vallahi ben bana bildirilenin dışında bir şey bilemem. Allah bana şimdi onu da bildirdi. Şu yerde, yuları bir ağaca dolanmış vaziyette duruyor."
Müslümanlardan bazıları Rasulullah'm söylediği yere gittiklerinde deveyi aynen bildirildiği şekilde buldular.M!
Hicret'in 16. ayında gerçekleşen Kıble'nin tahvili olayı Yahudileri hayli rahatsız etmişti.
16 ay Yahudilerin kıblesi Kudüs'e doğru namaz kılan Müslümanlar sınavı başarıyla vermiştiler. Bir Arap için Kabe dururken Kudüs'e yönelerek ibadet etmek "nefis kırıcı" bir şeydi. Mü'minlerin asabiyetleri böylece köreltildi.
Sınav sırası şimdi Yahudiler1 e gelmişti. Fakat onlar, kıblenin Kabe'ye tahvilini fırsat bilerek içlerinde sakladıkları tüm düşmanlığı ortaya dökmüşlerdi. Bu olay inkarları için bulunmaz bir bahane oluşturmuştu. Kıble tahvil edilince Yahudi din adamları toplanıp Rasulullah'a gelerek şöyle demişlerdi: "Nasıl sana tabi olalım? Sen kıblemizi terket-tin. Üstelik Uzeyr (Ezra)'in Allah'ın oğlu olduğunu da inkar ediyorsun." Allah onların bu sözü üzerine Tevbe/30 ayetini indirdi.""
Bu arada birşey daha olmuştu: Ünlü Yahudi şair Ka'b b. Eşrefin önce Rasulullah'la anlaşma yaptığı halde sonradan bu anlaşmayı ihlal ettiği için ölümle cezalandırılması...'" Ka'b b. Eşref, Bedir'de müşrikler yenilince "Artık yerin altı yerin üstünden hayırlıdır" demeye başlamıştı. Bedir'den sonra Mekke'ye koşup müşrikleri
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Müslümanlar aleyhine kışkırttı. Rasulullah'm görevlendirdiği Muhammed b. Mesleme eliyle öldürüldü. Şikayete gelen toplumuna Rasulullah onu niçin cezalandırdığını anlatarak onları sulha davet etti. Onlar da kabul ederek anlaşma imzaladılar.1"
Ka'b b. Eşref hakkında anlatılan şu olay o dönemde basının işlevini gören bu adamın düşmanlığının sebebini anlamamızı kolaylaştırıyor. Yahudiler "ırkçılık" pisliğine öylesine bulaşmıştılar ki, kendileri dışındaki tüm milletlere ikinci sınıf insan muamelesi yapmaları yetmiyormuş gibi bir de kendi aralarında boy ayrımı yapıyorlardı. Kimbilir, bunun kökeninde belki de safkan Israiloğlu olan Yahudilerle sonradan
¦32. İbn Hişam, Sini, 2/149-150.
13-*. Ajîc, 2/200.
'•34- Kaynaklarda bu anlaşmanin ne oldugu verilmemekle birlikte Rasulullah'm Ka'h'i anlaşmaya ihanet ettigi için öldürttügünü, şikayete selen kabilesine söyledigi yazilidir. Sözkonusu anlaşma "Medine Sözleşmesi" olabilecegi gibi başka bir anlaşma da olabilir.
'35. tbii Sa'd, Tabakat, 2/33-34.
Yahudileşen diger kavimler arasindaki ayrimcilik yatiyordu. îşte bu sakat anlayişin bir tezahürü olarak bir Kureyza Yahudisinin kan bedeli bir Nadir Yahudisinin kan bedelinin yarisiydi (biri 70 vesk digeri 140 vesk hurma).
Efendimiz Aleyhisselam ise bu ilkel gelenegi reddederek geçersiz saymiş ve kan bedeli eşitligi getirmişti. Buna başta Ka'b b. Eşref tüm Nadiiiiler fena içerlemişler, bu haksiz uygulamayla onurlari zedelenen Kureyzalilar ise sevinmişlerdi. Belki de, Nadirogullari kuşatildiginda Kureyzaogullari'nm onlarin yardimina gelmemeleri ve Yahudi boylari içinde Müslümanlarla bariş içinde yaşama süresi en uzun kabile olmasi bu yüzdendi.
Kaynukaogullari'ndan ünlü münafik lider Abdulah b. Ubey b. Se-lul'ün himayesine aldigi bir kaç boy Uhud savaşma katilmak için Ra-sulullah'a başvurmuştu. Hz. Peygamber sordu:
-Peki bunlar islam'i kabul ettiler mi?
-Hayir.
- Biz şirk ehline karşi şirk ehlinden yardim istemeyiz.1'"
Nadirogullari Yahudileri, Amirogullari'nin müttefiki idiler. Amr b. Umeyye ed-Damri, yanlişlikla Amirogullari'ndan zimmet ehli iki kişiyi öldürdü. Bu durumda diyet ödemek gerekiyordu. Medine Sözleş-mesi'ne göre bu tür durumlarda diyet giderine Nadirogullari'nin da katkida bulunmasi gerekiyordu. Rasulullah bu payi istemek için hisarlarina gittiginde, oracikta bir suikastle Rasulullah'in canina kiymayi planladilar.1'7
Samhudi, ünlü eseri el-Vefa'dâ Rasulullah'in gelişini başka bir sebebe baglar. Buna göre Nadirogullari Rasulullah'i "Yanma üç kişiyi alarak gel ve bizim alimlerle tartiş. Eger bizimkiler size inanacak olursa tümümüz birden inanalim" diye davet ederler. Halbuki onlar suikast hazirlamişlardir. Nadirogullari'ndan bir kadin, Ensar arasinda oturan erkek kardeşine suikast haberini ifşa eder ve bu zat da haberi Rasulullah'a oraya varmadan iletir."8

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

îbn Sa'd'm nakline göre Rasulullah suikast haberini Cebrail vasitasiyla ögrenir. Nadirogullari'ndan Amr b. Cahş "Dama çikip onun üzerine kayayi birakayim" dedi. Yanlarinda bulunan Yahudi hahami Sel-lam b. Mişkem: "Bunu yapmayiniz. Vallahi bu ona mutlaka haber verilir. Bu durum aramizdaki anlaşmanin bozulmasi demektir." diyerek karşi çikti. Cebrail tarafindan suikast kendisine haber verilen Rasulullah, ihtiyaç için çikiyormuş gibi orayi terkederek Medine'ye gelip ayni gün orduyu toplayarak 15 gün sürecek kuşatmayi başlatir."1'

136. tbn Sa'd, Tabakat, 2/39.

137. tbn Hişam, Sini, 2/192; tbn Sa'd, Tabakat, 2/57.

138. Samhudi, Vcfau'1-Vefâ, s.298.

139. Ilin Sa'd, Tabakat, 2/57-58.

116

Her iki halde de suikast tertibi kesindir. Müslümanlarca kuşatilan Nadirogullari'na yardim vaad edip onlari Rasulullah'a karşi kişkirtanlar yardima gelmezler. Nadirogullari teslim olur. Haklarinda sürgün karari çikar. Kabilenin ortak hazinesi de dahil evlerinin kapilarina kadar söküp götürürler. Şu ayet bu durumu güzel tasvir eder: "Ehl-i kitaptan inkar edenleri ilk sürgünde yurtlarindan O çikardi. Siz onlarin çikacaklarini sanmamiştmiz. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacagini sanmişlardi. Allah onlara ummadiklari yerden geldi, kalplerine korku saldi. Öyle ki, evlerini kendi elleriyle ve mü'mirilerin elleriyle harab ediyorlardi. Ey akil sahipleri, ibret alin!"1411

Rasulullah ihanetlerine karşilik onlara adil davranmiş, Medine'deki alacaklarini tahsil etmelerine izin vermişti. Hatta henüz vadesi gelmemiş alacaklarini tahsil etmeleri için onlara kolaylik da getirmişti:

"Alacaklarinizda bir miktar iskonto yapiniz, alacaginiz size derhal ödensin."141

Medine'de yaşayan Kureyzaogullari diger Yahudi kabileleri gibi anlaşmalara ihanet etmemişlerdi. Ancak, Müslümanlarin ölüm-kalim mücadelesi verdikleri Hendek savaşinda onlar da ihanet ederek Müşrikler yararina Müttefikleri olan Müslümanlari arkadan hançerlediler.14-

Bu ihanet tüm Müslümanlara agir gelmişti. Müşrik ordusu kuşatmayi kaldirir kaldirmaz Rasulullah Kureyzaogullarmm kalesini kuşatti. Çok müstahkem 14 hisardar müteşekkil kaleleri fazla dayanamadi. Bir kaç gün sürmeden tesim oldular.

Herhalde müttefikimizdir diye, Medine yerlilerinden Sa'd b. Mu-az'i kendilerine hakem seçtiler. Allah Rasulü de bunu kabul etti.11'

Hakem karari, kabilenin tüm savaşçilarinin öldürülmesi yönünde çikmişti. Sa'd b. Muaz yarali oldugu halde bir eşegin sirtinda getirtilmişti. Rasulullah'la bir kaç haftadir hiç görüşmemişti. Hakem sifatiyla önce reisi oldugu kendi kabilesine, ardindan müttefiki Kureyzalilara daha sonra da Rasulullah'a yönelerek, verecegi karar ne olursa olsun kabul edip etmeyeceklerini sordu. Tüm taraflar verilecek karari kabul edecegini ifade etti. Hakem, ihanet eden Yahudilere kendi kitaplariyla hükmetti:

"Ve eger seninle bariş yapmayip savaşmak isterlerse, o zaman onu muhasara edeceksin. Ve Allah'in Rab onu senin eline verdigi zaman, onun her erkegini kiliçtan geçireceksin."144

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Tüm taraflar hakemin kararini kabul edeceklerini peşinen kabul ettikleri için Hz. Peygamber bu karara itiraz etmeyerek şöyle buyurdu:
'40. 59 Haşr/2.
141. tbnu'l-Kayyim, Ahkam Ehli'z-Zimme, s.186.
!42. Taberi, Tarih, 2/581-587; Ibn Sa'd, Tabakat, 2/74.
'43. tbn Hişam, Sira, 3/257.
'44. Tevrat, Tesniye, 20/12-13.
"Onlar hakkinda, Allah'in, yedi kat gögün ötesindeki hükmüyle hükmettin."145
Harp esirlerine insanca davranildi. Yemekleri temin edildi. Müslümanlardan gelip de Rasulullah'tan bazi Yahudi aileler için "özel af" (şefaat) isteyenleri Rasulullah affetti. Zübeyr b. Bâtâ adli Yahudi ve ailesi bunlardan biri. Sabit b. Kays adli bir sahabiye cahiliyye döneminde ikrami dokunmuştu. Onun ricasi üzerine cani bagişlandi.146
Ümmü'l-Münzir isimli yaşli bir hanim sahabinin evine sigman Ri-faa b. Samuel de affedilenler arasinda. Bu yaşli hanim Rasulullah'a şöyle rica etmişti:
"Ey Allah'in Nebi'si! Anam, babam sana feda olsun, Rifaa'yi bana bagişla. Namazlarini kilacagina, deve etini bile yiyecegine söz veriyor."1471
Medine'den sürülen Yahudilerin bir çogu kendileri gibi bir Yahudi yerleşim merkezi olan Hayber'e göçmüşlerdi. Hz. Peygamber'in, Habeşistan'da tuttugu muhacirlerin Hayber'in fethinden sonra gelmelerine izin vermesi, Hayber'in Medine Islam Devleti için stratejik önemini} yeterince izah etmektedir.
Mekke Müşrikleriyle Hayber Yahudileri arasinda bir anlaşma yapilmişti. Müslümanlar bu iki toplumdan biri üzerine yürümek için Medine'yi terkettiginde diger topluluk Medine'yi işgal edecekti. Işte bu se-1 beple Rasulullah Hayber üzerine yürümeden önce, bazi maddeleri agir I hükümler içermesine ragmen Mekkelilerle Hudeybiye anlaşmasini im-[zalamişti.148
Hayber kuşatmasi sirasinda adalet devleti örnekleri sergilendi. Ku-| satma esnasinda Hayberli zenci bir çoban Islam ordugahina iltica edip Müslüman oldugunu bildirdi ve dedi ki: "Ben bu koyunlarin sahibininl ücretli çobaniyim, bu sürü bana emanettir, şimdi bu sürüyü ne yapa\ yiml" Rasulullah "Sürünün başini kaleye sür, sürünün tümü onu takit. edip sahibine gidecektir" buyurdu. Sürü kaleye girdi. Çoban da îslar ordusuna katilarak bu kuşatma sirasinda vurulup şehit düştü.149
Hayber fethedildikten sonra, yerli ahalisinin, ürünlerinin yansit vermek şartiyla yerlerinde kalip arazilerine sahip olma talebini Rasulul-I lah reddetmedi. Hasat mevsiminde oraya giden vergi tahsildari tüm hal sat toplandiktan sonra "Isterseniz siz taksim edin ben begendigim yani yi alayim, ya yoksa ben taksim edeyim siz begendiginiz yariyi alin" de-' yince Hayber Yahudileri hayranliklarini şöyle ifade edeceklerdir:
"Işte gökler ve yer bu adalet sayesinde ayakta duruyor."150
145. îbn Hişam, Sira, i/259.
146. Age., 3/261.
147. Age., 3/264. , ,
148. Serahsi, Şeihu Siyeh'l-Kebir, 1/201. . ... .:
149. Ibn Hişam, 3/398.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

150. (,>>,, oljJ-JIc-tttA*) Age., 3/409.
118
Hayber, Peygamber evine Israilogullarma mensup bir de gelin vermişti: Mü'minlerin annesi Safiyye.
Rasulullah'a daha önce de suikast girişiminde bulunan Yahudiler bu kez de Hayber'de onu zehirlemeye kalkişmişlardi. Efendimiz, fetihten sonra ünlü haham Sellam b. Mişkem'in karisinin sundugu bir ziyafet sofrasina oturmuştu. Etin zehirli oldugunun kendisine bildirilmesi üzerine ashabina sofradan el çektirdi. Ancak yine ayni sofrada bulunan Bişr b. Bera, etin en zehirli tarafindan yemiş olacak ki, hemen oracikta zehirlenerek kaskati kesilmiş, onun yedigi etin artigini oradaki bir köpege attiklarinda köpek de kivranarak can vermişti.
Rasulullah Yahudi kadini getirterek bunu niçin yaptigini sordu. Kadin şöyle dedi: "Babami, amcami ve kocami öldürttün. Hem inti-kam alayim, hem de senin gerçek peygamber olup olmadigini ögreneyim istedim. Eger Peygambersen sana bir zarari olmaz. Yok eger kralsan insanlari senden kurtarmiş olurum." Rasulullah kadini, zehirlenerek ölen Bişr b. Bera'nm varislerine teslim etti. Onlar da kisas yaptilar.'"1'
Rasulullah, hayattayken, sadece suç işleyen ve kendisine karşi harp açan Yahudiler'i sürmüş ya da cezalandirmiş, bunun dişindakilere dokunmamiştir. Degil dokunmak Medine ticaretinde önemli yerleri olan bu Yahudilere ihsan ve ikramda bulunduguna dair belgeler dahi bulunmaktadir. Örnegin Benu Ureyd Yahudilehne her yil önemli miktarda hububat verilecegine dair yazili bir emirname birakmiştir Rasulullah.152
Hz. Nebi Hicri 11. yilda hayata veda ettiginde, onun zirhi Medine-li tüccarlardan Ebu'ş-Şahm adli bir Yahudi'de, aldigi tahil borcuna mukabil rehin bulunmaktaydi.15"
Bölge Yahudileri, kendi elleriyle kendilerini tasfiye etmişlerdi. Başlarina ne geldiyse hep azginlik, taşkinlik ve hakikate olan kinleri yüzünden gelmişti. Aslinda Yahudileşen Israilogullari'nm tarih boyunca başlarina gelen belalarin temel sebepleri hep ayniydi. Bunu Kur'an, ayni zamanda mucize olan gelecege ilişkin bir haberle şöyle açikliyordu:
"Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlarin çogunun azginligini ve küfrünü artiracaktir. Biz onlarin aralarina ta kiyamete kadar düşmanlik ve kin attik. Ne zaman savaş için bir ateş yakmişlarsa Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuga koşarlar. Allah ise bozgunculari sevmez.'"™
151- ibn Sa'd, Tabtikai. 2/200-202.
1S2. Hamidullah, cl-Vesciiku's-Siyasiyye. Vesika mi. 20, s.98-99.
!S3. ibn Sa'd, Tiibtikat, 1/488.
!54. 5 Maidc/64.
119
BEŞINCI BÖLÜM
KUR'AN'A GÖRE YAHUDILEŞME ALAMETLERI
A. ÎMANDA PAZARLIK k
"Bir zaman da şunu söylediniz: "Ey Musa biz Allah'i açikça görmedikçe sana asla inanmayacagiz." Bunun üzerine, bön bön bakip dururken sizi yildirim çarpmişti."1

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Imanda pazarlik etmek bir Yahudileşme alâmetidir. Israilogullan, Allah'in bir çok mucizesini gördüler. Misir'a gelen on bela, sihirbazlarin sihirlerinin boşa çikip iman etmesi, denizin yarilmasi, kayalik araziden sularin fişkirmasi ve hepsinden öte Hz. Musa'nin Misir kralinin soykirimindan kurtularak onun kucaginda yetişmesi bunlardan birkaçi.

Allah'in varligina bundan büyük delil mi olurdu? Fakat onlar Allah'i hakkiyla takdir edememişlerdi. Bunun içindir ki, ara ara Rasu-lullah'a gelerek, Ihlas suresinin indiriliş sebebi olan "Her şeyi Allah yaratti, peki Allah'i kim yaratti!",1 En'am suresi 19. ayetin inişine sebep olan "Allah'tan başka tanri olup olmadigini biliyor musun!" * Zümer suresi 67. ayetin indirilmesine sebep olan "Ey Muhammed, Allah'in vücudunun nasil oldugunu, kollarinin, pazulannin şeklini bize tasvir et." gibi abuk-sabuk "Yahudi sorulari" soruyorlardi.

Israilogullari, Allah'a itimatsizliklari yüzünden peygamberleri Hz. Musa ile imanda pazarlik yapiyorlardi: "Sen Allah'i bize göster, biz de inanalim."

Allah Teala bu ümmetin de îsrailogullarmm peygambeiieriyle pazarlik yapmak için onlardan kimi taleplerde bulunmasina benzer isteklerine set çekiyordu:

"Yoksa siz de daha önce Musa'ya sorulup/istekte bulunuldugu gibi, peygamberinize sormak/istekte bulunmak mi istiyorsunuz?"4

îsrailogullarmm yukarda örnegi verilen türden taleplerine dikkat çeken ayet, bu ümmetten gelebilecek bu tür 'pazarlik' kokan talepleri ayni kefeye koyuyordu.

Oysa ki, iman pazarlik götürmez. Tarih boyunca tüm ümmetleri bekleyen Yahudileşme sapikliginin en büyük alametlerinden biridir imanda pazarlik yapmak..

1.2 Bakara /55.

2. tbn Hişam, 2/202.

3. Age., 2/198.

4. 2 Bakara/108.

1. Pazarliksiz iman: Ibrahimî iman

Pazarlikli iman "Yahudi imani"dir.

Pazarliksiz iman Ibrahim imani, yani "ibrahimî iman "dir.

ibrahimî imanda Allah'a itimat vardir, güven vardir, emniyet ve teslimiyet vardir. Zaten "iman" emniyetin, "islam" teslimiyetin öbür adi degil midir?

ibrahimî imanda şike yoktur, danişikli dögüş yoktur, tereddüt yoktur, bahane yoktur, mazeret yoktur, taviz yoktur.

ibrahimî iman sahibi bilir ki, imanda taviz Yahudileşme alâmetidir, imanindan taviz veren felah bulmaz.

ibrahimî imanda, ateşe atlanmasi gerekiyorsa göz kirpmadan atlanir. Put kirmak bunu göze almayi gerektirir. Tarih boyunca put kirici tüm ibrahimî iman sahipleri, putçular nezdinde put kirmanin bedelinin çok agir oldugunu bilirler.

Ateşe atlarken, "şike" ve "şaka" yapmak için degil "yanmak" için atlarlar. "Nasil olsa yanmam" diye degil "yandim" diye atlarlar. Allah'la pazarliga girişmezler. "Rabbim, ben senin için kirdim putlari. Senin için reddettim nemrutlari. Razi olasin için inkar ettim tagutlari. Şimdi sira sende, hadi, sen de beni gör, gözet, kolla" demezler.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ibrahimî imana sahip olmak, Allah'a fatura çikarmamaktir. Hele kullara hiç çikarmamaktir. Allah için yaptiginin faturasini kullara çikaran Yahudileşme temayülüne girmiştir.
Eger biri böyle yapiyorsa, ya yaptigini, iddia ettigi gibi Allah için yapmamiş; kullar için, el gördülük yapmiş, şan-şöhret için yapmiş ama adim "Allah rizasi" koymuştur. Ya da, Allah'a itimadi sarsilmiş, bunun sonucunda da "ecrini" Allah'tan beklemek yerine işin ucuzuna kaçarak insanlardan devşirme yoluna gitmiştir. Bu, imanda pazarlik, yani Yaliu-dileşmektir.
Eger ateşe pazarliksiz atlarsa, asil o zaman yanmayacaktir. Yanmayacak, çünkü ateşin yakma gücünü yaratan ona seslenecek:
"Ey ateş! ibrahim'e serin ol, selamet ol!"s
Bu, Allah'a pazarliksiz iman edenlere eşyanin kendi Usaninca teşekkürüdür.
Bu, imanda pazarlik yaparak "Yahudileşenlere", ateşin verdigi soylu bir derstir.
Pazarliksiz imanin Hz. ibrahim'de bir başka örnegini daha görüyoruz.
Ismail'ini, uzun süren evlat hasretinden sonra ömrünün sonunda
5. 2) Enbiya/69.

m
kavuştugu cigerparesini Rabb'ine kurban verirken sergiledigi tavir.
Allah biliyordu ki ibrahim, öz evladinin bogazina biçagi çalarken "gitti yavrum!.." diye çaliyordu.
"Şike" yoktu. Bu bir imtihandi. Hz. Yahya da peygamberdi ama koç gibi bogazlanmişti.
"Şaka" yoktu Allah'in sünnetinde. Bu bir sinavdi ve sinavlarin en çetiniydi. Ateşe atlamaktan bin beterdi çok sevdigi yavrusunu kurban etmek. Kurban, ateşle sinanan imanin son çetin sinaviydi.
Ben ismail'i yatiririm, tam kurban edecekken Allah koçu gönderi-verir, diye düşünmemişti ibrahim. Çünkü o, Rabbinin ifadesiyle "çok vefali"ydi/' Bir baba olarak, hem de çocugunu çok seven bir baba olarak çalmişti biçagi.
Pazarlik yapmamişti. Ben tam kurban edecekken, sen koçu gönde-riverirsin Ya Rabbi, dememişti. Pazarlik yapmadigi için koç yetişiver-mişti.
Bu örnek de, Allah'a pazarliksiz iman edenlere hayvanin verdigi soylu bir dersti. Sen Allah'a candan kurban olursan, senin için kurban olacak koçlar gönderilecektir, mesajiydi bu; kurban olanlara, kurban olunur mesajiydi...
2. Pazarliksiz imana Kur'anî bir örnek
Pazarliksiz imanin nasil olmasi gerektigini imanda pazarlik yaparak Yahudileşen Israilogullarma firavunun sihirbazlari vasitasiyla ögretmişti Allah.
Kur'an'm pazarliksiz imana gösterdigi en çarpici örneklerden biri olan firavunun sihirbazlari olayi, sadece olayi bizzat izleyen Israilogullarma verilen bir mesaj degil, ayni zamanda gelecekte insanligin imam toplumu (ümmet) olma görevini Israilogullanndan devralacak olan Muhammed Ümmetine de bir mesajdir; imanda pazarlik ederek Yahii-dileşmeyin mesaji... Örnek bunun için Kur'an'a alinarak ölümsüzleşti-rilmiştir.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Olayin öyküsü, ikisi de Mekke'de indirilen Şuara ve Araf surelerinde yer almiştir. Israilogullarimn Yahudileşme sürecini uzun uzun işleyen ve Medine'de indirilen Bakara suresinde bu olaya yer verilmemiştir.
Olayin, daha Mekke döneminin ilk yillarinda ele alinmasi çok anlamlidir. Bununla, bin bir işkence ve aci ile imanin imtihanindan geçen Mekke dönemi Müslümanlarma pazarliksiz imanin tarihi örnekleri
6. 53 Necm/37.

gösteriliyor ve adeta "siz de öncekiler gibi, asilsaniz da, kesilseniz de imaninizda pazarliga yanaşmayin" deniliyordu.
Sümeyye, Bilal, Habbab, Zinnire gibi isimlerin ugradigi işkenceler karşisinda sergiledikleri soylu tavir, Allah'in bu örnekle verdigi mesajin, Mekke'nin imani işkencelerde sinanan yigit Müslümanlarmca iyi alindiginin bir delilidir.
Bilindigi gibi Allah, Hz. Musa'ya, Islam'i toplumun siyasi önderlerine teblig etmesini, eger reddederlerse kavmini alip müşrik toplumdan ve onlarin önderinden beraet edip uzaklaşmasini emreder. Hz. Musa bu emri uygulamak için kendisini "en büyük rab" ilan eden Misir kralina çikar ve "ben âlemlerin Rabbi'nin bir elçisiyim" der. Allah adina yalan söylemedigini, elinde bunu isbat edecek beyyine oldugunu söyler. Firavun mucizeyi görmek isteyince Musa, Allah'in kendi elinde yarattigi "yed-i beyza" ve "asa" mucizelerini gösterir. Firavun, iman etmek yerine olaya "akilci" ve "kuru mantikla" yaklaşarak, mucizeleri "sihir" olarak niteler.
Firavun olayi millet meclisine getirir. Meclisin karari, Hz. Musa ve kardeşi Harun'un göz hapsinde tutulmasi, tüm ülkenin en ünlü sihirbazlarinin çagrilarak Musa'nin, Allah'tan vahiy alan bir peygamber degil de yalanci bir büyücü oldugunun isbatlanmasi yolundadir.
Sihirbazlar galip gelmeleri halinde alacaklari ödül için Misir kraliyla pazarliga girişirler. Kral, ödül yaninda fazladan olarak onlari maiy-yetine memur olarak alacagini vaad eder. Sihirbazlar bir takim kimyasal maddelerden yaptiklari 'gözbagcilik' ve 'el çabukluguna' dayali marifetlerini sergileyince, Hz. Musa, Allah'in kendisine verdigi mucize olan "asa"yi kullanarak sihirbazlari maglup eder. Tabi tüm ümidini sihirbazlara baglamiş olan firavun ve hükümeti halkin önünde rezil-rüs-va olurlar.7
Işte bu anda hiç beklenmedik bir olay gerçekleşir,- firavunu nefretinden deli edecek bir olay. iddiali bir biçimde sahneye çikan sihirbazlar, maglup etmek için çiktiklari meydanda yenilmekle kalmamişlar, olayi izlemek için oraya toplanmiş bütün bir halkin gözleri önünde imanlarini ilan etmişlerdir. Olayi Kur'an'm dilinden takip edelim:
"Ve kapandi sihirbazlar secdeye.
Dediler: Iman ettik alemlerin Rabbine, t..:, Rabbine Musa ve Harun'un...
Firavun dedi: Ben izin vermeden ona inandiniz ha? Bu bir tuzaktir ki bu tuzagi halki oradan çikarmak için şehirde kurdunuz Ama çok yakinda gününüzü görürsünüz.
Kesecegim ellerinizi ve ayaklarinizi çaprazlama... Ardindan asacagim topunuzu.
Dediler: Biz dogruca Rabbimize dönecegiz.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

7. 7 A'raf/103-Uy.
19.4
Öç aliyorsun Rabbimizin bize gelen ayetlerine inandik diye. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabir yagdir da bizi Müslümanlar olarak öldür!'"
Işte budur pazarliksiz iman. Allah'tan emin olup imana ermek, Allah'a teslim olup Islam'a girmek budur.
Sihirbazlar, oracikta Musa (a)'nin gözüne bakip pazarliga girişebilirlerdi. En azindan, "biz senin Rabbine iman edersek bize ne var?" diyebilirlerdi. Ya da, eger firavuna degil de senin Rabbine iman edersek, bizi firavunun zulmünden korur mu?" demediler. Dedikleri tek şey vardi:
"Iman ettik alemlerin Rabbine..."
Böylece Misir'in "sahte rabbini" inkar etmişlerdi. Kendini "rab" ilan eden Misir lideri, onlari asip-kesmekle tehdit ettiginde, bir an tereddüde kapilmadilar, imanlarinin imtihanini verme vaktinin geldigini anlayarak, pazarlik yapma yerine şunu söylediler: "Olsun, nasil olsa Rabbimize dönecegiz."
Ve riza halkasini boyunlarina geçirip dünyanin en özgür insani oldular, cani verene can verecek kadar özgür...
Tek istekleri vardi, şan degil, şöhret degil, devlet degil, refah degil, 'hizmet' adi altinda makam ve mansip degil, tek istek: imanla ölmek için sabir:
"Ey Rabbimiz! Üzerimize sabir yagdir da bizi Müslümanlar olarak öldür!"
Olayin Şuara suresinde anlatilan kisminda burada olmayan bir ayrinti var. Bu ayrintidan sihirbazlarin iman ettikleri için degil pazarlik yapmak, engin bir tevazu ve Rabb karşisinda duyduklari haşyetle "Biz, inananlarin ilki oldugumuz için Rabbimizin hatalarimizi bagişlayacagini umariz." diyorlardi.
Pazarlik yapmadiklari gibi hava da atmiyorlar, fatura çikarmiyorlar. Musa'nin gözüne bakip "hadi göster marifetini de bizi kurtar ölümden" de demiyorlar. Ya ne diyorlar firavunun tehdidine karşilik:
"Boşver. Zaten biz Rabbimize dönecegiz. Biz inananlarin ilki oldugumuz için Rabb'imizin bizi bagişlayacagini umariz."9
Ödül yerine af istemek... Hava atmak yerine boyun bükmek... Pazarlik yapmak yerine teslim (islam) olmak... işte emniyet, işte hürriyet!..
imanin en garantili güvenlik, Islam'in en büyük özgürlük ve bariş oldugunu kanlariyla tarihe yaziyorlar...
8. 7 A'raf/120-126. y. 26 Şuara/50-Sl.
125
Bu örneklerin anlatildigi Mekke'de de imanda pazarliga yanaşmadiklari için canlarindan olan insanlar vardi. Bunlarin başinda Yasir ailesi geliyordu. Mekke'nin kodamanlari onlara işkence ettikçe Rasulullah onlari kizgin kayalikta ziyarete geliyor ve şöyle teselli ediyordu:
"Sabir ey Yasir ailesi! Randevunuz cennette!"1"
Konuyla ilgili tüm kaynaklari taradigimizda şu ilginç sonuçla karşilaşiyoruz: Bu agir işkenceler altindaki insanlar Rasulullah'tan "bizi kurtar", "bizi koru" gibi hiç bir talepte

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bulunmuyorlar. Gördükleri işkenceyi onun başina kakmiyorlar. Rasulullah da onlara "ahiret" dişinda hiçbir şey vaad etmiyor.
Taraflar, ne karşiliginda neyin elde edileceginden eminler. Pazarlik yok. îman var.
Rasulullah'in bir gece yarisi operasyonuyla pekala kurtarip şehir dişina çikartabilecegi bu insanlarin cennetine engel olmamasini dönemin şartlan açisindan degil de akide ve terbiye açisindan ele almak daha izah edici olacaktir. Çünkü dönem imanin imtihanini verme dönemiydi.
3. "Ey iman edenler, iman edin!"
"Ey îman edenler, iman edin...""
Yani, ey pazarlikli iman edenler, yüzdelikli iman edenler, yarim-yamalak iman edenler, pazarliksiz, yüzde yüz, adam gibi iman edin...
Ey, Allah'la biraz Müslüman biraz laik olmak için pazarlik edenler!
Ey, göklerin hakimiyetini Allah'a, yeryüzünün hakimiyetini ta-gutlara verenler!
Ey, Allah'ima da inanirim, falcima ve burcuma da diyenler!
Ey, Allah rizasi için yaptigini söyleyip, karşiliginin tümünü kullardan bekleyenler!
Ey, Allah yolunda çektigi eziyet ve belalarin faturasini Allah'a çikarip, Rabbina "şantaj" yapanlar!
Ey, ölünceye kadar isyan içinde yaşayip sonunda verecegi "sus payi" (iskat) ile kurtulacagim sananlar!
Ey, Allah rizasi için yaptigini söyleyip, afişe adi yazilmayinca yan çizenler!
Ey, cahili hayati terkedip Islamî hayati benimseyince, kendisi gibi
10. lbn Haccr, el-lsubu, 2/512. 1 1. 4 Nisn/1.%.
nefislerini degiştirememiş Müslümanlardan el bebek-gül bebek muamelesi görmek isteyip de göremeyince imanini donduranlar.
Ey, ihtida ettiginin senesinde, sözde Müslümanlarin zilgitini ye-yince, Allah'a, "biz seninle böyle anlaşmamiştik" dercesine eski tanrilarina rücu edenler!
Ey, mücadelesinde başariya ulaşamayinca işi tam Yahudiler gibi ticarete bozup Allah'a kahredemedigi için dâvasina kahredenler!
Ey, ahmakligi yüzünden îslamin terbiyesinden geçmemiş Müslümanlara kendisini teslim ettigi için kündeye gelip sirti yere degince, Allah'tan tazminat isteyenler!
Ey, peygamber varisi alimleri, islamî önderleri Yahudiler gibi soru yagmuruna tutup, sorgu hakimi kesilenler!
Ey, bir dakika Allah için itaat etmedigine bir ömür isyan edip önderlerinden mucizevî zaferler, deha ve mükemmellik bekleyenler!
Ey, kullugunu ifa etmek için rüyasinda bir ak sakalli nur yüzlü piri fâninin elinden bade nûş etmeyi gözleyenler!
Bu tavirlariniz hep birer Yahudileşme alametidir. Yahudileşme-yin. Imanda pazarlik olmaz.
Iman etmek gök olugunun altina başi tutmaktir. O oluktan ne akarsa kabul etmektir.
Iman etmek kayitsiz şartsiz Allah'a teslim olmaktir, tipki Ibrahim (a) gibi:
"Rabbi kendisine "teslim ol!" dediginde
Dedi: "Teslim oldum alemlerin Rabbine!""12
. 2 Bakara/13

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

B. TAHRIF

îsrailogullari peygamberlerine indirilen kitaplarin koleksiyonundan oluşan ve Kur'an'm "Tevrat" adini verdigi Eski Ahid'i Kur'an tasdik eder. Bu Kitaptan Musa'ya ve Harun'a verilen sahifeleri "bir işik ve ögüt"13 olarak niteler. Hz. Musa'ya verilen kitabi "hidayet kaynagi",14 "bir hidayet ve rahmet"15 olarak vasiflandirir.

Buna karşilik Kur'an, Tevrat'in tahrif edildigini de haber verir. Onlar kitabi elleriyle yazip bu Allah katmdandir, diye yalan söylemektedirler,16 Allah'in kelamini degiştirmektedirler,17 kelimeleri konulduklari anlamlardan çikarmaktadirlar,1" vahyi gizlemektedirler,™ vahyi ciddi muhafaza etmeyip unutulmaya terk etmektedirler.20

Israilogullari'mn kitaplarini tahrif ettigini bizzat Tevrat'in kendisi itiraf ederek, Yeremya peygamberin dilinden şöyle söyler: "Allah'imizin sözlerini degiştirdiniz.""

Tevrat'in tahrif edildigini anlamak için derin bir araştirma yapmaya ihtiyaç yoktur. Tevrat satirlari arasinda yapilacak kisa bir gezinti, bu kitabin tahrifine dair bir çok örnegi gözler önüne serecektir.

Tevrat'ta Allah'a ogul isnad edilir.22 Allah'in yeyip bitiren bir ateş oldugu ifade edilir." Allah'a yorgunluk isnad edilir.24 Allah'in, Hz. Ya-kub'la güreşip ona yenildigi gibi komik hikayeler aktarilir.25

Iftira edilen sadece Allah degildir. Onun peygamberleri de türlü iftiralara ugrar Tevrat'ta:

Hz. Adem Allah'in dilinden ilahlaşmiş biri gibi tanitilarak hem Allah'a hem Adem'e iftira edilir: "îşte Adem iyiyi ve kötüyü bilmekte bizden birisi gibi oldu."16

Hz. Lut'a içki içiren kizlarinin onunla zina yaptiklari ve öz kizlarinin bu Nebi'den hamile kaldigi söylenir.27

Yine Nuh Peygambere yapilan çirkin isnat da oglu Ken'an tarafindan sarhoşken tecavüze ugradigidir:

13. 21 Enbiya/48.
14. 17îsra/2. ' ': ' '
15. 28 Kasas/43. ,
16. 2 Bakara/79.
17. 2 Bakara/59,75.
18. 4 Nisa/46, 5 Maide/13, 41; 7 A'raf/162.
19. 2 Bakara/159, 174; 5 Maide/15; 6 En'am/91.
20. 5 Maide/13-14.
21. Yeremya, 23/36.
22. Tekvin, 6/2-, Mezmudar, 2/7. , . ,
23. Tesniye 4/24.
24. Tekvin, 2/2.
25. Age., 32/28.
26. Age., 3/22-23.
27. Age., 19/30-36.

"Ve Nuh çiftçi olmaga başladi ve bir bag dikti. Ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadirinin içinde çiplak oldu. (...) Ve Nuh şarabindan ayildi ve küçük oglunun kendisine yaptigini anladi ve dedi: Kenan lanetli olsun. "-*

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Tahminimiz o ki, bu igrenç hikaye, îsrailogullari'nin can düşmani olan Filistin yerlilerinden Ken'anogullari kavmini küçük düşürmek için uydurulmuştur. Tevrat'ta, Israilogullarinin bu kavim tarafindan defaatle yenilgiye ugratildigi, bir kaç kez de onlarin esareti altinda yaşadigi, hatta kutsal emanet sandigini jTabut) ele geçirdikleri anlatilir.-9 Yahudiler de, irkçi bir kafa yapisiyla, düşmanlari olan Kenanogullarm-dan intikamlarini insanligin ikinci babasi ve Kenanogullari soyunun atasi Hz. Nuh dilinden onlarin soyunu "ebedi lanete" mahkum edecek hikayeler uydurarak aliyorlardi.

Hz. Ibrahim de Tevrat'taki iftiralardan payini alir. Bu yüce Nebi hanimi Sâra'yi kendi elleriyle firavuna peşkeş çeken biri olarak gösterilir:

"...Ve Rab Ibrahim'in karisi Sâra'dan dolayi firavunu ve onun sarayini büyük bir vuruşla vurdu. Ve firavun Ibrahim'i çagirip dedi: Bana bu yaptigin nedir? Bunun senin karin oldugunu niçin bana bildirmedin? Niçin bu benim kizkardeşimdir, dedin ve ben de kari olarak aldim? Ve şimdi işte karin, al ve git."™

Hz. Yakub, Allah'a başkaldiran ve onu azarlayan biri olarak gösterilir.'"

Hz. Harun Tevrat'a göre altin buzagi putunu yapip buna tapilma-sini emreden biridir."2

Hz. Davud, Uriya adli bir komutaninin hanimiyla zina eden, ondan gayri meşru çocuk sahibi olan ve onunla evlenmek için kocasi Uri-ya'yi komplo kurarak öldürten bir zorba olarak takdim edilir."

Hz. Süleyman, hanimlarindan putperest olanlarin oyununa gelerek puta tapan biri olarak gösterilir." Yine ayni Peygamber'in agzindan şuh ve müstehcen şiirler verilir.* Israilogullarmm peygamberlerine önce çamur atip sonra onu kutsal kitaplarina geçirmelerini Kur'an şiddetle yerer. Tevrat'ta yer alan peygamberlerden birçogu Kur'an'da da yer alir. Ne ki, Kur'an, kendisinde adi geçen hiç bir peygamber hakkinda onlarin peygamberlik şeref ve haysiyetiyle bagdaşmayacak hiç bir rivayete yer vermez. Üstelik, Tevrat'ta iftiraya ugrayan kimi isimleri de aklar.

28. Tekvin, 9/20-25.

29. Saylar,14/43-45; Hakimler. 1/1-33.

30. Tekvin, 12/14-19. Bu Tevrat cümlelerinden mülhem oldugu ilk bakişta anlaşilan bir söz,

her nasilsa islam hadis külliyatina girmiştir. Bkz: Buhari, Enbiya, 8 (4l/l 12) ;

31 ¦ Sayilar, 11/10-15. .:

32. Çikin, 32/1-5, 24, 35.

33 ¦ //. Samiitil, H/2-27. . -

34. Krallar.} I/4. 3$. Neşidder N

129

Bunlardan biri Tevrat'ta puta tapmakla itham edilen Hz. I-{a run'dur. Kur'an olayin dogrusunu vererek, Hz. Harun'un putçu Yahudi lere engel olmaya kalktigini, lakin buna güç yetiremedigini aktarir.* Tevrat'ta iftira edilip de Kur'an'in akladigi îsrailogullari peygam •>¦: herlerinden biri de Süleyman Peygamberdir. Tahrif edilmiş Tevrat'ta sirf boy asabiyeti ugruna Hz. Süleyman küfre düşen ve putperest olan biri olarak lanse edilir." Kur'an ise Yahudilerin bu iftirasini "Onlar şey. tanlarin uydurduklari sözlere uydular" diye reddederek Hz. Süleyman'i "Süleyman kafir olmadi, lakin (onu tekfir eden) şeytanlar kafir oldu." ifadesiyle aklar.""

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Ayrica yaratiliş kissasi, Adem kissasi, Nuh kavmi ve kissasi, Lut kavmi ve kissasi, Kur'an'da, Tevrat'ta geçtigi gibi yalan-yanliş degil dogru ve nübüvvet makamina yakişmayacak isnat ve iftiralardan uzak bir biçimde anlatilir.
Burada esas olan, asil Tevrat'ta dogrusunun anlatildigindan kuşku duymadigimiz peygamber kissalarinin niçin tahrif edildigi ve Yahudile-şen Israilogullarmm hayatlarina vakif olduklari kendi peygamberlerine böylesine igrenç isnat ve iftiralari hangi saikle yaptiklaridir.
Bunun birden fazla sebebi vardir:
Birinci sebep siyasi idi: îsrailogullari alimleri, uzun süren sürgün ve işgal yillari sirasinda her türlü tecavüz ve ahlaksizligin revaç buldugu Yahudi toplumunu kendilerine baglayabilmek için böyle yalanlar uyduruyorlardi. Güya böylelikte zulme ve tecavüze ugramiş toplumu teskin ederek "milli bir görev" icra ediyorlar ve toplumu moralize ediyorlardi.
Ikinci sebep ekonomik idi: îsrailogullari alimleri asli görevleri olan dini teblig etme vazifesini birakip işi yatirimciliga, hatta halktan topladiklari parayla tefecilige dökmüşlerdi. Bu kötü alişkanliklarindan "milli felaketler" sirasinda dahi vazgeçmiyorlar, hatta kavimlerinin başina gelen her toplumsal belayi paraya tahvil etmenin yollarini araştiriyorlardi. Işte bunun için halkin bozulan ahlakini dine uydurmak yerine dini tahrif ederek halka uyduruyorlardi. Sonuçta, ahlaksizlik yapan insanlara "bakin bunu yapan sadece siz degilsiniz, falan büyük, feşmekan ulu kişi de böyle yapmiş" yollu 'teselli' metotlari geliştiriyorlardi.
Bu tür bir tahrif yönteminin farkli bir biçimde günümüz islam toplumlari arasinda da revaçta oldugunu müşahede ediyoruz, llkesizlig111 pençesinde olan kimi sorumsuz alimler, ucuz bir popülizmi bayraklaş-tirip halka ve yöneticilere şirin görünmek için dinin degişmez degerle-
36. 7 A'raf/15O, 20 Tâhâ/90-94.
37. I. Krallar, 11/5, 9.
38. 2 Bakara/102.

rini zorluyorlar. En azindan iyiligi yayma ve kötülüge engel olma noktasinda görevlerini tavsatiyorlar. Halki dine uydurmak yerine dini halka uyduruyorlar. Cahil yiginlarin önünde onlara klavuzluk edecekleri yerde yiginlarin ardina takilip "sürüden biri" haline geliyorlar.
Belki, peygamberlerine Yahudileşen îsrailogullari gibi dogrudan iftira etmiyorlar, lakin ne hayatlariyla, ne davranişlariyla ve ne de duygu ve düşünceleriyle peygamberi hatirlatan "örnek" olabiliyorlar. Aksine "örnegi" unutturuyorlar. Dinin özünü degiştirip peygamberin hatirasini tahrif ediyorlar. Böylece peygamberlerini manen "öldürmüş" oluyorlar. Tabi bu da Peygamberlere yapilabilecek dolayli bir hakaret anlamina geliyor. Birgün birileri çikip Peygamberlerine ve onun yakinlarina en olmadik iftiralari yapiştirip, agiza alinmayacak küfür ve ithamlarda bulununca aynen îsrailogullari toplumu gibi "nemelazimcilikla" sineye çekiyorlar.
1. Tevrat'i Allah korumadi mi?

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Tevrat'in tahriften korunamamasinin temel sebebi Allah'in onu korumayi Beni israil alimlerine vermiş olmasidir:
"Rabbaniler ve ahbar da Allah'in kitabini korumakla görevlendirildikleri için, onu koruyup-kolluyordular. Artik insanlardan korkmayin, benden kokun da ayetlerimi basit bir ücret karşiligi satmayin. Allah'in indirdigi ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir.""
Ne ki, Allah'in Tevrat'i koruma işini kendilerine emanet ettigi îsrailogullari alimleri Allah'tan korkmayip emanete ihanet ettiler. Görevlerini yerine getirmediler. Allah'in hükrnü ile hükmetmediler. Dolayisiyla Allah'in hükümleri ve o hükümlerin içinde yer aldigi vahiy unutuldu.
Ümmet-i Musa'nin Tevrat'a yaptiginin benzerini Ümmet-i Mu-hammed de Kur'an'a yapti. Onu taşimasi ve iki ayakli Kur'an olmasi gerekenler Allah'tan degil de yöneticilerden korktuklari için görevlerini ihmal ettiler. Toplum içerisinde hükmedilmek için indirilen ayetler para karşiligi ölülere okunmaya, muskalar yazilmaya, anma günlerinde "müsekkin" olarak kullanilmaya başlandi.
Ümmet-i Muhammed, Ümmet-i Musa gibi Yahudileşme temayülüne kapilsa da, Kur'an'in metni Tevrat gibi tahrif edilemedi. Çünkü bu iki kitap arasinda bir fark vardi. Allah Tevrat'in korunmasini daha önce verdigimiz ayette görüldügü üzre îsrailogullari alimlerine tevdi etmişken, Kur'an'in korunmasini bu ümmetin alimlerine birakmayip bizzat kendisi üstlenmişti:
"Elbette biz, biz indirdik Zikri ve elbette onu koruyacak olan da biziz."4"
3y- 5 Maiile/44. 4°- 15 Hicr/9.

2. Musa ümmetinin Tevrat'i tahrifi
Daha önce vahiy gönderildigi halde yeni bir vahye niçin ihtiyaç duyulmuştur sorusuna verilebilecek en ciddi cevaplardan biri "öncekiler tahrif oldugu için"dir.
Allah, insanlari bozulmamiş vahye çagirmakla emretmektedir, yalana, efsaneye, düzme-koşma şeylere degil.
Eger vahiy bozulmuş, Kitab tahrif edilmişse, bu durumda çagrilanlarin davete uymama haklari dogar. Çünkü kimse, kaynagi karişik bir bilgiye iman etmemekle kinanamaz.
Eger günümüzde Müslümanlar tahrif edilmiş bir dine çagiriyorlarsa, çagrilanlarin elinde muharrirlerin çagirdigi "muharref dini" reddetme hakki vardir, Ancak, hiç bir kimsenin Kur'an'daki islam'i reddetmeye hakki yoktur, çünkü tahrif edilmemiş, bozulmamiş, aynen muhafaza edilmiş bir mesajdir. Onun için de Hz. Muhammed'den sonra "fetret" yoktur. Fetretler, kitabin tahrif, dinin tahrib edildigi durumlarda oluşurlar.
Kur'an'da, îsrailogullarmm Yahudileşme süreci ele alinirken "tahrif" olgusuna özel bir yer ayrilir. Bunun nedeni, Yahudileşmenin temel sebebinin "tahrif" olarak görülmesidir. Öyle ya, bir din ki, kaynagi tahrif edilmişse, ondan sonrasinin ne degeri kalir? Tahrif edilmiş bir dine inanan ne kadar samimi ve dürüst olursa olsun, nihayetinde "aldanmiş-tir". Bu, tipki kişinin alin teriyle kazandigi paranin kalp çikmasina benzer. Bu aldaniş Kur'an'da da çok güzel tasvir edilir.41

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Ayni şey müşrikler dahil tüm inanç sahipleri için de geçerlidir. Kafir dahi olsa bir kimse inancinda samimi olabilir. Lakin küfründeki samimiyeti o kimsenin kurtuluşuna vesile olamaz. Olay sadece "inanmak" olayi degil, "hakka inanmak" olayidir. "Neye olursa olsun, yeter ki inan" meselesi degildir mesele, inancinizin degeri inandiginiz şeyin dogruluguyla orantilidir.

Kur'an, Tevrat'in tahrifini ifade ederken tahrifin hangi şekillerde yapildigini farkli kavram ve terimlerle ifade eder:

1. Tahrif yoluyla:

Kur'an "onu tahlif ediyorlardi" (*//**) ifadesini kullaniyor, "tahrif" kelimesi sözlükte "geri dönmek, yolu degiştirmek, yoldan çikmak, bozmak, egilmek, ayagi kaymak" anlamlarina gelir.42 Kur'an'da hepsi de Yahudileşenler için kullanilir: "Allah'in kelamini kökünden bozup degiştiriyorlar",*3 "kelimeleri konulduklari mânâdan çikariyorlar".*4

41. 25 Furkan/27-30.
42. Ibn Manzur, h-r-f maddesi, 2/839.
43. 2 Bakara/75.
44. 4 Nisa/46, 5 Maide/13, 41.

.,_ 132.

Tahrifin bu son çeşidim Yahudiler sik sik yapiyorlardi. Kur'an'dan ögrendigimize göre Rasulullah'a gelip "bizi dinle" «cHj» diyorlar hemen arkasindan da "dinlemez olasica" (ç—>) ya da "seni bizi dinlemeye kimse zorlayamaz" gibi hem övgü hem sövgü anlamına gelen çift cinsiyetli deyimler kullanıyorlardı. "Bizi gözet, kolla" manasına gelen "\»\j" ifadesini "ayn" harfini söylerken dillerini kırarak "çobanımız" anlamına gelen 'V/ ya çeviriyorlardı.45

Yahudilerin tahrif usullerinden biri olan 'kelimelerle oynama' hastalığı çok eskiye dayanır. Allah onlara Kudüs'e "Ya Rabbi bizi affet (il«O diyerek kapıdan girin." diye emretti. Onlar "bizi affet" anlamına gelen "hıtta" yerine bir harf değiştirerek "buğday" anlamına gelen ."ak»-" diyerek şehrin arkasından girdiler.46

Tabi, bu düşük işi, Saadet Asrı Yahudileri gündelik hayatlarında da yapıyorlardı. Hz. Aişe'nin şahid olduğu bir olaydan öğreniyoruz ki onlar Rasulullah'a verdikleri selamda dahi tahrifat yaparak "esenlikte ol (^pf^LJ) yerine "kahrol" (,^-UfUl) manasına gelen bir kelimeyi geveliyorlardı.47

Elbet, Yahudileşme alametlerinden biri olan kelimelerle oynama hastalığı Müslümanlara da. bulaştı. îslam tarihinde de bu gibi tahrifat yapıldı.

Bazı Müslüman alimlerin kelimeleri ve harfleri değiştirerek yaptıkları tahrife ilginç örnekler verelim: "De ki, ben de yalnızca sizin gibi bir insanım"™ ayetindeki "14 " edatmdaki mekfufe olan"U"yi "âf den ayırıp "olumsuz" manası vererek ayeti "De ki, ben sizler gibi (sıradan) bir insan değilim" gibi tam tersi bir manaya tahrif etmişlerdir.49 İlginç olan da şudur ki, Kur'an'da bu açık tahrifi yapanlar Hz. Peygamber'i yüceltme adına bu cinayeti işliyorlardı.

2. "Tebdil" yoluyla:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Değiştirerek tahrif etmek manasına gelen "tebdil" Kur'an'da iki yerde geçer: "Onu kendilerine söylenenden başka bir sözle değiştirdiler",50 "kelamı, kendilerine söylenmeyen bir lafla değiştirdiler."51
Tebdil adlı bu tahrif içerisine, tefsir maksadıyla önceleri şerh ve haşiye olarak Tevrat'ın kenarına düşülen notların daha sonraki istinsah sırasında metne dahil edilmesi de girer. Buna Tevrat'tan tipik bir örnek "hrailoğulları üzerine bir kral krallık etmeden önce Edom ülkesinde krallık yapanlar şunlardır..." fıkrasıdır.52 Bu Tevrat ayeti Hz. Musa'nın
45. 4 Nisa/46, 2 Bakara/104.
46. Buharı, Tefsir, 4, Müslim, Tefsir, 54/1.
47. Buhari, Edep, 35; Müslim, Selam, 8,10-12.
48. 18Kehf/110.
49. Nakleden: Mevdudi, Tefhim, 1/239. İnsan Yayınları, İstanbul 1986 s0. 2 Bakara/59.
51.7A'raf/162. 52- Tekvin, 36/31.

ağzından verilmektedir. Halbuki bu sözü Hz. Musa'nın söylemesi mümkün değildir. Çünkü tarihi bir hakikattir ki Hz. Musa zamanında Edom'da israiloğullarmdan bir kral olmamıştır. îsrailoğulları'ndan ilk kral Hz. Musa'dan üç asır sonra gelen Saul'dür.
Tevrat müfessirlerinden Adam Clark da Tekvin kitabının 32-39. ayetlerinin, Tevrat'ın ana nüshalarından birine tefsir olarak yazıldığını, sonra onu temize çeken birinin bunları Tevrat metninden sanıp Tevrat'a soktuğunu küvetle zannettiğini ifade eder.53
Bu tip bir tahrif Kur'an'da görülmez. Ancak aynı tipte tahrif aynı gerekçelerle hadis külliyatında çok görülür. Açıklama ve şerhlerin sonradan hadisin metnine dahil edildiğinin sayısız örnekleri vardır. Bu türden rivayetlere hadis ilminde "müdrec" denir. Bazılarınca tek lafzi mü-tevatir olarak anılan "Kim benim adıma yalan söylerse cehennemdeki yerine hazırlansın" hadisine belki de öncekilerin tefsir olarak düştüğü "kasıtlı olarak" (i.u«a.) notunun, sonradan metne eklenmesi bunun en çarpıcı örneğidir.
3. Gizleme yoluyla:
îsrailoğulları Hz. Musa'ya indirilen kitabın çoğunu gizliyorlardı.54 Kitaptaki delilleri ve hidayeti gizliyorlardı.55 Kitap ehlinin gizlediği ilahi bilgilerden bir çok şeyi Kur'an açıklıyordu.56 Bile bile gerçeği gizliyorlardı.57
4. Unutma yoluyla:
Kendilerine gönderilen vahiyle hükmetmeyip onu unutulmaya terkediyorlardı: "Uyarıldıkları şeyden bir payı unuttular."5S
5. Uydurma yoluyla:
Uydurdukları yalanları, ya da tefsirleri bir müddet sonra Kitab'ın metnine ilave ediyorlar, sonraki kuşaklar onu da Kitab'ın metninden zannediyorlardı. Her tahrif, "tahlifi (karıştırma) beraberinde getiriyordu. Kur'an buna dikkat çeker: "Ey ehl-i kitab niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz!"59
"Yahudilere kendilerine hükmü açıkça beyan edilen Tevrat" gönderildi,60 Allah'ın kitabıyla yetinmeyip gereksiz bir çok soru sordular. Sorularının cevaplarını Tevrat'ta
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bulamayınca uydurmaya başladılar. Nitekim bunun sonucunda "Mişna: Söz" ve "Gemara: Pratik" denilen rivayetler çıktı.
53. Reşid Rıza, Tefsim Kvu'ani'l-Hâktm, 8/141.
54. 6 En'am/91.
55. 2 Bakara/159,174.
56. 5 Maide/15.
57.3 Alulmran/71. - yv
¦58. 5 Maide/13.
59. 3 Alulmran/71.
60. 6 En'am/154; 7 A'raf/145.
Aynı tip tahrifi Müslümanlar da kendi şeriatlarında yaptılar. Hadis uydurmacılığı bunun en tipik örneğiydi. Allah'ın koyduğu haramlarla yetinmeyip uydurma hadislerle yeni haramlar ihdas ettiler. Allah tara-fından korunmuş kitaplarının tahrif olduğu sonucunu doğuracak yalan rivayetleri en güvenilir kitaplarına aldılar. Selman Rüşti ve Turan Dursun gibi kendi inancına düşman edilmiş zavallıların elinde İslam'a karşı kullanacakları birer koza dönüşecek "Garanik" türü rivayetlerle doldurdular kitaplarım.
3. Muhammed ümmetinin Kur'an'ı tahrifi
Kur'an, Allah tarafından Hz. Peygamber'e 23 senede parça parça indirildi. înen her ayet zaman geçirilmeden vahiy katipleri tarafından kayda geçiriliyordu. Bu iş için deri parçaları, yassı tabletler, ağaç kabukları, hurma dalları ve kürek kemikleri gibi o dönemde yazıya elverişli malzemeler kullanılıyordu. Kur'an'ın vahiy katiplerince yazılımı gerçeği, bize kadar ulaşmış birçok sahih rivayet tarafından da tasdik ediliyordu. Bu durum, Kur'an'ı kendisinden önceki ilahi kitaplardan ayıran bir özellikti.
Hz. Peygamber vahyin yazılmasında o kadar titiz davranıyordu ki, vahyin arasına, isterse kendisininki olsun, bir tek kul sözü girmemesi için "Benden, Kur'an'dan başka birşey yazmayın. Kim benden Kur'an dışında birşey yazmışsa imha etsin" emrini veriyordu."61 Bu emrin sadece vahiy katipleri tarafından tutulması yeterli olduğu halde, Israilo-ğullarının kitaplarını nasıl tahrif ettiğini iyi bilen Hz. Rasul, Kur'an'a her hangi bir söz gelmemesi için sözkonusu yazma yasağını vahiy ka-tipleriyle sınırlı tutmayıp genele teşmil ediyordu.62
Oysa önceki kitaplar böyle bir yöntemle yazılmamıştılar. Kur'an1 dan önce nazil olup en iyi korunmuş olma vasfını üzerinde taşıyan Tevrat, inişinden yüzyıllar sonra yazıya geçirilmiş, üstelik bu tek nüsha da biri Babil diğeri Asur işgali sırasında iki kez yok olmuş, ilk kayboluşundan yüzyıllar sonra Ezra adında biri onu sözlü geleneğe dayanarak yeniden derlemişti. Tevrat bugünkü son şeklini Hz. Musa'dan ikibin küsur yıl sonra almıştı.
Kur'an sadece yazılmakla kalmıyor, bunun yanında Rasulullah tarafından Hz. Cebrail'e her yıl okunuyordu. Bu "mukabele" işi, en son yü iki kez yapılmıştı. Bu durum da gösteriyordu ki Kur'an ayetlerinin ye surelerinin yeri dahi tesadüfen değil belli bir esasa göre diziliyordu. Bizce bu esas, Kur'an'ın kendisinden indirildiği "Levh-i Mahfuz"du ve

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

n ona göre monte ediliyor, bu montaj sırasında ayetlerin ya da su-
.—jı S*> > v* *> j
Darimi, Mukaddime, 42. 2- Tirmizi, İlim, 11.
Müslim, Zühd, 72; Ahmed b. Hanbel, 3/12,21,39;
134
135
relerin iniş zamanı değil, ana kompütürdeki yeri dikkate almıyordu.
Bu arada, kimi kurra sahabiler kendileri için de birer nüsha yazarak muhafaza etmeyi ihmal etmiyorlardı. Abdullah b. Mes'ud ve Übey b. Ka'b'm nüshaları bunun iki örneği. Hz. Ebubekir'in hilafeti döneminde yalancı peygamber Müseyli-me'ye karşı verilen Yemame savaşında çok sayıda Kur'an hafızının şe-hid düşmesi Hz. Ömer'i telaşlandırmıştı. Ömer'in ısrarı sonucu Halife Hz. Ebubekir Kur'an'ı cem etme görevini vahiy katibi Zeyd b. Sabit'e veriyordu. Zeyd b. Sabit'in vahiy katipliği yanında önemli bir özelliği daha vardı. O da, diğer sahabilerden farklı olarak Kur'an'ı Hz. Peygam-ber'in ağzından "son mukabeleye göre" almış olmasıydı.
Ne gariptir ki, tüm rivayetler vahyin Hz. Peygamber zamanında yazdırıldığı konusunda ittifak etmesine rağmen, Kur'an'm cem edilmesi esnasında bu ana malzemenin ne olduğu konusunda hiçbir bilgi vermemektedirler. Bunun yerine birçok asıllı-asılsız rivayet zikreden hadis kaynakları, naklettikleri içerisinde Kur'an'm korunmuşluğuna gölge düşürecek rivayetlere yer vermekten de kaçınmamışlardır. îşte onlardan biri:
"Hz. Aişe şöyle dedi: Kur'an'da indirilen ayete göre on kez bilinen emme haram kılardı. Sonra bu, bilinen beş kez emmeyle neshedildi. Rasulullah vefat ettiğinde Kur'an'da bu beş bilinen emme ayeti okunuyordu."63
En sahihleri de içinde, bu rivayeti nakleden hadis mecmuaları, galiba bir şeyi gözden kaçırmışlardı: Hadis diye nakledilen bu söze itimat etmenin hem Kur'an'a, hem Hz. Aişe'ye iftira olacağı gerçeğini... Eğer bu söz doğruysa Rasulullah'm vefatında Kur'an'da olan ayetlerden bazıları şu anda elimizde olan mushafta yer almamaktaydı. Bu rivayeti nesh ile de açıklayamazdık. Çünkü, müfrit neshçiler dahi, Rasulullah'm vefatından sonra nesh olamayacağını kabul etmişlerdi.
Ümmet-i Muhammed, kendi kitapları olan Kur'an'in metnini Ümmet-i Musa'nın kendi kitapları Tevrat'ı tahrif ettikleri gibi tahrif edemezlerdi. Çünkü, Kur'an'da açıklandığı gibi Tevrat'ın korunması îs-railoğulları alimlerine bırakılmışken Kur'an'm korunmasını Allah bizatihi üstlenmişti.
Zaten Tevrat'ın tahrifi de, çoğunlukla, öyle metinden çıkarmak, hükümleri silmek biçiminde gerçekleşmemişti. Daha çok Tevrat mü-fessirlerinin ve îsrailoğulları alimlerinin yaptığı yorumlar, tefsirler yoluyla tahrif edilmişti. Razi de, Nisa/46, ayetin tefsirini yaparken bu gerçeğe dikkat çekiyor, bu ümmetten bazılarının da ayetteki "kelimeleri
Muvatta, Rada, 18.
** ^ ¦*«;^fcıı-) ^3 'o*^i cA*t>U* oU*>j j&a O^tt y «Jj* ^ û t
Müslim, Rada, 6/24-25; Ebu Davud, Nikah, 10; Tirmizi, Rada, 3;

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

konuldukları anlamlarından kaydırıyorlar" azarına, muhatap olup, mezhep kaygusuyla ayetleri asıl manalarından çıkararak tahrif ettiklerini söylüyordu.64

Tefsir ve te'vile müsait ifadeler (müteşabihat) içermesi, Kur'an'm evrenselliğinin en büyük delilidir. Kur'an'm son ilahi kitap olmasının vazgeçilmez şartıdır bu. Bu gerçeği itiraf etmekle beraber,tefsir ve te'vil , adı altında yapılan tahrif, belki de İslam ümmetinin Yahudileşme ala- i metlerinden birincisi olan tahrif sürecinde en büyük yeri işgal eder.

a) Tefsir ve te'vil adı altında yapılan tahrifat

Kur'an zamanlar ve zeminler üstü ilahi bir kitaptır. Onun değerleri insanlığın değişmez değerleridir. Onun lafzının tamamı subut açısından muhkemdir.65 Ona ne insan ne cin, onda olmayan hiçbir şeyi kata-mamıştır. Allah, dışardan gelebilecek tahrif maksatlı saldırılara karşı :-: "kendi ayetlerini dayanıklı kılmıştır." (*;ij*l5i »5^)6Ğ Ona batılın zerresi karışmamıştır.

Onun tüm ayetleri, kaynağı, üslubu, belağati ve icazı açısından : "birbirine benzer" («M*.) 'dir.67 •

Onda manaya delaletleri açısından iki tür ayet yer alır: i

1) Muhkem ayetler. ;

2) Müteşabih ayetler.

Muhkem ayetler "kitabın anasıdır."6S Manası kesinlik ifade eder [T ve yalnızca bir manaya gelir. Ne dediği apaçıktır. Anlayış bakımından zekası en alt düzeyde olan insan dahi onun ne demek istediğini anlar.

Muhkem ayetlerin hem metni hem manası îmanın konusudur. Bu tip ayetlerin manaları üzerinde oynama yapmak, tıpkı metni üzerinde oynama yapmak gibidir, tahriftir. Örneğin "vahdet-i vücud" ekolüne mensup bazı müfrit mutasavvıfların yaptığı gibi "^X-i\ <*?)&: tadın azabı" biçiminde cehennemliklere seslenen ayetlerdeki "tadın" kelimesini "buradan cehennem azabının, can yakan bir şey değil tatlı bir şey olduğu anlaşılıyor" yollu bir tefsir tamamen batıldır ve Kur'an'ı tahriftir.

Müteşabih ayetler, manası kesinlik ifade etmeyen, birden fazla manaya gelebilen, manasında kapalılık bulunan, ancak ilimde derinleşenlerin üzerinde görüş serdedebileceği, hakiki ve kat'i manasınmsa yalnızca Allah tarafından bilinebileceği ayetlerdir.69

64. Razi, Mefatihu'1-Gayb, 10/95.

65. 11 Hud/1. h-k-m kökünden türetilen ismi mef ul olan "muhkem" sağlam kılınmış anla-
mına gelir.

66. 22 Hac/52.

67. 39 Zümer/23.

68. 3 Alu îmran/7.

69. Alu İmran 7. ayetteki noktanın (durak) "Allah"lafzmdan sonra olduğunu söyleyen İbn

Müteşabih ayetler üzerinde durmanın şartı ıiuaır:

1) Muhkem-müteşabih Kur'an'm tümüne iman etmek.

2) Muhkematı çok iyi derecede bilecek kadar ilimde derinleşmek.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu şartları haiz olsalar dahi, ilimde derinleşenlerin müteşabih ayetler için vardığı sonuç ve yorumlar imanın konusu değildir. Müteşa-bihleıin metnine iman şart , manasına iman şart değildir. Her hangi birinin o ayete getirdiği bir yorum, imanın konusu olamaz. îşte usulde "manaya delaleti zanni olmak" biçiminde formüle edilen kaide budur.

Müteşabih ayetlerin en başında Allah'ın isim ve sıfatları gelmekteydi. İslam ümmeti arasında çıkan ilk kelami ihtilaflardan biri de Allah'ın Kur'an'daki isim ve sıfatlarıydı. Bu sıfatları ilk te'vil eden Mutezile idi. Aşkın bir halik olan "Allah" hakkında, içkin bir mahluk olan "akıl" yaya kalırdı. Tabi ki uzun ve ardı arkası gelmez tartışmalar dışında kimse birşey kazanmadı bu ihtilaflardan. Eğer bu isim ve sıfatlar tefsir edilecekse akılla değil yine Kur'an1 dan nakille tefsir edilmeliydi.

İlk önceleri bu te'vil furyasına karşı çıkan ve çoğunluğu oluşturan sünni ulema, daha sonra eleştirdiği Mutezile'nin yoluna girecek, mute-zile'nin hemen tüm te'villeri Ehl-i Sünnet kelamı adı altında yaygınlaştırılacaktı. Bu kapıyı ilk açanlardan biri olarak bilinen Allame Cüvey-ni, söylenildiğine göre, ölürken Allah'ın isim ve sıfatları konusunu kastederek "ben Nişabur kocakarılarının imanı üzere ölüyorum" itirafında bulunacaktır.

Üzülerek belirtmeliyiz ki birçok tefsirde "tefsir"le "tahrif", "te'vil"le "tebdil" birbirine karışmıştır. Yahudiliği evrensel bir forma kavuşturmak için Musevi ilahiyatına te'vili sokup karşı çıkanları itikatsızlıkla suçlayan Yahudi filozof Filon iyiniyetliydi. Fakat onun iyi-niyeti, te'vil adı altında yaptıklarının dini tahrif etmesine mani olamadı. İslam tarihindeki te'vil ve tefsirler de çoğu kez iyiniyetle yapılıyordu. Fakat sonuçta tahrife kapı açıyordu.

Tefsir adı altında tahrife yeltenen ilk gurup Hariciler idi. Onlar Maide/47 ayetini "Hüküm yalnızca Allah'ındır" (*U Mi ^*- H) biçiminde tefsir edip sloganlaştırdılar. Bu tefsirlerine dayanarak da hakemi kabul eden Hz. Ali ve Muaviyeyi tekfir ettiler. Tekfir ettiklerine mürte-din hükmünü uygulamak için ölüm fedaileri yolladılar. Hz. Ali bu fedailerden biri tarafından şehid edildi.

Abbas, Ubey b. Ka'b, Ubn Mes'ud vd. (Taberi, 3/182-183) ile noktanın "fi'1-ilmi" lafzından sonra olduğunu söyleyen Mücahid ve destekçilerinin görüşünü (Kurtubi, 4/16) te'lif etmiş oluyoruz. Bizce, çağdaş noktalama usulüyle izah edersek, "Onun te'vilini Allah'tan başka kimse bilmez; bir de ilimde derinleşenler..." cümleleri arasında ne birincilerin dediği gibi nokta, ne ikincilerin dediği gibi virgül vardır, doğrusu noktalı virgül vardır ve ayet müteşabihler üzerinde yorum yapma hakkım ilimde derinleşenlere vermiş, lakin yine de Allah'tan başka kimsenin onların gerçek manasını bilemeyeceği-ı-i ,1,, v,;^ Kir alimin müteşabihler konusunda yaptığı yorumu tek hakikatmiş

i--- ~«.nirle ihsas etmiştir.

da anlaşmazlık halinde hakeme baş vurma kui an ^.------ ; . .....

edilen bir yöntemdi.70 .. .. ,

Sapık te'vil ve tefsire tarihte bir çok örnek gösterilebilir. Beyan b. Sem'an adlı biri "^.u» ag IJU" 71 ayetinde geçen "beyan" ifadesinin kendisini kasdettiği yolunda bir tefsir yapmış ve arkasına bir yığın adam toplamıştı.72

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yine Mansuriyye mezhebinin kurucusu Ebu Mansur el-lcli Ma-ide/93 ayetini farzların düştüğü ve haramların iptal olduğu yolunda açıklamıştır.73

Tarihte birçokları Kur'an'ı mezhep taassubuna alet etmekte beis görmemiştir. Abbadiye adlı bir mezhep, "Allah'ın rızasını kazanmak için insanlardan nefsini feda eden kimse"71 ayetinin Hz. Ali'nin katili İbn Mülceme işaret ettiğini iddia eder.75

"Mehdi" lakaplı Ubeydullah Afrika'yı fethedip devletini kurduğu zaman yanında iki danışman taşıyordu. Birinin adı Nasrullah diğerinin-ki Feth idi. Mehdi kendisinin Allah tarafından desteklendiğine Nasr sûresinin ilk ayetini (g&) ^ s* »W (il) delil olarak getiriyor, ayeti tefsir ederken de "nasrullah" ve "feth" kelimeleriyle yanındaki danışmanların kastedildiğini söylüyordu.76

Tefsir yoluyla tahrif bazen de iyi niyetle yapılıyordu. Örneğin peygamberlerin masumiyetini koruyacağım diye işgüzarlık yapan bazı alimlerin Tâhâ/121 ayetindeki "^yi; yolunu şaşırdı" ifadesini Arapların, yavru sütten kesildiği zaman kullandıkları "J»*üM tfy>" deyi-mindeki fiil ile tefsir ederek "o ağaçtan yemekten nefret etti" .('•y^ jri ^ »iw <Gt) gibi lafzın zahirine tamamen zıt bir mânâ ile tefsir etmişlerdir.77

İyi niyetli bir tahrife bir başka örnek de Allah'ı tenzih adı altında yapılan şu te'vil: "Allah İbrahim'i dost kıldı"7' ayetindeki "dost" j(>LU-) kelimesini" «~-j JlU» •' rahmetine muhtaç kıldı" biçiminde" tefsir ederek, buna da kelimenin "muhtaç olmak" (sû-t) kökünden türediğini delil getirirler. Tabi, bunun ne kadar zorlama ve ayetin zahirî manasına zıt bir 'te'vil' olduğunu söylemeye bile gerek yok.79

70. 4 Nisa/35.
71. 3 Alu îmran/138.
72. Nevbahti, Fuaku'ş-Şia, s.30.
73. Eş'ari, Makalatü'l-lslamiyyin, s.10.
74. 2 Bakara/207.
75. Eş'ari, Makalat, s. 102.
76. el-Kasımî, Mehasinü't-Te'vil, 1/64.
77. Age., 1/65.
78. 4 Nisa/125.
79. el-Kasımi, 1/66.

Bu türden iyi niyetli bir 'te'vil' de meal sahibi çağdaş alimlerimizden biri tarafından yapılır. Yine gerekçe aynıdır: Peygamberin masumiyetini kurtarmak... Mealcimiz, En'am/76-78'deki Hz. ibrahim'in yıldızı, ayı, güneşi görünce söylediği "Bu benim Rabbimdir" ifadesini metinde soru olmadığı halde "Bu mu benim Rabbim!" biçiminde çevirmiştir.80

Tarihte, kelami mezheplerin ayetleri kendilerine delil olarak kullanmaları Kur'an'ı gereksiz bir savaşın malzemesi haline getirmiştir. Bunu ilk yapan, Sıffin'de Halife Hz. Ali'nin ordusuna yenilmek üzere olan isyancı Şam ordusu olmuştur. Muaviye'nin başdanışmanı Amr b. As'm teklifi üzerine ayetleri silahlarının ucuna takan Şam ordusu, bu sayede yenilmekten kıl payı kurtulmuş, lakin kendilerinden sonraya bir "sünnet-i seyyie: kötü sünnet" bırakmışlardır: Ayetleri kurşun yerine kullanmak...

Daha sonra, eline güç ve saltanatı geçiren her zorba, kendi saltanatını meşrulaştırmak için eli altında beslediği ulema kılıklı zavallılara ayetleri istedikleri gibi

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

yorumlatmıştır. Gerçek alimler, tarihin hiç bir döneminde zulme alet olmamışlar, hele Allah'ın kitabını hiç alet etmemişlerdir.
Müslüman îsrailoğulları'nm Yahudileşme alametleri, Ümmet-i Muhammed içerisinde de tezahür etmiştir. Bunların başında din alimlerinin Kitab'ı bir takım gerekçelerle keyfi yoruma tabi tutmaları gelmektedir. Bu eğilimin günümüzdeki temsilcileri, Allah'ın hükmüyle hükmetmek, faiz, zina, içki, piyango, heykel ve tesettür gibi konularda tam bir Yahudileşme temayülü sergilemektedirler.
Devlet örgütünü işgal etmiş bir avuç etkili ve yetkili laik gayr-ı müslimin başörtüsü konusunda estirdikleri terörü meşrulaştırmak için Nur suresi 3l'i keyfi yoruma tabi tutmak kelimenin tam manasıyla bir "tahriftir. "Başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar" ibaresinde geçen "^j*»*" kelimesini, Nebevi uygulamayı Yahudice yok sayarak "baş örtüsü" değil de "meme örtüsü" olarak 'te'vil' edenlere sormalı:
1. Ayet "Mü'min kadınlara da söyle" hitabıyla tüm mü'min hanımları muhatap alan bir cümleyle başlamakta. Bu emir daha önce açıkta olan bir yeri örtme, gösterilen bir yeri göstermeme emridir. Peki, bu emirden önce, Peygamberin temiz eşleri de dahil mü'min kadınların tümü bugünkü üstsüzler gibi göğüsleri açıkta mı dolaşıyorlarmış ki ayeti "örtülerini memelerinin üzerine salsınlar" biçiminde anlayalım?
2. ilerde, bu yarı çağdaş 'dincilerden daha çağdaş ve modern alla-meler gelir de bu yorumu yapanları gerici ve tutucu ilan edip bu emir sadece tenasül organlarını kapatmaktır, dolayısıyla bu ayet mayo ve bikiniyi emretmektedir, maamafih pilajlarda mayo ve bikiniyle denize girmenizde dinen bir sakınca yoktur derse buna itirazınız ne olacaktır?
80. H. Basri Çantay, Kuı'an'ı Hakim ve Meal-i Kerim, 1/194.

Aslında, Kur'an'm ayetlerini işine geldiği gibi yorumlayarak tahrif etme işi sadece Bel'am kılıklı alim müsveddelerine ait değil. Tarihte ve bugün her dini gurup ve zümre içerisinden, Kur'an'dan kendi görüşlerini destekleyen ayet parçalarını cımbızla çekerek siyak ve sibakına, Kur'an'm bütünü içerisindeki yerine, onu Rasulullah'm nasıl tefsir edip yaşadığına bakmaksızın, tefsir ve te'vil adı altında tahrif edenler çıkmıştır.
Günümüzde iyi niyetle de olsa bu temayülü sergileyen kesimlerin başında dini siyasileştiren ve kendileri dışındakilerin "radikal" olarak isimlendirdiği çevreler gelmektedir. Partiyi, oy vermeyi, meclise girmeyi "usul" çerçevesinde değil de "akide" çerçevesinde tartışan bu kesimler, kendilerine delil olarak en olmadık ayetleri bulup çıkarmakta, "îslami harekette mücadele metodu" başlığı altında yapılacak yapıcı bir tartışma yerine, silahların ucuna ayetlerin takıldığı "sıffin" modeli bir tartışma tercih edilmektedir.
Bu kesimin kılıçlarının ucuna taktığı ayetlerin başında "Sakın zalimlere meyletmeyin, sonra size ateş dokunur"" ayeti geliyor, mücadele usulünü yanlış buldukları Müslümanlara karşı kullandıkları bu ayetten bir önceki ayete baksalardı kendilerine şu İlahi tavsiyenin yapıldığını göreceklerdi:
"Öyleyse emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Seninle birlikte tevbe edenler de... Aşırı gitmeyin. Zira o yaptıklarınızı görmektedir.""

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Dahası, bu ayetten önceki ayete bakıldığında, Allah'ın, Rasulüne Hz. Musa'yı ve Tevrat'ı hatırlattığı görülmektedir, ki bu da bizim kitabın başından beri savunduğumuz islam ümmetinin Yahudileşme tehli-kesi'ne karşı Kur'an'daki yüzlerce uyarıdan sadece biridir.
Ayrıca, Kur'an'daki Allah'ın hükmüyle hükmetmek konusundaki ayetleri, münafıklar hakkında Rasulullah'a inmiş ilahi uyarıları, bugün, kimi Müslüman hizipler aleyhine delil olarak kullanmak da bu tehlikeli yönelişin bir parçasıdır.
Tabi aynı şey, yine usul çerçevesinde tartışılması gereken "siyasal üslup" konusundaki eleştirilere Kur'an'dan alelacele devşirilmiş delillerle cevap verme gayretine düşen kesimlerce de yapılıyor. Örneğin politik arenada bulunan Müslümanların, usullerinin meşruğulunu savunmak için Kur'an'dan Yusuf (a) kıssasını delil getirmeleri bunun tipik bir örneği.
Bütün bunlara hiç gerek yok. Esasen, yanlış, daha baştan olayı "usul" çerçevesinde değil de "akide" çerçevesinde değerlendirmekle yapılmaktadır.
81. II Hucl/113.
82. 11 Hud/112.

b) "Nesh" ve "tahsis" adı altında yapılan tahrifat
"Yoksa siz Kitab'm bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası dünya hayatında rezil olmaktan başka nedir? Kıyamet gününde de onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah yaptıklarınızı bilmez değildir."83
Bu ayetin içerisinde bulunduğu ayetler gurubu îsrailoğulları'nm Yahudileşme sürecinden söz etmektedir. Bu ayetin tamamını göz önüne aldığımızda, Allah'ın hükümlerinden bazılarını tutmamanın ya da geçersiz saymanın adı "Kitab'm bir kısmına inanıp bir kısmını inkar etmek" olarak konulmaktadır.
îsrailoğullarına inen İlahi mesaj çeşitli şekillerde tahrif ediliyordu. Bunlardan biri de vahyin hükmünü geçersiz sayma yöntemiydi. Bu duruma Kur'an şöyle işaret eder: "Uyarıldıkları şeyden bir payı unuttular."84 Bu ayet îsrailoğulları'nm vahyin büyük bir bölümünü unutmadıklarının ya da tahrif etmediklerinin bir deliliydi.
Ümmet-i Muhammed de "nesh" meselesinde îsrailoğulları'nm düştüğü yanlışa düştü.
Sözlükte "yok etmek, gidermek, yazmak, bir şeyi bir yerden başka bir yere nakletmek" manalarına gelen "nesh"in ıstılahî manası konusunda farklı görüşler vardır. Genel olarak nesh "şeriatın bir hükmünün, şer'i bir delil ile kaldırılmasıdır."*5 Neshedilen hükümle amel edilmez.86 Hükmü kaldıran şer'i delile nasih, hükmü kaldırılan şer'i delile mensuh, bu işleme de nesh denir.
Hasan Basri, Katade, Ubeyd b. Umeyr, Ibn Zeyd, Rebi ve birçoklarına göre nesh, Kur'an'dan bazı ayetlerin tamamen kaldırılıp unutturul-masıdır.87 Bu görüşü destekleyen sahih rivayetler çoktur. Hz. Enes b. Malik'ten gelen bir rivayette "Bi'r-i Meûne faciası sırasında Allah, Ne-. bi'sine ayetler indirdi, daha sonra onlar tamamen ortadan kaldırıldı." denilmektedir.88
Bazı alimler Kur'an'm Levh-i Mahfuz'dan indirilmesine nesh demişlerdir.89
Diğer bazılarına göre ise nesh üç tür olur. 1) Metni baki hükmü mensuh. 2) Metni mensuh hükmü baki.90 3) Metni de hükmü de mensuh.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

83. 2 Bakara/85.
84. 5 Maide/13.
85. Vri^y^Jlr<J4c'j" Zerkani, Menahilü'l-lıfan, 2/191; Cürcani, Ta'ıifat, s. 296.
86. "«K*ui.iJ»«Va».r&»DUjyi:t_ji4" süyuti, el-îtkan, 3/61.
87. ••\rUi^ifı\lj\,jĞf£jHlfr-x*o'iv*sl(tjj*-*-- W~»j'"
" Taberi, Camiu'l-Beyan, 1/222-223.
88. Buharı, Megazi, 28; Müslim, Mesacid, 54/297.
89. Zerkeşi, el-Bmhan, 2/30.
90. Bu madde cidden anlaşılması oldukça güç bir maddedir.

Nesh üç türde olur görüşte olanlar, nesh konusunda öyle aşırı şeyler söylemişler, öyle iddialarda bulunmuşlardır ki, bu görüşün kabulü halinde Kur'an'dan onlarca hatta yüzlerce ayetin hükmünün kalktığını kabullenmek gerekecektir.
Nesh konusunda bu ifrat görüşü benimseyenlerin Kur'an'dan getirdiği delillerin başında "Bir ayeti başka bir ayetin yerine getirdiğimizde"91 ayeti gelir.92 Bu ayeti delil getirmek bizzat nesih taraftarlarının koyduğu "nesih, akaide müteallik ayetler için değil; ahkama müteallik ayetler için geçerlidir"93 kuralına aykırıdır. Çünkü bu ayet Mek-ki'dir. Ahkama müteallik ayetler ise Medine'de inmiştir. Sonra, ayette geçen "ayet" lafzının teker teker Kur'an ayetlerine delalet ettiği çok su götürür. Kur'an'da "ayet" tekil geldiğinde genellikle "belge, mucize, delil" manalarına gelir. Burada Kur'an'm tümü ya da şeriat manasına gelmesi de muhtemeldir.
Nesh taraftarlarının ikinci önemli delili "Biz daha iyisini ya da benzerini getirmedikçe bir ayeti neshetmez ya da unutturmayız."9* ayetidir. Ayete dikkatle bakan biri ayette nesh için kesin bir şart getirildiğini göreceklerdir: Yerine aynısı ya da daha iyisinin getirilmesi... Kaldı ki ayet siyak-sibak ilişkisi içerisinde değerlendirildiğinde Israiloğulları'nın Yahudileşme sürecini anlatan ayetler içerisinde gelmiştir. Bu ayetten hemen bir önceki ayette Yahudiler kastedilerek "Rabbiniz-den size iyilik gelmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine tahsis eder.." buyurulmaktadır. Ayette geçen "iyilik" ve "rahmet"ten, teker teker ayetler değil peygamberlik, vahiy ve İslam anlaşılır.
Bu tür neshe gösterilen ve Kur'an'dan bir ayet olduğu ileri sürülen "Yaşlı erkek ve yaşlı kadın zina ettiği zaman, onları Allah'tan bir ceza olsun için recmediniz." (f^-^»»u,j)l(>.M<ı^«u»>M.jUVjUl«^i«jjLrı«) ibaresi bir çok açıdan tartışılabilir. Bu konuda cevaplandırılması gereken bir çok soru var: Ayet olduğu söylenen bu ibare Kur'an'm genel belagatına ne kadar uygun? Bu ibarede geçen "şeyh" ve "şeyhe" ihtiyar erkek ve ihtiyar kadın demektir. Bunun başka anlama gelmesi de mümkün değildir. Hadiste niçin özellikle "ihtiyar erkek" ve "ihtiyar kadının" zinasından söz edilmektedir? Zina edenler genç olursa da mı aynı hükme girer? Eğer bu ibare söylendiği gibi lafzı mensuh hükmü baki bir ayet idiyse neshedilmeden önce hangi sûredeydi? Bazıları Nur, bazıları Ahzab suresinde olduğunu söylemekle rivayet daha baştan şaibeli hale gelmiyor mu? Hz. Ömer gibi şahitliği makbul biri bu "ayef'i Kur'an'ı ceme memur Zeyd b. Sabit'e getirdiği zaman niçin kabul edilmemiştir? Böyle bir ayet var idiyse niçin bunu Hz. Ömer'den başkası bilmemektedir? Öte yandan, Hz. Ömer'e
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

atfedilen "insanların Ömer Allah'ın kitabına ilavede bulundu demelerinden korkmasaydım onu bizzat kendi elimle yazardım" sözü doğru mudur? [el-ltkan, 3/75-76); Zerkeşi, el-Bur-han'mda diyor ki: Bu söz başta Ömer'in kendisine hakaret değil midir? Eğer, gerçekten bu haber doğru olmuş olsaydı, Ömer, başkalarının kınamasından korkar mıydı?"|2/35] Hepsinden öte lafzı neshedildiği söylenen recm "ayeti"nin yerine gelen aynı ya da daha hayırlı ayet hangisidir? Bu ayet Kur'an'm cem'i sırasında, bazı rivayetlerde aktarıldığı gibi, Hz. Ömer'in şehadeti kabul edilmediği için mi yoksa keçi yediği için mi (Ibn Ma-ce, Nikah, 36/1944; Ahmed b.Hanbel, 5/131, 132, 183, 6/269) Kur'an'a alınmadı?

91. 16Nahl/101.

92. Zerkeşi, el-Bmhan, 2/22; Zerkani, Menahil, 2/209.

93. Zerkeşi, el-Burhan, 2/23; Suyuti, el-îtkan, 3/61.

94. 2 Bakara/106.

M ***.

Özetle, hayatta nesh vardır. Gecenin gündüzü, yazın baharı, sonraki neslin önceki nesli neshetmesi bunun en bariz delilleridir.

Şeriatlar arasında nesh vardır. Yahudiler Rasulullah'm peygamberliğini reddetmek için neshi inkar ettikleri halde Tevrat'ta neshin olduğuna dair bir çok örnek vardır. Örneğin önceki şeriatlarda Cumartesi yasağı yokken Tevrat'ta Cumartesi gün dünya işi yapmak yasaklanmıştı.1'*' Hz. Nuh Şeriatında kan hariç tüm hayvanlar helal iken Tevrat'ta bazı hayvanların eti yasaklanmıştır.*' Tevrat'ta Buzağıya tapanların öldürülmeleri emredildikten sonra bu emir sonradan neshedilmiş-tir.'J7 incil de Tevrat'ın bazı hükümlerini neshetmiştir. Bunun en bariz örneği, Tevrat'ta Cumartesi yasağı olduğu halde incil'de bu yasağın neshedilmiş olmasıdır.™

İslam şeriatında nesh vaki olmuştur. Ancak bu yukarda verdiğimiz sahih rivayette görüldüğü gibi tamamen kaldırılma ya da unutturulma şeklinde gerçekleşmiştir. Sahabe ve tabiinden birçokları da bu görüştedir. Onların nesh ayetindeki "ev nünsiha" ibaresini nasıl tefsir ettiklerini yukarda, dipnotta verdik.

Kur'an'ın iki kapağı arasında yazılı olup da hükmü geçersiz olan hiçbir ayet yoktur. Şeriatların maksatlarından biri olan "tedhcilik" sünnetini göz önüne almayan bir kısım ulema, bazı ayetler arasında çelişki olduğunu zannedip bir kısmını bir kısmıyla nıensuh addetmişlerdir.

Lakin, Hz. Peygamberden Kur'an'da metni bulunan hiç bir ayet için "bu ayet mensuhtur" biçiminde sahih bir rivayet gelmemiştir. Bizce bu çok önemlidir.

Ayrıca, mensuh olduğu üzerinde tüm ümmet alimlerinin ittifak ettikleri bir tek ayet yoktur. Bu durumda, nasıl zannî bir delil ya da yaklaşımla sıibutu katî olan bir ayetin hükmü iptal edilir? Bu, eğer iyi düşünülürse çok büyük bir vebaldir. Hele zannî bir delil olan "hadis" ile kat'i bir delil olan "ayet"i neshetmenin ne şer'i ne de akli izahı yapılamaz.""

Elimizdeki mushafta bulunan herhangi bir ayet için sözkonusu edilebilecek tek nesh çeşidi olabilir. O da manaya delaleti zanni müte-şabih ayetlere öncekilerin verdiği mânâların, sonrakilerin gelişen bilim ve tekamül eden akıl sayesinde verdiği daha isabetli manalarla nesh edilmesidir. Örneğin Kur'an'da yerin yuvarlaklığına delalet

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

eden "taha-ha: onu yuvarladı" kelimesine öncekilerin çağlarında yaygın olan yanlış kozmoloji telakkisine uygun olarak verdiği mana "tepsi gibi" idi ki; bu mananın mensuh olduğu su götürmez.
95. Çıkış, 16/25-30.
96. Levililcr,7/22-26; 6 En'am/146.
97. Çıkış. 32/21-33.
98. Markos, 2/23-28. Hz. isa'nın gönderiliş sebebi onun dilinden Kur'an'da şöyle verilim
"Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri de helal kılmak için gönderildim." 3 Alu lmran/50.
99. Bazılarına göre Bakara/180 ve Nisa/24 ayetinin son bölümü hadisle neshcdilmiştir. Su-
yuti, el-ltkan, 3/60.
i
Eğer Kur'an'a farklı bir yaklaşımla "tedricilik" ilkesi göz önünde bulundurularak yaklaşılırsa, neshçi ulema tarafından mensuh addedilen tüm ayetlerin Kur'an'ın bütünlüğü ve ilahi vahyin evrenselliği içerisinde muhakkak bir yere oturtulacaktır.
Neshçi ulema nezdinde dahi mensuh addedilen ayet sayısı ihtilaflıdır. Bu guruptan bazılarına göre Kur'an'da neshedilen ayet sayısı 300'e ulaşmaktadır.10" Bu guruptan öylesine ilginç görüşler ileri sürenler olmuştur ki, örneğin Pezdevi'ye göre savaşa izin veren Bakara/216 ayeti, kendisinden önce nazil olup sabrı, daveti, öğüdü, güzel davranmayı emreden 100 küsur ayeti neshetmiştir.
Nesh konusundaki bu keşmekeş, konunun girişinde aktardığımız Bakara/85 ayetindeki "kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar etmek" gibi bir sonucu getirmektedir, işte bize bu ayeti hatırlatan garip yaklaşımlara bir örnek:
Kadı Ibn el-Arabi "Ey inananlar, siz nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda olduğunuz takdirde sapıtan kimse size zarar veremez. Tümünüz Allah'a döneceksiniz. O size ne yapacağınızı haber verecektir."10' ayetinin son tarafı baş tarafındaki "siz nefislerinizi ıslah etmeye bakın." cümlesini neshetmiştir.
Aynı müellife göre "Af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir."'01 ayetinin başı ve sonu mensuh ortası muhkemdir.1"' Ibn el-Arabi Tevbe/5 ayetindeki "haram aylan çıktığı zaman" cümleciğinin Kur'an'dan tam 114 ayetin hükmünü geçersiz kıldığını söyler."14
Nesh yoluyla yapılan tahrifin bir benzeri de "tahsis" yoluyla yapılır. Nesh nasıl ki bir ayetin hükmünü tamamen geçersiz kılmaksa, tahsis de bir ayetin alanını daraltmak, onu kişiselleştirmek, bir kavme, bir zaman ve mekana hasretmektir.
Ayetler genellikle iniş sebepleri (esbab-ı nüzul) bahane gösterilerek tahsis edilir. Halbuki, ayetlerin iniş sebebi olarak gösterilen rivayetler zannidir. Bazı ayetler hakkında birden fazla olay nüzul sebebi olarak gösterilebildiği gibi, başka bazı ayetler hakkında da iniş sebebine ait hiçbir rivayet nakledilmez. Kaldı ki, ille de her ayetin iniş sebebi olacak diye bir zorunluluk da yoktur.
Kur'an'ı anlama çabalarında kimi zaman ayetin iniş sebebini bilmemek yanlış anlamaya ve hatta tahrife yol açtığı gibi, kimi durumlar-

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

100. Neshçi alimlerin mensuh saydığı ayetlerin çizelgesini çıkaran bir araştırmacıya göre rakamlar şöyle: tbn Hazm'a göre 214, Nahhas'a göre 134, İbnu Selame'ye göre 213, Ab-dulkahıı'e göre 66, İbnu Berekat'a göre 210, İbnu'l-Cevzi'ye göre 247, Suyuti'ye göre 20, Kerhi'ye göre 218, Uchuri'ye göre 213'tür. Bu müelliflerin kitaplarındaki mükerrer olmayan mensuh sayısı 293'tür. Mustafa Zeyd, en-Nesh fi'1-Kur'ani'l-Kcrim, 1/402-408.
'01.5 Maide/105.
•02. 7 A'raf/199.
!03. lbnu'l-Arabi, Ahktımu'l-Kur'an, 1/388.
!04..Age, 1/102.
145
da da o ayet için nakledilen sebeb-i nüzul rivayetlerinin etkisi altında kalınarak ayetin kastettiği gerçek mânâ anlaşılamamaktadır. Tefsir usulü ilminin bu konudaki kaidesi açık ve nettir: "Geçerli olan lafzın umumiliğidir, sebebin hususiliği değil."105 Bu nedenle, kesin bir delil olmadan hiçbir nüzul sebebi, ayetin hüküm alanını tahsis edip sadece o olaya has kılamaz. Eğer böyle yapılır-sa, Kur'an'm binlerce ayetinden bugünün insanına hitabedecek birkaç yüz ayet ancak kalır. İniş sebeplerini bilmek, Kur'an'ı daha iyi anlamaya vesiledir. Esbab-ı nüzulün bundan öte bir fonksiyonu olduğunu söylemek, hele hele bu zanni rivayetleri Kur'an'ın hüküm alanını daraltmak için kullanmak, çok vahim bir eğilimdir. Ayetler özel bir sebebe mebni olarak inmiş olsa dahi hükmünün genel olduğu kuralını koyan ilk kişi Rasulullah'tır.
îbn Mes'ud'dan nakledilen sahih bir hadiste, kendisine helal olmayan bir kadınla buluşup oynaşan bir adamın Nebi'ye gelerek hatasını itiraf ettiği ve bunun ardından "Kuşkusuz iyilikler kötülükleri giderir"106 ayeti indiğini, "Ey Allah'ın Rasulü bu ayet benim için mi indi?" diye soran adama Rasulullah'ın "Ümmetimden bu işi yapan her bir kimseyi kapsar" dediği rivayet edilir.107
Ayetlerin hükmünü belli bir zaman, mekan ve guruba tahsis etme işi daha çok Nebevi siyasetin saltanata dönüştürüldüğü Emeviler döneminde yapılmıştır. Yöneticiler, kendilerini halkın gözünde mahkum eden bazı ayetlerin kapsamını daraltmak istemişler, kimi güzide isimleri de buna alet etmişlerdir.
Buhari ve Müslim'in ortaklaşa rivayet ettikleri bir hadiste Ebu Sa-id el-Hudri (r) "O ettiklerine sevinen, yapmadıkları şeylerle övülmeyi sevenleri adam sanma. Sanma ki onlar azaptan kurtulacaklar. Onlar için acı bir azap vardır."10" ayeti için "münafıklar hakkında indirildi" derken, aynı ayet için îbn Abbas "Ehl-i kitap hakkında nazil oldu" der. Bu tartışma îbn Hacer'in de dikkatini çekmiş olacak ki "iki yorum arasında herhangi bir ilişki yok" diyor ve ekliyor: "Çünkü ayet geneldir."109
Emevi Halifesi Mervan, Medine valisiyken Îbn Abbas'm "sizin bu ayetle hiçbir ilginiz yok, bu kitap ehli için nazil oldu" yorumuna çok memnun olmuş, Zeyd b. Sabit ve Rafi b. Hudeyc'in "hepimizi bağlar, ayetin hükmü geneldir" yorumlarını hiddet ve şiddetle reddetmiştir.1
. 110
Zerkeşi, el-Buzhan, 1/32; Suyuti, el-îtkan,l/85; Zerkani,
105.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Meaahilü'l-lrfan, 1/124.
106. HHud/116.
107. Buhari, Tefsir, 6; Müslim, Tevbe, 7/39; Tirmizi, Tefsir, 11/4 (2212); Ebu Davud, Hudud, 31 (4468).
108. 3 Alu îmran/188.
109. Îbn Hacer, Fethu'1-Bari, 8/176.
110. Buhari, Tefsir, 16; Müslim, S. Münafikîn, 8 (2778)
Ayetlerin hükmünü tahsis eden mantığa bir örnek daha. Buhari, Zeyd b. Vehb kanalıyla naklediyor:
"Ebu Zerr'i ziyaret için mecburi ikamete tabi tutulduğu Rebeze'ye uğradım. Ona sordum: Seni bu duruma düşüren sebep nedir? Dedi ki: Samdayken Muaviye ile "Altın ve gümüşü üst üste yığıp da infak etmeyen kimseleri acıklı bir azapla müjdele"" ayeti üzerine tartıştık. Muaviye bu ayetin Kitap Ehli hakkında nazil olduğunu söylüyordu. Ben de "Hem onlar, hem de bizim hakkımızda nazil oldu" diye direttim. Aramızda tartışma çıktı. Osman'a beni şikayet etti.""2
Muaviye'nin aksine, Rasulullah, bu ayeti Israiloğullarmın Yahudi-leşme sürecini anlatan ayetler dizisi içerisinde nazil olmasına rağmen Müslümanların tümü için tefsir etmiştir.'" Yine İbn Ömer de bu ayetten sorulduğunda "altın ve gümüşü olup da zekat vermeyen herkes içindir" cevabını vermiştir."4
Ayetleri tahsis etme mantığını günümüzde savunanlar da zalim yönetimlerle kalbi ya da fiilî yakınlığı olan kimselerdir. Bu gibiler, yöneticilerin işine gelmeyen "Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler kafirlerin...zalimlerin... fasıkların ta kendileridir"" ayetlerini "Yahudiler hakkında nazil olmuştur" diyerek Müslümanlar için hükümsüz addetmektedirler. Dolayısıyla Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen bir Yahudi kafir, zalim ve fasık olurken, Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen bir Müslümana hiçbir şey lazım gelmemektedir. Bu noktada sahabeden tbn Abbas'in şu sözünü hatırlamamak mümkün değil:
"Siz ne de iyisiniz ya! Tatlı olan ne varsa size, acı olan ne varsa ki-tab ehline ha? Sizden kim Allah'ın hükmünü inkar ederse kafir olur, kim ona inandığı halde Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse zalim ve fasık olur." nr'
İşte Yahudileşme alameti dediğimiz şey bu mantıktır. Rasulullah'ın mucizevi haberiyle "onları adım adım, karış karış izleyeceksiniz, hatta onlar bir sürüngen deliğine girse siz de gireceksiniz" buyurduğu vahim durum bu olsa gerek.
Nüzul sebepleri bahsinde önemli bir konu vardır. Sahabenin ayetin inişinden çok önce ya da sonra vuku bulmuş olayları "bu ayet şunun hakkında nazil olmuştur" diyerek, sözkonusu ayetin inişine sebep göstermesi..."7 Bu nedenle bir çok esbab-ı nüzul kitabında ve hemen
111. Tevbe/34.
112. Buhari, Tefsir, 6; Zekat, 32.
113. Ebu Davud, Zekat, 32 (1664). J
114. Buhari, Zekal, 3.
115. 5 Maide/44, 45, 47.
116. Zemahşeri, Keşşaf, 1/341.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

117. Nüzul sebeplerini bazı müellifler " 1) Sebep olmada kesin olan nas, 2) Sebep olmada kesin olmayan nas." diye ikiye ayırmaktadırlar. Subhi es-Salih, Mebahis fi-Ulumi'l-Kur'an, s. 141-142. Birinci kısmı nüzul sebepleri bahsinde bağlayıcı olarak görmekte, ikinci kısmı ise sahabenin tefsiri olarak nitelendirmektedirler.
146
147
tüm tefsirlerde çoğu sahabe ve tabiin müfessirlerinden gelen "bu ayet şunun hakkında nazil olmuştur" sözünün ayetin bizatihi iniş sebebini ifade etmekten çok o sözün sahibi olan şahsm o ayeti "tefsirini" ifade etmektedir.118
Sahabenin meşhur olan bu yaklaşımını, bazılarının değerlendirdiği gibi "esbab-ı nüzul" bahsinde ve bir "zaaf" olarak değil, "sahabenin Kur'an'a yaklaşımı" bahsinde ve bir "meziyet" olarak değerlendirmek gerekmektedir. Şöyle ki:
Sahabenin, ayetin inişinden yıllar sonra gerçekleşen bir olayı göstererek "bu ayet şu olay hakkında indirilmiştir" demesi, Kur'an'a bakış konusunda daha sonraki nesillerle Kur'an nesli arasındaki muazzam farkın en büyük delilidir.
Hakiki anlamıyla, yıllar sonra meydana gelen bir olayın, yıllar önce indirilmiş bir ayete "sebep" olamayacağını değil sahabe bir çocuk bile bilir. Bu kadar basit bir gerçeği sahabenin düşünememiş olduğunu bu konuyu ele alan hiç bir müellif iddia etmemiştir. Aksine, sahabenin bu tavrının oldukça yaygın olduğunu kabullenip, bunu te'vil etmeye kalkmışlardır.119
Zerkani'nin pek de isabetli değerlendiremediği, sahabenin bu tavrının neresi meziyyettir?
Şurası ki, sahabe Kur'an'ı belli bir zamanın, belli bir mekanın, belli bir topluluğun, belli bir neslin kitabı değil tüm zamanların, mekanların, insanların ve nesillerin evrensel kitabı olarak görmüşler, geçmişin ve geleceğin tarihini mutlak hakikatin ve adaletin ifadesi olan vahyin mihengine vurmuşlardı. Onlar için Kur'an, hayatın içine her an nazil olan bir kitaptı.
Sahabe, ayetin inişinden yıllar sonra olmuş bir olayı, kendisinden yıllar önce indirilmiş bir ayete "nüzul sebebi" olarak gösteriyorsa, bu "âyât-ı hadisât"ı "âyât-ı Kur'an" ile telif etme, tefsir etme ve anlama çabasının bir ürünü olarak değerlendirilmelidir.
Sahabenin bu anlayışına göre, bir ayetin "sebeb-i nuzulü"nü 20. asırda, 21. asırda aramak pekâlâ mümkündür. Kur'an'm Yahudileşme süreci hakkında anlattıklarının'"sebeb-i nüzulünü" yalnızca Medine'de yaşanmış beş-on yıl içinde aramak yerine pekâlâ 2500 yıl geriye gidip Müslüman Musa ümmetinin Yahudileşmesinde ve 1400 yıl beriye gelip 20. yüzyıl Müslümanlarının Yahudileşmesinde arayabiliriz ve sahabe gibi "bu ayetler bu ümmet hakkında nazil olmuştur" diyebiliriz.
118. Zerkani, Menahil, 1/108-109 ; Süyuti, el-ltkan, 1/100; îbn Teymiyye, Mukaddime fi Usuli't-Tefsir, s. 48-49.
119 ^ .y-Ti^l J^Sj 1«W J, Vf» ^ Ui c^l >jW-« ••**) CljLr^ %* «-1* ^J» :*•» ifli^Vl^^uu^ijUoU Zerkani, Menahil, 1/116; Süyuti, el-ltkan, 1/87; îbn Teymiyye, Mukaddime fi Usuli't-Tefsir, s. 48-49; Dihlevi, el-Fevzu'1-Kebir, s.71.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kur'an'a, tüm zamanların ve mekanların değişmez değerlerinin kaynağı olarak iman eden bir kimse, bundan farklı bir bakışaçısma da sahip olamazdı zaten. Kur'an'm tarihi olayları anlatırken kullandığı so-yutlayıcı üslubun hikmeti de bu olsa gerek. Örneğin, Kur'an, tarihî olumsuz örnekleri tanıtırken özel isim kullanmaz. Hep bu tarihin azılı keferelerini ya "firavun"da olduğu gibi cins isimleriyle verir, ya da ne özel ne cins hiç isim vermeyerek sadece sıfatını vermekle yetinir.

Bunu niçin böyle yapar Kur'an? Elbette, verdiği örnekler kişiselleş-tirilip, tarihileştirilmesin diye. Verilen örneğin tek bir zamana mahsus kıhnmayıp her zaman ve zeminde var olabilecek müsbet ya da menfi prototipler olduğu farkedilsin diye... Mesela M.Ö. 2500'lerin firavunları gibi M.S. 1900'lerin de firavunlarının olacağı bilinsin diye...

Seyyid Kutub, et-Tasviru'1-Fenni fi'1-Kur'an isimli eserinde bu gerçeği şu cümlelerle ifade eder:

"Bu ayetler özel münasebetler ve gerçek şahsiyet tiplerini çizmek için gelmiştir. Ama tasvir sanatındaki mucize bu tipleri muayyen bir zaman ve mekanı aşan, asırları ve kuşakları geçip her devirde bulunan tipler haline getirmiştir.

Tesbit ettiğimiz bu karakterler, Kur'an'da tertipsiz olarak dağılmışlardır. Nasıl ki bu karakterlerde her zaman ve mekandaki toplumlar arasında dağılmış ise... Kur'an bunları öylesine esaslı tasvir etmiştir ki, bu tipler zaman geçmekle demode olmaz, gündemden düşmez, beşer içerisinde her zaman bulunurlar."120

Bu anlayış sayesindedir ki, sahabiler Kur'an'ı "kıraat" etmediler, hayata dönüştürdüler. Taberi'nin îbn Mes'ud ve Ubey b. Ka'b'den naklen rivayet ettiği bir haberden Rasulullah'm, Kur'an'ı, sahabeye onar ayetlik dilimler halinde öğrettiğini, onları hayata dönüştürmeden diğer ona geçmediklerini haber alıyoruz. Sözkonusu rivayet, Kur'an'm Saadet Asrı'nda gerçekleştirdiği devrimi niçin daha sonraları gerçekleştiremediği sorusuna da cevap olabilecek bir ifade ile bitiyor:

"(Rasulullah) bize Kur'an'ı ve onu hayata aktarmayı birlikte öğretiyordu."121

4. Sünnetin tahrifi

Sünnet, Kur'an'm hayata dönüşmüş şeklidir. Sünnetin kavramsal alanı, kitabî ve teorik olanla değil, hayatî ve pratik olanla ilgilidir. Zaten "sünnet" sözlükte alışılmış yol, takip edilen örnek, taklid edilen davranış şekli gibi anlamlara gelmektedir. Onun içindir ki Kur'an, kendisini değil, Rasulullah'ı örnek gösterir.122

120. S. Kutub, et-Tasviru'1-Fenni fi'1-Kur'an, s. 216, 225.

12liJ£ Taberi, Camiu'l-Beyan, 1/60.

Sünnetsiz bir din, peygambersiz bir dindir. Dolayısıyla örneksiz öndersiz ve hayat dışıdır. Hıristiyanlığın batı elinde geldiği nokta işte bu noktadır ve laisizm peygambersizliğin tescilinden başka bir şey değildir. İngilizce'deki "religion" kavramı, böylesine hayat dışına çıkarılmış bir "din" anlayışının tam ifadesidir. Dini vicdanileştirmek olarak adlandırabileceğimiz bu tavrı Kur1 an kesinlikle reddetmekte ve bir Hıristiyanlaşma alameti saymaktadır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Allah Teala'nm, Kur'an'da, Hz. Peygamber'i örnek göstermesi, bir şeyi bize garanti etmesi anlamını taşımaktadır: Örneklik müessesesinin tahrif olunmaktan korunması... Yok eğer örnek gösterilen kaynak korun-mayacaksa, örnek göstermenin pratikte geçerli bir yanı kalmamaktadır. Tahrif edilmiş bir kaynağı örnek almak hem caiz değil, hem de mümkün değildir. Allah ise kuluna imkansız bir şeyi yapmasını emretmez.
O halde tahrif edilmemiş sünnet nedir? Elbette o "ameli sünnet" (sL-Hfc-Jl) 'dır. Hadise gelince...
îsrailoğulları'nın kendi kitapları üzerinde yaptıkları tahrifatın aynısını bu ümmet de hadiste yapmıştır. Önceki ümmetlerin vahyin aydınlık yolundan nasıl saptığını çok iyi bilen Rasulullah, onların kötü sünnetlerini takip etmemesi için bu ümmeti tekrar tekrar uyarmıştır. Özellikle Müslüman Îsrailoğulları'nın nasıl Yahudileştiklerini bu ümmete ibretamiz bir örnek olarak gösteren Allah Rasulü, bu ümmetin de "onların yolunu karış karış, adım adım izleyeceğini" bir mucize olarak daha o günden beyan etmiştir:
"Nebi buyurdu ki: Sizden öncekilerin yolunu adım adım, karış karış izleyeceksiniz. Eğer onlar bir sürüngen deliğine girse, siz de gireceksiniz. "Ey Allah Rasulü, Yahudiler'in ve Hıristiyanların yolunu mu?" diye sorduk. "Başka kim olacak?" dedi."123
Rasulullah'm, bu ümmetin Yahudileşmesi konusunda gösterdiği hassasiyet Kur'an'dan kaynaklanmaktadır. Çünkü Kur'an, îsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecine bu ümmetin dikkatini, daha Mekke döneminin ilk yıllarında çekmiştir. Kur'an'm bu konuya ayırdığı ayet sayısının çokluğundan, konuya verdiği önemin derecesi çıkarılabilir-Kur'an 1/10'undan çok fazlasını bu konuya ayırmıştır. Kur'an'm îsra-iloğullarınm Yahudileşme sürecini işleyen ayetleri yalnız belli bir döneme ait değildir. Hem Mekke hem Medine dönemlerinde bu konu üzerinde titizlikle durarak Yahudileşme tehlikesine karşı bu ümmet uyarılmıştır.
Kur'an'm bu konudaki en büyük uyarısı "kitabın arkaya atılması konusundadır. Çünkü Müslüman îsrailoğulları'nı Yahudileştiren e» büyük amil kitaplarını arkaya atarak onun hükümlerini terketmeleridir-
122. 33 Ahzab/21.
123. Buharı, l'tisam, 14; Müslim, İlim, 6; İbn Mace, Fiten,l7; Ahmed b. Hanbel, 3/84.
"Kitap verilenlerden bir gurup, Allah'ın kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar."124
"Allah, kendilerine kitap verilenlerden "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz" diye söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü arkalarına attılar ve ona karşılık bir miktar ücret aldılar."12"
Vahyin arkaya atılıp "metruk" bir tarihi hatıra haline getirilmesi yalnız Allah'a karşı değil Peygamber'e karşı da bir hakarettir. Ümmetinin bu Yahudileşme alametini Rasulullah'm kıyamette Allah Teala'ya nasıl şikayet edeceği Kur'an'da şöyle ifade edilir:
"Peygamber der ki: Ya Rabbi, halkım, bu Kur'an'ı terkedilmiş bir halde bıraktılar! "12"
Rasulullah'm kesin emirle "Benden bir şey yazmayın. Benden Kur'an dışında birşey yazan hemen onu imha etsin"'27 buyurması, sahabenin kendi sözlerini yazmak için

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

izin istediklerinde bu isteği defa-atle reddedip buna izin vermemesi12" hep bu ümmetin Kitab'ı tahrif ederek Yahudileşeceği korkusu yüzündendir.
Rasulullah'm Yahudileşme konusundaki bu hassasiyeti, aynen gü-zin sahabilere de sirayet etmişti. İbn Mes'ud'a insanların yanında bir takım hadis metinleri olduğu haberi gelince şaşırdı ve onları getirtip imha edinceye kadar şaşkınlığı geçmedi. Hadis yazılı metinleri imha ettikten sonra şöyle diyordu:
"Sizden önce Kitap ehli, alimlerinin kitaplarını alıp Allah'ın kitabını terkettikleri için helak oldular."129
Ümmetin Yahudileşmesinin önüne geçme hususunda en gayretli isimlerden biri olan Hz. Ömer'in de hadis yazımından sahabeyi men etmesine gösterdiği sebep çok ilginç: Kendilerine kitap verilen îsrailoğulları'nın da aynı şeyi yapmış olması... îbn Sa'd'ın aldığı rivayeti okuyalım:
"Ömer sünneti yazmak istedi ve bu konuda sahabenin görüşüne başvurdu. Sahabe hadislerin yazılmasını uygun buldu. Ömer bir ay bu işi düşündü. En sonunda Allah'ın yardımıyla aldığı kararı şöyle açıkladı: Ben sünneti yazmak istiyordum. Ancak sizden önceki kavimleri hatırladım. Onlar da kitaplar yazmışlar ve Allah'ın kitabını bırakarak yazdıkları kitaplara sarılmışlardı.""""
Buna benzer bir başka rivayet de şöyle:
"Kasım b. Muhammed'den bana birkaç hadis yazdırmasını istedim. Şöyle cevap verdi: Hadisler Ömer döneminde bayağı çoğalmıştı.
124. 2 Bakara/101. 125.3 Akı İmran/187.
126. 25Furkan/30.
127. Müslim, Sahih, Zühd, 72 (3004); Darimi, Sünen, Mukaddime, 42 1456); Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/12, 21,39.
128. Darımı, .Sünen. Mukaddime, 42 (457); Tirmizı, Sünen, llm, 11.
129. Darimi, Sünen, Mukaddime. 42 (475).
130. ibn Sa'd, 3/287.

Ömer halktan ellerinde bulunan hadis yazılı metinleri getirmelerini istedi. Daha sonra bunların yakılmasını emrederek şöyle dedi: "Kitap Ehlinin "Mişna"sı gibi Müslümanların da Mişna'sıdır bunlar.""""
Sünnetin temiz ırmağını bulandırmak için, onun bir bölümünü oluşturan hadisleri tahrif etmek en uygun yoldu. îsrailoğulları, tahrifata ekonomik çıkarlar yüzünden girişmişlerdi. Müslümanlar ise tahrif işine siyasal çıkarlar yüzünden bulaştılar.
ilk uydurulan rivayetler hizip savaşlarında kullanılmak için uyduruldu. Örneğin "Kaderriyye, bu ümmetin mecusileridir" sözü bunlardan biriydi. Rasulullah'm vefatından onlarca yıl sonra ortaya çıkan bir mezhep hakkında, onun ağzından yalan uydurmaktan çekinmemişlerdi Kaderiyye'nin muhalifleri. Tabi Kaderiyye de karşı taraf için uyduruyordu. Mürcie hakkında uydurulan şu "hadis" onlardan biri:
"Nebi buyurdu ki: Mürcie'ye 70 peygamberin dili lanet okusun.""2
Uydurmacılık sadece kelami mezhepler arasında kalmıyor, fıkhi mezhepleri de kapsıyordu. Müfrit bir Hanefi mezhebi müntesibinin uydurduğu şu söz bunlardan biri:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Allah Rasulü buyurdu: Ümmetimden bir adam çıkar. Ona denilir ki Muhammed b. Idris (imam Şafii). O adam ümmetime iblisten daha zararlıdır. Yine ümmetimden bir adam çıkar, ona Ebu Hanife (imam Azam) denilir. O ümmetimin kandilidir.""
Allah Teala ise Kur'an'ın uydurma olmaktan münezzeh olduğunu şöyle açıklıyordu:
"Bu uydurma bir hadis değildir. Ancak kendinden öncekileri doğrulayan, her şeyi açıklayan ve inanan bir toplum için rehber ve rahmettir.>nM
Uydurmacılığın en tehlikeli yanı, Allah'ın koyduğu haram ve helal sınırlarını değiştirmekti. Israiloğullan'na mubah olan bir çok şeyi hahamların haram kıldığını Kur'an'dan öğreniyoruz:
"Tevrat indirilmeden önce, israil'in kedisine haram kıldığı şeyler dışında ÎsrailoğuUarına bütün yiyecekler helaldi. De ki: Getirip okuyvm Tevrat'ı, eğer doğruysanız?""
îsrailoğulları alimleri bu fazladan haram ve yasak koyma işini çıkar yüzünden yapıyorlardı. Şöyle ki: Tevrat herkesin elinde bulunan bir kitaptı. Alimler Tevrat'ta olmayan bir takım yasaklar uydurdular. Sıradan insanlar Tevrat'a bakıp bu yasağı göremiyorlar ve doğruca bu bil-
131. d-Bağdadı, Takyidu'1-Um, s. 52.
132. el-Bağdadı, el-Furk. s. 190.
133. Zehcbi, d-Miztm, 3/129. Cezeri, Camiu'1-Usul 1/137. Cezeri, tbn Hibban'ın bu hadisin ravilerından Me'nıun b. Ahmet el-Mervezi hakkında şöyle dediğini nakleder: Decc.il—
134. 12 Yusuf/111.
135. 3 Ahi İmran/93. Gerçekten de tsrailoğulları'nm kendilerine yasak kıldıkları inek etinin Tevrat'ta helal kılındığını görüyoruz. Levililer, 22/29-30.

ginlere geliyorlardı. Onlar da, siz Kitab'ı tek başınıza anlayamazsınız, kitap dışında sizin bilmeyip bizim bildiğimiz hükümler var, onları ancak bizden öğrenebilirsiniz, diyorlardı. Böylelikle, halk helal ve haramı doğrudan Kitap'tan öğrenme yerine hahamlardan öğrenmek mecburiyetinde bırakıldı. Din adamları sınıfı bu işten hayli para kazanıyordu. Onun için de insanlara Kitab'ı öğretme yerine onları ikinci üçüncü sınıf bilgilerle oyalama yoluna başvuruyorlardı. Tabi böylece Tevrat'ı bilen insanların sayısı azalıyordu. Giderek bir avuç hahamın tekeline giren Tevrat'ı ise tahrif etmek hiç de zor olmuyordu. Nasıl olsa halk Ki-tab'ı bilmiyordu. Bu sebepten olsa gerek ki Rabbımız Kur'an'mda berrak ve net bir biçimde ilkeyi koymuştu:
"Allah size haram kıldığı şeyleri geniş bir şekilde açıklamıştır. Doğrusu birçokları bilmeden keyiflerine uyarak halkı şaşırtıyorlar."11'1
Şeriatların maksatlarından biri olan "eşyada asıl olanın mübahlık olduğu" ilkesi, giyecek, yiyecek, resim, müzik, beşeri münasebetler konularında askıya alınarak, şeriatın koymadığı bir yığın yasak islam adına insanlara dayatılıyordu. Bu durum, daha önce îsrailoğulları'nm başından geçen bir sapma eğiliminin bu ümmetteki karşılığı olsa gerek. Bu da Kur'an'ın deyimiyle "Allah'ın insanlar için yarattığı güzellikleri yasaklamak"tır ki Kur'an öyle soruyor:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Sor: Kim yasakladı Allah'ın kulları için meydana getirdiği süsü ve güzel rızıkları? De ki, o dünya hayatında inananlar için de var, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır.'"*7
Bilinen bir husustur ki şeriatta bir şeyin helalliğine değil haramlı-ğına delil aranır. Allah'ın koyduğu sınırları çiğnemek ne kadar büyük isyansa, Allah'ın serbest bıraktığı bölgelere yeni sınırlar koymak da o kadar büyük isyandır. îsrailoğulları alimleri böyle yapmış, halk da onların helal kıldıklarına helal, haram kıldıklarına da haram olarak inanmışlardır. Halkın bu inancını Allah'a şirk koşmak olarak niteleyen Kur'an'ın sesine kulak verelim:
"Allah'ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini rabler edindiler."MK
Ehl-i kitaba mensup din alimlerinden birinin bu ayet hakkında Ra-sulullah'a "ama onlar hahamlara ve rahiplere ibadet ve secde etmiyorlardı ki" demesi üzerine Rasulullah ayeti şöyle açıklamıştı: "Kuşkusuz onlar din adamlarına ve ulularına tapmıyorlardı. Lakin onlar bunların serbest bıraktıklarını helal kabul ediyorlar, yasakladıklarını da haram kabul ediyorlardı."""
Allah'ın koymadığı yasakları koymak sünnetullaha aykırı olduğu gibi, fıtrata da aykırıydı. Çünkü, eğer vahiy bir konuda yasak koyma-
136. 6EıVam/119.
137. 7 A'raf/32.
138. 9 Tevbe/31.
139. Tirmizi, Tefsir, 9 (3095). Rasulullah'm bu tefsirini Akı İmran/93 ve En'am/122 ayetleri de pekiştiriyor.

____>ıı mumcu varaı. üu hikmet dün çıkmamışsa bugün, bugün değilse yarın kendini gösterebilirdi. Çünkü din evrenseldi ve getirdiği kurallar da kutup eskimolanndan Avusturya Aborijinleri-ne, Tibet doruğundaki insanlardan Guatemala yerlilerine varana kadar, bütün bir insanlığın ihtiyacını karşılayacak çapta olmalıydı.
Arap ırkına has hayat tarzını, giyim stilini, damak zevkini, estetik anlayışını din payesi altında tüm dünyaya dayatmaya kalkmak, öncelikle dinin "değişken" ve "sabitelerini" birbirine karıştırmak demekti. Bu, dinde laubalileşme sonucunu doğururdu. Çünkü insanlar, hayati sorunlarını çözmede hiç gereği yokken yerli-yersiz din ile karşı karşıya getirildiğinde, din kalabalıkların dini olmaktan çıkıp bir seçkinler sınıfının dini olmaya başlıyor, kalabalıklar ise artık dinin değişmez değerlerine karşı laubalileşiyordu. Bu, tam da îsrailoğulları'nın Hz. Musa'dan sonra dinlerine karşı laubali oluş serüveninin aynısıydı.
Dün, tiyatro konusunda konulan sınırı belirlenmemiş yasakların ardından bugün 'îslami tiyatro'nun farziyyeti derecesine, dün 'erkek çocuklarını dahi okula göndermeme' ifratının ardından bugün delikanlı kızların okuması hatırına 'başlarını açıversinler canım' tefritine, dün vesikalık resmin dahi zarurete binaen tecvizinden, bugün Altın Portakala aday 'hidayet filmleri'ne, dün telli çalgıların haramlığından bugün telli çalgıların, yanında dut yemiş bülbüle döndüğü orglar ve orkestralar eşliğinde verilen 'îslami konser'lere, dün dinlenmesi 'haram' olan radyodan bugün kurulması 'farz' olan televizyon istasyonuna kadar bir yığın örnek, yukarda vardığımız

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

yargıyı sadece doğrulamakla kalmıyor, içine düşülen çıkmazı da bir kara mizah halinde gözlerimizin önüne seriyor.

5. İsrailiyyat

Hadis uydurmacılığı bahsinde önemli bir konu da Israiliyyat'tır.

İsrailiyyat, önceleri Israiloğulları kaynaklı tüm rivayetlere verilen bir isimken, daha sonra İslam kültürüne girmiş tüm yabancı kaynaklı bilgilerin ortak ismi haline gelmiştir.

israiliyyat adı altında toplanan rivayetlere "islam mitolojisi" ya da "islam folkloru" adını vermek mümkündür.

islam kültürüne giren israiliyyat kaynaklarının başında Tevrat gelir. Bilindiği gibi Kur'an Tevrat'ı tasdik ederek kendisinin önceki kitapları doğrulayıcı olarak gönderildiğini ifade eder.140 Bu ayetlerden Maide suresinde olanı Tevrat'ın da içinde bulunduğu önceki kitapları sadece tasdik etmekle kalmaz, Kur'an'ın onları koruyup-kollayıcı olarak indirildiğini de beyan eder:

140. 2 Bakara/41, 89, 91, 101, 3 Alu Imr*ı/3, 39, 50,81, 4 Nisa/47; 5 Maide/48.

..... 1.S4

"Sana da bu kitabı, kendisinden önceki kitapları doğrulayıcı ve onları koruyup-kollayıcı (1/ı»W*) olarak gerçekle indirdik."141

İbrani literatüründe Tevrat (Torah: şeriat), bugün elde bulunan resmi Tevrat'ın ilk beş kitabına verilen isimdir. Bu ilk 5 kitabın Hz. Musa'ya indirildiğine inanılır. Buna rağmen Kur'an'da, "Tevrat" isminin Hz. Musa'ya izafe edildiği tek bir ayet dahi bulunmamaktadır. Fakat, nedense, Tevrat hep Hz. Musa'ya indirilen kitap olarak adlandırılagel-miştir.

Kur'an'da Hz. Musa'ya verildiği belirtilen sahifelerin ismi bir yerde "suhuf: sahifeler"142 diğer tüm ayetlerde "Kitab" olarak geçer. Tevrat isminin geçtiği hiçbir ayette ise Tevrat Hz. Musa'nın adına izafe edilmez. Bir ayette ise bu "kitab"in hem Musa, hem de Harun'a verildiği ifade edilir.143 Bir başka Kur'an ayetinde de Tevrat'tan "esfar-kitaplar"144 biçiminde söz edilir.

Bütün bu ayetlerden anlaşılan Kur'an'ın "Tevrat" adını verdiği kitap, Hz. Musa'ya da verilen kitaplar başta olmak üzere Benî israil peygamberlerine gönderilen tüm kitaplarm ortak adıdır. Yani bugün elde bulunan "Tevrat"tır. O tek bir kitap değil bir kitaplar koleksiyonudur. Bugün elde bulunan Tevrat'a bakıldığında bu gerçek açıkça görülür. Onda tüm otoritelerin Hz. Musa'ya indirilen kitaplar olarak kabul ettiği ilk 5 kitaptan başka, Ezra, Nehemya, Eyyub, Süleyman, Işâya, Ye-remya, Hezekiel, Daniel, Hoşea, Yoel, Yunus, Zekeriyya gibi Beni israil peygamberlerine nisbet edilen kitaplar da yer alır.

Kur'an, Tevrat'ı tasdik etmekle birlikte aynı zamanda onun tahrif edildiğini de açıklar. Hz. Peygamber'in israiliyyat konusundaki yaklaşımı, Kur'ani tavrın bir tezahürüdür. Bu konudaki sahih hadislerin kimilerinde Israilî rivayetlere olumlu yaklaşılmış, kimilerinde olumsuz yaklaşılmış, kimilerinde de ihtiyat tavsiye edilmiştir.

Birinci durumun örneği şu olaydır: Abdullah b. Selam'in Rasulul-lah'a gelerek "Ben Kur'an'ı da Tevrat'ı da okuyorum" diyerek görüşünü sorması üzerine Rasulullah'm "Bir gece birini bir gece diğerini oku" dediği nakledilir.145

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Uydurma olduğu kesin olan israiliyyata karşı Rasulullah'm tavrına şu rivayet delildir: Rasulullah'a elinde Israiloğulları'na ait kitaplardan -ki bu kitap bazı hadis sarihlerinin zannettiği gibi Tevrat değildi, baştan sona uydurma rivayetler içeren Yahudi sözlü geleneğinin kaynağı olan Mişna adlı bir kitaptı- biriyle gelen Hz. Ömer'i Rasulullah azarlamıştı.146

141. 5 Maide/48.
142. 87 A'la/19.
143. 21 Enbiya/48.
144. 62 Cum'a/5. . , ..'
145. Zehebi, Tekiratu'l-Huffaz, 1/37.
146. Ahmed b. Hanbel, 3/378.

Kur'an'ın ve sünnetin bu yaklaşımı esas alınarak israiliyyat üç kısımda değerlendirilir:
1. Doğruluğu tasdik edilen israiliyyat. ' 2. Yalan olduğundan emin olunan israiliyyat.
3. Doğru ya da yalan olduğu bilinemeyen israiliyyat.

Kur'an, Tevrat'ın mihenk taşıdır. Kur'an'm kabul ettikleri doğru, reddettikleri yalan, sükut ettikleri ise meçhuldür. Meçhul rivayetler karşısında tavrımızın ne olması gerektiğini Rasulullah açıklamıştır:

"Kitap ehlini ne yalanlayınız ne de tasdik ediniz. Deyiniz ki: Allah'a ve Allah'ın bize ve size indirdiği ayetlere iman ettik."147

Rasulullah, Müslümanlara yaptığı bu tavsiyeyi önce kendi tutmuş, kitap ehlinin Tevrat'tan ibranice okuyup da Arapça'ya çevirerek anlattıkları kimi hikayeleri sadece dinlemekle yetinmiştir. Esasen bu hikayeler, asırlardır o bölgede oturmakta olan Yahudiler tarafından sürekli anlatıla anlatıla artık bölge halkının ortak kültürü haline dönüşmüştü. Bunlar içerisinde Tevrat'ta yer alan bir cümlenin atasözü haline gelmişi olan "kadın kürek kemiğinden yaratılmıştır" sözü örnek olarak anılabilir.

Bölgenin insanlarına kendi dilleri ve kültürleriyle hitab eden Rasulullah da, anlatacaklarını kimi zaman bu yerli kültürün terim, kavram, deyim, fıkra, hikaye ve edebiyatıyla anlatıyordu. Bunda garipsene-cek bir taraf da yoktu. Allah her peygamberi kendi kavminin lisanıyla göndermişti. Bu konuda şu örnek hayli anlamlı:

Ebu Said el-Hudri'den: "Peygamber buyurdu ki: "Kıyamet gününde arz, tandırda pişirilen pide gibi olur. Sizin yolculukta pidenizi evirip-çe-virdiğiniz gibi, Cebbar olan Allah da onu cennet ahalisine ziyafet pidesi olmak üzere evirip çevirir." Bu sırada Yahudilerden biri geldi ve "Ey Ka-sım'ın babası, Rahman olan Allah seni mübarek kılsın. Cennet ahalisinin kıyamet günü yol azığının ne olduğunu sana haber vereyim mi?" dedi. Hz. Peygamber "evet" buyurdu. Yahudi, Rasulullah'm dediği gibi: "Arz, bir tek pide olur" dedi. Bunun üzerine Rasulullah bizlere baktı ve öyle bir tebessüm etti ki, azı dişleri görünüyordu. Sonra Yahudi "sana cennet ahalisinin ekmeklerinin katığını da haber vereyim mi?" dedi. Rasulullah "evet" dedi. Yahudi: "Onların katığı "balam" ve "nun"dur dedi. Sahabiler sordu: "Nedir onlar?" Yahudi: "Öküz ile balıktır. Bu iki hayvanın ciğerinin bir tek parçasından 70 bin kişi yiyecektir." dedi."14"

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Metnine dikkatle bakıldığında, hadiste ravilerden kaynaklanan bir karışıklığın olduğu dikkat çekiyor. Ravi, her ne kadar sözü Rasullul-lah'la başlatsa da aslında hadisteki hikayenin Yahudi tarafından anlatıl-

147. Buharı, el-t'tisnm, 25; Tevhid, 51.

148. Buharı, Rikak, 44; Müslim, S. Münafikin, 30. Nevevi, bu hadise makul bir açıklama getirmek için hayli zorlanmış, lakin pek de makul bir açıklama getirememiş Nevevi, Şerh. 17/135.

k

dığı ortada. Rasulullah'ın anlatılan hikayeyi "tebessümle" karşıladığını kendisi de aktarmış. Deccal, dünya, kıyamet vs. gibi birçok konuda buna benzer yığınlarca rivayet nakledilir. Bir çoğunun aslı araştırıldığında bunların israiliyyattan olduğu ortaya çıkmaktadır. Ancak kimi ravîler marifetiyle bu rivayetler Rasulullah'm ağzından çıkmış gibi nakledilmektedir. l4'; işte buna benzer "senedi sahih metni illetli" bir rivayetin aslım araştıran bir muhakkikin tesbiti:

"Zübeyr b. Avvam hadis rivayet eden bir adam duydu. Adam hadisi bitirene dek bekleyen Zübeyr ona şöyle dedi: "Sen bunu Rasulul-lah'tan mı duydun?" Adam: "evet" dedi. Zübeyr ona şunu söyledi: "işte bu ve benzerleri beni Nebi'den hadis rivayet etmekten soğutanlardır. Ömrüme yemin olsun ki, ben bunu Rasul'den duydum ve bunu söylediğinde Rasulün yanındaydım. Fakat Rasul bu hadise başladığında biz ona kitap ehlinden bir adamın sözünü aktardık. Ve sen, "evet, duydum" diyen kişi, sen hadisin başı bittikten sonra geldin ve kitap ehlinden bir adamın anlattıklarını Rasulullah'm hadisinden zannettin."150

işte bu rivayet, bazı sahabilerin dahi Yahudilere ait bir takım rivayetleri sözün başına yetişemedikleri için Rasulullah'm söylediğini zannederek rivayet ettiklerinin en ilginç delili. Bu gibi örnekler, muteber hadis kaynaklarındaki senedi sahih lakin metninde Israilî rivayetler olan hadislere nasıl bakmamız gerektiğini göstermektedir, işte şu hadis de onlardan biri:

"Ölüm meleği Musa'ya gönderildi. Musa ona bir yumruk vurdu ve gözünü çıkardı. Melek Rabbine geri dönüp dedi ki: "Beni ölmek istemeyen birine gönderdin." Allah gözünü geri iade etti ve buyurdu ki: Dön, eğer yaşamak istiyorsa elini öküzün sırtına koymasını söyle, avucunun aldığı her kıla karşılık bir yıl yaşar. Musa sordu: "Ya Rab, ya sonra?" Allah cevapladı: "Ölüm..." Musa dedi: "O zaman şimdi gelsin..."""51

Kur'an'a aykırı olan israiliyyat tefsirlerde de çokça yer alır. Lakin genel kanaatin aksine, tefsirlerde yer alan rivayetler Tevrat'ta nakledilen benzeri rivayetlerden çok daha edepli ve makuldür.ıw

149. Bu gibi rivayetlerin asıl kaynağı olan Ka'bu'l-Ahbar, Vehb b. Münebbih gibi kimselerden bazı sahabiler dahi rivayet etmişlerdir. Bir sahabinin kendisinden sonraki nesle mensup birinden rivayetine usulde "tedlis" denir.

150. Ibnul-Cevzi, Def'u Şübheti't-Teşbih, s. 38.

151. Bulıari, Cenaiz. 69. Sözkonusu hadislerden biri de şudur: "Seyhan, Ceyhan, Fırat ve Nil cennet nehirlerindendir." Müslim, Cennet. 26. Bu hadis her bakımdan yanlış bilgilerle dolu şu Tevrat ayetlerine çok benzer: "Aden'den bir ırmak çıktı, ve oradan

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bölündü ve dört kol oldu. Birinin adı Pişoıı'duij kendisinde altın olan bütün Havila diyarım kuşatır,- ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır. Ve ikinci ırmağın adı Gihon (Ceyhan)'dur.; bütün kuş ilini (Habeşistan) kuşatan odur. Ve üçüncü ırmağın adı Dicle'dir,- Aşurun önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırat'tır. Tekvin, 2/10-14. Bu hadisin tevili için bkn. tbn Hazm, el-Fusl. 1/205.

152. Örneğin Taberi, Sad suresinin 21-24. ayetlerinin tefsirinde benzeri Tevrat'ta da geçen bir kıssa anlatır. Ancak Taberi'nin anlattığı ile Tevrat'ın anlattığı arasında çok temel farklılıklar vardır. Taberi'nin kıssasının özeti şu: Hz. Davud, ataları İbrahim İshak ve Yakub'a verdiğini kendisine de vermesi için Allah'a dua eder. Allah Teala, atalarının

* Israiliyyat, bazı alanlarda Müslüman araştırıcıların tek kaynağıydı. Özelikle peygamberler tarihi, îsrailoğulları tarihi gibi konularda Tevrat'tan şimdiye kadar yararlanılmış, bundan böyle de yararlanılmaya devam edilecektir. Ancak bu çok dikkatli bir biçimde yapılmazsa, geçmişte olduğu gibi bir yığın hurafe ve yalanın islam kaynaklarına karışması sonucunu doğurur.

Bugün Tevrat'ın ve İncil'in aslını araştırmak, Musa ve İsa'nın hukukunu savunmak da yine aynen kendi kitaplarını ve peygamberlerini savunmak gibi Müslümanların görevlerindendir. Bir Müslüman için Hz. Meryem'e yapılacak bir hakaretle Hz. Aişe'ye yapılacak bir hakaret arasında fark yoktur. İkisinin de ismetini savunmak îmani görevlerindendir.

Tevrat ve incil'in asıllarının bulunmasını en çok Müslümanlar istemeli, Tevrat'ı son ve korunmuş tek kitap olan Kur'an'ın sağlaymdan geçirerek ayıklayıp, sağlam çıkan bölümleri zamanlar ve zeminler üstü islam'ın tarihine ait birer hatıra olarak muhafaza edilmeli, aynı zamanda birer belge olan bu kaynaktan insanlıkla yaşıt uzun vahiy destanını yazarken yararlanılmalıdır.

6. Çağdaş israiliyyat

Bugün, Islami kültürü tehdit eden, kadim israiliyyat değil, adı israiliyyat olmayan ve kimsenin dikkatini çekmeyen çağdaş israiliyyattır.

tsrailiyyat, bizce "tahrif kültürü"nü sembolize eden bir isimdi. İslam kültürünü tahrife yönelen her kültür "israiliyyat" kapsamına girer. Bu yüzden orta çağda islam kültürünü istila eden Yunan felsefesi de döneminin israiliyyatıydı. Her yabancı kültür gibi girdiği kültüre hem katkıda bulundu hem yozlaştırdı. Yüzyıllardır boşu boşuna tartışılan ve imanın kelamlaşması demeye gelen Allah'ın sıfatları meselesi, dünyanın "kadim-hadis"liği meselesi, "haşir" meselesi, "cüz'ü la-yetecezza" meselesi hep bu kültürün islam kültürüne etkisiyle ortaya çıkan incir çekirdeğini doldurmayan meselelerdi. ' V;

kendisinin hiç görmediği bir takım belalarla sınandığını, onların mevcut makamlarına bu sınavları kazanarak geldiğini vahyeder. Davud Allah'tan onların mertebesine ulaşmak için kendisini de imtihana çekmesini ister. Allah kendisinin "ihtiras" ile imtihan kılınacağını söyler. Bir zaman sonra Allah şeytan'ı güvercin suretinde Davud'a musallat eder. Davud, güvercini yakalamak ister o kaçar. Kendisi arkasına düşer. Damdan dama güvercin kovalarken bir avluda yıkanan çok güzel bir kadın görür.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kadına oracıkta vurulur. Kadınla evlenmek için onun kimliğini araştırırken komutanlarından Uri-ya'nın karısı olduğunu öğrenir. Kocasını üç kez harbe yollar, üçüncüde öldürülür ve Davud o kadınla evlenir. Tabcri, Cmniu'l-Beyan, 10/571. Bu kıssa Tevrat'ta nübüvvet makamına yakışmayacak bir üslupla anlatılır. Buna göre, Hz. Davud, kadını görünce ulaklar gönderip onu getirtmiş ve onunla yatmış, bu ilişkiden nikahsız bir çocuk doğ-~~.....l-u" '||>"<•" Hü korasını ölüme yollamıştır. II. Sanmel, 11/2-13.

Marksizm, sosyalizm, şovenizm, kapitalizm v^ «v..._____

iliyyat olduğu gibi, pozitivizm, materyalizm, sekülarizm, ve laisizm gibi felsefi ve siyasi akımlar da bugünün islam kültürünü ve hatta varlığını ciddi bir biçimde tehdit eden israiliyyattır.

Türk-Islamcılık, Islami sol, islam sosyalizm, şimdilerde moda olan laik islam da "hakkın batıla karıştırılarak" bir tür "düşünce şirki" elde edilen Yahudileşme temayüllerindendir. Bu gibi düşünce şirklerine fetva tedarik etmekle görevlendirilen resmi din adamları taifesiyle Kur'an'ın "hakkı batıla karıştırıp bile bile hakkı gizledikleri" için kınadığı Yahudileşmiş din adamları arasında garip bir ilişki var.

Bu sonuncusu olan laisizm, son moda israiliyyat olarak günümüz Türkiye Müslümanları için çok ciddi bir tehlike olarak hissettirmektedir kendisini. Müslümanca düşünme ve yaşama felsefesini kökten tehdit eden laisizm sadece kültürümüzü değil imanımızı da tehdit etmekte. Kadim israiliyyat kelimeleri yerlerinden ederek düşünceyi tahrif ve hayatı tahrip ediyordu. Çağdaş israiliyyat olan laisizm ise eşyayı men-şeinden, gayesinden ve illetinden ederek düşünceyi tahrif ve imanı tahrip etmektedir.

Bu çağdaş ilhad modası, hayatla imanın arasını ayırarak eşyanın tabiatına aykırı bir konum almakta, bu modaya kapılanlar ise dini "vic-danileştirerek" Hıristiyanlaşmaktadırlar. Laisizm, Kur'an'ın diliyle "sa-pıtanlarm yolu", yani bir "Hıristiyanlaşma"dır.

Ancak şu bir gerçektir ki, israiliyyatın ister kadim ister çağdaş olsun tüm çeşitlerinde Yahudilerin parmağı hep olagelmiştir. Islami kaynaklara girmiş kadim israilî rivayetlerin başında deccal ve mehdi haberleri gelirdi. Çağımız Yahudileri, tekellerinde tuttukları basın-yaym ve iletişim araçları vasıtasıyla süper güç adı altında insanların zihninde "heyula" haline getirilen yeni "deccal" ve "mehdi"ler imal etmektedir, insanlığın bilinçaltına yerleştirilen bu güçler kimi için "korku", kimi için "umut" haline getirilmektedir.

Bugün, iletişim organları sayesinde çağdaş teknoloji muazzam bir hurafe haline gelmiş, insanlar makinalarda, onlarda olmayan bir takım güçler vehmetmeder olmuşlardır.

Çağdaş israiliyyat, "yazılı ayetler" dışındaki üç ayeti de tahrife yönelmiştir:

İnsanın tahlifi: Allah'ın ayetlerinden bir ayet olan insan, hem fiziğiyle hem metafiziğiyle tahrip edilmekte; kitlesel imha silahlarıyla bedeni tehdit altındayken, kitle iletişim araçlarıyla da duygu ve düşüncesi tahrip ile karşı karşıya kalmaktadır.

Olayların tahrifi: Yine Allah'ın ayetlerinden bir ayet olan "âyât-ı

:.**]

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

hadisât" da Yahudi kartellerin elinde tuttuğu uluslararası medya tarafından tahrif edilerek insanların haber alma emniyeti katledilmektedir. Olaylar, olduğu gibi değil, haberi aktaranların istediği gibi, tahrife uğrayarak insanlara sunulmaktadır.
Tabiatın tahrifi: Allah'ın ayetlerinden dördüncüsü olan "ayat-ı kainat", yani tabiat teknoloji adlı canavarın tahrifine uğramakta, ekolojik ve biyolojik denge tahrip olmaktadır. Allah'ın kevni ayeti olan tabiatın tahribine yol açan bu "teknolojik tahrifi de, insanlığın istikbalini tehdit eden bir tahrif çeşidi olarak görmek yerinde olacaktır.
Türkiye gibi pozitivist eğitimin tutmadığı, bunun sonucunda da genç kitlelerde büyük bir inanç boşluğu meydana gelen taklitçi ülkelerde, şimdilerin en moda israiliyyatı, yıldız falcılığı, burçculuk gibi sapkınlıklardır. Onlarca yıldır dînî olan her şeyi yok etmek için insafsızca savaşan resmi ideoloji dinin yerine koyacak bir şey bulamayınca, ortalığı bu sahte dinler, nazar boncuğu, uğur totemleri vs. gibi sosyete putları kapladı. Bu sahte dinlerin peygamberleri de medyum, astrolog, nü-meroloğ, falcı, tarot adı altında ortaya çıkan kimselerdi.
Tahrif konusu işlenirken, örnek olarak gösterilen tahrifci akımlar hep hicri ilk üç yüz yıllık bir dilimden gösterilir. Oysa ki, İslam ümmeti içerisinde daha sonra ortaya çıkan tahrifci mezhepler, dinde yaptıkları tahribat açısından öncekilerden hiç de aşağı değildirler. Şimdi onları özetleyelim.
7. Yeni tahrif akımları
19. yüzyıl, İslam topraklarının batının istilasına tamamen açıldığı yüzyıldı. Bu yüzyılda ortaya çıkan bir çok sapık hareket, işgalci güçlerin desteğinde gelişip serpildi. Bunların başında İran'da Mirza Hüseyin Ali Nuri (öl. 1892) tarafından kurulan Bahailik geliyor.
a) Bahaîlik
Bahailik, Bâbîliğin bir devamıdır. Babîlik, çağdaş bir "gulat-ı Şia" akımı olarak Mirza Ali Muhammed (öl. 1850) tarafından kuruldu. Ticaretle uğraşan bir babanın oğlu olarak 1819'da Şiraz'da dünyaya gelen Ali Muhammed, babasının İlim öğrenmesi için gönderdiği Buşehr'de bir takım garip davranışlar sergilemeye başlar. Bunlar arasında, harareti 42 dereceden aşağı düşmeyen yakıcı güneşin altında sinirlenmiş gibi güneşe bakarak günlerce oturması gösterilebilir. Bundan dolayı beyni arızalanan Ali Muhammed bir takım anormal davranışlar ve düşünceler sergilemeye başlar.l5!
153. Muhammed Seyyid Gilani, Zeyl el-Milel ve'n-Nihal, 41.

Mirza Ali Muhammed 12. İmamın kaybından sonraki "gaybet-i kübrâ" döneminde imamların nurunu aksedecek "kamil" bir mümessil bulunması gerektiğini iddia ediyordu. 1844'te, kendisini, "beklenen Mehdi"ye açılan kapı (bab) ilan etti. Bu ismi alırken "evlere kapılarından (ebvab) girin" ayetini ve "ben ilmin şehriyim, Ali de kapı(bab)sı" hadisindeki "bab" kelimelerini delil olarak getiriyordu.154 Daha sonra gittiği Mekke'de kendisini "beklenen mehdi" ilan etti. Kendisine ilk tabi olan 18 kişiye, 18 rakamının Ebced hesabıyla harf değeri olan "hay" adını verdi.1" Mehdiliğinin ardından peygamberliğini ilan eden Bab, buna delilinin ne olduğunu soran bir İranlı alime "Senin üzerine bir kitap indirmemiz onlara yetmiyor mul"^" ayetini gösterdi.1"

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Mirza Ali Muhammed'in en büyük destekçisi Kurratu'1-Ayn adıyla meşhur Ümmü Selma Fatıma adlı bir kadındı. Bahailiğin, İran'ı nüfuz bölgesi ilan eden İngiltere için nasıl bir piyon olduğunu da ele veren şu olay bu hareketin içyüzünü güzel yansıtıyor:
Yıl 1844. Yer, İran'ın Bedeşt ken*i. Mirza Ali Muhammed'in kendisini beklenen mehdinin kapısı ilan ettiği yıl ilk kez toplanan Bahai kongresindeyiz. Sahneye büyüleyici güzelliğiyle bir kadın çıkar: Zer-rintac, Cenab-ı Tabire, Ferahu'1-Fuad sıfatlarıyla da anılan Kurratu'l-Ayn'dır bu. Bahaullah'm "elçi"liğini kabul ettiğini ilan eden Kuratu'l-Ayn, bu yeni akımla İslam şeriatının neshedildiğini ilan eder. Ona göre bundan böyle dinin gayr-ı meşru telakki ettiği herşey meşru, her tür ahlaksızlık mubahtır. Bundan daha acayip bir şey yapar Kurratu'1-Ayn. Tüm meraklı bakışlar önünde sahneden bir ara kaybolup, sonra tesettürünü çıkarmış ve tüm takılarını takmış vaziyette sahnede görülür. Ve Bahailiğin İslam şeriatından ilk kaldırdığı tesettür farzını şu sözlerle ilan eder:
"Kadın çiçek gibidir. Koklanmak için yaratılmıştır. Onu koklayanların sınırlandırılması ve kadının bir erkeğe hapsedilmesi gerekmez. Çiçekler devşirilip dostlara sunulmak için vardır."""*
Mirza, "el-Beyan" isimli bir de kitap yazdı ve bu kitabı "mukaddes kitap" ilan etti. Bu kitaba göre Hz. Muhammed'in peygamberliği kendisinin çıkışıyla sona ermişti. Kur'an neshedilmiş, dolayısıyla İslam şeriatının tüm emir ve yasakları "el-Beyan" ile hükümden düşmüştü. El-Beyan, Kur'an taklid edilerek yazılmış, lakin ortaya çıkan metin çok kötü bir kopya olmuştu. İşte el-Beyan'm "el-Vahidu'1-Ula" suresinin ilk bir kaç ayeti:
"Çok mani olan, çok mukaddes olan Allah'ın adıyla. :
154. M. Seyyid Gilani, s. 42.
155. Age., s. 43.
156. Ankebut/51.
157. A.g.e., s. 48.
158. Muhsin Abdulhamid, Hakikııtu'l-Bûbiyye ve'1-Bahuiyye, s. 81-83; Mirza Muhammed Mehdi Han, Mifuıhv Babi'l-Ebvab, s.181.
161
Ben Allah'ım. Benden başka ilah yok. Benim dışımdakiler yarattık-larımdır. De ki, ey halkım bana kulluk edin. Seni yarattım ve sana rızık verdim. Seni emniyyette kıldım, seni sevdim. Seni seçip gönderdim, seni katımdan ayetleri okuman için, yarattığım herkesi dinime davet için zatımın mazharı kıldım. Bu korunmuş yüce yoldur. Her şeyi senin için yarattım ve seni alemler üzerine katımızdan bir sultan kıldık."159
İşin garibi Bâbîlik/Bahâîlik adlı bu sapkınlık da ondan 150 yıl sonra çıkan "19'culuk" gibi 19 rakamına dayanıyordu. îşte birkaç örnek:
Bahailikte yıl 19 aydır.
Ayların tümü 19 gündür.
Her Bâbî/Bahaî 19 gün sonunda bir bardak su ile de olsa 19 Bâ-bî/Bahaî'ye ikramda bulunmak zorundadır.
Bir Bâbî en çok 19 kitaba sahip olabilir.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Katil maktulün varislerine on bir bin miskal altın ödemek ve 19 yıl her türlü cinsi ilişkiden uzak durmak zorundadır.
Beşte bir dışında kutsal vergi olarak bir defaya mahsus gelirin % 19'u alınır.
Bâbîliği Bahailiğe çeviren Mirza Hüseyin Ali'nin kendisine vahye-dildiğini iddia ettiği Bahâîliğin kutsal kitabı Kelimât-ı Meknune 19 sureden oluşur. Her sure ise 19 babdan...
Bahailerin orucu 19. ay olan "a'lâ" ayında (2-21 Mart) 19 gün olarak tutulur.
Mirza Muhammed Ali, İran Şahı tarafından Tebriz'de müçtehidle-rin fetvasıyla idam edilince (1850) taraftarları şaha suikast düzenler. Mahkum edilen suikastçılardan ikisi bu hareketi el altından destekleyen İngiliz ve Rusların baskısıyla salıverilerek Bağdat'a sürgün edilir.
Mirza Hüseyin Ali el-Mazenderani (öl. 1892) Bâbîliğin kalıntısı üzerine Bahailiği inşa eder. Kendisini "Allah'ın ortaya çıkaracağı kimse" (4)1^^) üan eder. Bahailerin Bağdat'taki varlığını tehlikeli gören Osmanlı yönetimi Mirza'yı önce istanbul'da (1863) ardından Edirne'de mecburi ikamete tabi tutar. Burada da rahat durmayınca kendisine "Bahaullah: Allah'ın nuru" adını veren Mirza Hüseyin, Filistin'in Akka kentine, baş halifesi Mirza Yahya Nuri de Kıbrıs'a sürgün edilir.
Mirza Hüseyin Ali'nin, "Abdulbaha" payesiyle yerine halef tayin ettiği oğlu Abbas Efendi Filistin'in Hayfa şehrine yerleşir ve I. Dünya savaşında İngilizler lehine bölgede gösterdiği yararlıklardan ötürü 27 Nisan 1920'de ingiltere tarafından "şövalyelik" nişanıyla taltif edilir.
Muhsin Abdulhamid, Bahailiğin uğraş verdiği faaliyetleri şöyle sıralar: 1) Cihadın tamamen ortadan kaldırılması. 2) Dinin devletten ayrılması. 3) Faizin mubah kılınması. 4) içkinin mübahlaştırılması. 5) Tesettürün kaldırılarak çıplaklığın yaygınlaştırılması. 6) islam kültür mirasından uzaklaşma. 7) Ölüm ötesinin ve kıyametin inkarı.160
159. Gilani, c. 2, Zeyl: 50.
160. Bu konuda daha fazla bilgi için Safinaz Kazım'dan "Kadının Özgürlüğü" adıyla çevirdiğimiz kitaba bakılabilir. Denge Yayınları, 1990.

Bahailere göre Hz. Adem'den beri, tüm peygamberler "tanrı zuhuru" olan Baha'yı müjdelemek için gönderilmişlerdir. Çünkü o bütün dinlerde geleceği vadedilen "mev'ud"dur. Bütün dinler, Baha'nın gelişi için birer zemin mahiyetinde gönderilmiştir. Hz. Muhammed'in "hate-mu'n-nebiyyin: nebilerin sonuncusu" olması onun "rasullerin sonuncusu" olduğu anlamına gelmez.
Çoğunluğu iran'da yaşayan Bahailer, israil, ABD ve diğer Batılılar tarafından himaye edilmektedirler. Dünya üzerindeki tüm sayıları birkaç milyonu (kendi istatistiklerine göre 1986'daki nüfusları 4.730.000) bulan bu sapık din, mütareke yıllarında Osmanlı'nın din değiştirmesini teklif eden Abdullah Cevdet tarafından, islam'ın yerine ülkenin yeni dini olarak teklif edilmişti.
b) Kadıyanilik

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Hindistan'da ortaya çıkan Kadıyanilik Mirza Gulam Ahmet Kadı-yani tarafından kuruldu. 1839'da Pencap eyaletinin Kadıyan kasabasında doğan Mirza Gulam Ahmet, 1880-88 arasında bir tasavvuf şeyhi, bir islam davetçisi görüntüsü altında ortaya çıkar. islam'ın Budizm de dahil diğer tüm dinlerle aynı esasa dayandığını, temelde bir olduğunu isbata girişir. 1889'da kendisini "ümmetin en büyük velisi" olarak ilan eder ve insanları kendisine bey'ata çağırır. Bu dönemde "asrın müceddidi" ve "Allah'ın görevlisi" olduğu iddiasındadır.161

1891'de kendisinin "Mesih" ve "Mehdi" olduğunu ilan eder. Kendisine "ç«—• cJı Ju| ; Sen mesihsin" şeklinde bir ilham geldiğini iddia eder. Îzaletu'l-Evham adlı kitabında "mesihliğini" te'vil etmeye çalışarak "Ben bazı kısa akıllıların yanlış anladığı gibi va'dedilen mesih değilim, ben tıpkı Mesih gibiyim (ç»-"ü J>*» J\ J der.162 Bu dönemde hakkında çıkan tartışmaları bertaraf etmek için şunları söyler:

"Peygamberlik iddiasıyla çıkan herkesi biz de lanetliyor ve diyoruz ki: Lailahe illallah Muhammedurrasulullah. Muhammed Aleyhissela-mm nebilerin sonuncusu olduğuna inanıyoruz. Biz nübüvvet vahyi geliyor demiyoruz; ancak, dediğimiz velayet vahyidir ki o ancak Muhammedi Nübüvvetin gölgesi altında olan ve ona uyan evliyaya gelir."163

Bir başka yerde ise "Ben nebi değilim, ancak "Allah'ın konuştuğu" (kelim) ve Allah'ın konuşturduğu' (4J(^,ıû»»»») kimseyim." der.

Îzaletu'l-Evham kitabında kendisinin "beklenen Mesih" olduğunu söyler, buna karşı Müslim'deki Mesih'in Şam'daki Akminare'ye ineceği hadisini delil göstererek kendisine itiraz edenlere şu gülünç te'vili

161. Ebu'1-A'la el-Mevdudi, el-Kadiyaniyye, s. 22. !62. Age., s. 38. !63. Age., s. 36-37.

yapar: "Allah'ın Mesih'i göndermeyi murad ettiği Şam, duygu düşünce ve eylemlerinde habis Yezid'e tabi olan Yezidiler'in bulunduğu bir şehirdir. Vallahi Allah, beni, sakinlerinin tabiatı tıpkı Yezidîler'e benzeyen, kendisi Şam'ı her açıdan temsil eden Kadıyan şehrinde gönderdi."164 Yukarda söylediklerini yalanlayarak, Risaletin Tebliği adlı kitabında "O (Allah) beni vadedilen mesih kıldı ve beni dünyaya gönderdi."165 demektedir.

Neşıatu Mi'yari'l-îslam kitabında kendisine iman etmeyen kimselerin akıbeti hakkında Allah'ın hükmünün şu olduğunu söylüyordu Mirza Gulam Ahmed:

"Sana tabi olmayıp biat etmeden muhalif olarak kalan herkes, Allah ve Rasulüne karşı asi olmuştur ve o cehennem ehlindendir."166

Kadiyani olmayanların cenaze namazını kılmayı yasaklayan Mirza Gulam Ahmed, Müslümanlardan kız alınabileceğini, çünkü onların ehl-i kitap olduklarını söyler. Kendisine iman etmeyen oğlu Mirza Fazl Ahmed'in de cenazesini kılmaz. Kendisine iman etmeyen imamın arkasında namaz kılmayı Allah'ın nehyettiğini söyler.167

1900'de çevresi Mirza Gulam Ahmet'i "nebi" ismiyle çağırmaya başlar. Kendisi bunu "nebî-yi nakıs" ya da "nebî cüz'î" olarak te'vil eder. 1901 'de açıkça peygamberliğini ilan eder.168

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Tabi Kur'an'daki "nebilerin sonuncusu"169 ifadesindeki "hatem" kelimesini "mühür" olarak tefsir eder ve "kendisinden önce ve sonra gelen her nebinin nübüvveti Muhammed'in mührünü taşımaktadır" der. Bu tefsir daha önceki yalancı peygamberlerin dahi aklına gelmemiş bir tefsirdir. Ve der ki: "Nasıl ki her evrak mühür vurularak tasdik edilir ve resmiyyet kazanır, işte aynen nübüvvet de onun mührü ve tasdiki olmadan sahih olmaz."170 Kadiyaniler ayrıca A'raf/35 ayetini Rasulul-lah'tan sonra peygamber geleceğine yordular.

Rasulullah'ın son peygamber olduğuna iman eden Müslümanları "Allah'ın hazinelerinin tükendiğini zannetmekle" suçlar ve "Allah'ı hakkıyla takdir edemediler" der. Sözünü şöyle tamamlar:

"Ben diyorum ki ondan sonra bir tek nebi gelmemiştir, binlerce nebi gelmiştir."171

Mirza Gulam Ahmed "peygamberlik'le de yetinmez, gözü daha yükseklerdedir. En sonunda kendisini Budizm'in tanrılarından "Kirişna"ya nisbetle "Kirsen" ilan eder. Artık o, tabilerinin nazarında bir "tanrı"dır.172

164. Mevdudi, Age., s. 41.
165. Mevdudi, Age., s. 41; Gilani, c. 2, Zeyl: 58.
166. "jUvUJ.yy.j.k-jlijAy^.iiıüitt-v#ıw4*-^J«.4<Vj(U^YJ*Jjr/Mevdûdî, Age., sA-
167. Age., s. 47.
168. Age., s. 23.
169. 33 Ahzab/40.
170. Age., s. 70.
171 ".W*¦>»<¦>>»,/.>i» J»J>aı|(/«¥«l'Jj»,*... Age., s. 72. 172. Age., s. 24.

c) Hurufilik, ebcedcilik, cifircilik

insanlar çok eski çağlardan beri birtakim hurafelere inanagelmiş-lerdir. Hurafe, bir inanç hastalığıdır. Bu nedenle de, genellikle hurafeci toplumlar hastalıklı toplumlar, hurafeci fertler ruhî yapısı dengesiz insanlardır.

Peygamberlerin görevlerinden biri de inanca musallat olan bu illeti tevhid akidesiyle etkisiz hale getirmektir. Fıkıhta ünlü bir kural vardır: Eşyada aslolan mübahlıktır. Akidede bu ilkenin karşılığı "kat'i bir delil olmadan inanmamak"tır.

Çünkü, mesele "inanmak" değildir. Asıl mesele inanılan şeyin "hakikat" olmasıdır. Onun için, batıla inanmaya "iman", hurafeciye de "mü'min" denilemez. Çünkü imanın konusu, aklen ve ilmen kendisinden emin olduğumuz şeydir.

İnsanlık tarihinde tevhid akidesini bulandıran bir yığın hurafe çeşidi olagelmiştir. Bunlar bazen ağaç, ırmak, inek, yıldızlar, güneş, ateş, yer, gök gibi müşahhas varlıklar olabildiği gibi bazen de peri, gulyaba-ni, dev, hortlak vs. gibi mücerret tasavurlar olabilmektedir.

İnsanın, olmayan bir şeyi vehmetmesiyle, eşyada olmayan bir gücü onda varmış gibi hissetmesi arasında temelde bir fark yoktur. Bunların tümü birer "tahriftir, imanın tahrifi...

Somut birer varlık olan eşyada güç vehmetmekten daha beter bir hurafe olan soyut birer sembol olan harf ve rakamlarda bir takım sırlar ve mânâlar vehmetmek, insanoğlunun en eski hurafelerinden biridir. Bu hurafeler, kendisine inanan insanlarda gösterdiği etki sayesinde yaygınlaşmakta, batıl da olsa, insanın duyuları üzerindeki

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

baskısı sonucunda gerçekleşen birtakım fiziki tezahürler, "evhamlı" insanların hurafelere inanmasına delil olmaktadır.
Din her şeye gücü yeten bir varlığa (Allah), sihir ise tabiattaki somut ya da soyut bir güce yönelmektir. Dinin bir cemaati, sihrin ise sadece müşterisi vardır. Dinde günah ve haram anlayışı varken sihirde yoktur. Dinde açıklık ve anlaşılırlık, sihirde ise kapalılık ve gizem esastır. Dinde erdem, itaat ve bağlanma, sihirde ise menfaat vardır. Sihir, ilahi otorite ve ahlaki kuralların dışındadır. İddiası, tanrı(lar)ı zor-«yarak bir şey yaptırmaktır. Sihirbaz, menfaati için her kutsalı kullanmakta bir beis görmez.
Hurufilik, tarihin en eski hurafe yöntemlerinden biri. Harfler ve rakamlarla insanların duygulan üzerinde baskı kurma, onları, tabiat üstü varlıkları harekete geçiren birer parola olarak kullanma işinin bir Parçası olan rakam değerli harf sistemini (ebced, cifir) Yahudileşen Isra-^ sistematik bir biçimde kullanmışlardır.
165
Sihirbazlık ve yıldız falcılığı Tevrat'ta yasaklanmasına rağmen173 Yahudiler bu işi yapagelmişlerdir. Hatta Kabbala adı verilen ve ebced hesabına çok benzeyen bir rakamsal sihir sistemi Yahudilere atfedilir. Kur'an'ı Kerim Hz. Süleyman'ı "peygamber" olarak tanıtınca Yahudiler dediler ki "Muhammed Duvut oğlu Süleyman'ı peygamber sanıyor halbuki o büyücüydü."17'1 Bunun üzerine sihri "küfür" olarak niteleyen Kur'an Hz. Süleymana yapılan bu iftirayı reddetti. Bu ayet aynı zamanda sihrin ilk defa nasıl öğretildiğini de bildirir:
"Süleyman devleti hakkında onlar şeytanların okudukları sözlere uydular. Oysa Süleyman küfre gitmemişti. Fakat o şeytanlar küfre gittiler: İnsanlara sihri öğretiyorlardı. Ve Babil'de Harut ve Marut adlı iki melek üzerine indirileni öğretiyorlardı. Oysa o iki melek "biz bir imtihan aracıyız, sakm küfre sapma" demedikçe hiç kimseye birşey öğretmiyorlardı, insanlar onlardan eşlerin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Ne var ki onlar onunla Allah izin vermedikçe hiç kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar vereni, yarar vermeyeni öğreniyorlardı. Yemin olsun ki onu satın alanın ahirette hiçbir nasibi olmayacağını açıkça bilmişlerdir. Nefislerini sattıkları şey ne kötüdür, keşke bilselerdi..."175
Yahudiler, eski alışkanlıkları gereği hep gizemli şeylerin ardına düşüyorlar, tabiatta insanla uyum içerisinde yaşayan şeffaf güçleri, hasımlarının aleyhine kullanmanın yollarını arıyorlardı. Ayrıca "Ebu Cad hesabı" (*W-y¦**) diye bilinip Türkçeye "ebced hesabı" olarak geçen rakam değerli harf sitemiyle, gelecekte vuku bulacak bir takım olayları bileceklerini iddia ediyorlardı.176
İslam alimleri ebced sistemine hurafe olarak bakarlar. Ibn Hacer bu sistemle varılan sonuçların batıl olduğunu, ona itimat etmenin caiz olmadığını söyler. Ibn Abbas (r)'ın da ebced hesabından insanları sakındırdığı ve onu sihrin bir çeşidi sayarak "bu hesabın şeriatta yeri yoktur" dediği aktarılır.177
Yahudiler, ebced hesabı yöntemiyle bir kimsenin öleceği zamanı bileceklerini iddia ediyorlar, hatta kıyametin ne zaman kopacağını dahi hesaplamaya kalkıyorlardı. Bir keresinde Yahudi alimlerinden Cebel b. Ebi Kuşeyr ve Şemoil b. Zeyd Rasulullah'a gelerek "bize kıyametin ne zaman kopacağını haber ver" demişler,178 bunun üzerine şu ayetler nazil olmuştu:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

173. Levilileı, 19/26, 31, 20/27; Çıkış, 22/18; tşaya,47/8-14.
174. tbnü'l-Cevzi, Zadu'l-Mesiz, 1/120.
175. 2 Bakara/102.
176. Ebced (Ebu Cad) Hesabını bazıları Araplara maletmişse de işin aslı öyle değildir. Bu sistem Yahudiler tarafından daha önce kullanılmakta olup Araplara onlar vasıtasıyla geçmiştir. Cemaleddin Kasımı de bu konuda şöyle der: Arapların rakam değerli harf kullanmaya alışkın oldukları çok su götürür bir konu. Belki de onların böyle bir şey kullandıkları vaki değildir. Siyercilerin söylediklerine göre onun aslı Yahudilere dayanır-el-Kasımî, Mehasinü't-Te'vil, 1/69.
177. Süyuti, el-îtkan. 3/26.
178. îbnHişam, 2/198.
"Sana saatin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. De ki "onun bilgisi ancak Rabbimin yanındadır.""
Bu konuda Kur'an'daki şu ifade de hayli dikkat çekici: "Sana saatin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. Sen kim, onun zamanını söylemek kim?"'1*1
Yahudiler, gizemciliğe pek meraklı olduklarından Kur'an'm bazı sûrelerinin başında yer alan huruf-u mukattaa ile aşırı ilgilenmişlerdi. İlk elde bu harflerin ebced hesabıyla rakam değerinden yola çıkarak ümmetin ömrünü hesaplama yoluna gittiler.
Ibn Hişam'ın haberine göre "Elif, lanı, mim. Zalike'l-Kitab.." ayetleri indiğinde bir gurup Yahudi Nebi'ye gelerek kendisinden önceki tüm peygamberlere ümmetlerinin ömrünün Allah tarafından bildirildiğini, şu halde kendi ümmetinin ömrünün ne kadar olduğunu sordular. Bu soruya Rasulullah yerine Yahudi reislerinden Huyey b. Ahtab cevap verdi:
""Elif: 1, lam: 30, mim: 40. Toplamı 71 eder. Ömrü sadece 71 yıl olan bir dine girmeye değer mi?" dedi. Sonra sordu: "Ya Muhammed buna benzer başka harf var mı?" "Eyvet" dedi. "Nedir?" diye sordu. Cevap verdi: "elif,lanı, mim, sad..."ll(l "Valahi bu daha uzun bir süre: elif: 1, lam:30, mim:40, sad: 90. Toplam 161 yıl eder. Daha başka var mı" dedi. Rasulullah "evet" dedi: "Elif, lam, mim, ra..." (13/1). "Bu daha da uzun" dedi: "elif: 1, lam:30, mim:40, ra:200. Toplam 271 yıl eder." Daha sonra Huyey şöyle devam etti: Senin işin bize karışık geldi ya Muhammed, bize az mı söyledin, çok mu söyledin bilemiyoruz." Sonra hep birlikte kalktılar. Huyeyy'in kardeşi Ebu Yasir ve diğer hahamlar dediler ki: Ne biliyorsunuz, belki de bu rakamların tümünün toplamı Muhammed içindir: 71± 161 ±231 ± 171: 734 yıl." Dediler ki: "Onun işi bize müteşabih göründü. Bunun üzerine "Onun bazı ayetleri muhkemdir, bunlar kitabın anasıdır. Diğerleri de birbirine benzer. Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak, kendilerine göre yorumlamak için onun müteşabih ayetlerinin ardına düşerler" (3/7) ayeti indirildi.""2
Kur'an'in kınadığı halde Süheyli gibi bazı alimler Yahudilerin yöntemini kullanarak surelerin başındaki harflerin tekrarları atılınca, geriye kalanın bu ümmetin bekasına işaret edeceğini söylemişlerdir.""
Cifr, ebced, cümmel vs. gibi adlar verilen rakam değerli harf sistemiyle olayların zamanını, yerini, durumunu, sırrını keşfetmek için yapılan bu hurafecilik işlemine

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"hurufilik" adını verebiliriz. Tarihte bu adla ünlenmiş bir ekol de bulunmaktadır. İranlı Fazlullah Hurufi
179. 7 A'raf/187.
180. 79 Naziat/42-43.
181. 7 A'raf/1.
182. Ibn Hişam, 2/171-173. Süyuti, el-ttkan, 3/25-26.
183. Süyuti, d-tikım. 3/26.
167
(öl. 1394) adlı bir şeyhin kurduğu bu tarikatta, görülmeyen güçleri harekete geçirmek ve tabiat üstü kuvvetleri kullanmak için birtakım harf, rakam ve sekilere özel anlamlar yüklenir.184
Örneğin: insan yüzünde doğuştan 7 hat vardır. îki kaş, dört kirpik ve bir saç. Bunlara "ana hatları" denir. Bunlar hal ve mahal toplamı 14 eder. Yedi de "baba hatları" vardır ki bunlar ergenlik çağında erkekte çıkar: Sağ ve sol yanak kılları, iki burun kılları, iki bıyık ve bir de alt dudaktaki kıllar. Bunlar da hal ve mahal itibarıyla 14 eder. Toplamı 28 olur ki, bu da Kur'an'm yazıldığı 28 harftir. Bu hatlar hava, su, toprak ve ateş gibi dört unsurdan meydana geldiği için her biri dört telakki edilerek 7 ile çarpılırsa yine 28 elde edilir.
Bu saçmalıklar tamamen Arap alfabesinin 28 harf olmasının büyük bir sır olduğu hurafesine yaslanmaktadır. Bu alfabeye Fars alfabesinin "p, ç, j, g" harflerini de eklersek 32 eder. O halde 32 rakamı da bu kutsallıktan payını almalıdır:
"Alemde her ne varsa 32'ye tatbik olunur. Bütün kainat 9 felek, 12 burç ve 7 seyyareden ibarettir. Bunlara 4 unsuru da ilave edersek toplam 32 olur. Otuz ikinin dışında başka bir şey mevcut olamaz."IKS
d) 19'culuk: Hem çağdaş, hem hurafe
Hurufiliğin çağdaş bir tezahürü de 19'culuk akımıdır.
Amerika'da yaşamış Türk asıllı bir Mısır vatandaşı olan biyokimya doktoru Reşat Halife'nin kompütür analizlerine dayanarak icad ettiği "19 mucizesi", piyasaya ilk sürüldüğünde hayli taraftar buldu kendisine. Reşat Halife iddiasını "19" sayısının Kur'an'm kodu olduğu tezi üzerine kurmuştu. Tarihte çıkan her fırka gibi o da delillerini Kur'an'dan getiriyordu.
Birinci delili "gizlenmiş sır" anlamına da gelebilen "Müddessir" suresinin 30. ayetiydi: "Üzerinde 19 vardır."
19x74, yani 1406 yıl gizlendikten sonra 1974 yılında Reşat Halife bu "gizlenmiş sırrı" keşfediyordu. Neye göre 1406 diye sormak gerekmezdi. Hicrete göre mi, nübüvvete göre mi, surenin iniş yılma göre mi? Ne önemi vardı bunun? 19'un katı hangisine denk geliyorsa ona göre tesbit edilir, olur biterdi.
İki ayeti daha delil gösteriyordu 19'cular:
"Ve de ki: Hamdolsun Allah'a. O size ayetlerini gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan gafil değildir.""""
184. Abdulbaki Gölpınarlı, Hurufilik Metinleri Katalogu, s. 19-20 vd.
185. Emir Gıyaseddin, htivaımme, s. 6,36, 48-49.
186. 27 Neml/93.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Biz, onlara, ufuklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi göstereceğiz ki onun gerçek olduğu onlara iyice belli olsun. Kendisinin herşe-ye şahid oluşu, senin Rabbine yetmez mi?"187

19'culara göre bu iki ayette geçen "ayet" kelimeleri "19 mucize-si"ne delâlet etmekteydi. Bu tefsirin en büyük delili kompütür idi. Böylece, matematiğin evrensel dili sayesinde Kur'an'm Allah kelamı olduğu dünyaya isbat edilmiş olacaktı.

Ancak hesaplar yapılırken küçük bir sorun çıktı. Bazı kelimelerin sayımları 19 şifresine uygun düşmüyordu. Örneğin "p-""" kelimesi. 19'culara göre bu kelime 19 yerde geçiyordu. Hucurat suresinin 11. aye-tindeki "J^-ill p+\" Allah için değil fasıklar içindi. Haydi o neyse, fakat Hud/41 ve Neml/30'daki besmelelerdeki "ism'ler niçin alınmamıştı? Eğer onlar da alınırsa sayı 21 eder, Hucurat'takini düşelim; 20 eder. Peki, 19 nereden çıkıyordu?

Kompütür aynı yanlışı "Allah" ismi celalinde de yapmıştı. Reşat Halife'nin kompütürüne göre Kur'an'da Allah lafzı 2698 kez geçmekteydi. Tahmin edeceğiniz gibi bu sayı 19'un tam katı. Fakat, Reşat Halife'nin arzusuyla, Fatiha'nm besmelesindeki Allah lafzının da dahil edildiği sayımda, sayı 2699 çıkıyordu. (Gerçekte bu da yanlış. Kur'an'da Allah lafzının sayısı 2703, Fatiha'nm besmelesindekini dahil edersek 2704'tür. 2703 de, 2704 de 19'un katları değildir.) Niçin bir fazla çıkıyordu?!

Sonunda bunun sırrını bulmuştu Reşat Halife. Kendi kaleminden öğrenelim Allah lafzının neden bir fazla çıktığını:

"Kompütür, tarihi bir suçu, Allah'ın kelamı ile oynandığını, Kur'an'a asılsız iki ayetin sokulduğunu ortaya çıkarıyor. ... Büyük bir ihtimalle bu iki ayet Ebubekir, Ömer ve Zeyd'den çok sonra Peygamberin hayranları tarafından Kur'an'a sokulmuştur. Çünkü aşağıdaki şemada görüleceği üzere Kur'an'da bulunan 9 kelimenin sayıları hususunda Tevbe suresinin son iki ayetinde bulunanları katmadığımız zaman 19'un katı rakamlar elde ettiğimiz halde, bu iki ayeti kattığımız zaman elde ettiğimiz rakamlar 19'un katı değildir."188

Hurafenin mantığı her yer ve her çağda aynı. Uydurduğunuz hurafeye uymadı diye, hurafenizden vazgeçmek yerine ayetten vazgeçeceksiniz. Buna "Kur'an'a iman etmek" değil "19'a iman etmek" derler.

Peki, diyorsunuz, hadi Tevbe suresinin son iki ayetini katmayalım. O zaman rakamlar "19 mucizesi"ni doğrulayacak mı? Hayır, yine doğrulamıyor, yine sahtekarlıkla iş götürülmeye çalışılıyor.

Örneğin, Halife'ye göre Kur'an'da 20 adet "arş" kelimesi var. Tevbe'dekini çıkarınca 19 kalıyor. Oysa Kur'an'da 22 adet "arş" geçiyor. Yu-

187. 41 Fussılet/53.

188. Dr. Orhan Kuntman, Ondokuz Meselesinin Reddi, Is. Ar. c. 2, sayı:7, s. 11.

suf/100 ile, Neml/23'teki "arş"lar Allah için değil kullar için kullanıldığından sayıma alınmamıştır, deniliyor. Oysa "ism" kelimesinin sayımında, Reşat Halife, kullar için kullanılan "ismü'l-füsuku"yu sayıma dahil etmişti.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

19'a uyunca metin ile, uymayınca mânâ ile sayım, ta ki uydurana kadar.
Aynı şey bir çok kelimenin sayımında da yapılmıştı. "Kur'an" kelimesi de bunlardan biri. Kur'an'da 58 kez "kur'an" kelimesi geçmesine rağmen Yunus/15 ayetindeki kelime sayılmayıp sayı 19'un katma denk getirilmiştir.
işte garip bir örnek daha: "v-k-1" kökünden gelen kelimeler Kur'an'da 70 olduğu halde, o, 58 adet bulunduğunu, inkar ettiği Tev-be'dekini çıkarınca 19'un katı olan 57 kaldığını söylemektedir. Bu rakama nasıl ulaştığı gerçekten meçhul. Eğer sadece fiilleri saymışsa bunun sayısı da 42'dir.
Reşat Halife kimi zaman da kendi teziyle çelişkiye düşmektedir. Ona göre "Rab" lafzı 970 adettir. Tevbe suresinin son ayetindeki çıkarılınca 969 kalır, bu da 19'un katıdır. Oysaki Kur'an'da Tevbe suresinin son ayetindeki de dahil "Rab" lafzı tam 969 adet geçmektedir. Eğer Tev-be'deki çıkarılırsa 968 kalır ki bu da 19'un katı değildir.
En sonunda Reşat Halife ağzından baklayı çıkarmıştır. O, beklenen "peygamberliğini" ilan eder. "Reşat Halife/ Allah'ın Rasulü" imzasını attığı "Allah'ın Dünyaya Bildirisi" başlıklı bir metin ile peygamberliğini dünyaya duyurur ve herkesi kendisine inanmaya davet eder. İşte bildiriden bazı pasajlar:
"Allah, rahmetinin bir tecellisi olarak, beni, kendisinden dünyaya bir mesaj sunmakla görevlendirdi ve bu bildiriyi sunmak için gereken özel akli melekelerle mücehhez kıldığı gibi, eşsiz nimetlerini tadına ve onun sonsuz hükümranlığına girerek lutfu keremine mazhar olmakla şereflendirdi.
Bu bildiriyi olağanüstü bağış yapan şey, Kur'an-ı Kerim'in her ayetinin açık delillerle isbat edilmiş olmasıdır. Benim size Allah'ın elçisi olarak gönderilmiş olduğum zihninizde hiç bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde kompütürün ortaya koyduğu 19 mucizesiyle desteklenmiştir. Böylece siz, Allah'ın sizinle konuştuğunu anlayacaksınız.
"IK"
20. yüzyılın bu "kompütürlü müseylime"si, tek-tük de olsa kendisine iman eden dâîler de bulmuştu. Bu dâîlerden biri islam'ın peygamberi Hz. Muhammed'in sünnetini "şeytani öğreti" olarak nitelerken1"" kendi peygamberi Reşat Halife'nin sünneti 19 hurafesini, Kur'an'm da-
189. Orhan Kuntnıan, Ay., s.22.
J9Ü. Edip Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, s. 5.

hi kendisine göre yeniden dizayn edilmesi gereken bir 'iman esası' olarak kabul ediyordu. Tabi bu arada tarihin tüm tahrifçileri gibi tezini isbat için ayetleri tahrif etmekten de geri durmuyordu:
"Hani Allah, peygamberlerden misaklarmı alıp demişti ki: "Size kitaptan ve hikmetten pay verdim. Sonra size elinizdekini doğrulayıcı bir rasul geldiğinde, ona mutlaka inanacak ve ona mutlaka yardım edeceksiniz.""1"1
Bu ayet 19'culara göre Reşat Halife'yi müjdeliyordu. Fakat, bu sapık zihniyete göre Muhammed ümmeti aynen öncekilerin düştüğü inkara düşüp bu "çağdaş peygamberi" ve onun "19 mucizesini" reddediyordu:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Muhammed'e karşı çıkan taklitçi zihniyet, Muhammed'in ölümünden sonra Muhammed'i putlaştırdı ve Kur'an'da son peygamberden sonra gelecek "rasul" ile ilgili apaçık ayetler olmasına rağmen Muhammed'in "son rasul" olduğunu iddia etti."1"2
Yine 19'cular tıpkı yukarda naklettiğimiz Yahudi yöntemiyle islam ümmetinin ve dünyanın sonunu hesapladılar. Bu hesaba göre kıyamet 1710 hicri (2280 miladi) yılında kopacaktır. Bunu da Kur'an'daki tüm huruf-u mukattaa'nm cifir hesabındaki rakamsal karşılığını alt alta toplayarak buldular."" Tam Yahudiler gibi. Ne ki başlangıç tarihi olarak bi'set'i değil de hicreti aldılar ki 19 efsanesine denk düşsün. Oysa ki ümmetin tarihi nübüvvetle başlar, hicretle değil.
Allah bile Peygamber'ine "sen kim, onu bilmek kim" dediği halde "Peygamberi putlaştırmak"tan bahseden 19'cular, Allah'ın Hz. Muhammed'e layık görmediği bilgiyi kendilerine layık görerek nefislerini putlaştırmakta bir beis görmezler ve üstelik Allah'ın sınırına tecavüz ederek kıyametin vaktini haber vermeye kalkarlar.
Neml/82'de geçen "dabbetu'l-arz"ı "bilgisayar"la te'vil eden 19'cular, "tümüyle topraktaki elementlerden oluşan" bilgisayarın Kur'an'm 1400 senedir gizlenmiş sırrını ortaya çıkardığını iddia ederler.1"4
19'cular çok ilginç bir şeyi daha yaparlar. Tıpkı, Kadiyaniler1 in ingilizlerin Hindistan'daki varlığını; Bahailerin, yine ingiliz ve Rusların İran'daki sömürüsünü meşrulaştırdığı gibi, bunlar da Türkiye'de batılıların taşeronluğunu yapan batıcıların varlığını meşrulaştırmaya çalışırlar. Bu sapık dine göre, Mustafa Kemal, Kur'an'm kodu olan kutsal 19 rakamıyla geleceği haber verilen "mucizevî" bir müceddiddir:
"Şeytani bir hilafete son veren Mustafa Kemal Atatürk'ün hayatını kuşatmış bulunan 19 sistemi Fussilet/53 ayetinde belirtilen işaretlerden biridir. Kur'an'dan başka dini kabul etmeyen mü'minler, bu işa-
191.3 Ahi tmran/81.
192. E. Yüksd, Türkçe Kur'an Çevirileıindeki Hatalar, s. 107.
193. Akc, s. 124-125.
194. Asc, s. 130.

retiı anlamını ve önemini kavramakta zorluk çekmezler. Emevi, Abbasi ve Osmanlı hurafelerini din edinenler ile insanları putlaştıranlar, elbette bu "ilahi işareti" doğru yorumlayamayacaklardır:
1. Doğum tarihi: 1881 (19x99)
2. Nüfus kütük numarası: 19
3. Nüfus cüzdanı numarası: 993814 (19x 52306)
4. İstanbul Harp Okulunda ilk siyasi fikirlere sahip oluşu: 1900
5. Harp okulunu Türk subayları arasında 19. olarak bitirdi.
6. Harp akademisinin 57. (19x3) devresine kaydoldu.
7. Yüzbaşı olarak orduya katılırken 38. (19x2) kişidir
8. 38. (19x2) piyade alay komutanlığı.
9. 57. (19x3) piyade alay komutanlığı. 5 10. Albay oluşu: 19 Aralık 2915.
11.29 gün sonra Çanakkale'de 19. tümen komutanı oldu.
12. Samsun'a çıkarak göreve başlaması: 19 Mayıs 1929 (19x101).

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

13. Bandırma vapurunda kendisi dahil 19 komutan mevcuttu.
14. Samsun'da 19 gün kaldıktan sonra Havza'ya gitti.
15. 4 Temmuz 2929'da Erzurum'a gitti. 19 gün sonra 23 Tem-muz'da Erzurum kongresini topladı.
16. 4 Eylül 1919 Sivas Kongresi'nden 224 (19x6) gün sonra 27 Aralık 2929'da Ankara'ya gitti.
17. Mareşallik ve Generallik unvanlarını 19 Eylül 1921'de aldı.
18. 10 Kasım 1938 (19x103) de 57 (19x3) yaşındayken öldü.
19. Cenazesinin nakli ve cenaze namazı 19 Kasım 1938.
20. Cenaze töreninde 19 notalı 19. Şopen marşı çalındı.
21. Kendisine verilen toplam madalya sayısı: 29. ,¦ 22. En eski meclis kütüğünde sıra numarası: 19.
23. İstanbul Akaretlerdeki ev numarası: 76 (19x4) ,,
24. Bıraktığı nakit miras: 29.000 lira.
25. isminin harf sayısı: 19."m-
M. Kemal'in hayatını kuşattığı söylenen 19 sistemi için yukarda verilen örnekler, 19'culuğun modern bir üfürükçülük ve sahtekarlık olduğunun en çarpıcı belgesidir. Yapılacak üstünkörü bir araştırma bu sahtekarlığı hemen açığa çıkaracaktır. Biz de bunu yaptık:
* M. Kemal'in doğum tarihi de doğum yeri gibi meçhuldür. 1881, konuyla ilgilenenlerin de bilebileceği gibi uydurulmuş bir tarihtir. Sıradan bir ansiklopedide bile bu malumat bulunabilir. 1878, 23 Aralık 1880, 4 Ocak 1881, 13 Mart 1881 gibi çeşitli tarihler sözkonusudur."7
196. E. Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, s.70.
197. Türk ve Dünya Ünlüleri Ansiklopedisi, "Atatürk" md. 1/478. Genelkurmay Harp Tarihi Başkanlığınca 1939'da basılan 114 sayılı Askeri Mecmua'nm "fevkalade" nüshasında 1880'dir. Grand Lcırousse Encydopedique'e M. Kemal maddesini yazan bilim adamı iki tarih vermiştir: 1880, 1881. Devrim Konseyi Genel Sekreteri ve M. Kemal Derneği Başkam Mustafa Baydar, "Doğum yılı olarak 1880'i kabul etmek zorundayız. 19 Mayıs 1881'in hissi nedenlere dayanılarak ortaya atıldığı anlaşılıyor." der.
- 172 ' _J
2. maddedeki "nüfus kütük numarası" uydurmadır, belgesi yoktur.
* 4. madde tamamen saçmadır. Hele 1900 tarihindeki 19'lar mucizenin belgesi sayılacak olursa, 20. yüzyılda (1900-1999) yaşayan herkesin, hepimizin her günü "19 mucize"siyle doludur. M. Kemal'in bilinen ilk siyasal olayı 1905'teki kurmaylık eğitimi sırasında tutuklanıp bırakılmasıdır.
* 5, 6 ve 7. maddeler hiçbir ciddi delile istinad etmemektedir.
* 8 ve 9. maddeler: M. Kemal hiçbir zaman 57. (19x3) alay komutanlığı yapmamış, 38. (19x2) alayın da komutanlığını değil, vekilliğini yapmıştır.1'*
* 10. madde: 19 Mayıs'ı ortaya atan F. Fazıl'dır. Aslı yoktur. M. Kemal 1 Haziran'da albay olmuştur.ıw

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

* Yukardaki tarih yalan olunca "19 gün sonra Çanakkale'de 19. tümen komutanı oldu" "mucizesi" de yalan oluyor, hem de bir kaç kez. Bir kez, M. Kemal 20 Ocak 1915'te Tekirdağ'da 3. Kolordu'ya bağlı olarak kurulacak 19. tümen komutanlığına atanmıştır. 20 Ocak 1915 nere, "19 Mayıs 1915'ten 19 gün soma" nere?™
* 14. maddede, "Samsun'da 19 gün kaldıktan sonra Havza'ya gitti" deniliyor. M. Kemal'in Samsun'a gelişinden 6 gün sonra 25 Mayıs'ta Havza'ya gittiği bizzat kendisi tarafından Nutuk'ta kayıtlıdır.-1"
* 15. madde: Erzurum'a gidiş 4 Temmuz değil 3 Temmuz'dur. Dolayısıyla 19 gün sonra değil 20 gün sonra 23 Temmuz'da Erzurum kongresi toplanmıştır.201
* 24. maddedeki 19 bin lira da diğerleri gibi püsküllü yalan. M. Kemal'in has adamı ve Genel Sekreteri H. Rıza Soyak'a göre, M. Kemal'in öldüğünde îş Bankası'ndaki nakit parası 1.519.892.01 liradır. Bu paranın 19.566.80 lirası emeklilik hesabında, 53.453.18 lirası 4 no'lu şahsi hesapta, 1.446.872.03 lirası 2 no'lu banka hesabmdadır.201
* İsminin 19 harf olması da bir gözbağcılık. Mustafa asıl ismidir. Kemal öğretmeninin verdiği isimdir. Atatürk, soyadı kanunundan sonra M. Kemal tarafından meclise verdirtilmiştir. Eğer meclisin verdiği unvanları onun adından sayacaksak aynı meclis "gazi" unvanını da vermiştir. Bu durumda sayı 23 eder.
198. Behie Erkin, Atatürk'ün Selanik'teki Askerlik Hayatına Ait Hatıralar, s. 600; C. Ab-bas Gürer, Atatürk'ün Hayalından Yazılmamış Hatıralar, Yeni Sabah, 20.2.1941.
199. E. B. Şapolyo, Kemal Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, s. 123, 618; İslam Ansiklopedisi, s. 724; Y. Hikmet Bayur, Atatürk'ün Hayatı ve Eseri, s. 79; Celal Erikan, Komutan Atatürk, s. 150; S. Borak, Atatürk, s. 134; Atatürk Biyografisi, s. 13; Uluğ iğdemir, Atatürk'ün Yaşı, s. 45; Genelkurmay, Askeri Yönüyle Atatürk, s. 38.
200. Bkz: Yukardaki kaynakların tümü.
201. Nutuk, 1/22; M. Fuat Zübeyroğlu, Yurdumuz, s. 8; S. Nafiz Tansu, İki Devrin Perde Ar kası, s. 343; M. Tayyiyı Gökbilgin, M. M. Başlarken, s. 85.
202. Bkz: Yukardaki tüm kaynaklar.
203. Mazhar Leventoğlu, Atatürk'ün Vasiyeti, s. 85-88. O tarihte 1 Cumhuriyet altını 7 liradır. Bu para 217127 Cumhuriyet altını etmektedir. Bunun karşılığı bugünkü (Ekim

19'cularm bu yaptığı görüldüğü üzre tamamen yalan, çarpıtma üzerine kurulu. Bu 25 madde içerisinde tek kesin doğru 13. maddedir. Aynı mantıkla bu kadar yalan dolana da gerek duymadan M. Kemal'in hayatında 10, 15, 20, 29 örgülerine rastlamak da pekala mümkündür. Bu sadece M. Kemal değil, hepimizin hayatında vardır. Örneğin hepimizin ömrünün 19. günlerinde olanları alt alta dizip "işte 19 mucizesi" demek ne kadar ciddi ise bu da o kadar ciddidir. Alın ben de 29 mucizesi çıkarayım M. Kemal hakkında:
29 Aralık 1904 Harp Akademisine girdi.
29 Ekim 1923, M. K. Cumhuriyeti kurdu.
29 Ekim 1910. M. K.'in Hanya basınında mektubu yayınlandı. Ondan 29 gün önce Trablusgarb'a geldi.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

29 Kasım 1929 (29x96) M. K.'in ilk heykeli Amasya'da açıldı.
29 Ocak 1900 (29x95) İT Teşkilatı'yla doğrudan ilişkiye girdi.
29 Ağustos 1919'da Erzurum'dan ayrıldı.
29 Eylül 1918'da, Şam'dan yüzbinlerce askeri zayiat vererek geri çekildi.
Gördüğünüz gibi, hiç yalana başvurmadan dahi böyle tesadüfler çıkarmak zor değil. Buna "mucize" adını vermek gerekirse, mucize olmayan hiç bir kimse, hiç bir tarih, hiç bir rakam yoktur.
Kur'an'm Yahudiler için kullandığı "kelimeleri asıl anlamlarından saptırma" tahrifini "üssrM f*- : nebilerin sonuncusu"10* ayetinde yapan 19'cular "nebi" ve "rasul" kelimelerinin manalarını tahrif ediyorlardı. Tıpkı Kadiyaniler gibi "nebi" ile "rasul"ün anlamlarını takas edip tahrif eden 19'cular yeni "rasul"ler türetmek için Kur'an ayetlerinden de delil getirmeyi ihmal etmeyeceklerdir. Ezanı 19 kelimeye indirebilmek için, hadisin tamamını reddettikleri halde, Tirmizi ve Nesei'de geçen zayıf bir hadise sarılan 19'cular ezandaki "Muhammedunasulul-lah" ibaresini, Zümer/45 ayetini delil getirerek "putperestlik" olarak yorumlarlar.205
19'culuğun en dikkate değer yanı, hurafe üretmede tekelin müfrit suf ilerde olduğunu sananların bu yanlış kanaatlerini yıkmasıdır. Hurafe üretmek için ille de gizemci, mistik, klasik ve romantik olmaya gerek yok.
Görüldüğü gibi değil hadisleri tüm sünneti "şeytani öğreti" adı altında acımasızca süpürüp, ezanda Peygamber Efendimizin adının anılmasını "putperestlik" olarak niteleyebilecek kadar modernist ve "Kur'an'cı", bilgisayara dayalı bir öğreti geliştirecek kadar çağdaş ve akılcı, ateist ol-
1994) parite ile yaklaşık 630 milyardır. M. Kemal 1200 cumhuriyet altını maaş alıyordu (bugünkü parite ile 3.5 milyar) İş Bankası'nın dörtte biri de kendisinindi. Bu payı, vasiyetle CHP'ne ve yanında tuttuğu Afet, Sabiha, Ülkü, Rukiye, Nebile adlı kızlara bırakmıştı. Age., s. 99.
mal'i müjdelenen müceaaıa nan cu^w, .____
çinen 19'cular da pekala tarihin en mistik hurafe ve hezeyanlarından hiç de aşağı kalmayan bir hurafenin mimarı olabilmektedirler.
Bu durum bir kez daha göstermiştir ki, hurafecilik ve tahrif hiç bir zümreye has değildir. Bu bir mantıktır ki biz buna "yahudileşme" adını veriyoruz. Bu mantığa saplanan insan, kimi zaman mânâ, kimi zaman madde, kimi zaman Kur'an, kimi zaman sünnet, kimi zaman gelenek kimi zaman da çağdaşlık adına ayetleri tahrif, dini tahrip edebilmektedir.
e) İskender el-Ekber taifesi ..*
Bir tür çağdaş hurufilik olan rasyonalist 19'cularm tahrifiyle, kendisini "mehdi" ilan edip "Risalet Nurları" isimli bir de kitap indirildiğini iddia eden mistik Mihrcilerin tahrifi özde aynıydı.
Kapağında "İskender el-Ekber'e aittir" ibaresi bulunan "Risalet Nurlan"nm ilk suresi olan "inzal"de "Kur'an'ı Kerim'den sonra dünyaya indirmekte olduğumuz ilk kitaptır" denildikten başka "bu kitap, katımızdan emir gelene kadar kendisine ittiba edenlerden başkasına sırdır" ibaresi bulunmaktadır. Kitabın "Cibril-i Emin'in ruhu, aziz ruhu

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

tarafından doğrudan doğruya kalbimize indirildi" cümlesinden de, kitabın iddiasının Allah'tan geldiği yolunda olduğu açıkça anlaşılıyor.™'
İşte Kur1 an1 dan sonra dünyaya indirilen "Risalet Nurl«n"ndan "ayetler":
"Onlara aralarındaki anlaşmazlıkları halletmelerini söyle. Hepsi ile ayrı ayrı toplantı tertip et. Sonra Demirel, Erbakan, Türkeş ve Fey-zioğlu kullarımızla toplan. (Anlaşmazlık suresi, s. 1)"
"Bugün öğleden sonra Sanayi Bakanlığına git. Soner'in sağ tarafında sana yardımcı kıldıklarımızdan birini göreceksin. Ona bu satırları göster sana biat edecek. (Mehdi suresi, s. 13)"
"Beni defalarca gördün. Vaktiyle dayıbeyin düştüğü hataya düşme. Beni defalarca gördün. Cibril'i, Muhammed kulumuzu, kendini de gördün. (Allah'ı Teala suresi, s. 15,16)"
"Gördün ki sen uçtuğun zaman kimse senin uçtuğunun farkına varmıyor, (s. 26)"
"Einstein senin tasavvufi bilgine sahip olsaydı Müslüman olurdu. (Zaman suresi, s. 28)"
"Senin Mehdi olduğunu henüz pek az kişinin bilmesini istiyoruz. Alametlerin Kitap, Taht, Nur, Sancak, Kılıç'tır. (Kuddus-i Sır suresi,
s. 30)"
206. İskender el-Ekber, Risalet Nurları, s. 1.
"Ey iskender el-Ekber hazretleri kulumuz. Evet, sen hakiki bir hazretsin. Bozoklu Han bir veli idi ve senin ceddindir, seyyiddir. Sen de seyyidsin, 12. imamsın, son imamsın. (Tayyı Mekan suresi, s. 44)"
"Biz istediğimiz zaman senin ruhunun dalga uzunluğunu, elektron devir sayısını ve ağırlığını değiştirebiliriz. Her gece her insan bu hadiseyi yaşar. (s. 57)"
"Evet, şeytan senin voltajına dayanamaz. Dalga uzunluğu konusunu sana tekrar yazdıracağız. " (s. 62)"
Baştan sona abuk-sabuk cümleler ve hezeyanlarla dolu olan bu kitapçık, bir gerçeği daha açık seçik ortaya koymuştur: İnsanlar eğer sadık peygamberlerine tabi olmazlarsa, onları arkalarına takacak sahte peygamberler çıkmaya devam edecektir. Eğer içinde şüphe bulunmayan Allah'ın vahyi Kur'an'a sarılmazlarsa, bu ümmetin içinden çıkan ya da çıkacak olan Yahudileşmiş muharrirlerin elleriyle yazıp "bu Allah'tandır" diyerek piyasaya sürdükleri şeytani vahiylerin tuzağına düşeceklerdir.
8. Bir "devlet alimi" prototipi: Belam
"Onlara şu adamın haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi vermiştik. Onlardan sıyrılıp çıktı, şeytan da onu peşine taktı. Nihayet o azgınlardan oldu.
Dikseydik onu o ayetlerle yüceltirdik. Ama o, yere saplandı, he-vasınm peşine düştü. Onun durumu tıpkı şu köpek gibidir: Üstüne var-san da dilini sarkıtıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği işte budur. Bu öyküyü anlat, belki düşünüp taşınırlar."207
Ayetlerde, Hz. Peygamber'den, geçmişte yaşanmış bir olayın kahramanını anlatması isteniyor. Olayın kahramanının adı geçmiyor. Onun yerine, tavır ve davranışı geçiyor. Kur'an'm üslubu budur. Nede-nide, dikkatler özel isimler, özel yerler, özel zamanlar ve toplumlar üzerinde değil de, tavırlar üzerinde yoğunlaşsm içindir.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Ayetin çizdiği hastalıklı tipin belirgin özellikleri şunlar: Kendisine mucize, vahiy, kitap, ya da bir takım olağanüstü ve herkeste olmayan yetenekler verilen bir ulu, önder ve alim kişi, daha önce bu ilahi ödülü hakeden bir davranış içerisinde olduğu halde sonradan bozuluyor. Kendisine verilen ayetlerle amel etmeyip onlara sırtını dönünce, şeytanın askeri oluyor. Vahiyden uzaklaştıkça azgınlaşıyor. Ayetleri ihtirasları uğruna kullanıyor.
Azgınlığının temel sebebi makam-mevki, mal-mülk, şöhret-servet
207. 7 A'raf/1 75-176.

sevdası. O, dünyalığı Allah'a tercih edip Allah'ın verdiği ayetleri menfaat temininde kullanınca, Allah da ona verdiği ayetleri, o ayetlerle gelen tüm meziyet ve faziletleri alıyor. Adam şahsiyetini kaybederek, "köpek gibi", bir çanak yal uğruna her türlü zillete eyvallah eder hale geliyor. Kovsan da, sevsen de, dövsen de onun için farketmiyor. Tabiatı köpekleştiğinden, kendisini tutanla kendisini iten arasındaki farkı göremeyip, her ikisine de dilini sarkıtıp soluyor. Ayette yapılan bu keskin tasvir "işte ayetlerimizi yalanlayanların hali budur" cümlesiyle tamamlanıyor.
Hz. Peygamber'e de bu kıssayı anlatması emrediliyor ki, bu ayetlerin nazil olduğu Mekke döneminin sonlarında tıpkı bu adam gibi bilgi ve hikmet sahibi olup da, ilmini şeytana satan kimseler "belki düşünür, öğüt alırlar" diye...
Ayette geçen şahsın gerçek kimliği hakkında farklı rivayetler var. Belam b. Baura (Eber), Ümeyye b. Ebi's-Salt es-Sekafi, Ebu Amir b. Sayfi bu isimlerin başında geliyor. Bizce, Bel'am, ayette anlatılan kıssanın gerçek sahibi ve "mâzi"deki sebeb-i nüzulü, Ümeyye b. Ebi's-Salt, "hâl"deki sebeb-i nüzulü, Ebu Amir ise "istikbal"deki sebeb-i nüzulüdür.
Hz. Ali, İbn Ömer, İbn Abbas, Mücahid, îkrime, ayette anlatılan şahsın Bel'am olduğunda müttefiktirler.20* Mücahid, Abdullah b. Amr, Kelbi, Ümeyye b. Ebi's-Salt'tır diyorlar.m Said b. Müseyyeb ise Ebu Amir'de karar kılıyor.210
Tevrat ve İncil'de Bel'am, "Beor oğlu Balam" olarak geçer.2" Kahin ve peygamber olarak zikredilen Bel'am'ın kehanetleri vurgulanır.212
Bel'am kıssası Tevrat'ta anlatılırken Elohist adı verilen rivayetlerle, Yehovist adı verilen rivayetler arasında bazı farklar dikkati çeker. Elohist rivayete göre o Israiloğullarından olmayıp Arâmî asıllı bir kahindir. Allah'tan ilham almaktadır. Moab kralı Balak, ısrarla Israiloğul-larına beddua etmesini isteyince, Allah tarafından izin verilmeden kabul etmez.2" Yehovist rivayete göre de o Medyenli bir kahin olup214 Kral Balak'm beddua talebini Allah'ın izni olmadan yerine getirmiştir.21*
Tevrat'taki kıssa şöyle: Hz. Musa liderliğindeki Israiloğulları'nın çölde uzun süre dolaştıktan sonra, eski ülkeleri Kenan diyarına doğru ilerlediklerini gören Moab kralı, ülkesinin elden gideceği endişesine kapılır. Başlarında Hz. Musa'nın bulunduğu îsrailoğullarına karşı yar-
208. Taberı, Camiu'l-Beyan, 6/118-119. Kurtubi, 7/319-320.
209. Taberi, 6/119-121.
210. Kurtubi, Camivt'l-Ahkam, 7/320. in. Sayılar, HİS.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

212. Ye.jiî.13/22; Sayılar, 22/6; încil, Petms'un 2. Mektubu, 2/15
213. Sayılar. 22/5-21.
214. Age., 31/8.
215. Agc, 22/22-34.
177
dım etmesi için kendi ırkdaşları olan ve Hz. Musa'ya denk olduğunu düşündükleri Bel'am'ı yardıma çağırır. Çünkü Bel'am'ın mübarek kıl-dığı mübarek olmakta, lanetlediği ise iflah olmamaktadır.2'"
Bel'am ise bu davete karşılık Rab'den alacağı emre göre hareket edeceğini bildirir. Moab kralı çok ısrar eder ve türlü dünyalıklar vade-der. Bel'am bir rivayete göre izinli olarak, diğerine göre izinsiz olarak yola çıkar. Yolda eşeği melek tarafından engellenir. O da ısrarla yoluna devam eder. Kral Balak'a Allah'ın kendisine söyletmeyeceği şeyleri söyleyemeyeceğini ifade eder. Bedduaya başladığında Kral'm isteğinin aksine ÎsrailoğuUarı'na lanet edeceği yerde onları mübarek kılar.117
Bel'am Kral'a Allah'ın lanetlemediğine lanet edemeyeceğini, O'ndan emir aldığını, Allah'ın vahyine muhatap olduğunu, yüce olanın bilgisini bilen bir kişi oduğunu, Rabbin sözünü çiğneyemeyeceğini söyler.1'"
Bu rivayetlere rağmen Tevrat'ta Bel'am Israiloğullarını tuzağa düşüren biri olarak tasvir edilir. îsrailoğulları'nm Medyen kadınlarıyla zina ederek, felakete uğramaları fikrini ilk ortaya atan Bel'am'dır:
"İşte îsrailoğullarınm, Peor meselesinde Balam'ın öğüdü ile Rabbe karşı tecavüz etmelerine bunlar sebep oldular. Ve böylece Rabbin cemaati arasında veba oldu."2'9
"... orada Balam'ın tavsiyesini tutanlar var. O put kurbanlarını yesinler ve zina etsinler diye, Îsrailoğulları'nm önüne takoz atmayı Balak'a öğretti.""11
Bel'am1 in bu fikri sayesinde Moab kralı Balak Israiloğullarım ye-ner. Israiloğullan, putperest Moab kızlarının putlara kurban edilen hayvanların muhtemelen mikroplu etlerini ve kendi bedenlerini İsrailoğul-larına sunarak onların disiplinini bozar, birliğini dağıtır, Allah'ın gazabını onlar üzerine celbederler. Sonuç Tevrat'ta şöyle verilir:
"Ve kavm Moab kızları ile zina etmeğe başladı. Ve kendi tanrılarının kurbanlarına toplumu çağırdılar. Ve toplum yedi ve onların tanrılarına eğildiler. Ve İsrail Baal-Peor (Putuna) bağlandı. Ve Rabbin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi.""
Islamî kaynaklarda anlatılan rivayetler de, Tevrat'ta verilen Bel'am portresiyle uyuşmaktadır. Mücahid'e göre Bel'am, kendisine nübüvvet verildiği halde, topumunun kendilerine karışılmaması şartıyla verdiği rüşveti kabul ederek onları kendi hallerine terketmiştir.
Tevrat'ta anlatılanları biraz daha detaylandıran Islami rivayetler de Bel'am'ın resmî din adamı kimliğim tescil eder:
216. Sayılın. 22/6. , ,.
217. Age., 23/7-10, 18-24; 24/3-9, 15-İ4.
218. Age.,, 23/8,20; 24/4, 12, 16. , ' ¦ :,
219. Age., 31/16.
~~~ .lj .• n..,MA y,,hiv 2/14.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/
~~~

mayan bir şeyi bana emrediyorsunuz-. ^^~ — lara beddua etmenden hoşlanmazsa daha önce oldugu gibi bundan seni alakoyacaktir." Başladi Israilogullarma bedduaya... Lakin onlara beddua ederken dili sürçüp kendi halkina beddua ediyordu. Kendi halkinin zaferi için dua etmek istedigi zaman da, dili sürçerek, Allah'in izniyle Musa ve ordusunun muzaffer olmasi için dua ediyordu. Toplumu: "Sen onlara degil bize beddua ediyorsun" dediklerinde, "Benim dilim bundan başkasina dönmüyor. Kaldi ki onlara beddua etseydim bile kabul olunmayacakti." diye yakindi. "Lakin" dedi, "size bir yol göstereyim. Eger yaparsaniz onlari yenersiniz: Allah zinaya çok gazaplanir. Eger onlar zinaya düşürülebilirse, helak olurlar. Allah'in onlari bu şekilde helak etmesini umuyorum. Kadinlarinizi çikarip onlarin üzerine gönderin. Onlar yillari yollarda geçmiş seferi bir toplumdur, bu yüzden zinaya meyledip helak olmalari daha kolaydir."222

Bundan sonrasi kolay oldu. Israilogullan, peygamberlerini dinlemeyerek Moabli fahişelerle zinaya koştular. Moabli fahişelerin sundugu putlara adanmiş muhtemelen mikroplu etleri yedikleri için Israilo-gullari içerisinde salgin bir hastalik çikmiş ve kitlesel ölümlere (Tabe-ri'ye göre 70 bin) sebep olmuştu.

Ayetteki "hevasma uydu" ibaresini Kurtubi "Mala çok düşkün olan haniminin Müslüman ÎsrailoguUari'na beddua etmesi için yaptigi israrli taleplere uymuştu." şeklinde açiklar. "2"

Tüm bu bilgiler A'raf 175-176. ayetleri desteklemektedir.

Ayetlerin sebeb-i nüzulü olarak görülen ikinci isim de Ümeyye b. Ebi's-Salt es-Sekafi. Olumsuz bir prototip olan "Bel'am" tipini iyi tanimak için Ümeyye'den kisaca söz etmemiz gerekecek.

Taif'teki Sakif kabilesinin en ünlü şairi olan Ümeyye b. Ebi's-Salt bi'setten önce hanif olarak bilinenler arasindaydi. Rasulullah onun şiirini dinlerdi. Hatta birgün onun şiirini dinledikten sonra "Onun şiin Müslüman olmuştu" buyurur. Hadisin bir başka varyantinda şöyle bir ziyade var: "Keşke kendisi de Müslüman olsaydi".M4

îbn Kuteybe "eş-Şi'i ve'ş-Şuarâ" adli eserinde Ümeyye b. Ebi's-Salt'm şiirlerine üç sayfa ayirmiş. Oradan ögreniyoruz ki Ümeyye cahi-Uyye Araplarmdan tamamen farkli bir inanca sahipti, "llahu'l-Alemin" olarak andigi Allah'tan "ferdun ve muvahhadun: birbaşma ve tek" olarak sözeden Ümeyye, cennete, cehenneme, meleklere, peygamberlere

222. Taberi, Camiu'l-Beyan, 6/123. ' ¦'- '

2.23. Kurtubi, Camiu'l-Ahkam, 7/322.

224. Müslim, Kitabu'ş-Şiir, 41/1. Bu ibare Ibn Mace'de temenni edauyla "neredeyse Müslüman olmuştu" biçiminde gelir. Ibn Mace, Edeb, 41 (3757). ,..

inanmaktadir. "O yeryüzünün tamamina egemendir" dedigi Allah'i "Göklerin ve yerin meliki" (^j*1".) oi^^-Jt »iÜ-) olarak anar. Ibranca ve Süryanca'ya vakif olup Tevrat ve Incil'i asillarindan okuyabilmektedir.2*5

Cahiliyye döneminde hiç puta tapmayip, içki içmemiştir. Islam'in zuhurunda 8 yil Bahreyn'de ikamet etmiştir. Rasulullah'in nübüvvetini haber alir almaz Mekke'ye gelen Ümeyye, onun agzindan Kur'an'i dinlemiş, Kureyş müşrikleri kendisine fikrini sorunca da "O hak üzeredir" demiştir. Kendisine "O halde niçin ona tabi olmuyorsun?"

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

denildiginde "onun işinin neticesini görünceye kadar bekleyecegim" demiştir.226 Dayisinin iki oglu Bedir'de Rasulullah'a karşi savaşmiş ve öldü-rülmüşlerdir. Kendisi için de sahabe "adüvvullah: Allah'in düşmani" lakabini benimsemiştir. Hasta yataginda şöyle söyledigi rivayet edilir: "Bu hastaligin beni öldürecegi muhakkak. Ben Hanif dininin dogru oldugunu biliyorum. Ama Muhammed'e karsi içimdeki kuşku beni birakmiyor. "227

Ümeyye'ye herhangi bir kitap, vahiy ya da mucize verilmedigi konusunda herkes müttefik. O halde ayette "kendisine ayetlerimizi vermiştik" denilen kimse Ümeyye olamaz. Üçüncü ihtimal olan Ebu Amir b. Sayfi, gündeme Medine'de girmiştir. Halbuki ayetler Mekki'dir. Sonuçta ayette sözü edilen kimsenin Bel'am olduguna hükmetmemiz gerekmektedir.

Bel'am tipi tahrifin prototipidir. Kur'an, Tevrat, Incil ve îslamî kaynaklarda yazilanlardan yola çikacak olursak bu tipin temel özelliklerini şöyle siralayabiliriz:

1. Bel'am irkçi bir tiptir: Müslüman Israilogullarma ve Hz. Musa'ya karşi putperest Moablilari ve onlarin putçu yöneticisi Balak'i, sirf kendi kavmi ve ülkesi oldugu için destekledi. Hakka karşi, "bizden" gerekçesiyle batilin yaninda yer aldi.
2. Dünyaci bir tiptir: Kendisine verilen ilahi emanete ihanet ederek, şöhret, servet gibi geçici dünya nimetleri ugruna onlari feda etti. Dinini satip dünyasini aldi. Bir çanak yal ugruna, sahibinin onca itip-kakmasma kuyruk sallayan "köpek gibi", bir miktar dünyalik ugruna ilminin izzetini satti.
3. Ilmini zalim/kafir yöneticilerin hizmetine veren resmi ulema tipidir: Kendisine "yukardan" gelen emirleri, Allah'tan gelen emirlere karşi da olsa uygulayan, bu yüzden de ayette "tutsan da itsen de dilim sarkitip soluyan köpek" olarak tanimlanan yüzsüz ve onursuz, "evet efendim"ci bir tip. Şairin "Köpektir zevk alan sayyâd-i bî-insa)'a hizmetten" misrainda ifade ettigi gibi, sadâkati cinayet derecesinde midesine bagli bir tip.

225. Ibn Kuteybe, eş-Şi'i ve'ş-Şuaia, S.-300-302. '

226. Zirikli, el-A'lam, 2/23. (: ';

227. T. Izutsu, Km'an'da Allah ve Insah, s. 108. '"•'" ; '

4. İlkesiz, makyavelist bir tip: Ulusal birliği ve ülkenin bütünlüğünü korumak için, kendi kutsal değerlerini de hiçe sayarak, her yolu meşru gördü. Bu cümleden, muhtemelen zührevi ve bulaşıcı hastalığa yakalanmış Moablı fahişelerin Israiloğulları'yla zina yapması fikrini ortaya attı. Harp halinde dahi, yöneticileri, ilkeli, insan hak ve onuruna saygılı davranmaya davet edeceği yerde, önce o hak ve onuru kendisi çiğnedi. Kendisine verilen akıl ayetini, şeytanın hizmetinde kullandı.

Bu sayılan özellikler kimde bulunursa, o kendi yaşadığı çağın ve toplumun Bel'am'ıdır. Kur'an, onun için yer, zaman ve şahıs ismi vermez. Çünkü bu tipler, her yerde her zamanda bulunabilir. Onları görünce tanımamız için özelliklerini sıralar.

9. Muharrifler müceddıtler

Tecdid, tahrifin zıddıdır. Tahrif edileni aslına döndürmeye, tahrip edileni onarmaya, bozulanı yapmaya, eskiyeni yenilemeye "tecdid", bunu yapana da "müceddid" denir.

Tecdit, sonradan uydurmak değildir. Aksine tecdit, sonradan uydurulmuş şeyleri asıldan temizlemektir. Bir bid'at'tan arındırma ame-liyesidir.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Tecdit, kesinlikle reform değildir. Reformda, öze bağlılık aranmaz. "Deforme" olmakla "tahrif" arasında benzerlik varsa da, bunların izalesi için yapılan "reform" ile "tecdit" arasında mahiyet farkı vardır.
Reform, orijinali şart koşmaz. Reformun karşılığı "tecdit" değil "ıs-lâh"tır. Reformasyon, düzeltme, iyileştirme, daha kullanışlı hale getirme işidir. Elde deforme olmamış bir "asıl" olmadan bir şey reforme edilebilir, ancak elde tahrif olmamış bir "asıl" olmadan tecdit gerçekleştirilemez. Çünkü tecdit, bir öze dönüştür. Her tecdit asla bağlı kaldığı oranda başarılıdır.
Tarih, müceddidlerle muharrifler arasındaki bitmez-tükenmez mücadelenin en büyük şahididir. Muharrifler, tarih boyunca hep mü-ceddidlere düşman olagelmişlerdir.
Ekmeğini tahriften çıkaran her tahrifçi, tecdit yanlılarının amansız düşmanıdır. Bu nedenle de tarihte bir inancın müceddidlerine en çok düşman olanlar, o inancı inkar edenler değil, o inancın tahrif edilmiş biçimini kabul edenler olmuştur.
Bunun iki ünlü örneğini verelim.
Birinci örnek: Hz. İbrahim dininin müceddidi olşn Rasulullah'la Hz. İbrahim dininin muharrifi olan müşrikler arasındaki amansız mücadele. ,|•;'"||
181
Bilinen bir gerçektir ki Rasulullah, sonradan çıkmış bir "türedi" değil kendisinden önceki peygamberlerin tevhid yolunu sürdüren bir Nebi idi. O kendisini her zaman ibrahim Peygamber'e nisbet eder, ondan "atam" diye söz ederdi. Kendi sünneti dışında bir tek peygamberin sünnetine uymaya çağırmıştı ümmetini; o da İbrahim Peygamber."*
Kur'an da, Hz. Muhammed dışında bir tek Hz. ibrahim'i bu ümmete örnek olarak takdim ediyor ve "güzel örnek" sıfatını onun için de kullanıyordu.229 Ayrıca Allah Teala Nebisi Muhammed'e defaatle "İbrahim'in hanif yoluna uy" diye emrediyordu."0 Dahası, Nebisine ve mü'minlere onun makamını namazgah edinmelerini emrediyordu.
Müşrikler de kendilerini Hz. İbrahim'e nisbet ediyorlardı. Bu nedenle de Kur'an onlara öyleyse "haydi İbrahim'in hanif dinine uyun"2-*' çağrıları yapıyordu. Müşrikler Kabe'yi Hz. ibrahim'in bıraktığı emanet olduğu için gözleri gibi koruyorlar, ondan kalan hatırayı kutsal addediyorlardı. Makam-ı İbrahim'in, Haceru'l-Esved'in korunması, sözkonu-su hürmetin bir sonucuydu.
Müşrikler Hz. ibrahim'in Allah'ına inanıyorlardı. Kur'an'm haber verdiğine göre onlar yeryüzünün ve üzerindeki her şeyin Allah'ın olduğuna, göklerin ve arşın Rabbinin Allah olduğuna, Allah'ın mutlak hakim ve malik olduğuna inanıyorlardı.2'2 Putlara kendilerini Allah'a yaklaştırsın, vesile olsun diye tapıyorlardı.1" Meleklere inanıyorlar, tüm yeminlerini Allah üzerine ediyorlar, sapık bir kader anlayışıyla "Rahman dilemeseydi biz putlara tapmazdık" diyorlardı.2"4
Müşrikler Hz. İbrahim'den kaldığına inandıkları ibadetleri tahrif ederek de olsa yerine getiriyorlardı. Örneğin kurban kesmek, Kabe'yi tavaf etmek,2-" namaz kılmak,2W her yılın haram aylarında haccetmek,1" Merve ile Safa tepeleri arasında sa'y etmek hep İbrahim peygamberden kalan ibadetlerdi.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Ayrıca Hz. İbrahim'in bir sünneti olarak sünnet oluyorlar, sakal bırakıyorlar ve guslediyorlardı. Hatırlanacağı üzere, Ebu Süfyan Bedir'de yenilip Mekke'ye dönünce "Muhammed'le savaşıp onu yeninceye kadar karımla birleşip gusletmeyeceğim" diye yemin etmişti.
Bütün bunlar gösteriyor ki Müşrikler Hz. ibrahim'in hanif dinine mensuptular. Cahiliyye döneminde sünnet olana ve Kabe'yi haccedene
228. Ibn Mace, Edahi, 3.
229. 60 Mümtahine/4.
230. 4 Nisa/125, 16 Nahl/123. 231.3 Alu îmran/95.
232. 23 Mü'minun 84-89.
233. 10 Yunus/18.
234. 35 Fatır/42, 43 Zuhruf/19-20
235. 22 Hac/26.
236. 8 Enfal/35.
237. 22 Hac/27.

i
"hanif" denilirdi.238 Hanif kelimesinin etimolojisine baktığımızda, Arapların, ayağı içe ya da dışa doğru kıvrılan kimselere "ahnef" dediklerini görüyoruz. Ibn Manzur Ebu Ubeyde'den naklen şu açıklamayı yapar:
"Kim ibrahim'in dinine inanıyorsa Arap'lar nezdinde o hanif idi. Müşrikler cahiliyye döneminde putlara taptıkları halde derlerdi ki: "Biz ibrahim'in dini üzere olan hanifleriz." Ta ki islam geldi, o zaman da Müslümanları hanif olarak isimlendirdiler."239
Bu lugavî gerçekten yola çıkarak kelimenin en doğru tanımını Ebu Amr yapmıştır:
"Hanif, hayırdan şerre yamulan ya da serden hayra doğrulandır."240
Bu durumda müşriklerin hayırdan şerre yamulup Hz. ibrahim'in dinini "tahrif eden hanif" olduklarını,- Müslümanların da Hz. ibrahim'in dinini tecdit eden, "yenileyen hanif" olduklarını söylememiz mümkün olmaktadır.
Ancak garip olan şu ki, Hz. ibrahim dininin muharrifi olan müşrikler, Hz. ibrahim'in müceddidi olan mü'minlere, herkesten daha fazla düşman olmuşlardır.
İkinci örnek: Ashab-ı Uhdud kıssası. Bir inancın müceddıtlerinin en büyük düşmanı o inancın muharrifleridir, sözümüzü bir kez de Ashab-ı Uhdut kıssası doğrulamıştır. Bu kıssa, insanlık tarihiyle yaşıt olan muhariflerle müceddıtler arasındaki mücadelenin, sadece bu ümmete özgü olmadığının en çarpıcı örneğidir. Ayrıca Kur'an'm, tarihin zağarından çekip çıkardığı Ashab-ı Uhdud kıssasıyla bu tarihi mücadeleyi gündemde tutmasına dikkat çekmekte yarar var.
Kur'an'da, Buruc suresinde olay şöyle anlatılır:
"Kahrolsun hendekçiler!..
O tutuşturulan yakıtın adamları...
Onlar, onun başında oturmuşlardı,
Onlar, mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Başka bir şey için değil, yalnızca, göklerin ve yerin hakimiyetini elinde tutan, Aziz, Hamid Allah'a inandıkları için onlardan intikam alıyorlardı."241
Ateş dolu hendeklere atılıp yakılanlar, o dönemde islam'ı ihya etmek için gönderilen Hz. isa'ya inanan Müslümanlardı. Yani, Yahudileşen îsrailoğulları'nın elinde tahrife uğrayan Musa şeriatının müceddıtleri...
238. " IV». c^H £> j jöfcl v Jü, V»U-l ^ ûlf /' Ibn Manzur, L. Aıab, 2/1026. Ünlü lugatçı Ferra da, "Hanif, sünnet olan kimsedir" diyerek bu görüşü pekiştiriyor. Ay.
239. ^»^,tu».0»w:û^V»UJ^ûBjVI>a^oirj.v^^Jt^^r^Woı>
.lıı^-ft-llij.- fît-Vl ,w U» lr^ı>" Ibn Manzur, Age., 2/1026.
240. .ıJ+tSJio.jiJ>JİJ+crj»i>:^H> Age., 2/1025.
241. 85 Buruc/4-8.
183
Ya işkenceyi yapanlar?
Onlar da Musa dininin muharrifleri olan Yahudiler.242 Tarih bir inancın muhariflerinin, aynı inancın müceddıtlerine düşman oluşuna bir kez daha tanık oluyordu.
Hz. Musa şeriatının muharrifleri olan Necran Yahudileri, aynı şeriatın müceddıtleri olan mü'minlere yaptıkları işkenceyi, putperestlere yapmamışlardı. Hz. İsa'ya inanan mü'minler de, Yahudilerden gördükleri işkence ve zulmü bölge putperestlerinden görmemişlerdi.
Dikkatle bakan biri, aynı geleneğin bugün de sürdüğünü görmekte zorlanmaz. Günümüzde İslam'ın tahrifçilerinin, İslam'ın müceddıtlerine, Hıristiyanlardan, Yahudilerden, Budistlerden, Ateistlerden ve Laik/Kemalistlerden daha fazla düşman olduklarını görüyoruz. Muhar-ref İslam'ın tahrif çileri, yanlarına tahrif edilmiş bir dini kendi geleceği açısından daha az tehlikeli gören devleti de alarak, kafirlere, ateist ve ataistlere karşı vermedikleri mücadeleyi, aynı dinin müceddıtlerine karşı veriyorlardı. Bunların en büyük destekçiliğini de Bel'am tıynetli "devlet uleması" yapiyordu.
Muharrifler, devletlûların sofra artıklarına râm olan "devlet ulemasını eşi-menendi bulunmaz şeyler olarak pazarlarken, Allah'tan başkasına kul-köle olmayan "din uleması"m madden ve manen mahkum etmeye çalışırlar. Tabi, "devlet uleması"nı pazarlayanlar da bu satıştan komisyonlarını alırlar.
10. Sonuç
1. Tahrif, İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesine en çok maruz kaldığı bir temayüldür.
2. Israiloğulları dinlerini tahrif edince, ahlâkî, sosyal ve siyasal yapıları da tahrip olmuştur. Bu ümmet de dinini tahrif edince aynı akıbete uğrayarak ahlakî, sosyal ve siyasal bir çöküş sürecine girmiştir.
3. Israiloğulları'nın Tevrat'a sarılarak öze dönmesi artık mümkün değildir. Çünkü, Tevrat'ın muhafazası Benî israil alimlerine bırakıldığı için aslı kaybolacak bir biçimde tahrif edilmiştir. Ancak Ümmet-i Mu-hammed'in Kur'an'a sarılarak dinini tecdit etmesi mümkündür. Çünkü Kur'an, bizzat Allah tarafından korunmuştur.
242. Olayın yeri hakkında "Necran, Irak ve Şam" olmak üzere üç ayrı rivayet var ise de, bunlardan en doğrusu olayın Yemen ile Hicaz arasında yer alan Necıan'da

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

geçtiğidir. Hz. Ali'den ve Ibn Abbas'tan nakledilen de budur. Müslim'in sahihinde Rasulullah'tan olayın ayrıntılarını ele veren bir de hadis nakledilir. O dönemde Necran hükümdarı Zû-Nüvas lakaplı eskiden putperest olup sonradan bölgeye göç eden Yahudiler vasıtasıyla Yahudikşip "Yusuf" adını alan bir Arap'tır. Tabatabai, el-Mizan, 20/256; Taberi, Camiu'l-Beyan, 12/524; Kurtubi, al-Camiu'1-Ahkam, 19/289; Razi, Mefatihu'1-Gayb, 31/108-109.

184

4. Israiloğulları'nı tahrife yönelten sebeplerin başında iki şey gelir: Kör taassup ve dünyevileşme. Bu ümmetin tarihindeki tahrifin sebeplerinin başında da bu iki unsur gelmektedir: Siyaset, mezheb, meşrep, soy, ırk, ulus asabiyyeti ve makam-mevki, mal-mülk, servet-şöhret ihtirası.

5. Bu ümmetin muharrifleri Kur'an'ın metninde tahrifat yapama-mışlarsa da, onun mânâsında te'vil, tefsir, nesh, tahsis adı altında birçok tahrifat yapmışlar, bunu müteşabih ayetler sınırında da tutmayıp muhkem ayetleri dahi mezhep, meşrep ve politik kavgalarında silahlarının ucuna takmaktan çekinmemişlerdir.

6. Israiloğullarmm en ünlü tahrif biçimi olan uydurmacılığı Kur'an'da gerçekleştiremeyenler, sünnetin büyük bir bölümünü oluşturan "hadis"te gerçekleştirmişlerdir.

7. Müslüman îsrailoğullarmm Yahudileşmesinde nasıl eski Mısır, Yunan, Filistin putperest kültürlerinin etkisi olmuşsa, bu ümmetin Yahudileşme temayülüne sapmasında da başta îsrailiyyat olmak üzere Yunan, Roma, Bizans, kadim Türk ve çağdaş Batı kültürlerinin tahrip edici etkileri olmuştur.

8. îsrailoğulları içerisinden çıkıp da kendilerine has peygamberler ve kitaplar ihdas eden sapık gurupların benzeri bu ümmetin içerisinden de çıkmıştır. Bahailik, Kadıyanilik, Hurufilik, 19'culuk ve İskender el-Ekber taifesi bunlardan birkaçı. Bu sapkınlıklardan birçoğunun ortak yanı da bir tür rakam gizemciliğine dayalı "cifr" ve "ebced"e aşırı düşkünlükleridir.

9. Hurafe, tarih boyunca tahrifin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Tarihte ve günümüzde din ne kadar tahrif edilirse, hurafe de o kadar itibar kazanmaktadır. Şimdilerde toplumumuzda hayli ilgi toplayan medyumlar, tarotlar, burççular, falcılar, büyücüler ve bilumum çağdaş üfürükçüler din düşmanı rejimin açtığı boşluktan istifadeyle ortaya çıkmışlardır.

10. Hurafecilik, ötedenberi sanıldığı gibi yalnızca mistik, geleneksel ve gizemci çevrelerin mübtela olduğu özel bir sapma değil, 19'culuk sapkınlığında da görüldüğü gibi akılcı, modern ve bilimci çevrelerin de pekâlâ sarılabileceği genel bir sapmadır.

11. Bel'am, "din alimi"ne karşı çıkarılan "devlet alimi" tipidir. Her din ve dînî toplum, kendi içerisinden çıkardığı "Bel'am'ların" tahrif ve tahribine maruz kalmıştır. Bu konuda Ümmet-i Musa ile Ümmet-i Muhammed'in kaderleri garip bir biçimde birbirine benzemektedir.

12. Tahrif ile tecdid arasındaki savaş, neredeyse insanlıkla yaşıttır. Ük tahrifçi şeytandır. Tarih boyunca, bir dinin muharrifleri, aynı dinin müceddidlerinin en büyük hasmı olagelmiştir. Bu ezeli kural, bu ümmette de bozulmamıştır. Günümüzdeki Islami

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

mücadelenin içinde olanlar, bu tarihi gerçeğin çağdaş tezahürlerinin acı hatıralarıyla doludurlar.
185
C. TAASSUP VE SOSYALLEŞEMEME
İsrail (Yakub) peygamber, ölüm döşeğinde başucunda toplanan oğullarına "Benden sonra neye kulluk edeceksiniz!" diye sormuştu. Onlar da "Senin tanrın ve ataların İbrahim, İsmail ve îshak'm tanrısı olan tek İlaha kulluk edeceğiz. Biz ona teslim olan Müslümanlarda-nız" diye söz verdiler.241
Ülkeleri Filistin'den Mısır'a, kardeşleri Yusuf'un koruyucu kanatları altında göç edip yerleşen Yakub ailesi, putperest Mısır'da Müslüman azınlıktılar. Göç eden her toplum gibi, onlar da bu yabancı ülkede sosyal varlıklarını koruyabilmek için belli başlı iş alanlarında yoğun-laştılar. Ticaret ve zenaat bunların başında geliyordu.
Müslüman Israiloğulları, büyük babalan Hz. Yakub'a verdikleri sözü yerine getirmek için büyük çaba sarf ediyor, içinde yaşadıkları putperest çoğunlukta tevhîdî kimliklerini kaybetmemek için içine kapalı gettolar oluşturuyorlardı. Çoğunluğu oluşturan Mısırlıları Tevhid'e çağırmak yerine, onlardan uzak durmayı yeğlediler. Pagan Mısır toplumu, kendileri gibi inanmayan, liderleri firavunu 'rab' kabul etmeyip içine kapanık yaşamayı tercih eden göçmenlere hep kuşku ile baktı.
Gerçi Mısırlılar içerisinde Müslüman Israiloğulları'nın tevhid akidesine imrenip islam'a girenler olmuyor değildi. Ama bu planlı bir tebliğ faaliyeti sonucunda kitlesel olarak gerçekleşmedi. Buna rağmen Is-railoğulları'ndan salih kimselerin mazbut yaşantısına imrenen kimi insanlar kendi dinlerini terkedip İslam'a giriyorlardı. Hatta bu ihtidalar sıradan insanlarla sınırlı kalmıyor, kral ve kraliçelere kadar uzanabiliyordu. Putperestliği terkederek "Tanrı kulu" anlamına gelen Ahnaton ismini alan firavun IV. Amenofis244 ile Kur'an'da kıssası anlatılan kraliçe Asiye'nin islam'a girişi buna örnekti.24S îsrailoğullan'na mensup bir saray hizmetlisi (tarakçı) vesilesiyle islam'ı tanıyan Asiye, ülkedeki islamlaşmayı hızlandıracağı korkusuna kapılan kocasının işkenceleri altında, imanından dönmeyerek can verecektir.
.2*3. 2 Bakara/133.
244. M.Ö. 1360-1347 yılları arasında firavunluk yapan Ahnaton 41 yaşında hidayete erdi. Mısırlıların taptığı 13 putu yıktırdı. Firavunların tanrı olmadığını isbat için sarayı halka açtı, yönetimi sivilleştirdi. Karnak'taki imparatorluk tanrısı Amon tapmağını kapattı. Yerine "Tanrıyı bulduk" anlamına gelen "Gematon" isimli yeni bir ibadethane inşa etti. Adına Ahatatoh (Allah'ın nurlu şehri) adını verdiği bugünkü adı Teli el-Amar-na olan bir başkent kurdu. Putperest babası Amenofis IH'ün resimlerini ve isimlerini dahi mezarlarından kazıttı. Bu Müslüman kralın cesedinin mumyalanmamasını vasiyet ettiği sanılmakta. Zaten mumyası kabrinde bulunamamıştır. M.Ö. 1347 yılında vefat etti. Ondan kısa bir süre sonra Mısır tekrar putperestliğe döndü. (Bkz. Fethi el-Akil, Ahnaton el-Fir'nvni, Mısır, ty.)
245. 66 Tahrim/11.
_....._.. 186 . _.,..
Mısır yönetimi, ülkenin zenaat ve ticaret hayatını ellerine geçiren Israiloğulları'nın nüfuslarının ve nüfuzlarının gittikçe artmasından endişeye kapılarak, planlı bir

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

soykırım faaliyetine girişir. Bu, zaten kapalı bir toplum olan Israiloğullarım daha da içine kapatır. Yüzyıllardır böylesine aykırı bir çevrede dînî/millî kimliklerini korumak için verdikleri mücadele, firavun devletinin sistematik baskıları sonucu boşa çıkar.
Tam bu esnada Allah, ataları Yakub'a verdikleri sözü tutarak ibrahim'in dininden her türlü zorbalığa karşı direnmek pahasına ayrılmayan tsrailoğullarmı, toplumlar içerisinden seçer. Artık vahyi insanlığa taşıma emaneti demeye gelen "hilafet", Hz. Musa önderliğindeki Isra-iloğulları'nındır.
Hz. Musa Allah'tan aldığı emirle Israiloğulları'm Mısır'dan çıkarır. Bu çıkış sırasında Müslüman olan Mısır yerlilerinin de onlarla beraber çıktığına dair herhangi bir bilgi yok elimizde. Örneğin, kralın bel bağladığı sihirbazlar topluca Müslüman olmuş ve bunun sonucunda firavun tarafından ölümle cezalandırılmışlardır. Elbet bu ve buna benzer diğer mucizevi olaylara şahid olan Mısır halkı içerisinden İslam'ı benimseyenler de olmuştur.
Israiloğulları Mısır'dan çıktıktan sonra, kapalı toplum olmanın acı faturasını ödemeye başlar. Çölde, su içmek için indikleri bir vahada, ilk karşılaştıkları toplum ineğe tapan bir toplumdur. Zaten, kendilerini köle edip ülkelerinden çıkaran Mısırlıların 13 tanrısından biri de inek anlamına gelen "Hotor"dur. Onlar bunu taklid etmekte gecikmezler. Yani kendilerini kurtaran Allah'a tapmak yerine kendilerine zulmeden Mısır ilahlarına tapmak gibi iğrenç bir nankörlük sergilerler.
Israiloğulları, mahkum toplum iken oluşturdukları "kapalı havza toplumu" tipini, daha sonra yurtlarına kavuşup, devletlerini kurarak hakim toplum olduklarında da muhafaza ederler. Bu durum onları insanlık talihinin tekamül sürecinin dışına iter. Yani "tarihsel sürecin dışına" çıkarlar.
1. "Kutsal kavim" ya da ırkçılık batağı
Kapalı havza toplumu oluşturan Israiloğulları'nın, kendilerini "Allah'ın oğullan ve dostları"1*" olarak görmelerinde şaşılacak bir durum yoktur. Çünkü onlar, öyle inandırılmışlar, "başkaları"nı tanımaya gerek duymamışlardır. Boş bir kibir ve gurur içerisinde "çıkarsa bizden çıkar, başkasından çıkmaz" mantığına saplanmışlardır.247 Dînî önderleri, onlara, kendi milletlerinin "Allah'ın seçilmiş kavmi", "Rab'bin kutsa-dığı zürriyet"24* olduğunu empoze ediyorlardı. Onlara göre "başkaları
246. S Maide/18; 62 Cum'a/6.
247. 4 Nisa/49-50.
248. t$aya, 61/9.

cenhennem" idi, diğer insanlar ikinci sınıftı ve görevleri Israiloğulla-rı'na hizmet etmekti. Bir îsrailoğlu için insanlık iki kısımdan ibaretti: "Biz" ve "onlar" (goiim). Kimdi bu "goiim" ve ne demekti?
"Goiim", "yabancılar", "onlar", "bizden olmayanlar" manasına kullanılan ibranca bir kelime. Yani Emevilerin Arap olmayanlara verdikleri "mevali" sözcüğüne benziyor. Ancak "goiim"in bir anlamı daha var: Kafirler... Yani, bir Yahudi'ye göre -kendi dinlerinden değil- kendi ırklarından olmayan herkes kafir. "Irklarından olmayan" dedik, çünkü birinin Yahudi olabilmesi için "Israiloğullarından" olması gerekiyor. Bu yüzden, Yahudilikte, Hıristiyanlıkta olduğu gibi misyonerlik yok. Misyonerlik
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

olmadığı için, Masonluk gibi taşeron örgütlerle, diğer milletleri Israiloğulları'na hizmetçi kılma amacına ulaşmaya çalışıyorlar, işte bu mantığı ele veren bir Tevrat pasajı:

"Rab Yehova şöyle diyor: işte yabancılar/onlar/kafiiier (goiim)'e elimi kaldıracağım ve kavmlara bayrağımı yükselteceğim ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler; ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar; ve krallar sana lala ve kraliçeleri sana dadı olacak. Yere kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar."249

Tevrat'a kendi elleriyle yazdıkları gibi "sana kulluk etmeyen millet ve ülke yok olacaktı.1™ Oysa ki, tahrif edilmemiş Tevrat ayetlerinde Israiloğullarınm "seçilmiş ümmet" olmasının "ayrıcalıklı ümmet" olması anlamına gelmediği açıkça belirtiliyordu:

"Ey Israiloğulları, Rabbin size karşı, Mısır diyarından çıkardığı bütün aşirete karşı söylediği şu sözü dinleyin; ve dedi: Yeryüzünün bütün aşiretlerinden yalnız sizi tanıdım, bundan dolayı bütün fesatlarınızı sizin üzerinizde yoklayacağım.""1

Elbet Allah rahmetini hiç bir kavimden esirgememişti. Allah'ın seçmesi, "ayrıcalık" değil "sorumluluk" anlamına geliyordu. Değilse, yeryüzünde kutsal kavm, kutsal ırk yoktu:

"Benim için Habeşlerin oğulları gibi değil misiniz ey Israiloğulları? Rabbin sözü Israili Mısır diyarından ve Filistîleri Koftar'dan, Suriyelileri de Kir'den çıkarmadım mı? işte, Rab Yehova'nm gözleri bu suçlu ülkenin üzerindedir ve onu toprağın yüzü üzerinden söküp atacağım."2"

Tevrat'taki bu açık uyarıya rağmen Israiloğulları ırkçılığı kutsa-mışlardı. Onların bu kutsal ırkçılıklarını Yeremya peygamberin ağzından Tevrat şöyle reddediyor:

"işte siz faydasız sözlere güveniyorsunuz. Çalmak, adam öldürmek ve zina etmek ve yalan yere yemin etmek ve Baal'e buhur yakmak ve bilmediğiniz başka ilahların ardınca yürümek, bütün bu pis işleri

249. kaya, 49/22-23.
250. Age., 60/12.
251. Amos, 3/1-2. -x
252. Age., 9/7-8.

yapmak için de gelip ismimle çağırılan bu evde önümde duruyor ve "kurtulduk" diyorsunuz öyle mi? ismimle çağrılan bu beyt sizin gözünüzde haydut ini mi oldu?"25'

Yeremya peygamber, Kur'an'ın da üzerinde çok durduğu Yahudilerin "seçkin kavim" ve "kurtulmuş millet" olma telakkisini böyle şiddetli bir dille yererken, Eski Ahid'in başka bir yerinde şöyle denir:

"Yüreğinden der: Ben sarsılmam ve hiç bir devirde felakete düşmem."254

Israiloğullarınm Yahudileşme sürecinde önemli bir yer işgal eden asabiyetin/milliyetçiliğin siyasal ihtilaflara yol açması, siyasal ihtilafların da akideye dönüştürülmesi hadisesi çok benzer bir biçimde islam tarihinde de yaşanmış, Allah Rasulü'nün vefatıyla birlikte başlayan siyasal ihtilaflar hizipleri doğurmuş,- sözkonusu hiziplerin birbirleri hakkında söyledikleri sözler ise daha sonra kelam ilmi vasıtasıyla akaide taşınarak siyasi kavgalar akideye dönüştürülmüştür. Şiatu Osman-Şiatu Ali, Şii-

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Sünni, Mutezili-Eşari, Eş'ari-Matüridi/Hanefi, Ehl-i Beyt-Emevi, Emevi-Abbasi, hatta Osmanlı-Safevi siyasal çekişmelerinin daha sonra taraftarlar tarafından akaide yansıtılması bunun en çarpıcı örneğidir.
Yahudiler, Nil'den Fırat'a kadar olan en münbit toprakları kendilerine ayırmışlar, bunu da kutsal kitaplarına yazmışlardı.2'5 Öyle iğrenç bir bencilliğe tutulmuşlardı ki, kutsal kitaplarında birbirlerine faizle borç vermeyi yasaklarken, "yabancıya faizle borç verebilirsin"^1' diye yazmışlardı.
Israiloğulları, kapalı toplum oluşları ve sosyalleşememeleri sonucunda, kendilerini "kutsal kavim" ilan ettiler. Diğer kavimleri tanımıyorlardı ki! Bununla da yetinmeyip vahyin evrensel mesajını millileş-tirdiler. Tevrat milli kitap, Hz. Musa milli önder, ona indirilen din de milli din haline getirilmişti.
Yahudileşen Israiloğulları toplumunun bu dışa kapalı yapısı, kendileri dışındaki hakikatlere ve gelişmelere karşı onları duyarsızlaştırdı. Duyarsızlıktan da öte düşman etti. Onlar, kendilerinden başkasını tanımadıkları için, tüm meziyetleri peşinen kendi ırklarına hasretmişlerdi. Kitaplarında müjdelenen "o peygamber"i de kendi kavimlerinden bekliyorlardı. Kendilerinden değil de Amcaoğulları sayılan Ismailoğulları'ndan çıkınca "gerçeği bile bile" inkar yolunu tuttular. Ishakoğulları dururken, "o peygamber"in Ismailoğulları'ndan çıkması onlar için kabul edilemez bir durumdu. Onlara göre Peygamber "üstün ırk", "seçilmiş millet" olan Israiloğulları'ndan çıkmalıydı. Bu nedenle tarihi bile tahrif etmekten çe-kinmeyerek Ishak'ı Hz. ibrahim'in ilk ve tek oğlu ilan ettiler.257
253. Yeremya, 7/8-11. .254. Mezmurlar, 10/6.
255. Tekvin, 15/18-21.
256. Tesniye, 23/19-20.
257. Taberi, Camiu'l-Beyan, 1/268.

Kendileri dışındaki tüm milletlere ikinci sınıf insan muamelesi yapmaları yetmiyormuş gibi bir de kendi aralarında boy ayrımı yapıyorlardı, işte bu sakat anlayışın bir tezahürü olarak bir Kureyza Yahu-disinin kan bedelini, bir Nadir Yahudisinin kan bedelinin yarısı olarak takdir etmişlerdi. Bunun kökeninde, belki de, safkan îsrailoğlu olan Yahudilerle sonradan Yahudileşen diğer kavimler arasındaki ayrımcılık yatıyordu.
'Milliyetçilik' ilkelliğinde o kadar ileri gittiler ki, Hz. Muhammed ve ashabına düşman olmaları yetmiyormuş gibi, vahyi îsrailoğulla-rı'ndan birine getirmedi diye vahiy meleği Cebrail'e dahi düşman oldular.2"* Hükmünü iptal ettikleri, kendisini tahrif ettikleri Tevrat'ı kastederek "Biz, bize indirilene inanırız" dediler.1V)
Aslında hicretin hemen ardından yaşanan kıble meselesi, hem Müslümanlar, hem Yahudiler için "asabiyet" sınavından geçirilme anlamını taşıyordu.
16 ay Yahudilerin kıblesi Kudüs'e doğru namaz kılan Müslümanlar sınavı başarıyla vermiştiler. Bir Arap için Kabe dururken Kudüs'e doğru yönelerek ibadet etmek nefis kırıcı bir şeydi. Mü'minlerin asabiyetleri böylece köreltildi.
Şimdi sınav sırası Yahudiler'e gelmişti. Fakat onlar, kıblenin Kabe'ye tahvilini fırsat bilerek içlerinde sakladıkları tüm düşmanlığı kus-muşlardı. Bu olay inkarları için

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bulunmaz bir bahane oluşturmuştu. Müslüman olan bazıları milliyetçilik aşkına, tekrar küfrü tercih etmişlerdi. Kur'an bu olayı şöyle haber verir:
"Biz, Peygamber'e uyanı, irtidat edenden ayıralım diye eskiden yöneldiğin Kabe'yi kıble yaptık."260
Kıble tahvil edilince Yahudi din adamları toplanıp Rasulullah'a gelerek şöyle demişlerdi: "Nasıl sana tabi olalım? Sen kıblemizi terket-tin. Üstelik Uzeyr (Ezra)'in Allah'ın oğlu olduğunu da inkar ediyorsun." Allah onların bu sözü üzerine Tevbe/30 ayetini indirdi.2"1
îsrailoğulları'nın kendi döneminin halkları arasından vahyi taşıma sorumluluğunu üstlenmek için seçildiğini Kur'an da vurgulamaktadır. Ancak Kur'an sorumluluklarını yerine getirmeyip "emanete" ihanet ettikleri için bu görevin onlardan alınıp başkalarına verildiğini de ima etmektedir. Kur'an'a göre "her ümmetin bir eceli vardır". "Eğer yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir toplum getirir de onlar sizin gibi olmazlar." 2f2
Yahudiler, kutsal ırkçılıklarını başkalarına da bulaştırmaya çalış-
258. 2 Bakara/97. v
259. 2 Bakara/91.
260. 2 Bakara/143.
261. tbn Hişam, Sira, 2/200.
262. 47 MuİıammedI38.

tılar. Saadet asrının en büyük devrimlerinden biri, kabile asabiyetinin alternatifi olmayan biricik toplumsal örgütlenme biçimi olduğu bir ilkel asabiyet toplumundan, kabileler, ırklar, renkler ve sınıflar üstü bir ümmet toplumunu çıkarabilmiş olmasıdır. Şemmas b. Kays adlı bir Yahudi, aralıksız 80 yıl süren Buas harplerinden islam sayesinde yeni kurtulmuş iki kardeş kabile olan Evs ve Hazrec arasına fitne tohumları saçmıştı.2'" Bunun üzerine inen Alu Imran/99-100. ayetlerde her tür "millîleştirme" "mü'minleri Allah yolundan çevirmeğe çalışmak", tüm merdut asabiyetler de "küfür" olarak damgalanacaktır.
îsrailoğulları'nın sosyalleşemeyip içine kıvrılmaları, içe karşı kavga ve hizipleşmeye, dışa karşı hasetlik ve kıskançlığa dönüşüyordu. Hasetlik ve kıskançlık adamı şeytanlaştırır. Şeytanı şeytan eden de Adem'e olan hasetlik ve kıskançlığı değil miydi? Yahudiler'in islam'ın son peygamberine karşı aldıkları tavır, kurbanı kabul olan Habil'e karşı Kabil'in aldığı tavrın aynısıydı. Kur'an da, onların bu kıskançlığını belgeleyerek "Yoksa, Allah'ın, lutfundan insanlara verdiği için onları kıskanıyorlar mil" diye soruyordu. Kıskançlıkları onları öyle bir noktaya getirmişti ki, kendileri gibi 'kitap ehli' olan Müslümanlara karşı müşriklerin tarafını tuttular. Hatta daha da ileri gidip akideyi sattılar.
Yahudi reislerinden Huyey b. Ahtab ile Ka'b b. Eşref, Uhud'un ardından müşriklerle Rasulullah'a karşı bir ittifak yapmak için yanlarına 70 süvari alarak Mekke'ye gitmişlerdi. Müşrikler "siz de Müslümanlar gibi kitap ehlisiniz, Muhammed'e bizden daha yakınsınız. Putlarımıza secde etmedikçe sizden emin olamayız" demişlerdi. Yahudiler de bu iğrenç teklifi kabul edip müşriklerin putlarına secde ettiler. Aşağıdaki ayet bu olay üzerine indirildi:
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Kendilerine kitaptan bir pay verilenlere bakmaz mısın ki, onlar puta ve tağuta inanıyorlar ve küfreden kimseler için "bunlar iman eden kimselerden daha doğru yoldadır" diyorlar."264

2. "Kurtulmuş ümmet" düşüncesi

Bütün bu rezaletleri ne yaparsak yapalım "Bize sayılı günler dışında ateş dokunmayacak"^ mantığıyla yapıyorlardı. Aynı mantığa saplanıp Yahudiler gibi kendilerini bir ümmete mensubiyetin kurtaracağı zehabına kapılmasınlar diye Allah, îsrailoğulları'nın Yahudileşme alameti olan ırkçılıklarını aktarmakla yetinmeyip şöyle uyarıyordu:

"Şu bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar, Sabiîler-den Allah'a ve ahiret gününe inanıp salih amel yapanlar, işte onlara

263. Ibn Hişam, Sini, 2/183.

264. 4 Nisa/51.

265. 2 Bakara/184; 3 Alu fmran/24.

Rableri katında özel ödüller vardır. Korku yok onlara, mahzun olacak da değiller..."266

Bu ayet, bu ümmetin de Israiloğulları gibi Yahudileşmemesi için Allah'ın en büyük uyarılarından biridir. Hatırlanacağı üzere îsrailoğul-ları, Allah'ın kendilerini seçerek peygamberi kendi milletlerinden göndermesini ve kitabı kendilerine indirmesini yalnız başına bir ayrıcalık dolayısıyla kurtuluş garantisi saymışlardı. "Biz Allah'ın oğullan ve dostlarıyız", "bize sayılı günler dışında ateş dokunmayacak" iddiaları da hep bu sapık inançlarından kaynaklanıyordu. Musa Ümmetinden peygamber (Yakub) ırkından, İbrahim milletinden olmayı, insanlığın geri kalan kesimlerine karşı bir "üstünlük" sebebi sayıyorlar, imanı, sa-lih ameli, takvayı hesaba katmıyorlardı.

Eğer Müslüman olduğunu iddia eden biri de "iman, amel ve takva" ölçülerini bir tarafa bırakıp da Yahudileşen Israiloğulları gibi sırf Üm-met-i Muhammed'e mensup olduğunu iddia etmekle, sırf kendisini "Müslüman" diye adlandırmakla kurtulacağını zannederse, o zaman Yahudileşme eğilimine sapmış olur. İşte bunun için Müslümanlar da Yahudi, Hıristiyan ve Sabiîlerle birlikte anılmış, kurtuluşun kişinin kendisini bir ümmete, bir kitaba, bir peygambere mensup addetmesi ile değil de ancak "iman", "amel" ve ameli salih kılan tek unsur olan "takva" ile olacağını vahiy diliyle belgelemiştir.

Bu işin bir yanı. Elbet bu zümrelerin yanyana sayılması bu zümreler arasındaki temel farkları yok saymak anlamına gelmemektedir. Bazı 'çağdaş' bilginler bu ayeti böyle anladıkları için yanılıyorlar. Bu ayeti, onu tamamlayan ve aynı formda gelen şu ayetle birlikte düşünmek, dengeli bir bakışaçısı sağlayacaktır:

"îman edenler, Yahudiler, Sabiîler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve şirk koşanlar arasında Allah, kıyamet günü ayrım yapacaktır. Elbette Allah herbir şeye tanıktır."267

Allah'ın yapacağı bu ayrım, bireysel sorumluluklarda değil toplumsal sorumlululuklarda olacaktır. Kişiler fert fert hesaba çekilecekleri gibi ümmet ümmet de hesaba çekilecekler.268 İnsanlık içerisinden seçilerek vahiy emanetini taşıma

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

görevi kendilerine verilenlerin, bu görevi yerine getirip getirmedikleri konusunda, hem kendileri hem de peygamberleri, yüzleştirilerek hesaba çekilecektir.2"9
Kur'an, Israiloğulları'nm ilahi mesajı nasıl millileştirdiklerinin örneklerini verirken bu ümmeti de aynı konuda uyarmaktadır. Adeta bu ümmete "beni milli kitap haline getirmeyin" demektedir.
Kur'an'm mesajı evrenseldir. Arabistan'da Arapça ile indirilmiş ol-
266. 2 Bakara/62. Krş. 5 Maide/69.
267. 22 Hac/17. 26K. 17 Isra/71.
269. 7 A'raf/6,34 Sebe/28. : , ,

ması, onun mesajının evrenselliğini ortadan kaldırıcı bir unsur değildir, peygamber de evrensel mesajın evrensel elçisidir.270
Kendilerine inen kitabı millileştiren Yahudiler, bununla yetinmeyerek Rasulullah'a inen Kur'an'ı da "Arapların milli kitabı" olarak yorumluyorlardı. Bu görüşlerine "Bu da kentlerin anası ve çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz feyz kaynağı ve kendinden öncekileri doğrulayıcı bir kitaptır"171 ayetini de delil getirmişlerdi.
Görüldüğü gibi, Yahudileşmiş mantık, reddettiği bir kitabın ayetini işine geldiği yerde delil olarak kullanmaktan geri durmuyordu.
3. Efdaliyyet
İslam ümmeti içerisinde ilk "asabiyet" emaresi "efdaliyet" bahsinde ortaya çıktı. Efdaliyyet, "en üstün olma" fikriydi.
"En üstün",ve "en iyi" olma iddiası, ilkin masum bir iddia olarak başlıyor, lakin "en üstün" olma sınırında kalmayıp "biricik" ve "tek" olma iddiasına kapı aralıyordu. Tabi, "biricik" olma sınırında da duracağı garanti edilemezdi. Yani, her asabiyet gibi "efdaliyet" düşüncesi de başlangıçta masum bir "iddia" olarak başlıyor, kimi zaman "ilahlık" ve "rablık" iddiasıyla sonuçlanabiliyordu.
Aslında, insanoğlunun temel bir zaafıydı bu. Herkes, kendisinin olan her şeyin en iyisini, en üstününü, en güzelini istiyordu. Bu bazı hususlarda anlaşılabilir, bazı hususlarda da lüzumlu birşeydi. Ancak, bu duygunun meşru sınırı nasıl çizilecekti? En iyisine sahip olma isteği bazen "en iyi olma, tek olma" duygusunu davet ediyordu.
Şu uçsuz bucaksız evrende, yeryüzü insanının, kendisini "biricik" ve "en iyi" sanması, bu ezeli zaafından kaynaklanıyordu. Kendi galaksimiz olan Samanyolu, 100 milyar tane güneş sistemini bağrında barındırıyordu.2'2 Samanyolu küçük galaksiler sınıfına giriyordu. Buna rağmen çapı 200.000 ışık yılı kadardı. Bazı galaksiler, bünyesinde bir kaç trilyon güneş (yıldız) sistemi barındıracak kadar büyüktü.
Samanyolu, kendisi gibi 20 adet galaksinin olduğu bir küme içerisinde bulunur. Bizim galaksimizin içinde bulunduğu galaksi kümeleri, içinde 200 milyar galaksi barındıran süper yıldız kümelerini oluşturur. Sayısı tahmin dahi edilemeyen bu süper yıldız kümeleri de kendi evrenimizi oluşturur. Bunların oluşturduğu evrenimizin de tek olmadığını söyleyen astro fizikçiler, bir "evrenler çiftliği"nden sözetmektedirler. Bunu "Alemlerin Rabbı" ifadesinden de kolayca çıkarmak mümkün.
2.70. 21 Enbiya/107.
271. 6En'am/92.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

272. 100 milyar'ın ne olduğunu bilmek için şöyle bir açıklama yapalım: Eğer bir insan yüz yıl yaşasa. Gece gündüz her saniye bir madeni lira saysa, hiç durmaksızın bu insan 100 yılda 3 milyar 140 milyon lira sayar.

193

Böylesine muazzam bir kainat (alemler) içerisinde, henüz kendi yıldız sistemini dahi tanımaktan aciz kalan insanoğlunun, kendisini "biricik" ilan etmesi, sözkonusu zaafının bir sonucu değil de nedir?

Allah insanı "en güzel surette" yarattığını buyurmaktadır.273 Buradan yola çıkarak insanın "biricikliğini" iddia etmek, çok su götürür bir yorumdur. Ayrıca Allah Teala insanı yeryüzünde "halife: vekil, temsilci, halef" kıldığını buyurmuştur.274 Bu "hilafet/vekalef'in kime izafe edildiği konusu yoruma açık bir konudur. Bazıları bunu "Allah"a izafe ederek "Allah'ın halifesi" biçiminde yorumluyorlar. Yeryüzü ölçeğinde düşünüldüğünde böyle yorumlamakta bir sakınca görülmeyebilir. Lakin insan, kendisinden önceki aynf ya da farklı bir cinsin halifesi de olabilir. Bu yoruma müsait bir konudur. İnsanın hilafetini, mistik bir yaklaşımla "eşref-i mahlukat: yaratılmışların en şereflisi" biçiminde tanımlamak da hayli abartılı bir yorumdur. Bu zorlama yorumu, yine Yeryüzü, hatta kendi evrenimiz ölçeğinde düşünüldüğünde kabul etmek mümkündür. Bu yorumları Yeryüzü ölçeğinde düşünmediğimiz zaman mezkur ayetteki "^Vi ,j ı yeryüzünde?\ ifadesini görmezden gelmiş oluruz ki, işte bu kabul edilemez.

Şu bir gerçektir ki, uçsuz bucaksız kainat okyanusunda bir zerrecik olan dünyamız ve onun üzerindekiler, Allah'ın "Hallâk" (sürekli yaratan/yaratma işini kendisine meslek edinen) isminin küçücük bir te-cellisidir. Ademoğlunun, yaratıkların "biriciği" ve "efdali" olma iddiasını Kur'an boşa çıkarmakta, Allah'ın katında daha iyilerinin de olduğunu bildirmektedir.275

"Efdaliyyet" adını verdiğimiz "asabiyet" türünün tek tezahürü insanoğlunun kendi cinsini "efdal" ilan etmesi değil. Bu asabiyet daha alt düzeylerde de farklı nedenlerle varlığını sürdürüyor. Bunlardan gurup mensubiyeti asabiyetini Kur'an'm nasıl dizginlediğini, yukarda Bakara/62, ayet çerçevesinde işledik. Kur'an'm dikkat çektiği asabiyet türlerinden biri de bizim "peygamber yarıştırmak" olarak adlandırdığımız "nübüvvet" konusunda yaşandı.

Bu konuda Kur'an dengeli bir yaklaşım sunarak üç ana fikir etrafında meseleyi ele alıyor:

1) Allah'ın elçilerini birbirlerinden ayırmamalıyız.27*

2) Allah'ın elçilerine farklı farklı yetenekler ve özellikler bağışlanmıştır.277

3) Allah, bir peygamberi diğerinden mutlak mânâda üstün ya da aşağı tutmamıştır.278

273. 95 Tîn/4.

274. 2 Bakara/30.

275. 42 Şûrâ/29; 21 Enbiya/19.

276.2 Bakara/285. ,,,»|· ·, , |,· · ' |,,

277. 2Bakara/253. .,?. w:; ;.-,..,,',.. :

278. 2 Bakara/285.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Allah'ın peygamberlerini birbirleriyle "yarıştırma" işi ilk defa Yahudiler tarafından başlatıldı. Hatta onlar, bu görüşlerine Kur'an'dan dalı i delil getirdiler. Buna göre, Hz. Musa Allah'la konuşan tek peygamber olduğu27" ve Kur'an'da ismi en çok geçen nebi olduğu için Kur'an'a göre de "en büyük" peygamberdi.
Bazıları da "En büyük İsa!" sloganıyla yola çıkmışlardı. Gariptir ki tarihte bu slogana sarılan Müslümanlar da çıkmıştır. Hallaç, Molla Kâbız2"0 ve Nadajlı Sarı Abdurrahman Efendiler hararetli bir biçimde bu görüşü savunmuşlar ve görüşlerine de Kur'an'dan birçok ayeti,2"1 nebilerin birbirinden üstün olduğu belirtilen ayette (2/253) geçen tek ismin Hz. İsa olmasını ve bazı hadisleri delil göstermişlerdi.
Bu gibi fikirler karşısında başkaları da boş durmayıp Peygamberimiz Efendimizin diğerlerinin tümünden üstün olduğunu ispata girişmişler, ihtiyaç varmış gibi, bu yolda yalan rivayetler ve Hz. Musa'nın ve İsa'nın mucizelerine nazire olsun diye mucize rivayetleri uydurmaya koyulmuşlardır. Halbuki Allah daha vahyin nüzulü sırasında bu tür yaklaşımlara da cevap olabilecek şu ayeti indiriyordu:
"Kendilerine okunan kitabı sana indirmemiz mucize olarak yetmedi mi?"1"2
Aslında bu "peygamber yarıştırma" mücadelesi daha Saadet Asrında başlamıştı. Biri Müslüman diğeri Yahudi iki adam tartıştılar. Müslüman, "Allah'ın alemler içerisinden seçip üstün kıldığı Muhammed'dir" dedi. Yahudi de "hayır, Allah alemler üzerine Musa'yı seçmiştir" dedi. Müslüman, Yahudi'yi tokatladı. Yahudi Nebi'ye gelip olayı anlatarak Müslüman'ı şikayet etti. Nebi buyurdu ki: "Beni Musa'dan üstün tutmayın. İnsanlar kıyamet günü bayılacaklar, ben de onlarla birlikte bayılacağım. O zaman Musa arşa sıkı sıkıya tutunacak. Bilmiyorum, o da bayılıp benden önce mi ayılacak, yoksa Allah onu bundan istisna mı tutacak."2"
Rasülullah, burada Hz. Musa'ya karşı gösterdiği o engin tevazuyu, Hz. ibrahim'e karşı da gösterecek, Bakara/260'da anlatılan yaratılış konusundaki merakından dolayı Müslümanların gönlünde bir tereddüt husule gelmesin diye "Ben şüphe etmeğe İbrahim'den daha müstehak-kım" diyecektir.2"4
Yine Hz. Peygamber, Kur'an'da kıssası anlatılan Hz. Yusuf'un ne-
279. 4 Nisa/164.
2N0. Molla Kabız'ın "Hz Isa Hz. Muhammed'den üstündür" iddiasını çürütmek için zamanın şeyhülislamı lbn Kemal bir risale kaleme almıştır. Molla Kabız ve Nadajlı, yine İlin Kemal'in fetvasıyla 1529 yılında idam edildi. Bkz: Mustafa İslamoglu, Islami Hareket /Anadolu 1/142.
281. 3 Akı lmran/49; 19 Meryem/19,30; 4 Nisa/171.
282. 29 Ankebut/Sl.
283. Buharı, Husumat, 1; Müslim. Fedaıl,160.
284. Buharı, Enbiya, 11.

bilik şerefini korumak için "Eğer Yusuf gibi zindanda kabaydım, sonra da biri beni çağırsaydı, kabul ederdim" diyerek nasıl "alemlere rahmet" olunacağını gösterecektir.285

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Görevden kaçtığı için Allah tarafından cezalandırılan Hz. Yunus halanda gönüllerde uyanacak bir şüphe ihtimaline karşı şöyle buyuru-yordu: "Kimseye, "Ben Yunus b. Metta'dan daha hayırlıyım" demek yaraşmaz. "1M
Rasulullah'ın gösterdiği bu hassasiyetin temelinde bu ümmetin de Israiloğulları gibi Peygamber'ini ve din ulularını putlaştırmalarının önüne set çekmek, ona açılan en ufak bir deliği dahi tıkama gayreti yatıyordu.
Ya kendisi, peygamber giHi "ismet" sıfatını dahi haiz olmadığı halde nefsini ululayanlar? Ya önderlerini, dinî ve siyasî liderlerini kutsayanlar? Onları en iyi, en üstün, en büyük görme hastalığına yakalanan "efdaliyet" mutaassıpları? Şeyh, hoca, lider, önder, mezhep, meşrep, tarikat, cemaat, hizip yarıştıranlar?
"En üstün'lüğü tartışılmaz bu dînî ve siyasî önderler, "efdaliyet" hastalığına tutulmuş müfrit taraftarlarını, aynen Rasulullahın ümmetini diğer ümmetlerin peygamberlerine karşı uyardığı gibi uyarıyorlar mı?
Asıl sünnet bu değil mi?
Bu sünnet, koku sürünmekten daha aşağı bir sünnet mi?
Yoksa, bu tip "efdaliyet" hastası müfrit taraftarlar, büyükleri tarafından uyarılmak yerine ödüllendirilmekte midirler?
Yahudileşme eğiliminin bir tezahürü olan bu mantık, "lanetli kavim/kutsal kavim" mantığıyla aynı kaynaktan beslenmektedir. Aslında "lanetli kavim" yaftasının patenti, Müslümanlar'a değil, tahmin edeceğiniz gibi Yahudiler'e aittir. Onlar kendilerini "kutsal kavim", düşmanlarını da "lanetli kavim" ilan etmeye pek meraklıydılar. Örneğin Israiloğulları'nın Hz. Musa-Hz. Davud arası dönemde baş düşmanlarından biri Filistin yerlileri olan Ken'anîler'di. Ken'ânîler, Israiloğulları tarafından topraklarından çıkarılmak istendiğinde, buna dirençle karşı koymuş, birkaç kez de onlara, kutsal emanetlerini ellerinden alacak kadar büyük hezimetler yaşatmışlardı.
Düşmanlarıyla savaşı sadece meydanlarda sürdürmeyip, propaganda alanına da kaydıran Yahudi din bilginleri Ken'an'ilerin "lanetli kavim" olduğu yalanını ortaya attılar. Tevat'a göre, Ken'ânîlerin atası Hz. Nuh'un oğlu Ken'an babasına sarhoşken tecavüzde bulunmuş, babası da kendisine geldiğinde "Ken'an lanetli olsun" diye beddua etmişti.2"7
285. Buharı, Enbiya,\9.
286. Buhari, Enbiya, 35; Tefsir, 4/26, 6/4, 37/1.
287. Tekvin, 9/20-25.

Aynı mantığı Yahudiler'e karşı kullanan bu ümmet, mü'minlerin annesi Safiyye'nin bu "lanetli kavme" mensup olduğunu unutmuş görünmektedir. Bu konudaki taassup o dereceye varmıştı ki, elde bulunan Tevrat'ı kastederek "onlarla taharetlenmek caizdir" yollu fetvalar veren alimler çıkabiliyordu.288
Efdaliyyet düşüncesi, hilafetin kureyşiliği bahsinde bir kez daha kendisini gösterdi. Bu kez "en efdal" ilan edilen bir "ümmet" değil bir "kabile" idi: Efendimizin mensup olduğu Kureyş kabilesi... Buna da şu rivayet mesnet gösterildi:
"imamlar Kureyş'tendir."289
Oysa, bu konudaki doğru lafız şu idi:
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Bu imamlık işi Kureyş'te kalır. Onlardan biri dini ikame etmekten yüz çevirip de Allah onu yüzünün üzerine kapaklaymcaya kadar onlara kimse karşı çıkmaz."290
nBaşı kuru üzüm tanesi gibi biri de olsa imama itaat ediniz" gibi yöneticilikte ırkı ve rengi reddedip "adalet" ve "liyakaf'i öne çıkaran bir çok hadis de gösteriyor ki yukardaki sözü peygamber söylemiş olamazdı. Bu gerçeği görmek için muteber hadis kitaplarının ilgili bahislerine şöyle bir göz atmak yeterliydi. Örneğin şu rivayete ne demeli:
"Ümmetimin helaki Kureyş'e mensup toy delikanlıların eliyle olacak."291
"Kureyş'in efdf liyyeti" bu gibi rivayetlerle "akideleştirilince", Os-manoğulları gibi Kureyş'ten olmadığı açık olan bir soyun imamlığını isbat etmek için bazı saray alimleri çıkıp "Osmanlı adını Hz. Osman'ın soyundan geldiği için almışlardır" diyerek Hz. Osman'da biten düzmece soyağaçları tedarik edeceklerdi.
4. Milli ilah, milli kitap, milli peygamber
Efdaliyyet "kabile" sınırında da kalmadı; Bu kez "nesil" kutsallaş-tırıldı.292 O da yetmedi Emeviler, peygamberin ırkı olduğu için Arube (Arap milliyetçiliği) fikrini yayıp Arap ırkını kutsallaştırdılar. Kur'an Arapça indiği için Arapça kutsallaştırıldı. Bunların kutsallaştırılması, haliyle İslam'ın, Peygamberin ve Kur'an'ın milileştirilmesi sonucunu doğuruyordu. Artık:
/i\ li» of Buhari, Ahkam, 2, Menakıb,
i
288. Kasımî, Mehasinu't-Te'vil,l/48.
289. Ahmed b. Hanbel, 3/129,183,4/421.
290. ^.ui \y.w u^j^JB^Vl^ e»..U* V j+ 2; Müslim, îmaıe, 4.
291. tJ^ifl&ısM,/***»* Buhari, Menakıb, 25, Fiten, 3.
292. Ahmed b. Hanbel, 5/357. Efendimiz buna karşı da tedbir almış ve ashabım "efdaliyyet" tuzağına düşmemelerini temin için bazı haberler vermişti: "Benden sonra ümmetim içinden beni pek çok seven toplumlar çıkacak." Ahmed b. Hanbel, 5/156.
197
; Kur'an: Milli kitap islam: Milli din Peygamber: Milli önder idi.
Şatıbi gibi bazı cins alimler bile bu tuzağa düşerek "Kur'an'ı Kerim sadece, indiği dönemdeki Araplar tarafından bilinen ilimleri içermektedir.", "Kur'an'ı anlamak için özellikle Araplara has olan ilimlerle yetinmek gerekir. Ondaki şer'i hükümlere, sadece bunları bilmekle ulaşılır. " gibi cümleler sarf edebilmektedirler.293
Kur'an'daki birçok ayetin ancak asrımızdaki keşiflerle, indirilişin-den 14 asır sonra anlaşılabildiğini görünce, Şatıbi ve onun gibi düşünenlerin, Kur'an'ın evrensel mesajını 7. yüzyıl Arabistan kültürüyle sınırlamakla ne kadar büyük hata ettikleri daha bir iyi anlaşılıyor.
Bugünkü Arap ülkelerinde "Baas Partisi" artığı Arap-îslamcı aydınlar, devlet desteğinde EmeviLerin bu "millileştirmeci" geleneğini aynen sürdürüyorlar.
Efdaliyyet düşüncesi, Kur'an'ın reddetmesine rağmen fıkha da yansımış; "cinayet" gibi bir "insanlık" suçuna verilecek cezada dahi Kur'an'm zıddına Müslim-Kafir ayrımım öngören rivayetler itibar kazanmıştır, imam Ebu Hanife "Bir kafir için Müslüman öldürülmez" haberi kendisine ulaştığı halde, Kur'an'ın Maide/45,48 ve 50. ayetlerinde

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bu konuda hiçbir ayrıma gitmediğini, "cana can "m esas olduğunu delil göstererek bu tür haberleri reddeder. Böylece, "efdaliyyet" anlayışının "adalete" galip gelmesine karşı çıkar.
Şu bir gerçek ki, en büyük Yahudilik, insanlığın değişmez değerleri olan dini hakikatleri millileştirmektir. Yahudiler "Alemlerin Rab-bı"nı, "milli Rab" ilan ettiği için Yahudileşti.
islam'ı millileştirme hastalığı, günümüzün salgın manevi hastalıklarının başında gelmekte, islam'ı millileştirenler, "millî" olanı da islamlaştırmakla, çifte cinayet işlemektedirler. "Necip millet", "şanlı tarih" gibi masum görünümlü sloganlarla başlayıp dinin millileştirilme-siyle sonuçlanan mantık silsilesinde, son noktalardan biri Allah'a "Müslüman olduk" diye fatura çıkarmak, Allah'ı minnet altına almak istemektir. Bu tavırlara Allah'ın cevabı çok nettir:
"Müslüman olmalarını senin başına kakıyorlar. De ki: Müslüman olduğunuz için beni minnet altına almayın, tersine sizi imana ilettiği için siz Allah'a minnet edin, tabi davanızda samimi iseniz?"294
"Çıkarsa bizden çıkar, başka yerden adam çıkmaz" mantığıyla kafasını naylon ülkelerin cetvelle çizilmiş sınırlarının içerisine gömenler, Allah'ın "Eğer yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir toplum getirir (emaneti sizden alıp onlara verir) de onlar sizin gibi yapmazlar"296 ayeti üzerinde iyi düşünsünler.
ı...V^Ji rU<»Vl ^ çjyi u fjLA ji j^j, ^ ¦*-(*- vy» jı eş-Şatıbî, el-Muvafakat, 2/80-82.
294. 49 Hucurat/17.
295. 47 Muhammed/38. Krş. 5 Maide/54, 11 Hud/57.
Şimdilerde İsrailoğulları'nm ilâhî mesaja yaptıklarının aynısını bu ümmet içerisinden çıkan bazı guruplar yapmaya çalışmaktadırlar. Kendilerine göre bir "milli İslam" anlayışını hakim kılmaya çalışan bu zih-niyyet dînî olanla millî, örfî, kavmi ve geleneksel olanı birbirine karıştırarak ortaya çıkan ne idüğü belirsiz alaşıma İslam adım vermekte bir beis görmemektedir.
Bu bir inanç kalpazanlığıdır. Bu anlayış için en büyük düşman, "biz" diye tanımladıkları içerisinden değil de "onlar" diye tanımladıkları içerisinden çıkacak sahih bir harekettir. Çünkü kalpazanlar için en kötü haber, taklid ettikleri şeyin orijinalinin ortaya çıkmasıdır.
5. ...Ve biz
îsrailoğulları, "sosyalleşme problemi"ni halledememeleri sonucu, tarihsel sürecin dışına çıkarak "kapalı havza toplumu" oluşturmuşlardı. Bu da, toplumun tüm alanlarda içe kıvrılarak "başkasını görmeme", keskin bir "biz-onlar" ayrımı, "kendini kutsama/karşıyı yadsıma", koyu bir "taassup" ve "dîni millileştirme" gibi, hepsi birbirine bağlı kronik meselelerin ortaya çıkmasına neden oldu.
islam tarihinde bu sürecin tipik bir benzerini "tasavvuf" yaşadı. Bir kapalı havza kurumuna dönüşen "tarikatlar", yapının bütünlüğünü mensuplarım dışa karşı kapatarak koruma yöntemini seçtiler.
Belki hicri 5. yüzyıldan sonra ilmî ve siyasî alanda yaşanan durgunluk ve gerilemenin sebeplerinin başında da aynı neden geliyordu, islam dünyasının dış dünyaya karşı kendisini kapatıp, makro planda kapalı havza toplumuna dönüşmesi, kendi dışında

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

gerçekleşen sosyal, siyasal, ilmi ve teknolojik gelişmeleri kaçırmasına sebep oldu. Kendi dışındaki dünya ile arasındaki tüm bağları kopardı, insana dayalı değil de toprağa dayalı yanlış "fetih" anlayışının aldatıcı kazanımlarıyla avundu. Kendine ait her şeyi kutsama yolunu seçti: Devleti, milleti, toprağı, hanedanı, sarayı, padişahı, fermanı ve bu unsurların yanlışlarını...
Bunun temelinde bir "Yahudileşme temayülü" olan kendini beğenmişlik, kendi kendine yeterlilik, başkalarını aşağılamak ve küçümsemek, hakikati sırf kendisine maledip bir tür narsizm olan kendisini kutsama hastalıkları yatıyordu. Bu durum, islam ümmetini tarihsel sürecin dışına çıkardı.
Kendisini kutsayarak, "kendi çalıp kendi oynayarak", başkalarını yok saydığı için kendisini yenileyemeyerek tarihsel sürecin dışında kalan islam ümmeti, başkalarını farkettiğinde iş işten geçmişti. Örneğin, Osmanlı'da, III. Selimle başlayan batılılaşma projelerinin temelinde, bu "geç kalmışlık" psikozu yatmaktaydı. Bu marazi farkediş, Osmanlı'ya yarar yerine zarar getirdi. Adeta afalladı. Kendi dışında yüzyıllar-

dır gelişmekte olan bir dünyayı daha önce lanetleyip "yok sayarken", farkeder etmez bu sendrom tersine döndü ve bu kez de "kutsamaya" ve "körü körüne taklide" başladı. Yani, aşk nefretle başlamıştı. Daha önceki "mutlak red", başka dünyaların da olduğu keşfedilince "mutlak kabule" dönüştü. Tabi, önceleri müzmin bir hastalık halini alan kendini beğenmişlik psikozu da daha sonra karşı uçta bir başka yanlışa dönüştü: kendisinden nefret... Kemalizm, bu marazın öteki adıydı...
islam ümmetinin tarihte geçirdiği bu süreci şu anda Islami cemaatler yeniden yaşamakta.
Günümüz islami hareketliliğini oluşturan Islami cemaatler, önceleri, bir takım sosyal ve siyasal şartların da dayatmasıyla içe kapanıktılar. Dîne ve tüm dînî değerlere karşı korkunç bir devlet terörünün estiril diği 1920-1950 arasındaki dönemde buna bir parça mecburdular.
Çok partili dönemle birlikte gelen nisbi rahatlama, cemaatlerin aldıkları toplumsal vaziyete hiç yansımadı. Yine kapanmayı, yine içine kıvrılmayı "tedbir" ve "siyaset" gereği olarak gördüler.
Günümüzde ise artık eski «gerekçelerin hiç biri geçerli değil. 70 yıllık ceberut sistem Islami cemaatlerin varlığını "de-facto" ilan etmiş durumda. Aslında bu, sistemin Islamla başedemeyeceğini anlamasının bir sonucuydu. Bu durumu "sistemin Islamla barışması" olarak adlandırmak çok iyimser bir yaklaşım olurdu. Bir "barış"tan sözedilecekse bile, bu zoraki bir barıştı. Din düşmanı sistem ısıramadığı eli öpmemişti, lakin ısırmak için yaptığı tüm çabaların boşa gittiğini görerek, şimdilik yorgunluk gidermeye ve yeni stratejiler hazırlamaya koyulmuştu.
Tasavvufî olsun, radikal olsun, siyasi olsun, tüm Islami yapılanmaların ortak özelliği "kapalı havza toplumu" oluşlarıydı.
Yahudileşme temayülündeki kutsal kavim anlayışı günümüzde "kutsal cemaat"e dönüştü. Tabi cemaat kutsanınca, o cemaatin bir de la-yüs'el ve la-yuhti kutsal lideri, ayrıca başka kitapları okumanın hoş görülmediği kutsal kitabı ya da kitapları olacaktı.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

içe kıvrılma sonucunda ortaya çıkan bu kutsallaştırma ameliyesi, tabiatıyla tenkidi, istişareyi, düzeltmeyi, kendini yenilemeyi ve tecdidi dışlayacaktı. Değil miydi ki kutsal olan tartışılmaz olandı?
Sosyalleşenıemenin tek olumsuz sonucu bu değildi. Israiloğulla-rı'nda ve islam ortaçağında görüldüğü gibi, bugünkü Islamî cemaat yapılarında da kutsal cemaat içgüdüsü, başkalarım yok saymayı, küçümsemeyi, görmezlikten gelmeyi, lüzumsuz saymayı getiriyordu. Öyle ya, "biz" varken "onlar"a ne gerek vardı? Onlara düşen "biz"e katılmaktan başka bir şey değildi. Eğer öyle yapmazlarsa "bölücü" ve "parçalayıcı" olurlardı.
200
Bu tavır, içtekilerin kıyas ve karşılaştırma şanslarını yok ediyordu. Dolayısıyla biricik ve en büyük olma iddiasını beraberinde getiriyordu. Bu iddiaya girildiğinde, sonuç "biz olmasaydık.... olmazdı" ya da "siz bu ülkenin istikbalisiniz" gibi cümlelerde ifadesini bulan "kendisini alemlere rahmet sanma" yanlışı olarak tezahür ediyordu.
Bu, kibir günahının kollektif bir biçimde işlenmesinden başka bir şey değildi. Şeytanda olduğu gibi, kibir tek başına bulunmaz; hasetlik, kıskançlık, gurur ve nefreti doğururdu. Bu tür cemaat kibirleri de, kendilerine rakip gördükleri Islamî yapılanmalara karşı hasetlik, kıskançlık ve nefreti doğuruyordu. Bütün bunların sonucu ise "düşmanlık"ti.
Burada çizdiğimiz tablonun, olması muhtemel bir tablo olmadığını bu ülkede islami cemaatlerle bir parça ilişkisi olan herkes çok iyi bilir. Biz bir vakıadan söz ediyor ve bunun adının doğru konulmasını arzuluyoruz. Bu doğru ad da "Yahudileşme eğilimi"dir.
Cemaatleri oluşturan cemaatçilerin yerini Müslüman şahsiyetler, kör taassubun yerini şuurlu itaat, yetersiz ve liyakatsiz önderciklerin yerini Peygamberi temsil edebilecek imamlar aldığı zaman, Yahudileşme eğiliminden kurtulunmuş olacaktır.
201
U. TAKLİT
Taklit, islam ümmetini tehdid eden Yahudileşme alametlerinin başında gelir. ;
Taklit, Arapçada "kılâde" masdanndan türetilmiş bir terimdir. "Kı-lâde" Arap dilinde iki anlama gelir: :
1. Yular.
2. Gerdanlık. ' " Taklit de ikiye ayrılır: ' '
1. Şuursuz taklit.
2. Şuurlu taklit.

Şuursuz Taklit, adamın boynuna geçmiş bir yular gibidir. Onu insan olmaktan çıkarır. İradesini, aklını, fikrini, duygu ve düşüncesini iptal eder. Kişiliksizleştirir, şahsiyetini yok eder. Taklidin bu türü "içgüdüseldir, insanı insanlıktan çıkarıp, hayvanlaştırır. Özetle şuursuz taklit insanın boynuna geçmiş bir "yular"dır.
Bu tür bir taklit merduttur, çirkindir, zavallılıktır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Şuurlu taklit, tahkike ulaşıncaya kadar caizdir, kimi zaman gereklidir. Ancak, kötüyü taklit şuurlu da olsa kötüdür, çirkindir. Zaten şuurlu taklitten kasıt, sadece bir bilinçlilik hali değil, iyiyi kötüden ayıracak bir temyiz kabiliyetine de sahip bulunma halidir.
Böylesi bir süzgeçten geçirdikten sonra yapılacak kimi taklitler bazen bir "gerdanlık" kadar kıymetli olabilir. Çünkü insanın kapasitesi her şeyin hakikatine ermeye, künhüne vakıf olmaya yetmemekte, en azından bunu herkes mükemmel bir biçimde başarma kabiliyetine sahip bulunmamaktadır. Her bireyin tahkik ehli olmasını dayatmak da, insan fıtratıyla uyuşmayan "ütopik" bir taleptir. Kaldı ki, çoğu zaman taklit, tahkike ulaşan yolun merdivenidir. Her su, kendi yatağını oluşturuncaya kadar başka yataklarda akar. Aslolan, taklitde ısrar etmemek, onu tahkike ulaşmada bir araç kabul etmektir.
Tahkik, bir şeyin hakikatine ermek, sırrını kavramak, aslını bulmak için araştırmak, ondan sonra iyi ise kabul etmek, kötü ise reddetmek; ya da iyi tarafını kabul, kötü tarafını reddetmektir.
Çirkin olan taklit, genellikle kişiliği yok eden, musallat olduğu kişi ve toplumları şahsiyet zaafına uğratan, kimlik kaybına sebep olan taklit cinsidir. Bu tür bir taklit maymunlaşmaktır.
1. Maymunlaşmak •*
Maymunun bariz özelliği, gördüğünü şuursuzca aynen taklit edebilme yeteneğine sahip bir hayvan olmasıdır. Bu durum içgüdüleriyle hareket eden maymun için bir meziyetse de, şuurlu ve iradeli bir varlık olan insan için bir zaaf ve zillettir.
Israiloğulları, Yahudileşme sürecinde önce ahlaken maymunlaştılar.
Yolda, ineğe tapan bir topluluğa rastlayınca, Mısır'da görmeye alışkın oldukları Hotor (İnek) tanrısı akıllarına geldi. Peygamberlerinden, düşmanları firavun ve toplumunun 13 putundan biri olan İnek tanrısı gibi bir put yapmasını istediler:
"Ey Musa, bunların nasıl putları varsa, bize de öyle bir put yap!":w
Kur'an'da anlatıldığı gibi, kendilerine verilen onca mucize ve öğüde rağmen Hz. Musa ayrılır ayrılmaz içlerinden Sâmirî isimli bir putçu çıkarıp gördükleri kavmin putunu taklit ederek bir inek yaptılar ve başladılar tapmaya.297
Allah, daha sonra bir vesileyle, o taklit ettikleri putperest kavmin ve düşmanları Mısır putperestlerinin taptıkları ineğin tıpkısını kendilerine kestirecektir. Onlar Allah'ın bu emrini "cinsi ne olsun?", "rengi nasıl olsun?", "çifte koşulmuş olsun mu, olmasın mı?"™ gibi sorularla savsaklamak istemişler, lakin sonunda tarif edilen inek çıka çıka taklit ettikleri put ineğin aynısı çıkmıştır.
Israiloğulları, güç-bela tarif edilen evsafta bir ineği bulup emri yerine getirmişler, lakin emrin vermek istediği mesajı almamakta direnmişlerdir. O mesaj "taklidi bırakın, yoksa şahsiyetsizleşir, haysiyetsiz-leşirsiniz" mesajıydı.
Düşmanlarını taklit edecek kadar nankorleşen maymun tabiatlı Israiloğulları'nın başına daha büyük bir bela geldi, içlerinden bazı boylar, diğerlerine ibret olsun için, cismen de maymuna dönüştürüldü, Kur'an'm ifadesiyle "meshedildi".îw
"Aşağılık maymunlar olun!"'00
"Mesh" şeklin bozulması, cismin kendi asli şeklinden çıkması, kılık değiştirmek anlamlarına gelir. Meshin bir başka anlamı da hilkat garibesidir. Israiloğullarına

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

verilen bu ceza mesh terimiyle ifade edilir. Bu cezanın nasıl gerçekleştiği konusunda farklı yorumlar ve bilimsel izahlar yapılabilir. Progeria adı verilen bir hastalık olan ve kan kimya-smdaki bozulma sonucunda insan yüzünün tahrif olarak tıpkı kurt, kö-
296. 7 A'raf/138.
297. 7 A'raf/148; 20 Tâhâ/83-97; Tevrat, Çıkış. 12/35-36.
298. 2 Bakara/57-73.
299. 36 Yasin/67.
300. 2 Bakara/65; 7 A'raf/166.
pek, kurbağa, maymun yüzüne benzemesi bilim adamlarınca tesbit edilmiş bir hastalık türüdür. Bizi asıl ilgilendiren Israiloğulları'nm niçin başka bir hayvan kılığına değil de özellikle maymun kılığına sokulduğudur.
Allah'ın îsrailoğulları'na verdiği bu cezanın maymunlaşma biçiminde tecelli etmesinin hikmeti, îsrailoğulları'nm tıpkı bir maymun gibi etraflarındaki putperest kavimleri körü körüne taklit etmeleridir. Peygamberleri tarafından uyarılmalarına rağmen her seferinde düşmanlarının inancını ve kültürünü taklit etmişler, bunun sonucunda da öz kimlik ve kişiliklerini terketmişlerdir. Kur'an'da bu ceza tüm taklitçi milletlere bir ibret vesikası olarak takdim ediliyordu:
"Ve bu cezayı, öncekilere ve sonradan gelecek(taklitçijlere bir ibret, (kimlik kaybından) sakınanlara da bir nasihat kıldık."301
Ayette geçen "aşağılık maymunlar olun!" ibaresindeki "öst-U-: aşağılık" terimi üzerinde bir parça durmak gerek.
Taklit, maymun için bir meziyettir. Dolayısıyla, maymun ne kadar iyi taklit ederse o kadar "değerli maymun" olmuş olur. Ancak, insan, Allah'ın kendisine verdiği akıl, idrak, irade ve şuur nimetine küfreder (üzerini örter) ise, bu durumda onu, taklit edebilen "yüksek maymunlarla" değil, taklit edemeyen "alçak maymunlarla" kıyaslamak gerekecektir. Çünkü maymunun ayırıcı vasfi taklit, insanın ayırıcı vasfı tahkikdir. Bu iki ayrı cins eğer kendilerine verileri yetenekleri kullanamazlarsa cinslerinin yüksek değil alçak bir türünü oluşturmuş olurlar.
Allah Rasulü bu ümmetten mesh cezasının kaldırıldığını haber vermektedir. Bu demek değildir ki, tabiatı maymunlaşan milletler, aşağılanmayacaklar. Aksine, cezanın fiziki boyutu kalkmış olmakla birlikte, maymunlaşan îsrailoğulları toplumunun akıbeti, diğerlerini de beklemektedir.
Bir millet, eğer taklit yolunu seçmişse, Allah o toplumun dünya toplumları arasındaki tüm saygınlığını, şerefini ve izzetini almıştır. Taklitçiler, körü körüne taklit ettikleri kimseler tarafından dahi sevil-memektedirler. Bunun en tipik örneği bugünkü Türkiye ile, 150 yıldır bilfiil gölge gibi peşine takıldığı ve bir maymun sadakati içerisinde her şeyini taklit ettiği Batı arasındaki ilişkidir.
Şahsiyetini kaybeden toplumlar herşeylerini kaybederler. Tarih bunun çarpıcı örnekleriyle doludur. Bu nedenle Rasulullah, îslam toplumunu oluştururken, önce müstakil bir müslüman kimliği oluşturdu. Tüm gayretini bu yolda harcadı. Bu konuda örnek bir yöntem uyguladı.
301. 2 Bakara/66.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

2. Şahsiyetli toplum oluşturma sanatı
Allah Rasulü, Medine'ye göçünce, daha önce Mekke'de bulunmayan farklı bir dini cemaatle karşılaştı: Yahudiler.
Medine'deki Yahudi cemaatiyle Müslümanlar arasında temel bir müştereklik vardı. İki toplum da "kitaplı" toplumdu. Oysa müşrikler Kür'an'm deyimiyle "ümmi", yani "kitapsız" toplumdular.
Medine'deki bu kitaplı cemaate Müslümanların yaklaşımı ilk zamanlarda dostça ve samimice oldu. Ancak onlar kendilerine uzatılan bu samimi eli tutmamakta ısrarlıydılar.
Hicret'ten sonraki ilk aylarda Müslümanlar Yahudilerin kıblesi olan Kudüs'e doğru namaz kılıyorlardı. Hz. Peygamber, hicretten hemen sonra onların firavunun zulmünden kurtuluş günü bir şükran nişanesi olarak tuttukları Aşura orucunu, "biz Musa'ya, onlardan daha yakınız" diyerek tutmuş ve Müslümanlardan da tutmalarını istemişti. O kadar ki, bu istek, bazı sahabiler ve fakihlerin âşûrâ orucunu daha sonra farz kılınacak olan Ramazan orucuyla nesh edilen farz bir oruç sanmalarına yol açtı.
Bu dönemde Rasulullah Yahudi cemaatiyle bir de sözleşme imzaladı. Sözleşmede özel bir yeri olan 16. maddeye göre adalet ve karşılıklı yardım esasına riayet şartıyla Yahudilerin de Müslümanlardan oluşan birliğe (ümmet) girebilmeleri için açık bir kapı bırakılmıştı.Mn
Hicretten sonraki aylarda Rasulullah ve seçkin sahabiler sık sık Yahudilerin sosyal ve dini merkezi Beytü'l-Midras'a gidiyor, onlar da Mescid-i Nebiye geliyorlardı. Bu gidiş-gelişler sırasında bazı meseleler karşılıklı tartışılıyordu.
Bütün bu iyiniyetli yaklaşımlara Yahudiler hep kuşku ile baktılar. Kendilerine karşı takınılan bu hoşgörülü tavrı her fırsatta kötüye kullandılar. Müslümanları içlerinden parçalamak için "münafık" sınıfının oluşumuna zemin hazırladılar. Hiç bir konuda samimi olamadılar. Tahkir ve alaydan geri durmuyorlar, açıktan ve gizliden karalama kampanyaları yürütüyorlardı. Kıskançlık ve hasetlikten çatlayacaklardı. Ağızlarına kadar kin doluydular ve bunu her fırsatta dışa vurmaktan geri durmadılar. Rasulullah'm davetinin önünü, İslam'ın zamanlar ve zeminler üstü sembollerini kullanarak tıkamaya çalıştılar. Tüm semavi dinlerin ortak dili olan vahiy, melek, peygamber, kitap, cennet, cehennem gibi kavramların kendilerine ait olduğunu, dolayısıyla İslam'ı en iyi kendilerinin temsil ettiklerini söylüyorlardı.
Hz. Peygamber'in Medine sözleşmesinde siyasal statü olarak Yahudileri Müslümanlarla eşit haklara sahip kılması ve onlara başından beri her türlü şirretliklerine rağmen yumuşak davranması, bazı imanı
302. Ibn Hişam, 2/121.

zayıf Medineliler üzerinde olumsuz etki yaptı. Bunlar üçüncü itikadı sınıf olan "münafıklar" zümresini oluşturdular.
Medine halkı, Yahudilerle içli dışlı yaşıyordu. Yüzyıllar boyunca bu iki halk birbirleriyle senli-benli olmuşlardı, iki kültür karşılıklı birbirini etkilemiş, her bir Yahudi kabilesi bir Arap kabilesiyle "mevla" ilişkisine girip anlaşma yapmış, bu anlaşmalı kabileler çok girift ticari ilişkilere girişmişlerdi.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yahudiler, her ne kadar bölgeye göçmen olarak sonradan gelmiş olsalar da Araplara kendilerinin üstün bir kültüre sahip olduklarını kabul ettirmişler, onları "ümmi" olarak adlandırmışlar, okuma-yazma bilmeyen Araplar karşısında bölgenin zenaat ve ticaret potansiyelini ellerine geçirmekte zorlanmamışlardı.
Yahudilerin propagandaları karşısında aşağılık kompleksine kapılan Medine Araplarına, bazı ortak noktalarına rağmen İslam'ın Yahudilik olmadığını anlatmak, yeni dini bu sapık cemaatin tahrif ve tahribinden korumak gerekiyordu.
Rasulullah, Müslümanları da kendileri gibi şahsiyetsiz yapacaklarından korktuğu Yahudiler'in maskelerini düşürüp gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasını sağlarken, bir yandan da İslam toplumuna kimlik bilinci kazandırdı.
Bunun için bir Müslüman kimliği oluşturmaya gayret etti. Yahu-dileşme tehlikesine karşı Müslümanları sürekli uyardı. Bu konuda aldığı ilk tedbir Müslümanların onlarla düşüp-kalkmasının, dostluk kurmasının önüne geçmekti. Allah Teala da indirdiği ayetlerle Rasulünün "Müslüman şahsiyet" oluşturma teşebbüslerini destekledi:
"Ey iman edenler, Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost tutarsa, o onlardandır. Şüphesiz Allah zalim topluma hidayet etmez.
Ey îman edenler, sizden önce kitab verilmiş olanlardan dininizi dalgaya alanları dost tutmayın, inanıyorsanız Allah'tan korkun."
Bu, şu demekti; Onlar kendi dinlerini oyun-oyuncak ettikten sonra sizin dininizi haydi haydi oyun-oyuncak ederler. Eğer onlarla dost olursanız siz de onlar gibi dininizi hafife almaya, onun emir ve yasakları karşısındaki hassasiyetinizi kaybetmeye başlarsınız. Kendilerine Tevrat ve incil verilenler, bu kitaplara karşı nasıl laubali olmuşlarsa, siz de Kur'an'a karşı laubali olmaya başlarsınız, işte o zaman Yahudi-leşme ve Hıristiyanlaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalırsınız. Yani "ehl-i kitaplaşırsınız". Ehl-i kitap da başlangıçta sizin gibi ehl-i tevhid idi. Onlara da vahyi taşıma emaneti verilmiş, insanlar içerisinden seçilerek bu göreve getirilmiştiler. Aradan geçen zamanla tahrif sürecine girdiler. Kitaplarını tahrif ettikleri için bu süreçten çıkamadılar.
206
Rasulullah, Müslümanları!! Yahudileri taklidinin önüne geçmek ve onlarda bir kimlik oluşturabilmek için bir takım tedbirler aldı.
Hz. Peygamber her şeyde doğal olanı tercih ettiği ve ağarmış saç-sakal tellerini "nur" olarak vasıflandırdığı halde sırf kimlik bilincinin oluşması için Müslümanlara ağarmış saç ve sakallarını boyamalarını, Yahudi ihtiyarlarına benzemekten bu şekilde korunmalarını tavsiye etti:
"Yahudiler ve Hıristiyanlar boyamıyorlar. Siz onlara muhalefet ederek aksini yapın, boyaym."w<
Hatta, bu konuda Rasulullah en basit gibi görünen şeklî konularda dahi "farkın" vurgulanmasına gayret gösteriyordu. Bu cümleden olarak, saç tarama şeklinde Yahudi modasının reddedilip saçlarını ikiye ayırarak tarayan Yahudilere karşı, saçların arkaya taranmasının teşvik edilmesi,'04 yine o günkü Yahudi sakal-bıyık modeline muhalefeten Ra-sulullah'm bıyığın kısaltılıp sakalın uzatılmasını tavsiye etmesi anılabilir."'" Halbuki Rasulullah Mekke'deyken, Yahudilerin saç modeli olan ortadan

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ayırmayı tercih etmişti. Müşrik Araplar saçlarını arkaya tararlarken, Yahudiler ortadan ikiye ayırarak tararlardı. Medine'ye hicretten sonra ise Mekkelilerin saç modeli olan arkaya taramayı tercih etti.w'
Hz. Peygamber bu konuda öyle hassas davranıyordu ki, o dönem Yahudi çocuklarının tıraş modeli olan 'Alabros' tıraştan Müslüman çocuklarını nehyetmiş,"17 taklit suretiyle "kimlik kaybı"nm daha çocuk yaşta önüne geçmeyi hedeflemiştir.
Bu tedbirler, iç-içe yaşayan iki toplumun, şeklen de olsa birbirinden ayrılması için alınıyordu.
Rasulullah, bir Müslüman bir gayr-ı müslimle karşılaşınca selamı ilk verenin Müslüman olmamasını emretti.""1 Çünkü selam bir barış ve güvenlik garantisiydi. Yahudiler bu garantiyi suiistimal edip "es-sela-mü aleyküm: esenlikte ol" yerine "es-samü aleyküm: kahrol" manasına gelen bir kelimeyi geveliyorlardı.
Burada çok ince bir nokta var: Sünnetin mahiyeti.
"Sünnet nedir?" sorusuna, Rasulullah'ın bu tavrından yola çıkarak cevap verecek olursak, bu konuda sünnet kimlik bilinci oluşturmak, şahsiyeti korumaktır. Değilse, bazılarının anladığı gibi burada sünnet sakalın uzatılıp bıyığın kısaltılması, sakalın kına ile boyanması, saçların arkaya taranması ya da ortadan ikiye ayrılması gibi şeyler değildir.
303. Buharı, Libas, 67; Müslim, Libas, 80.
304. Buharı, Libas, 66.
305. Agc, 65.
306. Buharı, Memıkıb, 23, M. Ensar, 52, Libas, 60; Müslim, Fedail, 90; Ebu Davud, Terac-cül, 10; lbn Mace, Libas, 36; Ahmed b. Hanbel, 1/287.
307. Buharı, Libas, 31.
308. Ahmcd b. Hanbel, 2/459.
207
Sünnet, Müslüman toplumun kimliğini korumak, onların beraber yaşadığı Müslüman olmayan toplumların içerisinde erimesine, kişilik zaafına düşmesine, kendi dışındakileri taklit ederek kişiliksizleşmesi-ne karşı koymaktır. Nitekim, sahabe de sünneti bizim anladığımız gibi anlamıştır. Sakalın kına ile boyanmasını tavsiye eden onca hadise rağmen Hz. Enes'in verdiği habere göre Hz. Ömer, Hz. Ali, Hz. Übey b. Ka'b gibi seçkin sahabiler ağarmış sakallarını hiç boyamayarak sünnetin ruhunu nasıl anladıklarını ortaya koymuşlardır;109
Bu sünnet, günümüzde gayr-ı müslim laiklerle birlikte yaşayan Müslümanlar için çok farklı biçimlerde ihya edilebilir. Örneğin, bir Müslümanın bir laikten ayrılabilmesi için giyiminde küçük bir farklılıkla da olsa kendisini belli etmesi, ya da laiklerin sembolleştirdiği "kimlik tercihi sayılan" bir takım aksesuarlardan uzak durması gibi.
Sıcak iklimlerde başın örtülmesi iklimin getirdiği bir mecburiyettir. Saadet Asrında Yahudiler de, müşrikler de, Müslümanlar da başlarını örtüyorlardı. Rasulullah erkeklerin baş örtüsünde her hangi bir ala-met-i farika koymadı. Oysa elbiselerin boyuna müdahale etmişti. İklim dayatması olmayan bir coğrafyada tüm gayr-ı müslimlerin başlık giydiği bir toplumda, sünnete tabi olmak sanırım başlıksız dolaşmak olurdu.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Hz. Peygamber, Müslümanlardaki kimlik bilincini diri tutmak için sadece "farklılığı" vurgulamakla kalmıyor, Müslümanların taklit batağına saplanmalarına da kesinlikle karşı çıkıyor, Yahudiler'in Med' ne toplumuna kabul ettirdikleri adetleri bir bir söküp atıyordu.

Bu konuda ilginç bir örnek, kadınlara yaklaşma meselesidir. Yahudiler, hanımlarla tek pozisyonda birleşilmesini, eğer pozisyon değiştirilirse çocuğun şaşı olacağını iddia ediyorlardı. İşin garibi bu safsataya Medine Araplarını da inandırmışlardı."0 Öyle ki Hz. Ömer dahi bu Yahudi propagandasının etkisinde kalarak, başından geçen böyle bir durumu haram zannetmiş ve "Ömer helak oldu" diye söylenerek nefsini şikayet için Rasulullah'a gelmişti. Rasulullah bu yanlış anlayışı kesinlikle reddetti.1" Kur'an da bu reddi onayladı."2

Aynı durum doğum kontrolünde de yaşanmıştı. Yahudiler doğum kontrolüne kesinlikle karşıydılar ve o dönemin doğum kontrol yöntemi olarak kullanılan meniyi döl yatağından dışarı akıtma (azl) usulünü "küçük cinayet" (mev'ûdetü's-suğra) olarak görüyorlardı. Onların bu tavırları tarihi bir gerekçeye dayanıyordu. Başlarından bir çok soykırım geçmiş, nüfusları bir kaç kez yok olmakla karşı karşıya kalmış olan îs-

309. Cezeri, Camiu'1-Usul, 4/742.

310. Müslim, Nikah,l9/ll6, Talak, 7, 8, Tıb, 50; Ebu Davud, Nikah, 45; Tirmizi, Tefsir, 2/25; Ibn Mace, Taharet, 122, Nikah, 29.

311. Ebu Davud, Nikah, 45.

312. 2 Bakara/223.

jmı

railoğullarmı, alimleri, münıkün olduğunca çok çocuk doğurmaya teşvik etmiş, bu konuda bir takım rivayetler uydurmuş, her tür doğum kontrol yöntemini de "cinayet" olarak nitelendirmişlerdi.

Yahudiler'in, meniyi döl yolundan dışarı akıtarak korunma yöntemini cinayet olarak niteledikleri Rasulullah'a aktarıldığında "Yahudiler yalan söylemiş" (»jtJ c^if) biçiminde tepki göstermişlerdi.313

Yahudi din adamları Allah'ın haram kılmadıklarını haram kılarak tezgahlarını döndürüyorlardı. Sıradan bir Yahudi elindeki Tevrat'a bakıyor, bazı yasakları göremeyip soruyordu: "Ben onu kitapta bulamadım". Yahudi din adamı da "Sizin aklınız ermez, siz Kitab'ı anlayamazsınız, bize soracaksınız" diyorlar, bugün İslam ümmeti içerisinden çıkan bazı hiziplerin yaptığı gibi, insanları Allah'ın kitabından kendi kitaplarına yönlendiriyorlardı. Bu durumu Kur'an "Allah'tan başka rabler edinmek" olarak adlandırıyordu. Yahudilerin "rab'lığa kalkışarak haram koydukları alanlardan biri de hayız fıkhı idi.

Yahudi geleneğinde, adet hali pislik, adetli kadın da pis olarak yer alıyordu. Dolayısıyla, adet günlerinde kadın terkediliyor, pişirdiği yenilmiyor, tecrit ediliyor, yanma yaklaşılmıyordu. Ayrıca, mukaddes sayılan hiçbir şeye dokunamıyor, hiçbir ibadet yapamıyor, kitap okuya-mıyordu.314

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu sakat yaklaşımı önce Kur'an temelden reddederek adet halinin bir "rahatsızlık" olduğu hakikatini vurguladı. Yahudilerin propaganda-larıyla kafası karışan insanların sorularına bir cevap olarak geldi ayet::
"Sana adet halini soruyorlar. De ki, o bir rahatsızlıktır. Hayız esnasında kadınları kendi hallerine bırakın, temizleninceye kadar onlarla birleşmeyin."315
Ayeti ve Rasulullah'm tepkisini iyi anlayabilmek için, Medine'de yaygın bulunan geleneksel Yahudi tavrının ve bu tavra karşı Rasulul-lah'ın aldığı karşı tavrın çok iyi bilinmesi gerekmektedir.
"Kocanın isteği neyse senin de dileğin o olacaktır" diyor Tevrat. Başlangıçta îsrailoğullarında evlilik iç güveyliği demekti. Erkek, karısıyla birleşmek için ana-babasını terke mecburdu. Sonradan bu gelenek terkedildi. ibrani dilinde "beula" kelimesi "kadın" anlamına kullanılıyordu. Ancak bu kelimenin manası "satılmış" demekti. Bu kelime Yahudilikte kadmm gerçek yerini ele veriyordu. Tevrat'tan örnek verecek olursak, Hoşea, "karısını elli şekele almıştı". Her ne kadar "Rab diyor: Bana artık "efendim" (baali) demeyeceksin, bana "eşim" (işi) diyeceksin"316 gibi ilahi emirlerle bu kötü gelenek silinmeye çalışılmışsa da, Is-railoğulları gene bildiklerini okumaya devam ettiler. Talmud dönemi-
313. Tirmizi, Nikah, 39 (1136).
314. Tevrat, Levililer, 15/1-33,18/19.
315. 2 Bakara/222.
316. Hoşea, 2/17.

ne kadar erkek karısını istediği her an boşayabilir, lakin kadın kocası ne yaparsa yapsın boşayamazdı. Fuhuş, kadınlar için ölüm sebebiyken erkekler için adi cürüm sayılırdı.
Adet hali hakkında geleneksel Yahudi tavrını sahabeden bize gelen sahih rivayetlerden öğreniyoruz. Buna göre adetli kadının yemeğini yemiyorlar, onun elinden bir şey içmiyorlar, onlarla aynı evde oturmu-yorlardı. Bu durum Rasulullah'a sorulunca, şu cevabı verdi:
"Birleşme dışında her şeyi yapın."317
Yahudilere Rasulullah'm bu sözü aktarılınca şu ilginç gerçeği vurguladılar: "Bizim hükme bağladığımız hiçbir mesele yok ki bu adam ona muhalefet etmemiş olsun." Yahudilerin bu sözü üzerine konu ha-kında tereddütlü davranan Üseyd b. Hudayr ve Abbad b. Bişr isimli sa-habiler onların görüşlerini Rasulullah'a yeniden nakledince, Rasulul-lah, rengi atacak şekilde kızdılar. Bu iki zat Hz. Peygamber'i kendisine süt ikram ederek teskin ediyordu.318
Rasulullah'm adet gören eşleriyle cinsel birleşme dışında her tür ilişkiye girdiğini yine Mü'minlerin Anneleri'nin ağzından öğreniyoruz.319
Rasulullah adet gören kadının hac farizasını da eda edebileceğini buyurmuştur. Hz. Aişe, Rasulullah ile hacca çıktığında yolda adet görmüş, hac edemeyeceğim korkusuyla ağlamaya başlamış, lakin Rasulullah onu "bu şey, Allah'ın Adem'in kızlarına yazdığı bir yazgıdır, tavaf dışında haccını tamamen yap" buyurmuştur.320
Kabe, mescidlerin anasıdır. Eğer, mescidlerin anasında adetli kadının bulunması caizse, diğer mescidlerde bulunmasında ne gibi bir beis olabilir? Bu meyanda Allah
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Rasulü bayramlarda hayızlı kadınların da camiye gelmelerini emretmiş, erkeklere öğüt verdikten sonra kadınlara da öğüt vermiştir.
Asrı Saadette kadınların Cum'a namazına devam ettiğini belirten sahih rivayetler olduğu halde321 islam ortaçağı boyunca kadınların camiden soğutulması da aynı geleneksel yanlışın bir devamı olsa gerek.
ibrahim en-Nehai yukardaki hadise dayanarak der ki: Hayızlınm ayet okumasında bir sakınca yoktur. Ibn Abbas da cünübün Kur'an okumasında bir sakınca görmezdi. Hz. Aişe der ki "Nebi (s) her tür halinde Allah'ı zikrediyordu."321
317. Müslim, Hayd, 3/16; Ebu Davud, Tahare. 102 (258), Nikah, 46; Tirmizi, Tefsir, 2/24; Nesei, Tahare, 180, Hayd, 8.
318. Ay.
319. Müslim, Hayz, 3; Ebu Davud, Nikah, 46.
320. "tfj«te^WW(>>sVûl>jU4J^,UuUUf»Tc,U<uUİs!S'jr>dUiıJ?ı
Buhari, Hayd, 7, Hac, 81, 145, Umre, 8, Edahi, 3, Müslim,' Hac, 132, 133.
321. Buhari, Tefsir, 62/9; Tirmizi, Tefsir, 62/9.
322. fA+iJf j&Sk&'^AMji Ibn Hacer, Fetha'l Bari, 1/485.
Yukardaki hadisin şerifinde Ibn Hacer şunları söyler: "Buhari'nin bu babın ismini "Adetlinin tavaf hariç haccın tamamını ifa etmesi babı" koymasından maksat hayızlınm ve onun anlam alanına giren cünüp kimsenin hiçbir ibadetten men edilemeyeceğidir. Bilakis adet ve cünüplük haliyle birlikte zikir olsun diğerleri olsun tüm bedeni ibadetler sahihtir. Hac menasiki de bunlardandır, sadece tavaf hariç."323
Ibn Rüşt, Ibn Battal ve diğerlerinin bu hadise dayanarak adet ve cenabet halinde Kur'an okumakta da bir beis olmadığı sonucuna vardıklarını kaydeden Ibn Hacer, sözkonusu ulemanın bu sonuca şu istidlalle vardıklarını aktarmaktadır:
"Çünkü Peygamberimiz, tavaf dışında hac farizasının hiç bir ibadetini istisna tutmadı. Tavafı da özel bir "salat" olduğu için istisna etti. Hac ibadeti zikir, telbiye ve duadan ibarettir. Hayızlı, bunların hiçbirinden men edilmemiştir. Cünüp zaten böyledir. Çünkü adetlinin hadesi cenabetinkinden daha ağırdır. Hayızlınm ve cünübün Kur'an okumaktan men edilmesi eğer Kur'an'm Allah'ın zikri oluşuna dayanıyorsa, bununla Hac arasında hiçbir fark yoktur. Her ne kadar ibadet özel bir delile ihtiyaç duyarsa da, musannife (Buhari) göre adetliyi ve cünübü Kur'an okumaktan men eden hiçbir sahih hadis yoktur. Her ne kadar başkaları indinde delil olan bir takım haberler varid olmuşsa da, bunların bir çoğu ileride işaret edeceğimiz gibi te'vile elverişli haberlerdir, işte bunun için Buhari de, adetli ve cünübün Kur'an okumasına cevaz veren Taberi, Ibn Münzir, Davud gibi, hadisteki "Nebi de her tür halinde Allah'ı zikrederdi" lafzının genel olduğuna kail olmuşlardır."324
Buhari ve Müslim, kitaplarında, hayızlı ve cünübü Kur'an okumaktan men eden hiçbir rivayete itibar etmemişler, sahih bulmamışlardır. Bu konudaki bir rivayete Tirmizi yer vermiştir. "Hayızlı ve cünüp Kur'an'dan birşey okumasın"325 mealindeki bu "hadisi" oğlu, babası Ahmed b. Hanbel'den sorunca, Ibn Hanbel "bu sahtedir" demiştir.326
Bu konuyu toparlarken, islam ümmetinin klasik çağlarmdaki kadına bakışaçısıyla, Yahudi bakışaçısmm çakıştığı çok bariz bir biçimde görülmekte. Yahudiler adet halini bahane ederek kadını aşağıladılar. Sonraki asırlarda yer eden erkeksi fıkıh da, konuyu

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

aynı bakışaçısıyla ele aldı. Asıl Yahudileşme temayülü dediğimiz olgu işte böyle tezahür ediyordu.
îbn Hacer, Age., 1/486. 9 «#»
323.
324. j >JL3,/İ J^îioA-

. _M
Ibn Hacer, Age., 1/486.
325. Tirmizi, Tâhâre, 98/131.
326. Bunu Zehebi el-Mizan, Ibn Hacer et-Tehzib'inde nakletmişlerdir. A. M. Şakir, Şerh-i Tirmizi, 1/237. Hadisin ravileri arasında yer alan İsmail b. Ayaş hakkında konuşulmuş-
9.1 1 „«
Halbuki kadının adet hali, Peygamberimizin de buyurduğu gibi Allah'ın yarattığı hilkat gereğiydi ve insan neslinin devamı için İlahi kud. ret tarafından kadın doğum organlarının sürekli doğuma hazır tutulması için Allah tarafından harika bir sistemle yaratılıştan takdir edilmişti
Beşer neslinin devamı gibi ulvi bir gaye uğruna, kadına yüklenen bu ağır ve bir o kadar da şerefli yük, nasıl oldu da suçmuş gibi kadını kadın yaratıldığına bin pişman eden bir baş kakıncına dönüştürüldü? Oysa, kadın bu halinden dolayı tebrik edilmeli, insan neslinin devamı için her ay verdiği bu kandan dolayı ödüllendirilmeliydi. işte, Allah'ın Rasulü (s), kadını namazdan muaf tutarak ödüllendirmiş, diğer ibadetlerde de kadına geniş müsamaha ve hoşgörü gösterilmiştir. Adetli kadının, insan neslini devam ettirmek için verdiği kan, onu ancak şehidle kıyaslanır bir mertebeye çıkarır. Şehid doğurmak için her ay şehid olan bir kadının hakkı, bu özelliğinden dolayı cezalandırılmak değil ödüllendirilmektir.
Hayız konusundaki Nebevi yaklaşımın böyle algılanmayıp da, dua, zikir, ilim gibi ibadetlerden uzaklaştırılarak, mescide sokulmayarak, cemaatten ayrı tutularak, Kur'an okuması yasaklanarak cezalandırılmayı hakeden bir "suç", bir "günah", bir "ayıp" gibi algılanması, geleneksel anlayışa karışmış bir Yahudileşme eğilimidir.
3. Yahudileşme: En kötü taklit ; ^
"Bilmeyenler: "Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet gelse" dediler. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Çünkü (doğru yoldan sapanların) kalpleri (duygu ve düşünceleri) birbirine benzedi. Hakkı kesin bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik.""7
"Kalpleri birbirine benzedi" ibaresinden kasıt duyguların ve düşüncelerin birbirine benzerliğidir.
Bu benzerlik taklidin son aşamasıdır.
Taklit önce giyim, kuşam, yeme, içme gibi basit şeylerle başlar. Bu, daha sonra tavra yansır. Kişi ya da toplum taklit ettiği kişi ya da toplumların tabiatını almaya başlar. Onlar gibi davranmaya, onlar gibi düşünmeye başlar. Eylemleri düşünceleri ve en sonunda da duyguları benzeşir. Çünkü artık "kalpleri birbirine benzemiştir".

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Taklit, söz ve eylemde taklit edenle taklit edilen arasındaki benzerliktir. Sözün ve eylemin benzer olması düşünce ve duygunun aynı olduğunun delilidir. İnsanın sözleri ve eylemleri duygu ve düşünceleri-
tur. Ibn Ebi Hatim, el-Uel'inde bu sQzün Rasulullah'a değil îbn Ömer'e ait olduğunu söyler. 1/49. no: 116. 327. 2 Bakara, 118.
1
nin sonucudur. Bütün bunların çıkış yeri ise kalp/akıldır. Kalp/aklın bu yönelişi bir "temayül"dür. Bu temayül sonucunda ortaya çıkan öz ve davranışlar Yahudilerinkiyle ötüşüyorsa orada Yahudileşme temayülünden sözetmek doğru olacaktır.
Rasulullah, Yahudileri taklide karşı, daima ümmetini uyarmıştır. Bu uyarının alanı içerisine sahabenin de girdiğini, yine Kur'an'm bir Yahudileşme tezahürü olarak sunduğu ve müşahhas bir olayın ardından inen şu ayetten anlıyoruz. Ayet, yapılan eylemin kimin taklidi olduğuna da dikkat çekiyor:
"Yoksa daha önce Musa'ya sorulduğu/istekte bulunulduğu gibi siz de Peygamberinizi sorguya çekmek/istekte bulunmak mı istiyorsunuz? Kim imanı küfürle takas ederse kuşkusuz o doğru yoldan sapmış olur.'"2"
Bu ayet Allah Rasulüne Müslümanlar tarafından bir takım soruların sanki sorguya çeker gibi sorulması üzerine nazil olmuştur. Allah Te-ala bu davranışı Yahudilerin Hz. Musa'ya karşı davranışının bir taklidi olarak tavsif ederek mü'minleri uyarmıştır. Davranışların birbirine benzemesi "kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini getirir, kalplerin birbirine benzemesi ise aynı davranışları yapmaya sevkeder. Bu taklit, eğer önü alınmazsa Yahudileşme tehlikesiyle karşı karşıya bırakır sahibini.
"Kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini ortaya çıkaran en büyük etken Yahudiler ve Hıristiyanları dost edinmektir. Çünkü Yahudileşme temayülü karantina altına alınması gereken toplusal bir hastalıktır. Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmek, "Yahudileşme"yi hızlandıran faktörlerin başında gelir, işte, Nebi dilinden, bu ümmetin sonu Yahudileşmeyle bitecek olan taklit serüveninin haberi:
"Sizden öncekilerin yolunu adım adım, karış karış izleyeceksiniz. Eğer onlar bir sürüngen deliğine girse, siz de gireceksiniz. "Ey Allah Rasulü, Yahudiler'in ve Hıristiyanların yolunu mu?" diye sorduk. "Başka kim olacak?" dedi.'"29
Allah Rasulü'nün "Yahudilerin ve Hıristiyanların yolunu adım adım, karış karış izlemek" olarak dile getirdiği tehlike, bizim Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma ya da ehl-i kitaplaşma dediğimiz tehlikenin ta kendisiydi ve bu tehlike taklidle başlıyordu.
Hadiste, Yahudileşen tüm toplumları bekleyen acı akıbete de dikkat çekilmektedir. Nebi lisanında toplumsal bir "kıyamet" olarak ifadesini bulan bu akıbeti sözkonusu hadisin farklı bir metninde buluyoruz:
"Ümmetim, önceki ümmetlerin yolunu adım adım, karış karış izlemeden kıyamet kopmaz. "Ey Allah Rasulü, Farslar ve Rumlar gibi mi?" denildi. "Onlardan başka kim var?" buyurdu.'"0
328. 2 Bakara/108.
329. Buharı, t'tisam, 14; Müslim, ilim, 6, Ibn Mace, Fiten, 17; Ahmed b. Hanbel, 3/84.
330. Buharı, t'tisam, 14.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Hadiste geçen "kıyamet" ifadesini sahabe hepimizin bildiği ahiret kıyameti olarak anlamayıp doğru bir bakışaçısıyla toplumsal ve siyasal bir çöküş demeye gelen dünyevi kıyamet olarak anladığı için şöyle sormuştur: "Farslar ve Rumlar gibi mi?"
Allah Rasulü bu sözü söylediğinde dünyanın iki süper gücü olan Bizans/Rum ve İran/Fars imparatorlukları hızlı bir düşüş sürecine girmişlerdi. Nebi de, onu dinleyen mü'minler de, bu çöküşü toplumsal bir kıyamet olarak algıladılar. Bu Nebevi ifadeden de anlaşılıyordu ki, Yahu-dileşme ve Hıristiyanlaşma sürecine giren toplumları bekleyen akıbet kaçınılmaz olarak sosyal, siyasal, akidevi ve ekonomik bir kıyametti.
Allah Rasulü etrafındaki mü'mirilerin tavır ve davranışlarında Yahudileşme temayülü adını verdiğimiz eğilimler gördüğünde bunu hemen Yahudileşen İsrailoğulları'nm davranışlarıyla kıyaslamıştır, aynen Allah Teâlânm Nebi'yi Cum'a hutbesinde terkedip kervana koşanların bu davranışlarıyla, Yahudiler'in Tevrat'a karşı olan davranışları arasında ilişki kurduğu gibi. Şu rivayet onlardan biri:
"Rasulullah Hayber seferine çıktığında müşriklerin silahlarını asıp (kutsadıkları) Zattı Envat denilen bir ağaca rastladı. Etrafındakiler Rasulullah'a dediler ki: "Onların Zatu Envat'ı gibi bizim de bir Zam Envat'ımız olsun." Nebi cevapladı: "Sübhanallah! Bu söz tıpkı Musa'nın toplumunun şu sözüne benziyor: Onların tanrıçası gibi bize de bir tanrı ihdas et. Nefsimi kabzasında tutana yemin olsun ki sizden öncekilerin yolunu aynen sürdüreceksiniz."""1
Allah Rasulü, Kur'an'da verilen hiç bir örneğin 'laf olsun' diye verilmediğini, İslam ümmetine bir ibret vesikası olarak sunulduğunu çok iyi bildiği için, Kur'an'ın yüzlerce ayetle dikkat çektiği Israiloğulla-rı'nııı Yahudileşme sürecindeki sapmalara ümmetinin de dikkatini çekiyordu. O biliyordu ki, Israiloğulları'nın sapmasına sebep olan eylemler son İlahi vahyin emanetçisi olan Müslümanların da sapmasına sebep olabilir. Rasulün dilinde kabirleri kutsamak da bir Yahudileşme tezahürüydü. Kendi kabrinin de böylesine bir Yahudileşme temayülüne alet edilmesinden kaygı duyduğunu ölüm döşeğinde yaptığı ve eşi Hz. Ai-şe'nin şahid olduğu şu uyandan çıkarıyoruz:
"Allah Yahudilere ve Hıristiyanlara lanet etsin. Peygamberlerinin kabirlerini mescid yaptılar." Aişe dedi ki: "Eğer Allah Rasulü'nün bu uyarısı olmasaydı kabrini görkemli yaptırırdım. Ne ki ben onun mezarının mescid edinilmesinden korkuyorum.""2
Ebu'd-Derda (r), Hz. Nebi'nin bir keresinde bu ümmeti bekleyen ehl-i kitaplaşma tehlikesini düşünerek hüzünlendiği sırada şahid olduklarım şöyle nakleder: Nebi ile birlikteydik. Bir ara gözlerini göğe
331. Tirmizi, Filen, İS (2180).
332. Buharı, Cemıiz, 62; Müslim, Mascıcid. 19.

ti ve dedi ki: "(Sün gelir, ilim insanları terkeder.İnsanlann onda hiç nasibi kalmaz." Zjiyad b. Lebid el-Ensari sordu: "İlim bizi nasıl terke-debilıı ki! Biz KurUm'ı okuyoruz ve bundan böyle de vallahi okuyacağız, hanımlarımıza, oğullarımıza okutacağız." Rasul cevap verdi: "Anan seni kaybetsin ey Ziyad! Ben de seni Medinelilerin en akıllılarından zannederdim. Yahudilerin ve Hıristiyanların elinde de Tevrat ve İncil yok muydu!"™

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu haberde de görüldüğü gibi Allah Rasulü, Kur'an'ın elde bulunuyor olmasını ümmetin ehl-i kitaplaşmayacağınm garantisi olarak görmemiştir. Hz. Nebi'nin ümmetin akıbeti konusundaki endişeleri ömrünün sonuna doğru daha da artmış, kendi terbiyesinden geçmemiş kimi Müslümanların kendisine karşı olan tavır ve davranışlarıyla îsrailo-ğulları'nm Hz. Musa'ya karşı olan tavır ve davranışları arasında paralellikler kurmuştur. Huneyn savaşında ganimet için elbisesini yırtacak kadar kendisini taciz edenlere karşı söyledikleri bunun delilidir.

En büyük taklit, sonunun mutlak felaket olduğu bilinerek yapılan takliddir. îsrailoğullarının "Yahudileşme süreci"ni taklid de, akıbeti toplumsal bir kıyamet olan vahim bir taklit çeşididir.

Yahudileşmek, taklitlerin en kötüsüdür. Çünkü Yahudileşmek, kimliği, kişiliği kaybetmektir.

4. Kimlik kaybı

îsrailoğullarının düştüğü bu tuzağın aynısına 250 yıldan beri, genelde tüm İslam toprakları özelde bu ülke de düştü. Helen kültür emperyalizmi İsrailoğulları'na karşı fahişeleri kullandı. Helen putperest kültürünün günümüzdeki temsilcisi olan Batı da putlarını Müslüman doğuya dayatabilmek için teknolojiyi ve fikir fahişeleri olan batıcı aydın ve idarecileri kullandı.

Anadolu'da, 270 yıllık bir serüveni olan ve Kemalizm'le kemaline ulaşan "batılılaşma" adlı taklit, aslında bir "maymunlaşma"ydı. Tam şairin dediği gibi:

"Ah, küçük hokkabazlık, sefil aynalı dolap Bir şapka, bir eldiven, bir maymun ve inkılap"

îsrailoğulları, tarihleri boyunca namusuna tecavüz eden zorbaya aşık olan aptal kız sendromuna tutularak kendi yurtlarını işgal edip, kendilerini köleleştiren kavimlerin inancını, hayat tarzını benimsediler. Tevhid'den yüz çevirip taklide koştular. Allah'ı terkedip putlara taptılar. Örneğin, topraklarını işgal eden Mezopotamya krallığının sö-

333. Tirmizi, İlim. 5; İbn Mace, Filen, 26; Ahmed b. Hanbcl, 4/160; Darımı, Mukaddime. 26/246.

mürgesi olunca İslam'ı terkedip işgalci güçlerin kültür ve inancını benimsediler. Aynı şey Moab işgali sırasında da oldu/34

Daha sonra gerçekleşen Fars işgali sırasında da Fars kültüründen etkilenirler. Özellikle Zend-avesta, bu sürgünün ardından yeniden yazılan Tevrat'a çokça etki etti. Bu etkileşim, Yahudi dini hayatının her alanında kendini hissettirdi."5 Israiloğulları kendilerini yenen kavimleri taklit etme zilletini Babil işgali sırasında da yaşar. Tamamen putperest Babil kültürünü benimser.

Büyük iskender'in doğu topraklarını ele geçirmesiyle birlikte bu kez de Helen kültürü hakim olur. Aynen 18. ve 19. yüzyıllarda Osmanlı'da olduğu gibi îsrailoğulları kentlerini Yunanlılar gibi inşa eder. Kendi tevhid akidelerini ve nebevi geleneklerini bırakıp Yunan'ın putperest kültürünü benimser. Birkaç nesil sonra Isailoğulları kimliği kaybolur, ibrani dili bozulur, gençler Yunanca okuyup yazmaya başlar. Dolayısıyla Tevrat ve klasik metinleri okuyacak adam bulunmaz olur. Tabi onların yerini Yunan klasikleri alır. îsrailoğulları artık Yunan kültürüyle beslenir. Bu dönemde Tevrat'ın

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yunancaya tercümesi ihtiyaç haline gelir ve ilk tercüme bu mecburiyet dolayısıyla gerçekleştirilir.
Yunan işgalinin ardından Yahudi aydın ve din adamları arasında hızlı bir Helenleşme başgösterir. Aristokrat Yahudiler Yunan hayat tarzına özenirken, bu kültürel istilaya kendilerini teslim eden aydın ve din adamları da Yunanlılara Tevrat'ı benimsetme sevdasına kapılırlar. Bu cümleden olarak, Tevrat'ta anlatılan bir takım mucize ve vahye ilişkin haberleri te'vile girişirler. Yunanlı efendilerine Musevi şeriatını hoş gösterme yarışma girerler. Bu gayretler pek de sonuçsuz kalmaz. Yunan filozofları, bir felsefeciye "Eflatun Yunanca konuşan Musa'dır" dedirtecek kadar Yahudilikten etkilenirken, Yahudi dini geleneği de Yunan paganizminin boyasıyla boyanır. Tevrat'ta Allah ile güreşip O'nu yenen Musa hikayesi, aslında Yunan mitolojisindeki "tanrıların ateşini çalan Promete" masalının Museviliğe adaptasyonudur. Yunanlı Promete'nin yerini Musa, ateş tanrısının yerini de Eski Ahid'in Yehova'sı almıştır, hepsi bu kadar.
Helen kültürünün etkisiyle tüm kutsal Filistin topraklarındaki yerleşim merkezlerinin ismi Yunanca isimlerle değiştirilir. Yunan yaşam tarzı Israiloğullarma hakim olur. Hatta yabancılaşma taraftarı kişiliksiz din adamlarının da içinde bulunduğu Israiloğullarımn aristokrat kesimi, tam bir Yunan gibi yaşamaya başlar. Örneğin yemekleri oturarak değil yatarak yer, hırsızlığı bir kabiliyet ve beceri sayarlar. Gençler Yunanlılar gibi giyinir ve bir spordan daha çok ayini andıran oyunlara Yunanlılarla birlikte çırılçıplak katılırlar.
334. Hakimler, 3/8-9; Hakimler, 3/12.
335. Ali Sami en-Neşşar, Neş'etü'l-Fikh'l-Felsefi fi'1-lslam, 1/73.

Bu durum israil toplumunu ikiye böler: Yunan taklitçileri ve bu taklide karşı duranlar. II. Makkabeler'de anlatıldığına göre yönetime Yunanlılar tarafından atanan Jason adlı bir hahambaşı, tam bir "Bel'am" örneği vererek Israiloğullarımn Yunanlılaştırılmasma dini kılıflar bulur. Bu sözde din adamı Musa şeriatının ilahi kanunları yerine Yunan kanunlarını ikame eder. Putperest Yunanda bir ayin halinde icra edilen olimpiyat oyunlarını îsrailoğulları yurdunda da icra etmek için bir spor alanı inşa eder. îsrailoğulları gençlerinin cins olanlarını toplayarak orada onları yetiştirir. Din adamları Allah'ın kendilerine farz kıldığı kurban ibadeti yerine hep birlikte çıplak atletleri seyre gelirler."'1
Bütün bunlar olurken îsrailoğulları toplumunun başında kendi içlerinden yöneticiler bulunuyordu. Lakin bunlar Yunanlılaşma yanlısı olanlar arasından seçiliyordu, iskender'in istilasından sonra Yunanlılar bölgeyi kendilerine satılmış Yahudiler tarafından işlerine geldiği gibi yönetirler.
Görüldüğü gibi, Israiloğullarımn Yunanlılaşma serüveni bizdeki balılılaşma serüveninin tıpkısıdır. Şu yukarda aktardığımız Helenleşen îsrailoğulları yöneticilerinin durumu, 70 küsur yıldır bu toprakları yöneten batıcıların durumuna, onların Helenci alim ve aydınlarının durumu da bu toprakların Batıcı alim ve aydınlarının durumuna ne kadar da benziyordu.
5. Sonuç
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bugün islam ümmeti iki taklit arasında gidip-gelmektedir:
1. Ataları Taklit: Bir Fransız atasözünde denildiği gibi, "atalara sadık kalmak, ataların ocağındaki küle değil, ateşe sahip çıkmaktır." Bu ümmetin düştüğü "geçmişi taklit" batağına îsrailoğulları da düşerek Yahudileşmişti. incil Yahudilerin bu durumunu çok güzel dile getirir:
"Siz Allah'ın emrini bırakıp insanların geleneğini tutuyorsunuz. Ve onlara dedi: Kendi geleneğinizi tutmak için Allah'ın emmi ne de güzel reddedersiniz.""7
Allah Rasulü Yahudileri islam'a davet ettiğinde onlardan iki haham Rasul'e "Hayır ey Muhamed, bilakis biz sizden iyi bilen ve bizden hayırlı olan babalarımızın yoluna uyarız" diyerek bu daveti reddettiler. Bunun üzerine şu ayet indirildi:
"Onlara Allah'ın indirdiğine uyun dense, hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız derler. Peki ya ataları akletmeyen, hidayeti bulamayan kimse olsalar da mı?""*
336.7/. Makkabaler, 4/10-14.
337. Markos, 7/8-9.
338. 2 Bakara/170.

Bir düşünürümüzün dediği gibi "bir ırmak ancak denize doğru akarak yatağına sadık kalır." O halde, bu ümmet geleneğine sadık kalmak istiyorsa, denize doğru akmak zorundadır.
Gelenek ne tamamıyla süpürülüp atılacak bir zibil, ne de tamamıyla baştacı edilecek bir mücevherdir. Bu iki tavır da aşırılıktır. Birincisi kadir-kıymet bilmezliktir, sonucu köksüzlüğe yol açar. ikincisi kör taklitçiliktir, geleceğin başına gelenek yularını geçirmektir. Geleneğe yapılacak en büyük ikram, geleneği ayıklamak, ataların ocağındaki külü atıp varsa közü almak ve onu bir meş'aleye dönüştürerek geleceğe taşımaktır.
Geleneğin ayıklanmasında en genel-geçer ölçü vahiydir. Vahyin klavuzluğunda yapılacak bir tasnif ve tashih, tecdid için elimize birçok değerli malzeme verecektir.
2. Batı'yı Taklit: Bu, tıpta "Stockholm sendromu" adı verilen "düşmanına aşık olmak" gibi gerçekten zillet verici bir psikolojik vak'adır ki Yahudileşme'yi hızlandıran faktörlerin başında gelir.
Ulema birinci tip taklidin pençesinde, aydınlar ikinci tip taklidin pençesinde kıvranmaktadırlar. Birinciler geleneğin batağına, ikinciler de Batı'nm batağına saplanıp kalmışlardır.
Öze dönüş, tüm taklit çeşitlerinden kurtulup tahkike ulaşmanın, dolayısıyla zilletten izzete, dalaletten hidayete, hayalden hakikate, be-deviyyetten medeniyete dönüşün tek çaresidir.
E. DÜNYEVİLEŞME
"Mal yığmayı pek seviyorsunuz!""9
"Sahip olma" duygusunun tutkuya dönüşmesine "hırs" denir, insanoğlunun temel zaaflarından biri olan bu duygu terbiye edilmediği zaman, insanın gözünü, gönlünü ve zihnini bürüyerek onu esir eder. Onun, aşkınla olan, öteyle olan bağlarını birer birer koparır. Para, mal, makam, şöhret gibi her tür dünyalık onun duygu ve düşünce, basar
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ve basiretini dünyaya bağlayarak boynunda tasmaya, bileğinde kelepçeye, ayağında prangaya dönüşür.
O, artık "dünyevileşmiş" bir tiptir.
Dünyevileşmiş tip, hiç bir dünyalığa sahip olamaz. Çünkü tüm dünyalıklar ona çoktan sahip olmuştur. Eşyanın emrine verildiği insan, eşyanın emrine girmiştir. Dünyanın efendisi olan insan, dünyanın kulu haline gelmiştir. Bu ise insanın insanlığına karşı yapılabilecek en büyük hakarettir.
İnsanın eşyaya kul olması, kula kul olmasından daha vahim bir sapmadır. İşte bu noktada "Dîn" insanı kendi zaaflarından korumak için devreye girmektedir.
Din'in gayesi, insanın "insanlığını" muhafazadır, insanın insanlığı ise, biyolojik varlığından çok ruhî varlığıyla kaimdir. Dolayısıyla Din, insanın geçici yanından çok kalıcı boyutunu öne çıkarır. Sözkonusu boyut, metafizik anlamda, insanın hem mazisi, hem ebedi istikbalidir. İlahi öğretide beden, bu muhteşem maziyi muhteşem bir istikbale taşıyan bir binektir. Bedenle ilgili olan her şey ise "dünya" olarak adlandırılır. Dîn'in amacı, dünyanın, insanla ebedi istikbali arasındaki bağları koparmasına engel olmak, eğer bu bağlar kopmuşsa onları yeniden bağlamaktır. Din, dünya ile ahiret arasındaki atılan köprüleri yeniden imar eder. Peygamberler ise, insana ebedi istikbalini hatırlatan uyarıcılardır. Dünyevileşme hastalığı Israiloğullarını Yahudileştiren unsurlardan biriydi. Onlar, Allah'ın kendilerine verdiği zahmetsiz nimetlerle yetinmeyip soğan sarımsak istemişlerdi. Hayatın dünyevileşmesinin önüne geçmek için Allah tarafından seçilen elçilerden biri olan Hz. Musa, onlara şu soruyu soruyordu:
"İyi olanı, kötü olanla değiştirmek mi istiyorsunuz?""40 Kur'an'ın haber verdiğine göre, îsrailoğulları'nın dünyevileşme sevdası, onları sadece "yoksulluğa" mahkum etmedi, "alçaklığa" da mahkum etti.
339. 89 Fecr/20.
340. 2 Bakara/61.

EKSİK

karamamaktadır. Avcılar, maymunlar tam elini çömleğe daldırıp fındığı avuçladıklannda ortaya çıkıp maymunlara doğru koşmakta, lakin maymunlar avuçlarındaki fındıktan vazgeçemedikleri için kaçama-makta ve dolayısıyla fındık hatırına yakalanmaktadırlar.
işte, tarih boyunca hayatını dünyevileştiren kişi ve toplumlar, avuçlarındaki dünyayı elde etmek için ahiretlerini feda etmekten çekinmemektedirler.
Fındık uğruna özgürlük, geçici zevkler uğruna ahiret. ikincisi birincisinden daha vahim bir aptallık.
1. Nimet azgınlığı
"Hani siz demiştiniz ki : Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe sabredeme-yeceğiz, bizim için Rabbine dua et de bize yerin bitirdiği sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından bitirsin.""4'1

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Israiloğullan kendilerine vadedilen Kenan ülkesine (Filistin) doğru yola çıkarlar. Ülkelerini savaşarak elde etmeyi göze alamayıp önderleri Musa (a)'ya "Sen ve Rabbin gidip savaşın" diyecek kadar miskinleşin-ce çölde çetin bir sınava tabi tutulurlar. Bu dönemde yaşlı neslin ölümü beklenirken yeni neslin de eğitimi sağlanır. Hz. Musa onlara şeriatın kurallarını öğretir, girdikleri toplumda asimile olmamaları ve kendilerine verilen şeriat emanetini yeryüzünde tatbik etmeleri için şahsiyet eğitimi verir, içlerinden onları yönetecek çekirdek kadro yetiştirir. Bütün bunlar olurken Allah da onların her türlü geçimini karşılar. Hatta çölde susuzluktan kavrulmuşken onların her bir boyuna bir kaynak düşecek şekilde billur gibi sular verir. Üzerlerine bulutlardan gölgelik yapar, onlar çölde bulundukça güneş sıcağına maruz kalmazlar.

Onlara kendiliğinden, hiç zahmetsiz elde edilen yiyecekler verilir. Seherde toprağa düşen kırağının ardından kişniş tohumu gibi beyaz ve kırağı gibi küçük olup öğütülerek lezzetli pide yapılan "men" bunlardandır. Yer elması, mantar, bir tür kaktüsün meyvesi olup enfes tadı ve serinletici bir özelliği olan "tıyn", avlanarak yararlanacakları eti lezzetli bıldırcın kuşları, çalılıklarda reçine, püs, ağaç balı gibi öyle de yenebilen, herbiri ilaç gibi şifalı olan, sıvılaştırılmca meşrubat olarak içile-bilen ve tümüne birden Kur'an'da "men" ve "selva" adı verilen yiyeceklerdir bunlar.u

Bütün bu nimet ve lütuflara şükredecekleri yerde "hani bunun soğanı sarımsağı" diye tuttururlar. Peygamberlerinden sebze, kabak, mercimek vs. istemeye başlarlar. Bu nankörlükleri üzerine ellerindeki ni-

346. 2 Bakara/61.

347. 7 A'r.if/160; Tevrat, Çıkış, 16. bab.

met de alınarak yoksulluk ve kıtlıkla cezalandırılırlar. Miskin ve perişan olarak dilenci bir toplum haline gelirler.'48

Israiloğullarının, bunca mucize ve nimet karşısında nasıl nankörlük yaptıklarını Tevrat'ın dilinden okuyalım:

"Fakat onlar ve babalarımız azgınlık ettiler ve enselerini sertleştirdiler ve senin emirlerini dinlemediler ve söz dinlemek istemediler. Ve onların arasında yapmış olduğun mucizelerini anmadılar. Fakat itaatsizlik ettiler ve sana karşı asi oldular. Senin şeriatını arkalarına attılar ve onları sana döndürmek için kendilerine karşı şehadet eden senin peygamberlerini öldürdüler. Ve büyük küfür ettiler. Fakat rahat bulunca yine önünde kötülük ettiler.'"49

Nimet azgınlığı, dünyevileşmenin bir uzantısıdır. Bu ümmet söz-konusu zaafa, tarihinde defalarca düşmüş, ne zaman "men ve selva"nın kıymetini bilmeyip "soğan sarımsak" demeye başlasa, her seferinde elindekinden de olmuştur.

2. Bu ümmetin dünyevileşmesi

"Bir ticaret ya da eğlence gördüklerinde dağılıp ona seğirttiler ve bıraktılar seni ayakta. De ki: Allah katında bulunan, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlı sidir."'"1"

Bu ayetin inişine sebep olan olay şudur:

Medine'de açlık ve pahalılığın hüküm sürdüğü kuraklık yıllarından biridir. Dıhye b. Halife el-Kelbi Müslüman olmadan önce Şam'dan yola çıkardığı bir ticaret kervanıyla

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Medine'ye girdi. Medineliler adetleri olduğu üzere kervanı tefler ve zillerle karşıladılar. Nebi tam o esnada mescidde Cum'a hutbesi veriyordu. 12 erkek ve bir miktar kadın dışında tüm cemaat Nebi'nin hutbesini terkedip kervana koştu. Hz. Nebi bu duruma çok hiddetlendi ve buyurdu ki:
"Eğer mescidde kimse kalmasaydı şu vadiyi ateş seli kaplardı. "sı
Kur'an, Müslümanların bu tavrıyla Israiloğullarının tavırları arasındaki benzerliğe Cum'a sûresinde işaret buyurmaktadır. Sûrenin Yahudilerden sözeden birinci bölümüyle Cum'a'dan ve Cum'a hutbesinde Rasu-lullah'ı ayakta bırakıp kervana koşanlardan bahseden ikinci bölümü arasında ilişki kurulmaktadır. Konuyla ilgili tüm kaynaklar sûrenin ilk 8 ayetiyle son 3 ayetinin farklı zamanlarda nazil olduğu konusunda müttefiktirler. Buna rağmen şu aşağıdaki ayetle, sahabenin Rasulullah'ı "dünyalık" için mescidde yalnız bırakmaları arasında bağ kurulmaktadır:
348. 2 liakara/61.
349. Nehcmyu, 9/16-38.
350. 62Cıını'ii/11.
351. Ya da bir başka rivayette "Müslümanların üzerine taş yağardı." Razı, 30/10; Kurtıibi, 18/1 10; Ruhari, Tefsir, bab: 61, 6/63; Müslim, Sahih. Cuma. bab: 11, mı: 37, 1/590; Tilmizi,. Tefsir, bab: 62, Nu.: 3311, S/414.
223
"Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne fenadır. Allah zalimler topluluğunu hidayete ulaştırmaz."152
Böylesi durumlardan biri de Huneyn seferinin ardından yaşanmıştı. Hevazin ganimetleri pay ediliyordu. Akra b. Habis ve Uyeyne b. Hısn gibi henüz müslüman olmadığı halde Müslümanların saflarında yer alan bedevi liderlerinin kalplerini İslama ısındırmak için ganimetten fazla fazla pay verilmişti.
Bu duruma itiraz eden Ensar'ı, "Onlar mal ile dönerken siz Allah'ın Rasulüyle dönüyorsunuz" diyerek teskin etmişti Hz. Nebi.
Bu esnada çok daha yakışıksız olaylar oldu. Hz. Nebi ganimet dağıtırken etrafına toplanan bir kısım aç gözlü insanlar onun orasını burasını çekiştirmeye başlamış, hatta bu itiş-kakış sonucunda elbisesi yırtılırken pelerini de omuzundan düşmüştü. Bu güruh Allah Rasulünü öylesine zor durumda bırakmışlardı ki, o kendine has edasıyla "Elbisemi bırakın!.. Elbisemi bırakın!.." diyordu.
Daha da çirkin olanı, bu sırada sözkonusu güruhun içinden birinin paylaşımın adil olmadığını ifade ederek adaletin baş öğretmenine "Adil ol ey Muhammedi" diye çıkışmasıydı. Bu terbiyesizlik Allah Rasu-lü'nü öyle kızdırmıştı ki, çok kızdığı ender zamanlarda kabaran alın damarı yine kabarmıştı. Bütün bu olanları Yahudileşme temayülü addeden Allah Rasulü kendisine yapılanları îsrailoğulları'nın Hz. Musa'ya yaptıklarıyla kıyaslayacaktı:
"Allah ve Rasulü adil olmasın da kim âdil olsun? Allah Musa'ya rahmet etsin. Kendisine bundan fazla eziyet edildi, yine de sabretti."'*'
Bu terbiyesizliği yapan adam aklı sıra Hz. Peygamber'e "emr-i bi'l-ma'ruf" yapıyor, onu "uyarıyordu". Oysa ki, böyle bir uyarıyı gerektiren bir şey de olmamıştı. Ganimet

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

paylaşımının adil yapıldığından kimse kuşku da duymuyordu. Çünkü herkesin gözü önünde olup-bitiyordu bu paylaştırma işi.
Diyeceksiniz ki; peki, bu adamın derdi neydi ya?
Derdi yoktu, yaptığı sadece işgüzarlıktı. Hassasiyet gösterisi yapıyordu. Adı Abdullah b. Zi'1-Huveysıra et-Temimi idi. Kur'an'ı çok iyi bilir, çok okur, çok ibadet etmesiyle tanınırdı. Peygamberi çiğneyerek Allah'a ulaşacağını sanan zavallı türün bu ümmetteki ilk örneği idi. Boşboğazlığı ve lüzumsuzluğu kibir ve gururuyla birleşince kendisini helake götürdü. Rasulullah'ı incitti. Sonunda, harici taifesine lider oldu.'14
Dünyayı elde etmek için dini satanlara karşı çok uyanık olan Hz. Ömer de bu durumu Yahudilerin haline benzetmişti. Hz. Ömer'e Müs-
352. 62 Cum'a/5.
353. Buhari, Fardu'l-Humus, 19.
354. Ibn Hacer, Fethu'1-Bari, Kitabu Istitabeti'l-Murteddin, 12/312.
lümanlardan birinin içki sattığı haberi geldi. Başladı söylenmeye: Allah o adamı kahretsin. O bilmiyor mu ki Allah Rasulü "Allah Yahudileri kahretsin. Allah onlara ölü hayvanın iç yağını haram kıldı, onlar onun alım-satımım hoşgördüler." buyurdu/ss
Bu bağlantıyı kuranlardan biri de Hz. Aişe. Der ki: "Eğer Allah Rasulü kadınların süslenip püslendiğini görürse, onları mescide gitmekten men ederdi, aynen îsrailoğullan kadınlarının men edildiği gibi.""6
3. Karun ya da "homo ekonomikus"
"Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da helak ettik. Yemin olsun, Musa onlara apaçık delillerle geldi. Öne geçemedikleri halde yeryüzünde büyüklük tasladılar."1"
"Yemin olsun, biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir kudretle Firavun'a, Hamân'a ve Karun'a gönderdik de "o yalancı büyücünün tekidir" dediler.""""
"Karun, Musa'nın kavmindendi. Onlara karşı taşkınlık /şımarıklık etti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, onun anahtarlarını taşımak, güçlü-kuvvetli bir topluluğa dahi zor geliyordu. Kavmi ona demişti ki: "Şımarma, Allah şımarıkları sevmez."
Allah'ın sana verdikleri içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana lutufkâr olduğu gibi sen de lutufkâr ol, yeryüzünde fesat isteme, çünkü Allah fesatçıları sevmez.
O dedi ki: Bu servet bana, bendeki bir bilgi sayesinde verildi. Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan daha güçlü, sayıca da daha çok olanları bile helak etmiştir. Günahlarının ne olduğu günahkarlardan sorulmaz.
Karun, süsü-püsü içinde toplumunun önüne çıktı. Dünya hayatını isteyenler dediler ki: Keşke Karun'a verilenin bir benzeri de bize verilseydi. O, cidden çok şanslı biri.
ilim verilenler ise şöyle dediler: Yuh size, iman eden ve salih amel işleyen kimseye Allah'ın vereceği karşılık daha hayırlıdır. Fakat buna yalnızca sabredenler kavuşturulur.
Nihayet, Karun'u da sarayını da yere geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.
355 Buhari Buyu' 103; Müslim, Musakat, 12; Nesai, Fer', 9, Darimi, Eşiibe 9 356: S™ Zat. 30 (144); Ebu Davud, Salat, 53 (569), Tirmizi, Cum'a, 36 (5401.
357. 29 Ankcbut/39.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

358. 40 Gafir/23-24.
225 ^.
Akşam onun yerinde olmayı isteyenler sabah şöyle demeye başladılar: Vay be! Demek, Allah kullarından dilediğine rızkı genişletiyor, dilediğine de kısıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, v'Allahi bizi de batırmıştı. Demek ki kafirler asla iflah olmazlar."w;
Tevrat'ta buna benzer bir yere geçme olayı anlatılır. Adı Korah olan kahramanımız, yandaşlarıyla birlikte Hz. Musa'ya başkaldırmış ve sonunda taraftarlarıyla birlikte Allah'ın gazabına uğrayarak yere geç-miştir.M1
Lakin bu olayda adı geçen Korah'in Kur'an'da kıssası anlatılan Karun olup olmadığı kesin değildir. Ankebut ve Gafir süresindeki ayetlerde Karun, Firavun ve Haman'la birlikte anılıyor. Eğer bu sıralamayı ve birlikte anılışı bir delil kabul edersek Karun olayının Mısır'dan çıkmadan önce gerçekleştiği sonucuna varmamız gerekecektir. Oysa Tevrat'ta anlatılan Korah olayının, Mısır'dan çıkıştan sonra olduğu konunun gelişinden anlaşılmaktadır. Bundan başka, Kur'an'da aktarılan Karun olayı mal-mülk ekseninde geçerken, Tevrat'taki Korah olayı Hz. Musa'ya ufak çaplı bir isyan olarak verilir, iki olayın en çok benzeştiği nokta cezaların "yere batma" biçiminde gerçekleşmesidir.
Karun hakkında Rasulullah'tan nakledilen hiç bir mevsuk rivayet yoktur. Tefsirlerde ise bu konu abartılı bir takım rivayetlerle anlatılır. Bu rivayetlerin tümünün ortak noktası Hz. Musa tarafından malının zekatı istenen Karun'un, zekat tutarının çok büyük rakamlara ulaştığını görünce bundan vazgeçmesi ve Hz. Musa'ya karşı zina iftirasında bulunmasıdır. Tefsirlere göre, Karun bu iftirasından dolayı cezalandırılmıştır.'6'
Kur'an'dan yola çıkarak Karun hakkında şu tesbitleri yapabiliriz:
1. Karun, Hz. Musa'nın toplumuna mensup, hazinelere sahip olacak kadar zengin biridir. (28/76)
2. O, Hz. Musa'nın yakını olmasına rağmen, ona karşı Firavun ve Haman'la birliktedir. (23/24, 29/39)
3. Servetiyle böbürlenip şımarmış, elindeki ekonomik imkanı vahye karşı kullanmıştır. (29/39)
4. "Bu servet bana bilgim sayesinde verilmiştir" diyerek, mülkün asıl sahibini unutmuştur.
5. Sonunda servetiyle birlikte yere geçmiştir.
359. 28 Kasas/76-82.
360. Sayılar, 16/1-35.
361. Zemahşeri, Keşşaf. 3/179-180; Tabcri, Camiu'l-Bayan, 10/111; Razi, Mefatihıı'1-Gayb, 25/16-17. Bazıları, Salebe adlı birini örnek göstererek, Saadet Asrında, Karun olayına benzer bir olayın yaşandığını aktarırlar. Lakin biz tüm araştırmalarımıza rağmen gerek kütüb-i tis'a, gerek ilk tarihi kaynaklarda bu olayı bulamadık. İbn Haeer, el-lsabe'de adının Salebe b. Hatıb olduğunu, İbn İshak'ın onu Mescid-i Dırarı yapanlar arasında saydığını aktarır. Aynı kaynak Barûdî, lbnü's-Sikkin ve İbnü Şahin'den şöyle nakleder: Yoksul olan Salebe, Rasulullah'a gelip kendisini zengin etmesi için Allah'a

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

dua etmesini riea eder. Israrı üzerine Rasulullah dua eder. Zengin olur. Lakin gönülsüzlüğünden
226 ^u.
i
Ayetlerden çıkardığımız bu sonuçlara göre Karun, Israiloğulları içerisinden çıkmış olmasına rağmen, Müslümanlara karşı Firavun'la işbirliği yapacak kadar alçalabilen bir işbirlikçidir. ".
Kendi ulusundan çıkan peygambere karşı mazlum ulusunun düşmanı olan zalim Firavun'la, servet yapma hatırına işbirliğine giriyordu. Ona yaltakçılık yapıyordu. Zaten, mantıken böyle yapmasa ne o serveti edinebilir, ne de elinde tutabilirdi.
Karun, "Allah'ın sana verdikleri içinde ahiret yurdunu ara" uyarısı kendisine yapılınca "Bu servet bana, bendeki bir bilgi sayesinde verildi" biçiminde cevap verecektir. Bu, günümüz kapitalizminin yetiştirdiği rantçı insan tipi olan "homo ekonomikus" mantığıdır.
Ayette, bu tiplerin, bilinçsiz yığınların imrendiği tipler olduğu ifade edilmekle, dünyalığın ehl-i dünya yığınları nasıl cezbettiği vurgulanmaktadır. Ancak, Karun'un kötü akıbetine şahid olan aynı yığınların, ne kadar günübirlik düşündüğü de, cezalandırmanın ardından söyledikleriyle ortaya çıkıyor: "Vay be! Demek, Allah kullarından dilediğine rızkı genişletiyor, dilediğine de kısıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, v'Allahi bizi de batırmıştı."
Bugünkü dünyevileşme mantığıyla, kadim çağlardaki "ilkel" dün-yevileşme mantığı arasında şaşılacak kadar benzerlik buluyoruz. Aslında bu şaşılacak bir şey de değil. Çünkü insanın tabiatı, zaafları, zamanın değişmesiyle değişmiyor. İnsanın hakikat karşısında aldığı tavırlar, genellikle aynı. Biraz mizahi bir yaklaşımla, "homo ekonomikus: ekonomi insanı", falan ya da feşmekan dine mensup bir toplumda ortaya çıkmış olabilir. Ama bizim "dünyevileşmiş tip" dediğimiz bu insanın tüm zamanlar ve mekanlar da bir tek dini vardır: Madde, para, ekonomi...
Dünyevileşmiş çağdaş insan tipinin dini ekonomi, imanı para, kitabı çek koçanı, mabedi bankadır.
Dünyevileşmiş tip, dindarsa dinini, ideolojisi varsa ideolojisini, davası varsa davasını her fırsatta paraya tahvil etmenin yollarını arar.
Karunlaşmış bu tip, Müslüman olduğu zaman, "Allah rızası, hizmet, tebliğ, davet, ihlas, cihad, bereket, tekbir, cihad" gibi dinin kavramlarını kullanarak sömürür. Marksist olduğu zaman "halk, köylü, işçi, emekçi" gibi Marksizmin kavramlarını kullanarak sömürür. Kemalist olduğu zaman "çağdaşlık, uygarlık, laisizm, milliyetçilik" gibi Kemaliz-min tekeline aldığı kavramları kullanarak sömürür.
Fakat hepsinin de mantığı tektir. Hepsi de tüketimi körükler. Hepsi de rantçıdırlar. Hepsi de menfaatlerini dinlerinden, imanlarından, ideolojilerinden önde tutarlar. Hepsi de çıkarları gerektirdiği zaman herşey olurlar. Hepsi de iktidar ve güç odaklarının etrafında pervanedirler. Hepsi de "istikrarı" çok severler.
dolayı zekatı kabul edilmez, bunun üzerine Tevbe/75 ayeti iner. Onun zekatım hilafetleri döneminde Hz. Ebu Bekir de, Ömer de kabul etmezler. Hz. Osman döneminde ölür. İbn Haeer, cl-Isahe fi-Temyizi's-Sahabc, 1/198

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

F. GÜNDEM SAPTIRMAK
1. îlâhî gündem, şeytanî gündem
Peygamberler, yeryüzünün ve insanlığın gündemini tesbit etmek için gönderildiler.
İlahi kitaplar, insanın ve insanlığın ebedi gündemini tesbit ederler Örneğin Kur'an'in "şok haber " (^ ip)'leri362 vardır. Kur'an, kıyameti insanoğluna sur-manşet bir "olay" olarak verir:
"Olay olduğu zaman!..."363
Zaten, peygamberlere de onun için "nefei" denilmiştir: Olaya ilişkin haberleri getiren, gündemi belirleyen kimse... Günübirlik gündemleri değil, ebedi gündemi, hiç değişmeyen gerçek gündemi...
Allah'ın insanoğlu için belirlediği gündemi saptıran, sapıtanlardır. insanı "heva" ve "heves"inin ardına düşüren, onu yalan yanlış haberlerle oyalayan, onun en büyük düşmanıdır.
Bu manada asparagas habercilik yapan ilk "sahtekar gazeteci" şeytandır. O, asparagas gazeteciliğin piridir. "Vesvese", onun yalan kanalı, "iğva" onun yalan gazetesidir. O, haberlerine kulak vereni, aldanış ve dalalete sürükler. Uyanık olmayan, şeytanın haberlerini gerçek zannedip dolmuşuna binebilir.
Şeytan, kendi kadrosuna kattığı şeytanlaşmış insanlarla rüya ve hayallere kadar sokularak, insanı telaşa düşürebilir. Mesela kimi zaman "açlıkla" ilgili yalan manşetler atarak insanı açlıkla korkutur. Kimi zaman "ölümle", kimi zaman "düşmanla" korkutur.
Dünya ile ilgili haberleri büyütür. İnsanları oyun ve eğlenceye çekerek, ortak olduğu günah sektörünün müşterisini çoğaltır.
Kimi zaman da sansürcüdür. Ölümle İlgili haberleri sansür edip, görmezden gelerek kendine kulak veren ahmaklar güruhuna "ölümü unutturur."
Pireyi deve etmekte, deveyi de pire etmekte ustadır. Önemli, hayatî ve mematî gündemleri mikroskobik harflerle dizerken, hiç değeri olmayan, magazin haberlerini sekiz sütuna manşet olarak geçer. Ekran olarak kullandığı hayaller ve rüyaları, kimi zaman aşüfte "sanatçı", kimi zaman da sansasyonel sefahat fotoğraflarıyla doldurur.
Şeytanın tek derdi, gerçek gündemin güme gitmesini temin etmektir. Eğer, gerçek gündemi, insanoğlunun değişmeyen gündemini o gün gözlerden saklayabilmişse, kendisini günün "en başarılı gazetecisi" sayar.
362. 38 Sad/67; 78 Nebe/2.
363. 56 Vakıa/l.

Örneğin, bir insana "ben kimim? niçin varım? nasıl varoldum? nereden gelip, nereye gidiyorum? akıbetim ne olacak? ölüm nedir? ölümden ötede ne var?" gibi temel varlık sorularını sordurmamak için yapmayacağı sahtekarlık, çekmeyeceği üçkağıt, sergilemeyeceği numara yoktur.
Kimi zaman, insanlığın gerçek önderlerini gözlerden saklamak için kendi dostları arasından yalancı "ulu önderler" çıkarır. Onları allayıp pullayarak albenili bir ambalajla pazarlar. Kimi zaman sahte "ilahlar" ve "ilaheler" sürer piyasaya. Reklamını
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

kendisi yapar, komisyonunu alır. Kendi icad ettiği eskiyen "ilah" ve "ilahe'leri, yine kendisi büyük gürültülerle tahtlarından düşürür ki yenilerine zemin hazırlansın.
Aynı şeytan Adem ve Havva ja)'m cennetteki gündemlerini de değiştirip onları "ölümsüzleşme ve melekleşme" vaadiyle "mükemmel-leşme" tuzağına düşürdü. Onların gündemine "yasak ağacı" soktu ve sürekli propagandasını yaptı. Akı kara, karayı ak göstermedeki ustalığını ilk orada sergiledi. Günah işleyince çırılçıplak kalan bu iki insanın dikkatlerini cinsel organlarına çekerek, gündemlerini ikinci kez saptırdı. Şeytan, bu ilk iki örnekle adeta , ben insanoğlunu iki yerinden vuracağım, demek istemişti: Midesinden ve uçkurundan. İnsanın gündemini değiştireceğim zaman da cinsellik ve mideyi kullanacağım...
2. Yahudileşme alâmeti olarak gündem saptırma
Şeytanın basın krallığı koltuğuna oturan Yahudiler, gündem saptırma yöntemini kendi peygamberlerine karşı da uygulamaya koydular. Görünürde bir cinayeti ortaya çıkarmak için, gerçekte ise "sevgisi kalplerine içirilen" inek putunu yıkmak için, inek kesmekle emrolunmuş-lardı. Fakat, hemen işi anlamazlıktan gelerek gündem saptırmaya çalıştılar:
"Musa, toplumuna: "Allah size bir inek kesmenizi emrediyor" demişti.
"Bizimle dalga mı geçiyorsun?" dediler.
O da, "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi."*1
İnek kesme enirinin görünürdeki sebebi şuydu: Israiloğullaıı ileri gelenlerinden bir adam cinayet işlemiş, cinayetini gizlemek için de bizzat kendisi toplum lideri Hz. Musa'ya cinayeti şikayet ederek katilin bulunmasını istemiş, bulunmadığı takdirde bundan nebevi yönetimin sorumlu olacağını ihtar etme pişkinliğini göstermekten de geri durmamıştı. Bunca mucize ve belaya rağmen hâlâ "Allah'ın her şeyi görüp bildiğine" inanmadığı belli olan bu insanlara Allah tarafından bir inek ke-
364. 2 Bakara/67.
silip o ineğin bir parçasıyla maktule vurulması ve bu suretle katilin kimliğinin ortaya çıkarılması emredildi.
Elbet ineği kesmekle emrolunmalarının bir hikmeti vardı. Çünkü Israiloğulları ilk imdatlarını ineğe taparak gerçekleştirmişlerdi. Allah'ın kesmelerini emrettiği onların da ha bire soru üstüne soru sorarak kesme işini savsaklamaya çalıştıkları inek, taptıkları ineğin tıpkısıydı.
işin ortaya çıkacağı belli olunca gündem değiştirip, Allah'ın hükmünü sulandırma çabasına girdiler. İlk buldukları bahane ineğin yaşıydı. Kur'an'dan izleyelim:
"Bizim için Rabbine dua et, onun ne olduğunu bize açıklasın" dediler. Cevapladı: O diyor ki: O, ne yaşlı, ne de körpe, ikisinin tam ortasında bir inektir. Haydi artık emredileni yapın!"v's
Bununla da yetinmediler. İşi sulandırmaya devam etme niyetindey-diler. Akılları sıra Allah'ı aciz bırakacaklarını, usandıracaklarını sanıyorlardı. Bu kez de ineğin rengini bahane ettiler. Rengi nasıl olmalıydı:
"Bizim için Rabbine dua et de renginin nasıl olduğunu açıklasın" dediler. Cevapladı: "O diyor ki: O altmsarısı bir inektir, rengi bakanların gözünü kamaştırır."3"'

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Emri yerine getirmek yerine yine savsaklama yolunu seçtiler. Bu kez de çifte koşulup koşulmadığını, ekin sulayıp sulamadığını soruyorlardı. Ama aslında Allah'ın meramını iyi anladıkları son sorularına cevap olarak inen ayetteki "işte şimdi doğrusunu getirdin" demelerinden anlaşılıyordu. Bilindiği gibi Israiloğulları düşmanları olan Mısır halkını taklid ederek zinet eşyalarından yaptıkları bir buzağıya tapmaya başlamışlardı. Allah'ın kesmelerini emrettiği inek, taklit ettikleri ineğin ta kendisiydi. Oysa ki, onlar öyle bir inek bulamadıkları için onun benzerini altın ve gümüşten dökerek Musa'nın yokluğundan istifade ile tapınmaya başlamışlardı. Allah kendilerinden, tapmak için bulamadıkları ineği kesmelerini istiyordu:
"Cevap verdi: O şöyle buyuruyor: O, henüz boyunduruk altına alınmamış bir inektir. Yeri sürmez, ekin sulamaz. Çifte koşulmamış, hiç alacası yok. işte şimdi doğrusunu getirdin, deyip ineği boğazladılar. Neredeyse emri yerine getiremeyeceklerdi."1'17
Gündem saptırmak, yalnız Israiloğulları'na özgü değil, tüm zamanlarda ve mekanlarda ortaya çıkan iflah olmaz bir hastalıktır. Bu hastalığın karantinaya alınmadığı toplumsal hareketler, başarıyı ancak rüyalarında görebilirler.
Beynini "iş üretim merkezi" olarak değil de "mazeret üretim mer-
365. 2 Bakara/68.
366. 2 Bakara/69.
367. 2 Bakara/71.

kezi" olarak çalıştıranlar, içinde bulundukları toplumsal yapılanmaların daima ayak bağı olmuşlardır. ';
Ortada yapılacak bir iş dururken, o işi yapmak için kollan sıvamak yerine soru sormaya başlamak, Yahudileşme eğiliminin ilk belirtileridir. Bazı işler tavsatıldığında, sonuçta yapılsa bile kıymetini yitirirler. Özellikle bu iş inancı ilgilendiren bir konuda ise, burada olay daha da vahimdir. Eylemde tereddüt, inançta tereddüdün bir göstergesidir. islam teslimiyettir.
İbrahim gibi, "teslim ol" denilince "ben alemlerin Rabbine kayıtsız şartsız teslim oldum" diyemeyenler, ne "halü", ne "emin", ne de "vefalı" olabilirler.
3. Gündem nasıl saptırılır?
Saadet Asrı Yahudileri de atalarından farklı değillerdi gündem saptırma hususunda. Ne zaman imana davet edilseler bir bahane uyduruyorlar, konuyu olmadık yerlere çekiyorlardı. Rasulullah'a iman etmemek için en olmadık mazeretlere sığmıyorlardı. Şu olay bunlardan biri:
Rasulullah'm devesi kaybolduğunda Yahudilerden biri çarşı-pazar dolaşarak şöyle hakaretamiz bir propagandaya başladı: "Kendisine gökten haber geldiğine inanan Muhammed, daha kaybolan devesinin yerini dahi bilmiyor." Rasulullah bu sözü duyunca şöyle demişti:
"Vallahi ben bana bildirilenin dışında bir şey bilemem. Allah bana şimdi onu da bildirdi. Şu yerde, yuları bir ağaca dolanmış vaziyette duruyor. "
Müslümanlardan bazıları Rasulullah'm söylediği yere gittiklerinde deveyi aynen bildirildiği şekilde buldular.'6"

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Rasulullah devenin yerini söyleyince Yahudiler "ha biz yanılmışız" deyip iman etmişler miydi? Ne gezer.. Onların derdi zaten iman etmek değil, gündem saptırmaktı. Onların ardı arkası gelmeyen saçma sapan istek ve sorularına Rasulullah'm cevap yetiştirmesi bir şeyi değiştirmedi. Ancak onlardaki bu hastalık ucundan kıyısından Müslümanlara da bulaşınca Kur'an tarafından "Yahudileşmemeleri" istendi.16" Asr-ı Saadet insanını Kur'an terbiye ediyordu. Onlarda başgösteren her hangi bir zaafa anında vahiy tarafından müdahale ediliyor, dikkatleri Israiloğulları'na çekilerek ibret almaları sağlanıyordu. Onlar da bu uyarılara kulak tıkamıyorlardı.

368. İbn Hişam, Sira, 2/149-150.

369. 2 Bakara/108.

Aslında bu uyarıya daha sonraki nesiller çok daha fazla ihtiyaç duydular. Çünkü, sonraki nesilleri sözkonusu Yahudileşme alameti fena halde sarmıştı. Öyle ki, ümmet tarihinin hemen her döneminde gündem saptıran birileri daima var olmuştu. Arandığı zaman bunun çok ilginç örnekleri bulunabilirdi.

Hz. Hüseyin'in şehadetinin üzerinden çok zaman geçmemiştir. Hasan Basri'ye Kufeli biri pire kanının hükmünü sorar. Hasan Basri'nin bu adama verdiği cevap şöyledir: "Peygamberin ciğerparesi Hüseyin'in kanını dökenler pire kanının hükmünü mü soruyorlar!"

Saadet asrının hemen ardından, ümmetin onca ciddi meselesi dururken alimlerin tartıştığı meselelerin şöyle bir sayım dökümünü yapmak, gündemin nasıl değiştirildiğine en güzel delildir:

Kur'an yaratılmış mıdır, değil midir?
İman yaratılmış mıdır?
Allah'ın zati sıfatları var mıdır?
Allah'a "şey" denir mi?
Allah'ın en güzeli dilemesi vacip midir?
İman artar mı, eksilir mi?
Kadından peygamber olur mu?
Rasulullah, vefatından sonra da Allah'ın rasulü mü?
Peygamberler günah işler mi?
Peygamberlerin cesetleri çürür mü?
Kafirlerin çocuklarının ahiretteki durumu nedir?'7"

Tabi bunlar kelam ilminin "gündem değiştiren" soruları. Bir de tefsir ve hadis ilminin gündem değiştiren soruları var ki onlar daha acayip:

Allah en önce neyi yarattı?
Nur ne gün yaratıldı?
Alemlerin sayısı kaç? 14.000 mi, 18.000 mi, 40.000 mi, 80.000 mi?
Dünya neyin üzerinde duruyor? Öküzün mü? Balığın mı? Suyun mu? Kayanın mı?
Allah atı cenup rüzgarından mı yarattı?
Adem Peygamber'in boyu, toprağının cinsi, hangi bölgelerden alındığı?
Iblis'in gerçek adı nedir?
İblis cennete nasıl girdi?

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yasak ağacın cinsi ne idi? Üzüm, buğday, sünbüle, zeytin, hurma, incir, kafur, şarap...
Hangisi? ; Adem cennetten ne getirdi?
Karun'un anahtar sayısı?
Anahtarları kaç katır taşıyordu?
Anahtarlar neden yapılmıştı?
Ashab-ı kehfin köpeğinin rengi, adı, cinsi?
370. Bu konuda bkz: M. lslamoğlu, İmcin Risalesi. Denge Yay
9.3 9. _ü«^___..
Köpek kimin idi?
Şehirden alman erzakın cins ve mikdarı?
Ölen adama, Israiloğullarının kestiği ineğin hangi parçasıyla vuruldu? Nuh'un gemisinin boyu, tahtasının cinsi? Gemiyi kaç yılda yaptı? Gemiye binenler kaç kişiydi?
Domuz nasıl yaratıldı? Hz. Nuh filin kuyruğunu çimdikleyip sıkınca mı?
Kedi niçin yaratıldı? Kedi, fareler Nuh'un gemisini delmeye başlayınca arslanm burun deliğinden mi düştü?
Kelamcılar, tefsirciler ve hadisciler dışında bir de sufilerin gündem değiştiren soru, dahası sorunları var:
Cehennem sonunda soğuyup, yerinde çitlembik otu mu bitecekti? Nübüvvet duvarında eksik kerpiç sayısı bir miydi, iki miydi? iki ise biri Hz. Peygamber idi, ya öteki kimdi?
Varlık, Yaradan ve yaratılan olarak iki değil de tek miydi?
O halde, mevcut yaratıklar ne idi?
Yaratıklar, Yaradan'ın tecelli ettiği bir hayal miydi?
Nefsin mahiyeti ne idi?
Nefis ölür müydü?
Teklif kalkar mıydı?
Cehennem azabı "tatlı" mıydı?
Dünya "leş", ona talip olan "köpek" miydi?
Şeriat kabuk muydu? Eğer öyle ise öz ne idi?
Tarikatsız şeriat olmaz mıydı?
Şeyhi olmayanın şeyhi şeytan mıydı?
Zahir neydi? Batın neydi?
Dünyayı üçler, yediler, kırklar mı yönetiyordu?
Dünya kutbu'l-aktab'm parmağında mıydı? Onun dediği mi olurdu?
Hızır yaşıyor muydu? Kaç yaşındaydı? Çağırınca gelir miydi?
Osmanlı döneminde ulemanın tartıştığı meseleler de bir "gündem saptırma" örneğiydi. Elli yıl kahvenin tartışılıp, kahve üzerine risalelerin yazılması... Kahve getiren gemilerin cezalandırılması. Bu tartışmanın Şeyhülislam Bostanzade Mehmed Efendi tarafından bitirilmesinden sonra bir elli yıl da tütünün tartışılması... Bu mesele yüzünden kan dökülmesi... Bahai Efendinin fetvasıyla son bulan tütün için kelleler kesilirken o kelleleri kesen padişahın elinden bırakmadığı şarap kadehini kimsenin sorgulayamaması...

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yine bu dönemde ümmetin çözüm bekleyen bir yığın meselesi varken "beşikteki bebeğin hilafeti caiz midir?", "coğrafya, matematik gibi ilimlerin okunması caiz midir?", "meleklerin cinsiyeti nedir?", "nebilerin artığı tahir midir?", gibi soruların gündemi işgal etmesi... Bütün bunlar gündem saptırmanın değişik tezahürleriydi.
233
Anadolu böyle de, diğer islam beldeleri farklı mıydı? Hayır. Osmanlı tütünü tartışırken, İran uleması da ülkeye yeni giren domatesin yenilmesinin caiz olup olmadığını tartışıyordu.
Mısır'da ve diğer Arap beldelerinde "sirke"nin haramlığı helalliği etrafında fırtınalar kopanlıyordu.
Afganistan ingilizler tarafından işgal edilirken Şafiilerle Hanefiler namazda tahiyyatta parmak kaldırmak konusunda birbirlerine girmişlerdi. Hindistanda taş ile istincanm ruhsat mı azimet mi olduğu çok ciddi bir biçimde tartışılıyordu.
TC'nin kuruluş yıllarında yaşanan şu olay, aslında gündemi kaçırmanın ne vahim sonuçlara yol açtığının en tipik göstergesi değil mi:
Ömer Nasuhi Bilmen anlatıyor: "TBMM'de hilafet oylanırken bir gurup sarıklı mebusun olmadığını farkedip onları aramaya çıktım. Bir de ne göreyim,- topluca sallana sallana meclis merdivenlerini çıkıyorlar. "Nereden geliyorsunuz?" dedim. Dediler: "Nevafilden hocaefendi, neva-f ilden!"
Gündem saptıran meseleler, günümüzde farklı alanlarda fakat aynı mantığın bir devamı olarak yapılıyor. Türkiye'de son yıllarda yapılan takke, teşbih, kamet, şalvar, cübbe, sarık, çarşaf tartışmaları,- Mısır ve diğer Arap ülkelerinde cellabiye boyu, patlıcanın yenilip yenilmeyeceği, peçe vs. gibi tartışmalar da bu cinsten.
Örneğin şu son örnek olan peçe (nikab). Arap ülkelerinde bulunan kimi cemaatler "peçe"nin farziyyetini öylesine şiddetli savunuyorlardı ki, onlarla konuşan biri islam ümmetinin tek ve en önemli sorununun peçe sorunu olduğunu zannederdi.
Kur'an'ı, tefekkürü, sünnet'i, aklı bir kenara bırakan bazı müfritler, ülkenin, Müslüman halkların ve ümmetin başka meselesi kalmamış gibi, "peçe" meselesini gündemin en ön sıralarında yıllarca tutanlar, ülkelerinin süper güçler tarafından soyulup soğana çevrildiğinden ve kendilerini yöneten bir avuç ahlaksız ve hırsızın enselerinde nasıl boza pişirdiğinden habersiz görünüyorlardı.
Bu tipler için peçe, sarık, sakal, sirke-, ülkelerini onyıllardır haraca kesen eşkiya çetesinin soygunlarından daha önemliydi. Dahası Müslüman halkların tepesine oturan bir avuç zalim, fasık ve kafir azınlığın "demokrasi" adı altında sergiledikleri sahtekarlıklar gündemlerini yukarda sayılan türden meseleler kadar dahi işgal etmiyordu.
Başka bir açıdan bakınca, ahlakı sadece cinsel ahlaka indirgeyerek tartışan îslami çevreler, iş ahlakından, sosyal ahlaktan, siyasal ahlaktan, ticaret ahlakından hiç söz etmiyorlar. En az cinsel ahlak kadar önemli olan bu alanlarda Müslümanları da kasıp kavuran bozulma ve çözülme hiç gündeme getirilmiyordu.
Bu durumu, "parmak ayı gösterirken aya değil de parmağa bakmak" olarak nitelendirmek mümkün. Bu konuda yaşadığım iki olayı aktarmakta yarar var:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yıllar önce, bir yerde, bir hocaefendinin kaseti teleruyjtfrnoca efendi sahabe hayatından günlük davranışlarımızı çok yakından ilgilendiren dikkat çekici ensantaneler aktarıyor. Bir ara, aktardığı olayın manevi etkisine dayanamayıp gözyaşlarını da konuşturmaya başlayan hocaefendi, dinleyenleri de olayın olduğu zamana alıp götürüyor. Orada bulunan ve üslubundan pek cahil olduğu hemen anlaşılan biri şöyle sormasın mı: "Şimdi bu adamın ahdesti bozulmadı mü"
O duygu yüklü hava, onuncu kattan düşen kristal vazo gibi tuz-buz olup dağılıverdi. Odadakilerin gündemini oluşturan sahabe hayatı, o andan itibaren "ağlamak abdesti bozar mı, bozmaz mı?" gibi lüzumsuz bir gündeme dönüşüverdi.
Devrim heyecanını yeni yaşamış bir ülkede, son gittiğim uluslararası kongrede gördüğüm bir manzarayı, bir soru üzerine, örnek olsun için anlatıyorum. Manzara şu: ilkokul öğrencileri, öğle namazı vakti, tamamen okulu boşaltıp abdest alıyorlar ve sonradan döşendiği belli olan büyücek bir mekanda, yine içlerinden birinin imametiyle namaz kılıyorlar. O anda, başından beri sohbete su katmaya çalışan mezhebini "din" edinmiş sinek kaydı traşlı bir Müslüman, sözün tam burasında lafa dalarak "şimdi o çocuğun kıldırdığı namaz oldu mu?" demesin mi? Üstelik bu iyi giyimli Müslüman yukardaki gibi cahil, sıradan biri de değil, işte gündem saptırmak budur.
Bu tavır günlük hayatımıza öylesine siniyor ki, aslında ilahi gündemler olan namaz vakitlefi girip-çıkıyor. Namaz kılanlar dahi namazı gündemini belirleyen bir öge olarak görmüyorlar. Haftanın lâhûtî gündemi olan Cumalar kılmıyor, lakin gündemi belirleyici olamıyor. Yılın gündemini belirlemek için emredilen Ramazanlar gelip geçiyor, lakin bir türlü Ramazan gündemimize girip, bizde uyandırmak istediği ruh halini uyandıramıyor.
Hac, resmen bir ümmet gündemi oluşturma ibadetidir. Gel gör ki hüccacm çok azı bunun bilinciyle gidip döner. Bazıları, Allah'ın hac ile oluşturmayı murad ettiği ümmet gündeminden öylesine uzaktırlar ki, en kuytu köşelerdeki ziyaretgahları ziyaret etmek için çırpmıiiar da hac boyu omuz omuza oldukları beyaz, siyah, sari; Asyalı, Avrupalı, Afrikalı, Amerikalı kardeşleriyle ziyaretleşip tanışmazlar.
Türkiyeli hacıları, ümmet okyanusuna karışmasın diye futbol takımı gibi ay-yıdızlı forma ve bayraklarla götürüp getirme işini üstlenen T.C. Diyanet işleri Başkanlığı'na, hacıların islam ümmetinin içerisine karışıp onlarla tanışma, buluşma, bilişme, kaynaşma ve ortak gündem oluşturmasını önleme görevi verilmiştir. Bu görev karşılığında, hacıların sırtından trilyonları vurmasına ses çıkarılmamıştır.
Gündem saptırmak gibi tehlikeli bir Yahudileşme hastalığına tutulanlar, Allah tarafından gerçek gündemlerden mahrum edilirken, sahte gündemlere mahkum edilirler.
G. HİZİPÇİLİK
1. Dinlerini paramparça edenler
"Dinlerini paramparça edip, hizipleşenler var ya, senin onlarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yapıp-et-tiklerini bir bir haber verecektir."'71
Parçalanan hakikat hakikat olmaktan çıkar.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

insanlık, hakikati parçalamanın bedelini tarih boyunca çok ağır ödemiştir. Bu bedel, belki de hakikati parçalamanın cezasıydı.
Tevhid, "teklemek, birlemek, bütünlemek" anlamlarına gelir. Tev-hid, hakikati bütünlemenin en genel adıdır. Bunun zıddı "şirk"tir. Şirk, hakikati parçalamanın öteki ismidir.
Eğer parçalanan iman ise, bu "akidevi şirk"tir.
Eğer parçalanan toplum ise, bu "sosyal şirk"tir. Adına "tefrika" denir. Tersi "vahdet"tir. Vahdet ise tevhidin toplumsal tezahürüdür.
Örnek olarak insanı ele alalım, insan "cismânî" ve "ruhanî" olmak üzere iki boyutlu bir varlıktır. Eğer bu iki boyutu birbirinden ayırır, birini diğeri olmadan düşünürseniz "insan" denilen hakikati parçalamış olursunuz.
insanın yalnızca cismani boyutunu ele alalım: insanın kafasını bedeninden ayırıp "bu insandır" diyemezsiniz. Aynı şey kalbi, beyni, kolu, bacağı, gözü, kulağı için de geçerlidir. Bu organlarından birini, ya da hepsini birbirinden ayırıp her birine "insan" adını veremezsiniz. "Bu insandır" demekle "bu insandan bir parçadır" demek arasında dağlar kadar fark var. insan bedenini oluşturan asli unsurlardan birini bütünden ayırırsanız, onu öldürürsünüz, tali unsurlardan birini ayırırsanız onu sakat bırakırsınız, her ikisi de bedene zulümdür.
insanın bir de ruhani boyutu var: Ruh, akıl, kâlb.
Belki de, akıl ve kâlb ruhun iki kuvvetidir. Her nasıl yorumlarsak yorumlayalım, bunları birbirinden ayırırsanız hakikati parçalamış olursunuz. Kâlbsiz akıl, akılsız kâlb; imansız bilgi, bilgisiz iman gibidir, ikisi de yarım, ikisi de tehlikeli...
Hakikatin parçalanması meselesine bir başka örnek de hakikatin kaynağı sorunu. Sorunu laik/seküler bir mantıkla ele alanlar hakikatin kaynağının "akıl" olduğunda ısrarlıdırlar. Sorunu Din merkezli bir mantıkla ele alanlar hakikatin kaynağının "vahiy" olduğuna iman ederler.
Gerçekte, olaya doğru bir bakışaçısıyla yaklaşıldığında, insana
371. 6En'am/159.

bahşedilen aklın, kaynağı ilahi olan "Külli Akıl "dan bir cuzToIcîuğu far-kedilecektir. Yani, bu anlamda akıl da tıpkı gökten inen vahyin parçası olan ayetler gibi bir "ayet"tir. insanı bir "kitab" gibi gören Kur'an da meseleye böyle yaklaşır ve "kendinizde de ayetler vardır" buyurur. Bu nedenle aklı tahrif etmek, Allah'ın ayetini tahrif etmektir.
Akıl, "insandaki ayetlerin" en büyüklerindendir. Tahrif edilmemiş akıl, ilk insana verildiğinde, yeni nazil olmuş bir ayet kadar saf ve berraktı. Ne ki insan akla ihanet etti, onu tahrif ve tahrib etti. Peygamberler ve kitaplar, tahrif ve tahrib edilmiş aklı tashih ve tamir etmek için gönderildiler. Dolayısıyla vahiy, tahrif edilmiş aklın kılavuzudur.
Buradan yola çıkarak şu gerçeğin altını çizebiliriz: Akılla vahyi birbirinden ayırmak, insanın gözünü çıkarmak ya da âmânın kılavuzunu elinden almak demektir. Salim aklın vahyin kılavuzluğunda ürettikleri, hakikatin yorumudur. Hakikatin yorumunu hakikatin ta kendisi ilan etmek hilaf-ı hakikattir. Dolayısıyla, hakikatin kaynağı

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

meselesinde "vahiy mi? akıl mı?" sorusu yanlış bir sorudur, hakikati parçalamaktır. Hayatın kaynağı tekse, elbet hakikatin kaynağı da tek olacaktır.
Aklı vahyin karşısına yerleştirmek, insanı insanın karşısına koymak, dahası, aynı merkezden fışkıran akıl ve kalbi birbiriyle savaştırmak demektir ki, bu en büyük trajedidir. Batı'nın kördüğümü işte budur. Akılla kalp, birbirinin eşi (zevc)'dir. Eşinden ayrılmış bir aklı iğfal etmek için şeytan pusuda beklemektedir.
Hakikatin parçalanmasının en vahim örneği, din alanında yaşanan parçalanmadır. Hakikatin tali kaynakları olan duygu ve düşünce tahrif edilirse, onu vahiy tamir ve tashih eder. Ya vahiy tahrif edilirse? işte, hakikatin kıyameti asıl o zaman kopmuştur. Bunun için Kur'an vahiy kaynaklı değerler sistemi olan dinin parçalanmasını affedilmez bir cürüm saymıştır.
Kur'an, "dîni paramparça etmek" olarak adlandırdığı bu suçu işleyenlere karşı Hz. Peygamber'i şöyle uyarıyordu: "Dinlerini paramparça edip, hizipleşenler var ya, senin onlarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yapıp-ettiklerini bir bir haber verecektir. "
Burada iki noktaya dikkat çekiliyor:
; 1) Dini parça parça etmek.
2) Bu parçalar etrafında guruplar ve hizipler oluşturmak.
Dikkat edilecek olursa, ikinci maddenin suç olması birinci maddeden dolayıdır. Yani guruplaşmak, hizipleşmek, öbekleşmek bizatihi suç değil, bilvasıta suçtur. Bu suçun illeti dinin parçalanın asıdır. Değilse, mücerred olarak insan topluluklarının gurup gurup, cemaat cemaat,
kabile kabile, şube şube olması bir suç değil, Kur'an'm da onayladığı gibi hayatın doğasından kaynaklanan bir "olgu"dur/72 Bu olguyu inkar etmek, hayatı dışlamaktır.
Tam burada ihtilaf ile tefrika kavramlarına Kur'ânî bakışaçısıyla bir göz atmamız gerekecek:
2. "İhtilaf" ve "tefrika"
Sözlükte ihtilaf, arkada kalmak, sırt çevirmek, ardısıra gelmek, birbirini geri koymak, öndekini takip etmek, muhalefet etmek gibi birçok manaya gelir. İhtilaf kelimesi, halife, halef, hilafet gibi aşina kelimelerle de akrabadır/™
Bir çoklarının gözünde "ihtilaf" sabıkalı bir kavramdır. Onun için de bu kavram ıstılahta hep menfi anlamda kullanılır. İhtilaf deyince, ilk elde akla gelen, tartışma, çatışma, kapışmadır.
Bu nedenle, bir kısım insanlar "ihtilafı hedef seçerek ona karşı amansız bir savaşa girişmişlerdir. Hem de, hayata karşı Donkişotvâri savaş açtıklarını bilmeden. İhtilafın, zihinlerde menfi bir anlama sahip olmasının doğuracağı vahim sonuçlar bununla da kalmamakta, her tür ihtilafı kötü ve muzır gören bu mantık, bu kez her tür muhalefeti düşman ilan edip yoketmeye çalışmaktadır. Hayattaki ihtilaflara tahammül edemeyenler, elbet muhalefete de tahammül edemeyeceklerdir.
ihtilaf, iki türlüdür:
1) Farklılık, çeşitlilik, çok seslilik ve zenginlik olan müsbet ihtilaf.
2) Cedelcilik, hizipçilik ve tefrikaya kapı açan menfi ihtilaf.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bir kez, birinci manada ihtilaf hayatın doğasında vardır. Bu türden ihtilafları Kur'an "ayet" olarak adlandırmaktadır. Gece ve gündüzün ihtilafı/farklılığı,"4 dillerin ve renklerin ihtilafı/farklılığı,1" hurmanın ve ekinin ihtilafı/farklılığı"'1 hep birer ayet olarak nitelendirilmektedir. Tabi, insanların ihtilafı/farklılığı, kavimlerin kabilelerin kendilerine has özelliklere sahip oluşu, mizaçların, tabiatların, kapasitelerin, yeteneklerin ihtilafı/farklılığı da birer ayettir.
Bu türden ihtilafları yok etmeye çalışmak, Allah'ın ayetini hükümsüz kılmakla, onu silip yok etmekle eş anlamlıdır.
İnsanları planyadan çıkmış keresteler gibi yapmaya kalkmak, onların düşüncelerini, duygularını, davranışlarını, tepkilerini tektipleştir-mek Allah'ın yaratışına müdahale anlamına gelecektir. Tarihte bunu
372. 49 Hucurat/13.
373. Ibn Manzur, Lisanu'1-Anıb, 2/1234-1243.
374. 2 Bakara/164; 3 Akı lmran/190; 23 Mü'minun/80.
375. 30 Rum/22.
376. 6 En'am/141.

yapmaya kalkanlar, peygamberler değil despotlar ve tiranlar olagelmiştir. Bunun en dehşet verici son örnekleri, Lenin ve Stalin'in Rusya'sında, Mao'nun Çin'inde, Kemalistlerin Türkiye'sinde yaşanmıştır.
Eğer isteseydi, insanları duyguda, düşüncede, eylemde, şekilde, renkte, dilde, dinde tektip ve bir örnek yapmak, Allah'a hiç de zor gelmezdi. Fakat, Allah böyle dilememiştir. Bu, O'nun yaratışının hikmeti gereğidir. O'nun bu hikmetini anlayanlar, Allah'ın yapmadığını yapmaya kalkışmak gibi bir taşkınlığa cür'et etmemişlerdir.
Bu noktada Kur'an'm bir üslubuna dikkat çekmek de yerinde olacaktır. Kur'an'da, bir takım olaylar anlatılır ve bu olaylar hakkında kesin isimler ve rakamlar verilmez; Ashab-ı Kehf 'in sayısı, Musa ile yolculuk yapan "salih kul"un kimliği gibi... Bu demektir ki Kur'an bazı konularda ihtilafı/farklı yorumu caiz, hatta gerekli görmüştür. Bundan çıkarılacak ders şudur: Allah, her şeyi en ince ayrıntılarına kadar ezeli ilmiyle bildiği halde, Kitab'mda bu gibi meselelerde yorumu insana bırakarak, kullarına ihtilafı öğrenmelerini, yorumun bereketine nail olmalarını, aklın önünü tıkamamalarını öğütlemektedir. Eğer bu gibi meselelerde, herhangi bir kimse kendi yorumunu dayatıp ihtilafa son vermeye, Allah'ın kapamadığı parantezi kapamaya kalkarsa, işte o zaman ihtilafı tefrikaya dönüştürme suçunu işler.
Menfi manada ihtilaf, bölünmemesi gereken "bütünleri" parçalamaya sebep olan anlaşmazlıklardır ki, bunların başında Kur'an'ın sıkça uyardığı Kitab'm getirdiği hakikatlerde ve dinde ihtilaf gelir.377
İhtilafın müsbet ya da menfi oluşunu kaynağına bakarak bulabiliriz.
Eğer ihtilaf Kur'an'm "ayet" dediği, hayatın doğasından ve eşyanın tabiatından kaynaklanıyorsa, bu ihtilaflar kötü değil, aksine müsbet bir rekabet hissi doğuracağı için insanlığın ve Müslümanların ilerlemesinde bir yedek güç vazifesi görürler. Mizaçlar, meslekler, meşrepler, meslekler, akrabalıklar, mektepler/ekoller, mezhepler, yöntem farklılıkları çerçevesinde oluşturulan öbekler bu cinstendir. Bu tür
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

öbeklenmeler, dini oluşturan herhangi bir rüknü, dinin bütününden koparıp kendi malı ilan etmediği ve dinin sabitelerini topyekün kabul ettiği sürece akide planında "tevhid"e, İslam ümmetinin birliğini doğrudan tehdit etmediği sürece de sosyal planda "vahdet"e aykırı değildir.

Yok, eğer dinin sabitelerini parçalıyor, değişkenlerini sabite haline getiriyor, varlığını Kitab'm müteşabih ayetleriyle izah ediyor, dini oluşturan ana rükünleri birbirinden ayırarak kendisini bunlardan biriyle tanımlıyorsa, bu yapılanma akide planında "tevhid"e, sosyal planda "vah-det"e aykırıdır ve işte buna tefrika denir.

Kitab'm muhkemlerini, yani dîni oluşturan ana rükünlerini şöyle tasnif etmek mümkün: a) akaid, b) ahlak, c) ibadet, d) muamelat/siyaset.

377. 2 Bakara/176, 213, 253; 8 En'am/42; 41 Fussılet/45; 78 Nebe/3.

9.39 -Mim*

Bu dört unsurdan oluşan değerler sistemi olan din, insanın dört boyutuna birden hitab eder: a) duyma/inanma, b) düşünme/bilme, c) yapma, d) ifade etme. Birincisi imana, ikincisi marifete, üçüncüsü amele, dördüncüsü ikrara tekabül eder

"Ayat-ı mestur" olan vahiy parçalanınca "âyât-ı mesdur" olan insanın da nasıl parçalandığının en çarpıcı örneği, îsrailoğulları'nın ve Üm-met-i Muhammed'in birbirine çok benzeyen tarihî serüvenlerinde görülür. Zaten sahabenin fakihleri, "dinlerini paramparça edip hiziple-şenler var ya, senin onlarla hiç bir alâkan yoktur" ayetinin iniş sebebi olarak hem Yahudileri, hem de onların izini takip edecek olan Müslümanları gösterirler.378

Kendi zamanlarının ümmetleri içerisinden seçilip insanlığa önder kılınan bu iki ümmetin "dinlerini paramparça ediş" süreçleri şaşılacak kadar birbirine benzerlik arzeder. Öyle ki, dîni oluşturan ana rükünlerden her birini bir hizip sahiplenmiş, bir hizip ahlakı öne çıkarırken, bir diğeri ibadeti öne çıkarmış, bir başkası ise siyaseti... Tabi bunun sonucunda, bir bütün olan dînî hakikat parçalanmış, her parça, bir hizbin sembolü olmuştur.

Dinin parçalanması insanın da parçalanması sonucunu doğurmuş. Bir hizip insanın yalnız düşüncesine yönelip duygu ve eylemini boşve-rirken, bir başka hizip de mensuplarının sadece duygu boyutunu öne çıkarıp düşünce boyutunu ihmal etmiş. Buna paralel olarak, hizipler yaptıkları tercihe göre, ya toplumu feda edip bireyi öne çıkarmışlar, ya da bireyi feda edip toplumu öne çıkarmışlar... Ve vahiy ile başlayıp insanla devam eden parçalanma süreci, doğal olarak hayatın diğer tüm alanlarına da yansımıştır.

Tabi yalnız dini parçalamakla kalmamışlar. Bu cürmü işleyen tüm hizipler dinin kendi ellerinde bulunan parçasını "dinin kendisi" olarak tanıtmaya çalışmış, hepsi de dinin ellerindeki parçalarını göstererek "din budur" demişlerdir. Dini ahlakileştirenler, "ahlak olmasa din olmazdı" iddiasını savunmuşlar, tabi bunun ardından "biz olmasaydık ahlak olmazdı" iddiası gelmiştir. Bu "kendini alemlere rahmet sanma" yarışma elinde dinden bir parça bulunduran herkes katılmış ve herkes dinin elindeki parçasıyla, dinin diğer parçalarını taşıyanlara karşı başlamış övünmeye. Tıpkı Kur'an'ın buyurduğu gibi:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Onlar, dinlerini parçaladılar ve hizipler haline geldiler. Her hizip kendi yanındakiyle iftihar edip durmaktadır."379
Bu parçalama sonucunda dînin 4 rüknünü parçalayıp tekeline alan 4 ana hizip ortaya çıkmış:
a. Gelenekçi nakilciler.
b. Mcdernist akılcılar.
c. Dini ahlakileştirenler ve vicdanileştirenler.
d. Dini siyasileştirenler ve millileştirenler.
378. Taberi, Camiu'l-Beyan, 5/413-414.
379. 30 Rum/32.
1AC\
M
a) Gelenekçi nakilciler
Din, kaynağı beşerî değil ilahî olan, insanlığın değişmez değerler sistemidir. İslam, bu sisteme verilen en genel isimdir. Dinin gayesi insan, insanın gayesi de Allah'tır. Bu ifadeyi "din insan için, insan Allah içindir" biçiminde formüle etmek de mümkündür.
insanın dînî sorumluluğunun (mükellefiyet) ölçütü akıldır. Bu nedenle, "aklı olmayanın dini de yoktur". Bu, şu demektir: Aklı olmayan mükellef değildir, mükellef olmamak, dine muhatap olmamaktır. Din aklı olmayan birini "özürlü" sayar ve "mazur" görür.
Dinin, aklı, insanı muhatap almada tek ölçüt sayması, aklın İnsanla peygamber arasındaki rolünün, Cebrail'in, Allah'la peygamber arasındaki rolüyle benzerlik arzettiğini gösterir. Cebrail gibi, akim da vahyin insana taşınmasında aracılık, uyarıcılık, mürebbi rolü oynaması öngörülmektedir. Ne ki Cebrail'le aklın temel iki farkı var: Biri akim lehine, diğeri aleyhine. Akim lehine olan fark; Allah tarafından iradeye tanınan özgürlük. Bu akla tanınan manevra alanının meleğe tanınan manevra alanından fazla olduğunun göstergesidir. Akim aleyhine olan fark ise; Cebrail "emin" olduğu halde akıl "emin" değildir. Yani, aklın emniyet garantisi yoktur ve masum değildir.
Buraya kadar söylediklerimizden "naklin aklı yok sayamayacağı, saymadığı" gerçeği çıkmaktadır. Tahrif edilmemiş olan hiçbir nakil, kendisi gibi büyük bir "ayet" olan aklı yoksayarak insana yaklaşmaz. Bir nakil ki, aklı yok sayıyorsa, o tahrif edilmiş demektir. Aynı şey akıl için de geçerlidir. Tahrife uğramamış hiç bir akıl da "vahyi" yok sayıp, inkara yeltenmez. Çünkü bu iki "ayet" birbirine amaç ve araç kılınmışlardır. Birbirlerinin olmazsa olmazıdırlar.
Ancak, tarihte naklin arkasına sığınılarak aklın yoksayıldığı çok görülmüştür. Israiloğullarında bunu ilk yapan Ferisilerdir (Perushim).380
Ferisiliği "ortodoks Yahudilik" olarak adlandırmak da mümkündür. Kadim Yahudi tarihinde, Ferisiler, hep büyük çoğunluğun mezhebi olmuştur. Ferisilik, akidevi yönelişleri, temsil ettiği siyasi misyon ve ortaya çıkış nedenleri açısından "Ehl-i Sünnef'e benzemektedir.381
380. ibranca, şüpheli, ayrılıkçı, bağımsız manasına gelen "Perushim" kelimesinden gelmektedir. İlk kez, M.Ö. 165-160 yıllarında, Hasmoni isyanından sonra politik/dînî

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

bir hizip olarak tarih sahnesine çıktılar. Aslında Ferisiler'in geçmişi çok daha eskilere, belki ta Hz. Musa'ya kadar dayanır. Ferisiler'in, "dindarlar" anlamına gelen Hasidim'lerin devamı olma ihtimali çok yüksektir. Yahudi modernist ve reformistleri olan ve Eski Ahid'in ilk beş kitabı dışındaki tüm yazılı ve sözlü geleneği reddeden Sadukilere karşı mücadele ettiler. Hz. Musa'dan sonra aziz olarak gördükleri Ezra (Üzeyir)'nm takipçisi oldular. Museviliğin akaid esaslarını sistematize ettiler. Menahem Mansoor, Encyclo-paedia ludaica, 13/363-366.

381. Ferisiler, Sadukiler'in aksine öldükten sonra dirilmeye, ahirete, meleklere, cennet ve cehennemin varlığına iman ediyorlardı. Yazılı Kanunun (Tevrat) yanında Sözlü geleneği de kaynak olarak kabul ediyorlardı. Ferisiler, Allah'a, her şeye gücü yeten kutsal varlık, herşeyi bilen, mutlak adalet sahibi ve sınırsız merhamet sahibi olarak inanıyorlar-

Bizim burada asıl üzerinde duracağımız konu, Ferisiliğin "nakilciliği" ve "gelenekçiliği"dir. Yahudi gelenekçi/nakilciliğinin mümessili olan Ferisilerle, İslam gelenekçi/nakilciliğinin mümessili olan hizipler arasında bir çok garip benzerlikler vardır. Bunlar arasında gelenekçilik, nakilcilik, resmi din anlayışı, aklı dışlamak gibi özellikler geliyor.

Gelenekçilik: Ferisilik, Saduki reformizmine karşı bir tepki olarak doğdu. Öteden beri "Hasidim" adı altında var olan geleneksel Yahudiliği savunan ve onu dirilten Ferisiler, geleneksel olan ne varsa onu kutsayrp akideleştirdiler. Bunu yaparken geleneği ayıklama zahmetine katlanmadılar. Babaların ocağındaki külü geleceğe taşımayı babaların ocağına sadık kalmak zannettiler. Geleneği sorgulamadılar. Geleneksel olana karşı saplantı derecesindeki bu bağlılıkları, onları yeni olan herşeye düşman etti. Atalarına gösterdikleri sadakati Allah'a ve onun Rasullerine karşı göstermediler. Onların gelenekçiliğini Hz. Isa şu sözlerle yerer:

"Siz Allah'ın emrini bırakıp insanların geleneğini tutuyorsunuz. Kendi adetlerinize sarılmak için Allah'ın emrini ne de güzel reddedersiniz?" "Böylece naklettiğiniz gelenekle Allah'ın kelamını değiştirirsiniz."382

Tabi onların hepsi bir değildi. Nitekim, 12 Havari'den biri olan Paul Ferisi bir aileden geliyordu.

Ellerini yemekten sonra yıkamayan şakirtlerine müsamaha gösteren Hz. isa'yı kınayıp "İhtiyarların geleneğini senin şakirtlerin niçin bozup da yemek yedikleri zaman ellerini yıkamıyorlar" dedikleri zaman Hz. İsa onlara şu cevabı veriyordu: "Siz de niçin kendi geleneğinizi yaşatmak için Allah'ın emrini bozuyorsunuz!"3*3

islam tarihinde bazı hizipler de, aynen Ferisiler gibi şekerle şapın birbirine karıştığı geleneği, ayıklamadan geleceğe taşıdılar. Ahlak deyince cinsel ahlakı anlayıp, ticaret ahlakı, sosyal ahlak, iş ahlakı gibi ahlakın diğer alanlarında yapılan ahlaksızlıklara, cinsel ahlaksızlığa karşı gösterdikleri hassasiyeti göstermediler. "Taharet" bahsinde istin-ca ve istibraya verdikleri ehemmiyyeti, içtimai ve siyasi taharet konusuna vermediler, islam ümmeti, siyasal, toplumsal ve ekonomik kirliliğe boğazına kadar gömüldüğü halde, ümmeti bu konularda uyarmadı-

dı. Allah aşkın varlıktı. Bu yüzden O'nun zatı, yarattıklarına bakarak kavranamazdı. Ferisiler, Allah'ın sıfatlarıyla tanınabileceğini söylediler. Onlar, Sünniler gibi mutlak

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

hürriyyet ve mutlak cebr arasında dengeli bir kader inancını benimsemişlerdi. Ferisüerin inancında, Allah hayır ve şer için insana güç bahsetmişti. Biri hayrı diğeri şerri dileyebilecek iki his yaratmıştı insanda. Ancak, insana hayır yapmasını tavsiye etmiş ve kılavuz olarak Tevrat'ı göndermişti. Ferisiler'e göre Tevrat, bütün zamanlar ve bütün insanlık için yeterli ve geçerli olan bir terbiyenin özünü içerisinde barındırıyordu. Bazı Ferisi kolları, Tevrat'ı zamana uydurmak gerektiğini söyleyerek, ondaki birtakım kuralları "tahrif" etmekte bir beis görmüyorlardı. Örneğin kısasa ilişkin "Göze göz" kanununu, paraya tahvil edilecek bir biçimde yorumluyorlardı. Sadukiler, ibadeti Sina-gog'a hasrederken, Ferisiler Allah'ın her yerde olduğundan yola çıkarak mabed olsun olmasın her yerde ibadet edileceğim savunuyorlardı. M. Mansoor, Judaica, 13/363-367. 382. Markos İncili, 7/8-9, 13.

lar. Hayız ve nifas fıkhını merak ettiklerinin yüzde biri kadar cihad ve içtihad fıkhını merak etmediler. \

Gelenekçilerin daha sonra gelen takipçileri, bu kez "şap"ı "şe-ker"diye pazarlamaya başladılar. Değişen şartlara uyum sağlayamadıkları gibi, dini zamanla mukayyet yorumların yedeğine bağladılar. Dinin "sabiteleri" ve "değişkenleri" birbirine girdi, içlerinden Mürcie gibi, eyyamcı, oportünist guruplar çıkardılar. Günümüzde, bu yönelişin devamı sayılabilecek bazı guruplar, birtakım islam düşmanı siyasi güç odaklarıyla çıkar ilişkisine girecek kadar kişiliksizleştiler. Toplumun kültürel, siyasal ve ekonomik asimilasyonuna karşı sessiz ve tepkisiz kalmayı yeğlediler. Hatta, geleneksel din anlayışına sahip bazı zümreler, halkının inancına düşman siyasal iktidarların maşası olarak kullanıldılar. Israiloğulları'nm, düşmanların siyasal hakimiyeti altında yaşamasına karşı çıkan Zealotlardan farklı olarak Ferisiler de ülkelerini işgal eden Romalılara karşı sessiz kalmayı, milli iradeyi işgalcilere teslim etmeyi kabullenerek bir "kader" olarak görmüşlerdi.384

Nakilcilik: Yahudiliğin en büyük ansiklopedisi Judaica'ya "Ferisiler" maddesini yazan Menahem Mansoor şu bilgiyi verir: "Genelde Ferisiler, sözlü geleneğin, onların meşru temeli olan yazılı naslar gibi aynen geçerli olduğu görüşünü taşıyorlardı."385 Yahudilerin sözlü geleneği Talmud'da toplanmıştı, iki bölümden oluşuyordu. Birinci bölüme "Mişna" adı veriliyordu. Mişna, Hz. Musa'ya indirilen vahiyle ilgili Tevrat'ın ilk beş bölümünü oluşturan "Torah"m daha sonra gelen Yahudi alimleri tarafından yapılan tefsirlerinden meydana geliyordu, ikinci bölümün adı ise "Gemara". Gemara da, "Mişna"nm tefsiriydi. Yani, To-rah'm tefsirinin tefsiri...

Mişna ve Gemara, kategorik anlamda bizdeki "hadis"e tekabül ediyordu. Ancak, Hadis Usûlü ilminde olduğu gibi ne muazzam bir tenkit usulüne, ne de sened zincirine sahipti. Yüzyıllar boyunca dillerde dolaşan rivayetlerin ilk defa M.S. II. yüzyılda derlendiğini (Mişna) söylersem, bu rivayetlerin sıhhati konusunda okuyucunun kafasında bir fikir oluşabilir.

Israiloğulları'nm Yahudileşme sürecindeki bu sapma Ümmet-i Muhammed'in tarihindeki hadis uydurmacılığına tekabül etmektedir. Buna bir de, eski alimlerin Kur'an ve sünnet hakkındaki tefsir ve yorumlarının olduğu gibi geleceğe taşınarak, içtihad kapısının sıkı sıkıya kapatılmasını eklersek, olayın vahameti daha iyi kavranır,

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

içtihad ilga, akıl itlaf, cehd ve gayret iptal edilerek ümmet her alanda korkunç bir sefalete duçar olmuştur. Bu konuda adil ve mutedil bir yaklaşım, İslam
383. Matta, 15/1-3.
384. M. Mansoor, Judaica, 13/364.
385. "... regarded the legal framework of the Oral Law as eqaually valid as the Written Law." Age., 13/364.

tefekkürünün önünü yeniden açacaktır. Nakille aklın yeniden kucaklaşması, ümmetin dirilişinde 'nefha-i sûr' işlevi görecektir.
Dinin törenselleştiTilmesi: Buna "resmi din" de diyebilirsiniz. Bu anlayışta din, ruhu uçmuş bir ceset gibi, sadece emir, yasak ve cezalardan ibaret bir "kurallar yığını" olarak sunulmaktadır. Din'in ruhu ve özü unutulmakta, ibadetler "tören", dînî emirler "talimat", nehiyler de basit bir "yasak" biçiminde sunulmaktadır. Bunun yanında, din resmiy. yet kazanıp "resmi ulema" sınıfı marifetiyle, devletin vesayetine teslim edilmektedir. Tabi böyle bir din anlayışı sonunda dindarla yobaz, mü'minle kaba softa, alimle din taciri, davetçi ile bezirgan birbirine karışacaktır. Hepsinden öte, dinin gayesi olan "kamil insan" yetişmediği gibi, din alimliği, toplumda "profesyonel bir meslek" biçiminde algıla-nacaktır.
Ferisiler'den bazı gurupların dini nasıl törenselleştirip, ihlas ve samimiyeti kaybettiklerini Hz. isa'nın onlara karşı yaptığı şu tenkidler-den çıkarıyoruz:
"Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü nanenin, anasonun ve kimyonun öşrünü veriyorsunuz ve şeriatın daha ağır işlerini, adaleti, merhameti ve imanı bırakıyorsunuz. Onları yapmalıydınız, bunları da bırakmamalıydınız.
Ey kör kılavuzlar, siz üvezi süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız.
Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, İkiyüzlüler! Çünkü siz bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, fakat onların içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. Sen ey kör Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun."
Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz badanalı kabirlere benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıkla doludurlar. Siz de böylece insanlara dıştan salih görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.
Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz peygamberlerin kabirlerini yaparsınız, salihlerin türbelerini de donatırsınız ve "Babalarımızın günlerinde olsaydık onlarla beraber peygamberlerin kanlarına girmezdik" diyorsunuz. Böylece peygamberleri öldürenlerin oğulları olduğunuza kendiniz şahitlik ediyorsunuz. Öyle ise siz de babalarınızın ölçeğini doldurun. Siz ey yılanlar, siz ey.engerekler nesli; cehennem hükmünden nasıl kaçacaksınız? Bunun için işte size peygamberler, hikmetli adamlar ve yazıcılar gönderiyorum,- siz onlardan bazılarını öldürecek ve haça gereceksiniz,- ve bazılarını havralarda dövecek ve şehirden şehre kovacaksınız. Ki, salih olan Habil'in kanından, mabedle mezbah arasında öldürdüğünüz Barahiya oğlu Zekeriyya'nın kanma kadar yeryüzünde dökülen her salih kan üzerinize gelsin."386
386. Matta İncili, 23/23-36, Ayrıca bak.: Luka, 18/10-14.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Hz. îsa, Ferisiler'in söylediklerini yapmadıklarından, ziyafet ve davetlerde üst yeri kimseye kaptırmayıp caka sattıklarından, insanlar tarafından "rabbî" diye çağrılmayı sevdiklerirîden, Allah'ın hakimiyetine kendileri girmedikleri gibi insanları da sokmadıklarından bahisle şöyle buyurur:
"Birini dine döndürmek için denizi ve karayı dolaşırsınız. Ve dönünce de siz onu kendinizden iki kat daha cehennem oğlu edersiniz."387
Bu, "resmi alim" tipidir. Din, onun için bir inanç ve hayat olmaktan daha çok "ihtisas" ve "meslek"tir. Onları "profesyonel" diye de adlandırmak mümkündür. Profesyonel "dinci'ler, her dinde aynı özellikleri taşırlar. Bu profesyonellerin, örneğin matruş bir müftünün önünde merasimle Kelime-i şahadet getiren Hans'ı göklere çıkarırken, kendi mezhebinden, kendi meşrebinden olmayan yüzbinlerce Müslümanı yerin altına batırdıklarına şahid olursunuz. Resmi dinin "profesyonel dincileri" için, din bir gelir kapısıdır.
Aklı yok saymak: Aklı kutsayan Sadukiler'e karşı aklı yoksayan Ferisi kolları çıktı. Bunlar içerisinden bazı guruplar, bu gün Müslümanlar içerisinde kendilerine "selefi" adı verilen ve yoruma kapalı katı nas-çılıklarıyla tanınan guruplara benziyordu. Bu Yahudi gurupları, Mişna ve Gemara'da ne yazıyorsa, onları da aynen "Torah" gibi dinin tartışılmaz kaynağı kabul ediyorlardı. Bugün, selefi adı verilen gurupların da, hadis konusunda Ferisilerin Talmud'cu gurupları gibi davrandığı aşikar. Hadisi, Kur'an'ın şaşmaz mihengine vurmamakta ısrarla direnen bazı selefi akımların, günümüz Arap dünyasında geldikleri nokta oldukça vahim. Toplumu ve çağı anlamak yerine dışlamayı tercih eden bu kesimler, çoğu zaman "hadisi sünnetin ruhuna karşı kullanma" çelişkisine düştüklerinin farkında dahi olamıyorlar.
b) Modernist akılcılar
Hakikatin kaynağı, tek başına akıl olamaz. Çünkü akıl "mutlak" değil, bir çok kayıtla "mukayyet"tir. Akim mutlaklaştırılması, aklın putlaştırılmasıdır. Buna "akıllılık" değil, olsa olsa "akılcılık" adı verilir.
Aklı putlaştıranlar, onu vahyin önüne koyanlardır. Oysa ki vahiy "lahûtî", akılsa "nâsûtî" bir olgudur, ikisinin ortak yanı "Allah'ın ayetlerinden" olmalarıdır, ikisi de, biri olmadan diğeri olmayacak kadar birbirine muhtaçtır.
Aklı vahyin önüne koyanlar varlık hiyerarşisinde ilk sırada yer alan "ontolojik" (varlığa ilişkin) sorunu atlayıp ya da arkaya atıp "epis-temolojik" (bilgiye ilişkin) sorunu öne almaktadırlar. Bu, hem varlığın
387. Matta, 23/4-15.

İlahi hiyerarşisine aykırı, hem de sözkonusu sıralamayı bozduğundan dolayı çözümü imkansızlaştıran bir durumdur.
Eğer, ilahi hiyerarşiyi bozmadan, yani haddi aşmadan hakikate ulaşmaya çabalarsak ilk karşılaşacağımız soru/sorun olan "ontolojik hakikatin" elde edilmesinde akıl acziyetini itiraf ederek vahyin önünde diz çöküp ona talebelik yapacaktır. Kendi varlığını izah etmekten aciz olan akıl, varlığa ait niçin, neden ve nasılları izah etmekte yetersiz kalmakta mazurdur. Ne ki, aklın mazur görülemeyeceği nokta, ancak vahye müracaat ederek ulaşabileceği hakikatlere tek başına, vahyi atlayarak ulaşmaya
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

çabalamasıdır ki, zaten bu, aklın yapabileceği en büyük "akılsızlık"tır. Kapasitesinin üzerinde bir işe soyunduğu için, sonuçta ya acziyetini itiraf edip vahye teslim olacak, ya da bir yalandan diğerine koşup kendi ifrazatı olan "adgasu ahlama" (karma karışık düşler) ve "ümniyyelere" (kuruntular, ütopiler) hakikat diye sarılacaktır.
Ontolojik hakikatin büyük bir bölümü Kur'ânî ifadeyle "gayb"a girer. Evvel ve ahir akıl için "mugayyebattan"dır. Kendi mazi ve istikbalini bilmekte dahi acze düşer. Bu bilgiyi bize ancak vahiy verir. Aklı ac-ziyyetten vahiy kurtarır.
Akim, vahyi inkarı, hastalığının en büyük emaresidir, onu geçiyoruz.
Ancak, aklın bir başka cürmü daha var ki, bu doğrudan vahyi inkar etmemekle birlikte, vahyin önüne geçip onu "aklileştirmeye", kendince "ehlileştirmeye" çalışmasıdır. Buna "dîni aklileştirmek" de diyebiliriz.
Israiloğullarında dini aklileştiren ilk hizip Sadukilerdir (Sadukim).388
Sadukiler, aklı tek ölçü alarak dine yaklaştılar ve aklın almadığı her şeyi inkar ettiler. Ferisilerin toptan kabulüne karşılık, Tevratın ilk beş kitabı dışındaki tüm yazılı ve sözlü dini metinleri toptan inkar ettiler. Tevrat'ın ilk beş kitabının dışındaki dini naslara dayalı hükümlerin tümünü reddettiler.389 Saduki akılcılığı, aşkın bir Tanrı anlayışını da kabul etmeyerek tanrıyı insana indirgedi. Tanrı, insan biçimindeydi. Onların inancında, Tanrı'ya ibadet bir krala boyun eğmekten farksızdı.390
Sadukiler, Yahudi reformistleriydi. Bedenin tekrar dirilmesini inkar ettiler. Ruhun ölümsüzlüğünü inkar ettiler. Meleklerin varlığını, aklî bulmadıkları için kabul etmediler. Akılcılıkları onları doğal olarak

388. II. Tapmak periyodunun ikinci yansında M.Ö. 200'de şekillenerek ortaya çıktı. İsmin kökeni "Zadok"tan gelmektedir. Hz. Musa'nın mesajını tahrif eden Sokholu Antigo-nus'un müridi olan Zadok, ahireti, öldükten sonra dirilmeyi, cennet ve cehennemi ve gayba ait iman edilmesi gereken herşeyi inkar etti. Hz. Süleyman'dan sonra, yüzyıllarca Kudüs mabedini Zadok ailesi yönetti. M. Mansoor, Judaica, 14/620-621.

389. "... the Sadducees refused to accept any precept as binding unless it was based directly on the Torah." Age., 14/621.

390. "The Sadducees, sought, to bring God down to man. Their God was anthropomorphic and the worship offered him was like homage paid a human king or ruler." Age., 14/621.

laisizme götürmüştü. Onlara göre Allah, insanın işlerine, dünyaya karışmıyordu.391 Allah'ın insana ve eşyaya müdahalesini inkar ettiler. Kaderin olmadığını söylediler ve dediler ki: "insan ilişkilerindeki olaylarda onun müdahalesi yoktur."392 I
Laik ve akılcı bir din anlayışım savunan Sadukiler, tahmin edileceği gibi ülkelerini işgal edip sömürge^yapan^Helen kültürünün etkisinde kaldılar. Daha sonra ülke Romalılar tarafından işgal edilince bu kez de onların etkisine girdiler ve onların desteğiyle ayakta kaldılar.393
islam tarihinde Mutezile'nin ortaya çıkışı da Sadukilerin çıkışıyla benzerlikler arzetmekte. Ne ki, Mutezile'de dinin sabiteleri konusunda Sadukilerde olduğu gibi bir sapmaya kesinlikle rastlanmaz. Dahası Mutezile, değil işgalci emperyalist bir yabancı gücü desteklemek, bazı imamları eliyle yerli yöneticilerin zulümlerine karşı mücadele

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

vermiştir. Ne ki, sadece aklı öne çıkarma açısından iki ekol arasında bir benzerlik kurulabilir.
Bu ümmetin tarihinde, Sadukiyen bir sapma tüm boyutlarıyla modern çağda ortaya çıktı. Bilindiği gibi Sadukiler'in bariz özelliği Yahudi modernizmini temsil etmeleridir, islam ümmetinin içinden çıkan bazı guruplar da aynen Sadukiler'in Yahudilikte yaptığını islam'da yapmaya çaba gösterdiler.
Önce hadis konusundaki tereddütten yola çıkarak hadisi tümden reddettiler. Ardından sünneti şaibe altında bırakıcı tehlikeli bir tavır takındılar. Sadukiyen Müslümanlar, oryantalistleri, sünnete karşı savaşımlarında yanlarında buldular. Bu savaşta kullandıkları cephanenin çoğu Batılı müsteşriklerden geliyordu.
Sadukiyen yöneliş, bu dönemde aynen Sadukiler'in gayba ilişkin haberleri reddedişleri gibi, sünnetle sabit olanları redde, Kur'an'la sabit olanları te'vile girişti. Nasıl Sadukiler Ferisiler'in antiteziyse, Sadukiyen yönelişin Müslümanlar içerisindeki temsilcileri de, Ferisiyen yönelişin temsilcileri olan gelenekçilerin ve nakilcilerin antiteziydi. Her iki taraf da birbirine karşı ilan edilmemiş bir savaş başlattı. Taraflar birbirlerini çeşitli biçimlerde suçladılar. Bu suçlamalar bazen tekfire kadar vardırılıyordu.
Ümmet-i Muhammed içerisinde Sadukiyen yöneliş, batı kültürüyle karşı karşıya geldikten sonra revaç buldu. Bu, aynı zamanda "savunmacı" ve "özür dileyici" bir tavrın sonucuydu, islam dünyası batının fiili, ekonomik, kültürel ve siyasal işgaline uğradığında, eski dünyanın aydınları yeni dünyayı, biraz şaşkınlık, biraz korku, biraz da altında

391. "The Sadducees seemed to have believed that God is not concerned with man's affa-irs." M. Mansoor, Judaica, 14/622.

392. "... that the events of human affairs are not at its disposal." Ay.

393. "The Sadducees came under the influence of Hellenism and later were in good standing with the Roman rulers, though unpopular with the common poeple..." Ay.

hayranlığı gizleyen bir nefretle karşıladılar. İşgalciler, her zaman olduğu gibi taklid edilen taraf, işgale uğrayanlar da taklid eden taraf oldular. Niçin onlar gibi olamadıklarını düşünürken, herkes bu soruya farklı cevaplar buldu. Onlar gibi olmaya dini engel olarak görenler, ondan kurtulmanın yollarını aradılar. Tarihi, kültürü, geleneği, dili, kıyafeti engel görenler, engel olduğunu sandığı bu şeylerden kurtulmak için çırpındı. Bu çırpınış sırasında gözü hiçbir şeyi görmeyen bazı zavallılar leğendeki pis suyla beraber çocuğu da attı. Bu silip-süpürme karşısında direnen gelenekçi kesimler ise, tepkici davranıp çocuğa sahip çıkma adına leğendeki pis suya da sahip çıktı, hatta onu kutsadı.
Bu dönemde, her şey birbirine karışmıştı. Özellikle doğrular ve yanlışlar... Bazıları, bu karışıklığı çözmenin tek çaresinin her alanda ciddi bir reformla mümkün olacağını savundu. Bu reform, dinin usulü ve füruu da dahil her alanda yapılmalıydı. Bu görüşte olanların en tipik örneği ünlü Hindistanlı düşünür/alim Sir Seyyid Ahmed Han idi. (1817-1898)
Sadukiyen yönelişin İslam ümmeti içerisinden çıkan mümessillerinden biri olan Seyyid Ahmed'in kimi düşünceleriyle, Sadukilerin Yahudi dini düşüncesi bir çok açıdan birbirine benziyordu. Benzerlik sadece dînî sapmada değil, siyasî sapmada da

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

kendisini gösteriyordu. Şimdi, Seyyid Ahmed Han'ın, "islam'ın aklileştirilmesi" konusunda ortaya koyduğu düşüncelerden bazı örnekler verelim.
S. Ahmed Han'a göre "islam tabiat, tabiat İslam'dır". Aynı adlı makalesinde o şöyle der:
"Her hangi bir peygambere, avatar'a, vahye, yahut da ibadet türünden formalitelere inanmayan, fakat sadece bir Allah'a iman eden kişi, kelimenin tam anlamıyla bir Müslümandır."394
S. Ahmed Han'a göre akılla vahiy arasında temel bir fark yoktur. O genel kabul görmüş "tabiî" ve "vahyî" dinler ayrımını reddeder. Seyyid Ahmed, bu ikisi arasındaki ilişki sorununa biyolojik açıdan bakar ve vahyi insanın insiyaki ve akli kapasitesinin bir ürünü olarak görür. Ona göre tüm böcek ve hayvanlar, Kur'an'm "vahiy" dediği içgüdüsel bir güç taşır. Seyyid Ahmed'e göre vahiy dışarıdan gelen bir şey değildir. Beşeri bilinç vasıtasıyla işleyen ilahi akıldır. Beşeri ferdiyetin en derin tellerini harekete geçiren ve titreten duyguların yoğunluğu, insanı, sanki dışarıdan bir şeyler alıyormuş zehabına götürür, gerçekte ise vahiy, onun özellikle sahip olduğu ve yaşadığı manevi hakikate çok yakın olduğu zamanlardaki derûnî bilincinin bir yansıması, bir izdüşümüdür."395
394. Abdul Hamid, Sir Seyyid Ahmed Han/ İslam Düşüncesi Tarihi, 4/386.
395. Age., 4/388.
h k
Tabi vahye böyle basitleştirici bir mantıkla yaklaşınca peygamberlik konusuna da aynı açıdan bakacaktır. Ona göre hayatın maddi ya da manevi alanlarında temayüz etmiş tüm dahi ve önderler istisnasız vahye ulaşırlar. "Yeni bir mekanik düzenin mucidi, evrenin şimdiye kadar gizli kalmış sırlarını ortaya çıkaran bir kaşif, güzel bir senfoni yazan müzisyen, bunların tümü kendi alanlarında manevi ilhama ulaşmış kişilerdir." Ona göre peygamberlerle diğer dehakr arasındaki fark, çalıştıkları alanın farklılığından ileri gelmektedir."396
Dini aklileştiren Seyyid Ahmed'in tıpkı Sadukiler gibi mucizeyi ve duanın gücünü inkar etmesi normal birşeydir. O, bu tavrını şöyle te'vil eder: "Ben mucize ihtimalini, akla ters olduğu için değil, fakat Kuı'an tabiat kanunlarına muhalif olayları veya eşyanın genel gidişatını ihlal eden şeyleri kabul etmediği için reddediyorum" Duanın, Allah'ın eşyaya hiçbir şekilde müdahalesine meydan vermeyeceği, tesirinin sadece dua eden kimsenin psikolojisi üzerinde olduğunu söyler.397 Seyyid Ahmed, Kur'an'da geçen ve imana taalluk eden melek, cin, şeytan gibi gaybi varlıkların gerçekte olmadığını, bunları lafzi olarak ele almanın yanlış olduğunu, bunun bir edebi üslup olduğunu, söylenmek istenilenlerin bu sembollerle dramatize edildiğini iddia eder. Seyyid Ahmed'e göre "melek" kelimesi Allah'ın sınırsız gücünü temsil eder. Keza, "şeytan" da ona göre bizim dışımızda bağımsız bir varlık değildir. O, evrendeki kötü güçleri temsil eder. Tıpkı Zend-Avesta'nm iki tanrısı olan Ahuramazda ve Ehrimen gibi.
Seyyid Ahmed'in te'villeri bununla bitmez. Adem kıssasında işaret edilen "yasak ağaç", insanın iyiyi kötüden ayırmasını sağlayan akla ve benlik bilincine delalet eder. Aynı kıssada şeytan'm çıplak kalan Adem ve Havva'ya "ayıp yerlerini göstermesi"
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ayetinde, "elbise" fazileti, "ayıp yerler" kötülüğü ifade eder. Seyyid Ahmed ruhun ölümsüzlüğünü, dünyada hiçbir şeyin yok olmadığıyla, maddenin sadece şekil değiştirip niteliğinin sabit kaldığıyla açıklar. Ayrıca, o, "cennet ve cehennemin fertlerin ahiretteki psikolojik durumlarının sembolik ifadeleri" olduğunu söyler.398
Sadukilerin, tüm sözlü geleneği hiçbir ayrıma tabi tutmadan reddettikleri bir gerçek. İşin garibi, onların bu yaklaşımının, "Hz. Musa'ya Sina'da yazılı kanun olan Tevrat'la birlikte sözlü kanun olan Talmud da indirilmiştir" diyen Ferisilere tepki olarak doğması... Aynı ifrat ve tefriti ümmet tarihinde de görüyoruz. Bir yanda sünneti tamamen vahiy ilan eden gelenekçiler, ötede onlara tepki olarak ortaya çıkıp sünneti tamamen reddeden modernist akımlar... Bu keskinlikte olmasa da Seyyid Ahmed de hadise aynı süpürücü mantıkla yaklaşmıştır. "Kendisi hadisi dini bilginin geçerli bir kaynağı olarak kabul etme taraftarı değildir."399
396. Sir Seyyid Ahmed Hani İslam Düşüncesi Tarihi, 4/387.
397. Age., 4/390.
398. Age., 4/393.
399. Age., 4/395.
2.49
Dinde reform yanlısı Sadukiyen yaklaşımı benimseyenlerin ortak noktalarından biri de hayata "seküler" bir bakışaçısıyla yaklaşmalarıdır. Sadukiyen yaklaşımın, Yahudilik'te olsun islam'da olsun, ister 2500 yıl önce ister sonra, tabiatında hiçbir değişiklik olmadığını, Sey-yid Ahmed'in de aynen Sadukiler gibi din ile şeriatı birbirinden ayırması örneğinde görüyoruz. Ona göre, din kategorisine ibadet ile Allah'a ve sıfatlarına iman, şeriat kategorisine ise ahlaki ve manevi temizlikle ilgili konular girmektedir. Der ki:
"islam'da kemale ve tamama erdiği söylenen Din'dir, şeriat değildir. Şeriat son olmadığına göre, müslümanlarm problemlerini her çağ ve beldede kendi ihtiyaçları doğrultusunda ve İslam'ın temel ahlakî ve manevi inançları çerçevesinde ele almaları kaçınılmaz bir vazifedir."400
Tabi, Ingilizler'in, Seyyid Ahmed'e "sır" unvanını layık görecek kadar güvenip sevdiklerini söylersem, Sadukiyen mantığın niçin işgalci güçlere karşı boynu eğik durduğu ve düşmanına hayran olduğu daha iyi anlaşılır. Yahudi ülkesini işgal eden Helen ve Romalılara karşı Sa-dukiler'in sadakat ve bağlılıklarını işgalci güçler Sadukiler'e destek verip onları rakip Musevi mezheplerine karşı kayırarak ödüllendirmişlerdi. Sadukiyen mantığın Müslümanlar içerisinden çıkan takipçileri de batılılar tarafından desteklenerek, kendilerine muhalif Islami akımlara karşı kayırılmış, hatta onlara karşı Sadukiyen fertler ve akımlar kullanılmıştır.
İslam modernistlerinin, dînî alandaki radikal çıkışlarına rağmen, siyasi alanda tam bir sünepelik ve hatta yer yer işbirlikçiliğe varan tavırlar sergilemeleri, tezlerinin geniş kesimler tarafından kabul görmesini engellemektedir.401 Onların bu yanlış ve aşırılıkları, karşı kutupta yer alan gelenekçiler tarafından mahkum edilmelerine neden olmakta, bu mahkumiyet sebebiyle bir çok doğru, yanlışların arasına sarılıp atılmaktadır. Bu durumun suçlusu her yeni yaklaşımı peşinen mahkum etmeye meyyal geleneksel kesimler değil, samimiyetleri hususunda sürekli kuşku uyandıracak

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

davranışlar sergileyen reformistlerdir. Reformistler, gelenekçileri tutuculuk ve geri kalmışlıkla suçlarken, gelenekçiler de modernistleri sapıtmak ve dinden çıkmakla itham etmektedirler. Gelenekçilerin tarihi ve doğal müttefiki her zaman ve mekanda geniş halk kesimleri olmuşken, modernistlerin müttefiki de aristokrat seçkinler olagelmiştir.

400. Abdul Hamid, Age., 4/395.

401. Sir Seyyid Ahmed Han'ın Ingilizciliği; ilim dünyamızın değerli isimlerinden ve bir yanıyla reformist sayabileceğimiz Fazlur Rahman'ın, Ziyaül Hak'kı, ABD başkanı Re-agan'a bir mektupla şikayet edip, ülkesini bu "demokrat olmayan" Başkan'dan kurtarmasını istemesi; Mısır reformist hareketinin ilginç siması Hasan Hanefi'nin hâlâ eli kanlı Müslüman katili Cemal Abdunnasır'ı temize çıkarmaya çalışması; Muhammed Ar-kun'un, ülkesinin sömürgeni ve halkının katili Fransa'yla girdiği ihanet ilişkisi; bunların Türkiye'deki uzantısı sayılabilecek kimi isimlerin arasından "ben mega laikim" diyebilenlerin çıkması ve kimilerinin, görevi İslam'a ve Müslümanlara küfretmek olan kurum ve kuruluşlarda canla başla "Kur'an'ın İslam'ını" tebliğ etmesi, hep Sadukiyen/refor-mist anlayışın kimi zaman ihanete kadar varan siyasi basiretsizliğinin örnekleridir.

c) Dini ahlakileştirenler \

Dinin ahlakileştirilmesi aslında bir "Hıristiyanlaşma" alametidir. Biz, olayı bu açıdan değil, hizipleşme açısından ele alacağız. Kaldı ki, Yahudilere göre Hıristiyanlık da "sapık bir Yahudi mezhebi" değil midir?

Dinin ahlakileştirilmesi, tarih boyunca, ahlakın bozulup dinin tö-renselleşmesi ve dünyevileşmesine bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Is-railoğullarmın Yahudileşme sürecine bakacak olursak, dînî ahlakileşti-ren ilk zümrenin Esseniler olduğunu görürüz.402

Gerçek Musevi olarak yalnızca kendilerini kabul edip diğerlerini sapık ve dalalet içinde gören Esseniler, şehirlerde halkla birlikte yaşamayı reddedip dağları ve ıssız çölleri kendilerine mekan edindiler. Yerleştikleri bölgelerin başında Judea sahraları ve Ölü Deniz bölgesi geliyordu. Allah'a ulaşmak, O'nu bulmak için gündelik hayattan uzaklaşmanın gerekliliğine inanmışlardı. Kalbî kirlilikten arınmanın tek yolunun bu olduğunu söylüyorlar, takvaya böyle ulaşılacağını iddia ediyorlardı.403

Beyaz keten giyip, soğuk suyla banyo yaparlardı. Kendilerini ibadete vererek, hayatı ve dünyayı hakir gördüler. Diğer alimler gibi vücutlarını yağlamayıp, bununla tevazuyu yücelttiklerine inandılar. Kadınlardan ve dünyalıklardan el-etek çektiler, evlenmekten kaçındılar.404 Şeriat'a bakışları Ferisiler'e yakın olan Esseniler, bizdeki sufi tarikatlara tekabül etmektedir. Esseniler'in manastırları, Afrika sufi tarikatlarının çölde açtıkları zaviyelere çok benziyordu.

Mükellef birer tekke olan bu derviş halkasının mensubu olabilmek, aynen Islâmî tarikatlarda olduğu gibi bir takım ön eğitim, eleme ve denemelerle mümkün olabiliyordu. Örneğin, bir Esseni adayı, dergaha mürid olmadan iki yıllık bir mübtedi eğitiminden geçiriliyordu. Hatta Hz. İsa'nın da Esseniler arasında yaşayan Hz. Yahya ile birlikte bir müddet, bir Esseni manastırında yaşadığı, annesi Meryem'in de bu

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

manastır mabedlerinden birine adandığı, Hz. İsa'nın ilk tabilerinin bir çoğunun Esseni olduğu, havarilerden en az yedisinin Esseni ekolüne mensup bulunduğu söylenmektedir.
Bilindiği gibi İslam'ın Essenileri sayılabilecek ilk yöneliş Hicri II. asırla birlikte başladı. Sufi/Islamî gurupların çıkış sebebiyle, Essenile-
402. Bu hizip de diğerleri gibi M.Ö. II. yüzyılda müstakil bir ekol halini almıştır. Esseni kelimesi Aramca "tabib, şifa veren, tedavi eden" anlamına gelen "essenes" kelimesinden gelmektedir. Filistin'de ilk ortaya çıkışları, Ferisiler gibi Hasmoni isyanları dönemine kadar uzanır. Ölü Deniz (Dead Sea) bölgesinin kuzeybatısına yerleşmişler, bir manastır hayatı gibi hayat düzeni kurmuşlardır. M. Mansoor, Judaica, 6/899-900.
403. Age., 6/900.
404. "Pliny, on the other hand, asserts that the Essenes avoided women and abstained from marriage altogether." Age., 6/901.
rin çıkış sebebi arasında büyük benzerlikler göze çarpıyordu. Islami su-fizm de saltanat yönetimlerinin sebep olduğu ahlaki kokuşmaya bir tepki olarak doğmuştu. Önce Emevi, ardından Abbasi sarayı ahlaksızlığın yayıldığı bir merkez işlevi görmüştü. Buna, yanlış fetih anlayışıyla ele geçirilen toprakların cahil ve eğitimsiz halklarının İslam toplumunda yol açtığı ahlaki sorunlar da eklenince, ahlaki çöküş had safhaya çıkmıştı.
Toplumun ahlaki kokuşmuşluğundan kendini korumak maksadıyla önceleri bireysel olarak başlayan uzlet ve halvet eğilimi, giderek daha fazla yaygınlaştı. Böyle düşünen insanlar, dinin ahlaki düsturlarını bayraklaştırdılar. Nefis tezkiyesi ve ruh terbiyesini en büyük hedef olarak koydular. Nefisle mücahedeyi, en büyük cihad ilan ettiler. Buna yardımcı olacak unsurları Kur'an ve sünnetten bir bir seçerek, ayrı bir paket halinde insanlara sundular. Cami ve kışlaya karşı tekke kurumunu çıkaran bu insanlar, herkesin giydiği gibi giyinmeyip bir fakr ve tevazu alameti olarak "suf: yün" giyindiler. Kendilerine özgü kavramlar, ıstılahlar ve terbiye yöntemleri geliştirdiler.
Önceleri, iç zenginliği ve ahlakı öne çıkarmak için ortaya çıkan tasavvuf kurumu, bir müddet sonra, toplumdan kopuk yaşamanın doğal bir sonucu olarak "apolitizasyon" kurumları haline dönüştü. Mensuplarının sırtını dünyaya dönük tutması, siyasal yönetimlerin de işine geliyordu. Bu nedenle ses çıkarmadıkları gibi, çok kere destek de verdiler. Çünkü, dinin ibadileşmesi ve vicdanileşmesi, en çok, halktan kopuk, zevk u safa içinde yaşayan yöneticilerin işine geliyordu.
Dinin vicdanileştirilmesi, dinin sosyal ve siyasal boyutunun ihmaline kapı aralıyordu. Oysa ki din, sadece ahlaki kurallar manzumesi değildi. Aynı zamanda toplumun ve bireyin hayatını düzenleyen, hayatın her alanında söylenecek sözü olan komple bir hayat nizamıydı. Onun getirdiği kurallar, sadece ferdi ve vicdani olana değil, aynı zamanda içtimai ve siyasi olana da müdahaleyi gerekli kılıyordu. Ne ki, bir bütün olan dinin ahlakî boyutu öne çıkarılarak, diğer boyutları ihmal edilince Kur'an'm yerdiği "hizipleşme" gerçekleşmiş oluyordu. Tabi, elinde dinin ahlaki boyutunu bulunduran hizip, diğerlerine karşı dinin elinde bulundurduğu parçasıyla övünmeye başlıyordu.
d) Dini siyâsîleştirenler
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Siyaset, en ünlü tanımıyla "yönetim sanatı"dır. Yöneten ve yönetilenlerin olduğu her yerde "siyaset" de var olacaktır.
Kainatın akılları hayran bırakan düzeni, makro planda bir "yöne-

tim" işidir. îşte bu yönetim düzeni, bir "siyaset"in (tedbir) ve "siyasetçinin (müdebbir) de varlığını kaçınılmaz kılmaktadır. O, Allah'tır.
"Allah'ın siyaseti" denilince, bundan "Allah'ın yönetme üslubu" anlaşılır. Mahlukat hiyerarşisinde en ön sırada yer alan insan da bu îla-hi siyasetin haricinde değildir. Vahiy, bu ilahi siyasetin temel düsturlarını içerir.
Vahyin hayata dönüştürülmesi işlemi, dört alanda birden aşamalı olarak gerçekleşir: Akide, ahlak, ibadât, muamelât/siyaset. Bu alanların doğru sıralamasını hem vahyin iniş sürecinden, hem de onu hayata dönüştüren Rasulullah'ın uygulamalarından öğrenebiliriz.
Akide: Akide esastır. Din binası bu temel üzerine bina edilir. Aka-id, kendisine iman edilmesi gereken unsurların tümüne birden verilen isimdir. Akidenin olmadığı yerde, ahlakın dayandığı sabit temeller yok demektir. Akide, ahlakı, fanteziye dayalı bir erdemlilik olmaktan çıkarır, her halükarda uyulması gerekli bir davranış biçimine dönüştürür. Akide olmadan, sadece bir davranışın sonuçlarına bakarak, o davranışın ahlakiliği tesbit edilebilir. Ne ki bu, çok yanıltıcı olabilir. Çünkü dış görüntüsü ahlaki olarak algılanan bir davranış, niyeti ve amacı açısından gayr-ı ahlaki, hatta ahlakı katledici olabilir.
Örneğin, sokağa terkedilmiş yetim bir kız çocuğunu sokaktan kurtarıp, onu yedirip giydiren birinin bu davranışı, ilk bakışta ahlaki bir davranıştır. Ne ki, bunun gerçekten ahlaki bir daranış olup olmadığı bu davranışın niyeti ve gayesiyle alakalıdır. Eylemlerde, niyet ve gayeyi yalnızca vahye dayalı bir nizam (din) dikkate alır. Hatta, bir eylemin niteliğini, onun niyet ve gayesiyle açıklar. Çünkü, niyetler, insanın içinden geçen, itiraf edilmedikçe ya da gaye fiilî olarak ortaya çıkmadıkça başkaları tarafından bilinemeyecek şeylerdir. Dolayısıyla, niyetle davranışın uyumluluğunu "gönüllerin özünü bilen" Allah'tan başka kimse denetleyemez. Bu da, inanmakla ilgili bir olaydır, işte, ahlakın imandan kaynaklanması mecburiyeti bunun için şarttır.
Örneğimize dönecek olursak; sokağa terkedilmiş yetim bir kız çocuğunu sokaktan alıp, onu yedirip giydiren bir kimsenin bu davranışı ahlaki midir? Din, niyet ve gayeye bakar. Eğer bu davranışın sahibi, bu kızı sokaktan kurtarıp, başkalarına pazarlamak, ya da kendisi tecavüz etmek, ya da dilenci edip onun sırtından geçinmek niyetleriyle yapıyor idiyse, başkalarının dış görünüşüne bakıp bir fazilet olarak gördüğü bu davranışı bir ahlaksızlık olarak niteler.
Bunun misalini çoğaltmak mümkün. Örneğin, birine borç para vermek (karz-ı hasen) dince de övülmüş çok erdemli bir davranıştır. Ancak, bu borcu ondan daha başka menfaatler temin etmek, ya da onu gebe bırakıp bir takım ekstra taleplerde bulunmak için verirse, bu bir
meziyet değil rezilettir. Aynı şey bilimsel araştırmalarda geıişmış letlerin yaptığı yatırımlar ve bilimsel buluşlar için de sözkonusudur. Görünüşte insanlığın yararına diye lanse edilen bilimsel çalışmanın ve icadın altında süpergüçlerin harp sanayiini
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

geliştirip sömürü ve egemenliklerini pekiştirme niyeti yatmaktadır. Bunun en tipik örneği, 1950'lerde ABD'li bilim adamları tarafından, insanlık adına sevindirici bir buluş diye lanse edilen botanik alanındaki bir keşfin, işgalci Amerikan ordusunun manevra kabiliyetini kısıtlayan Vietnam ormanlarını yok etmek için yapılan bilimsel araştırmalar sırasında bulunmasıdır.

İşte bunun için, bir davranışın sırf dış görüntüsü, onun ahlâkîliği-nin garantisi olamamaktadır. Bu garanti akide, yani "iman"dır. "Ahlakın ahlakîliği" ancak böyle sağlanır.

Ahlak ve İbadet: Ahlak, din binasında akideden sonra ikinci katta yer alır. Akidesiz ahlak ne ise, ahlaksız ibadet de odur. Hatta, "ibadetin gayelerinden biri fertte güzel ahlakı yerleştirmektir" de diyebiliriz. Bunun Kur'anî delili de "namaz, insanı haddi aşmaktan ve kötülükten alıkoymalıdıı" ayetidir. Haddi aşmak olarak Türkçeleştirdiğimiz "fuh-şiyyat" ve kötülük diye çevirdiğimiz "münker"in ikisini birden tek bir kelimede toplayacak olursak, bu kelime ancak "ahlaksızlık" olabilir.

Demek ki namazın amaçlarından biri ahlakiliği inanan kimsede tabiat haline getirmek, onu "ahlaksızlıktan korumak"tır. Bu da şu sonuca götürür bizi: Ahlak olmadan ibadet kamil olmaz, ibadet olmadan da ahlak kemal bulmaz.

Siyaset: Siyaset, din binasını tamamlayan son kattır. Daha çok dinin toplumsal boyutunu ve bu boyutla ilgili emir ve nehiyleri içerir. Bunun bir adı da "muamelaf'tır. Cezalar (ukubat) da bu bölüme girer.

Daha özel manada siyaset, dinin bir kurum olarak toplumun hayatına yön vermesidir. Bu amacın gerçekleşmesi için gayret etmek, her mü'min için bir görevdir. Dinin toplumun hayatına yön vermesi için yapılan çalışmaların tümü, siyasi çalışmalar kapsamında değerlendirilir. Bu anlamda bir siyaseti, ibadetten ayırmak mümkün değildir, işte onun için, İslam, siyaseti ibadet, ibadeti siyâset olan bir dindir.

Dinin, siyasal boyutunu inkar, dinin "muamelat" ile ilgili hükümlerini iptal anlamına gelir. Bu bir ifrattır, aşırılıktır. Ne ki, bu aşırılığın karşısında yer alan bir başka aşırılık da dinin dördüncü katı olan siyaseti, dinin temeli yerine koymaktır. Ki biz buna "dini siyasileştirmek" adını veriyoruz. >

1. Nemelazımcılık

*

Din, bireysel olduğu kadar, toplumsal bir terbiye kurumudur da. Bireysel değişme toplumsal değişmenin ön şartıdır. Toplumsal değişme ise bireysel değişmenin sonucudur. Allah, fertler kendilerini değiştirirse, kendisi de toplumu değiştireceğini vaad etmektedir.405

Bireyden topluma uzanan bu değişim sürecinin hızlı gerçekleşmesi için din, inananlarına bir fariza yükler: iyiliği özendirme, kötülükten sakındırma, Kur'anî adıyla el-emı-i bi'1-ma'ıuf ve'n-nehy-i ani'l-münkeı.

iyiliği özendirme kötülükten sakındırma farzı, inanan bireye içinde yaşadığı toplumla aynı gemiyi paylaştığı, dolayısıyla gemiyi korumak gerektiği duygusunu aşılar. Dinin mü'minlerine kazandırdığı bu kollektif sorumluluk duygusu sayesinde, dindar kesim

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

toplumun en duyarlı kesimi haline gelir. Bir toplumun kaderini çizenler de o toplumun duyarlı kesimleri değil midir?
Eğer bir toplumda duyarlı bir kesim oluşturulamamışsa, bir organizmaya benzeyen toplum felç olmuş demektir. Nasıl ki, size yaklaşan tehlikeyi duyularınızla algılarsınız ve ondan korunmanın çarelerini araştırırsınız; işte bu duyarlı kesim de, sosyal tehlikelerin yaklaştığını haber veren toplumsal duyu organlarıdır.
Yaklaşan tehlikeleri topluma haber veren duyu organları konumunda olan bu duyarlı kesim olmadığında, toplum felaketleri farkede-mez, dolayısıyla onlara karşı tedbir alamaz. Sonuçta toplumsal felaket aniden kapıyı çalar. Yani gemi batar ve elbet uyarması gerektiği halde uyarmayanlar da gemiyi batıranlarla birlikte batarlar.
işte, yaşadıkları altın çağların ardından Israiloğullarmın korkunç bir toplumsal çöküşe mahkum olmalarının ardındaki gerçeklerden biri de "neme lazımcılıktır. Bir başka ifadeyle iyiliği emr, kötülüğü nehyet-me prensibinin unutulmasıdır. Bu gerçeği Rasulullah'm ağzından öğrenelim:
"Beni israil'in ilk terketiği şey şuydu: Bir kimse diğeriyle bir araya gelir, biri diğerine derdi ki: Ey falan, Allah'tan kork ve böyle yapmayı bırak, kuşkusuz bu sana helal değil. Ertesi gün karşılaştıklarında onu yine aynı şeyi yaparken görür. Bu durum o adamla yemesine içmesine, onunla oturup kalkmasına engel olmaz. Adamın günahta ısrar etmesine rağmen dostluğunu sürdürürdü. Allah da onların bazısıyla bazısının
405. 13 Ra'd/11.
lif
kalbini mühürledi: De ki: Ey ehl-i kitab, dininizde haksız yere aşırılığa dalmayın ve önceden sapmış, birçoklarını da saptırmış, doğru yoldan şaşmış bir milletin keyiflerine uymayın."{5/77} ayetini okudu. Sonra ekledi: Hayır, vallahi ya iyiliği emreder, kötülükten nehyedersi-niz, hakka aykırı davrananı hakka çevirirsiniz veya haktan ayrılmasına engel olursunuz..."406
Bu hadisin yarım olduğu ilk bakışta farkediliyor. Çünkü Cümlenin "ya da" ile devam etmesi gereken ikinci bölümü yok. îşte biz o eksik parçayı hadisin Ibn Mes'ud kanalıyla gelen metninde buluyoruz:
"...ya da Allah sizin kalplerinizi Yahudilerin kalplerine benzetir, sonra onlara lanet ettiği gibi size de lanet eder."407
Rasulullah'm bu ifadesi bize Kur'an'ın "kalpleri birbirine benzedi" ibaresini hatırlatıyor.
2. Dini törenselleştirme
îsrailoğulları, dini törenselleştirdiler.
Din onlar için bir takım rutin hareketler, merasimler, haftalık ibadet tatili (Şabat) ve bayramlardan oluşan "resmi kurallar" bütünüydü.
Din törenselleşince, ibadetler de âdetleşir. Tabi sadece ibadetler âdetleşmekle kalmaz, âdetler de ibadetleşir. Yani herşey birbirine karışır. Günümüz islam toplumlarında olduğu gibi bid'at sünnet, sünnet de bid'at addedilir. İnsanlar, dinin bir kuralını inanıp-inanmadıklarını dahi sorgulamadan "adeten" yaparlar. Ibadethenelere "ayıp olmasın" diye, "toplumdan dışlanmamak için" devam ederler. Hatta gerçekte inanmadıkları halde, inanıyor görünmekte bir çok yararlar mülahaza ederler.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu durumun en vahim şekli, dini bir hayat tarzı, bir ebedi saadet vesilesi olarak değil de, toplumu oluşturan unsurlardan biri, tarihten gelen sosyolojik bir "olgu", babadan kalan ve reddedilmesi insanın başına iş açan bir "miras" ya da bir "kültür" olarak görmektir.
Bir dine bundan büyük hakaret olamaz. Din, insanların hayatını değiştirdiği sürece din olma iddiasını taşır. Eğer bu gücünü yitirmişse, o artık din değil, yeri antik inançlar müzesi olan 'çağdışı' bir fosildir. İnsanlar, böyle hayatiyetini yitirmiş bir din uğruna ne canlarını verirler, ne mallarını. Bir din, uğruna adanan insan kalmayınca hayatiyetini kaybeder.
Dinin, insanların hayatına ilk müdahalesi ahlak alanındadır. Tarih boyunca insanlık, tüm ahlaki değerlerini ilahi şeriatlara
406. Ebu Davud, Melahim, 17 (4336); Tirmizi, Tefsir, 5/6 (3047).
407. >«ı ur (^ky fi j*, j+ ,x*, vjU.«» 'ot
Ebu Davud, Melahim, 17 (4337).

borçludur. İnsanoğluna ahlaki sorumluluk kazandıran .duygu imandır. Ahlak, imanın insanda meleke haline gelmesidir.
Din adını verdiğimiz ilahi nidamın dünyevi hükümlerini 4 ana başlık altında değerlendirmiştik: Akaid, ahlak, ibadât, muamelât.
Akide, bu dört unsurdan oluşan din binasının temelini teşkil eder. inanç esastır. Diğerleri bu esas üzerinde yükselirler. Burada herkes müttefik. Eğer akideyi birinci sıradan alır da yerine diğerlerinden birini koyarsanız ortaya "âbid kafir", "ahlaklı müşrik", "şeriatçı ateist" gibi hilkat/iman garibesi tipler çıkar.
Asıl sorun bundan sonra gelen üç maddenin sıralanmasında, îsrailoğulları din binasının akideden sonra ikinci katını oluşturan "ahlak"m yerine, "muamelatı" ve "siyaseti" koydular.
Aynı suçu Müslümanlar da işledi. Ahkamı ahlakın önüne aldılar. Kimileri dini ibadîleştirirken, kimileri de günümüz îslami hareketinde olduğu gibi dini siyasîleştirdi. Oysa ki, dinin vaz'olunuş sırasına şöyle bir göz atmak, dört katlı din binasındaki ilahi sıralamayı görmek için yeterliydi.
Dini ibadileştirenler "akide"nin üzerine bizim üçüncü sırada zikrettiğimiz ibadetleri koyuyorlar. Onlara göre ahlak, ibadetten sonra gelen birşeydir.
Dini siyasileştirenler ise bizim dördüncü sıraya koyduğumuz muamelatı getirip ikinci sıraya koyuyorlar. Bunlara göre de ahlak, tâ son sırada yer alıyor. Yani, olsa da olur olmasa da...
Ahlak niçin ibadîler ve siyasîler tarafından gözardı edilmekte, din binasını oluşturan 4 kattan son kat (çekme kat) ona reva görülmektedir? Ahlakın dindeki gerçek yerini nasıl tesbit edebiliriz?
Ahlakın dindeki gerçek yerini Kur'an'm nüzul sırasında bulabiliriz. Kur'an bir nesli terbiye etti. Onları terbiye ederken, daha başta onlara açık bir çek imzalattı. Allah Rasulü bir tek şey diyordu:
"Ey Allah'ın kulları! Allah'tan başka tanrı yok deyiniz, kurtulunuz."408

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu çağrı yapılırken şimdi bildiğimiz ibadetlerden namaz dışında, oruç, hac, zekat da dahil hiç biri ortalarda yoktu. Yine şimdi bildiğimiz yasaklardan hemen hiç biri henüz yasak kılınmamıştı. O insanlar bu sözü söylemekle bundan sonra bu listeye Allah tarafından eklenecek her emir ve yasağa riayet edeceklerine dair sözü peşinen vermiş olduklarını da biliyorlardı. —--"
Söylediğimiz gibi, onların kendisine çağrıldığı bu cümle bir "açık çek" idi.
408.
L.
257
Kur'an neslini terbiye etmek için nübüvvetin ilk yılında indirilen Kalem suresinde -ki bu sure Kur'an'dan indirilen ikinci suredir- gönderdiği Nebi'nin ayırıcı vasfı, hatta siyakına bakılırsa insanlar arasında peygamberliğe layık görülme gerekçesi şu ayetle beyan ediliyordu: . "Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzeresin."
Zekat peygamberliğin 15. senesinde farz kılındı.
Oruç da zekatın ardından peygamberliğin 15. senesinde farz kılındı.
Hac, en erken peygamberliğin 19. yılında farz kılındı.
içki, kumar, domuz eti, leş, faiz vs. yasaklar da peygamberliğin 16. ila 23. yılları arasında peyderpey yasaklandı.
Bütün bunlar böyleyken buyurun daha peygamberliğin ilk yıllarında mü'minlere Kur'an neyi öğretiyordu:
"Yetimi ezmemeyi." (93/9)
"Dilenciyi azarlamamayı." (93/10)
"Verdiklerini kalpleri ürpererek vermeyi." (23/61)
"Boş işlerden, gevezelik ve lavgarlıktan yüz çevirmeyi." (23/3)
"Emanete ve verilen söze riayet etmeyi." (23/8)
"Ahde riayeti ve verdiği sözü kesinlikle bozmamayı." (13/20)
"Kötülüğü iyilikle savmayı." (13/22)
işte Kur'an, yukarıya aldığımız ahlaki ilkeleri, din binasında hemen temelin üzerine yerleştirmişti. Yani imandan sonra bu ahlaki ilkeleri vaz etmişti. Bunun hemen arkasından bir soru gündeme geliyordu: Ahlak nereden alınmalıdır,- kitaptan mı, insandan mı?
Bu sorunun cevabını Kur'an, "peygamberi" işaret ederek veriyordu. Sözkonusu işaret "Sizin için Allah Rasulünde güzel örnek vardır" ayetiydi. Öyle ya, ahlak kitaptan alınamazdı. Çünkü ahlak kitabi değil hayati birşeydi. Örneklik müessesesiyle ilgiliydi. Bu anlamda sünnet, Kur'an'daki satırların davranışa dönüşmesinden başka birşey değildi.
3. Sevgisizlik
Israiloğulları'nda Din denilince artık akla ceza, kan, taşlama, öldürme geliyordu. Yahudi din adamları seven bir tanrı inancı yerine azap eden bir tanrı (Yehova) inancını topluma dikte ediyorlardı. Muharref Tevrat "Tanrı, bir savaş adamıdır" diyordu. Yakub -haşa- Tanrıyla güreşiyor, Musa meleğe yumruk vurarak onun gözünü çıkarıyordu.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Bu anlamıyla Yahudileşme, sevgiyi katletme anlamına geliyordu. Kur'an'da onlarca ayet "Allah sever.../ Allah sevmez..." gibi sevgiyi esas alan cümlelerle biterken, tahrif edilmiş Tevrat'ta bunun bir tek örneğine rastlayamazdınız.
Bunun için Yahudi mantığı "rasyonalist" bir mantıktı; "Akıllı" değil "akılcı" (sensualist) bir mantık.. Yahudiler hamile kalan Meryem'i zina ile suçlarken aslında olaya akılcı ve determinist bir bakışaçısıyla yaklaşıyorlardı. Öyle ya, salt kuru mantıkla bakan için bu olayın başka bir açıklaması olabilir miydi?
Lakin olaya kalp gözü ile, yani imanla bakanlar Allah'ın büyüklüğü karşısında bir daha yere kapandılar. Akılcıların "fahişe" diye baktıklarını, imanının nuruyla bakan akıllılar "tahire" olarak gördüler.
Aynı akılcı mantığı "Allah bir sivri sineği hatta onun da aşağısını misal vermekten utanmaz." (2/26) ayetine karşı da takındılar. Allah bu mantığı reddederek, aynı ayette akılcı kafirlerle akıllı mü'minlerin bakış farkını ortaya koydu:
"Mü'minler onun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler, înkar edenler ise "Allah bu örnekle neyi kasdetti?" derler."
Yahudileşenler, kalbi, muhabbeti, sevgiyi işe karıştırmazlardı. Bu sebepten olsa gerek, Israiloğulları din adamlarının uydurduğu Yahudi edebiyatında "güreşen Rab"dan, "melek gözü çıkaran peygamber"den sözediliyordu. Fakat, çok gariptir tahrif edilmiş/Tevrat'ta hemen hemen ahiretten hiç söz edilmiyordu.
Resmi Tevrat'ın bu zaafı gerçekten dikkat çekiciydi. Tahrif edilmiş Tevrat'ta, sanki dünya ve ahiretiyle insana felal^ (ebedi kurtuluş) va'd eden bir din değil de bir ideoloji anlatılıyordu. Üstelik bu Tevrat ideolojiler gibi İnsana "refah" da va'd etmiyordu. Yine de eldeki resmi Tevrat'ta Yahudilerin bu materyalizmine kendi adlarını alan kitaplarında Amos ve İşaya peygamberlerin savaş açtıklarını görüyoruz.
Hz. İsa, Yahudilerdeki bu sevgisizlik ve ahlaksızlık zaafını tamir için gönderildi. Hz. isa'nın getirdiği mesaja bu açıdan bakamayanlar, Incil(ler)deki o aşırı gibi gelen hoşgörünün hikmetini kavramakta zorlanacaklardır.
Bir Israiloğulları peygamberi olan Hz. isa'nın "Bir yanağına vurana diğerini çevir" tavsiyesi, aslında Yahudileşen Israiloğullarınm "sana karşı gelen yeryüzünden silinecektir" tavrına bir tepkiydi.
Bir fahişeyi taşlamak için koşuşup gelen ikiyüzlü hahamlara ve Yahudilere işte bunun için "ilk taşı günahsız olan atsın"409 demişti Hz. Isa. Ve yine aşkından dolayı ölüm cezasına çarptırılan birinin cesedinin başucunda, şu sözü söylemişti:
409. Yuhanna, 8/3-5, 8.

"Rab bir çok günahlarını affedecek onun, çünkü o çok sevdi." Hz. îsa'nın bu sözü, zina suçundan recm cezasına çarptırılan Gâ-midli kadının cenaze namazını kılan RasuluUah'm, "Hem zina etsin hem de cenazesini mi kılalım?" diyen Hz. Ömer'e söylediği şu söze ne kadar da benziyor:
"O öyle bir tövbe etti ki, eğer onun tövbesi Medine halkından 70 kişiye paylaştırılsa yine fazla gelirdi."410

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Yine, sahabe arasında ayyaşlığıyla tanınan ve her defasında kırbaç cezasına çarptırılan "eşek" lakaplı birine "Allah lanet etsin, ne çok içiyor" diyen bir sahabiyi şöyle azarlıyordu:
"Sus, ona lanet etme. Bilmiyor musun ki o Allah ve Rasulünü seviyor."411
Bizce, sevginin ve ahlakın ön plana çıkmadığı bir hareketin Isla-mîliğinden önce insaniliği tartışılmalıdır.
islam, mutluluğun öbür adıdır. Bu mutluluğu insana taşımak için yüreğin kalbur kadar olması gerekmeyebilir, ama sevginin dünya kadar olması elzemdir.
? 4. İkiyüzlülük
"O ettiklerine sevinen ve yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananların iflah olacağını sanma. Onların azaptan kurtulacağını da sanma. Onlar için acı bir azap vardır."412
Ibn Abbas ayetin iniş sebebi hakkında şunları söyler: "Peygamber Yahudileri çağırdı, onlara birşey sordu. Sorunun doğru cevabını gizleyip başka bir şey söylediler. Ardından da Allah Rasulü'nün sorduğu soruya sanki doğru cevap vermişler gibi takdir ve övgü beklediler. Hakikati gizleme marifetlerine de sevindiler."413
ikiyüzlülük, Yahudilerde bir tabiata dönüşmüştü. Bu çirkin davranışı bir meziyet sayıyorlar, eğer muhataplarını ikiyüzlülükleriyle kan-dırabilirlerse kendilerini "uyanık", karşılarındakini de "aptal" zannediyorlardı. Kur'an'm dediği gibi gerçekte aptal kendileriydi ve başkasını değil yalnızca kendilerini aldatıyorlardı:
"insanlardan kimileri de var ki "Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler, oysa iman etmemişlerdir.
Allah'ı ve mü'minleri aldatmağa çalışırlar, ne ki yalnızca kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir."414
410. Müslim, Hudud, 25 (2/1324).
411. Buhari, Hudud, 5 (8/14).
412. 3 Alu tmran/188.
413. Buhari, Tefsir, Alu înıran, b.15 (5/174).
414. 2 Bakara/8-9.

Konumuzun girişindeki ayette iki ahlaki zaafa dikkat çekiliyor:
1. Ettiği ahlaksızlığı kurnazlık sayıp, sevinmek.
2. Kendisinde bulunmayan bir meziyeti varmış gibi göstermek ya da yapmadığı bir işle onu yapmış gibi övülmeyi istemek.
Bu aynı zamanda bir manevi gasptır. Övülmek bir hakediştir. Eğer biri haketmeden övülmeyi istiyorsa, bu, yalnızca ahlaki düşüklük değil, aynı zamanda hakedenlerin hakkına bir tecavüzdür.
Alu Imran/188'i yalnızca Yahudilere hasretmek doğru olmaz. Zaten, ayetin iniş nedenine ilişkin Buhari'nin naklettiği başka bir rivayette de, bu ayette yerilen özelliklerin kişiyi münafıklaştıran özellikler olduğu vurgulanmaktadır:
"RasuluUah savaşa çıktığı zaman ikiyüzlüler savaşa çıkmazlar ve bundan dolayı da caka satıp övünürlerdi. RasuluUah savaştan döndüğü zaman da gelip özür-nazır ederler, sonra da topluma karşı savaşa katılmadıkları halde savaşa katılmış süsü

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

vererek yapmadıklarıyla övülmeyi isterlerdi. Bunun üzerine "o ettiklerine sevinen ve yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananların iflah olacağını sanma..." ayeti indi."415
Taberani'nin el-Evsat'mda Ebu Hüreyre kanalıyla gelen bir rivayette şöyle buyurulur: "RasuluUah Cum'a namazında birinci rekatta Cum'a sûresini okuyup Mü'minleri uyatıp teşvik eder, ikinci rekatm-ia da Münafıkun sûresini okuyup münafıkları kmardı."
Müslümanların Yahudileşme tehlikesine dikkat çeken Cum'a Su-resi'nin hemen ardından Münafıkun sutesinin nazil olması, dahası mushafm tedvininde iki sûrenin yanyana yeraimaları, Ümmetin Yahu-dileşenlerine Kur'an tarafından "münafık" isminin münasip görüldüğüne işaret etmektedir.
415. Buhari, Tefsir, Alu Imran, b.16 (5/174).
İL.
I. UTOPYACILIK
Ütopya, olmayan yer, düş ülke (u:yok, topos: ülke) anlamına gelen Yunanca bir kelime. Bu kelime 16. yüzyıl İngiliz yazarlarından Thomas More'un aynı adlı romanıyla ün kazanmıştır.
Daha çok gerçekleşmesi mümkün olmayan hayallere "ütopik" adı verilir. Eflatun'dan Kampanella'ya kadar birçok batılı, yazdıkları eserlerde bu rüyayı görmüşlerdir.
Eski Yunandan bugüne batı düşüncesinde köklü bir yeri olan "düş ülke" yaklaşımı, islam düşüncesinde pek yer edinememiştir. Bazıları bu tezimize Farabi'nin el-Medinetu'1-Fazıla'sim örnek göstererek itiraz edebilir. Lakin el-Medinetü'1-Fazıla, bir ütopya olmaktan daha çok, Aristo metafiziğinin yardımıyla Saadet Asrının dinamiklerini geleceğe taşıma denemesidir.
İslam düşüncesinde ütopyaya itibar edilmemesinin gerçek nedeni, îslam medeniyetinde "altın çağ"m geleceğe ertelenmiş bir ham hayal değil, geçmişte yaşanmış tarihi bir gerçeklik olduğu inancıdır. Bu tarihi gerçeklik, Peygamberin yaşadığı "Asr-ı Saadet: Mutluluk Çağı"mn ta kendisidir.
1. "Cennet" yerine "ütopya"
Müslümanlar Peygamber'in yaşadığı çağı "Saadet Asrı" olarak adlandırmakla, "saadet/mutluluk" kavramına da bilinen tanımından farklı bir yaklaşım getirmişlerdir. Bu yaklaşıma göre saadet dünyevi "re-fah"m değil ebedi "felah"ın kazanılmasıyla ilgili birşeydir. Bu nedenledir ki bir Müslüman dünyayı ihmal etmese de dünyevi hayatı mükem-melleştirmenin peşinden koşmaz. O bilir ki "dünya ahiretin tarlası-dır". Ona göre ideal ülke cennettir ve cennet hayal ürünü bir ütopya değil, varlığına iman edilmesi gereken gaybi bir hakikattir. Vahyin bildirdiği cennete iman etmeyen, hayalin uydurduğu ütopyayla kendisini avutur.
Cennet'in de içinde bulunduğu öteye ilişkin hakikatlerin genel adı ahirettir. Ahirete iman ise en genel manada hürriyet ve emniyettir. Bu iman, insanı fizik alemin (tabiat) ve onun cebri kanunlarının esaretinden kurtararak hürriyete; onun üzerinde ve ona hükmeden bir güce sığınarak da emniyete kavuşturur. Gerçek manada hürriyet ve emniyeti garanti eden bu imanın bir tavır haline gelmesine "teslimiyet", bu hale "îslam", yapana da "müslüman" adı verilir.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Her teslimiyet suiistimal edilebilir. Ancak Allah, insanın kendisine olan teslimiyetini zerre kadar suiistimal etmez. Duygu düzleminde İman adı verilen bu teslimiyeti insanın yararına kullanarak, ondan düşünce düzleminde içtihad, eylem düzleminde cihad/cehd ister. İnsanın, kendisine verilen dileme, güç yetirme, görme, işitme, konuşma, yaratma, bilme gibi cüz'î ilahi sıfatları "Allah'ın ahlakıyla ahlaklanıp" tecdit ve tamir için mi, tahrif ve tahrib için mi kullanacağım sınar.
Hiç kimse imanı, ya da imanı oluşturan unsurlardan birini, Allah'ın arzusuna mutabık olmayan bir amaç için kullanmamalıdır. Eğer böyle yaparsa ona "iman" denilemez. İnsanın gayretini yok eden, cehdi-ni öldüren, içtihad melekelerini donduran, Onun değişmez sünnetinin Kur'ânî bir ifadesi olan "insan için ancak çalıştığı kadar vardır" İlahi düsturuna ters düşen teslimiyet, teslimiyet değil, olsa olsa kesalet ve atalettir, bu da bir tür "itaatsizlik" anlamına gelir.
işte ütopya budur.
Bu anlamda ütopya, tatlı yalanları acı gerçeklere tercih etmektir.
Realiteden kaçıp ideallere sığınmaktır.
Maskeli zannı maskesiz yakine, rüyayı hakikate, hayali hayata tercih etmektir.
Ütopya, hayattan kaçıştır. Hakikatin çift yüzü olduğunu görmek istememektir: Güzel-çirkin, iyi-kötü, sevgi-nefret, vaıfik^okluk, cennet-cehennem, dünya-ahiret, gece-gündüz, yaz-kış, celal-cemal, kabz-bast...
Hakikati iki yüzüyle birden görmekten kaçman, onu olduğu gibi kavrayamayacaktır.
Ütopya şeytanın Adem'i düşürdüğü "melekleşme" ve "ebedileşme" tuzağıdır.416 Buna göre ütopya bir "ideal" bile değildir. Çünkü cennet ideal, melekleşme ise ütopidir. Adem şeytanın sunduğu "mükem-melleşme" ütopisi uğruna ideali olan cenneti kaybetmiştir.
Allah'ın terbiyesinden geçen peygamberlerin hayatı, realizmle idealizmin harika bir bileşkesidir. Vahye dikkatle bakanlar, bu ideal bileşimi orada açıkça göreceklerdir, idealleri, peygamberleri realiteden ko-parmamıştır.
Hz. Nuh'un çok uzun süren bir davet döneminden sonra hidayetine vesile olduğu bir avuç ashabıyla tufandan kurtulması bir idealin ger-çekleşmesiydi. Ama onca davetine rağmen kendisine ihanet ettiği için azgın dalgalar arasında ölümle boğuşan oğluna acıyıp "Yavrucuğum gel, bizimle birlikte gemiye bin" demesi bir realiteydi.
Hz. ibrahim'in putları devirip, sahte rablara karşı başkaldırısı yeryüzünü şirkten temizleyip ona varis olma idealinin bir tezahürüydü. Fakat put imalatçısı babası için dua etme arzur a bir realiteydi.
Hz. Musa için Tur'da Rab ile konuşmak bir idealdi. Ama bu ideal
416. 7 A'raf/20.

onu görevi olan azgın îsrailoğullarınm arasında yaşama realitesinden koparmadı.
Aynı şey Hz. Peygamber için de geçerli. Miraç bir idealdi. Ama hayatın içine, kulların arasına dönmek bir "realiteydi". Bu realiteyi gözar-dı ederek, " miraç "ı ebedileştirme idealine ulaşamayacağını iyi biliyordu.
2. Ümniyye
Kur'an'da ütopik düşünceler ve ütopya "ümniyye" terimiyle karşılanır.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Kuruntu, ham hayal, boş söz anlamlarına da gelen "ümniyye" teriminin en genel manası ütopyadır. Bu terimin kullanıldığı ayetlerden bazılarında ütopik düşüncenin şeytanın tuzağı olduğu vurgulanır:
"Şeytan dedi ki: "Senin kullarından mutlaka bir pay alacağım. Kesinlikle onları saptıracağım, onları muhakkak ütopik düşüncelerle oyalayacağım (f^%); onlara emredeceğim, hayvanların kulaklarını yaracaklar,- onlara emredeceğim, Allah'ın yaratışını değiştirecekler.""
"Şeytan onlara vaad eder ve onları ütopyayla (?***}) oyalar."417
Bu ayetlere göre, ümniyye sadece kuruntu değil, idealleri ütopyaya ertelemektir.
Örneğin, iyi müslüman olmayı, dertsiz, kedersiz ve tasasız bir hayata kavuşmaya ya da îslam devleti şartına bağlamak, bir ümniyyedir ve şeytanın tuzağına düşmektir.
Bir tüccarın Allah yolunda infak etmeyi "hele borcu harcı bir bitirelim" diyerek borçsuz bir döneme entelemesi bir ümniyyedir.
Bir insanın, kulluk borçlarını eksiksiz ifa etme işini "hele bir yaşı-mızı-başımızı alalım da, yaparız" gibi aldatıcı mazeretlerle ertelemesi bir ümniyyedir.
Bütün bunlar gibi, kişinin kendi kazandıklarına değil de başkalarının yardımına güvenmesi; bir ümmete, bir guruba, bir cemaate, bir ta-rikate, bir hizbe mensup olmayı ebedi kurtuluş için tek başına yeterli görmesi; haketmeden, çalışıp-çabalamadan kendi akıbetinden emin ol-masi; alın teri dökmeden, üretmeden kazanmak istemesi de şeytanın düşürdüğü ümniyye tuzağıdır:
"Bu iş ne sizin ütopik düşüncelerinize, ne de kitap ehlinin ütopik düşüncelerine göre olmaz. Kötülük yapan cezalandırılır ve kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de yardımcı bulabilir."418
417. 4 Nisa/119-120.
418. 4 Nisa/123.
Eğer Müslümanlar da, sırf Müslüman oldukları için, çalışmadan, gayret etmeden, bedel ödemeden dünyada başarıya ahirette cennete ulaşacaklarını zannediyorlarsa, bunun Allah'ın kanununa aykırı olduğunu ve bir "kuruntu" olduğunu Kur'an müteaddit yerlerde ifade etmektedir.
Hele başarıyı amel/eylemde, üretmekte ve cehd/içtihad/cihadda değil de mucizede, keramette, mehdide, mesihte aramaya başlarlarsa, bu Kur'an'm ifadesiyle tam bir "gurur: aldanış"tu. Bu ütopyacı mantık, sahibini sonunda aynen Israiloğlları'nm Hz. Musa'ya yaptığı gibi "Sen ve Rabbin gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" demeye kadar götürür.
Çünkü Israiloğulları, denizin Hz. Musa eliyle yarıldığmı, firavunun suda boğulduğunu, onun elinde asanın sihirbazların sihirlerini yeyip-yu-tan bir ejderhaya dönüştüğünü ve daha birçok mucizeyi görmüşlerdi.
Bütün bu nimetlere zahmetsiz ulaşınca, Allah'ın kendilerine verdiği cihad emrini dinlemeyip, "şimdiye kadar Musa hangi yöntemlerle hallettiyse bu işi de öylece halletsin" demeye getirdiler.
Israiloğulları, her işi lidere havale etmişlerdi. Değil mi ki elinde tılsımlı bir değnek taşıyordu. O halde kendileri yan gelip yatmalıydı. Öyle yaptılar ve Allah kendilerini çöle mahkum etti. Ta ki eski nesil öldü, başarıyı kendi cehd ve gayretlerinde

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

arayaıyeün değil elinin emeğiyle geçinmeyi öğrenen yeni bir nesil yetişti/Hz. Musa o nesille ata yurdunu geri aldı. j

Şu iyi bilinmeli ki "mesih" ve "mehdi" ile ilgili haberlerin değerlendirilmesi, bu haberlerin akideye taalluk edip etmediği tamamen konumuzun dışındadır. Konumuz, mesih ve mehdi inancını inkar ya da tasdik ile ilgili değildir.419 Asıl, bu iki meselenin Kur'an ve Sünnetul-lah'm ruhuna aykırı bir biçimde anlaşılması, hatta açık naslara aykırı bir biçimde bir ümniyye, bir ütopya olarak görülmesidir. Tarih boyunca ümmetin büyük bir bölümü, mesih ve mehdi düşüncesini uyuşukluk, pısırıklık ve tembelliğine bir kalkan olarak kullanmış, inananları "ye's hali"ne düşmekten korumak için bir umut dopingi olarak görülmesi gereken mesih ve mehdi düşüncesi, bu kez de aynen ye's hali gibi akidevi bir zaaf olan "emn hali"ne dönüşmüş. Sonuçta, ifrattan kurtulanlar tefritte boğulmuşlardır. Biz bu tefritin adına "mesihçilik" ve "mehdicilik" diyoruz.

419. Tirmizi, Ebu Davud, Ibn Mace, Hakim, Taberani, Ebu Ya'la el-Mavsili gibi hadis musanniflerinin naklettiği "el-Mehdi" hadisleri ulema arasında tartışılmıştır. Bazıları bu hadislerin hiç birinin sıhhatinin sabit olmadığını söylemişlerdir. Bunlardan biri de îbn Haldun'dur, îbn Haldun "Mukaddime" isimli eserinde "el-Mehdi" hadislerini teker teker el? alarak onları senet tenkidine tabi tutar. Sözkonusu hadislerin ravilerini cerheder. Aynı başlık altında "Mesih" ve "müceddid" hadislerini de işleyerek, bunların nasıl suiistimal edildiğine dair canlı örnekler verir. îbn Haldun, Mukaddime, 52. el-Fasıl, s. 311-330.

2.65

EKSİK

Mesihçi ve mehdici mantık, hep Bedir beklentisi içerisindedir. Muhtemel bir Uhud, ütopyacınm tün hayallerinin yıkılmasına, ümidinin kırılmasına sebep olur. Hatta, Unud savaşında olduğu gibi, kimileri, kendilerini yenilmezliğe şartladıkları için, yenilgiyi görünce "eğer gerçek peygamber olsaydı yenilmezdi" diyerek irtidat eder, sahabe olarak geldiği Uhud'dan mürted olarak dönerler.

Mehdici mantığın bu açmazını en çarpıcı biçimde Küfe halkında görüyoruz. Hz. Hüseyin'in torunu Hz. Zeyd kıyamında, kıyam günü 100 bin kişi bey'at etmişken kıyam gecesi bu sayı 218'e düşmüştü.416

Mehdici yaklaşımın olağanüstüye ve başarıya endeksli yapısının bir hareketin akıbetini nasıl olumsuz etkilediği, Sudan, Somali ve Se-nusi mehdi hareketlerinde çarpıcı bir biçimde görülmüştür. Birçok insanı başlangıçta ümitlendiren bu soylu kıyamların ortak yanı batılı sömürgeci güçlere karşı başkaldırı oluşları. Ne ki hepsinin bir başka ortak yanı daha var. O da, hareketlerin liyakatli bir önderliğe değil, bireysel karizmaya ve nıehdilik iddiasına sahip oluşuydu.

Mehdi, hidayet olunmuş, hidayete ulaşmış kimse demektir. Bu manada doğru yolda olan her lider "mehdi" dır. Doğru yola ulaştırana ise "Hâdî" denilir. Hâdî, Allah'ın isim/sıfatlarından biridir. Zaten Allah Teala da hidayete ulaştırma işinin yalnız kendisine ait olduğunu buyuruyor du:

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Hidayet etmek yalnızca bizim işimizdir."427
Müslüman, ânın çocuğudur.
Kendi zamanını en güzel değerlendirmeye bakar.
Geçmişle geri kalmaz, meçhul gelecekle de oyalanmaz. O bu günü son gün gibi değerlendirir. Zamanı sünnetleyerek yaşar.
O, harmanlarca hayale bir dane kadar hakikati tercih eder. Piyangocu değildir. Başarının piyangodan çıkmayacağını, çalışana hakettiği-nin mutlaka verileceğini bilir.
O, düş görür, hayal kurar, ideal sahibidir, çeklerden koparmaz, hayalleri onu ütopist yapmaz, idealleri onu realiteden soyutlamaz.
Onun ütopyası, "yok ülke" değil, geçmişte yaşanmış, bugün ve gelecekte de ortamı oluşturulduğunda yaşanması mümkün olan bir "gerçeklik "tir.
O, olgularla ilkeler arasındaki açmazı görünce, ilkelerinden taviz vermeyi bir ameli irtidat sayar. Ancak, ilkeler adına olguları da görmezden gelmez. Olgularla ilkeler arasındaki çatışma ve çakışma noktalarını iyi tesbit eder. İlkeleriyle çatışanı atar, çakışanı alır.
426. Taberi, Taıihu'1-Ümem ve'1-Müluk, 7/186-189.
427. 92 Leyl/12.

İ. ALLAH'I HAKKIYLA TAKDİR EDEMEMEK
1. Allah'a suizan
"Allah'ı hakkıyla takdir edemediler."428
Bu ayet yahudilerin Allah'ın zatı hakkındaki saçma-sapan soruları üzerine indi. Rasulullah'a gelip sordular: "Ey Muhammed, Allah'ın vücudunun nasıl olduğunu, kollarının vepazularınm şeklini bize tarif et." Hz. Peygamber bu saçma soruya çok öfkelenir ve hiç yapmadığını yaparak onları huzurundan kovar. Bunun üzerine yukarıdaki ayet indirilir.
Yahudiler, "Allah'ı kim yarattı",4a9^£y^Muhammed, Allah'tan başka ilah olup olmadığım biliyor musun/"430 "Allah fakir biz zenginiz" gibi safsatalarla aşkın Allah inancını sulandırmaya çalıştılar.
Günümüzde bu tip "tuzak" sorulaVa "Bektaşi sorusu" adı verilmekte. Aslında bu tip sorular, Bektaşi değü\Yahudi sorusudur. Müteal Allah inancına zıt olarak Allah'a mekan, zaman, yer izafe etmek Yahudi-leşmektir.
İlginçtir ki Müslümanlar içerisinden çıkan bazı akımların cahil müntesipleri, naslardaki mecaz ve müteşabihatı kıt akıllarıyla kavrayamadıklarından dolayı Allah için "mekandan münezzehtir" demeyi "şirk" olarak adlandıracak kadar eblehleşebilmektedirler.
Şairin "Şarkı görmez garbı bilmez görgüden yok vayesi/ Bir utanmaz yüz, yaşarmaz göz bütün sermayesi" beytinde tanımladığı bu zavallılar, Kur'an'da ve hadislerde görüp de gerçeğini kıt akıllarıyla kavramaktan aciz oldukları Allah'a mekan izafe eden müteşabihat; yeryüzünün tepsi gibi düz ve sabit, güneşin de onun etrafında döndüğü varsayılan ortaçağ kozmolojisine göre bazılarınca "Allah'ın gökte olduğu" biçiminde anlaşılmıştı. O bazıları, o dönemde yeryüzünün dönmediğini bir iman maddesi olarak

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

ele alıp "ehl-i sünnet dönmediğinde icma etti" derken, dönüyor diyenleri de sapık, rafizi, müşrik vs. olarak adlandırıyorlardı.431
Yeryüzünü yuvarlak değil de sabit bir tepsi olarak gören biri için "Allah göktedir." Lakin, eğer yeryüzü Allah'ın buyurduğu gibi432 yuvar-laksa, Allah mekandan münezzehtir, her yerdedir, nenemin dediği gibi "nerde anarsan ordadır." Yer kürenin farklı noktalarına insanları yerleştirip hepsine göğü işaret ettirirseniz, o zaman Allah'ın nerde olduğunu anlarsınız.
428. 39 Zümer/67.
429. Ibn Hişam, Sira, 2/187.
430. Age., 2/198.
431. Abdulkahir Bağdadi, el-Fark Beyne'l-Firak, s. 318.
432. 91 Şems/6.
Bu konudaki Yahudileşme eğilimi, aynen Yahudilerin yaptığı gibi Allah'ın zatı üzerinde spekülasyon yapmak, O'nu cisim olarak tahayyül etmek biçiminde tezahür etmektedir. Bu-durumu Tevrat'ın tahrif edilmiş bölümlerinden açıkça görmek mümkün:
"Ve günün serinliğinde bahçede gezmekte olan Rab Allah'ın sesini işittiler ve Adamla karısı Rab Allah'ın yüzünden bahçenin ağaçları arasına saklandılar. "433
Kur'an, Allah hakkında bu ve buna benzer tasavvurları reddetmek için Yahudilerin "Peki Allah'ı kim yarattı" sorusunu434 ve Tevrat'ın Allah'a oğul isnad etmesini435 şöyle cevaplıyordu:
"De ki, o Allah tekdir.
Allah, Samed olan; tüm ihtiyaçların, övgülerin, yalvarışların yöneldiği tek mercidir.
Ne doğurmuştur, ne doğurulmuştur.
O'nun dengi olmamıştır hiçbir şey."(l 12/1-4)
Tahrif edilmiş Tevrat Allah'ın "uykudan uyandığını" söylerken436 Kur'an bu gibi beşeri zaaflardan Allah'ı beri tutarak Allah'ın uykudan münezzeh olduğunu söylüyordu.437
Müslümanlarla Yahudiler arasındaki diyalogun sıkı olduğu dönemlerde bir gurup Yahudi, Nebi'ye gelerek "Allah'tan başka tanrı olup olmadığını biliyor musun?" diye sordular. Nebi çok öfkelendi ve "Allah'tan başka tanrı yoktur. Ben bunu tebliğ için gönderildim ve buna çağırıyorum" diye çıkıştı. Bunun üzerine şu ayetler indirildi:
"...De ki "Benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana vahyolundu ki onunla sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah ile beraber başka tanrılar olduğuna şahitlik ediyor musunuz? Ben şahitlik etmem. O, ancak tek bir İlahtır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım.""(6/19)438
"Kim Allah'a güzel bir borç verirse Allah ona kat kat fazlasıyla öder."439 ayeti indirilince Yahudiler, bizden borç istediğine göre "Allah fakirdir biz zenginiz"440 dediler. Halbuki Kur'an'daki "karz-ı hasen" ayetinin bir benzeri Tevrat'ta da vardı:
"Fakire acıyan Rabbe borç verir. Ve karşılığını Rab ona öder."441
Bu tip bir yaklaşım sadece Allah'ı hakkıyla takdir edememek değil, aynı zamanda Allah'a suizan etmekti. Allah'a suizan etmenin en dikkat çekici örneği Kur'an'da anlatılan Talut ve Calut kıssasıydı.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

433. Tekvin, 3/8.
434. Ibn Hişam, 2/202. ,
435. Mezmur, 1/7. \
436. Zakarya, 2/13. -
437. 2 Bakara/255.
438. Ibn Hişam, 2/198.
439. 2 Bakara/245.
440. 3 Aluîmran/181.
441. Süleyman'ın Meselleri, 19/17.
270
2. Talut kıssası
Tevrat'ta "Saul" olarak geçen Talut, îsrailoğulları tarihinde peygamberler devrinin ardından başlayan dönemin ilk kralıdır. Mısır-Filis-tin arasında yerleşik Amalika kavminin kralı olan Calut (Golyat) Isra-iloğullarını defalarca bozguna uğratır. Îsrailoğulları, içlerinde bulunan Samuel peygamberden kendilerine ille de bir kral tayin etmesini isterler.442 O güne kadar, saltanat ve istibdat idaresiyle değil meşverete dayalı nübüvvet idaresiyle yönetilmekteydiler.
Samuel peygamber, Allah'ın emriyle onlara Saul (Talut)'u kral atadı.443 İlginçtir ki Tevrat, Îsrailoğulları'nm bu isteğini Allah'ın hoş karşılamadığını ihsas ederek, kral atamayı adeta bu talebe verilmiş bir ceza olarak takdim etmektedir:
"Şimdi bize hükmetmek için başımıza bir kral koy." Fakat "Bize hükmetmek için bize bir kral ver" dedikleri zaman bu söz Samuel'in gözünde kötü göründü. Ve Samuel Rabbe dua etti. Ve Rab Samuel'e dedi: "Senden istedikleri her şeyde kavmin sözünü dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin, ancak üzerlerine Melik olmayayım diye beni reddettiler. Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu güne kadar beni bırakıp başka ilahlara kulluk ederek yaptıkları bütün işlere göre, sana da böyle yapıyorlar. Ve şimdi onların sözünü dinle. Ancak onlara açıkça şahadet edeceksin, ve onlar üzerine krallık edecek olan kralın hükmünün ne olacağını onlara bildireceksin. Ve Samuel, kendisinden kral isteyen kavme, Rabbin bütün sözlerini söyledi. Ve dedi: Üzerinize krallık edecek olan kralın hükmü şu olacak: Oğullarınızı kendisine alıp cenk arabaları üzerine ve atlıları arasına koyacak. Ve arabaları önünde koşacaklar, ve onları kendisine binbaşılar, ellibaşılar kılacak, ve bazılarını toprağını sürmek için ve ekinini biçmek için ve cenk aletleriyle arabalarının aletlerini yapmak için koyacak. Ve attar, ve aşçı ve ekmekçi yapmak üzere kızlarınızı alacak. Ve tarlalarınızı ve bağlarınızı ve zeytinliklerinizi, onların en iyisini alıp kullarına verecek. Ve tohumunun ve bağlarınızın öşrünü alıp hadımlarına ve kullarına verecek. Ve kullarınızla cariyelerinizi ve en seçme gençlerinizi ve eşeklerinizi alıp onları işine koşacak..."444
Evet, bu satırlar saltanatla nübüvvet arasındaki farkı ne güzel açıklıyor. Aslında gerek monarşik, gerek teokratik ve demokratik, gerek dikta ve cunta, tüm saltanat çeşitleri Allah'ın nübüvvet yolundan ayrılan toplumlara verdiği bir beladır. Yukardaki Tevrat ayetlerini "Yahudileşme temayülü" bağlamında değerlendirirsek, saltanat, bir "Yahudileşme alameti" dir. Peygamberleri, onları saltanattan sakındırıp onun getireceği zulüm ve sefahati bir bir saydığı halde, onlar yine de ısrarla kendilerine bir

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

kral seçmesini istemişler, istişareye dayalı sivil yönetime, zorbalığa dayalı monarşiyi tercih etmişlerdir.
442. /. Samuel, 8/7-9.
443. Age., 10/1-2.
444. Age., 8/7-17.

îşte bu istek üzerine Samuel Peygamberin atadığı Saul ile Amali-ka kralı Golyat arasında geçen savaşta olanlardan bir kesit Kur'an'da şöyle verilir:
"Talut, askerleriyle ayrılınca dedi ki: Allah sizi bir ırmakla sulayacaktır. Ondan içen kimse benden değildir. Ondan yalnızca bir avuç dışında içmeyen bendendir. İçlerinden pek azı hariç hepsi ondan içtiler. Nihayet kendisi ve kendisiyle beraber olan inananlar ırmağı geçince "bugün Calut ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yok" dediler. Allah'a kavuşacaklarına kani olanlar ise "nice az topluluk çok topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir, Allah sabredenlerle beraberdir" dediler."445
Burada iki gurup var:
a) Allah'a hüsnüzan edenler.
b) Allah'a suizan edenler.
Allah'a hüsnüzan edenler, komutanlarına itaat ediyorlar. Başarıyı kelle sayısında değil öncelikle Allah'ın izninde sonra da disiplin ve itaatte görüyorlar. Allah'a hüsnüzan edenler, O'na kavuşacaklarını biliyorlar, bu nedenle de ölümden korkmuyorlar. Şehadetin bir bayram olacağının farkındalar.
Allah'a suizan edenler ise hem itaat ve disiplinden yoksunlar, hem de başarıyı kelle sayısında, çoklukta arıyorlar. Onların derdi "hak" ile birlikte olmak değil "çok" ile birlikte olmak. Çünkü "insanların çoğu" ( ) böyledir. Onun için de Allah'ı hakkıyla takdir edemiyorlar.
Allah'a hüsnüzan edenler diyorlar ki: "Ey Rabbimiz, üzerimize sabır dök! Ayaklarımızı sağlam tut ve o kafir millete karşı bize yardım et. "446 Ve sonunda bilinçli, inançlı, disiplinli ve itaatli azınlığın, çoğunluğa galip geldiğini yine Kur'an'dan öğreniyoruz.
Günümüz Müslümanlarının düştüğü bu çokluk ve güç tuzağı, temelde bir Allah'a itimatsızlık ve suizan olayıdır. İnsanlık tarihini doğru okuyanlar iyi bilirler ki, insanlığın kaderini değiştiren büyük devrimler, şuursuz kalabalıklar sayesinde değil, iyi eğitilmiş bir avuç şuurlu kadrolar sayesinde gerçekleşmiştir.
Bunun en canlı örneği yeryüzünün en büyük inkılabı olan Saadet Asrı inkılabıdır. Bu inkılab şuursuz kitlelerin, cahil kalabalıkların elleriyle değil, inandığı değerler uğruna ölmeyi bilen bir avuç iyi yetiştirilmiş insan eliyle gerçekleştirilmiştir.
Günümüzdeki hareketlerin en büyük zaafı kitleleri şuurlandırma-ya çalışmaktır.
Kitleler tarihin hiç bir döneminde şuurlandırılamamış, ancak şart-landırılmıştır. Şuurlandırılması elzem olan çekirdek kadrolardır. Çağdaş Islami yapılanmalar ise bunun tam tersini yapmaya çabalıyorlar: Kitleleri şuurlandırmak, kadroları şartlandırmak... Çünkü, eğer kadrolar şuurlandırılırsa belki elden kaçabilir. Bu korkuyla onları şuurlan-dırma yerine, şartlandırma mantığı güdülmektedir.
445. 2 Bakara/249.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

446. 2 Bakara/250.

J. CİDDİYETSİZLİK
Israiloğulları'nın Yahudileşme duraklarından biri de ciddiyetsizlik. Ne'de ciddiyetsizlik?
Her şeyde... İnançta, amelde, ahlakta, itaatte, isyanda, sevmede, yermede ciddiyetsizlik... Şu tavra bakınız:
"Sen ve Rabbin gidip savaşın, biz sizi burada bekliyoruz."447
Allah'ın Israiloğulları'na Mısır'dan çıkışta vadettiği eski ülkeleri olan Kenan diyarına gelen kafileye Hz. Musa Allah'ın vadinin gerçekleşmesinin oranın halkıyla savaşıp onları yenmeye bağlı olduğunu söyler. Fakat asi toplum, Mısır'da geçirdikleri yüzyıllar boyunca şahsiyetini kaybetmiştir. Savaşmaktansa, Mısır'a dönüp tekrar Firavun devletine kul-köle olmayı teklif ederek "keşke Mısır'da ökeyduYy^Mısır'a dönmek bizim için daha iyidir" derler. Allah'a suizan ederek "Kılıçla düşelim diye Rab niçin bizi bu diyara götürüyor" serzenişinde bulunurlar.448 Hz. Musa Rab'dan savaş emri aldığını ifade ederek, bu konuda diretince449 "Sen ve Rabbm gidip savaşın, biz sizi burada bekliyoruz" tavrını gösterirler.
Bedir günü Mikdad b. Esved (r), Rasulullah'a Yahudilerin bu tavrını hatırlatarak "Ya Rasulallah biz sana Israiloğulları'nın Musa'ya dediği gibi "sen ve Rabbin birlikte gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" demeyeceğiz, lakin dediğimiz şu: Yürü, seninle beraberiz."
Sahabi bunu söylediğinde; "sanki" diyor, "Rasulullah'm yüzünde sevinç şafağı atıyordu."450
Çağdaş Islami hareketlerin temel zaaflarından biri olan "sen ve Rabbin gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" mantığı, hareket liderlerini çoğu kez tongaya düşürmektedir. Bu Yahudileşme hastalığının tedavisi de henüz başarılabilmiş değil.
Şahsiyet eğitiminden geçip imanın imtihanını henüz vermemiş fertlerin oluşturduğu hareketler, her ciddi çıkışta bu handikapa düşeceklerdir.
Asr-ı Saadet inkılabının en büyük şansı, liderlerini yarı yolda bırakmayacak kadar iyi yetiştirilmiş çekirdek kadroya sahip olmasıydı. Uhud'da olduğu gibi, hareketi en kritik zamanda yüzüstü bırakan dönekler güruhu çıksa da, şahsiyetli çekirdek kadro sayesinde hareket ayakta kalmayı başarmış, içerden ve dışardan yönlendirilen her tür baltalama faaliyetlerinden bir netice çıkmamıştır.
447. 5 Maide/24.
448. Sayılar, 14/2. \
449. Age., 13/2.
450. Buhari, Tefsir, Maide, b. 4.

Aslında bu çözülmenin temelinde davaya karşı ciddiyetsizlik yatmaktaydı. Öyle ya, dinlerini eğlence ve oyun yerine koyanlar, başları sıkıştığında "ben oynamıyorum" diyeceklerdi. Belki bunu doğrudan söylemeyeceklerdi, lakin "yerim dar" gibi harcıalem bahaneler ileri süreceklerdi. Zaten Yahudileşen Israiloğulları da böylesine tumturaklı bir bahaneyle reddetmemişler miydi kendilerine yapılan çağrıyı:
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

"Kalplerimiz kılıflıdır."451
Yahudileşmiş Israiloğullarının Cumartesi yasağını bayağı bir hileyle delerek, dinlerini nasıl oyun-oyuncak ettiklerine daha önce farklı vesilelerle değindik. Aynı ciddiyetsizliği Peygambere itaat konusunda da görüyoruz.
Nasıl ki önderleri ilahlaştırma "Hıristiyanlaşma" alametiyse, önderleri tahkir etme de Yahudileşme alametidir. Hele itaat etmek için ondan modern kerametler, destani kahramanlıklar, deha ve mükemmellik beklemeler yok mu, işte bu tavır bana Yahudilerin itaatten kaçmaya başka bir bahane bulamayınca, "Kur'an bir defada indirilmeli değil miy-*:!¦" demelerini hatırlatıyor.
451. 2 Bakara/88.

K. TARTIŞMACILIK
"Varlık içerisinde tartışmaya en» çok düşkün olan insandır."452
Tartışmacılık insanın temel zaafıdır. İnsan bu zaafını terbiye etmediği sürece her an, her yerde, her şeyi tartışır. Sanıyorum hiç kimse, her an, her şeyi, her yerde, herkesle tartışmanın normal/bir durum olduğunu iddia edemez. Bu marazi bir haldır.
Eğer insan bu maraza yakalanmışsa, yeridir-değildir demeden tartışır ve bunu bir tatmin aracı olarak kullanır. Tartışma jırtık onun tiryakisi olduğu bir uyuşturu, ya da bir kendi kendini tatmuVyöntemidir. İşte Yahudiler de tartışmayı bu biçimde yapıyorlardı. Üstelik tartıştıkları konular, hakkında bilgilerinin olmadığı konulardı. Gülünç duruma düşüyorlardı böylece:
"Haydi hakkında bir parça bilginiz olan konuda tartıştınız; ama hakkın la hiç bilginiz olmayan şey hakkında neden tartışıyorsunuz?"453
Samhudi, ünlü eseri el-Vefa'da Rasulullah'm Nadiroğulları Yahudilerinin kuşatılmasına sebep olan suikast girişimi sırasında orada niçin bulunduğu sorusunu Nadiroğullarmın şu teklifine bağlar: "Yanma üç kişiyi alarak gel ve bizim alimlerle tartış. Eğer bizimkiler size inanacak olursa tümümüz birden inanalım"454
Rasulullah'ı dînî konularda tartışmak için kendileri davet etmişler, lakin ihanet ederek suikast hazırlamışlardı.
Tartışmaların en kötüsü mutlak hakikat hakkında tartışmaktır. Allah'ın kitabı konusunda tartışmak da bu sınıfa girer. Yanında bir ayet hakkında tartışılan Rasulullah, tartışanları azarlayarak kızgınlığı yüzüne vurmuş bir halde şöyle buyurmuştur:
"Sizden önceki kimseler, kitapları hakkında tartıştıkları için helak oldular."455
Din, iki kısımda değerlendirilir:
a) Sabiteler , ..,.;
b) Değişkenler
Dinin sabiteleri konusunda tartışmak, imanda tereddüttür. Dinde tartışma, dinin değişkenleri konusunda yapılabilir. Elbet onda da belirli bir yetkinlik ve liyakatin bulunması gereklidir. Kişinin bilmediği konuda tartışması, cehaletinin vesikasıdır.
452. 18 Kehf/54.
453. 3 Alu îmran/66.
454. Samhudi, Vefau'1-Vefâ, s.298.
455. Müslim, t hm, 1/2.
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Aslında bu çözülmenin temelinde davaya karşı ciddiyetsizlik yatmaktaydı. Öyle ya, dinlerini eğlence ve oyun yerine koyanlar, başları sıkıştığında "ben oynamıyorum" diyeceklerdi. Belki bunu doğrudan söylemeyeceklerdi, lakin "yerim dar" gibi harcıalem bahaneler ileri süreceklerdi. Zaten Yahudileşen Israiloğulları da böylesine tumturaklı bir bahaneyle reddetmemişler miydi kendilerine yapılan çağrıyı:
"Kalplerimiz kılıflıdır."451
Yahudileşmiş îsrailoğullarmm Cumartesi yasağını bayağı bir hileyle delerek, dinlerini nasıl oyun-oyuncak ettiklerine daha önce farklı vesilelerle değindik. Aynı ciddiyetsizliği Peygambere itaat konusunda da görüyoruz.
Nasıl ki önderleri ilahlaştırma "Hıristiyanlaşma" alametiyse, önderleri tahkir etme de Yahudileşme alametidir. Hele itaat etmek için ondan modern kerametler, destani kahramanlıklar, deha ve mükemmellik beklemeler yok mu, işte bu tavır bana Yahudilerin itaatten kaçmaya başka bir bahane bulamayınca, "Kur'an bir defada indirilmeli değil miy*::-" demelerini hatırlatıyor.
451. 2 Bakara/88.

K. TARTIŞMACILIK
"Varlık içerisinde tartışmaya en çok düşkün olan insandır."452
Tartışmacılık insanın temel zaafıdır. İnsan bu zaafını terbiye etmediği sürece her an, her yerde, her şeyi tartışır. Sanıyorum hiç kimse, her an, her şeyi, her yerde, herkesle tartışmanın normal bir durum olduğunu iddia edemez. Bu marazi bir haldır. /
Eğer insan bu maraza yakalanmışsa, yeridir-değildir demeden tartışır ve bunu bir tatmin aracı olarak kullanır. Tartışma artık onun tiryakisi olduğu bir uyuştum, ya da bir kendi kendini tatminvöntemidir. îşte Yahudiler de tartışmayı bu biçimde yapıyorlardı. Üsteıîk-tartıştık-ları konular, hakkında bilgilerinin olmadığı konulardı. Gülünç duruma düşüyorlardı böylece:
"Haydi hakkında bir parça bilginiz olan konuda tartıştınız,- ama hakkınia hiç bilginiz olmayan şey hakkında neden tartışıyorsunuz?"453
Samhudi, ünlü eseri el-Ve/û'da Rasulullah'm Nadiroğulları Yahudilerinin kuşatılmasına sebep olan suikast girişimi sırasında orada niçin bulunduğu sorusunu Nadiroğullarmın şu teklifine bağlar: "Yanma üç kişiyi alarak gel ve bizim alimlerle tartış. Eğer bizimkiler size inanacak olursa tümümüz birden inanalım"454
Rasulullah'ı dînî konularda tartışmak için kendileri davet etmişler, lakin ihanet ederek suikast hazırlamışlardı.
Tartışmaların en kötüsü mutlak hakikat hakkında tartışmaktır. Allah'ın kitabı konusunda tartışmak da bu sınıfa girer. Yanında bir ayet hakkında tartışılan Rasulullah, tartışanları azarlayarak kızgınlığı yüzüne vurmuş bir halde şöyle buyurmuştur:
"Sizden önceki kimseler, kitapları hakkında tartıştıkları için helak oldular."455
Din, iki kısımda değerlendirilir:
a) Sabiteler
b) Değişkenler

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

Dinin sabiteleri konusunda tartışmak, imanda tereddüttür. Dinde tartışma, dinin değişkenleri konusunda yapılabilir. Elbet onda da belirli bir yetkinlik ve liyakatin bulunması gereklidir. Kişinin bilmediği konuda tartışması, cehaletinin vesikasıdır.
452. 18 Kehf/54.
453. 3 Alu Imran/66.
454. Samhudi, Vefau'1-Vefâ, s.298.
455. Müslim, İlim, 1/2.
Onun için imam Şafii şöyle demiştir: "Şimdiye kadar alimlerle yaptığım tüm tartışmaları kazandım, cahillerle yaptığım tüm tartışmaları kaybettim."
Özellikle Müslüman camia içerisindeki bir takım hastalıklı tipler, bir "cedel celladı" gibi tartışacak, ağız dalaşı yapacak adam ararlar. Tek ihtisasları budur; dillerini kılıç yapıp, önüne gelenin ense köküne indirmek.
Bu marazi tiplerin bu işi bir "ruh istimnası" olarak yaptıkları, biraz dikkatle bakınca anlaşılır. Akıllı insana düşen, tatminsiz insanlara tatmin aracı olarak kullanılmamaktır.
9.76
L. GERÇEĞİ BİLE BİLE İNAT
"Ey ehl-i kitab niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?"456
"Kendilerine kitap verdiklerimiz onu oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Ama yine de onlardan bir gurup bile bile gerçeği gizlerler."457
Yukardaki ayetlerin her ikisinin iniş sebebi de Yahudilerdir.
Yahudiler Rasulullah'm peygamber olduğunu biliyorlardı. Nadiro-ğulları, hisarlarında konuk olan Peygamber'e suikast yapmaya karar verdiklerinde, orada bulunan kabile hahamı Sellam b. Mişkem şöyle diyecektir: "Bunu yapmayınız. Vallahi düşündüklermizjma haber verilir."™
Sonradan Peygamberimize eş olan Yahudi reislerinden Huyey b. Ahtab'm kızı Hz. Safiyye, Peygamberimizin hicreti sırasında babasıyla amcası arasında geçen bir konuşmaya şahid olur:
,, "Ebu Yasir: Bu, geleceği beklenen "o peygamber" midir? Huyey: Evet, vallahi odur.
Ebu Yasir: Bunun "o peygamber" olduğundan emin misin? Huyey: Elbette!
Ebu Yasir: O halde ona karşı kalbinde taşıdığın duygu nedir? Huyey: Vallahi ben hayatta oldukça, ona hep düşman olacağım."459
Peygamberimiz gönderilmeden önce Yahudiler, Medineli Arapları yakında kendilerinden gelecek bir peygamberle korkuturlarmış. Beklenen "o peygamber" Araplardan çıkınca ilk inkar eden kendileri oldu. Daha önce söyledikleri sözleri reddettiler. Muaz b. Cebel ve Bişr b. Be-ra b. Ma'rur onlara dedi ki: "Ey Yahudi toplumu, Allah'tan korkun ve Müslüman olun. Daha önce bizi Muhammed'le tehdit ederdiniz. Biz ise şirk koşardık. Onun gönderileceğini bize siz haber verdiniz. Onun özelliklerini bize siz bildirdiniz." Nadiroğullarından Sellam b. Mişkem dedi ki: "Bildiğimiz kimse bize gelmedi. O, daha önce size anlattığımız kimse değildir." Allah bunun üzerine şu ayeti indirdi:
"Yanlarmdakini doğrulamak üzere Allah katından kendilerine bir kitap geldiğinde, daha önce inkar edenlere karşı yardım isteyip dururlarken, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince onu inkar etiler. Allah kafirlere lanet etsin."(2/89)460 ;
https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

456. 3 Alu Imran/71; krş. 17 Isra/ 102.
457. 2 Bakara/146.
458. M. M. Gadban, el-Menhecü'1-Harekili's-Siıati'n-Nebeviyye, s. 331.
459. tbn Hişam, Sim, 2/140.
460. Age., 2/173-174.
277
Bütün bu örnekler de gösteriyor ki, Yahudilerinki kör bir inattan başkası değildi.
Hakikat karşısında ayak diremek elbet sadece Yahudilere özgü bir zaaf değil. Ama bu tek tek fertlerde beliren bir eğilimdir ki biz bunun adına "Yahudileşme eğilimi" diyoruz.
Bu eğilime mensup birine hakkı kabul ettirmek mümkün değildir. Çünkü onun hastalığı kalbindedir. Bu tipte biri bilmediği için değil, hasetlediği için, kıskandığı için reddeder. Tıpkı Şamlı rahip Bahi-ra'nın Rasulullah'm amcası Ebu Talib'i küçük yeğeni konusundaki uyarısında olduğu gibi: "Kardeşinin oğlunu al, hemen memleketine dön. Yahudilerin şerrinden onu koru. Eğer onu görüp benim onun hakkında bildiklerimi öğrenirlerse ona zarar verirler. Çünkü bu kardeşinin oğlu çok büyük biri olacak. Onu ülkene götürmekte acele et."i&1
461. İbn Hişam, Sira, 1/196; îbn Sa'd, Tabakat, 1/113; Taberi, Taıihu'l- Ümem ve'1-Müluk, 1/120.
. ^_ 278 ..... -*-_
SONSÖZ
İnsan iki kutuplu bir varlıktır. Yahudileşme temayülü, insanın ruh ve çamur gibi ulvi (artı) ve süfli (eksi) iki kutbundan çamur kutbuna ait bir zaaf. Bu süfli kutbun, insanın yapısındaki "zulmün" ve "cehaletin" de kaynağı olduğunu Kur'an'dan öğreniyoruz. (33/72)
İnsanda potansiyel bir biçimde var olan eğilimler, onları açığa çıkaran hissî, fikrî ve fizikî ortamı bulduklarında tavır ve davranışa dönüşürler, insanın eksi kutbu olan çamur tarafında bulunan eğilimler de, bireysel bir sapmaya ilk ivnıe kazandıran olumsuz saiktir.
Bu eksi kutup, bir karşı kutuplaj-rtıh ile dengelenmiştir. Bu dengenin eksi kutup lehine bozulma ihtimalini en aza indirmek için akıl ve kalp bilgi ve imanla donatılmalıdır. Vahiy, ruh lehine eksi kutbun potansiyel zaaflarını tamir etmek için yapılan ilahi bir müdahaledir. Ferdi ve iç>ix*iiai sıhhatin ideal reçetesi olan vahyin tahrifini, sıhhati korumak için hazırlanan terkibin tahrifine benzetebiliriz.
Yahudileşme süreci, her türüyle bir "tahrif süreci"dir. Sadece vahyi değil, duyguyu, düşünceyi, bilgiyi, hayatı, tabiatı, insanı, fıtratı, toplumu, olayları tahrif...
Yahudileşme temayülü, bir sapma eğilimidir. Yahudileşmek ise doğru yoldan sapmaktır. Yahudi ismi, bu sapmanın "sembol" adıdır. Bu ezeli insanlık hastalığı, tüm boyutlarıyla Yahudi kavminin şahsında tecelli ettiği için aynı adla anılmıştır. Yahudilik tarihîdir, ama Yahudileşme tarihî değil, küresel ve zamanlarüstü bir inanç hastalığıdır. Kur'an'm konuya bunca yer ayırmasının sebebi de budur.
Bilindiği gibi ümmet, "ana" manasına gelen "ümm" kökünden türetilmiş bir kelimedir. Ümmet, yani "ana toplum". Kur'an'da îsrailo-ğulları için kullanılan "Allah'ın

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

alemler/insanlar üzerine seçip üstün kıldığı" ifadesi, Israiloğullarının, kendi döneminin insanlığına ana toplum seçilmiş olmasını ifade eder. Ana gibi koruyucu, ana gibi şefkatli, ana gibi insanlığı görüp gözetici, kol kanat gerici, ana gibi barış ve mutluluk yuvası etrafında toparlayıcı...
îsrailoğulları "islam" adlı saadeti yürek yürek "ana toplum: ümmet" seçildikleri insanlığa taşıma yerine "Yahudileşme" adlı felaketi ve hastalığı insanlığa bulaştırınca, görevden azledildiler. Onların yerine Allah Ümmet-i Muhammed'i "ana toplum" olarak seçti. Ve ana topluma "imam: ana" (yine ümm kökünden) olarak da Hz. Muhammed aley-hisselamı seçti.
970
Ümmet-i Muhammed'in "ana toplum: ümmet" olma liyakatini sürdürebilmesi de kendisinden önce Musa ve İsa'ya gönderilen İslam'ı "Yahudileştiren" ve "Hıristiyanlaştıran" iki kitaplı toplumun düştükleri tuzağa düşmemesine bağlanmıştı. Bu gerçeği farketmek için şu ayeti doğru anlamak gerekiyordu:
"işte böylece sizi dengeli (vesetan) bir ümmet yaptık; insanlara şe-hid/model/örnek (şüheda1) olasınız, Peygamber de size şahid/model/ örnek olsun diye." (2/143)
Ayetteki "vesetan" kelimesi genellikle "orta" olarak tercüme edilmiştir; oysa tarihi açıdan böyle bir tercüme doğru değildir. Ümmet-i Muhammed tarihsel açıdan hangi iki ümmetin ortasında gelmiştir ki "orta" ümmet olsun? Ümmet-i Muhammed, son kitaba inanan son peygamberin son ümmetidir. Ümmet-i Musa ve Ümmet-i İsa'nın tarihi açıdan Ümmet-i Muhammed'den önce gelmiş oldukları bedihidir. O halde "vesetan"m anlamı tarihi açıdan bir "orta'lık değil, mantalite ve vahye yaklaşım açısından bir "orta"lıktır ki bunu en güzel bir şekilde "denge" kelimesi ifade eder.
Nedir ümmet-i Muhammed'in "dengeli bir ümmet kılınmasının" manası?
İslam'ı, ne Yahudiler gibi törenselleştirmek, ne de Hıristiyanlar gibi vicdanileştirmektir.
Dini, ne Yahudiler gibi siyasileştirmek, ne de Hıristiyanlar gibi yalnızca ahlakileştirmektir.
Peygamberleri, ne Yahudiler gibi iftira edip taşlamak, ne de Hıristiyanlar gibi ilahlaştırıp kutsamaktır.
Allah'ı, ne Yahudiler gibi "milli ilah" ilan etmek, ne Hıristiyanlar gibi üçe bölüp, üçü-bir kabul etmektir.
Ne Yahudi teolojisi gibi ilahı insanlaştırmak, ne de Hıristiyan hümanizmi gibi insanı ilahlaştırmaktır.
Ne Yahudiler gibi sırf "izolasyon", ne Hıristiyanlar gibi sırf "entegrasyon1^ hedeflemektir.
Ne Yahudiler gibi "din devleti" (teokratik) ne de Hıristiyanlar gibi "dinsiz devlet" (laik) ifrat ve tefritine saplanmamaktır.
Ne Yahudiler gibi dini kurumlaştırmak, ne Hıristiyanlar gibi kurumu dinleştirmektir.
Hedef, orta, dengeli bir ümmet olmaktır. Bu iki tarihi sapmaya bakarak ibret almak, ifrat ve tefritten uzakta, sırat-ı müstakimde hidayet üzre olmak, gazaba, uğrayanlardan ve sapıtanlardan olmamaktır.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/

İşte Ümmet-i Muhammed'e Allah'ın gösterdiği istikamet açısı. Eğer bu açıdan bir miktar inhiraf vuku bulursa bu sapma açısıdır ve bu açı ilk başlangıçta bir milim de olsa ilerledikçe "sırat-ı müstakim" ile arası daha da açılacak, bir müddet sonra ikisi arasındaki mesafe tahmin edilemeyecek kadar uzamış, sapma açısını izleyen de "sırat-ı müstakim "den o nisbette uzaklaşmış olacaktır.

Ayetin birinci cümlesinde bu ümmetin dengeli bir ümmet kılındığı belirtildikten sonra bunun gerekçesi şöyle açıklanır:

"İnsanlığa şehidler (şüheda1) olasınız için."

Ayetteki "şüheda" terimi "şehid"in çoğuludur. "Şehid" sözlükte bir çok manaya birden gelir. Bu ayette sözkonusu terime verilebilecek en isabetli anlam "örnek, model" manalarıdır. Şu durumda, insanlığın ana toplumu: ümmet: önder kılınmamızın gerekçesi, insanlığa model ve örnek olabilmemiz içindir. Örnek ve model olma vasfını kaybeden, ana toplum/ ümmet/önder oknajvasfmı da kaybeder.

Aynı ayette insanlığa örnek olabilmek bir şarta bağlanıyor; elçi'yi örnek alabilme şartına: ¦ "Rasûl de size şehid/ömek/model olsun diye..."

Rasûl ümmetin anası/imamı, ümmet insanlığın anası.

Rasûl ümmete örnek, ümmet diğer ümmetlere/toplumlara örnek.

Ama bunun bir temel şartı var: Dengeli olmak, yani Yahudileşme-mek ve Hıristiyanlaşmamak. Özellikle de Yahudileşmemek.

Bunun için Kur'an'm "Fatiha"smı, sözümüzün "hatime"si yaparak vahyin öğrettiği bu duaya tüm yüreğimizle "amin!" diyoruz:

Rahman, Rahîm Allah'ın adıyla.

Hamd, Alemlerin Rabbi Allah'adır.

Rahman'dır, Rahim'dir O. ; Din gününün Mâh'k'i, sultanıdır: ¦*:,, ||;.'|. Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yafdım dileriz.

Bizi dosdoğru yola ilet,

Nimet verdiklerinin yoluna,

Yahudileşerek gazaba uğrayanların ve Hıristiyanlaşarak sapıtan-ların yoluna değil.

https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/